முன்றுறையரையர்

இயற்றிய

பழமொழி நானூறு

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

முன்றுறையரையர்

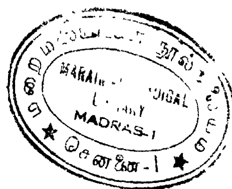
இயற்றிய

பழமொழி நானூறு

EDITED BY

T. Chelvakesavaraya Mudaliar, M.A.

Pachaiyappa's College, Madras

MADRAS

PRINTED AT THE S.P.C.K. PRESS, VEPERY

Registered 1917 விலை, ரூ. 2

Prefatory Note

'THERE is a great mass of noble writing ready to hand in Tamil and Telugu folk-literature, especially in the former. To raise these books in public estimation, to exhibit the true products of the Dravidian mind, would be a task worthy of the ripest scholar and the most enlightened government. I would especially draw attention to the Eighteen Books that are said to have received the sanction of the Madura College, and are among the oldest specimens of Dravidian literature. Any student of Dravidian writings would be able to add a score of equally valuable books. If these were carefully edited, they would form a body of Dravidian classics of the highest value.' Thus wrote Mr. Charles E. Gover, member of the Royal Asiatic Society, in his introduction to the Folk-Songs of Southern India, printed in 1871.

Palamoli Nánúru is one of the two yet unpublished of these Eighteen Books. The author of this book is a Jain King of Munrurai in the Pandiyan kingdom. The book is so called because every stanza has a *palamoli* (proverb) tacked to it at the end. The proverbs are found altered here and there so as to suit the metre.

Though some of the proverbs lost currency in the course of time, most of them continue to this day. Proverbs are found occasionally used in other books of the series, and also in later works. But there is not to be found any other work in the ancient or the medieval

classics in which proverbs are used so predominantly. This is the most characteristic feature of this work.

A *sûtram* in Tolkáppiyam explains the nature and usage of proverbs. The four hundred proverbs used in this work were current in the time of the Last Academy at Madura. They are said to be 'ancient proverbs' in the author's preface. This work must, therefore, prove a valuable record for the antiquary interested in the ancient civilization of the Tamils.

In almost every stanza the author addresses a king (perhaps the then Pandiyan) or some lady in the third line. The first two lines generally contain what the author wants to inculcate. The last line is a proverb. The analogy between the subject matter and the proverb in many stanzas is remarkable, and in some instances ingenious; though occasionally it is obscure as the usage of some of the proverbs is not now understood. In some stanzas the proverbs serve as similes; in others the truth of the proverb is illustrated by some classical allusion.

Though classical usages find a place here and there, the diction in this work is not so happy as in *Náladi* and *Kural.* The style is pointed—characterized by distinctness of meaning and pithiness of expression. The author is more a scholar than a poet. What charm there is in the book is afforded by the proverbs which rivet the attention of the reader to what is said in every stanza.

The author, though a Jain, is not of the orthodox; in some stanzas where he refers to religious truth he appears to be free from all prejudice. His reference to certain chieftains famous for liberality and to certain kings of the

age of the Sangam and his borrowing from *Kural* and *Náladi* lead us to infer that *Palamoli* might have been one of the later works of the Eighteen *Kílkanakku*. Some stanzas from this work are quoted by Nachinarkiniyar in his commentaries. About one hundred and fifty stanzas are found included in an old yet unpublished poetical anthology named *Purathirattu*.

Like the others of the series, this work treats of *purushártham* (objects suitable for a man). The work, as it is found in the manuscripts, is only a collection of notes from life, some of which are very valuable and practical hints and suggestions not found even in *Náladi* and *Kural*. It is matter for regret that the author did not himself classify and arrange his notes. The note under 'இருக்கயலுணைகண்' (see the Tamil preface) by the anonymous commentator who paraphrased the whole book, also shows that there was no attempt made at classification and arrangement.

Mr. Subbaraya Chettiar, Tamil Pandit of the old Normal School (now Teachers' College), printed the bare text for the first time in 1874, classifying the contents into thirty-nine chapters of ten stanzas each (his manuscript copy was perhaps incomplete). Mr. Arumukam Nainar, Tamil Pandit of the National High School, Trichinopoly, printed the text in 1904 as found in the manuscripts. Some of the stanzas in both these editions are not in accordance with the old paraphrase.

Having on hand my father's manuscript copy, I entertained the idea of publishing this work with the old paraphrase many years ago. As the old paraphrase is of very little use to ordinary students, I prepared

padavurai and *karuthurai*, and added notes wherever necessary. To enable them to grasp the contents comprehensively, all the stanzas are classified under five sections, each comprising a number of minor divisions, and a heading is given to each stanza.

All the manuscripts, so far as I have seen and heard of them, are incomplete. Wherever the paraphrase is incomplete I have inserted dots. My thanks are due to Messrs. S. Anavarata Vinayakam Pillai, M.A., L.T., University Tamil Reader, A. Singaravelu Mudaliar, Tamil Pandit of Govindu Naicker's School, Madras, and T. Kanakasundaram Pillai, B.A., Superintendent of Vernacular Studies, Christian College, Madras, for lending their manuscript copies, and to Mr. V. O. Chidambaram Pillai for the help rendered while the work was passing through the press.

PERAMBUR, T. C.
December 1, 1916

CONTENTS

3. Knowing the Tone of an Assembly

17 Understand the capability and inclination of an assembly before you speak
18 Two persons should not speak simultaneously in a debate.
19 An answer which has no bearing whatever upon the question, is like dressing the nose when the knee is bruised
20 The illiterate who presume to speak in a learned assembly ought to be dreaded and avoided.
21. The speech of the illiterate in a learned assembly is like a song of a yokel sung in a village of bards.
22. The sounding by the illiterate of the knowledge of the learned is ridiculous like examining the teeth of an elephant.
23 The illiterate speaking despicably of the learned do themselves harm.
24. An illiterate man who praises himself in an assembly of the ignorant is like a coward who, dreading the valour of his enemies on the field, darts his arrows on old pots at home.
25 Giving advice to any one of an assembly of fools, is like pouring mango juice into the sea.

4 Knowledge

26. The greatness of knowledge is pre-eminent
27. One who has knowledge shines better than a thousand who have no knowledge.
28 Learning is of no avail without commonsense.
29. With the wise associate the wise
30 The wise do not approach the ignorant
31 The wise know their own nature
32. The merit of the wise cannot be eclipsed
33. Knowledge is better than wealth

5. Good Manners

34. Persons of high birth and their good conduct.
35. Do not despise the good words of others.
36. Conduct yourself in accordance with your good nature.
37. Conduct yourself so as not to be misunderstood by others.

38. Rectify yourself before you attempt to rectify others.
39 Avoid scandalous deeds even when your good is at stake.
40. Deprive scandal of its tongue by virtuous conduct
41. Scandal is no scandal to those who do not feel the shame thereof
42 Slanderers are not in want of words.

6. Avoid inflicting Evil

43 Do no evil to the poor
44. Do nothing that will cause sorrow to others
45 Do not despise and distress poor relations depending upon you
46 Evil inflicted on others in the forenoon will recoil on you in the afternoon
47 The tears of the oppressed prove fatal to the oppressor.
48 Attempt not to ruin the wealthy and influential, for you draw evil on yourself.
49 Distress not those who distressed you.
50. Return not evil for evil

7. Avoid Anger

51. The great are not provoked by the evil deeds of the mean.
52 He is a fool whose anger cannot be appeased. Avoid him
53. Guard against anger : all evils vanish
54 Do not be provoked by false reproaches directed against you
55. Do not mind the reproach of fools.
56. Why should you be affected when a person slanders you to please your enemy who obliged him?
57. Would the learned return the base words of fools?
58. Do not lose patience and revile one who reviled you.
59. Bearing patiently the cruel deeds of others begets praise.

8. Avoid Offence to the Great

60. Do not pass through an assembly of the great.
61. Do not fall out with the great uttering harsh words.

9. Praise

II

1. Nature of Great Men

2. Deeds of Great Men

3. Nature of the Vulgar

4. Deeds of the Vulgar

5. Friendship

6. Forbidden Friendship

7. Discerning others' Nature

III

I. Perseverance

2. Accomplishing one's Purpose

3. Preserving Secrets

6 Safeguarding Wealth

7. Wealth that Profits Not

225. One who does not give to the poor who expect his help, cannot obtain beatitude.

226 That which is given to the discontented is only so much lost

8 Fate

227. Perseverance is of no avail when fate prevails.

228 Our actions are influenced by our fate

229. Miseries doomed to happen do happen.

230. Whatever is doomed will happen, will ye nill ye

231. Fortune approaches only those for whom it is destined

232 One cannot acquire large wealth in this birth unless one had laid up good deeds in his former birth.

233 Wealth arrives only at the time destined.

234 People escape any danger if they are destined to live.

235. Fate transforms even evil into good

236. One prospers according to the good deeds done in his former birth.

237 No good to those who are ill-starred.

238 Distress caused by enemies is the effect of deeds done in one's former birth

239. There are none who do not reap the benefit of good deeds done in their former birth.

240 The wise do not fear impending evils.

IV

1 Royalty

241 The king should chastise the guilty though they be dear to him

242 Youth and old age are left out of consideration in the dispensation of justice.

243.. The king must be impartial to the rich and the poor.

244. Collect tax without teasing the subjects.

245. Collect tax in whatever form, without leaving arrears.

246. To collect oppressive tax from the subjects and protect them is not good policy.

247. There is no remedy for the subjects if the king turns out a tyrant.

2. Ministers

3. How to serve under a King

4. Enemies

5. How to Put Down Enemies

6. Warriors

313. One who cannot fight against the enemy, and yet complains that he is not honoured by the king, goes to ruin.

314. Warriors fight out bravely to the end whether the king recognizes their valour or not.

315 Let others but not yourself praise your victory.

316 Deeds, not words, to put down your enemy

317. However strong one may be, it is dangerous to attack an enemy far stronger

318. Having once boasted before the king's assembly that you will conquer, do not shrink from the enemy without venturing for victory.

319. It is ignoble to overwhelm the weak mercilessly, while you yield without resistance to the strong

320 Cowards, though secure in a well-fortified place, fall into the hands of the enemy out of fear.

321. Braggarts seek the patronage of the king by boasting of their valour.

322. Some obtain their bread by boasting of their heroic ancestors.

323. A fool can never become a hero.

324 A king who has no enemy stronger than himself, is not in quest of young warriors.

325. Those who are weak ought to make their army appear portly rather than attack the enemy.

326. Having refused to give their daughter in marriage to the king, the women of the warrior clan declare war against him.

V

1. Household Life

327 Miscellaneous.

328. Be contented with what you obtain from your friend who heartily supports you.

329. Though dire poverty oppresses you at home, keep up decent appearance in public.

330. Those well-to-do persons are fortunate whose wives do things untold and treat guests hospitably.

331. A father must anyhow make his children walk in virtuous ways.

332. Mothers are partial to some of their children.

2. Relations

353. Take advice from relations though their remarks be cutting.
354. Render help like a relative to one who regards you as such
355. It results in unpleasantness even if brothers live long together.
356. Do not gamble with your relations.

3. Doing Virtuous Deeds

357. It is commendable that the wealthy should do virtuous deeds, and at the same time be merciful
358. Real treasure is not money hoarded, but what is spent in doing virtuous deeds after satisfying one's wants
359. When one gets wealth, let one spend it in doing virtuous deeds so as to benefit one in the next birth also.
360. One who does virtuous deeds gets praise in this world and blessings in the other world.
361 Do virtuous deeds before you die.
362. Induce a wealthy man to do deeds of virtue.
363. The good induce others to do deeds of virtue if they be negligent.
364. Deeds of virtue, when directed towards the deserving, bring benefits in the next world.
365. Do deeds of virtue as far as possible.
366. Do deeds of virtue uninterruptedly.
367. Do excellent deeds of virtue at least for a short time, though you have been negligent for a long while.
368. Spend your money in deeds of charity, because many are ready to usurp it.
369. You cannot prevent Death by the money saved; spend it in deeds of charity.
370. Mercy is the source of virtue. Virtuous deeds without mercy are of no avail.
371. Simulation of saintly virtue brings scandal in this birth, and also tethers one to a next birth.

4. Liberality

372. Spend a little in this birth and get a large return in the next.

373. Relieve the miserable. What you save and hide will not serve you but only the king.

374 Riches, lying idle, when discreetly utilized in charity, produce everlasting good.

375 Noble are those who relieve the wants of the poor without being asked.

376. Those who are accustomed to be liberal relieve the poor even when in straitened circumstances

377 However poor you be, give what you can spare to the needy, though they may deprecate your gift Alms-giving never made any man poor

378 The more you spend in charity, the more your wealth increases.

379. Gifts are in accordance with the nobility of the donors ; not in accordance with the state of the recipients.

380 Those who are naturally liberal give their best without desiring praise.

381. Even in straitened circumstances, the liberal give their best.

382. True liberality consists in giving away whatever one has to any that asks for it

383. Those who give for fame are like those who work for wages.

384. When more than one ask for anything simultaneously, even a benevolent man hides it.

385. A person who aims at anything great should not seek the patronage of one who cannot fulfil his desire.

386. There can be no remedy when the king takes away the surplus wealth of his subjects.

5. Salvation

387. Even the estimation of kings is not desirable Self-control is all-in-all for this as well as the next world.

388. Do the needful in time for the next world

389. What is the good of this body, if after successfully performing household duties, you do not assume the duties of an ascetic?

390. Those who waver between household life and ascetic life, do not get the blessings either of this world or of the next.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு விளக்கம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

வனப்பிய றுனே வருககுங காலைச
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே

“சிலவாக எனபது எணணுச சுருஙகுதல, மெல்லியவாயச சிலவாய சொற கள்” எழுததினுண அகனறு காட்டாது சிலவெழுததினுன் வருவது அடிநிமி ராதெனறது ஐநதடியின ஏறுதெனறவாறு தாயபனுவலோ டெனறது,— இலககணஞ் சொலல எடுததுககொணட அறம பொருள இனபமென்னும மூனறு மனறியும வேறு இடையிடைதாயச செலவது எனறவாறு அஃதா வது பதினெண் கீழ்க்கணகது எனவுணாக அதனுள இரண்டடியானும் ஐநதடியானும ஒரோ செயபுள் வநதவாறும, அவை சிலவாய மெலலிய சொறகளான வநதவாறும, அறம பொருளினபமென அவறறுககு இலகக ணஙகூறிய பாடடுப பயினறுவருமாறும, கார நாறபது களவழி நாறபது முதலாயின வநதவாறும கணடுகொளக”.—தொலகாபபியம்-பொருளதிகா ரம-செயயுளியல-236-சூ

அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி அவ்வகைத
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்
—பன்னிரு பாட்டியல்

நானூற்பது

கால மிடம்பொருள் கருதி நாற்பான்
சால வுரைத்தல் நானூற் பதுவே

காலமும் இடமும் பொருளும்பற்றி நாற்பது வெண்பாப் பொருந்த வுரைத்தல் நானூறபதாம். காலம்பற்றி வருவது கார்நாற்பது. இடம்பற்றி வரு

வது களவழிநாற்பது பொருளபற்றி வருவன இன்னாநாறபது இனியவை நாறபது இன்னலாகக்குதலை இன்னாவென்றும் இனிமையாகக்குதலை இனியவையென்றுங் கூறினா.—இலக்கண விளக்கம—பாட்டியல—91—சூ

ஐந்திணைச்செயயுள்

உரிப்பொருளோன்ற ஓரைந் திணையும
தெரிப்ப தைந்திணைச செயயு ளாகும

புணாதல் முதலிய ஐந்து ஒழுக்கமும விளக்கும குறிஞசி முதலிய ஐந்து திணையினையும தெரித்துக கூறுவது ஐந்திணைச செயயுளாம —இலக்கண விளக்கம—பாட்டியல—89—சூ

முதுமொழிக்காஞ்சி

பலர்புகழ் புலவா பன்னின தெரியும
உலகியல பொருணமுடி புணரககூ றினறு

எலலாரும கொணடாடும அறிவுடைபோா கூறறபபேசி ஆராயும உலகத்தியலுள முடிநத பொருளாகிய அறமபொருளினபததை அறியசசொலலியது —புறபபொருள வெணபாமாலை—பொதுவியற படலம—காஞசிபபொதுவியறபால—1

எதமி லறமுதல் இயல்பவை யென்னும்
மூதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி

—இலககணவிளககம - 619 - சூ

கழிந்தோர் ஏனை ஒழிநதோர்ககுக காட்டிய
முறைமையாகும் முதுமொழிககாஞசி
—திவாகரம் - ஒலிபற்றிய பெயாதொகுதி - 126

காஞ்சியின் பொதுவிலக்கணமாவது:

பாங்கருஞ் சிறப்பின பல்லாற் றானும
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

—தொல் - புறததிணை - 23 - சூ

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு

1 நாலடியார் -(ஜைனமுனிவர்கள்)- நானூறு வெண்பாக்களை யுடையது. பதின்மூன்று என்பவர் இவைகளை முப்பாலாய நாற்பது அதிகாரங்களாகப் பகுத்து உரையும் இயற்றினார். கடவுள் வாழ்த்தும் அவரே இயற்றியதென்பர்.

2 நான்மணிக்கடிகை - (விளம்பிநாகனார்) - கடவுள் வாழ்த்துட்பட நூற்றொரு வெண்பாக்களை யுடையது. ஒவ்வொன்றும் நந்நான்கு பொருளைக் கூறும்.

3 இனியவை நாற்பது - (மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்)-இன்னஇன்னது இனிதென்றுரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

4. இன்னா நாற்பது - (கபிலர்) - இன்னஇன்னது துன்பந்தரும் என்றுரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

5 கார்நாற்பது - (மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனார்) - கார்காலத்து வருவேனென்று வினைமேற் சென்ற தலைவன் வாராமையின் தலைவி பிரிவாற்றாமல் வருந்துவதைக் கூறும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

6 களவழிநாற்பது (பொய்கையார்) - போர்செய்து தோல்வியடைந்த கணைக்காலிரும்பொறையைப் பற்றிப்போய்ச் சோழன் செங்கணான் சிறையிலிட்டபோது பொய்கையார் களம்பாடி வீடுகொண்டார். இந்நூலின் பொருள், மேற்படி போர்க்கள வர்ணனை. அங்கங்கே காட்டியிருக்கும் உவமைகள் மிகவும் அழகானவை.

7 ஐந்திணையைம்பது - (மாறன்பொறையனார்) - ஒவ்வோர் அகப்பொருட்டிணைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய ஐம்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

8. திணைமொழியைம்பது - (சாத்தந்தையார் மகனார் கண்ணஞ்சேந்தனார்) - ஒவ்வோர் அகப்பொருட்டிணைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய ஐம்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

9 ஐந்திணையெழுபது - (மூவாதியார்). அகப்பொருளைந்திணைக்கும் பதினான்கு பதினான்காகப் பாடிய எழுபது வெண்பாக்களையுடையது.

10 திணைமாலை நூற்றைம்பது - (மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனார் மாணாக்கர் கணிமேதாவியர்) - அகப்பொருளைந்திணைக்கும் முப்பது முப்பதாகப் பாடிய நூற்றைம்பது வெண்பாக்களையுடையது.

11 முப்பால் - திருக்குறள் - திருவள்ளுவப்பயன் - (திருவள்ளுவ நாயனார்) - அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனனும் முப்பாலாய், நூற்று முப்பத்தொன்று அதிகாரங்களாய், ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள் வெண்பாக்களையுடையது. பரிமேலழகர் உரை பயில வழங்குகின்றது. இந்நூலின் பெருமையை உணர்த்துவது திருவள்ளுவமாலை.

12 திரிகடுகம் - (நல்லாதனார்) - மும்மூன்று பொருள்களை விளக்கும் வெண்பாக்களை (கடவுள் வாழ்த்துட்பட) நூற்றொன்றுடையது. திருக்கோட்டியூர் இராமாநுசாசாரியார் உரை பயில வழங்குகின்றது.

13 ஆசாரக்கோவை - (பெருவாயின்முள்ளியார்) - இருடிகள் சொல்லிய ஆசாரங்களைக் கோத்துரைக்கும் பலவகை வெண்பாக்களை (தற்சிறப்புப்பாயிர முட்பட) நூற்றொன்றுடையது.

14 பழமொழி - (முன்றுறையரையனார் - ஜைனர்) - ஒவ்வொரு பழமொழியை இறுதியிற் பெற்ற நானூறு வெண்பாக்களையுடையது.

15 சிறுபஞ்சமூலம் - (காரியாசான் — ஜைனர்) - ஐவைந்து பொருள்களைக் கூறும் தொண்ணூற்றெட்டு வெண்பாக்களையுடையது.

16 இன்னிலை - (பொய்கையார்)-மதுரையாசிரியர் பூதனார் தொகுத்தது. கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியது. அறப்பால் பத்து, பொருட்பால் ஒன்பதும், இன்பப்பால் பன்னிரண்டும், வீட்டிலக்கப்பால் பதினொன்றும் ஆகிய நாற்பத்தைந்து வெண்பாக்களையுடையது. [சிலர் கைந்நிலை என்பர்]

17 முதுமொழிக்காஞ்சி - (மதுரை கூடலூர்க் கிழார்) - பத்ததிகாரமாய் ஒவ்வோரதிகாரமும் பப்பத்து முதுமொழியால் அமைந்தது. [சிலர் இருப்பலகாஞ்சி என்பர்]

18 ஏலாதி - (தமிழாசிரியர் மகனார் மாக்காயனார் மாணாக்கர் கணிமேதாவியர் — ஜைனர்) - அவ்வாறு பொருளுரைக்கும் வெண்பாக்களை (கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக) எண்பதுடையது.

பதிப்புரை

ஒவ்வொரு பழமொழியை ஈற்றில தொடுத்துள்ள நானூறு வெண் பாக்களையுடைய இந்நூல் பாண்டிநாட்டில் முன்றுறையென்னும் பதியின அரசர் இயற்றியது இது கடைச்சங்கமருவிய பதினெண் கீழ்க் கணக்கில் ஒனறு. அககாலதது நூல்களிலும் இடைககாலதது நூல களிலும் பழமொழிகள் ஒவ்வோரிடதது வழங்கப்பெறறுளளன. ஆயி னும பழமொழிகளின் சாாலை முறறுங்கொணடு பொருளுணர்த்திய வேறு நூல் எதுவும் இவ்வாசிரியருக்குமுன் இருந்ததாகப் புலப்பட வில்லை. இந்த முதன்மை இந்நூலுககே உரியது.

இந்நூலில் காட்டிய பழமொழிகளில எதுகை மோனை முதலிய வறறிற் கேற்ப மாறுதலுற்றிருப்பன பல: இககாலவரையிலும் சிதை வுறாமல் வழஙகிவருவன பல: வழககிழந்தனவாகக காணபவை சில சில பழமொழிகளைச சில பொருள்களோடு பொருததியிருககுமாறு மிகவும் வியககததககது சில பழமொழிகளின் அக்காலப் பிரயோகம நனகு விளங்காமையால், உததேசமாததிரமாகவே அவைகளைப் பொரு த்தியறிதல் கூடும். எடுத்துரைககும பொருள்களுக்குச் சில பழமொழி கள் மேற்கோள்க ளாகின்றன எடுததுரைககும பொருள்கள் சில பழ மொழிகளுககு எடுததுககாட்டுக ளாகின்றன சில பழமொழிகள் உவ மானங்களாகினறன சிற்சில பழமொழிகள் ஒப்புமைக்கூட்டததில அடங்கிவிடுகின்றன

திருக்குறள் நாலடியாா முதலியவறறிலும காணப்படாமல் ஆசிரி யர் அநுபவசித்தமாக நுனித்தறிநத அநேக அரிய விஷயஙகள் இந்நூ லில் அடங்கியிருக்கின்றன ஒவ்வொரு வெணபாவும், முதலிரண்ட டியில் ஆசிரியர் கூற விரும்பும பொருளும், நான்காமடியில் ஒரு பழ மொழியும், மூன்றாமடியில பெரும்பாலும ஆடூஉ முன்னிலையும் சிறு பான்மை மகடூஉ முன்னிலையுமாகக்கொண்டு நடைபெறுகின்றது. ஆடூஉ முன்னிலைகளில அநேகம் அக்காலத்துப் பாண்டியனை நோக்கி யனபோலும். ஆகவே அவை உபகாரஸ்மிருதியாக இருக்கலாம். உள்

ளுறையுவமம் கொள்ளத்தக்க முன்னிலைகளும் சில உண்டு அதனால் அவைகளை நின்றுபயனின்மை என்னும் குற்றத்தின் பாற்படுத்தல் ஆகாது இவை நீங்கலாக வேறே வீணான அடைமொழித்தொடர்கள் எங்கும் புலப்படவில்லை சுருங்கச் சொல்லுதலும் ஆழமுடைத்தாத லுமான அழகுகள் இந்நூலில் மிகவுள்ளன பொருளையும் பழமொழி யையும் பொருத்தியிருப்பது பலவிடங்களில் உய்த்துணரவைப்பாக இருக்கின்றது. விளங்குதாரணத்ததாகும் சில அரிய பிரயோகங்களும் அங்கங்கே உண்டு நச்சினார்க்கினியர் இந்நூலினின்றும் சில மேற் கோள்களைக் காட்டியிருக்கின்றனர்

தமிழ்மொழியின் புராதனத்தையும் தமிழர்களுடைய புராதன நாக ரிக நிலைமையையும் விளக்குதற்குக் குன்றின்மேலிட்ட விளக்குப் போல இன்றளவும் சான்றான பழமொழிகளையே சாரமாகக் கொண்டி ருத்தலால், தமிழர்களுடைய புராதன நிலைமையை ஆராய்வதற்கான சாதனங்களில் இந்நூல் தலையான சாதனம் கடைச்சங்கமிருந்த கால த்துப் புலவரான இந்நூலாசிரியர் இப்பழமொழிகளைப் "பண்டைப் பழமொழி" என்று கூறுதலால், தமிழருடைய பூர்வகால சரித்தி ரத்தை ஆராயப் புகுவார்க்கு இந்நூலைக்காட்டிலும் மேலான சாதனம் இல்லையென்பது துணிவு

புராணேதிகாசங்களில் சில விஷயங்களையும், சரித்திர காலத் துக்கு முற்பட்ட சில சேர சோழ பாண்டியர்களையும், கடையெழுவள் ளல்களில் சிலரையும் இந்நூல் அங்கங்கே சுட்டுகின்றது இந்நூலில் சில செய்யுள்கள் நாலடியாரில் சில செய்யுள்களோடு அடியொத்தும் பொருளொத்தும் இருக்கின்றன. சில செய்யுள்கள் சில திருக்குறட் பாக்களின் கருத்துக்களைத் தழுவியிருக்கின்றன இங்ஙனம் உய்த் துணர்ந்து பார்க்கையில் இந்நூலானது பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் பிற் பட்டவைகளில் ஒன்றாக இருத்தல் கூடும் என்று ஊகிக்கலாம்.

திருவள்ளுவர்போல இவ்வாசிரியர் தமது நூலைப் பாவியல்களாக வகுத்துரைக்கவில்லை: அப்போதப்போது கண்டும் கேட்டும் ஊகித்தும் தெளிந்த பொருள்களை ஒவ்வொரு பழமொழியோ டியைத்து ஒவ் வொரு வெண்பாவாகப் பாடிச் சேர்த்துவந்தா ராதல்வேண்டும். "இரு

கயலுண்கண்" என்னும் வெண்பாவின் உரையில் உரையாசிரியர் "'முத்தகம் குளகம் தொகைதொடர் நிலையென, எத்திறத்தனவும் ஈரிரண்டாகும்' என்பதனால் உலகத்துண்டான செய்யுட்களெல்லாம் நால்வகையான் அடங்கும். இந்த நானூறும் முத்தகச்செய்யுள் ஆதலால் தனியே நின்று ஒரு பொருள் பயந்து முற்றுப்பெற்றன என வறிக" என உரைத்திருப்பதே இதற்குச் சான்று. பலமுனிவர் இயற்றிய நாலடியாரிற்போல இந்நூலில் கூறியதுகூறல் மாறுகொளக் கூறல் முதலியன இல்லை. இந்நூலாசிரியர் சைனராயினும் இதர மதங்களில் துவேஷமுள்ளவராகப் புலப்படவில்லை.

வழங்கும் பழைய வுரையில் இரண்டோரிடத்து உள்ள குறிப்புகளால் இதற்கு முற்பட்ட ஓர் உரையும் உண்டு, உரையாசிரியர் காலத்தே பாடபேதமும் உண்டு என்னும் செய்தி விளங்கும். புறத்திரட்டில் தழுவியுள்ள பழமொழி வெண்பாக்களில் பாடபேதங்கள் பலவாக உள்ளன.

பழைய நார்மல் காலேஜில் தமிழாசிரியராக இருந்த தி. சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் 1874-௵ இந்நூலைப் பாலியல்களாக வகுத்து மூலபாடத்தை அச்சிட்டார். அதில் பப்பத்து வெண்பாக்கள் அடங்கிய முப்பத்தொன்பது அதிகாரங்கள் உண்டு. பத்து வெண்பாக்கள் விடுபட்டுப்போயின. நாலடியாரின் அதிகாரவடைவில் உள்ள சில குறைகள் இந்தப் பதிப்பில் உண்டு. அப்பால் திரிசிரபுரம் நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் தி. ச. ஆறுமுகம் நயினார் 1904-௵ பழைய பிரதிகளில் உள்ள முறையாகவே இந்நூலின் மூலபாடத்தைப் பூரணமாக அச்சிட்டார். இவ்விரண்டு பதிப்பிலும் பழையவுரையோடு ஒவ்வாத பாடங்கள் சில இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

பழைய பொழிப்புரை தமிழ்கற்கு மாணாக்கர்களுக்கு எளிதின் விளங்காமையால், பதவுரையும் கருத்துரையும் சேர்த்து இந்நூலை அச்சிடுதலான கருத்து நெடுநாளாக உண்டு. இங்ஙனம் சேர்த்தும், ஓரினமான பொருள்களை ஒருவழிவைத்து வகைப்படுத்தாவிட்டால் இந்நூலைப் படிப்பது மாணாக்கர்க்கு இனிதுறாதென்று, கடவுள்வாழ்த்து நீங்கலான முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது செய்யுள்களையும் ஐந்து

பெரிய பிரிவுகளாகவும், அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றபெற்றி சிறிய உட்பிரிவுகளாகவும் பிரித்துவைத்தேன். இங்ஙனம் பிரிப்பதில் எல்லாரும் ஒருமனப்படார் என்பது உரைக்கவேண்டா. அதன் மேல் இன்றியமையாத சில குறிப்புக்களையும் மேற்கோள்களையும் காட்டி, ஒவ்வொரு வெண்பாவுக்கும் சுருக்கமாகத் தலைப்பிட்டு, கிடைத்தமட்டில் நேர்நேரான சில நூல்கள் பழமொழிகளையும் சேர்க்கலானேன்.

இவ்வெல்லாம் செய்வதற்கு ஆதாரமாயிருந்தது பச்சையப்பன் (சென்னை) ஹைஸ்கூலில் தமிழாசிரியராக இருந்த என் தந்தை திருமணம்-சேஷசுப்பராய முதலியார் (ம.பி.லெ) அண்ணுசாமி உபாத்தியாருடைய பிரதியைப் பார்த்தெழுதிய பிரதியே. அச்சுவேலை ஆரம்பஞ் செய்வதற்குமுன் சந்தேகமான சில இடங்களில், என்னுடைய கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சாலையில் உள்ள சிதிலமான ஒரு பிரதியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். சில சந்தேகங்கள் மாத்திரமே அந்தப் பிரதியால் நிவர்த்தியாயின. அச்சுவேலை ஆரம்பமானபிறகு கோவிந்த நாயகர் பாடசாலையில் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களும், யூனிவர்ஸிடி ரீடர் ஸ்ரீ ஆநவரதவிநாயகம் பிள்ளை எம். ஏ., எல். டி. அவர்களும், சென்னை கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ தி. கனகசுந்தரம் பிள்ளை, பி. ஏ. அவர்களும் தங்களிடம் உள்ள பிரதிகளை உதவினார். இவைகளும் பூரணமான பிரதிகள் அல்ல. இவைகளில் உள்ள குறை என்னுடைய பிரதிகளிலும் மிகுந்தும் குறைந்தும் உள்ளனவாகக் கேட்டறிந்து, கிடைத்தவைகளைக்கொண்டு இயன்றமட்டில் சுத்தபாடமாக இந்நூலை அச்சிடத் துணிந்தேன். மேலே கூறிய புலவர்கள் செய்த உதவி காலத்தாற் செய்ததாகலின், வந்தனம் அளிப்பதன்றி, அவர்களுக்குச் செய்யலான கைம்மாறு வேறில்லை.

நூல் அச்சேறுகையில் அப்போதப்போது ஆக்ஷேபனைகள் செய்து நுட்பமான சில பகுதிகளை விளங்கவைத்ததற்குக் காரணராக இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களிடம் நான் நன்றிபாராட்டக் கடவேன்.

பிரம்பூர், சென்னை
1916-ஆ டிஸெம்பர் மீ 1௨

தி. செ.

பொருளடக்கம்

5. ஒழுக்கம்

6 இன்னா செய்யாமை

7. வெகுளாமை

8 பெரியாரைப் பிழையாமை

9. புகழ்தலின் கூறுபாடு

II

1 சான்றோரியல்பு

2 சான்றோர் செய்கை

3. கீழ்மக்களியல்பு

4 கீழ்மக்கள் செய்கை

5 நட்பின் இயல்பு

6 நட்பின் விலக்கு

7 பிற ரியல்பைக் குறிப்பா லறிதல்

III

1 முயற்சி

2 கருமம் முடித்தல்

3 மறை பிறரறியாமை

4 தெரிந்து செய்தல்

5 பொருள்

6 பொருளைப் போற்றுதல்

7 நன்றியில் செல்வம்

8 ஊழ்

IV

1. அரசியல்பு

2 அமைச்சர்

3 மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

4 பகைத்திறம்

5. பகையறுக்கும் உபாயம்

6 படைவீரர்

V

1. இல்வாழ்க்கை

2. உறவினர்

3 அறஞ் செய்தல்

4 ஈகை

5 வீட்டு நெறி

பழமொழி நானூற்றில் புராண இதிகாசங்களிலிருந்தும் பழைய தமிழிலக்கியங்களிலிருந்தும்

எடுத்துக்காட்டிய விஷயங்கள்

விடுபட்ட சில

பாடபேதங்கள்

செய்யுள்	பாகம்	வரி	பாடம்.	பாடபேதம்
46	ப—பொ	2	அறியமாட்டாய்	அறியமாட்டாயாய்.
116.	பாட்டு	4.	இடுவாரோ	தெறிவாரோ
135	பாட்டு	3.	கொள்வானைவேண்டி	கொள்வானென்று
136.	பாட்டு	2.	உதவலார்	உதவலராய்ப்
139	பாட்டு	3.	மானமாளும்	மானமா
152.	ப—பொ	2	போதாதென்றும்	போகாதென்றும்
161.	ப—பொ	1.	முடியப்பட்டு	முயலப்பட்டு
167.	பாட்டு	3.	தவலை	தவளை
172.	ப—பொ	1.	சுற்றத்தான் அல்லன்	சுற்றத்தான்சுற்றத்தானல்லன்

குறிப்பு —புறத்திரட்டில நன்றியில் செல்வம் என்னும் அதிகாரத்தில் அடியிற்கண்ட செய்யுள் பழமொழி வெண்பாவாகச் சேர்த்திருக்கிறது. கிடைத்த எந்தப் பிரதியிலும் இது காணப்படவில்லை.

அறியாமை யோடிளமை யாவதா மாங்கே
செறியப் படுவதாஞ் செல்வம்—சிறிய
பிறைபெற்ற வாணுதலாய் தானேயா ம்பேய்
பறைபெற்றா லாடாதோ பாய்ந்து.

பழமொழி நானூறு

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பிண்டியின் நீழற் பெருமா னடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்—கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவன் நான்கடியும் செய்தமைத்தான்
இன்றுறை வெண்பா இவை.

(பதவுரை). முன்றுறைமன்னன் — முன்றுறையரசர், பிண்டி யின் நீழல் பெருமான்—அசோகமரத்து நிழலின்கண் அமர்ந்திருந்த கடவுளின், அடி—திருவடிகளை, வணங்கி—தொழுது, இன்றுறை—இனிய பொருட்டுறைகள் வாய்ந்த, வெண்பா—வெண்பாக்களாகிய, இவை நானூறும் — இவை நானூற்றையும், பண்டை பழமொழி கொண்டு—முற்காலத்துப் பழமொழிகளை (இறுதியில்) தழுவி, நான்கு அடியும்—நான்கு அடிகளையும், இனிதா(க)—சுவைதோன்ற, செய்தமைத்தான்—செய்தமைத்தார்.

பிண்டியின் நீழற் பெருமான்—அருகன், சினன்

பிண்டியினீழற் பெருமானடி வணங்கலால் இந்நூலாசிரியரான முன்றுறையரையர் சைனசமயத்தின ரென்பது தெளிவு.

'சம்பந்தர் சடகோபர் முதலாயினோரும் திவாகரரும் பதினெண் கீழ்க்கணக்குச் செய்தாரும் முன்னாகப் பின்னாகப் பதிகங் கூறுவது காண்க" எனப் பிரயோக விவேகமுடையார் கூறுதலால் இந்தப் பாயி ரம் முன்றுறையரையரே கூறியதுபோலும்.

கடவுள் வணக்கம்.

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத்
துரிமையிற் கண்டுணர்ந்தார் ஒக்கமே போலப்
பெரியதன் ஆவி பெரிது

உலகத்தின்கண் கெடுத்தற்கரிய குற்றத்தைக் கெடுத்துச் சிறிதும் ஒழியாமல் முழுதும் உணர்ந்தவன் பாதத்தைத் தமக்கு உரிமைப்பட ஆராய்ந்து உணர்ந்தவர்க்கு ஒக்கமே உளதாவது; பேருடம்பினை யுடையதன் ஆவி பெரியது போன்று.

குற்றம்—முக்குற்றம் ஒக்கம்—உயர்வு.

இதுவரையில் கடவுள் வணக்கம் பல பிரதிகளிலும் உரையளவாகவே காணப்பட்டிருந்தது. இந்த வெண்பாவை நன்னூலின் பழைய உரைகாரர் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளுக்கு மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பதை மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் கண்டுபிடித்ததாயச் செந்தமிழ், 14 தொகுதி, 11 பகுதியில் தெரிவிக்கின்றது.

பழமொழி நானூறு

I

1. கல்வி

1. இளமையிற் கற்றல்

ஆற்றும் இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்
போற்றும் எனவும் புணருமோ?—ஆற்றச்
சுரம்போக்கி உல்குகொண்டார் இல்லையே. இல்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார். 60

(பழைய பொழிப்புரை). கற்கலாம் இளமைக்கண் கற்கலாதான், மூப்பு வந்த காலத்துக் கல்வியைக் கற்றுப் போற்றும் என்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவும் சுமந்து வழியைக் கடக்கப் போகவிட்டு ஒருவனைச் சுங்கங்கொண்டார் இல்லை. ஓடத்தினின்றும் போக்கிக் கரையேற்றி நின்று கூலிகொண்டாரும் இல்லை.

(பதவுரை) சுரம் ஆற்ற போக்கி—ஆயத்துறையின் வழியை மிகவும் கடக்கவிட்டு, உல்கு கொண்டார்—(வாணிகச் சரக்குகளின் மீது ஒருவனிடம்) கடமை கொண்டவர், இல்லை—இலர். மரம் போக்கி—ஓடத்தினின்றும் போக்கி(க்கரையேற்றி நின்று), கூலி கொண்டார்—(ஓடத்தில் ஏறி வந்தவரிடம்) கூலிகொண்டவரும், இல்லை—இலர். (அங்ஙனமே), ஆற்றும் இளமைக்கண்—கற்கக்கூடிய இளமைப்பருவத்தில், கற்கலான்—கல்வி கற்காதவன், மூப்பின்கண்—மூப்பு வந்த காலத்தில், போற்றும் எனவும்—கல்வியைக் கற்றுப் போற்றுவான் என்று சொல்லப்படுவதும், புணருமோ—ஒருவருக்குக் கூடுமோ? [ஏ—அசை].

(கருத்து) ஆயத்துறையைக் கடக்கவிட்ட பிறகு ஆயம் வாங்குவது இயலாது; ஓடம்விட் டிறங்கியபிறகு ஓடத்தி லேறிவந்தவர்களிடம் சரியான கூலி வாங்குவது இயலாது அங்ஙனமே, இளமையை வீணில் கடக்கவிட்டவர்கள் அப்பால் கல்வி கற்பது இயலாது

பழமொழி—சுங்கம் மாறினால் சுண்ணாம்பும் கிடையாது ஓடம் விட்டு இறங்கினால் ஓடக்காரனுக்கு ஒரு சொட்டு

2 மேன்மேற் கற்றல்

சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால் சோர்வின்றிக்
கற்றொறும் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி,
உற்றொன்று சிந்தித் துழன்றொன் றறியுமேல்,
கற்றொறுந்தான் கல்லாத வாறு. 332

(ப-பொ). சொல்லுந்தோறும் சோர்வுபடுதலான், மடிவின்றிக் கற்குந்தோறும் கற்றிலேனென்று பின்னையும் இரங்கி, அதன்கண்ணே உற்று ஒருமைப்படச் சிந்தித்து முயன்று வருந்தி ஒரு நூலை அறியுமாயின், அது கற்குந்தோறும் தான் கல்லாதவாறாகக் கருதுமாறு போலும்.

(ப-ரை) சொல் தொறும்—(ஆசிரியன்) சொல்லுந்தோறும், சோர்வு படுதலால்—மறதி உண்டாதலால், சோர்வு இன்றி—சோம்பலின்றி, கல்தொறும்—(ஒருவன்) கற்குந்தோறும், கல்லாதேன் என்று—நான் கல்லாதவனென்று கருதி, வழி இரங்கி—பின்னையும் பரிந்து, உற்று—அதன் கண்ணே மனம் பொருந்தி, ஒன்று சிந்தித்து—ஒருமைப்படச் சிந்தித்து, உழன்று—முயன்று வருந்தி, ஒன்று—முன்பு அறிந்திராத ஒரு பொருளை, அறியுமேல்—அறிவானாயின், கல் தொறும் தான் கல்லாத ஆறு—(அது) கற்குந்தோறும் தான் கல்லாதவாறாகவே கருதுமாறு போலும்

(க-து). சோம்பலின்றி ஒருவன் நூல்களைக் கற்கும்போது, அந் நூற்பொருள்களைப் பலமுறையும் சிந்தித்துவருவானாயின், அவன் முன்பறியாத பொருள்களை அறிவான இங்ஙனம் கற்று முன்பறியாத பொருள்களை அறியுந்தோறும், தான் கல்வி நிரம்பாதவன் என்பது

தோன்றும். அங்ஙனம் தோன்றுதலால் மேலுமேலும் கற்றலான ஊக்கம் பிறக்கும்.

“அறிதோறறியாமை கண்டற்றால்” என்பது இக்கருத்தே. இதன் பொருள் “நூல்களாலும் நுண்ணுணர்வாலும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னையறியாமையைக் கண்டாற்போலும்” என்பது. “அறிவிற்கு எல்லையின்மையால் மேன்மேல் அறிய அறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியும்.” ஆகவே, கல்வியில் விருப்பமுள்ளவன் கற்றவளவில் அமையாது மேன்மேலும் கற்பான் என்பது தெளியப்படும்.

3 ஞானநூல் கற்றல்

விளக்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கமின் றொன்றனைத் தூக்கி.—விளக்கு
மருள்படுவ தாயின், மலைநாட! என்னை?
பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளா ரிருள். 334

(ப—பொ). விளக்கினான் ஒன்றனைக் காணுமிடத்து ஐயம் வாராதெனக் கருதி, விளக்கிற்குக் காரணமாகிய நெய் முதலாயினவற்றை விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கினை ஒருவர் உண்டாக்குவது. அவ்விளக்குத் தெளிவாகக் காட்டாதே ஐயத்தைச் செய்யுமாயின், மலைநாடனே! அதனால் பயன் வருவதுண்டாமோ? இருளை யாவரும் பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளார் ஆதலான்.

என்றது ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுத்துப் பிறப்பறுதற்குக் கருவியாகிய நூல்களை ஓதுக என்றும், உலகமயக்கத்தைச் செய்வதாகிய நூல்களைக் கற்கவேண்டா என்றும் கூறியதாம். அவ்வாறு கல்லாத நூல் ஐயமே தந்து பிறப்பறாது என்பது தோன்ற “மருள்படுவதாயின் என்னை” என்றார்.

(ப—ரை). மலைநாட—மலைநாடனே! விளக்கு துளக்கம் இன்றென்று தூக்கி—விளக்கினால் (ஒன்றைக் காணுமிடத்து) ஐயம் உண்

டாகாதென்று கருதியே ஆகும், அனைத்தும்—விளக்கிற்குக் காரணமாகிய நெய் முதலாயினவற்றை, விலைகொடுத்து—விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கு கோடல்—விளக்கினை ஒருவர் உண்டாக்குவது. விளக்கு மருள்படுவது ஆயின்—அவ்விளக்கானது (தெளிவாகக் காட்டாமல்) மயக்கத்தைச செய்வதாயின், எனனை—அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும்? இருள் பொருள் கொடுத்து கொள்ளார்—இருளை (எவரும்) பொருள்கொடுத்து வாங்கார

குறித்த பொருளை மறைதது அதனோடொத்த வேறொரு பொருளைக கூறுதலால் இச்செய்யுள் பிறிது மொழிதல் (ஒட்டு) என்னும் அணியாகும் குறித்த பொருளாவது, பிறப்பறுதற்குக் கருவியாகிய நூல்களை ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுதது ஓதுதல்.

"அலகுசால் கற்பின் அறிவுநூல் கல்லா
துலகநூல் ஓதுவ தெல்லாம்—கலகல
கூஉந் துணையல்லால் கொண்டு தடுமாற்றம
போஓந் துணையறிவா ரில்"—நாலடியார்

4. கல்வியின் சிறப்பு

ஆற்றவும கற்றார் அறிவுடையார். அஃதுடையார்
நாற்றிசையும செல்லாத நாடில்லை. அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா: தமவேயாம. ஆயினால்
ஆற்றுணா வேண்டுவ தில். 55

(ப—பொ). அறிவுடையாராவார் மிகவும கற்றார். கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்கு திசையினகண்ணும சொல் செல்லாத நாடு இல்லை. சென்ற நாடுகள் வேற்றுநாடாகா: தம்முடைய நாடுகளேயாம். ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக் கொண்டுபோக வேண்டுவதில்லை அவர்கட்கு.

(ப—ரை). அறிவுடையார்—அறிவுடையாராவார், ஆற்றவும் கற்றார்—மிகவும் கற்றவர். அஃது உடையார்—அக்கல்வியாலாகிய அறிவினை உடையாருக்கு, செல்லாத—சொல் செல்லாத, நாடு—நாடு, நால் திசையும்—நான்கு திசையின்கண்ணும், இல்லை—இல்லை. அ நாடு—சென்ற

நாடுகள், வேறு நாடு ஆகா—வேற்று நாடுகள் ஆகா; தமவே ஆம்—தம்மு டைய நாடுகளே யாம். ஆயினால்—அங்ஙனமானால், ஆறு உணா—அவ்வ ழிக்கு உணவு, வேண்டுவது—அவர்கள் கொண்டுபோக வேண்டுவது, இல்—இல்லை

"கற்றோர்க்குத் தம்மூரென் றூரில்லை"—நான்மணிக்கடிகை

"யாதானும் நாடாமால்; ஊராமால்; என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு?"—திருக்குறள்.

பழமொழி.—சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பே கல்வி. He who has an art, has everywhere a part. An artist lives everywhere

5. கேள்வியின் சிறப்பு

உணற்கினிய இன்னீர் பிறிதுழிஇல் லென்னும்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோல் ஆகார்:—கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று. 61

(ப—பொ). உண்ணுதற்குரிய இன்னீர் பிறிதோரிடத் தில்லை எனக்கருதிக் கிணற்றகத்தே வாழும் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; நூல் ஒன்றினையே முடியும்படி நாடோறும் வெறாதே இனிதாக ஓதிக் கற்றலின், பல நூல்களையும் கேட் டலே நன்றாதலான்.

(ப—ரை). உணற்கு இனிய இன் நீர்—உண்ணுதற்கினிய நன் னீர், பிறிது உழி இல் என்னும்—(தானுள்ள இடம் தவிர) வேறோரி டத்தில் இல்லை என்றெண்ணும், கிணறு அகத்து தேரைபோல்— கிணற்றினுள்ளே வாழும் தவளைபோல், ஆகார்—ஒருவர் ஒழுகாது, கணக்கினை—நூலொன்றினையே, முற்ற—முடியும்படி, பகலும்—நாள் தோறும், முனியாது—வெறாமல், இனிது ஓதி—இனிதாக ஓதி, கற்ற லின்—கற்றலைக்காட்டிலும், கேட்டலே—(பல நூற்பொருள்களைக்) கேட்டறிதலே, நன்று—நன்றாம்.

(க—து). கிணற்றிலுள்ள தவளை அக்கிணற்று நீர்போல வேறு நீர் இல்லையென்று நினைக்குமாறு, ஒரு நூலிலே அழுந்தியிருப்பவன்

அதுபோல வேறு நூல் இல்லையென்று அதையே பெரிதாக எண்ணி யிருப்பான்: பல விஷயங்களை அறியான் ஆதலால், ஒரு நூலையே தான் கற்றலைக்காட்டிலும் பல நூல்களைக் கற்ற பல பெரியோரிடத் தில் பல விஷயங்களைக் கேட்டறிதலே நன்றாம்

ஒரு நூலையே கற்று அடைதலான புலமையினும் பல நூல் களைக கற்றறிந்தவா கூறக கேட்டு அடைதலான புலமையே சிறந்தது என்பதாம்.

"கற்றலிற் கேட்ட லினிது" எனபது புறததிரட்டில் கணட பாடம்.

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைததானும
ஆன்ற பெருமை தரும்."—திருககுறள்.

6. குலவித்தை கல்லாமல் வருதல்

உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் என்ற
நரைமுது மக்கள் உவபப—நரைமுடித்துச்
சொலலால முறைசெய்தான் சோழன். குலவிச்சை
கல்லாமல் பாகம் படும். 21

(ப—பொ). தமமுன் மறுதலையாயின இருவா தமககு முறைமை செய்யவேண்டி வநது சில சொன்னால் அச் சொல்லின் முடிவுகண்டே ஆராயநது முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைபபருவத்தான என்றிகழ்நத நரைமுது மக்கள் உவக்கும வகை நரை முடித்துவநது, முறைவேண்டி வந்த இருதிறத்தாரும் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந் தறிநது முறை செய்தான், கரிகாற் பெருவளத்தான் என் னும் சோழன். ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத் தக்க விச் சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகம் உளவாம்.

(ப—ரை). உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் – உரைத்துக் கொண்ட வழக்கினது வார்த்தை முடிவைக் கண்டறியக் கூடாதவனென

பாலியன், என்ற—என்றிகழ்ந்த, நரைமுது மக்கள—நரைமயிருள்ள முதியோர், உவப்ப – உவக்கும் வகை, நரை முடித்து—நரைமயிரை முடித்துவந்து, சொல்லால்—வழக்குரைத்தவர்களுடைய சொற்களைக் கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து, முறைசெய்தான் – முறைசெய்தான், சோழன்—கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் சோழன் குலவிச்சை—தத்தம் குலத்துக்குரிய வித்தைகள், கல்லாமல் பாகம் படும—கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமாக உளவாம

பழமொழி —குலவித்தை கற்றுப் பாதி கல்லாமல் பாதி

இச்செய்தி பொருநராற்றுப் படையுள் (187–88 வரி) "முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்" என்று குறித்திருக்கின்றது) அதற்கு நச்சினார்க்கினியர் "என்றது வழக்கு மாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பன் என்றவாறு 'உரை முடிவு காணான்' எனனும பழமொழி கூறினார்" என்று உரையெழுதியிருக்கின்றனர் மணிமேகலை – பளிக்கறை புக்க காதையில் (107–8 வரி) "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, உரை முடிவு காட்டிய உரவோன்" என்று வருவதும இச்செய்தியையே குறிக்கின்றது

7 கற்றாரருமை கற்றாரறிதல்

புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம் —நலமிக்க
பூம்புன லூர! பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால். 5

(ப–பொ) அறிவுமிக்கவரை அம்மிக்க அறிவினை ஆராய்ந்தறிதல் அறிவுமிக்கவர்க்கே உளதாம். நன்மை மிக்க புனலூரனே! சிறப்பில்லாத மக்கட்குத் தெரிதல் அரிது: பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கினமாகிய பாம்புகள் அறியும், அது போல.

(ப–ரை). நலம் மிக்க பூ புனல் ஊர—நன்மை மிக்க அழகிய நீர் வளம் உள்ள ஊரனே! பாம்பின கால் பாம்பு அறியும்—பாம்பினுடைய

கால்களைத் தமக்கு இனமாகிய பாம்புகள் அறியும். (அதுபோல), புல மை மிக்கவரை புலமை தெரிதல்—அறிவுமிக்கவரது அறிவினை ஆராய்ந் தறிதல், புலமை மிக்கவர்க்கே புலன் ஆம்—அறிவுமிக்கவர்க்கே உள தாம்: பொதுமககட்கு ஆகாது — சிறப்பில்லாத மக்களுககு அது முடி யாது [ஆகாதே என்பதில் ஏ அசை]

கல்வியறிவில்லார் மக்களுள் சிறப்பாக வைதது அறிவுடையோ ரால் எண்ணப்பெருா ஆதலால், "பொதுமககள்" என்ருர்.

பழமொழி—பாவலர் அருமை நாவலர் அறிவார். வித்துவான் அரு மையை வித்துவான் அறிவான்; விறகுதலையன் அறிவாஞ?

8. கற்ருா நலத்தைக் கற்ருா உணர்தல்

நல்லார் நலததை உணரின் அவரினும்
நல்லார் உணர்ப: பிறருணரார் நல்ல
மயிலாடு மாமலை வெற்ப' மற்றென்றும்
அயிலாலே போழ்ப அயில். 337

(ப—பொ). கற்று நல்லாரது நலததை உணரின் அவரினும் கற்று நல்லாரே உணரவல்லர்: பிறர் உணரமாட்டார். நல்ல மயிலாடும் மாமலை வெற்பனே! என்றும கூரிய இருமபாலே இருமபைப் போழ்வர் ஆதலான்.

(ப—ரை) நல்ல மயில் ஆடும மாமலை வெற்ப-அழகிய மயில்கள் கலாபம் விரித்தாடும் பெரியமலை வெற்பனே' என்றும்-எக்காலத்தும், அயில் அயிலாலே போழ்ப-இரும்பைக கூரிய இரும்பாலே பிளப்பர். (ஆகவே), நல்லார் நலத்தை உணரின் - கற்று நல்லவராயிஞர் நன்மை யை உணர்வதாயின், அவரினும் நல்லார் உணர்ப-அவரினும் கற்ற நல் லாரே உணரவல்லார்: பிறர் உணரார்-பிறர் உணரமாட்டார். [மற்று-அசை].

"இரும்பின் இரும்பிடை போழ்ப"—நான்மணிக்கடிகை.

பழமொழி.—அரத்தை அரங்கொண்டும் வயிரத்தை வயிரங்கொண் டும் அறுக்கவேண்டும். Diamonds cut diamonds.

9. கற்றார் அடக்கம்

கற்றறிந்தார் கண்ட அடக்கம். அறியாதார்
பொச்சாந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் — தெற்ற.
அறைகல் அருவி அணிமலை நாட!
நிறைகுடம் நீர்தளும்ப லில். 243

(ப—பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்கள் அறிந்தன அடக்கத்திற்குக் காரணமாம். கற்றறியாதார் மறந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் தெளிய. பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும அழகிய மலைநாடனே! நிறைகுடம நீர்தளும்புதல் இலலை (குறைந்த குடமே தளும்புவது).

(ப—ரை). அறைகல் அருவி அணி மலைநாட - பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும அழகிய மலைநாடனே! கற்றறிந்தார் கண்ட அடக்கம்-நூல்களைக கற்றறிநதார் தஙகள் அறிவால கண்டனவே அடக்கத்துக்குக் காரணம அறியாதார்-கற்றறியாதார், பொச்சாந்து - மறந்து, தம்மை—தங்களை, தெற்ற—தெளிவாக, புகழ்ந்துரைப்பர்—தாங்களே புகழ்ந்துரைப்பர் நிறைகுடம நீர தளுமபல் இல்-நிறைந்த குடம் நீர் தளும்புதல் இல்லை (குறைகுடமே தளும்புவது)

"பணியுமா மெனறும் பெருமை: சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து"—திருககுறள

பழமொழி.—குறைகுடம கூத்தாடும் Empty vessels give the greatest sound. Deep rivers move in silence, shallow brooks are noisy.

10. கற்றவர் பழியாய செய்தல்

விதிப்பட்ட நூலுணர்நது வேற்றுமை யில்லார்
கதிப்பவர் நூலினைக் கைவிகநதா ராகிப்
பதிப்பட வாழ்வார் பழியாய செய்தல்
மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு. 258

(ப—பொ). நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணர்ந்து நெறியின் வேறுபடாதார், அநநூற்கு மாறாய்க் கழறுமவர் நூலைத்

தேறாது கைகடந்தாராய் நிலைமைப்பட் டொழுகுமவர், பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதிப்புறத்து மறுப்போல விளங்கித் தோன்றும்.

(ப—ரை) விதிப்பட்ட நூல் உணராது வேற்றுமை இல்லார்-நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணராது (உற்றறியின்) வேறுபடாதவராய், கதிப்பவர் நூலினை கையிகந்தார் ஆகி-அந்நூலுக்கு மாறாய் எழுவோரது நூலைத் தேறாது அகன்றுநின்று, பதிப்பட வாழ்வார் - நிலைமைப்பட்டொழுகுமவர், பழியாய செயதல - பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதி புறத்து பட்ட மறு - சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம்போல் விளங்கித் தோன்றும்

(க—து) நெறிப்பட்ட நூலகளைக் கற்று நிலைமைப்பட் டொழுகுமவர் பழியான காரியங்களைச் செய்தல, சந்திரனிடத்துக் களங்கம் போல விளங்கித் தோன்றும்

இந்த உவமானம் திருக்குறளில "குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து" என வருகின்றது

2. கல்லாதார்

11 கல்லாதான் கண்ட மெய்ப்பொருள்

> கற்றானும் கற்றார்வாய்க் கேட்டானும் இல்லாதார்
> தெற்ற உணரார் பொருள்களை.—எற்றேல்,
> அறிவிலலான் மெய்தலைப் பாடு பிறிதிலலை;
> நாவற்கீழ்ப் பெற்ற கனி. 138

(ப—பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவனும் கற்றார்வாய்க் கேட்டறிந்தவனு மல்லாத பிறர் தெளிய பொருள்களின் உண்மையை அறியமாட்டார். எற்றேல், அறிவில்லாதான் ஒரு நுண்மைப்பொருளை அறிந்து சொல்லுதல், பிறிதொன்றில்லை; நாவலின் கீழ் வீழ்ந்ததொரு பழம் ஒருவன் பெற்றது போலும்.

(ப-ரை) கற்றானும் கற்றாவாய் கேட்டானும் இல்லாதார்—தானே கற்றவனும் கற்றவரிடம கேட்டவனும அல்லாதவா, பொருள களை தெற்ற உணரார்—நூற்பொருள்களைத தெளிவாக அறியாா அறிவு இலலான்—நூற்பொருளை அறிதலில்லாதவன், தலைப்பாடு மெய—தானே பெறுதலாகிய மெயபபொருள, எறறேல—எததன்மையதெனில், நாவல் கீழ் பெற்ற கனி—நாவல் மரததின அடியில் (ஒருவன) பெறத லான பழம போலவதனறி, பிறிது இலலை—வேறொன்றில்லை

பெரிய திருமொழி, 10-ம பதது, 9-ட திருமொழி, 5-ம பாசுரம, "திருமொழி யெஙகள தமலாக கோதை சீாமையை நினைந்திலை அநதோ, பெருவழி நாவற கனியினு மெளிய ளிவளெனப பேசுகின் றாயே" என இபபழமொழியை உதகரிததிருககினறது "பெருவழிக கரையில் நாவலில் விழுநத பழமானது தனிநதெடுககவுமாம, தவிரவு மாயிருககும்" எனபது இபபழமொழியின பொருள

(க-து) கல்வி கேளவி யிலலாதவன தலைபபட்ட மெயபபொருளைக கொளளலுமாம தவிாதலுமாம

அறிவிலலான் மெயதலைபபாடு, "தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறால, தேரின் அருளாதான செயயு மறம" எனத திருக குறளில் உவமானமாக வநதிருககிறது.

12 கல்வி முந்துறுத கழிநுட்பம் இல்லை

கல்லாதான கணட கழிநுட்பம கற்றாாமுன்
சொலலுங்கால சோாவு படுதலால்,—நலலாய்!
வினைமுந துறுத உரையிலலை, இலலை
கனைமுந் துறுத வினை 2

(ப-பொ) கறறுவல்லாதான் ஆராய்ந்துகண்ட மிக்க நுண்மை, கற்றார் முன்பு தான் சொல்லுஙகால் சோர்வுபடுதலால், நலலாய்! வினை முற்படாத செப்பும் இல்லை, கனை முற்படாத வினையும் இல்லை யாதலால், அவைபோலக் கலவி முநதுறுத நுண்மையுணர்வும் இல்லை.

(ப—ரை). நல்லாய்—நலமுடையாளே! கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம்—கல்லாதவன் ஆராய்ந்துகண்ட மிகக நுண்பொருளை, கற்றார்

முன் சொல்லுங்கால்—கற்றவ ரெதிரில் சொல்லும்போது, சோர்வுபடு தலால்—அப்பொருள் வலியிழத்தலால், வினா முந்துறாத உரை இல்லை—வினா முன்னர் உளதாகாத விடை இல்லை, கனா முந்துறாத வினை இல்லை—கனா முன்னர் உளதாகாத செயலும் இல்லை; (ஆதலால் அவை போலக் கல்வி முந்துறாத நுணாணுணர்வு இல்லை)

(க—து) எழுநத வினாவுக கேற்ப விடை உண்டாகும்: கண்ட கனா வுக கேற்பச் செயல் உண்டாகும்: அங்ஙனமே கற்ற கல்விக கேற்ப ஒருவனிடம் நுண்பொருள தோன்றும வினாவின்றி விடையில்லை: கனாவின்றிச் செய லில்லை: கலவியின்றி நுண்பொருள் தோன்றுவ

நுட்பமான ஒரு பொருளைக கண்டறிந்தாலும், கற்றறிந்தவருக்கு அதனை விளங்க உரைககும திறம, கல்லாதவனிடத்தில் இல்லை.

பரிமேலழகா திருககுறளில பொழுதுகணடிரங்கல் என்கிற அதி காரததை விளககுமிடததில் "மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக் கண்டு தலைமகள் இரங்குதல் 'கனாமுந்துறாத வினையில்லை' என்பது பற்றிப் பகற்பொழுது ஆற்றியிருநதாட்கு உரியதாதலின், இது கனவு நிலை யுரைத்தலினபின் வைககப்பட்டது" என்று இப்பழமொழியை

ஈர்

13. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பத்தைக் காட்டே லரிது.

கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் காட்டரிதால்,
நல்லேம்யாம என்றொருவன் நன்கு மதித்தலென்?
சொல்லால் வணக்கி வெகுண்டடு கிற்பார்க்கும்
சொல்லாக்கால் செல்லுவ தில். 367

(ப—பொ). பல நூல்களையும் கல்லாதான் தானாகக் கண்ட தொரு நுண்ணிய பொருள் பிறர்க்கு மேற்காட்டுதல் அரிதா கலான், நல்ல பொருள்விளக்கம் உடையமென்று ஒருவரை யும் மதியாமல் ஒருவன் தன்னைத்தானே நன்குமதித்ததனால் என்ன பயன் உண்டு? தம்மை இகழ்நதவரைத தாழ்வித்து வெகுண்டு தம் சொல்லால் கெடுக்கவல்ல முனிவர்க்குமே,

பிறர்க்கேற்கச் சொல்லாக்கால், சொல்லுஞ் சொல்லால் பய னில்லை, ஆதலான்.

(ப—ரை). கல்லாதான் கண்ட கழி நுட்பம்—(பல நூல்களையும்) கல்லாதவன் தானாகக் கண்ட மிகவும் நுண்ணிய தொருபொருளை, காட்டு—பிறருக்கு விளங்கும்படி காட்டுதல், அரிதால்—அரிதாகையால், ஒருவன்—சொல்வன்மை யில்லாத ஒருவன், நல்லேம் யாம் என்று நன்குமதித்தல்—நல்ல பொருள் விளக்கம் உடையேம் என்று (ஒருவ ரையும் மதியாமல்) தன்னைத் தானே நன்குமதித்தல், என்—என்ன பயனைச் செய்யும்? வணக்கி வெகுண்டு சொல்லால் அடுகிற்பார்க் கும்—(தம்மை இகழ்ந்தவரைத்) தாழ்வித்துக் கோபித்துத் தமது சொல் லால் கெடுக்கவல்ல முனிவருக்கும், சொல்லாக்கால்—சொல்லக் கருதி யதைப் பிறருக் கேறகச் சொல்லாவிட்டது, செல்லுவது இல்—(சொல் லும் சொல்லால்) உண்டாவதான பயன் இல்லை.

(க—து). முனிவரேயாயினும் தாம் கருதியதை விளக்கும் வலி இல் லாவிடின் அவர் வார்த்தையால் பலன் இல்லை. ஆகவே, தான் கண்ட சூட்சுமப் பொருளைப் பிறருக்கு விளக்குதல் முடியாத மூடன் தன் னைத்தானே நன்குமதித்தலால் என்ன பலன் உண்டு?

“குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேனும் காத்த லரிது” ஆதலால், முனிவரை “வெகுண்டடுகிற்பார்” என்றார் கழி நுட்பம் காட்டுதலாவது, “எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லுதல்”.

14. கல்லார்முன் சொல்லிய கழிநுட்பம்

கல்வியா ளுய கழிநுட்பம் கல்லார்முன்
சொல்லிய நல்லவும் தீயவாம்,—எல்லாம்
இவர்வரை நாட! தமரையில் லார்க்கு
நகரமும் காடுபோன் றாங்கு. 3

(ப—பொ). கல்வியாளுய மிக்க நுண்மையறிவால ஒருவன் கல்லார்முன்பு சொல்லிய நல்ல பொருள்களும் தீயவாம்; எல்லாப் பொருள்களாலும் விரும்பப்படாநின்ற வரைநாட னே! தமரை யில்லாதார்க்கு நகரமும் காடுபோன்றது போல.

(ப—ரை). எல்லாம் இவா வரைநாட — எல்லாப் பொருள்களும் விரும்புதலான மலைநாடனே! தமரை இலலார்கு — உறவினரைப் பெற்றிலாாக்கு, நகரமும—நகரமும, காடு போன்றுங்கு—காடு போன றதுபோல; கலவியான் ஆய கழி நுட்பம—கலவியாலாகிய மிகக நுண மையறிவால், கலலாாமுன் சொலலிய நல்லவும—கலலாதாா முனபு சொலலிய நல்ல பொருளகளும, தீயவாம—தீயனவாம

(க—து) காட்டை அடைநதவா திசை தடுமாறி அசசமடைந்து இடா்பபடுவா' ஆபததுகளுககும உளளாவா உறறாா உறவினா இல் லாத நகரை அடைநதவரும இனன இடததில இருப்பது இன்ன இடம செலவது இன்னது செய்வது என்றறியாமல இடாப்படுவா ஆபதது களுககும் உளளாவா உறறாா உறவினா உளள நகரை அடைநதவா பல நனமைகளை அடைவா ஆகவே உற்றாா உறவினா இல்லாககு நல்ல நகரமும காடுபோலவ தாகின்றது இஙஙனமே, கறறறிநதவா கல்லாரிடம் உரைககும நலல பொருளகள தீயனவாகவே முடியும நுண்ணறிவால் கண்ட பொருளை மூடரிடம சொல்லலாகாது என்பதாம

"அங்கணததுள உகக அமிழ்தறறால, தங்கணதத
ரல்லாாமுன் கோட்டி கொளல" —திருககுறள்

"இனனு தினனிலனுா வாழ்தல"—திருககுறள்

பழமொழி —உற்று ரிலலாத ஊரும ஊரோ?

15 கல்லாரிடம் கட்டுரைத்தல் போல்லாதாம்

கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோா
பொலலாத தில்லை ஒருவறகு.— நல்லாய்'
இழுக்கத்தின மிக்க இழிவில்லை. இலலை
ஒழுக்கததின் மிக்க உயா்வு. 64

(ப—பொ). கலலாதாா் முன்பு சொல்லும் கட்டுரையின் மிக்கதொரு பொல்லாமை இல்லை: ஒருவற்கு, நல்லாய்! இழுக் கத்தின் மிக்கதோா் இழிவும் இல்லை; ஒழுக்கத்தின் மிக்கதோா் உயர்வும் இல்லை ஆதலான்.

(ப—ரை). நல்லாய்—நல்லாய்! ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு, இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவு இல்லை – இழுக்கத்தைப்பார்க்கிலும் மிக்கதோர் இழிவும் இல்லை ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு இல்லை—ஒழுக்கத்தைப் பார்க்கிலும் மிக்கதோர் உயர்வும் இல்லை (ஆதலால்), கல்லாதவரிடை கட்டுரையின்—கல்லாதார் முன்பு சொல்லும் கட்டுரையைப் பார்க்கிலும், மிக்கது ஓர் பொல்லாதது—மிக்கதொரு பொல்லாமை, இல்லை—இல்லை

(க—து) "ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை. இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி". கற்றோர் இதனை அறிவார். கல்லாதாரிடம் கட்டுரைத்தால் அது பொல்லாதாகவே முடியும்

"ஒழுக்கத்தின் ஊதிய மற்று" என்பது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்

"புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார்" —திருக்குறள்

"அருளின் அறமுரைக்கும் அன்புடையார் வாய்ச்சொல்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர்—பொருளல்லா
ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைக்கும், பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு"—நாலடியார்

"வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ—டொன்றி
உரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே கையுள்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்"—நாலடியார்.

16. கல்லார் கற்றவரைக் கறுப்பித்தல்

கற்றுற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார்
சொற்றுற்றுக் கொண்டு சுளைத்தெழுதல்—ஏற்றெனின்
தானு நடவான் முடவன் பிடிப்பூணி
யானையோ டாடல் உறவு. 192

(ப—பொ). கற்றுவல்லாராய்க் கல்வியை நடத்தவல்லாரை வெகுள்வித்துக் கல்லாதார் சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு மனவெழுச்சியான் மிக்கெழுதல எத்தன்மைத்தெனின், ஒருவன் தானும நடக்க ஆற்றலிலன், முடவனாய்க் கைப்பாணி கொண்டு தவழ்வானொருவன், யானையோடாடி விளையாடலுறுதலோ டொக்கும்.

(ப—ரை) கற்று ஆற்றுவாரை—கற்றுவல்லராய்க கல்வியை நடதத வல்லவரை, கறுப்பித்து—கோபமூட்டி, கல்லாதார்—கல்லாதவர், சொல் தாற்றுக்கொண்டு — சொற்களைக் கொழிததுககொண்டு, சுனைத்து எழுதல்—மனவெழுசசியால் மிககெழுதல், எற்று எனின்—எத்தன்மைய தெனாறல்; தானும் நடவான் முடவன்—தானும நடக்கமுடியாத முடவனாய், பிடிப்பூணி—கைப்பாணிகொண்டு தவழ்வா னொருவன், யானையோடு ஆடல் உறவு—யானையோடு விளையாடலுறுதலோ டொககும்

(க—து). தம்முடைய சொலலால் வெனறுவிடலாமென் றெண்ணிக கல்லாதார் கல்விமான்களுககுக கோபமூட்டி எழுதலானது, கைப்பாணிகொண்டு தவழ்கின்ற முடவன யானையோடு விளையாடலுறுவது போலாம். முடவன் உயிரிழப்பான். கல்லா அவமானமடைவர்.

"சொற்றாற்றுக கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவா
கற்றாற்றல் வன்மையும் தாந்தேறார்"—நாலடியாா

3. அவையறிதல்

17. அவையின் செவ்வி யறிதல்

கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப படும்பொருட்கண்
வேட்கை அறிந்துரைப்பார் வித்தகர்.—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய்! தோற்பன
கொண்டு புகாஅ ரவை. 4

(ப—பொ). தாம் உரைக்கின்ற பொருளைக் கேட்கவல்லாரை நாடித் தாம் சொல்லப்படும் பொருட்கண் அவர் விரும்பு

வா ரென்பதனை அறிநது சொல்லுவர் தெள்ளியார்; தம் காத லாலே வண்டுகள் பூவென்று பின்செல்லாநின்ற ஒளியினை யுடைய கண்ணாய்! தோற்பவை கொண்டு அவையின்கண் புகார் ஆதலால்.

(ப—ரை). வேட்கையால் வண்டு வழிபடரும் வாள் கண்ணாய் - (தமமுடைய) விருப்பததாலே வண்டுகள் (பூவென்று) பின்செல் லாநின்ற ஒளியினையுடைய கணணாய்! கேட்பாரை நாடி—தாம் உரைக் கின்ற பொருளைக் கேட்கததக்கவரை நாடி, விளககப்படும் பொருள் கண் வேட்கை அறிந்து—தம்மால் சொல்லப்படும் பொருளின்கண் அவருககு விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து, உரைப்பா—சொல்லுவா, விததகா—அறிஞா தோற்பன கொண்டு அவை புகார்—தோற்பதற்குக் காரணமானவைகளைக கொணடு சபையினகண் புகாா

(க—து). ஒருவா ஒரு சபையில ஒரு விஷயததைச சொலலப் புகு முன் அச்சபையில அவ்விஷயததை அறியததககவா உளரா, அவ்விஷ யததைக கேட்க அவருககு விருப்பம உளதா என்பதை அறிந்து கொண்டே அசசபையில் அவ்விஷயததைச சொல்லவேண்டும் அப்ப டிச் சொல்பவரே விததகா்

இவ்வாறு ஆராய்ந்து, தாம் சொல்லிய நல்லனவற்றைத தீயனவாகாத படி பயன்படுததும் அறிவினராதலால் அவரை "விததகா" என்றார்

"அவையறிந் தாராய்நது சொல்லுக சொலலின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவா"—திருககுறள

18. வாதக்கிரமம்

ஒருவ ருரைப்ப உரைததால், அதுகொண்
டிருவரா வாரும எதிர்மொழியற் பாலா.
பெருவரை நாட! சிறிதேனும் இன்று
திருவர் உடனுடல் நாய். 352

(ப—பொ). ஒருவர் ஒரு பொருளை, 'இப்பொருள் இப்பெற்றித்தே' என்றுரைப்ப, அப்பொருளை, 'அஃது இப்பெற்றித்து' என்று ஒருவர் உரைப்பனவெல்லாம் உரைததால், அந்தப் பொருளை உட்கொண்டு அது முடிந்தால், இருவராவாருமே எதிர்மொழியல் தகும்பகுதியை உடையனவல்லன பெரு வரைமேல் உண்டாகிய நாடனே' அது சிறிதாயினும் பொல லாது. எவ்வணணமெனில, இருவா தனித்தனியேயன்றி ஒரு காலத்திலே ஒரு நாயைக் கொண்டு வேட்டையாடுதல பொல்லாதாம் அதுபோல.

(ப—ரை) பெருவரை நாட—பெரிய மலைமேல் உண்டாகிய நாட னே! இருவர் நாய் உடனுடல் (இன்னாது)—இருவா தனிததனியே யன்றி ஏககாலததில் ஒரு நாயைககொணடு வேட்டையாடுதல் பொல் லாதாம் (அதுபோல), ஒருவர் உரைப்ப-ஒருவர் ஒரு பொருளை இத தன்மைததென உரைப்ப, உரைததால்—அப்பொருளை அஃது இததின் மையதென்று மற்றொருவா உரைப்பனவெல்லாம் உரைததால், அது கொண்டு-அந்தப் பொருளை உட்கொணடு (அது முடிந்தபோது), இரு வராவாரும் எதிர்மொழியல்-வாதம் செய்யலுற்ற இருவரும் தம்முள ஏககாலததில் எதிர்மொழியல், பாலா—தகுதியாகுமா? சிறிதேனும— அது சிறியதாயினும, இன்னாது-பொலலது

ஒரு பொருளைப் பற்றிய வாதத்தில், ஒருவர் அது இததன்மைத தென்று சொல்ல, மற்றவர் அது இத்தன்மைத்தென்று வேறாகச் சொல்வதைச் சொல்லிய பின், அவ்விருவரும் அப்பொருளைப்பற்றி ஏககாலததில் எதிர்வார்த்தை பேசுதல் ஆகாது. அது, தனித்தனியே யன்றி, ஏககாலத்தில் இருவர் ஒரு நாய் கொண்டு வேட்டையாடுதல் போல், பொல்லாதாம்.

(க—து). வாதஞ்செய்வோ ரிருவர் தத்தம் கட்சியை ஒருவர்பின் ஒருவராக எடுத்துப் பேசவேண்டும். ஏககாலத்தில் இருவரும் ஒன் றாகக் கூவுவதனால் நன்மை உண்டாகாது: கெடுதியே உண்டாகும்.

19. வார்த்தையில் விடைவழு

துன்னி இருவர் தொடங்கிய மாற்றத்திற
பின்னை உரைக்கப படற்பாலான்,—முன்னி
மொழிந்தால், மொழியறியான் கூறல், முழந்தாள்
கிழிந்தானை மூக்குப் பொதிவு. 347

(ப-பொ). கடாவுவானும விடைகொடுப்பானும் ஆகிய இருவர் தம்முளகூடிச சொலலத்தொடஙகிய மாற்றத்தின் கண், பின்னாக விடைகூறத் தகுவான், முன்னுரைததுக் கடாவினால் அநத உரையின் பெற்றி அறியாதே தான் மற்றொன்றை விடையாகக கூறுதல், முழநதாள் கிழிந்து புண்பட மூக்கை இழைகொண்டு பொதிவதனோ டொககும.

(ப-ரை). இருவர் துன்னி தொடங்கிய மாற்றததின்-வினவுவானும் விடைகொடுப்பானு மாகிய இருவரும் தம்முள் கூடிச் சொல்லத் தொடங்கிய வார்த்தையின்கண், பின்னை உரைக்கப்படற்பாலான்-பின்னாக விடைகூறத் தக்கவன், முன்னி மொழிந்தால மொழி அறியான் கூறல்-முன்னுரைத்து வினவினால அந்த வாரததையின் தன்மையை அறியாமல் தான் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதலானது, முழந்தாள கிழிந்தானை மூக்கு பொதிவு-முழந்தாள கிழிந்து புண்பட்டவனுக்கு மூககை இழைகொண்டு கட்டுவதோ டொககும.

(க-து). இருவா வார்ததையாடுவதில், ஒருவனுடைய வினவின் தன்மையை அறியாமல் மற்றவன் மற்றொன்றை விடையாகக கூறுதலானது, முழங்காலில் அடிபட்டவனுககு மூக்கில் கட்டுக் கட்டுவது போலும்.

"பட்டுக் கோட்டைககு வழி ஏதென்றால், கொட்டைப் பாக்குப் பத்துப் பணம் என்கிறான்". "I am talking of hay, and you of horse beans" "I ask for a fork, and you bring me a rake". இவை போல்வன இச்செய்யுட் பொருளுக்கு உதாரணமாகும்.

20. கற்றா ரவையில் கல்லார் சொல்லாதேல்

கல்லாதும் கேளாதும் கற்றா ரவைநடுவண்
சொல்லாடு வாரையும் அஞ்சற்பாற் —றெல்லருவி
பாய்வரை நாட! பரிசழிந் தாரோடு
தேவரு மாற்ற விலர். 350

(ப—பொ). ஒரு நூலைக் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றாருடன் கேட்டுணராருமாய்க் கற்றுவல்லவர் இருக்கும் அவை நடுவே இருந்து சில சொல்லும் தன்மையுடையாரை (மூர்க்கராகிப் பழிக்கு அஞ்சாதார்க்கு அஞ்சுமாறுபோல) அஞ்சுதல் பகுதியுடைத்து; விளங்கிய அருவி பாய்ந்த வரை நாடனே! பண்பழிந்தாரோடே தேவர்களும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுமா றில்லையாய் அஞ்சுமாறு போல.

(ப—ரை) எல் அருவி பாய் வரைநாட—விளங்கிய அருவி பாயும் மலைநாடனே! பரிசு அழிந்தாரோடு—பண்பழிந்தாரோடு, தேவரும்—தேவர்களும், மாற்றல் இலர்—ஒருவார்த்தை சொல்லார் (ஆதலால்), கற்றார் அவை நடுவண்—கற்றுவல்லவர் இருக்கும் சபையின் நடுவில் இருந்து, கல்லாதும் கேளாதும் சொல்லாடுவாரையும்—ஒரு நூலையும் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றாரிடம் கேட்டுணராருமாய்ச் சில வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுடையாரையும், அஞ்சல் பாற்று—அஞ்சுதல் தகுதியுடையது.

21. கற்றோரவையில் கல்லார் புன்சொல் விளம்பல்

அகல முடைய அறிவுடையார் நாப்பண்
புகலறியார் புக்கவர் தாமே—இகலினால்
வீண்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் அதுவன்றோ
நாண்சேரிப் பற்கிளக்கு மாறு. 115

(ப—பொ). விரிந்தகன்ற அறிவினையுடையார் நடுவே புகுதற்குத் தகாதார் புக்கு, அவர்தாம் மாறுபாட்டினால் பயனில்லாத புல்லிய சொற்களை வலியத் தாமே சொல்லுத லது வன்றோ, பாணரிருந்த சேரியினுள்ளே புக்குப பிறனொருவன் பாடுவேனென்று பல்தோன்ற வாயைத்திறந்து பாடும் நெறி.

(ப—ரை) அகல முடைய அறிவு உடையார் நாப்பண் — விரிந்தகன்ற அறிவினையுடையார் நடுவிலே, புகல் அரியார் புக்கு—புகுதற்குத தகாதவர் புகுந்து, இகலினலை—விரோததததால், வீண் சேர்ந்த புன்சொல்—பயனில்லாத அற்பமான வாரதைகளை, அவாதாமே விளம்பல் அது—அவர் வலியத தாமே சொலலுதலாகிய அச்செய்கை, பாண்சேரி பல் இளக்கும ஆறு அன்றோ—பாணரிருநத சேரியில் புகுந்து வேறொருவன் தான பாடுவதாகப பல்தோன்ற வாயைத திறந்து பாடும் விதமன்றோ.

(க—து). அறிவுடையாா கூட்டததில அறிவிலார் புகுந்து அவா களோடு மாறுபட்டு வீண்வார்த்தை சொல்லுதல், பாட்டில் வல்ல பாணா சேரியில் பிறனொருவன் சென்று தான் பாட்டில் வலலவனென்று பல்தோன்ற வாயைத்திறநது பாடுவதனோ டொககும

பழமொழி —Enchantments to Egypt· Indulgences to Rome. You bring owls to Athens.

22. கற்றாரவையில் கல்லாா ஞானம் வினவியுரைத்தல்

மானமும் நாணும் அறியார் மதிமயங்கி,
ஞான மறிவா ரிடைப்புக்குத் தாமிருந்து
ஞானம் வினஅ யுரைத்தல், நகையாகும்,
யானைப்பல் காண்பான் பகல். 298

(ப—பொ). தம்முடைய மானம் அழிதலையும் நாணம் அழிதலையும் அறியாராய் நெஞ்சம் மயங்கி, பல நூல்களையும் அறிவார்நடுவே புகுந்திருந்து, பகலே யானையைப்

பல்பிடித்துப் பார்ப்பார்போல, அவர் துணையைத் தெரியாதே, நூல்களை விஞவியுரைத்தல் நகையாகும்.

(ப—ரை) மானமும் நாணும் அறியார்—தமமுடைய மானம் அழி தலையும் நாணம அழிதலையும அறியாராய, மதிமயங்கி—புத்திமயங்கி, ஞானம அறிவாரிடை தாம் புககு இருந்து—பல நூல்களையும அறிவார் நடுவில் தாம் புகுந்திருந்து, ஞானம விஞய உரைத்தல—(அவா அறி வின் அளவை அறியாது) நூல்களை விஞவியுரைத்தலானது, பகல் யானைப்பல் காண்பான்—பகலே யானையைப பல் பிடித்துப் பாரப் பாரபோல், நகையாகும—யாவாககும் நகை தருவதாகும

யானைப்பற காண்டல்—அளவிடுதற் கருமை சொன்னதாம

(க—து). கல்விமான் விஞவிடையால் ஒருவருடைய ஞானத்தின் அளவை அறியலாம கலலாா அது செய்தல் நகைப்புக கிடமாம்

23. கற்றரைக் கல்லாா எள்ளிக் கூறல்

அல்லவையுள் தோன்றி அலவலைத்து வாழ்பவர்
நல்லவையுள் புக்கிருந்து நாவடங்கக்—கல்வி
அளவிறந்து மிக்கா ரறிவெள்ளிக் கூறல்,
மிளகுளு வுண்பான் புகல். 326

(ப—பொ). நல்ல குழுவல்லாத குழுவின்கண் புக்குத் தோன்றி நாணமில்லாத தன்மையைச் செய்து வாழ்பவர். நன்றாகிய அவையின்கண்ணே புக்கிருந்து, பிறர்நா அடங் கும்படி கல்வியால் அளவினைக் கடந்து மிக்கோருடைய அறிவை இகழ்ந்து சொல்லுதல், நன்றாக விளைந்த விளை பயனை உண்ணுமல் மிளகின் உளுவை உண்பான் வேண் டிப் புகுந்தவதனே டொக்கும்.

(ப—ரை). அல் அவையுள் தோன்றி—நல்லதல்லாத சபையுள் புகுந்து, அலவலைத்து வாழ்பவர் – நாணங்கெட்டு வாழ்பவர், நல் அவையுள் புக்கிருந்து – நன்றாகிய சபையிலே புகுந்திருந்து, நா அடங்க கல்வி அளவிறந்து மிக்கார் அறிவு – பிறர்நா அடங்கும்படி

கல்வியால் அளவினைக கடநது மிககோருடைய அறிவை, என் ளிக் கூறல்—இகழ்ந்து சொல்லுதல், மிளகு உளு உண்பான் புகல்—(நன்ருக விளைந்த விளைவினை உண்ணுமல்) மிளகின் உளுவை உண் ணப் புகுவதனே டொககும் [உளு—புழு]

மிளகு சாதிககாய் ஏலககாய் முதலியவற்றில் உள்ள புழுவை உண்டவா பிழைதத வரிதென்பா

24 புல்லவையுள் கல்லாா புகழ்ந்துகோள்ளல்

நலலவை கண்டககால நாசுருட்டி, நனறுணராப்
புல்லவையுள் தமமைப் புகழ்ந்துரைத்தல்;—புல்லார்
புடைத்தறுகண் அஞசுவான், இல்லுளவில் லேற்றி
இடைக்கலத தெய்து விடல். 249

(ப—பொ). கற்றறியும நலலவையததாரைக் கண்டால ஒன்றைச் சொலலாதே தமமுடைய நாவை மடக்கி, நன் றறியாத புலலிய அவையததாரிடைத தம்மைததாமே புகழ்ந் துரைத்தல். தமபகைவர்மாட்டுள்ள தறுகண்மையை அஞ் சுவா னொருவன், தன் மனையின்கண் நின்று, தன் விலலை ஏற்றிக் கருஙகலஙகளிடையே அமபை விடுவதனே டொக் குமம.

(ப—ரை). நலலவை கண்டககால் நா சுருட்டி—கற்றறிந்தவருடைய நல்ல சபையைக் கண்டால் ஒன்றும் சொல்லாமல் தம்முடைய நாவை மடக்கி, நன்று உணரா புலலவையுள் – நன்றறியாத கேவலமானவருடைய சபையில், தம்மை புகழ்ந்துரைதல்—தமமைத் தாமே புகழ்ந்து பேசுதலானது, புல்லார் புடை தறுகண அஞ்சுவான் – தன் பகைவரிடத்துள்ள தறுகண்மையை அஞ்சுவா னொருவன், இல்லுள் – தன் மனையின்கண் நின்று, வில் ஏற்றி—தன் வில்லை ஏற்றி, கலத்து இடை எய்துவிடல் – கருங்கலங்களின் இடையே அம்பை எய்வதனே டொக்கும்.

"பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வாள், அவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்"—திருக்குறள்

25. கல்லாரவையில் உறுதியுரைத்தல்

நட்லை இலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கள் மொய்கொ ளவையுள
உடலா ஒருவற் குறுதி யுரைத்தல்,
கடலுளால மாவடித் தற்று. 72

(ப—பொ). மனததின்கண் கவலையில்லாராய் நன்மையறியாராகிய மனம்வலிய முழுமக்கள் மொய்கொண்ட அவையின்கண் இருந்த ஒருவற்கு அறிவிற் குடலாகிய உறுதியாயினவற்றை உரைததல, கடலுளளே மாஙகனியை வடிததாற்போலும்.

(ப—ரை) நடலை இலராகி – மனததில் கவலை இலலாதவராய், நன்று உணரார் ஆய – நன்மை அறியாராகிய, முடலை முழுமக்கள்—மனவலிமையுள்ள மூடா, மொய்கொள் அவையுள் – நெருஙகியுள்ள சபையில், ஒருவற்கு–ஒருவனுக்கு, உடலா(க) உறுதி உரைத தல்—உடலாக உறுதிகளை உரைத்தலானது, கடல் உள் மாவடிததால் அற்று—கடலுள்ளே மாஙகனியை வடிததாற்போலும் [ஆல்-அசை].

"பன்றிககூழ்ப் பததரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா—றுரைக்குங்கால்"—நாலடியார்.

பழமொழி.—துளையன் அறிவானே ரத்தினததின் பெருமையை
To throw pearls before swine.

4. அறிவுடைமை

26. அறிவின் மாண்பு

அறிவினால் மாட்சியொன் றில்லா ஒருவன்
பிறிதினால் மாண்ட தெவனும்?—பொறியின்
மணிபொன்னும் சாந்தமும் மாலையும் இன்ன
அணியெல்லாம் ஆடையின் பின். 271

(ப-பொ). அறிவினால் ஒரு மாட்சிமையும் இல்லாத ஒருவன், செல்வம் குலம் முதலாயினவற்றால் மாட்சிமைப்பட்டன என் செய்ய வல்லன்? ஆம் பொறிச்செய்கையையுடைய மணியும் பொன்னும் சாந்தும் பூமாலையும் என்று சொல்லப்பட்ட இன்ன அணியெல்லாம் ஒருவருக்கான ஆடையின் பின்னை விரும்பப்படுவன ஆதலான்.

(ப-ரை) ஆம்-நன்மையாகிய, பொறியின்-பொறிச்செய்கையை யுடைய, மணி(யும்) பொன்னும்-இரத்தினாபரணமும் பொன்னாபரணமும், சாந்தமும் மாலையும்-சந்தனக்குழம்பும் பூமாலையும், இன்ன அணியெல்லாம்-என்று சொல்லப்பட்ட இவைபோன்ற அணிகளெல்லாம், ஆடையின் பின-(உடுக்கும்) ஆடைக்குப் பின்னே விரும்பப் படுவன (ஆதலால்), அறிவினால் ஒன்று மாட்சி இல்லா ஒருவன்-அறிவினால் ஒரு பெருமையும் இல்லாத ஒருவன், பிறிதினால் மாண்டது எவன்-மற்றச் செல்வம் குலம் முதலானவற்றால் மாட்சிமைப்படுதல் இல்லை

பொறித்தல் - பொலிவுபெறச் செய்தல் எவன் என்னும் வினா வினைக்குறிப்பு இல்லை என்னும் பொருள்மேல் நின்றது

(க-து). 'ஆடை யில்லாதவன் அரை மனிதன்'. ஆகவே ஆபரணங்களைக் காட்டிலும் ஆடையே மேலானது அங்ஙனமே செல்வம் குலம் முலதலியவைகளைக் காட்டிலும் அறிவே மேலானது

"மாலையுமற் றின்ன" என்பது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்.

"அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்."—திருக்குறள்.

27. அறிவினர் மாண்பு

ஆயிரவ ரானும் அறிவிலார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்.
பாயிருள் நீக்கும் மதியம்போல் பன்மீனும்
காய்கலா வாகு நிலா.

(ப—பொ). அறிவில்லாதார் ஆயிரவர் திரண்டாராயினும், மாயிருஞாலத்து அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளை நீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை எறிக்கமாட்டா, பல்மீனுமாய்த் திரண்டாலும், அது போல.

(ப—ரை) பல்மீனும் (தொக்கக்கால்)—பல நக்ஷத்திரங்கள் திரண்டாலும், பாய் இருள் நீக்கும் மதியம்போல—பரந்த இருளை நீக்கும் சந்திரனைப்போல, நிலா காய்கலாவாகும்—நிலவை எறிக்கமாட்டா (அது போல), மா இரு ஞாலத்து—மிகவும் பெரிய பூமியில், அறிவிலார் ஆயிரவரானும் தொக்கக்கால்—அறிவில்லாதவர் ஆயிரம்பேர் திரண்டாராயினும், மாண்பு ஒருவன் போல்கலார்—அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல் விளங்கமாட்டார்.

(க—து) 'ஆயிரம் நக்ஷத்திரம் கூடினாலும் ஒரு சந்திரன் ஆகா' பலபேர் அறிவிலார் கூடினாலும் அறிவுள்ளவன் ஒருவனுக்கு ஒப்பாகார்.

"கல்லார் பலாகூடிக் காதலித்து வாழ்கினுநூல்
வல்லா னொருவனையே மானுவரோ?—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீன் இலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா ஆமோ விளம்பு"—நீதிவெண்பா

24. இயற்கையறிவின் சிறப்பு

நற்கறி வில்லாரை நாட்டவு மாட்டாதே
சொற்குறி கொண்டு துடிபண் ணுறுத்துவபோல்,
வெற்பறைமேல் தாழும் இலங்கருவி நன்னாட!
கற்றறிவு போகா கடை. 270

(ப—பொ). மிகவும் அறிவில்லாதாரை ஆக்கவும் ஆகாது. சொல்வல்லவர் சொல்லும் சொற்குறிகளைக்கொண்டு சிலர் பண்ணுறுத்துகின்ற துடியேபோல: மலையினின்றும் பாறை

மேல விழாநின்ற இலங்கருவி நாடனே' இயற்கையாலுண் டான அறிவின்றிக் கல்வியான் வந்த அறிவு கடைபோக நில் லாதாதலான்.

(ப—ரை) வெற்பு அறைமேல் தாழும இலங்கு அருவி நாட—மலை யினின்றும் பாறைமேல் விழாநின்ற விளங்கும அருவிகளையுடைய நலல நாடனே! கற்றறிவு கடைபோகா(து)—(இயற்கையால உணடான அறிவன்றிக) கலவியான வநத அறிவு கடைபோக நில்லாது (ஆத லால), துடி—(பணணினியலபு அமையாத) உடுக்கையில, சொல்குறி கொண்டு — (சொல்லவல்லவா சொலலும) சொறகுறிகளைக கொண்டு, பணணுறுததுவ போல—சிலா பணணுறுததுதல போல, நனகு அறிவு இல்லாரை—மிகவும் இயற்கையறிவு இலலாதவரை, நாட்டவும மாட் டாது—அறிவுடையாராககவும முடியாது [ஏ—அசை]

நற்கறிவு எனபதில நனகு எனபது நற்கு என வலிததல விகாரம் பெறறது.

(க—து). இயலபில் பணணமையாத துடியில சொற்குறிகளைக கொண்டாயினும சிலா பணணுறுததுவா' இயற்கை யறிவில்லாத கற்ற றிமோழைகளை நுணணறிவின ராககுதல் எவ்வாற்றானும் ஆகாத காரியம.

29 அறிவுடையாரிடம் அறிவுடையார சோதல்

ஆணை முடைய அறிவினர் தநநல
மாணும் அறிவி னவனைத தலைப்படுத்தல,
மானமர் கண்ணாய்' மறங்கெழு ம ன்னர்
யானையால் யானையாத தற்று. 223

(ப—பொ). உளளதநி னயப்புடைததாகிய அறிவினையு டையார் தமது நலத்தைையொதத அறிவாளிகளைத தமமுட னே கொண்டு சென்று தலைப்படுக்குமது, மானமர் கண்ணாய்! மறத்தொடு கெழுமிய மன்னர் தங்கள் யானைகளாலே காட்டி யானைகளைப் பிணித்துக்கொண்டதனோ டொக்கும்.

(ப–ரை). மான் அமர் கண்ணாய் – மான் கண் வைத்திருந்தாற் போன்ற கண்ணாய்! ஆணம் உடைய அறிவினார்-உள்ளத்தில் நயப்புடைத்தாகிய அறிவினையுடையார், தம் நலம் மானும அறிவினவரை– தமது நலத்தை ஒத்த அறிவாளிகளை, தலைப்படுத்தல்–தம்மோடு சேர்த்தலானது, மறம் கெழு மா மன்னா – வீரம்பொருந்திய பேரரசா, யானையால்–தஙகள் யானைகளால், யானை–காட்டு யானைகளை, யாத்தற்று–கட்டிககொண்டதனோ டொககும

(க–து) அறிவுள்ளோா தம்மைப் போன்ற அறிவுள்ளோரையே தம்மோடு சேர்த்துககொள்வா

பழமொழி —கைக குருவியைக கொணடு காட்டுக குருவியைப்

30. அறிவிலாரிடம் அறிவுடையாா புகாமை

தெரிவுடையா ரோடு தெரிந்துணாந்து நின்றா
பரியா ரிடைப்புகார் பண்பறிவார் மன்ற.
விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர் சேர்பப!
அரிவாரைக் காட்டார் நரி. 244

(ப–பொ). ஆராய்ந் துணர்ந்துநின்ற பண்பறிவார், ஆராய்ச்சியுடையாரோடு கூடி, நுண்ணிய அறிவில்லாதாரிடைப் புகார்; விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நெல்லரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி வினைகெடப்பண்ணுவோர் இல்லை, அதுபோல.

(ப–ரை) விரியா இமிழ் திரை வீங்குநீர் சேர்ப்ப–பரந்தொலிக்கும் அலைகளுள்ள கடலின் கரையை உடையானே! அரிவாரை நரி காட்டார்–நெல்லரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி அவ்வேலை கெடும்படி செய்வோர் இல்லை. (அதுபோல்), தெரிந்து உணர்ந்து நின்றார் பண்பறிவார் – ஆராய்ந்துணர்ந்து நின்ற பண்பறிவார், பரியார் இடை—நுண்ணறிவில்லாரிடம், தெரிவுடையாரோடு—ஆராய்ச்சியுடையாரோடுகூடி, புகார்–புகமாட்டார். [மன்ற–தேற்றப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்]

(க—து) அறிவுடையார் அறிவுடையாரை அறிவிலாரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போகார் நெல்லரிவாருக்கு நரியைக் காட்டினால் நெல்லரிகிற வேலை கெடும் அறிவுள்ளார்க்கு அறிவில்லாரைக் காட்டினால் அவரு டைய நன்மை கெடும்.

31. அறிவுடையோர் தம் குணகுணங்களைத் தாமே அறிதல்

பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புனைந்திருந்தார்
சொற்பெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ?—விற்கீழ்
அரிபாய் பரந்தகன்ற கண்ணாய்! அறியும்
பெரிதாள் பவனே பெரிது. 82

(ப—பொ). நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் மருங்கி ருந்தார் புனைந்து சொற்களைப் பெய்து உணர்த்துதல் வேண்டு மோ? விற்போலும் புருவத்தின்கீழ் அரிபாகப்பட்டுப் பரந் தகன்ற கண்ணினையுடையாய்! பெரிதும் முதன்மையை யுடையனாய் ஆளுமவனே மிகவும் அறியும்.

(ப—ரை) விலகீழ் அரி பாய பரந்தகன்ற கண்ணாய—வில்போன்ற புருவத்தின்கீழ்ச் செவ்வரி பரந்த மிகவும் அகன்ற கண்ணையுடையாய! பொற்பவும் பொல்லாதனவும்—(ஒருவனிடத்து அமைந்துள்ள) நல்ல வற்றையும் தீயவற்றையும், இருந்தார் – அருகில் இருந்தவர், சொல் பெய்து புனைந்து உணர்த்துதல்—சொற்களில் அமைத்து அலங்கரித்து உணர்த்துதல், வேண்டுமோ—அவசியமோ? பெரிது ஆளபவனே—பெ ரிதும் முதன்மையை உடையவனாய் ஆளுமவனே, பெரிது அறியும்— மிகவும் அறிந்துகொள்வான்

(க—து) கல்வியறிவால் முதன்மையுள்ளவர் தமமுடைய குணகு ணங்களைத் தாமே நன்கறிவர். பிறர் அவற்றை அவர்க்கு உணர்த்தல் வேண்டா.

32. பரந்த திறலாரைக் கரந்து மறைக்க லாகாமை

பரந்த திறலாரைப் பாசிமேல் இட்டுக்
கரந்து மறைக்கலும் ஆமோ?—நிரந்தெழுந்து
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில். 34

(ப—பொ). எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்ட திறலினையுடை யாரைப் பாசிபோலே யிருக்கும் சில சொற்களையும் செய்கை களையும இட்டுக் கரந்து மறைக்கல் ஆகுமோ? நிரந்தெழுந்த வேயின் திரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணின்கண் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தமகையால மறைப்பார் இலலை, ஆதலான்.

(ப—ரை) நிரந்து எழுந்து—தகை நிரம்பி உயாந்து, வேயின் திரண்ட தோள்—மூங்கிலபோல திரண்ட தோளையும, வேல கண்ணாய்—வேல்போன்ற கண்ணையும உடையாளே! விண இயங்கும ஞாயிற்றை—ஆகாயத்தில் செல்லும சூரியனை, கைமமறைப்பார்—தமது கையால் மறைப்பவா, இல்—இலலை (ஆகவே), பரந்த திறலாரை—எங்கும பரவி வெளிப்பட்ட வலிமையுடையவரை, பாசி மேல் இட்டு—பாசி போலே இருக்கும சில சொற்களையும செயலகளையும் இட்டு, கரந்து மறைததலும—தெரியாது ஒளிததுவைததலும, ஆமோ—கூடுமோ?

(க—து) சூரியனைக கையால மறைததல் முடியாமை போலப புகழ் பெற்றவரது திறமையை மறைததுவைததல் முடியாத காரியம்.

ஒருவருடைய திறமையைப பிறா சொல்லாலும் செயலாலும மறைப்பது நீரைப் பாசியால மறைப்பதுபோலும் என்று சொல்வதைப "பாசிமேலிட்டு" என்றது உருவகம

பழமொழி —சூரியனைக கையால மறைததது போல.

33. அறிவு செல்வத்தினும் சிறத்தல்

அருவிலை மாண்கலனும ஆன்ற பொருளும
திருவுடைய ராயின் திரிந்தும—வருமால்.
பெருவரை நாட! பிரிவின் றதனால்
திருவினும் திட்பம பெறும். 136

(ப—பொ). அரிய விலைகளையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளும், நிரமபிய பொருளும, புண்ணியமுடையாராயின. பிரிவின்றியே செல்வததுக்குத் தகுதியில்லார் மாட்டும வாரா நிற்கும. ஆதலால், பெருவரை நாடனே! இப்பெற்றிய

பட்ட செல்வத்தினும் தம்மனம் கலங்காத அறிவின் செல்வமே நன்று.

(ப—ரை). பெரு வரைநாட—பெரிய மலைநாடனே! திரு உடையராயின்—ஒருவர் புண்ணியம் உடையரானால், அரு விலை மாண்கலனும்—அரிய விலையுள்ள சிறந்த ஆபரணமும், ஆன்ற பொருளும்—நிரம்பிய பொருளும், திரிந்தும்—இடம் மாறியும் (அதாவது தகுதியில்லாதவரிடத்தும்), வரும—வாராநிற்கும். அதனால் — தகுதியில்லாமையால், பிரிவின்று—அவை அவரைவிட்டுப் பிரிதல் இல்லை திருவினும்—இத்தன்மையுள்ள செல்வத்தைக் காட்டிலும், திட்பம்—மனங்கலங்காத அறிவின் செல்வமே, பெறும்—நன்று [ஆல—அசை]

(க—து). புண்ணியம் பலிக்கின்ற காலத்தில் தகுதியில்லாதாரிடத்தும் செல்வம் வந்து சேர்ந்து நிலைபெற்றிருக்கும் (புண்ணியம் கழிகின்ற காலத்தில் போய்விடும்). அறிவின் செல்வம் இங்ஙனம் வருவதும் போவதுமின்றி நிலைபேறுடையதாகையால், அது பொருட்செல்வத்தினும் சிறந்தது

5. ஒழுக்கம்

34. குடிப்பிறந்தோரொழுக்கம்

விழுத்தொடைய ராகி விளங்கித்தொல் வந்தார்
ஒழுக்குடைய ராகி ஒழுகல்,—பழத்தெங்கு
செய்த்தலை வீழும் புனலூர! அஃதன்றோ
நெய்த்தலைப்பா லுக்கு விடல். 339

(ப—பொ). சீரிய தொடர்ச்சியை உடையராகி விளங்கிய பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தார் ஒழுக்கமுடையராகி ஒழுகும் தன்மை எவ்வண்ண மென்னின், தெங்கம்பழம் செய்யின்கண்ணே விழும் புனலூரனே! அஃதன்றோ நல்ல நெய்யின்கண்ணே பால் சிந்திவிடும் தன்மை.

(ப—ரை). பழத்தெங்கு செய் தலை வீழும் புனல் ஊர—தெங்கம் பழம் புலத்தின்கண்ணே விழும் புனலூரனே! விழு தொடையர் ஆகி

விளங்கி-சிறந்த தொடர்ச்சியை உடையராய் விளங்கி, தொல்வந்தார்-பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தவா, ஒழுககு உடையராகி – ஒழுக்கம் உடையவராகி, ஒழுகல் அஃது-ஒழுகும தனமை, நெய் தலை-நல்ல நெய்யின்கண்ணே, பால் உகுவிடல்-பால் சிந்திவிடும் தன்மையோ டொக்கும்

(க—து) நல்ல சம்பந்தம் உடையராய்ப் பழைய குடியில பிறநதவரிடம ஒழுககம் சோந்திருப்பது, நெயயினிடம பால் சிந்திய தன்மையோ டொககும்.

35. பிறருரைக்கும் நல்லுரையை இகழாமை

கள்ளி யகிலும கருஙகாக்கைச சொல்லுமபோல
எள்ளறக யார்வாயின நல்லுரையைத.— தெளளிதின்
ஆர்ககும அருவி மலைநாட! நாய்கொண்டால்
பார்ப்பாரும தினபர் உடும்பு. 87

(ப—பொ). கள்ளியின்கண் பிறக்கும் அகிலையும கருங் காக்கை வாயின்கண் சொல்லையும போலக கிழாயினும் வாயில பிறநததேயாயினும, நல்லுரையாயின் அதனை இகழா தொழிக; மிகவும ஆர்க்கும அருவியையுடைய அணிமலை நாடனே! நாய் கொண்ட உடுமபினைப பார்பபாரும தின்பர், அதுபோல.

(ப—ரை) தெள்ளிதின் ஆர்க்கும் அருவி மலைநாட-மிகவும் ஒலிக்கும் அருவியையுடைய மலைநாடனே! பார்ப்பாரும் - பார்ப்பாரும், நாய் கொண்டால் - நாய் கொண்டதாயினும், உடும்பு - உடும்பினை, தின்பர் - தின்பர். (அதுபோல), கள்ளி அகிலும் - கள்ளியினிடம் உண்டாகும் அகிலையும், கருங்காக்கைச் சொல்லும்போல்-கருங்காக்கை வாயின்கண் உண்டாகும் சொல்லையும்போல், யார் வாயின் நல்லுரையை-கிழாயினும் வாயிற் பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரையாயின் அதனையும், எள்ளற்க-இகழாதொழிக.

(க—து). பார்ப்பாரும் நாய் கௌவிக்கொண்டுவந்த உடும்பை உண்பர். கள்ளிவயிற்றில் உண்டானதென்று அகிலை இகழ்வா

ரில்லை நன்னிமித்தமாகக் கொள்வதன்றிக் காக்கை கரைவதை இகழ்வாரில்லை. ஆகவே நல்ல வார்த்தை எவர் வாயிலிருந்து வந்தாலும் அதனை இகழ்தலாகாது.

"கள்ளியகில்" என்பது "கள்ளிவயிற்றின் அகில் பிறக்கும்" என நான்மணிக்கடிகையில் உரைத்திருப்பதால் விளங்கும்.

வீட்டிலிருந்து காக்கை கரைவதை விருந்தினர் வருவதற்கு நிமித்தமாகக் கொள்வது தமிழ்நாட்டில் வழக்கம். பெரிய திருமொழி பதினோராம்பத்து முதல் திருமொழியில்,

"கரையாய் காக்கைப் பிள்ளாய்
கருமா முகில்போல நிறத்தன்
உரையார் தொல்புகழ் உத்தமனைவரக்
கரையாய் காக்கைப் பிள்ளாய்"

என்று காக்கையை நோக்கி உரைத்ததாகப் பாசுரம் உண்டு.

ஐங்குறுநூற்றில் 391-வது அகவல்,

"மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை!
அன்புடை மரபின் கிளையோ டாரப்
பசுமுன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவன் மாதோ:
வெஞ்சின விறல்வேல் காளையொ
டஞ்சில் லோதியை வரக்கரைந் தீமே"

என உடன்போகிய தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் காக்கத்திற்குப் பராய்க்கடன் உரைத்ததாக உரைக்கின்றது.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருக்குறள்.

36. தத்தம் இயல்பின்படி ஒழுகுதல்.

**தந்நடை நோக்கார், தமர்வந்த வாறறியார்,
செந்நடை சேராச் சிறியார்போல் ஆகாது,
நின்னடை யானே நடஅத்தா! நின்னடை
நின்னின் றறிகிற்பா ரில்.** 288

(ப—பொ). தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுக்கத்தைப் பாராது தம் சுற்றத்தார் வரலாற்றையும் பாராது செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நினக்கியல்பாகிய ஒழுக்கத்தானே செல்வாயாக: அத்தனே! நினக்கியல்பாகிய ஒழுக்கங்களை நின்னின்று அறிவார் பிறர் இலலை; நீயே அறிதி யாதலான்.

(ப—ரை) அத்தா - அத்தனே! நின் நடை - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கங்களை, நின்னின்று-உனனிடத்தில் நின்றும், அறிகிற்பார - அறியக்கூடியவா, இல்-பிறர் இல்லை (நீயே அறிவாய் ஆதலால்); தம் நடை நோக்கார் - தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுகக்த்தைப் பாராது, தமர் வந்தவாறு அறியாா - தம சுற்றத்தாா வரலாற்றையும பாராது, செம்நடை சேரா சிறியார்போல் ஆகாது-செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நின் நடையானே நட - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தின்படியே நடப்பாயாக

(க—து) சிறியார்போல் ஒழுகாமல் உன் இயல்பின்படி ஒழுகுக.

பழமொழி —To thine own self be true. Every man is best known to himself.

37. குற்றம்படாமல் ஒழுகுதல்

நீர்த்தன் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்கால்,
பேர்த்துத் தெருட்டல் பெரியார்க்கும ஆகாதே.
கூர்த்துநுண் கேளவி யறிவுடையார்க் காயினும
ஓர்த்த திசைக்கும் பறை. 195

(ப—பொ). நீர்மையுடைத்தாக வன்றியே நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின்கண் கொண்டக்கால், அக்கொண்டபாட்டினின்று மீட்டுத் தெருட்டுதல் தவத்தால் பெரியார்க்கும் முடியாது. மிக்க கேள்வியால் நெறியறிவுடையார்க்கே யாயினும், கருதிய அனுகாரணத்தை ஒலிக்கும் பறை. (ஆத

லால, தமமை ஒருவர் பிறழக் கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக).

(ப—ரை) நீர்தது அன்று நெறியன்றி ஒருவர் கொண்டக்கால்—குணமுடையதாக வன்றியே நெறியனறி ஒருவா தம்மை மனத்தின் கண் கொணடககால், போதது தெருட்டல்-அக்கொண்ட கொள் கையினின்றும் மீட்டும தெளிவிததல், பெரியார்கரும் - தவததால் பெரியார்ககும, ஆகாது-முடியாது கூாதத கேள்வி நுண் அறிவுடையார்ககு ஆயினும-மிகக கேள்வியால் நுணணறிவுடையார்ககே ஆயினும, ஓாத்தது பறை இசைககும் - தாம் கருதிய அனுகரணத்தைப் பறை ஒலிககும்

(க—து) ஒருவர் கொணட கெட்ட கொளகையை மாறறித் தெளிவிப்பது முனிவாககும முடியாது அறிவுடையார்ககும், தாம கருதிய அனுகரணததையே பறை ஒலிப்பதாகத தோனறுவதுபோல், தமது கருத்தின் போககாகவே பிறருடைய ஒழுககம் தோன்றும் ஆத லால், தம்மை ஒருவர் வேறாகக கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக

> "போறறின் அரியவை போற்றல; கடுத்தபின்
> தேறறுதல யாரக்கு மரிது"—திருககுறள்

பழமொழி—As the fool thinks the bell clinks.

38. தம்குற்றம நீக்கல்

> தங்குற்றம நீககல ராகிப பிறாகுறறம
> எங்கேனும தீர்ததற கிடைபுகுதல்.—எஙகும்
> வியனுலகின் வெள்ளாடு தனவளி தீா
> தயலவளி தீர்தது விடல. 124

(ப—பொ) தாம் செய்யும் குற்றததை நீககாமே பிறர்செய்யும் குற்றத்தைக் கறபிதது நீக்குதற்குத தாம் எங்கெங்கும் இடைபுகுதல், பெரிய உலகின்கண் எங்கும் வெளளாடு தன் வாதம் தீர்க்கமாட்டாது வேற்றுயிரின் வாதநோயைத் தீர்க்கு மதனோ டொக்கும.

(ப—ரை) தம் குற்றம் நீக்கலர் ஆகி-தாம் செய்யும் குற்றத்தை நீக்காமல், பிறர் குற்றம் தீர்த்தற்கு-பிறர் செய்யும் குற்றத்தைக் கற்பித்து நீக்குதற்கு, எங்கேனும் இடைப்புகுதல்-எங்கெங்கும் இடைப் புகுதலானது; வியன் உலகின் எங்கும்-பெரிய உலகின்கண் எங்கும், வெள்ளாடு-வெள்ளாடு, தன் வளி தீராது-தன் வாதத்தைத் தீர்க்கமாட்டாது, அயல்வளி - வேற்றுயிரின் வாதநோயை, தீர்த்துவிடல் - பால் முதலியவற்றால் தீர்க்குமதனோ டொக்கும்.

(க—து) ஒவ்வொருவரும் தத்தம் குற்றங்களையே முன்னர்க் களைதல் வேண்டும்.

> "தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
> என்குற்ற மாகும் இறைக்கு"—திருக்குறள்

பழமொழி—தன் குற்றம் இருக்கப் பிறர் குற்றம் பார்க்கிறதா?
Point not at another's spots with a foul finger. Physician, heal thyself.

39. வடுவல்ல செய்தல்

> கெடுவல் எனப்பட்ட கண்ணும் தனக்கோர்
> வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும்.—நெடுவரை
> முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய
> கற்றேயும்; தேயாது சொல். 394

(ப—பொ). இவர்க்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழித்தால் யாம் கெடுவேம் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனக்கு அதனால் வடுவாகாதனவற்றைச் செய்தலேவேண்டும்: பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலை சூழ்ந்த வட்டமாகிய எல்லையிடத்துத் தொக்க மகமேரு முதலாகிய மலைகள் தேயும்; வடுப்பட்ட சொல் தேயாது ஆதலான்.

(ப—ரை) நெடு வரை-பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலை, முற்று-சூழ்ந்த, ஆழிநீர் வரையகத்து-வட்டமாகிய எல்லையிடத்து, ஈண்டிய-தொக்க, கல்-மகமேரு முதலாகிய மலைகள், தேயும்-தேய்வடையும்; சொல்-வடுப்பட்ட சொல், தேயாது-தேயாது (ஆதலால்), கெடுவல்

எனப்பட்ட கண்ணும் - (இவர்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழிந் தால்) யான் கெடுவேன் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனககு ஓர் வடுவல்ல ஏ - தனககு அதனல் யாதொரு வடுவும் உண்டாகா தனவற்றையே, செய்தல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்

(க—து) தான் அழியவரினும பழியொடு பட்டவைகளைச செய்ய வேண்டா

"கெடுவல்யான என்ப தறிகதன் நெஞசம்
நடுவொரீஇ அலல செயின்"—திருககுறள

"பாவமும ஏனைப் பழியும் படவருவ
சாயினும சான்றவர் செய்கலரா —சாதல்
ஒருநாள ஒருபொழுதைத துன்பம, அவைபோல்
அருநவை ஆற்றுத லின்று"—நாலடியார்.

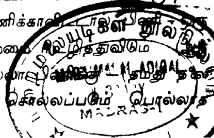
பழமொழி —காலம போம வார்ததை நிற்கும்: கப்பல் போம் துறை நிற்கும் வார்ததை இருந்துபோம், வழி தூரந்துபோம். A wounded reputation is seldom cured.

40- பழியை ஒழுக்கத்தால் பரிகரித்தல்

பொருந்தாப் பழியென்னும பொலலாப பிணிக்கு
மருநதாகி நிறபதாம மாட்சி. மருநதின
தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்ப!
பிணியீ டழிதது விடும. 355

(ப—பொ) தமது தலைமைக்குப் பொருநதாத பழியென்று சொல்லபபடும பொல்லாத பிணிக்கு மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே மாட்சிமையாவது மருந்தினல் தாம கொண்ட பிணியைத தணியாது விட்டக்கால, தண்கடல் சேர்பபனே! அப்பிணி தம்மை ஈடழிககுவிடு மாதலான் அதுபோல.

(ப—ரை). தண்கடல் சேர்ப்ப-தண்கடல் சேர்ப்பனே! மருந்தின் தணியாது விட்டக்கால் - மருந்தினல் தணிக்கா... வர் கொண்ட பிணி, ஈடழித்துவிடும்-தம்மை ஈடழித்துவிடும ... லால்), பொருந்தா பழி என்னும் பொல்லாத ... மைக்குப்) பொருந்தாத பழியென்று சொல்லப்படும் பொல்லாத

வியாதிக்கு, மருந்தாகி நிற்பது - மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே, மாட்சி ஆம் - மாட்சிமையாகும்

(க—து) ஒருவன் உற்ற நோய் அவன் வலியை அழிக்குமாகை யால், தக்க மருந்துகொண்டு அதனை ஒழித்தல்வேண்டும் ஒருவன் உற்ற பழி அவன் மாட்சியை அழிக்குமாகையால், தக்க ஒழுக்கத்தால் அதனைப் பரிகரித்தல் வேண்டும் மருந்தால் உடல்வலி அழியாமை போல ஒழுக்கத்தால் மாட்சி அழியாது என்பதாம்

41. பழியை அஞ்சிப் பாதுகாவாதவா.

உரிஞ்சி நடப்பாரை உள்ளடி நோவ
நெருஞ்சியும் செய்வதொன் றில்லை —செருந்தி
இருங்கழித் தாழும் எறிகடல் தண்சேர்ப்ப!
பெரும்பழியும் பேணாதார்க் கில் 170

(ப—பொ) தாமடியினால் உரிஞ்சி நடப்பாரை உள்ளடி நோவ நெருஞ்சிமுள்ளும் செய்வதொன் றில்லை. அதுபோல, செருந்திமரங்கள் இருங்கழியிலே வந்து தாழ்ந் தழைக்கும் எறிகடல் தண்சேர்ப்பனே! பெரும்பழியும் அஞ்சிப் பாது காவாதார்க்கு இல்லை.

(ப—ரை). செருந்தி - செருந்திமரங்கள், இரு கழி தாழும்-பெரிய கழியிலே வந்து தாழ்த்தழைக்கும், எறிகடல் தண் சேர்ப்ப - எறிகடல் தண் சேர்ப்பனே! உரிஞ்சி நடப்பாரை-தம் அடியினால் உராய்ந்து நடப்பவரை, உள்ளடி நோவ - உள்ளடி நோவும்படி, நெருஞ்சியும் - நெருஞ்சிமுள்ளும், செய்வது ஒன்று இல்லை-ஊறுசெய்வது ஒன்றும் இல்லை பெரும்பழியும் - பெரும்பழியும், பேணாதார்க்கு - அஞ்சிப் பாதுகாவாதவர்க்கு, இல்லை - இல்லை

(க—து) நெருஞ்சிமுள்ளுக்கு அஞ்சாமல் காலை உராய்ந்து நடப்ப வர்க்கு நெருஞ்சிமுள்ளால் கால் ஊறுபடுதல் இல்லை: பழிக்கு அஞ் சாமல் நடப்பவர்க்குப் பழியால் மனம் வருந்துதல் இல்லை நல்லோர் பழிக்கு அஞ்சி நடப்பார்: பொல்லார் அதற்கு அஞ்சார்

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெஞ்சத் தவலமிலர்" ஆத லின், "பெரும்பழியும் பேணாதார்க் கில்" என்றார்.

42. பழிப்பவர்க்குச் சொன்முட் டில்லை

ஆவிற கருமபணி தாஙகிய மாலையும
கோவிறகுக கோவல னெனறுலகம கூறுமால.
தேவர்ககு மககட கெனலவேணடா. தீங்குரைக்கு
நாவிறகு நலகுரா வில. 152

(ப—பொ). ஆநிரைசகு வநத அருநதுயரைக் கெடுதத திருமாலையும பசுநிரைககே தகக இடையனெனறு உலகத்தார் கூறுநிறபர். ஆகலால, தேவாககு உரைக்கும் உரை இது, மக்கட்கு உரைக்கும உரை இது என்று வேறுபடுக்க வேண்டுவதிலலை. ஒருவரைத தீஙகுரைககு மிடததது நாவிறகு நலகுரா விலலை

(ப—ரை) ஆவிற்கு அரும்பணி தாஙகிய மாலையும்-ஆநிரைகளுக்கு வநத அரிய துன்பததைக் கெடுதத திருமாலையும், கோவிற்கு கோவலன் என்று - பசுநிரைககே தகக இடையனென்று, உலகம் கூறும - உலகததார் கூறுநிற்பர் (ஆதலால) தேவாககு மககட்கு எனல் வேணடா - தேவாககு உரைககும வாாததை இது மககட்கு உரைக்கும் வாாத்தை இது எனறு வேறுபடுகக வேண்டுவதில்லை. தீங்கு உரைககு - ஒருவரைத தீங்குரைககுமிடததது, நாவிற்கு - நாவி னுக்கு, நல்குரவு - சொல் முட்டுப்பாடு, இல்-இல்லை [ஆல்-அசை].

சொல்முட்டு - (முட்டு - குறைவு) - வார்ததைக குறைவு

(க—து) பழிப்பவர்க்குச் சொல்முட் டில்லை: இவா தேவர் இவர் மனிதர் எனற வேறுபாடின்றியே எவரையும அவா பழிப்பா

பிரதிபேதம—நாவிற்கு நல்கூரவ தில்

ஆவிற்கருமபணி தாங்கியது —போகி பண்டிகையில இடையர் இந்திரனுக்கிடும் பொங்கலை ஒரு காலததில கண்ணன ஏற்றுக் கொள்ள, அதுகண்ட இந்திரன் கோபங்கொண்டு கல்மழை பெய் யும்படி மேகங்களை ஏவினன் அப்போது பசுக்களையும் இடையர் களையும் கண்ணன் ஒரு மலையைக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தான்.

6 இன்னா செய்யாமை

43. எளியார்க்கு இன்னா செய்யாமை

பூவுட்கும கண்ணாய்! பொறுபபர் எனக்கருதி
யாவர்க்கே யாயினும் இன்னா செயல்வேண்டா.
தேவர்க்கும கைகூடாத் திண்ணன்பி னார்க்கேயும்
நோவச்செய் நோயின்மை யில். 335

(ப—பொ). தாமரை உளளஞசபபட்ட கண்ணையுடையாய்! இவர் நான் செய்தனவறறைப பொறுப்பரென்று விசாரிதது, எத்துணையும எளியராயினாககும் பொலலாதன செய்ப வேண்டா தேவர்கரும் இயலாத சிக்கென்ற அன்பினையுடையார்க்கே யாயினும நோவசசெய்தால பொறுக்கும பொறை இல்லையாதலான்

(ப—ரை) பூ - தாமரைப்பூ, உட்கும - (ஒப்பாவதற் கில்லையே என்று) உள்ளஞ்சப்பட்ட, கணணாய் - கண்ணையுடையாய்! தேவர்க் கும் கைகூடா திண் அன்பினாககேயும - தேவாககும் இயலாத சிக கென்ற அன்பினை யுடையாாககேயாயினும், நோவச செய் நோயின் மை - நோவச செயதலால் பொறுககும் பொறை, இல் - இல்லை. (ஆதலால்), பொறுப்பர் என கருதி - இவர் நாம் செய்தனவற்றைப் பொறுப்பரென்று விசாரிதது, யாவாககேயாயினும் - எத்துணையும் எளியராயினருககும, இன்னா - பொல்லாதனவற்றை, செயல்வேண்டா - செய்யவேண்டா.

(க—து) மிகக அன்புடையாரும் நோவச்செய்தால் பொறா ஆதலால் எவர்க்கும் பொல்லாதன செய்யவேண்டா.

"பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுததபின்
ஆர்க்கு மருவி அணிமலை நன்னாட!
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது"—நாலடியார்

41 பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை

வினைபயன் ஒன்றின்றி வேற்றுமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறர்பனிப்ப செய்யாமை வேண்டும்.
புனப்பொன் அவிர்சுணங்கிற் பூங்கொம்ப ரன்னாய்!
தனக்கின்னா இன்னா பிறர்க்கு. 266

(ப—பொ) தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணாது, பகைமை கொண்டு, பிறர் துயருறுவன வற்றை ஆராய்ந்து செய்யாதொழிதல் வேண்டும்: புனத்திற படும் பொன்போல விளங்குகின்ற சுணங்கினையுடைய பூங்கொம்ப ரன்னாய்! தன் கண்ணே வந்த இன்னா பிறர்க்கும் இன்னாவாம் ஆதலான்.

(ப—ரை) புனம் பொன்-வயலிலபடும் பொனபோல, அவிர-விளங்கும், சுணஙகின்-தேமலையுடைய, பூங்கொம்பா அன்னாய - பூங்கொம்பைப் போன்றாய்! தனக்கு இன்னா - தன்னிடம் வந்த துன்பம், பிறர்க்கு இன்னா - பிறர்க்கும் துன்பமாம் (ஆதலால்), வினைப்பயன் ஒன்று இன்றி - தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணாது (அதாவது, வீணாய), வேற்றுமை கொண்டு-பகைமை கொண்டு, பிறர் பனிப்ப-பிறர் துயருறுவனவற்றை, நினைத்து-ஆராய்ந்து, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதொழிதல் வேண்டும்

(க—து) தனக்குத் துன்பந் தருவது பிறர்க்கும் துன்பந் தருவதே பிறர் தமக்குத் துன்பம் செய்வதை எவரும் விரும்பார்: ஆகவே தாமும் வீணாகப் பகைமைகொண்டு பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யவேண்டா

"தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்?"—திருக்குறள்.

45. உறவினரை இகழ்ந்து நலியாமை

ஆற்றா ரிவரென் றடைந்த தமரையும்
தோற்றத்தா மெள்ளி நலியற்க.—போற்றான்
கடையடைத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால் நாயும்
உடையானைக் கௌவி விடும். 252

(ப-பொ). தம்மை யடைந்த தமரையாயினும் வலியில ரென்று பிறர்க்கு வெளிப்படத் தாம் இகழ்ந்துரைத்து நலியுந் தொழில் பாதுகாவாது வாயிலை அடைத்துவைத்துத் தான் வளர்த்த நாயைப் புடைத்தால், அந்நாயும் வளர்த்தவனையே கவ்வும், அது காரணத்தால்.

(ப-ரை) போற்றான் - பாதுகாவாது, கடை அடைத்துவைத்து - வாயிலை அடைத்துவைத்து, புடைத்தக்கால் - புடைத்தால், நாயும் - வளர்த்த நாயும், உடையானை - வளர்த்தவனையே, கௌவிவிடும் - கௌவும் (ஆகவே), அடைந்த தமரையும் - தம்மையடைந்த உறவினரையாயினும், இவர் ஆற்றார் என்று - இவர் வலியிலரென்று, தோற்ற - பிறர்க்கு வெளிப்பட, தாம் எள்ளி நலியற்க - தாம் இகழ்ந்துரைத்து நலியாதொழிக

(க-து) நன்றாயப் பாதுகாவாமல் வாயிலை அடைத்துவைத்து அடித்தால், தான் வளர்த்த நாயும் தன்னைக் கடிக்கும் தம்மையடைந்த உறவினர் எளியரென்று அவரைப் பலரறிய இகழ்ந்து நலிந்தால், அவரும் தன்னை நலிதல் கூடும்

பிரதிபேதம்—தோற்றத்தா னெள்ளி

45. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்

நெடியது காண்கிலாய நீயெளியை நெஞ்சே!
கொடியது கூறினாய் மன்ற — அடியுளே
முன்பகல் கண்டான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பின்பகல் கண்டு விடும். 130

(ப-பொ). பின்பு நெடுங்காலத்தின் மிக்குவரும் துன்பத்தை அறியமாட்டாய்: பிறரைக் கேடு சூழுதுமென்று நமக்குக் கொடியதனைக் கூறினாய்காண், நெஞ்சே! ஒன்று மறியாப் பிறனொருவன் கெடுங்கேட்டை முன்பொழுது கண்டவன், அந்நிலையுளே தான் கெடுங்கேட்டினைப் பின்பொழுது காணும்.

(ப-ரை). நெஞ்சே! நெடியது காண்கிலாய்-நெஞ்சே பின்பு நெடுங் காலத்தில் மிக்குவரும் துன்பத்தை அறியமாட்டாமல், கொடியது கூறி

னாய் - (பிறரைக் கேடு சூழ்வோமென்று) நமக்குக் கொடியதனைக் கூறி னாய்: நீ எளியை - நீ ஒன்றும் அறியாய் பிறன்கேடு-பிறனொருவன் கெடும் கேட்டை, முன்பகல் கண்டான்-முன்பொழுது கண்டவன், அடியுளே - அந்நிலையுளே, தன்கேடு - தான்கெடும் கேட்டினை, பின் பகல் - பின்பொழுது, மன்ற - நிச்சயமாக, காணும் - காணுவான்

(க-து) முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையுமாதலால் பிறரைக் கெடுக்க எண்ணவேண்டா.

"பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்"—திருக்குறள்

பழமொழி—Whoso diggeth a pit shall fall therein.

47. நலியப்பெற்ற எளியார் அழுத கண்ணீர்

தோற்றத்தால் பொல்லார் துணையிலலார் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தால் செற்றார் எனவலியார் ஆட்டியக்கால்,
ஆற்றா தவரழுத கண்ணீ ரவை,அவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும். 166

(ப-பொ). பிறந்த குடியால் பொலிவில்லாதார், தமக்கொரு துணையில்லாதார், தாம் வறியார். தாம் சொல்லும் மாற்றங்களால் நமக்குப் பகைவர் என்று கருதி, அவரின் வலியார் அவரை நலிந்தக்கால். அந்நலிவினை ஆற்றமாட்டாது மற்றவர் அழுத கண்ணீராகிய அவை, அந்நலிந்தார்க்குக் கூற்றமாய்விடும்.

(ப-ரை). தோற்றத்தால் பொல்லார்- பிறந்த குடியால் பொலிவில் லாதவரும், நல்கூர்ந்தார் - வறியாரும், மாற்றத்தால் செற்றார் என - தாம் சொல்லும் வார்த்தைகளால் நமக்குப் பகைவருமாவரென்று கருதி, வலியார் - அவரின் வலியார், ஆட்டியக்கால் - அவரை நலிந்தக்கால், ஆற்றாது-அந்நலிவினைப் பொறுக்கமுடியாமல், அவர்-மற்றவர், அழுத கண்ணீர் அவை - அழுத கண்ணீராகிய அவை, அவர்க்கு - அந்நலிந் தார்க்கு, கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - கூற்றமாய் விழும்.

(க—து). வலியாரால் நலியப்பெற்ற எளியார் அழுத கண்ணீர் அவ் வலியார்க்கு மிக்க துன்பம் செய்யும்.

கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - வீழ்ந்து யமன்போல் வருத்துவதாம்.

பழமொழி—ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாள் ஒக்கும். எளியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும்.

48. மதிப்பு மிக்கவரை அழிக்க முயலுதல்

மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
ஒற்கப் படமுயறும் என்றல் இழுக்காகும்.
நற்கெளி தாகி விடினும், நளிர்வரைமேல்
கற்கிள்ளிக் கையுய்ந்தா ரில். 36

(ப—பொ). முதன்மையாய் மிக்க பொருள் உடையாராகிப் பிறரால் மதிக்கப்பட்டாரை வறியராம்படி முயல்வேம் என்று நினைத்தல், தமக்கு இழுக்காகும்: மிகவும் சிறிதாய் எளிதாயிற்றாயினும், பெரிய வரைமேல் உள்ள கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத் தப்பினார் இல்லையாதலால்.

(ப—ரை) நற்கு எளிதாகிவிடினும் - மிகவும் சிறிதாய் எளிதாயிற்றாயினும், நளிர் வரைமேல் - பெரிய மலைமேலுள்ள, கல் - கல்லை, கிள்ளி - கிள்ளி, கை உய்ந்தார் - கைவருந்துதலைத் தப்பினார், இல்- இல்லை (ஆதலால்), மிக்கு உடையராகி - முதன்மையாய் மிக்க பொருளுடையராகி, மிக மதிக்கப்பட்டாரை-பிறரால் மிகவும் மதிக்கப் பட்டாரை, ஒற்கப்பட - வறியராம்படி, முயறும் என்றல் - முயல்வோம் என்று நினைத்தல், இழுக்கு ஆகும் - தமக்குக் குற்றமாம்.

முயறும்-(முயல் + தும்)—தன்மைப் பன்மை முற்று நற்கு—நன்கு.

(க—து). மிக்க பொருளுடையராய் அதிக மதிப்புற்றவர்களை அழிக்க முயல்வது கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதல் போலும். தமக்குத் துன்பமல்லது அவர்க்கு ஒன்றும் உண்டாகாது என்பதாம்.

"கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல்."—திருக்குறள்.

"தங்கண் மரபில்லா பின்சென்று தாமவரை
எங்கண் வணக்குதும் என்பவா—புன்கேண்மை
நற்றளிரப் புன்னை மலரும கடற்சேர்ப்ப!
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று"—நாலடியார்

பழமொழி.—An ass that kicketh against the wall, receives the blow himself.

49. நலிந்தாரை நலியாமை

நீர்த்தக வில்லாா நிரம்பாமைத் தந்நலியின்,
கூாத்தவரைத் தாநலிதல் கோளன்றால் சான்றவர்க்குப்.
பாாத்தோடிச் சென்று கதமாட்டு நாய்கவ்வின்
பேர்த்துநாய் கவ்வினு ரில. 375

(ப—பொ). நீர்மைத் தகுதி யில்லாதார அறிவு நிரம்பாமை யால் தம்மை நலிந்தாராயின், தாம் அவர்க்கு உளளங் கொண்டு நலிதல் சான்றவர்க்குக் கோட்பா டன்று கோபம் பொருந்தி நாய் கவ்வியவிடத்து அதனைப் பாாத்தோடிச் சென்று மீண்டும அந்த நாயைக கடித்தவர்கள் இலலை, அது போல.

(ப—ரை) நாய கதம்பட்டு கவ்வின் - நாய் கோபம் பொருந்திக் கவ்விஞல், பாாத்து ஓடி சென்று - அதனைப் பாாத்து ஓடிச்சென்று, பேர்த்து - மீண்டும், நாய் - அந்நாயை, கவ்விஞர் - கடித்தவர்கள், இல் - இல்லை. (அங்ஙனமே), நீா தகவு இல்லாா - நற்குணமாகிய தகுதியில்லாதவர், நிரம்பாமை - அறிவு நிரம்பாமையால், தம் நலியின்- தம்மை வருத்திஞராயின், கூாத்து - மனமிககு, தாம் அவரை நலிதல் - தாமும் அவரை வருத்துதல், சான்றவாக்கு - சான்றோருக்கு, கோள் அன்று - கோட்பாடன்று.

"கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம்வாயால்
பேர்த்துநாய் கௌவிஞர் ஈங்கில்லை —நீர்த்தன்றிக
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு."—நாலடியார்.

50. தீமைக்குத் தீமை செய்யாமை

காழார மார்ப! கசடறக் கைகாவாக்
கீழாயோர் செய்த பிழைபபினை மேலாயோர்
உள்ளத்துக் கொண்டுநேர்ந் தூக்கல், குறுநரிக்கு
நல்லநா ராயங் கொளல். 80

(ப-பொ). வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்தினையுடைய மார்ப! குற்றமற ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத கீழ்மக்கள செய்த பிழைப்பினை மேன்மக்கள் தமமனததினகண் கொண்டு, மற்றதற்கு நேர்ந்து அக்கீழாயினுரை இடும்பை செய்தற்கு ஊக்குதல், சிறிய நரியின்பொருட்டு நாராயணமென்னும் அம்பினை எய்தற்கு வாங்கிக்கொண்டதனோ டொக்கும.

(ப-ரை) காழ் ஆரம் மார்ப - வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்தினை யுடைய மார்பனே! கசடு அற - குற்றம் அற, கை காவா - ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத, கீழாயோா - கீழ்மக்கள், செய்த பிழைப்பினை - செய்த தவறுகளை, மேலாயோா - மேன்மககள், உள்ளத்து கொண்டு தம்மனததில் கொண்டு, நேர்ந்து - அககீழோரை எதிர்தது, ஊக்கல் - தீங்குசெய்ய முயலுதல், குறுநரிககு - சிறிய நரியின்பொருட்டு, நல்ல- திவ்ய சகதியுள்ள, நாராயம் - நாராயணம் என்னும் அம்பினை, கொளல் - எய்தற்கு வாங்கிகொண்டதனோ டொக்கும்

(க-து) நரியின்மேல் நாராயணுஸ்திரம் தொடுப்பா ரில்லை கீழோர் தவறு செய்தால் மேலோர் அதற்கு எதிராகத் தீங்குசெய்ய முயலார்.

"கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்ருர் கோள்"—திருககுறள்

7. வெகுளாமை

•51. **இன்னா செயினும் வெகுளாமை**

இறப்பச் சிறியவர் இன்னா செயினும்
பிறப்பினால் மாண்டார் வெகுளார்.—திறத்துள்ளி
நல்ல விறகின் அடினும் நனிவெந்நீர்
இல்லம் சுடுகலா வாறு. 370

(ப-பொ). மிகவும் சிறியவர் பொல்லாது செய்தாரா யினும் குடிப்பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டார் அவ ரைச் சிறிதும் கோபியார்: கூறுபாடாக விசாரித்து நல்ல விறகினானே அடப்பட்டதாயினும மிகவும் வெந்நீர் இல் லத்தைச் சுடுதலில்லாத வாறு போல.

(ப-ரை). இறப்ப சிறியவா—மிகவும சிறியவா, இன்னா செயி னும்—பொல்லாது செய்தாராயினும், பிறப்பினால் மாண்டார்—குடிப் பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டவா, வெகுளார்—அவரைச் சிறி தும் கோபியாா. (அது), திறத்து உளளி-கூறுபாடாக விசாரித்து, நல்ல விறகின் அடினும்-நல்ல விறகிட்டுக் காய்ச்சினாலும், நனி வெந்நீர்-மிகவும் வெப்பமான நீர், இல்லம-வீட்டை, சுடுகலா ஆறு-சுடுதலில்லாத தன்மை போலாம்.

(க-து) வெந்நீரினால் வீடு வேகாதவாறு போலக் கீழ்மக்கள் செய்யும் துன்பத்தால் பெரியோர் கோபியார்.

52. **ஆறாச் சினத்தனை அகன்றொழுகுதல்**

ஆறாச் சினத்தன் அறிவிலன். மற்றவனை
மாறி யொழுகல் தலையென்ப.—ஏறி
வளியால் திரையுலாம வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
தெளியாதனைத் தேற லரிது. 385

(ப-பொ). ஆறாத வெகுளியை யுடையனானவன் அறி விலன். மற்றவனை நீங்கியொழுகுதல் தலைமையென்று நல் லார் சொல்வர். காற்றாலே கரைமேல் ஏறித் திரை உலா

வாங்கிற்ப வளைந்த நீர்ச் சேர்ப்பனே! மனத்துத் தெளி விலலாதானை எவ்விடத்தும் தேறல் அரிது.

(ப—ரை) வளியால்—காற்றால், திரை—அலைகள், ஏறி—கரை மேல் ஏறி, உலாம்—உலாவாநின்ற, வாங்கு நீர் சேர்ப்ப—வளைந்த நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஆறு சினத்தன் அறிவிலன்—ஆறாத கோபத்தை யுடையவன் அறிவிலனாவான் அவனை மாறி ஒழுகல் தலை என்ப—அவனை நீங்கியொழுகுதல் சிறந்ததென்று நல்லார் சொல்வர். தெளி யானை—மனத்துத் தெளிவிலலாதவனை, தேறல்—எவ்விடத்தும் தேறல், அரிது—அரிதாம் [தேறல்—தெளிதல, நம்புதல்]

(க—து) அதிக கோபமுள்ளவனை மூடனைத் தெளிதல் முடியா தாகையால் அவனை அணுகாமல் அகன்றொழுகுவதே மிகவும் நல்லதாம்.

"பேதையோ டியாதும உரையற்க—பேதை
உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும ஒல்லும் வகையால்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று"—நாலடியார்

53. கோபத்தை அடக்கலால் தீமை தானே கெடுதல்

உற்றதற் கெல்லாம் உரனுசெய்ப வேண்டுமோ?
கற்றறிந்தார் தமமை வெகுளாமைக் காபபமையும்
நெற்செய்யப் புறதேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை
தற்செய்யத் தானே கெடும். 83

(ப—பொ). உற்றதற்கெல்லாம தனித்தனியே தமமை வலி செய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தவர்கள தம்மை வெகுளாமைக் காப்பதே அமையும். நெல் செய்யப புல் தேய்ந்தாற்போலப் பெரிய பகை தானே கெடும். தனனை வலிபண்ண.

(ப—ரை) நெல் செய்ய—நெற்பயிர் செய்ய, புல்—வயலில் இருந்த புல், தேய்ந்தாற்போல — தானே அழிந்தாற்போல, தன் செய்ய—(ஒருவன்) தன்னை வலிபண்ண, நெடும்பகை—பெரிய பகை, தானே கெடும்—தானே கெட்டுவிடும் (ஆதலால் , உற்றதற்கெல்லாம்—நே ரிட்டதற்கெல்லாம், உரம் செய்ய வேண்டுமோ-தனித்தனியே தம்மை வலிசெய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தார்-கற்றறிந்தவர்கள், வெகுளாமை

—கோபங் கொள்ளாமல், தம்மை காப்பு — தம்மைக் காப்பதே, அமையும்—போதும்.

(க—து). நெற்பயிரிட்டு அதனைக காத்தால் வயலிலுள்ள புல தானே அழிவதுபோல், தன் மனததைக் கோபம் வராமல் அடக்கிக் காததால் எல்லாத தீமைகளும தாமே கெடும

"வகையறிநது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு"—திருக்குறள்

54. அடாது சொன்னவனைக் கோபியாமை

எய்தா நகைச்சொல எடுததுரைக்கப் பட்டவர்
வைதாராக கொண்டு விடுவாமன். அஃதால்
புனறபொய்கை ஊர! விளக்கெலி கொண்டு
தனக்குநோய் செயது விடல. 189

(ப—பொ). தமககு உளளதன்றியிருநத இகழ்ச்சிச்சொல் லைப பிறரால எடுததுரைககப்பட்டவர், அவ்வெடுததுரைத் தார தமமை வைதாராக மனத்திறகொண்டு வெகுள்வர் அறி வின்மையானே. அஃது, புனறபொய்கை ஊரனே! விளக் கினை எலி கொண்டு ஏறி, அவ்வெலி தனக்கு நோய் செய்த தனோடொக்கும்.

(ப—ரை). புனல் பொயகை ஊர—நீர் நிறைநத தடாகஙகள் உளள ஊரனே! எய்தா—தமககுப பொருந்தியிராத, நகைச்சொல்—இகழ்ச்சி வாரததையை, எடுத்துரைககப்பட்டவா—பிறரால் எடுத்துச சொல்லப் பட்டவா, வைதாரா(க)—(அங்ஙனம் எடுததுச சொன்னவா) தம்மை வைதாராக, கொண்டுவிடுவா—(அறிவினமையால) மனததிற் கொணடு கோபிப்பா அஃது—அசசெய்கை, எலி விளககு கொணடு—எலி விளக் கினைக கொண்டேறி, தனககு நோயசெய்துவிடல்—தனககு நோய் செய்ததனோ டொககும். [மன்—ஆல்—அசை]

(க—து). தமக்குப் பொருந்தாத இகழ்ச்சி வார்ததையைச் சொன்ன ஒருவன் தம்மை வைததாக (அறிவின்மையால்) கோபிப்பவர், விளக் கினைக கொண்டேறி எலி தனககு நோய் செய்துகொள்வதுபோல், தாமே தமக்குத் துன்பத்தை வருவித்துககொள்பவ ராவர்.

55. மூடருடைய நிந்தையைப் பொறுத்தல்

தெரியா தவர்தம் திறனில்சொல் கேட்டால்
பரியாதார் போல இருக்க. பரிவில்லா
வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவாரே
அம்பலம் தாழ்க்கூட்டு வார். 135

(ப—பொ). அறிவில்லாதார் தமமைச் சொல்லும் திறப்பாடில்லாத சொற்களைக் கேட்டால் அதற்குத் துன்புறுதாராய்ப் பொறுத்திருக்க. பிறன்மேல் அன்பில்லாத ஏதிலர் வாயை அடக்கப் புகுவார் அம்பலம தாளகூட்டுவாரோ டொப்பர்.

(ப—ரை தெரியாதவர் தம் திறனில் சொல் கேட்டால்—அறிவில்லாதவர் தம்மைச சொல்லும் திறப்பாடில்லாத வாாதைகளைக கேட்டால், பரியாதார்போல இருகக—அதற்குத துன்புறுதவராய்ப் பொறுத திருகக. பரிவு இல்லா வமபலர் வாயை அவிப்பான் புகுவார் - பிறன் மேல் அன்பில்லாத அயலார் வாயை அடக்கப்புகுவார், அம்பலம் தாழ்ககூட்டுவொர்—அம்பலம் தாள்கூட்டுவோரோ டொப்பர். [ஏ—அசை].

அம்பலம்—பலரும் கூடுவதான பொதுவிடம்

(க—து) பலரும் வந்து கூடும் பொதுவிடத்தில் ஒருவரும் வராத வண்ணம் தாளிடத் துணிதல் முடியாத காரியம். மூடருடைய வாயை அடக்கலும் முடியாத காரியமே அவருடைய நிந்தையான வார்த்தையைக் கேட்டால் துன்புறுமல் பொறுகக

பிரதிபேதம் —அம்பலத்தாள் கூட்டுவார்.

"நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்தல் தகுதி"—நாலடியார்

56. பொய்யாக அவதூறு பேசினல் அதைப் பொறுத்தல்

கையார உண்டமையால் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்லார் கூறுபவேல்,
மையார உண்டகண் மாணிழாய்! என்பரிவ?
செய்யாத எய்தா வெனின். 44

(ப—பொ). தம்மைக் காய்வார் கைப்பொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலர் உண்டமையால், அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிய பொருளல்லாத குற்றங்களைச் சொல்லுவாராயின், மையார உண்ட கண் மாணிழாய்! அதற்கு என்ன காரணத்தால் பரிவதாம? செய்யாத குற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவா மாயின்.

(ப—ரை) ஆர மை உண்ட கண் மாண் இழாய்-நிரம்ப மையிட்ட கண்களும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களும உடையாய்! கை ஆர உண்டமையால் — தம பகைவருடைய கைபபொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக்கொண்டு உண்டமையால், காய்வார் பொருட்டாக — அப் பகைவர் நிமித்தமாக, பொருளல்லா—அற்பாகள், தம்மை பொய்யாக கூறுபவேல்—தம்மீது உண்மையின்றிப் பொய்யாக அவதூறு பேசினல், செய்யாத எய்தா எனின்—ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச் சாரா என்பது உண்மையாயின், பரிவது—அதற்காக மனம் வருந்துவது, என்—என்ன காரணம்' [கை-கைப்பொருள்].

(க—து) ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச சாரா. ஆகையால், தமது பகைவருடைய பொருளை நிரம்ப உண்டவர், பகைவர் நிமித்தமாகத தம்மைப் பொய்யாக அவதூறு பேசினல், அதன்பொருட்டு வருந்தவேண்டா.

57. புல்லுரைக்கு எதிர் சொல்லாமை

ஆய்நத அறிவின ரலலாதார் புல்லுரைக்குக்
காய்நதெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்?—தீந்தேன்
முசுக்குத்தி நக்கு மலைநாட! தமமைப்
பசுக்குததின் குததுவா ரில். 268

(ப—பொ) ஆய்ந்த அறிவின ரல்லாதார் தம்மைச் சொல்லிய புல்லுரைக்கு மாறாக வெகுண்டு அவ்வறிவில்லாதா ரெதிரே சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்? இனிய தேன் பொதியை முசுக்கலை பாய்ந்து நக்கு மலைநாடனே! தம்மைப் பசுப் பாய்ந்தால் அப்பசுவை எதிரே பாய்வா ரில்லை ஆதலான்.

(ப—ரை) தீம் தேன்—இனிய தேன்கூட்டை, முசு குத்தி—மந்திகள் குத்தி, நக்கும—நக்குகின்ற, மலைநாட—மலைநாடனே! தம்மை பசு குத்தின்—தம்மைப் பசு இடித்தால், குத்துவார் இல்—தாமும் அதனை இடிப்பவர் இல்லை (ஆதலால்), ஆய்ந்த அறிவினர் அல்லாதார்—ஆய்ந்த அறிவினரல்லாத கீழோர், புல் உரைக்கு—தம்மைச் சொல்லிய புல்லுரைக்கு மாறாக, கற்றறிந்தார்—கற்றறிந்த மேலோர், காய்ந்து—கோபித்து, எதிர் சொல்லுபவோ—எதிருரை சொல்லுவரோ (சொல்லார்). [மந்தி-குரங்கு]

(க—து). அறிவிலார் நிந்தைவார்த்தை சொன்னால், கல்விமான்கள் அதைப் பொறுப்பதன்றி அதற்கு எதிராகத் தாமும் நிந்தைவார்த்தை சொல்லார்.

"நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்"—நாலடியார்

"கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு"—நாலடியார்

5௪. பொறாமல் வைவதின் கேடு

நோவ உரைத்தாரைத் தாம்பொறுக்க லாகாதார்
நாவின் ஒருவரை வைதால் வயவுரை,
பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணாய்! அதுவன்றோ
தீயில்லை ஊட்டும் திறம். 45

(ப—பொ). தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டு வைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாட்டாதார், தம்முடைய நாவினால் தாம் பிறரொருவரை வெகுண்டு வைதால், அவ்வைத வயவுரை, பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணாய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக்கு உணவாக ஊட்டிய திறத்தோடொக்கும்.

(ப—ரை) பூவின் பொலிந்து அகன்ற கண்ணாய்—தாமரைபோல் விளங்கி விசாலமான கண்ணையுடையாய்! நோவ உரைத்தாரை—தமது மனம் நோம்படி கோபித்து வைதவரை, தாம் பொறுக்கலாகாதார்—தாம் பொறுக்கமாட்டாதவர், நாவின்—தம்முடைய நாவினால், ஒருவரை வயவுரை வைதால்—தாம் அவரைக் கோபித்து வயவுரை சொல்லி

வைதால், அது—அச்செய்கை, இல்லை தீ ஊட்டுமே திறம் அன்றோ—தம் இல்லைத தாமே தீககுணவாக ஊட்டிய திறததோ டொக்கும.

(க—து). "தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால—உமமை, எரிவாய் நிரயதது வீழ்வர்கொல் என்று, பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன" ஆகியிருககை, தம்மை இகழ்ந்த வரைத தாம் இகழ்வது தம்மை எரிவாய நிரயதது வீழ்விக்கும் செயகை யாதலால், அங்ஙனம் செய்வது, தாம குடியிருககும் வீட்டில் தாமே கொளளிவைப்பதை ஒககும பொறுககாமல் வைவது தம்முடைய நன்மையைத தாமே கெடுததுககொள்வதாகும எனபதாம்

59. பொறுத்தல் புகழாதல்

கறுத்தாற்றித தம்மைக் கடிய செய்தாரைப
பொறுததாற்றிச சேறல புகழால.—ஒறுததாற்றின,
வாேனாங்கு மால்வரை வெறப' பயனின்றே.
தாேனான் றிடவரும சாலபு. 19

(ப—பொ). கோபததின்கணணே மிக்குத தமக்குக் கொடிய வாயிருப்பன செய்தாரையும பொறுததுச் செலுத்துவது புக ழாவது. ஒறுப்பின்கண்ணே மிககொழுகின், வாேனாங்கும் மால்வரை வெற்பனே' அதனல் ஒருபயன் இலலை. தான் பிறரைப் பொறுக்கும் பொறையான் வருவது சால்பாவது.

(ப—ரை) வான் ஒங்கு மால்வரை வெறப—வானில ஓங்கிய பெரிய மூங்கில்களையுடைய வெற்பனே' கறுதது—கோபித்து, ஆற்றி—மிகவும், தமமை—தமககு, கடிய செய்தாரை—கொடியவைகளைச் செயதவரையும், பொறுத்து—(கோபியாது) பொறுதது, ஆற்றி-நனமை செய்து, சேறல்—ஒழுகுதல், புகழ்-புகழாகும். ஒறுத்து-தாமும கோபித்து, ஆற்றின்-கொடுமை செய்தால், பயன் இன்று-அதனல் ஒரு பயனும் இல்லை. தான் நோன்றிட - தான் பொறுத்தலினல், சால்பு—சால்பாகிய குணம், வரும்-உண்டாகும். [ஆல்-ஏ-அசை]

(க-து). கொடுமை செய்தாரைக் கோபியாமல் பொறுத்தவர்க்கே புகழும் சால்பும் உண்டாம்: கோபித்துக் கொடுமை செய்தலால் ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

"ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்".—திருக்குறள்.

8. பெரியாரைப் பிழையாமை

60. மன்றூடறுத்துப் போகாமை

அறிவன் றழகன் றறிவதூஉ மன்று,
சிறிய ரெனப்படுமே செய்யும்:—எறிதிரை
சென்றுலாம் சேர்ப்ப! குழுவத்தார் மேயிருந்த
என்றா டறுப்பினு மன்று. 207

(ப-பொ). தமக்கு அறிவும் அன்று, அழகும் அன்று, அறநெறியும் அன்று; குடிப்பிறப்பால் சிறியர் எனப்படுதலை யும் செய்யும்: எறிதிரை சென்றுலாம சேர்ப்பனே! என்றாட றுததுப போனாராயினும குழுவத்தார் மேவியிருநத மன்றை ஊடறுத்துப போகலாகாது.

(ப-ரை) எறி திரை சென்றுலாம் சேர்ப்ப-எறியும்அலைகள் சென்று உலாவுதலான கடற்சோப்பனே! என்று ஊடறுப்பினும்-சூரியனை ஊடறுத்துப் போயினராயினும், குழுவத்தா மேயிருந்த மன்று-கூட்டத்தார் பொருந்தியிருந்த சபையை ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது. (அது), அறிவு அன்று-தமக்கு அறிவும் அன்று; அழகு அன்று-அழகும் அன்று; அறிவதும் அன்று-அறநெறியும் அன்று; சிறியர் எனப் பாடும் செய்யும்-கீழ்மக்கள் எனப்படுதலையும் செய்யும்

(மன்று) ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது என்றது இசையெச்சம்.

(க-து). பெரியோர் கூடியிருக்கும் சபையிலே ஊடறுத்துப்போதல் ஒழுக்கத்தவறும்.

"இடையறுத்துப் போகிப் பிறனொருவற் சேரார்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்".—ஆசாரகோவை.

61. பெரியாரோடு மாறுகொள்ளல்

ஆமாலோ என்று பெரியாரை முன்னின்று
தாமாச் சிறியார் தறுகண்மை செய்தொழுகல்,
போமா றறியா புலன்மயங்கி ஊர்புக்குச்
சாமாகண் காணாத வாறு. 233

(ப—பொ). நமக்கு இவரோடு மாறுபடல் ஆமோவென்று தாமாக வலியப் பெரியாரைச் சிறியார தறுகண்மை சொலலி மாறுபட்டொழுகுதல், போமவழி அறியாவாய்ப் புலத்தை மயங்கவுணர்ந்து ஊரிலேபுகுச் சாவக்கடவ மாக்கள காணாத வாறு போலும்.

(ப—ரை). ஆம ஓ என்று-நமகது இவரோடு மாறுபடல் ஆமோ வென்று, தாமா முன் நின்று-தாமாக வலிய எதிரே நின்று, சிறியார்-சிறியார், பெரியாரை தறுகண்மை செய்து ஒழுகல-பெரியாரைத தறு கணமைசொல்லி மாறுபட்டொழுகுதலானது, போம் ஆறு அறியா (து)- போம்வழி அறியாவாய், புலன் மயஙகி-புலததை மயங்க உணாந்து, ஊர்புக்கு-ஊரிலே புகுந்து, சாம் மா-சாகக்கடவ மாக்கள், கண்காணாத ஆறு-காணாதவாறு போலும் [ஆல்-அசை]

(க—து). தமகது இறுதி வருவதை உணர்வார் பெரியாரோடு மாறு கொள்ளார்.

62. பெரியாரைக் கைப்பித்தல்

எல்லாத திறததும இறப்பப பெரியாரைக
கல்லாத் துணையார்தாம் கைபபித்தல் சொல்லின்,
நிறைநதார் வளையினாய்! அஃதால் எருக்கு
மறைநதியானை பாய்சசி விடல். 376

(ப—பொ). எல்லாவகையானும மிகவும் பெரியவரை அறிவு நிரமபக் கல்லாத அளவினையுடையவர் வெறுக்கபபண் ணுதல் சொல்லுவேமாயின், தகுதி நிறைநது பொருந்திய வளையையுடையாய்! எருக்கந்தூற்றிலே மறைநது நின்று யா னையை மதம்பாய்ச்சி வெகுள்விப்பதனோ டொக்கும்.

(ப—ரை) நிறைந்து ஆர் வளையினாய்-தகுதி நிறைந்து பொருந்திய வளையையுடையாய்! சொல்லின்-சொல்லுமிடத்து, எல்லா திறத்தும், இறப்ப பெரியாரை-எல்லா வகையாலும மிகவும் பெரியவரை, கல்லா துணையாா கைப்பித்தல் அது - கல்லாத அளவையுடையாா வெறுக்கப்பண்ணுதலானது, எருக்கு மறைந்து-எருக்கம் புதரிலே மறைநது நின்று, யானை பாய்சசிவிடல-யானையை மதம்பாய்ச்சி வெருள்விப்ப தனேடொக்கும.

(க—து). எருக்கம புதரிலே மறைந்து நின்று யானையை வெருள் விப்பவன் உயிரிழப்பது நிச்சயம். கல்லாமையில மறைந்து நின்று மிகப் பெரியாரை வெறுப்புறவிககும் சிறியோர் கெடுவது நிச்சயம்.

பிரதிபேதம் —யானை காய்ந்துவிடல்

63. சான்ருோ பொறையின் அளவு

முன்னும் ஒருகால் பிழைப்பானை ஆற்றவும
பின்னும பிழைப்பப பொறுபபவோ?—இன்னிசை
யாழின்வண் டாாக்கும புனலூா! ஈனுமோ
வாழை இருகால் குலை? 221

(ப—பொ). முன்னும ஒருகாலததுப பிழைதத பிழைப பினைச் சான்ருேர் பொறுக்கவும், பின்னும பிழைசெய்தால் பொறுப்பார்களோ? இனிய இசையை உடைததாகிய யாழே போல் வண்டுகள ஆர்க்கும் புனலையுடைய ஊரனே! வாழை இருகாலாவது குலையை ஈனுமோ? ஈனுது.

(ப—ரை) இன் இசை யாழின் வண்டு ஆர்ககும புனல் ஊா-இனிய இசையையுடைய யாழ்போல வண்டுகள் ஒலிககும் புனலையுடைய ஊரனே! முன்னும் ஒருகால பிழைப்பானை-முன்னும ஒரு காலத்துக் குற்றம் செய்தவனை, ஆற்றவும்-சான்ருோ பொறுககவும், பின்னும் பிழைப்ப-பின்னையும் குற்றம்செய்தால், பொறுப்பவோ-பொறுப்பார்களோ? வாழை இருகால் குலை ஈனுமோ-வாழை இருமுறை குலை ஈனுமோ (ஈனுது).

(க—து). குலையின் பாரத்தை ஒருமுறை பொறுத்தீன்ற வாழை இரண்டாமுறை அது செய்வதில்லை செய்த குற்றத்தை ஒருமுறை பொறுத்தருளிய சான்றோா இரண்டாமுறை அது செய்யார்

64 பெரியார் வருந்த ஒழுகலின் பயன்

நெடுங்காலம் வந்தார் நெறியின்மை கண்டு
நடுங்கிப் பெரிதும் நலிவார் பெரியா.
அடும்பார் அணிகானற் சேர்ப்ப! கெடுமே
கொடும்பா டுடையான் குடி. 194

(ப—பொ). தீநெறிக்கண்ணே நெடுங்காலம் ஒழுகிப்போந் தோர் நெறியின்மையைக் கண்டு பெரியோர் மிகவும் நடுங்கி ஒரு குறையை மேலிடுவாராகில், அடும்பைப் பூவால் அழகு பெறும் கானல் சேர்ப்பனே! கொடிய தன்மையையுடையான் குடி கெடும்.

(ப—ரை) அடும்பு அணி ஆர் கானல் சேர்ப்ப அடும்பைப் பூவால் அழகுபெறும் கானல் சேர்ப்பனே! நெடுங்காலம் நெறியின்மை வந்தார் கண்டு-நெடுங்காலம் தீநெறிக்கண்ணே ஒழுகிப் போந்தாரைக் கண்டு, பெரியா-பெரியோர், பெரிதும் நடுங்கி-மிகவும் நடுங்கி, நலிவார்-ஒரு குறையை மேலிடுவார் (அங்ஙனம் மேலிடுவாராகில்), கொடும்பாடு உடையான்-கொடிய தன்மையை உடையான், குடிகெடும்-குடிகெடும்

(க—து) கொடியவன் நெடுங்காலமாகக் கெட்ட வழியிலே நடப்பதைக் கண்டு அதனால் என்ன கெடுதி நேரிடுமோ என்றஞ்சிப் பெரியோர் வருந்துவர்: அங்ஙனம் அவர் வருந்தலுற்றால் அவன் குடி கெடும்

"குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து"—திருக்குறள்

9. புகழ்தலின் கூறுபாடு

65. தம்மைப் புகழ்தல் தகுதியன்று

செய்த கருமம் சிறிதாலும் கைகூடா.
மெய்யா உணரவுந் தாமபடார்—எய்த.
நலததகத் தம்மைப் புகழ்தல், புலத்தகத்துப
புள்ளரைக்கால் விற்பே மெனல். 132

(ப-பொ). தாம செய்பத தொடங்கிய கருமங்கள் சிறிதாயினும் தமக்குக் கைகூடுவதும் செய்யா. அவை கூடாவாயினும் அவை செய்துமுடிக்க வல்லரென்று பிறரால் மெய்யாக மதிக்கவும் படார். இததன்மையாயுள்ளார் நிரம்ப நன்மையிலே தகத் தாமே தமமைப புகழ்தல், தலைக்கப்படாதே புலத்தின்கண் இருக்கின்ற பறவையை அரைக்காற் பொனனுக்கு விறபேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). செய்த கருமம்-தாம் செய்யத் தொடங்கிய கருமங்கள, சிறிதானும்-சிறிதாயினும், கைகூடா-கைகூடுவதும் செய்யா மெய்யா உணரவும் தாம் படாா - (அவை கைகூடாவாயினும்) அவற்றைச் செய்து முடிக்க வல்லவர் என்று பிறரால் மெய்யாக மதிககவும் படார் எய்த நலம் தக தம்மை புகழ்தல்-(இத்தன்மையாயுள்ளார்) நிரம்ப நன்மையிலே பொருநதத தாமே தம்மைப் புகழ்தலானது, புலத்தகத்து புள்-தமக்கு அகபபடாமல் புலததின்கண் இருக்கின்ற பறவையை, அரைக்கால் விற்பேம் எனல்-அரைக்கால் பொன்னுக்கு விற்பேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்

(க-து). எடுத்த காரியத்தை முடிக்கக்கூடாமலும் முடிக்க வல்லவரென்று மதிக்கப்படாமலும் இருப்பவர், தாம் அக்காரியத்தை முடிப்பதாகத் தம்மைப் புகழ்ந்துகொள்வது, கையிலகப்படாமல் புலத்திலிருக்கிற பறவையை ஒருவர் அரைக்கால் பொன்னுகசு விற்பேம் என்பதுபோலும்.

பழமொழி.—Make not your sauce till you have caught the fish. Catch the bear before you sell his skin.

66. **அமராத புகழை அகற்றல்**

தமரேயும் தமமைப் புகழ்நதுரைக்கும போழ்தில
அமரா ததனே அகற்றலே வேண்டும.
அமையாரும வெற்ப' அணியாரே தம்மைத
தமவேனும் கொள்ளாக கலம 232

(ப—பொ). தம்மால் உதவிபெற்ற தமராயினும் தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும பொழுது, தம்மோடு பொருந்தாத புகழை அவர் சொல்லாமை நீக்கல் வேண்டும: அமையாரும் வெற்பனே' தமக்குத் தகாத அணிகலங்களைத தாம் உடையரேயாயினும் நல்லார் தம்மை அணியார், அதுபோல.

(ப—ரை). அமை ஆரும வெற்ப-மூங்கில் நிறைந்த வெற்பனே! கொள்ளா கலம-தமக்குத தகாத அணிகலங்களை, தம ஏனும-தாம உடையரேயாயினும், தமமை அணியார்-நல்லார் தமமை அணியார். (அது போல), தமரேயும-தமமால் உதவிபெற்ற உறவினரேயாயினும, தம்மை புகழ்ந்து உரைக்கும் போழ்தில்-தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும் பொழுது, அமராததனை - தம்மொடு பொருநதாத புகழை, அகற்றலே வேண்டும்-அவா சொல்லாதபடி நீககலே வேண்டும். [அணியாரே-ஏ-அசை].

(க—து) தமக்குச சொந்தமாயினும் தமககுத் தகுதியில்லாத ஆபரணங்களை ஒருவர் அணிந்துகொள்ளார தமக்கு உறவினரேயாயினும், தமக்குப் பொருந்தாதவைகளைச் சொல்லிப் புகழ்ந்தால், அவைகளை நல்லார் அங்கீகரிக்கமாட்டார்.

67. **தம்மைத் தாமே புகழ்வோரைப் பிறர் புகழ்தல்**

தாயானும தநதைபா லானும மிகவின்றி
வாயின்மீக் கூறு மவர்களை ஏததுதல்,
நோயின் றெனினும் அடிப்பின் கடைமுடங்கும்
நாயைப் புலியா மெனல். 117

(ப—பொ). தம்மைப் பெற்ற தாயாலேயாகத் தநதையாலேயாக யாதுமொரு சிறப்பின்றித தம வாயாலே தமமை மீக்

கூறுமவர்களைப் பிறர் ஏத்துதல், நோயில்லையாயினும் அடுப பின் மருங்கே முடங்கும் நாயினைப் புலியென்று சொல்லுத லோ டொக்கும்.

(ப—ரை) தாயானும் தந்தையானும்-தம்மைப்பெற்ற தாயாலேயா வது தந்தையாலேயாவது, மிகவு இன்றி-யாதுமொரு சிறப்பினறி, வாயின்-தம் வாயால், மீககூறுமவாகளை - தமமை உயர்ததிச சொல வோரை, ஏத்துதல்-பிறா எததுதலானது, நோய இன்று எனினும்-நோய் இல்லையாயினும், அடுபபின்கடை முடங்கும நாயினை-அடுப்பின் பககலில் முடங்கியிருககும் நாயை, புலியாம எனல்-புலியென்று சொல்லுதலோ டொக்கும

தாயானும . ஏத்துதல் = புதல்வா செயத தீச்செயல்களை மறைத்து அவர்களைப் பாதுகாககும் அன்பினையுடைய தாய் தநதை யராலும் நன்குமதிககப்படுதலின்றித தமமைத தாமே வியந்துகூறும் பேதையருடைய மொழியை நமபி அவரைப் பிறா புகழ்தல்.

68 பலர் நடுவில் ஒருவனைப் புகழுமாறு

பல்கிளையுள் பார்ததுரு ளுகி ஒருவனை
நல்குரவான் வேறாக நன்குணரான்—சொல்லின்
உரையுள வளவியசொல சொல்லா ததுபோல்
நிரையுள்ளே இன்னு வரைவு. 366

(ப—பொ). பல கிளைநடுவே ஒருவன் ஆராயாளுகி மிகவும உணர்விலாதான், ஒருவனை வேறாகச் சிறப்பித்தே அதனை ஆராய்ந்து சொல்லுமேயாயின், எல்லாச் சொற்களுள்ளும சிறப்புடைபதென்று நல்லாரால் மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லை நல்குரவான் சொல்லாததுபோல, பததியா யிருநதோா பல ருள் ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புசசெய்தல இன்னுது.

(ப—ரை). பல்கிளையுள பார்ததுருன் ஆகி-பல சுற்றத்தார் நடுவே ஆராயாளுகி, நன்கு உணரான்-நன்குணராத ஒருவன், ஒருவனை-ஒருவனைப்பற்றி, வேறு ஆக-ஒரு சிறப்பியல்புடையவளுக, சொல் லின்-சொல்லின், நல்குரவான்-தரித்திரத்தால், உரையுள் வளவிய

சொல் — சொற்களுள் சிறப்புடையதென்று மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லை, சொலலாதது போல்-சொலலாதது போலவே, நிரையுள்-பததியாயிருந்தோா பலருள், வரைவு-ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புச் செயதல், இன்றே-இன்றது

(க—து) ஒருவனுடைய சிறப்பியலபை உணராமல், பல சுற்றத் தாா நடுவில் அவனைக் குறிதது்ப் பேசலுற்றவன், வறுமை காரணமாக வளவிய வாாததை சொலலாமையும தீது வரிசையா யிருந்த பலரில் ஒருவனை மாத்திரம் சிறப்பித்தலும தீதே

II

1. சான்றோரியல்பு.

69 சான்றோர் பெருமை.

நீறூர்ந்தும் ஒட்டா நிகரில் மணியேபோல்
வேறாகத் தோன்றும் விளக்கம் உடைத்தாகித்
தாறுப் படினும் தலைமகன் தன்னொளி
நூறு யிரவர்க்கு நேர். 214

(ப-பொ). பொதுப்படாது சிறப்புப்படத் தோன்றும் ஒளியை யுடைத்தாய் நீறூர்ந்தும் அந்நீறோடு ஒட்டா நிகரில் மணியே போலத் தாற்றிப் போகப்பட்டதாயினும் தலைமகன் தன்னொளி நூறுயிரவ ரொளிக்கு நேராம்.

(ப-ரை) வேறாக தோன்றும் விளக்கம் உடைத்தாகி - பொதுப்படாமல் சிறப்புப்படத் தோன்றும் ஒளியை உடைத்தாய், நீறு ஆர்ந்தும்- நீறிலே படிந்தும், ஒட்டா-அந்நீறோடு ஒட்டாத, நிகாஇல் - சமானமில்லாத, மணியே போல்-மாணிக்கமே போல, தலைமகன்தன் ஒளி – தலைமகனுடைய ஒளியானது, தாறு படினும் - தாற்றிப் போகப்பட்டதாயினும், நூறுயிரவர்க்கு-நூறுயிரவா ஒளிக்கு, நேர்-சமானமாம்

' தாற்றுதல்-கொழித்தல், புடைத்தாற்றிக் கழித்தல்

(க-து) நீறிலே படிந்தாலும் அதனோ டொட்டாமல் மாணிக்கம் மிகச் சிறந்த ஒளியை உடைத்தாதல்போல்,"சிறியரோடு பொருந்தினாலும் அவரோ டொட்டாமல் சான்றோன் மிகச்சிறந்த பெருமையை உடையவனாவான். புடைத்தாற்றிக் கழித்த பிறகும் அப்பெருமை அநேகம் ஆயிரவருடைய பெருமைக்குச் சமானமாகும்

பெருமையைப் புடைத்தாற்றிக் கழித்தலாவது, உள்ள சில குற்றங்களை நீக்கிக் கழித்தல் என்பதாம். "நீறூர்ந்தும் ஒட்டா" என்பது

"தீயவரொ டொன்றிய திறத்தரு நலத்தோர்
ஆயவரை அந்நிலை அறிந்தனர் துறந்தாங்
கேயவரு நுணபொடி படிந்துடன் எழுந்தொண்
பாய்பரி விரைந்துதறி நின்றன பரந்தே"—கம்பராமாயணம்.

என்ற கருத்தை ஒத்தது

70. வறுமையுறினும் நின்ற நிலையில் வழுவாமை

ஒற்கந்தாம் உற்ற விடத்தும் உயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல்.- வற்பத்தால்
தன்மேல் நலியும் பசிபெரி தாயினும்
புன்மேயா தாகும் புலி 119

(ப—பொ). வறுமை தாம் உற்றவிடத்தும், உயர்ந்தார் நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பர். பஞ்சத்தால் மிகவும் தன்மாட்டு நலியும் பசி பெரிதாயினும், புலி புல்லினை மேயா தாகும், அது போல.

(ப—ரை) வற்பத்தால் - பஞ்சத்தால், தன்மேல் நலியும் பசி-தன்னிடம் வருத்தும் பசி, பெரிதாயினும்-அதிகரித்தாலும், புலி-புலியானது, புல் மேயாதாகும்-புல்லினை மேயாதாகும் (அது போல), தாம் ஒற்கம் உற்றவிடத்தும்-தாம் வறுமை அடைந்தாலும், உயர்ந்தவர்-பெரியோர், நின்ற நிலையின்மேல் நிற்பவே-நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பர்.

நின்ற நிலையாவது, மேற்கொண்டொழுகும் ஒழுக்கம்.

(க—து) புலி புலலை மேயாமை போலப் பெரியோர் இழிவான செய்கையை விரும்பார்

"உடுக்கை யுலறி உடம்பழிந்தக் கண்ணும்
குடிப்பிறப் பாளர்தம் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று"—நாலடியார்.

71. பீடிலாவிடத்தும் பெருந்தகைமையில் வழுவாமை

மாடம அழிநதக்கால் மற்றும எடுபபதோா
கூடம மரததிறகுத துபபாகும. அஃதேபோல்
பீடிலாக் கண்ணும பெரியோா பெருநதகையா
ஈடில லதற்கில்லை பாடு. 96

(ப–பொ). மாடம செய்கைபனறி அழிநதக்கால அதன் கண் மரமுதலாயின உறுபபுகள பின்னையும எடுபபதொரு கூடதது உதவும. அதுவேபோலப் பெரியோர் தம செல வம் அழிநதவிடததுத தம பெருநதகைமையின்கண் வழு வார்; வலியிலதற்குப பெருமையில்லை ஆதலான.

(ப—ரை) மாடம்-வீடு, அழிந்தககால் - செய்கைகெட்டு அழிந்தா லும், மரம்-அதிலுள்ள மரமுதலாயின உறுப்புகள், மற்றும எடுப்ப தோர் கூடத்திற்கு துப்பு ஆகும - பின்னையும கட்டுவதான ஒரு வீட் டிற்கு உதவியாகும். அஃது போல் ஏ-அதுபோலவே, பெரியோா-பெரியோர், பீடு இலாக்கண்ணும்-தம செல்வம் அழிந்தவிடத்தும், பெருந்தகையர் - தமது பெருந்தகைமையின்கண் வழுவார் ஈடு இல் லதற்கு பாடு இல்லை-வலியில்லாததற்குப் பெருமை யில்லை.

மரத்திற்கு என்பதன் உருபைப் பிரிததுக கூடம் என்பதனோடு கூட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும்

(க—து) வீட்டை ஆதரவாகக் கொண்டிருந்த மரம் முதலிய உறுப் புக்கள், வீடழிந்தவிடத்தும், பின்னையுங் கட்டப்பட்ட வேறொரு வீட் டை ஆதரவாகக் கொண்டு சிறப்படைதல்போல், செல்வத்தை ஆதர வாக உடைய பெரியோர், அஃதழிந்தவிடத்தும், வேறு ஆதாரம் பெற்று உயர்வு குறையாதிருப்பர். உறுப்புக்களின் வலியால் விளங் கியிருந்து, வீடழிந்த விடத்து உதவாமற்போகும் மண் கல் முதலியன போல், கீழ்மக்கள் ஆதாரமானதை இழந்தவிடத்து உதவியற்றவராய்ப் பெருமை யிழப்பர்.

72. இடருற்ற விடத்தும் மதிப்பிற் குறையாமை

இணரோங்கி வந்தாரை என்னுற்ற கண்ணும்
உணர்பவர் அஃதே உணர்ப.—உணாவார்க்
கணிமலை நாட! அளறாடிக் கண்ணும
மணிமணி யாகி விடும். 78

(ப--பொ). தொடாசசியறாது உயர்நதுவநதாரை அவர்கள் எல்லா இடர் உறற காலததும, அறிவுடையார் அபபெறறி யே அவாகளை உணர்நது மதிப்பா: அணிமலை நாடனே! சேறாடியவிடத்தும, உணாவார்கு, நலல மணி மணியே யாய்த தோன்றும, அதுபோல.

(ப—ரை) அணிமலைநாட-அடுககடுக்காக உள்ள மலைகளையுடைய் நாடனே! அளறு ஆடியககண்ணும - சேறாடியவிடததும, உணர்வார்கு-இரத்தின பரீக்ஷை தெரிநதவர்கு, மணி மணியாகிவிடும்-நலல மாணிககம மாணிககமேயாயத தோனறும (அதுபோல), இணா ஓங்கி வநதாரை-தொடாச்சியறாது உயர்ந்துவந்தவரை, என் உற்ற கண்ணும் - அவாகள் எல்லா இடரும உற்ற காலத்தும், உணர் பவர் - அறிவுடையார், அஃதே உணாப—அப்பெற்றியே அவர்களை உணர்ந்து மதிப்பா.

ஆடிய என்பது ஆடி என ஈறு தொகுததலாயிற்று.

(க-து) சேறு படிந்திருப்பினும் இரத்தினமானது அதன் இலக்க ணத்தை அறிந்தவாக்கு இரததினமேயன்றி வேறாகாத வாறுபோல, இடையறாது கௌரவததுடனே ஒழுகிவருகின்றவர் பலவித துன் பம் உற்ற காலத்தும் கௌரவத்தாழ்வு உடையராகாா அவருடைய அருமையை அறிந்தவர் அததுன்பத்தின் காரணமாக அவரை இகழாது முன்போலவே சிறப்பாக மதிப்பர்

“மாசு படினும் மணிதஞ்சீர் குன்றாவாம்”.—நான்மணிககடிகை.

பழமொழி. — குப்பையிற் கிடந்தாலும் குன்றிமணி நிறம் போகு மா? A diamond is valuable, though it lies on a dunghill. A myrtle among thorns is a myrtle still.

73. கல்வியில்லாவிடத்தும் மாட்சிமை மிகுதல்

கற்றதொன் றின்றி விடினும் குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன் றறிவாரின் மாண்மிக நல்லரால்
பொற்ப உரைப்பான் புகவேண்டா. கொற்சேரித்
துன்னூசி விற்பவ ரில. 50

(ப-பொ). நற்குடிப்பிறந்தார், கற்றதொன் றில்லையாயினும், குடிப்பிறவாது கற்றாரின் மிக நல்லார். மாட்சிமைப் பட்ட உரை சொல்லவேண்டுவ தில்லை. கொற்சேரிக்கண்ணே துன்னூசியை விற்பார் ஒருவரும் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) கொல்சேரி-கருமாருடைய சேரியில், துன்னூசி-தையலூசியை, விற்பவர்-சென்று விற்பவர், இல-ஒருவரும் இல்லை (அது போல), குடி பிறந்தார் - நற்குடிப்பிறந்தார், கற்றது ஒன்று இன்றி விடினும்-கற்றதொன் றில்லையாயினும், மற்றொன்று அறிவாரின்-குடிப் பிறவாமல் கற்றாரைக்காட்டிலும், மாண் மிக்க நல்லார்-மாட்சிமைமிக்க நல்லவராவர் (ஆதலால்), பொற்ப - பொலிவுறும்படி, உரைப்பான் புகவேண்டா-(அவரிடம் ஒன்றை) உரைக்கும்பொருட்டுச் செல்ல வேண்டா [ஆல்-அசை. மற்று-வினைமாற்று]

(க-து) உயர்குடியில் பிறந்தவரிடம் கல்வியறிவில்லையாயினும் பெருந்தன்மை இயல்பாகவே பொருந்தியிருக்கும் அவரிடத்தில் கல்வியறிவுள்ள ஏனையோர் சென்று பெருந்தன்மையை விரித்துரைப்பது, கொல்லரிடம் சென்று ஊசி விற்பதுபோலாம்

"கொண்டுழிப் பண்டம் விலையொரீஇக் கொற்சேரி
நுண்டுளைத் துன்னூசி விற்பாரின்"—ஐந்திணையைம்பது.

பழமொழி —கொல்லத் தெருவில் ஊசி விலைபோமா?

74. அறிமடமும் அணியாதல்

முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும்
தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதும்.—சொல்லின்
நெறிமடற் பூந்தாழை நீடுநீர்ச் சேர்ப்ப!
அறிமடமும் சான்றோர்க் கணி. 361

(ப-பொ) தேரைத தொடங்கிய முல்லைக கொடிக்குத் தன தேரையும, குளிரால் ஒடுங்கி நின்ற மயிலிற்குப் பெறற்கரிய பட்டுநூலேயும போர்வையையும பண்டு கொடுத்தா ரைக கேட்டறிவோம. ஆதலால, சொலலின, நெறித்த மடலகளே யுடைய பூநதாழை நீடுநீர சோபபனே! அறிவின் கண் உள்ள மடமும சான்றோரககு அழகேயாம

(ப—ரை) நெறி மடல பூ தாழை நீடுநீா சோபப - நெறிததலான மடலகளேயுடைய அழகிய தாழைகள பொருநதிய கடறசோப்பனே! முல்லைககுத தேரும-சககரததில சிககிய முலலைககொடிககுத தன் தேரையும, மயிலுககு போர்வையும-குளிரால ஒடுஙகிநினற மயிலுககு அருமையான தன் போர்வையையும, தொலலை - முனனாளில், அளித்தாரை - கொடுததாரை, கேட்டறிதும - கேடடறிவோம (ஆதலால்), சொல்லின் - சொலலுமிடததில, அறிமடமும - அறிமடமும், சான்றோரககு அணி-சான்றோரககு அழகேயாம

அறிமடம—அறிநதும அறியாதபோன் றிருததல்

புறப்பொருள் வெணபாமாலையில

"முல்லைககுத தேரும மயிலுககுப போர்வையும
எலலைநீர ஞாலத திசைவிளஙகத—தொலலை
இரவாம லீநத இறைவாபோல நீயும
காவாமல ஈகை கடன்" என்றும்

சிறுபாணாற்றுப்படையில

"வானம் வாயதத வளமலைக கவாஅன
கான மஞ்ஞைககுக கலிஙகம நலகிய
அருந்திற லணஙகின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கட னுடன் பேகனும

சுரும்புண
நறுவீ யுறைககும் நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முல்லைககுப் பெருந்தோ நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழுஞ் சாரல்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" என்றும்

புறநானூற்றில்

"இவரே, பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினும்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்"

"ஊருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்" என்றும்

"உடாஅ போராஅ ஆகுதல் அறிந்தும்
படாஅம் மஞ்ஞைக் கீத்த எங்கோன
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன"

"மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்" என்றும

இச்செய்தி குறித்திருக்கின்றது

75. எவரையும் பழியாமை

பல்லா ரவைநடுவண் பாற்பட்ட சான்றவர்
சொல்லார் ஒருவரையும் உள்ளூன்றப்—பல்லா
நிரைப்புறங் காத்த நெடியோனே யாயினும
உரைத்தால் உரைபெறுதல் உண்டு. 345

(ப-பொ). நல்லோர் பலரும் கூடியிருக்கப்பட்ட அவை நடுவே நெறிப்பட்டொழுகும சான்றவர் புன்சொல்லால் ஒருவரை மனத்தின்கண் தங்கச் சொல்லார்: பலவாகிய ஆநிரையைக் காத்த நெடியோனேயாகினும் பிறனொருவனை ஒருவடுச் சொன்னால் தாழும அவனாலே வடுச்சொல் பெறுதல் உண்டு ஆதலான்.

(ப-ரை). பல் ஆநிரை புறங்காத்த நெடியோனே ஆயினும — பலவாகிய பசுமந்தையைக் காத்த நெடியோனேயாகினும், உரைத்தால் —

(பிறனொருவனை) ஒரு வடுச் சொன்னால், உரைபெறுதல் உண்டு—(தாமும் அவனாலே) வடுச்சொல் பெறுதல் உண்டு. (ஆகையால்), பால்பட்ட சான்றவா – நெறிபபட் டொழுகும சான்றவா, பல்லார் அவை நடுவண்—நல்லோா பலரும கூடியிருககும் சபைநடுவில், ஒருவரையும்-எவரையும், உள ஊன்ற சொல்லார்—(புனசொல்) மனத்தின் கண் தஙகும்படி சொல்லாா

நிரைப்புறங் காதத நெடியோன்—வாசுதேவன்

(க—து) எவரேயாயினும் பிறரைப பழிததால பிறர் அவரைப் பழிப்பார் ஆகையால் சான்றோா ஒரு சபையிலே ஒருவரையும் மனததில் தைககும்விதம் நிநதைசொல்லார்.

76. மறைவிலும் தீவினை செய்யாமை

எனககுத் தகவன்றால் என்பதே நோககித
தனககுக கரியாவான் தானாய்த தவறறை
நினைததுததன் கைகுறைததான தென்னவனும். காணார்
எனச்செய்யார் மாணா வினை. 102

(ப—பொ). எனககு இது தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து, தான் செய்த குறறநதனக்குச் சான்று தானாய்த தான் பிறனொருவன் மனையாளைத தனியிடததே பிடிதத குற்றததை நினைத்து, மறறதற்குத தண்டமாகத தன்கையைத் தென்னவனும குறைத்தா னதலால, பிறா காணாரென்று தீவினைகளைச் செய்யார் நல்லார்.

(ப—ரை). தென்னவனும் - பாண்டியனும், எனக்கு தகவு அன்று என்பதே நோக்கி - இது எனககுத் தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து, தனக்குக் கரியாவான் தானாய்-தான் செய்த குற்றததுககுச் சாட்சி தானேயாய், தவற்றை நினைத்து-(பிறனொருவன் மனையாளைத் தனியிடத்தே பிடித்த) குற்றத்தை நினைத்து, தன் கை குறைத்தான்-(அதற்குத் தண்டமாகத்) தன் கையை வெட்டினான் (ஆதலால்), காணார் என - பிறர் காணாரென்று, மாணா வினை-தீவினைகளை, செய்யார்-(நல்லவர்) செய்யார்.

இச்செய்தி சிலப்பதிகாரம் கட்டுரைகாதையில்

"உதவா வாழ்க்கைக் கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் புடைத்தன ளொருநாள்
'அரச வேலி அல்ல தியாவதும்
புரைதீர் வேலி இல்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச் சென்றீர் அவ்வழி
இன்றவ் வேலி காவா தோ?"வெனச்
செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் பொத்தி
நெஞ்சம் சுடுதலின் அஞ்சி நடுக்குற்று,
வச்சிரத் தடக்கை அமரர் கோமான்
உச்சிப் பொன்முடி ஒளிவளை உடைத்தகை
குறைத்த செங்கோல் குறையாக் கொற்றத்
திறை"

என விரித்திருக்கின்றது அஃதாவது:—

கீரந்தை என்னும் அந்தணனொருவன், "அரசன் நீதிமானாதலால் அஞ்சற்க" எனத் தன் மனையாட்டியைத் தேற்றிக் காசியாத்திரை சென்றபோது, அப்பார்ப்பனிக்கு யாதொரு தீங்கும் நேராதபடி அவளை யறியாமல் காத்துவந்த பாண்டியன், அந்தணன் திரும்பியதை அறியாது, உள்ளே ஆணரவம் கேட்பதறிந்து கதவைத் தட்டினான் கதவைத் தட்டினவன் கள்வனே என்று அந்தணன் அஞ்ச, அவன் மனைவி "நீர் யாத்திரை போனபோது, 'அரசனுடைய காவலன்றி வேறு காவல் இல்லை' யென்று சொல்லிப் போயினீரே இப்போதும் அரசனுடைய காவல் காவாதோ?" என்றுரைக்க, அவ்வார்த்தை கேட்ட அரசன் அந்தணனுடைய ஐயத்தை அகற்றும்பொருட்டுக் கதவைத் தட்டிய தன் கையைக் குறைத்துவிட்டான்

இது காரணம்பற்றி இவன் அரசாண்ட நகரம் கொற்கை என வழங்கப்பெற்றது என்பர். அப்பால் பொற்கை பெற்று நெடுநாள் ஆட்சிசெய்திருந்தனன் எனவும் பொற்கை என ஒரு நகரம் நிறுவினன் எனவும் கூறுகின்றனர்.

பழமொழி.—Do in the hole as thou wouldst do in the hall.

பிரதிபேதம்—எனக்குத் தக்கவன் றெனப்படுதல் நோக்கி

77. தீயாரை விட்டு நீங்குதல்

தீப்பால வினையினைத் தீரவும் அஞ்சாராய்க்
காப்பாரே போன்றுரைத்த பொய்க்குறளை--ஏய்ப்பார்முன்
சொல்லலோ டொருப்படார் சோர்வின்றி மாறுபவே
வில்லோடு காக்கையே போன்று. 193

(ப--ொ) தீப்பான்மையுடைய செய்கையை மிகவும் அஞ்சாராய்த் தம்மைக் காப்பாரே போலச் சில உரைத்துப் பொய்யையும் குறளையையும் பொருந்தச் சொல்லுவார் முன்பு சொல்லும் சில இனிய சொற்களால் அவரைத் தம்மோடு நட்புக்கொள்ளாதே மறவியின்றியே மாறிநீங்குவர், வில்லோடு காக்கையே போன்று.

(ப—ரை) தீ பால வினையினை - தீய தன்மையையுடைய செய்கையை, தீரவும் அஞ்சாராய்-மிகவும் அஞ்சாராய், காப்பாரே போன்று-தம்மைக் காப்பாரே போல, உரைத்த பொய் குறளை ஏய்ப்பார் - சில உரைத்துப் பொய்யையும் குறளையையும் பொருந்தச் சொல்லுவார், முன் சொல்லோடு - முன்பு சொல்லும் சில இனிய சொற்களால், ஒருப்படார் - அவரைத் தம்மொடு நட்புக்கொள்ளாதே, சோர்வு இன்றியே-மறவியின்றியே, மாறுப - மாறிநீங்குவர்; வில்லோடு காக்கையே போன்று-வில்லைவிட்டு நீங்கும் காக்கையைப் போன்று

(க—து) வில்லின் கொடுமையை அறிந்தபிறகு காக்கை அதனிடம் தங்காமல் நீங்குவதுபோல், தீயார் தீமையை அறிந்தபின் நல்லோர் அவரிடம் நெருங்கார்

78. வெஃகாமை

மடங்கிப் பசிப்பினும் மாண்புடை யாளர்
தொடங்கிப் பிறருடைமை மேவார். - குடம்பை
மடலொடு புட்கலாம் மால்கடற் சேர்ப்ப!
கடலொடு காட்டொட்ட வில. 372

(ப—பொ). தம்முடைய உடம்பு ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாட்சிமையைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத்தொடங்கி விரும்பார்: தாம் உறையும் கூடு பொருந்திய பனைமடல்களோடு புட்கள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இல்லாததே போல.

(ப—ரை) குடம்பை மடலொடு புள் கலாம் மால் கடல் சேர்ப்ப - (தாம் உறையும்) கூடு பொருந்திய (பனை) மடல்களோடு பறவைகள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலொடு காடு ஒட்டல் இல் - கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இலலை (அதுபோல), மடங்கி பசிப்பினும்-(தம்முடைய உடம்பு) ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாண்புடையாளர்-மாட்சிமையைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறா உடைமை தொடங்கி மேவார்-பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத் தொடங்கி விரும்பார்

காடு-துரால்-செததை-துரும்பு. "காட்டுக களைந்து" என ஆசாரக கோவையில் வருகின்றது

(க—து). தன்னிடம சோந்த துரும்பைக் கடல் வைத்துககொள்ளாமல் ஒதுக்கிவிடுவதுபோல், தம்மிடம் வந்த பிறர் பொருளைப் பெரியோர் தாம் வைததுககொள்ளாமல் நீககிவிடுவர்.

பழமொழி.—கடலிலே துரும்பு கிடந்தாலும மனதிலே ஒரு சொல் கிடவாது.

79. உயர்ந்தோரிடத்துக் குற்றம்

நிரைதொடி தாங்கிய நீடோளமாற் கேயும
உரையொழியா வாகும். உயர்நதோர்கட் குறறம்.
மரையாகன் றூட்டும மலைநாட! மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு. 48

(ப—பொ). நிரைத்த கடகத்தைத் தாங்கிய நீண்ட தோளையுடைய மால் குற்றத்தைச் செய்தானாயினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தான் என்னும் உரை ஒருநாளும் ஒழியாவாகும்.

ஆதலால், நரையான் புறத்திட்ட சூடுபோல் உயர்ந்தோர் கணட் டுள்ள குற்றம் ஒருநாளும் மாயா' மரையா கன்றூட்டும் மலைநாடனே!

(ப—ரை). மரை ஆ கன்று ஊட்டும் மலைநாட-பெண்மான் கன்றை ஊட்டும் மலைநாடனே! நிரை தொடி தாங்கிய நீள் தோள் மாற்கேயும் - வரிசையாகக் கடகத்தை அணிந்த நீண்ட தோளையுடைய திருமாலுக்கேயாயினும், உரை - குற்றஞ்செய்தான் என்னும் வார்த்தை, ஒழியாவாகும்-ஒருநாளும் ஒழியாவாகும் (ஆதலால்), நரை ஆன் புறத்து இட்ட சூடு-வெண்மையாகிய மாட்டின்மேல் இட்ட சூடு போல், உயர்ந்தோர்கண் குற்றம் - உயர்ந்தோரிடம் உள்ள குற்றம், மாயா - ஒருநாளும் மாயா

(க—து) ரக்ஷககர்த்தாவே யாயினும் திருமால் இன்ன இன்ன அவதாரத்தில் இன்ன இன்ன குற்றம் செய்தான் என்கிற பழிச்சொல் ஒழிவதில்லை வெள்ளை மாட்டின்மேல் இட்ட சூடு பலநாள் ஆனபிறகும் மறையாமைபோல், பெரியோர் செய்த குற்றம் மறைபடாது

“பெருவரை நாட! பெரியார்கட் டீமை
கருநரைமேல் சூடேபோல் தோன்றும்.”—நாலடியார்

பழமொழி—The fairer the paper, the fouler the blot.

20 சிறியார் பெரியார் குற்றங்கள்

கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பன் னாள்செயினும்
ஒன்றும் சிறியார்கண் என்றானும் தோன்றாதாம்.
ஒன்றாய் விடினும் உயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றம்
குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு. 204

(ப—பொ). வெகுண்டு முதிர்ந்த தீவினைகளை மிகப்பல நாள் செய்யினும், அவற்றுள் ஒரு குற்றமும் சிறியார்மாட்டு ஒன்றும் தோன்றாதாம். உயர்ந்தார்க்கு உளதாம் குற்றம், ஒன்றாயினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப்போல் விளங்கும்.

(ப—ரை). கன்றி, முதிர்ந்த - வெகுண்டு முதிர்ந்த செயல்களை, கழிய பல் நாள் செயினும்-மிகப் பல நாள் செய்யினும், ஒன்றும்- அவற்

றுள் ஒரு குற்றமும், சிறியார்கண் - சிறியாரிடம, என்னுனும் - எவ்வள வாகவும், தோன்ருது - தோன்ருது உயாந்தார படும் குற்றம் - உயாந் தார்க்கு உளதாகும குற்றம், ஒன்று ஆய்விடினும - ஒன்றேயாயினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு - (அது) குன்றின்மேல் இட்ட விளக் குப்போல் விளஙகும [ஆம—அசை]

(க—து) சிறியோா பல நாள் பல குற்றம் செயினும, அவைகளை எவரும கவனிப்பதிலலை பெரியோா ஒருகுறறம செயினும, அது குன்றினமே லிட்ட விளககைப்போல் யாவரும அறிவதாகும

"கருநரையைக்
கொன்றனன இனனு செயினும சிறியாாமேல
ஒன்ருனும தோன்ரு கெடும" —நாலடியாா

சிநதாமணி நாமகளிலமபகம 233—ம பாட்டு "தோன்றினை குன்றததுச்சிச சுடாப்பழி விளக்கிட்டனறே" என இககருதது உள்ளிட்டு வருகினறது.

2. சான்ருேர் செய்கை

31. பொருள் இன்றேனினும் ஒப்புரவு செய்தல்

ஈட்டிய ஒணபொருள இன்றெனினும ஒப்புர
வாறறும மனைபபிறநத சான்றவன். ஆற்றவும
போற்றப படாதாகிப புலலினறி மேயினும்
ஏற்றுக்கன றேருப் விடும. 217

(ப—பொ) தன்னுல ஈட்டிய ஒண்பொருள் இலலையா யினும, குடிப்பிறநத சானறவன் ஒபபுரவினைப பிறர்க்குச் செய்ய வல்லனும. மிகவும் பிறரால பாதுகாககபபடாதாகித தின்னும் புலலு மின்றி யாதானும ஒன்றை மேயினும, நல்ல ஏறறிற்குப பிறநத கனறு பின்னையும ஏறுகிவிடும.

(ப—ரை). ஏற்றுக் கன்று - நல்ல எருதிற்குப் பிறந்த கன்று, ஆற்ற வும் போற்றப்படாதாகி-மிகவும் பிறரால பாதுகாககப்படாதாகி, புல் இன்றி - தின்னும் புல்லும் இன்றி, மேயினும் - யாதாயினும் ஒன்றை

மேயினும், ஏறு ஆயவிடுமே-பின்னையும் ஏருதாகிவிடுமே மனை பிறந்த ான்றவன்—குடிப்பிறந்த சான்றவனை, ஈட்டிய ஒண்பொருளை இன்று எனினும்-தான் தேடிய மிக்க பொருள் இல்லையாயினும், ஒப்புரவு ஆற்றும்-ஒப்புரவினைப் பிறருக்குச் செய்யவல்லனும

ஒப்புரவு - உலகநடை - இது அறநூல்களுள் கூறப்படுவதின்றித் தாமே அறிந்து செய்யும் தன்மையது ஒப்புரவு என்பது ஒப்பு ஊர தல் அதாவது மேலோர் மேற்கொண்டொழுகும் நடையை மேற்கொண்டு நடத்தல்' முறைமை - கடமை - கடப்பாடு இக்கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டாமல் செய்றபாலன செய்தலாம்

"எவ்வம் உழந்தக் கடைத்தும் குடிப்பிறந்தார்
செய்வார் செயற்பா லவை"—நாலடியார்

82. கடன்பட்டும் ஒப்புரவு செய்தல்

அடார்ந்து வறியராய ஆற்றுத போழ்தும்
இடங்கண் டறிவாமென றெண்ணி யிரார்அர்
மடங்கொண்ட சாயல் மயிலன்னாய்' சான்றோர்
கடங்கொண்டும் செய்வார் கடன். 216

(ப-பொ). வறுமையால் அடர்க்கப்பட்டு வறுமையராய் ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவே மாட்டாத காலத்தும், 'நமக்குச் செயயலாங் காலம் கண்டால் ஒப்புரவு செய்வேம்' என்றெண்ணி ஒப்புரவு செய்யாதிராதே, மடங்கொண்ட சாயல் மயிலன்னாய்! சான்றோர் யுள்ளார் வேறொருவர் கையில் தனிசு கொண்டாயினும் தாம் செய்யக் கடவனவற்றைச் செய்வர்.

(ப-ரை). மடம்கொண்ட - மடமாகிய குணம் கொண்ட, சாயல்-அழகுள்ள, மயில் அனனாய்-மயில்போன்றவளே! சான்றோர் - சான்றோராயுள்ளோர், அடார்ந்து வறியராய-வறுமையால் நெருக்கப்பட்டு எளியராய், ஆற்றுத போழ்தும் - ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவேமாட்டாத காலத்தும், இடம் கண்டு அறிவாம் - தமக்குச் செய்யக்கூடிய காலம் வந்தால் ஒப்புரவு செய்வோம், என்று எண்ணி இரார் - என்றெ

ண்ணி ஒப்புரவு செய்யாதிரார்: கடம் கொண்டும்-வேறொருவர் கையில் கடன் வாங்கியாயினும், கடன் செய்வார்-தாம் செய்யக்கடவனவற்றைச் செய்வர்.

"கடங்கொண்டும் செய்வன செய்த லினிதே". இனியவை நாற்பது

"இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார
கடனறி காட்சி யவர்"—திருக்குறள்.

"நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினும் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—உரங்கவறா
உள்ளமெனு நாரினால் கட்டி உளவரையால்
செய்வர் செயற்பா லவை"—நாலடியார்

பிரதிபேதம்—செய்வ கடன

83. நடுவுநிலைமையில் நின்று மெய்பேசுதல்

மொய்கொண் டெழுந்த அமரகத்து மாற்றார்வாய்ப
பொய்கொண் டறைபோய்த் திரிபவர்க் கென்கொலோ?
மையுண் டமாந்தகண் மாணிழாய்! சான்றவர்
கையுண்டும் கூறுவா மெய். 241

(ப—பொ). ஒருவரு மொருவரும் தம்முள் மாறுகொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய போரிடத்து, அவருள் ஒரு பக்கத்தாருடைய மாற்றரசா "எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புச் செய்கின்றேம்" என்ற பொய்யைக் கேட்டுக் கீழற்று, மற்றவர்க்காகப் போய்த்திரியும் கீழ்மக்கட்கு மெய்யுரையால் என்ன பயன் உண்டாம்? மையுண்டு முகத்துக்குப் பொருந்திய கண்ணையும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையும் உடையாய்! அமைந்த அறிவுடையார் பிறர் கைப்பொருளை உண்டாராயினும், அவர்க்காக ஒருபொய் சொல்லார்; நடுவு நின்று மெய் சொல்லுவர்.

(ப—ரை). மை உண்டு அமர்ந்த கண் மாண் இழாய் - மையுண்டு முகத்துக்குப் பொருந்திய கண்ணையும் சிறந்த ஆபரணத்தையும் உடையாய்! மொய்கொண்டு எழுந்த அமர் அகத்து - (ஒருவரும் ஒருவரும்)

தம்முள் பகைகொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய போரிடத்து, மாற்றார்வாய் பொய் கொண்டு - பகையரசர் (எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புச் செய்கிறோம் என்ற) பொய்யைக் கேட்டு, அறைபோய் திரிப வர்க்கு-கீழறுத்து அவர்க்காகப் போய்த் திரியும் கீழ்மக்கட்கு, என்-மெய் யுரையால் என்ன பயன் உண்டு? சான்றவர்-பெரியோர், கை உண்டும்-பிறருடைய கைப்பொருளை உண்டாராயினும், மெய் கூறுவர்-(அவர்க்காக ஒரு பொய் சொல்லார்: நடுவுநின்று) மெய் சொல்லுவர். [கொல்-ஓ - அசை]

அறைபோதல்-கீழறுத்தல் - அரசனைவிட்டுப் பகையரசனை அடைதல்

"சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி"—திருக்குறள்

84. குற்றஞ்செய்த நண்பினரைத் திருத்தல்

ஆண்டீண் டெனவொன்றோ வேண்டா அடைந்தாரை.
மாண்டிலா ரென்றே மறைப்பக் கிடந்ததோ?
பூண்டாங் கிளமுலைப் பொற்றொடி! பூண்ட
பறையறையா ராயினு மில. 112

(ப-பொ). அன்றொரு குற்றம் செய்தாரென்று அடைந்தாரைச் சொல்லவேண்டா. அவர்கள் மாட்சிமை உடையா ரல்லரென்று நட்புத்தவிர்கைக்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? பொறுத்து நட்பாகவே கொண்டு வேண்டுவன செய்க. பொற்றொடி! தாம் பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்ந்தார் இல்லை, ஆகலான்.

(ப—ரை) பொற்றொடி - பொற்றொடி உடையாய்! பூண்ட பறை அறையாராயினார் இல் - தாம் பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்ந்தார் இல்லை. (ஆதலான்), ஆண்டு ஈண்டு என அடைந்தாரை ஒன்று ஓ வேண்டா - அன்றொரு குற்றம் செய்தாரென்று அடைந்தா

ரை ஒன்றும் சொல்லவேண்டா மாண்டிலார் என்று மறைப்ப கிடந்ததோ - அவர்கள் மாட்சிமையுடையா ரல்லரென்று நட்பை விடுதற்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? (ஒறுத்து நட்பாகவே கொண்டு வேண்டுவன செய்க)

(க–து) தாம பூண்ட பறை குற்றமுடையதென்று அறையாமல் இடையே தவிர்ப்பாரில்லை தாம நட்பாகக் கொண்டவர் மாட்சிமையில்லாதவரென்று, அவருடைய நட்பைத தவிர்த்தலாகாது பறையைத் திருத்தி நன்றாகக கொளவதுபோல், அவரை ஒறுதது நட்பாகக கொண்டு வேண்டுவன செய்க

"தமரென்று தாங்கொளளப் பட்டவர் தமமைத
தமரனமை தாமறிந்தா ராயின அவரைத
தமரினு நனகு மதிததுத தமரனமை
தம்மு ளடக்கிக கொளல" —நாலடியார

"நலலா ரெனத்தாம் நனிவிரும்பிக கொணடாரை
அல்லா ரெனினும அடக்கிக கொளவேண்டும" —நாலடியார

பிரதிபேதம் —மாண்டில ரென்று மறுப்பக ... பறையறையார போயினரில

85. நற்குணமில்லாத நண்பினாக்கும் நன்மை செய்தல்

பரிபப படுபவர் பண்பிலா ரேனும்
திரியப் பெறுபவோ சான்றோர்.—விரிதிரைப
பாரெறியும் முந்நீர்த் துறைவ! கடனன்றோ
ஊரறிய நட்டார்க குணு? 101

(ப–பொ). தமமால் காதலிததுப பாதுகாக்கப்படுவார் குணமிலலாராயினும, சான்றோர் தமது தன்மையின் வழுவப பெறார். விரிதிரை பாரில எறியும முந்நீர்த் துறைவனே! ஊரி லுள்ளார் எல்லாரும் அறியத தம்மோடு உறவுசெய்தார்க்கு உணுக்கொடுக்கை கடனன்றோ?

(ப–ரை) விரிதிரை பார் எறியும் முந்நீர் துறைவ-அகன்ற அலைகள் பாரி லெறியும் கடற்றுறைவனே! பரியப்படுபவர் - தம்மால் விரும்பிப்

பாதுகாக்கப்படுபவர், பண்பு இலரேனும்-குணம் இல்லாராயினும், சான்றோர்-சான்றோர், திரிய பெறுபவோ-தமது தன்மையின் வழுவப் பெறார் ஊர் அறிய நட்டார்க்கு உணா கடன் அன்றோ-ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் அறியத் தம்மோடு உறவுசெய்தார்க்கு உணவுகொடுக்கை கடனன்றோ.

(க-து) நட்டார் குணமில்லாராயினும் பெரியோர் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன்றி வேறு செய்யார்

86 பகைவரிடத்தும் கண்ணோடுதல்

தெறற்ப் பகைவ ரிடர்ப்பாடு கண்டக்கால்
மற்றுங்கண் ணோடுவர் மேன்மக்கள்.—தெற்ற
நவைக்கப் படுந்தன்மைத் தாயினும் சான்றோர்
அவைப்படின் சாவாது பாம்பு. 313

(ப-பொ). தெளியத் தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடர்ப்படுவதனைக் கண்டவிடத்து, முன்பு தமக்கு எல்லாப் பிழையும் செய்தாராயினும், மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வார் குடிப்பிறந்தோர்: தெளியத் துயர் செய்யப்படும் தன்மைத்தாயினும் சான்றவர் அவைக்களம் புகின் பாம்பு சாவாத வாறுபோல.

(ப—ரை) தெற்ற நவைக்கப்படும் தன்மைத்து ஆயினும்-தெளியத் துயர் செய்யப்படும் தன்மையுடைய தாயினும், பாம்பு-பாம்பானது, சான்றோர் அவை படின் - சான்றவர் கூட்டத்தில் புகுந்தால், சாவாது-சாவாது (அதுபோல), தெற்ற பகைவர் இடர்ப்பாடு கண்டக்கால்—தெளியத் தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடர்ப்படுவதனைக் கண்டால், மற்றும்-முன்பு தமக்குப் பல பிழையும் செய்தவராயினும், கண்ணோடுவர்-மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வர், மேன்மக்கள் - குடிப் பிறந்தோர்.

பிரதிபேதம்.—கண்டக்கண்.

"போராண்மை யென்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு" —திருக்குறள்.

"தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி உயிர்செகுக்கும்
பாம்பும் அவைப்படில் உய்யுமாம்"—நெய்தற்கலி.

பழமொழி —நல்லவர் கண்ணில் நாகம் அகப்பட்டாலும் கொல்லார்.

87. சிறியாரிடத்தும் சேர்ந்து வாழ்தல்

இறப்ப எமக்கீ திழிவரவென் றெண்ணார்,
பிறபபிற் சிறியாரைச் சென்று—பிறப்பினால்
சாலவு மிக்கவர் சார்நதடைநது வாழ்பவே:
தால வடைக்கலமே போன்று. 198

(ப-பொ). மிகவும் இச்செயல் எமககு இளிவரவென்று பாராது, குடிபபிறப்பால் சிறியாரைக் குடிப்பிறப்பினும் மிகவும் பெரியார் சென்று சார்நதடைநது வாழ்தல் குற்றமிலலை, ஒருவாமாட்டு வைதத தாலவடைக்கலமே போன்று ஒளிமழுங்கியாயினுமே.

(ப—ரை). பிறப்பினால் சாலவும் மிககவர் - குடிப்பிறப்பினால் மிகவும்பெரியார், சென்று-போய், பிறப்பின் சிறியாரை சார்ந்து அடைந்து-பிறப்பால் சிறியாரைச் சார்ந்தடைந்து, ஈது எமக்கு இறப்ப இழிவரவு என்றெண்ணார்—இச்செயல் எமக்கு மிகவும் இழிவைத் தருவது என்று பாராமல், தால அடைக்கலமே போன்று – ஒருவரிடம் வைத்த தாலவடைக்கலமே போல், வாழ்ப—(ஒளிமழுங்கியாயினும்) வாழ்வர். (அதனால் குற்றம் இல்லை). [முதல் ஏ—அசை]

தாலம் என்னும் பலபொருளொருசொல் இங்கு நிலம் குறித்து நின்றது.

(க—து). உடையவனிடத்தில் பொலிவுற்றிருந்த நிலம் அடைக்கலமாக வைக்கப்பெற்றவனிடத்தில் ஒளிமழுங்கியிருக்கும். வறுமையோ காரியமோ காரணமாய்ப் பிறப்பின் மிக்கார் பிறப்பிற் சிறியாரிடம் அமைந்து (ஒளிமழுங்கி) வாழ்வதை இழிவாக எண்ணார், "கருமவரிசையால் கல்லாதார் பின்னும், பெருமை யுடையாரும் சேறல்-அருமரபின், ஓத மரற்றும் ஒலிகடற் றண்சேர்ப்ப! பேதைமை யன்ற தறிவு" ஆதலான்.

88. சிறியாரினமாய் ஒழுகுதல்

பெரிய குடிப்பிறந் தாரும தமக்குச்
சிறியா ரினமா யொழுகுதல்,—எறியிலை
வேலொடு நேரொக்கும் கண்ணாய்! அஃதன்றே
பூவொடு நாரியைக்கு மாறு. 356

(ப--பொ). பெரிய குடிபபிறநதவர்களும் தமக்குக் கீழ்மக்கள் இனமாய் ஒழுகுதல, எறியிலை வேலோடு நேரொக்கும கண்ணாய்! அதுவன்றே பூவோடு நாரைச சேர்க்கு நெறி.

(ப-ரை) எறி - ஒளிவீசும், இலை - இலைபோல் அச்சமான, வேலொடு-வேலோடு, நோ ஒக்கும் - நேராக ஒககும், கண்ணாய் - கண்ணை யுடையாய்! பெரிய குடிபிறந்தாரும் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் களும், சிறியார் தமக்கு இனமாய் ஒழுகுதல் அஃது - கீழ்மககள் தமக்கு இனமாக ஒழுகுதலான அச்செய்கை, பூவொடு நாா இயைககும் ஆறு அன்றே-பூவோடு நாரைச சோககும் நெறி அன்றே

(க-து). பூவோடு சோந்த நாா மணம பெறுவதுபோல், குடிப்பிறந் தாரோடு சேர்ந்த சிறியாா நற்குணம பெறுவர்

"தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினும் அவர்தம்
மருண்ட புன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே."

—கமபராமாயணம.

89. சிறியார் செல்வமும் பெரியார் வறுமையும்

சிறியவ ரெய்திய செல்வத்தின மாணப
பெரியவா நல்குரவு நன்றே.—தெரியின்
மதுமயஙகு பூங்கோதை மாணிழாய்! மோரின்
முதுநெய்தீ தாகலோ வில. 70

(ப--பொ). கீழ்மக்கள் பெறற செல்வததின் மாட்சிமைப் பட்ட பெரியோர் பெற்ற வறுமை உலகததுப பயன்படும்: ஆராய்வேமாயின், தேன்மிடைந்த பூங்கோதையை யுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது, நன்றேயாம், அதுபோல.

(ப-ரை) மது மயங்கு-தேன் மிக்க, பூ கோதை-பூமாலையும், மாண் இழாய்-மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமும உடையாய்! தெரியின் - ஆராய வோமாயின், மோரின் - மோாபோல, முதுநெய் - பழைய நெய, தீது ஆதலோ இல் - தீதாவதில்லை (நன்றேயாம) சிறியவா எய்திய செல் வததின்-கீழ்மக்கள் பெற்ற செல்வததைககாட்டிலும், மாண பெரியவா நல்குரவு ஏ - மாட்சிமைப்படப் பெரியராயினோர் பெற்ற வறுமையே, நன்று-உலகததில் பயன்படும்

(க-து) மோா பழையதாய்க கெட்டால உதவாது; அற்பா செல வங்கெட்டால் கவைககாகா நெய் பழையதாயினும் கெடாது நன் றேயாம்; பெரியோா கெட்டாலும் நன்மைசெய்வா

வியாதியால் உடல்மெலிநதோாககு மோா கெடுதிசெயயும், சிறி யோாககுச் செல்வம கெடுதிசெயயும நெய் எல்லாாககும நன்மை செயயும; பெரியோருடைய வறுமைதானும் அவாககும் பிறாககும தீமைசெய்யாது நன்மையே செய்யும

பெரியோா வறுமையடைநத காலததும செய்தற்குரிய கடன களைச் செய்தலாலும, சிறியோா செல்வமடைநத காலததும அவற் றைச செய்யாமல் தீயவற்றையே செயதலாலும், இவா செல்வததினும் அவா வறுமை நன்மை தருவதாகும

செல்வம் சிறியாரைக கெடுக்க வறுமை பெரியாரைக கெடாது நிற்றலால்

"நலலாாகட் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லாாகட் பட்ட திரு"—திருககுறள்

எனற கருததே இசசெய்யுளின் கருததாம

"எறிநீாப் பெருஙகடல் எய்தி யிருநதும
அறுநீாச் சிறுகிணற் றூறல்பாாத துண்பா
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோா
கழிநல் குரவே தலை"—நாலடியாா

"மிகப்பே ரெவ்வம் உறினும் எனைத்தும
உணாச்சி யில்லோா உடைமை உள்ளேம்.
நல்லறி வுடையோா நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயாம் உவந்துநனி பெரிதே."—புறம்.

3. கீழ்மக்களியல்பு

90. **இனநலம் பேற்றும் மனநலம் பெறுமை**

மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல பாய்நதாலும
உப்பொழிதல செலலா ஒலிகடலபோல—மிகக
இனநலம நன்குடைய வாயினும் என்றும்
மனநல மாகாவாம கீழ். 11

(ப—பொ). மிகப பெருகி ஆறுகளின் மிகுநீர் புகப பாய்ந தாலும், ஒலிகடல் உவர்பபு நீஙகாத வாறுபோல, மிகக இனத் தின நன்மை மிக உண்டாயினும, எஞ்ஞான்றும மனத்தால் நலலவ ராகமாட்டாா கீழ்மக்கள.

(ப-ரை) மிகு புனல் - (ஆறுகளின்) மிகுதலான நீர், மிககு பெருகி பாய்ந்தாலும் - மிகப் பெருகி வநது பாய்ந்தாலும, ஒலிகடல் - ஒலிககின்ற கடல, உப்பு ஒழிதல் செலலா(து)—உவாப்பு நீங்கப் பெறாது போல் - அது போல, மிகக இனம் நலம் - மிகக இனத தின் நன்மை, நன்கு உடையவாயினும் - மிகவும் உள்ளவராயினும், கீழ் - கீழ்மக்கள், என்றும் - எககாலததும், மனம் நலம ஆகா - மனத் தால் நல்லராகமாட்டாா [ஆம் - அசை]

(க-து) பல ஆறுகளின் நன்னீர் இடைவிடாமல் பாயப் பெறி னும், கடலினீர் உவாப்பு நீங்கி நன்னீ ராவதில்லை அங்ஙனமே, பல நல்லோருடைய நன்மை இடைவிடாமல கிடைககப்பெற்றும், கீழோர் தீமை நீங்கி நல்ல மனததினா ஆவதில்லை.

"தததம்
இனத்தனைய ரல்லர் எறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனததனையா மககளென் பார் —நாலடியார்

91. **பெரியரோடு சேர்ந்தாலும் பெரிய ராகாமை**

தக்காரோ டொன்றித் தமராய் ஒழுகினும்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாம்தேறார்.
கொக்கார் வளவய லூர! தினலாமோ
அக்காரம சேர்ந்த மணல். 18

(ப–பொ). தக்காரோடு பொருந்தி மற்றவர்க்கு உறவாய் ஒழுகினு ராதலால் அவருடைய மிக்க குணத்தை யுடையார் இவரென்று கருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாம தேற லாகாது. மாஞ்சோலையால் நிறையப்பட்ட வளவயல் ஊரனே! அக்காரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத் தின்னலா மோ, ஆதலான்.

(ப–ரை). கொககு – மாஞ்சோலை, ஆர்-நிறைந்த, வளவயல்-வளமா கிய வயல்களையுடைய, ஊர-ஊரனே! தககாரோடு ஒன்றி-தககாரோடு பொருந்தி, தமராய் ஒழுகினா-(அவர்கரு) உறவாய் ஒழுகினர் (ஆத லால்), மிக்கார் என்று-மிகக குணத்தை யுடையார் (இவர்) என்று கருதி, சிறியாரை-சிறிய குணததை யுடையாரை, தாம் தேறுர்—தாம் தெளிந்து நட்புக்கொள்ளாா அக்காரம சோந்த மணல் தினலாமோ – அககாரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத தின்னலாமோ? [ஆல் - அசை].

(க–து). சர்க்கரை உண்பவர் அதனோடு கலநதுள்ள மணலை நீககிவிடுவரேயன்றி அதனைச் சர்ககரையோ டொப்ப உண்ணுர். அதுபோல, அற்பர் பெரியாரோடு சேர்ந்திருந்தாலும், அவாகளை அற்பரென் றொழிப்ப தலலது பெரியாரோ டொப்பக கொள்ளார்.

பழமொழி —சர்ககரையும் மணலும சரியாமா?

92. பெரியார் செய்வன சிறியார செய்யலாகாமை

தந்தொழி லாற்றும தகைமையார் செய்வன
வெந்தொழில ராய வெகுளிகட்குக கூடுமோ?
மைந்நிறை கொண்ட மலைமார்ப! ஆகுமோ
நந்துழுத வெல்லாம் கணக்கு. 245

(ப–பொ). தம தொழில்களை ஆற்றி முடிக்கவல்ல தன் மையார் செய்வன, வெய்ய தொழிலராய வெகுளிகட்கும செய்யக்கூடுமோ? வலி தங்கிய மலை மார்பனே! நததை உழுது வரைந்ததெல்லாம் எழுத்தாகவே அறியாதார்க்குத் தோன் றும், அதுபோல.

(ப-ரை). மைந்து-வலிமை, இறைகொண்ட-தங்கிய, மலைமார்ப-மலைபோலும் மார்பனே! தம் தொழில்-தம் தொழில்களை, ஆற்றும் தகைமையார்-செய்து முடிக்கவல்ல தன்மையார், செய்வன - செய்யும் காரியங்கள், வெந்தொழிலர் ஆய வெகுளிகட்கு-கொடுந்தொழிலராகிய வெகுளிகளுக்கும், கூடுமோ-செய்யக்கூடுமோ? நந்து உழுத எல்லாம்-நத்தை உழுது வரைந்தவெல்லாம், கணக்கு ஆகுமோ-(அறியாதார்க்கு எழுத்தாகத் தோன்றுவ தல்லது) அறிந்தார்க்கு எழுத்தாகுமோ.

(க-து) மேன்மக்கள் செய்யும் காரியம் கீழ்மக்களுக்குச் செய்யக் கூடுமா?

"செயற்கரிய செய்வார் பெரியர். சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்".—திருக்குறள்.

93. உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாமை

பூத்தாலும் காயா மரமுள: மூத்தாலும்
நன்கறியார் தாமு நனியுளர். பாத்தி
விதைத்தாலும நாறாத வித்துள: பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு. 399

(ப—பொ). பூத்தவிடத்தும காயாமலிருக்கும் பாதிரி முதலாகிய மரங்கள உள. மக்கள மூத்தவிடத்தும் கருமஞ்செய்யும் நன்மையை அறியாதார் மிகவும் உண்டு. பகுதிபண்ணி விதைத்தவிடத்தும் முளையாத வித்துக்களும் உண்டு. அது போல, அறிவில்லாதார்க்கு அநேக முகமாகப் பொருளகளைச் சொன்னாலும், அப்பொருளுணர்வு உண்டாகாது.

(ப-ரை). பூத்தாலும்-பூத்தவிடத்தும், காயா-காய் விடாத, மரம்-பாதிரி முதலாகிய மரங்கள, உள-உள்ளன: (அதுபோல), மூத்தாலும்-மூத்தவிடத்தும், நன்கு அறியார் உம்-கருமம் செய்யும் நன்மையை அறியாத மக்களும், நனி உளர்-மிகவும் உளர்

பாத்தி-(பதர் முதலியன நீக்கிப்) பகுதிபண்ணி, விதைத்தாலும் - விதைத்தவிடத்தும், நாறாத-முளையாத, வித்து - வித்துக்களும், உள - உண்டு. (அதுபோல), பேதைக்கு - அறிவில்லாதார்க்கு, உரைத்தா

லும்-பல விதமாகப் பொருளைச் சொன்னாலும், உணர்வு-அப்பொருளுணர்வு, தோன்றாது-உண்டாகாது. [தாம்-அசை]

"கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினும் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்"—நாலடியார்.

பூவாது காய்க்கு மரம் வடமொழியில வநபதி என்றும் வானபத்தியம் என்றும் வழங்கும்: பலா முதலியன:

இக்கருத்தை இவ்விதமாகவே வேறு ஆசிரியர்களும் பாடியிருக்கின்றனர்.

பூத்தாலுங் காயா மரமுள நன்றறியார
மூத்தாலு மூவார்நூல் தேற்றாதா—பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலும் செல்லா துணர்வு".—சிறுபஞ்சமூலம்.

"பூவாது காய்க்கு மரமுள. நன்றறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லா—தாவா
விதையாமை நாறுவ வித்துள. மேதைக்
குரையாமை செல்லு முணர்வு".—சிறுபஞ்சமூலம்.

"பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே.—தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே, பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு".—நல்வழி.

94. கொண்டது விடாமை

ஓர்த்த கருத்தும் உணர்வும் உணராத
மூர்க்கர்க்கு யாதும் மொழியற்க—மூர்க்கன்றான்
கொண்டதே கொண்டு விடானாகும். ஆகாதே
உண்டது நீலம் பிறிது. 168

(ப-பொ). தான் ஓர்த்த கருத்தினையும் உலகொழுக்கத்தினையும் அறியாத மூர்க்கர்க்கு மனத்தால் இகழ்ச்சியின்றி இகழ்ந்ததுபோல நகையாடி உரைக்கும் உரையைத் தவிர்த்து, அம்மூர்க்கன் தான் கொண்டதனையே மனத்தின்கண் கொ

ண்டு விடானுகும்' நீல நிறததை உண்டதொன்று பிறிதொரு நிறம ஆகாது, அதுபோலும்.

(ப-ரை) ஓர்த்த-தான் ஆராய்ந்து தெளிந்த, கருத்தும்—கருததினே யும், உணர்வும்-உலகவொழுக்கததினேயும், உணராத மூர்க்கர்க்கு - அறி யாத மூர்க்கருககு, யாதும் மொழியற்க - யாதொன்றும் உரையாமல் தவிாக. நீலம உண்டது பிறிது ஆகாது-நீல நிறத்தை உண்ட பொருள் வேறு நிறம ஆகாது (அதுபோலும), மூர்ககன் - மூர்க்கன், தான் கொண்டதே கொண்டு-தான் கொண்ட அதனேயே மனததின்கண் கொண்டு, விடானுகும்-விடான. [ஏ—அசை]

''தன்சொலலே மேறபடுபபான் தண்டி தடிபிணககன்
புன்சொல்லே போதரவு பாரததிருப்பான்—இன்சொலலே
என்றிருந்தும கேளாத ஏழை எனவிவர்கட்
கான்றவர்கள் கூறா அறம.—அறநெறிசசாரம்

''காணுதாற் காட்டுவான தானகாணுன காணுதான்
கணடாணும தான்கணட வாறு''—திருககுறள்.

பழமொழி.—மூர்ககரும முதலேயும கொண்டது விடா கறுப்பு வெளுப்பாகாது கசபபு இனிதாகாது.

95 இயற்கை மாறுமை

தெற்ற ஒருவரைத தீதுரை கண்டக்கால்
இற்றே அவரைத தெளியற்க.—மற்றவர்
யாவரே யாயினும் நன்கொழுகார். கைக்குமே
தேவரே தின்னினும் வேம்பு. 114

(ப—பொ). தெளிய ஒருவரை ஒருவர் தீதுரைக்கும் உரை யைக் கேட்டால், அததீதுரைக்கின்ற அவரை நம்மையும் இபபெற்றியே உரைப்பரென்று உறவாகத் தேருதொழிக. யாவரே நட்புக் கொண்டாராயினும் மற்றவர் நன்கொழு கார். தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பு கைக்கும், அதுபோல.

(ப-ரை). தெற்ற ஒருவரை தீதுரை கண்டக்கால்-தெளிய ஒரு வரை ஒருவர் பொல்லாங்குரைக்கும் உரையைக் கேட்டால், அவரை-பொல்லாங்குரைக்கின்ற அவரை, இற்றே தெளியற்க-நம்மையும் இப்பெற்றியே உரைப்பரென்று உறவாக நம்பாதொழிக. தேவரே தின்னினும் வேம்பு கைக்கும்-தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பானது கசக்கும் (அதுபோல), யாவரே ஆயினும் அவர் நன்கு ஒழுகார்-யாவரே நட்புகொண்டாராயினும் அவர் நன்றாக ஒழுகார். [மற்று-அசை].

(க-து). தேவர் தின்றாலும் வேம்பின் இயற்கை மாறாது: நல்லோர் நட்டாலும், பிறரை நிந்தைகூறும் தீயோ ரியற்கை மாறாது. ஆகையால் தீயவரை உறவாக நம்பாதொழிக.

பிரதிபேதம்—எற்றே அவரைத . மற்றவர்வாய், யாவரே வேண்டினும் நன்கொழுகார்

"தக்காரும் தக்கவ ரல்லாரும் தந்நீர்மை
எக்காலும் குன்றல் இலராவர்—அக்காரம
யாவரே தின்னினும் கையாதாம்: கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு"—நாலடியார்.

96. தீயொழுக்கம் திருந்தாமை

காடுறை வாழ்க்கைக் கருவினை மாக்களை
நாடுறைய நல்கினும் நன்கொழுகார்.—நாடோறும்
கையுள தாகி விடினும் குறும்பூழ்க்குச்
செய்யுள தாகு மனம். 121

(ப—பொ). காடுறையும் வாழ்க்கையை யுடைய கொலைத் தொழிலையுடைய மாக்களை நாட்டின்கண் உறைய ஒருவர் நல்கினும், கொலைதொழில் முதலானவற்றைத் தவிர்ந்து நன்றாக ஒழுகமாட்டார்: நாடோறும் கையுளே மருவி வளரினும் குறும்பூழ்க்குச் செய்யின்கண்ணே உறையவேண்டும் மனமே உள்ளதுபோல.

(ப—ரை). நாள்தொறும் கை உளதாகிவிடினும்-நாடோறும் கையுளே பொருந்தி வளர்ந்தாலும், குறும்பூழ்க்கு-காடைக்கு, மனம்-மனமா

னது, செய் உளதாகும்-வயலில் வசிப்பதிலேயே பொருந்தியிருக்கும். (அதுபோல), காடு உறை வாழ்க்கை கருவினை மாக்களை - காட்டில் வசிக்கும் வாழ்க்கையையுடைய கொலைநதொழிலை மேற்கொண்ட மாககளை, நாடு உறைய நல்கினும்-நாட்டின்கண் வசிக்க ஒருவர் இடங் கொடுத்தாலும், நன்கு ஒழுகா-(கொலைதொழில் முதலானவற்றை ஒழித்து) நன்ருக ஒழுகமாட்டார

(க-து). கீழ்மககளை எவ்விடத்தில் கொண்டு வைததாலும் நல்லொழுக்கம் உண்டாகாது சன்மவாசனை நீங்குவது அரிது. என்ன செய்தாலும் கீழ்மக்கள் திருந்தப்பெருர் என்பதாம்

97 பழியஞ்சாமை

கருநதொழில ராய கடையாயார் தமமேல்
பெரும்பழி யேறுவ பேணா.—இரும்புன்னை
புன்புலால் தீர்க்கும் துறைவ'மற் றஞ்சாதே
தின்ப தழுவதன் கண். 262

(ப—பொ). கொலைதொழில் செய்வாராகிய கீழ்மககளாயுள்ளார் தம்மிடத்துப பெரிய பழி வந்தேறுவனவற்றைப் பாதுகாக்கமாட்டார். பெரிய புன்னை புல்லிய புலாலை நீக்கும துறைவனே! அழுவதன் கண் உடைய புன்கண்மையைத தின்பது அஞ்சாதே, அதுபோலும்.

(ப-ரை). இரு புன்னை-பெரிய புன்னை, புன் புலால்-புல்லிய புலால் நாற்றத்தை, தீாககும-நீககும, துறைவ—துறைவனே! அழுவதன் கண்-(பெரிய பிராணிககு இரையாய அகப்பட்டு) அழுகின்ற சிறிய பிராணிககுண்டான துன்பத்தைக கண்டு, தின்பது-அதைத் தின்னும் பெரிய பிராணி, அஞ்சாது-அததுன்பததுக கஞ்சி அநதப் பிராணியைத தின்ருமல் விடாது கரு தொழிலராய கடையாயார் - கொலைத்தொழில் செய்பவரான கீழ்மக்கள், தமமேல் ஏறுவ பெரும்பழி-தம்மீது வந்தேறுவனவான மிகக பழிகளை, பேணர் - (வராதபடி) பாதுகாக்க மாட்டார்.

(க—து). கொலைத்தொழில் செய்யும் கீழ்மக்கள் தமக்கு வரும் பழிக்கு அஞ்சி அவ்விழிதொழிலைச் செய்யாமல் விடார்.

98. பழியில் மிக்கெழுதல்

மிக்க பழிபெரிதும் செய்தக்கால் மீட்டதற்குத்
தக்க தறியார் தலைசிறத்தல்,—எககர்
அடுமபலரும சேர்பப! அகலுணீ ராலே
துடும்ப லெறிநது விடல். 202

(ப-பொ). தாம் மிக்க பழியை மிகவும செய்தால் பின்னை அது தீர்க்கததக்கதனை அறிநது ஒழுகாது அப்பழி வருவன வற்றிலே மிக்கொழுகுதல, மணலின்மேலே அடுமபு அலரும சேர்ப்பனே! ஊாவாரி நீரிலே உடமபு தூய்மைபெறுதற்குக குளிததுத திளைததகனே டொக்குழ. [அல்லதூஉம அகலி னீரின்கண் திளைத்ததனை ஏய்க்கும].

(ப-ரை) எககர் அடுமபு அலரும் சோப்ப - மணலின்மேலே அடுமபு அலரும் சோப்பனே! மிகக பழி பெரிதும் செய்தக்கால்-தாம மிக்க பழியை மிகவும் செய்தால், மீட்டு அதற்கு தககது அறியாா-பின்னை அதனைத் தீர்க்கததக்கதனை அறிந்தொழுகாமல், தலைசிறத்தல்-அப்பழி வருவனவற்றிலே மிகதொழுகுதலானது, அகலுள் நீராலே-ஊாவாரி நீரிலே, துடும்பல் எறிந்துவிடல் - உடம்பு சுத்தம் பெறுதற் குக குளித்துத திளைததகனே டொககும் [(ஊா)வாரி - வெள்ளம்].

"அதற்குத தககது" எனபது பிணிககு மருநது என்பது போல் வேற்றுமை மயககம.

(க-து) செய்த பழியை நீகக வகையறியாமல் பின்னும் பழியிலே மிகதொழுகுதல், முன்னமே அசுததமானவன் ஊர்வாரி நீரிலே நீராடி னதை ஒக்கும்

99 கள்ளினைக் கண்டு களித்தல்

மாணுப் பகைவரை மாறுெறுக் கல்லாதார்
பேணு துரைக்கும் உரைகேட் டுவந்ததுபோல்,
ஊணுர்ந் துதவுவதொன் றில்லெனினும் கள்ளினைக்
காணுக் களிக்கும் களி. 256

(ப--பொ). தமமோடு மாட்சிமையில்லாத பகைவரை அவர்க்கு மாறாய் நின்று ஒறுக்கமாட்டாதார், அவரைப பாதுகாவாதே பிறா இகழ்ந்துரைக்கும உரை கேட்டு இன்புற்றுச் சிலர் உவபபதுபோலே, தனக்கு ஊண் நிரமப உதவுவதொன் றில்லேயாயினும் கள்ளிருந்ததனைக் கண்டால களிக்கும களிமகன்.

(ப-ரை) மாறு பகைவரை - மாட்சிமையில்லாத பகைவரை, மாறு ஒறுக்கல்லாதார் - அவருக்கு மாறாக நின்று தண்டிக்கமாட்டாதா, பேணாது - அவரைப பாதுகாவாமல, உரைக்கும உரை - பிறர் இகழ்ந்து சொல்லும் வாாத்தையை, கேட்டு-கேட்டு, உவந்ததுபோல்-சிலா உவப்பதுபோல், ஊண ஆாந்து உதவுவது ஒனறு இல்லெனினும் - தனக்கு உணவாக நிரமபும தனமை இலலேயாயினும, கள்ளினே காணா - (தன் எதிரில்) கள்ளேக் கணடால, களி-களிமகன, களிக்கும - உணடானேப் போலக் களிக்கும

(க-து) அடக்கமுடியாத தம பகைவரை ஒருவா இகழ்ந்துரைக்கக் கேட்டால, தாம பெறலான நனமை ஒன்றும இலலேயாயினும, அதனைக் கேட்டபோது நனமை யடைநததுபோலச் சிலா உவகையடைவா அங்ஙனமே களிமகன் தன்னெதிரில கள்ளிருக்கக் கண்டால், அது தனக்கு உணவாக நிரம்புவதொன றனறாயினும, அதனே உண்டதுபோல் களிப்படைவான்

100. ஒறுத்தாலும் தீமை ஒழியாது செய்தல்

உழுநததூஉம பேணா தொறுததமை கண்டும
விழைநதாாபோல் தீயவை பின்னரும செய்தல்,
தழுங்கண் முழவிரங்கும தண்கடற் சோ்ப்ப'
முழங்குறைப்பச் சாணிஞு மாறு. 211

(ப--பொ). முன்னர்த தாம செய்த சில பிழை கண்டால் அவற்றைப் பேணாதே, தமமோடு வருநதிய போநத பழைய நட்பும் பாராதே, தமமை ஒறுததது கண்டுவைத்து, பின்னேயும் அவர் தம்மை விரும்பினார்போலத் தீயவற்றைச் செய்

தல், தழங்கும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்த கடற்சேர்ப்பனே! சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்த பின்னா அது முழநீளமாக நீளும் என்று கோடல் போலும்.

(ப-ரை). தழங் (கு) கண் முழவு இரங்கும் - ஒலிக்கும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிக்கும், தண்கடல சேர்ப்ப-குளிர்ந்த கடற சேர்ப்பனே! உழந்ததும் பேணாது - தம்மொடு வருந்திப்போந்த பழைய நட்பும் பாராமல், ஒறுத்தமை கண்டும் - தம்மை ஒறுத்ததைக் கண்டிருந்தும், பின்னரும்-பின்னையும், விழைந்தார்போல் - அவர் தம்மை விரும்பினவர்போல், தீயவை செய்தல்-தீயவற்றைச் செய்தல், சாண் குறைப்ப முழம் நீளும் ஆறு-சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்தபின்னா அது முழநீளமாக நீளுவது போலும்.

(க-து) சாண் குறைத்தாலும அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் முழம் வளாதலான பொருள்போல, ஒறுத்தாலும் அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் தீமை செய்வர் கீழோா

பிரதிபேதம் — பேணொறுத்தமை.... ...முழவியம்பும்........ முழங்குறையச்

101. எக்காலமும் பாவமே செய்தல்

அல்லவை செய்ப அலப்பின்: அலவாக்கால்
செல்வ தறிகல ராகிச் சிதைத்தெழுப:
கல்லாக் கயவர் இயல்.போல் நரியிற் கூண்
நல்யாண்டும் தீயாண்டு மில். 290

(ப--பொ). பாவங்களைச் செய்துண்பார் வறுமை உற்றவிடத்து: அஃதன்றிச செல்வம் உற்றவிடத்து மறுமைக்குச செல்லும் வழி அறியாராகித் தருமததைக் கெடுத்தொழுகுவர்: இது கல்லாக் கீழ்மக்க ளியல்பு. நரியிற் குணவு பெறுதல் நல்யாண்டும் உணவுபோம் தீயாண்டும் இல்லை, அது போல.

(ப-ரை). அலப்பின்-வறுமையுற்றால், அல்லவை செய்ப-பாவங்களைச் செய்துண்பார்: அலவாக்கால் - வறுமையின்றிச் செல்வம் பெற்றால், செல்வது அறிகலராகி-மறுமைக்குச் செல்லும் வழியை அறியாராகி, சிதைத்து எழுப - தருமத்தைக் கெடுத்தொழுகுவா: கல்லா கயவர் இயல-இது கல்லாத கீழ்மக்களது இயல்பு. நரியிற்கு ஊண் நல்யாண்டும் தீயாண்டும் இல் போல் - இது நரிக்கு உணவு பெறுதலான நல்ல காலமும் உணவு பெறாத கெட்ட காலமும் இலலையாதல் போலும். [யாண்டு - காலம்].

(க-து). நரிக்கு க்ஷேமகால மென்பதும் க்ஷாமகால மென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பிணமுதலியவற்றைத் தின்று உயிர்வாழும் கயவருக்கு வறுமைக்கால மென்பதும செல்வக்கால மென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பாவங்களையே செய்தொழுகுவா

102. எல்லாராலும் கீழோர் அறியப்படுதல்

கூரறிவி ஞர்வாய்க் குணமுடைச்சொல் கொள்ளாது
காரறிவு கந்தாக் கடியன செய்வாரைப
பேரறியா ராயின பேதைகள யாருளரோ?
ஊரறியா மூரியோ இல். 351

(ப-பொ). உண்மை ஞானம உடையார் வாயால் சொல்லும பழிபாவ. மஞ்சும குணத்தையுடைய சொல்லை உட்கொள்ளாது, அஞ்ஞானமே துணையாகக் கொண்டு, கடியன வாகிய தீஙகுகளைச செய்வாரைப் பேரறியாதே இருக்குமவராகிய அறிவிலாதார் உலகத்துள யாவர்? உளளூரிலே வாழ்வார் அறியாத உழாத மூரியெருது இலலை [அதுபோலக் கயவர் எல்லாராலும் அறியபபடுவர்].

(ப-ரை). கூர் அறிவிஞர்-உண்மை ஞானம் உடையார், வாய்-வாயால்சொல்லும், குணம் உடை சொல்-(பழிபாவம் அஞ்சும்) குணத்தையுடைய சொல்லை, கொள்ளாது-உட்கொள்ளாது, கார்அறிவு - அஞ்ஞானமே, கந்து ஆ(க) - துணையாகக் கொண்டு, கடியன செய்வாரை-கடியனவாகிய தீங்குகளைச் செய்வாரை, பேர் அறியாராயின பே

தைகள்-பேழறியாதவராகிய அறிவிலார், யார் உளர் – உலகத்துள் எவர் உள்ளார்? ஊர் அறியா மூரியோ இல்-ஊரிலே வாழ்வார் அறியாத உழாத மூரியெருது இல்லை [ஓ–ஓ–அசை]

103. நீசரில் நல்லார் இல்லாமை

நிரந்து வழிவந்த நீசருள் எல்லாம்
பரந்தொருவர் நாடுங்கால் பண்புடையார் தோன்றார்.
மரம்பயில சோலை மலைநாட! என்றும்
குரங்கினுள் நன்முகத்த இல. 58

(ப–பொ). இடையறாது குடியாகப் பிறந்துவந்த கீழ்மக்களுளெல்லாம் பரந்து ஆராயுங்கால் பண்புடையா ரொருவர் தோன்றார்; மரம்பயில் சோலை மலைநாடனே! குரங்கினத்தில் நன்முகத்தவா யுள்ள குரங்குகள் இல்லை. அதுபோல.

(ப–ரை) மரம் பயில சோலை மலைநாட–மரங்கள் உள்ள சோலைகள் பொருந்திய மலைநாடனே! என்றும்–எக்காலத்தும், குரங்கினுள்–குரங்கினத்தில, நல்முகத்த – நல்ல முகமுள்ள குரங்குகள், இல – இல்லை (அதுபோல), நிரந்து வழிவந்த நீசருள் எல்லாம்–இடையறாமல் குடியாகப் பிறந்துவந்த கீழ்மக்களெல்லாருள்ளும், பரந்து நாடுங்கால் – பரந்து ஆராயுங்கால், பண்புடையார் ஒருவர் – குணமுள்ளவர் ஒருவரும், தோன்றார்–காணப்படார்

(க–து) குரங்கு முகமெல்லாம் ஒரு முகம்: நீசர் அனைவரும் ஒரு தன்மையரே குரங்குகளில் நல்லமுக முள்ளது ஒன்றுதானும் காணக்கிடைக்காது நீசரில் நல்லோர் ஒருவரும் காணப்பெறார்

பழமொழி—One devil is like another.

104. தீயாரைப் பெருக்குதலின் தீமை

ஊழாயி னாரைக் களைந்திட் டுதவாத
கீழாயி னாரைப் பெருக்குதல்—யாழ்போலும்
தீஞ்சொல் மழலையாய்! தேனார் பலாக்குறைத்துக்
காஞ்சிரை நட்டு விடல். 371

(ப—பொ). முறைப்படவே தமக்கு நலவழி ஒழுகுவாரைக் கைவிட்டுத் தமக்கு ஓரிடர் வந்துற்றால உதவியாகாத கீழ்மக்களாயினாரை ஆக்கிசசெய்தல், யாழ்போலும இனிய சொலலையுடையாய்! தேன் நிறைநத பலாமரததை வெட்டிக் காஞசிமரததை வைததாககும தன்மை போலும.

(ப—ரை) யாழ்போலும் தீம் சொல் மழலையாய் - யாழ்போலும் இனிய மழலைச சொல்லை யுடையாய்! ஊழாயினாரை களைநதிட்டு-முறைப்படவே தமககு நனமையாகிய வழியிலே ஒழுகுவாரைக கைவிட்டு, உதவாத கீழாயினாரை பெருககுதல - (தமககு ஒரு துனபம வந்துற்றால) உதவியாகாத கீழமககளை மிகுவிததல், தேன் ஆர் பலா குறைதது-தேன நிறைநத பலாமரததை வெட்டி, காஞசிரை நட்டுவிடல் - எட்டிமரததை வைதது வளாககும் தன்மையை ஒககும

(க—து) நலலாரைக கைவிட்டுத தீயாரைப பெருககுதல், பலாவை வெட்டியெறிநது எட்டியை வளாப்பது போலாம.

105. பெரியோா சிறப்புக்குச் சிறியோா அருகராகாமை

பெரியார்ககுச செய்யும சிறபபினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச செய்து விடுதல,—பொறிவண்டு
பூமேல இசைமுரலும ஊர! அதுவன்றோ
நாய்மேல தவிசிடு மாறு. 75

(ப—பொ). பெருமைககுணம உடையார்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விருமபிச சிறுமைக்குணம் உடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேல் படிநது இசைமுரலாநின்ற ஊரனே! அதுவன்றோ குதிரைமேல் இடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகில இடுநெறி.

(ப—ரை) பொறிவண்டு பூமேல் இசை முரலும ஊர-பொறிவண்டு பூமேல் படிந்து இசை இசைக்காநின்ற ஊரனே! பெரியாாககு செய்யும் சிறப்பினை-பெருமைககுணம் உடையார்ககுச செய்யக்கடவ சிறப்பினை, பேணி—விரும்பி, சிறியார்க்கு செய்துவிடுதல் அது - சிறுமைக்

குணம் உடையார்க்குச் செய்துவிடுதலானது தவிசு—குதிரைமேல் இடு தலான கல்லணையை, நாய்மேல் இடுமாறு அன்றோ—நாய் முதுகின் இடுவதாகு மன்றோ.

(க—து). பெரியோருக்குச் செய்யத்தக்க சிறப்பைச் சிறியோருக குச் செய்வது பொருந்தாது.

சீவகசிந்தாமணியில், "அடிகளிற் றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந் தவிசு தன்னை ஞமலிமே லிட்டதொக்கும், கண்ணகன் ஞாலங் காததல் எனக்" கெனக் கட்டியங்காரன் சச்சந்தனிடம் கூறுகின்றனன்

106. குடியாகாமை

பேதுறவு தீரப பெருக்கத் தலையளித்
தாசறு செய்யாராய் ஆற்றப பெருகினும்
மாசற மாண்ட மனமுடைய ராகாத
கூதறைக ளாகார் குடி. 360

(ப—பொ). துன்பம் நீங்குமாறு மிகத் தலையளி செய்து குற்றமற்றவைகளைச் செய்யாராய் மிகப் பெருகினும், குற்ற மற்ற மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தையுடையா ரல்லாத முறை மையின் ஒழுகார் தங்குடியிற் படார்.

(ப—ரை) பேதுறவு தீர-துன்பம் தீருமாறு, பெருக்க தலையளித்து-மிகவும் காத்து, ஆசு அறு - குற்றம் நீங்கியவற்றை, செய்யாராய் - செய் தொழுகாதவராய், ஆற்ற பெருகினும் - மிகப் பெருகினும், மாசு அற-குற்றமற, மாண்ட மனம் உடையராகாத கூதறைகள் - மாட்சிமைப் பட்ட மனத்தையுடையா ரல்லாத கீழோர், குடி ஆகார் - தம் குடியிற் படார்.

கூதறை-(கிழியல் - கூட்டற்றது—இழிந்தது) - முறைமையின் ஒழு காதவர்.

(க—து). மாட்சிமைப்பட்ட மனமில்லாத கீழோர் மிக்க செல்வம் பெறினும் நற்குடியிற் பட்டவ ராகார்.

4. கீழ்மக்கள் செய்கை

107 பெரியோரை அடாத வார்த்தை சொல்லுதல்

நெறியா லுணராது நீர்மையு மின்றிச்,
சிறியார், எளியரா லென்று—பெரியாரைத்
தங்கணேர் வைத்துத் தகவல்ல கூறுதல்,
திங்களை நாய்குரைத் தற்று. 149

(ப-பொ). நெறிமையால் உணராதே தகுதியும் இன்றிப் பெரியாரை எளியரென்று கருதி, சிறியார் தங்கட்கு நேராகக் கொண்டு பெரியார்க்குத் தகவல்லாதன கூறுதல், திங்களை நாய் குரைத்தாற்போலும்.

(ப—ரை) பெரியாரை - பெரியாரை, சிறியார்-சிறியார், நெறியால் உணராது - நெறியால் உணராமல், நீர்மையும் இன்றி - தகுதியுமில்லாமல், எளியா என்று - எளியரென்று எண்ணி, தங்கள் நேர் வைத்து - தங்களுக்குச் சமானமாகக் கொண்டு, தகவு அல்ல கூறுதல் - தகுதியல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல், நாய் திங்களை குரைத்தற்று - நாய் சந்திரனைப் பார்த்துக் குரைத்தாற்போலும் [ஆல்-அசை]

(க—து). பெரியோரைப் பார்த்துக் கீழ்மக்கள் அடாதன சொல்வது சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைப்பது போலும்.

கீழ்மக்கள் தகுதியல்லாத வார்த்தை உரைப்பக் கேட்டும் பெரியோர் அவ்வார்த்தையைப் பொருட்டுச்செய்யார் அது அவருடைய பெருந்தகைமை. இங்ஙனம் உரைப்பது இவருடைய இழிதகவு.

பழமொழி.—சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குலைத் தாவதென்ன? The moon does not heed the barking of dogs.

108. துர்ப்போதனை செய்தல்

மறுமையொன் றுண்டோ மனபபட்ட எல்லாம்
பெறுமாறு செய்ம்மினென் பாரே—நறுநெய்யுள்
கட்டி யடையைக் கனாவித்துக் கண்சொரீஇ
இட்டிகை தீற்று பவர். 158

(ப—பொ) 'மறுபிறப்பு எனபதொன் றுண்டோ? மனத்தால் காதலித்தனவற்றை யெல்லாம நுகரப்பெறு மாற்றைச செய்ம்மின்' என்று ஒருவர்க்கு உறுதியாக உணரச் சொல்லு வார், நறுநெய்யுள்ளே தோய்த்த பாகுபெய்த அடையை நுகராமல காத்துக் கண்ணினைச் சொருகுவித்து ஒருவனை இட்டிகையைத் தீற்றுவிப்பாரோ டொப்பர்.

(ப—ரை) 'மறுமை ஒன்று-மறுமையென்ப தொன்று, உண்டோ உளதோ? மனப்பட்டது எல்லாம்-மனத்தால் விரும்பின எல்லாவற்றையும், பெறும் ஆறு-அநுபவிக்கப்பெறும் விதத்தை, செய்ம்மின்-செய்யுங்கள்,' எனபார் - எனறு மற்றவர்க்கு உறுதியாக உபதேசிப்பவர், நறுநெய்யுள் கட்டி அடையை-வாசனையுள்ள நெய்யுள தோய்த்த பாகு பெய்த அடையை, களைவித்து - உணணுமல் காத்து, கண்சொரீஇ - கண்ணினைச் சொருகுவித்து, இட்டிகை தீற்றுபவர் - ஒருவனை இட்டிகையை உண்பிப்பவரோ டொப்பா [ஏ-அசை] இட்டிகை-செங்கல்

(க—து) "மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச செய்க" என்று வற்புறுத்தாமல, "மறுமையெனப தொன்றில்லை மனம விரும்பினபடி செய்க" என்று துர்ப்போதனை செய்வோர், ஒருவரது கணணை மூடுவித்து அவரைப பணிகாரம உணணுமல் காத்துச செங்கலலை உண்பிப்பவரோ டொப்பா

109 நன்மை செய்தவர் இடருறுதல்

கண்ணில் கயவர் கருத்துணர்ந்து கைமிக
நண்ணி யவர்க்கு நலனுடைய செய்பவேல்,
எண்ணி, இடர்வரும் என்னூர், புலிமுகத்து
துண்ணி பறித்து விடல் 74

(ப—பொ). கண்ணோட்ட மில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின் கண் விருமபிய துணர்ந்து செயல்மிக்கு அவரோடு நண்பு கொண்டு நன்மையாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்து இது செய்தால் நமக்கு இடர்வரும் என்னுதே, புலிமுகத்தின் உண்ணியை அருளினுலே பறித்ததனே டொக்கும்.

(ப—ரை) கண் இல் கயவர் கருதது உணர்ந்து-கண்ணோட்ட மில்லாத கீழ்மக்கள் கருததின்கண் விரும்பியதை அறிநது, கை மிக நண்ணி-செயல்மிகுக அவரோடு நணபுகொண்டு, இடா வரும எனறோர்- (இது செயதால்) துனபம் உணடாகும் எனறெண்ணுராய, அவர்ககு நலன் உடைய எண்ணி செயபவேல-அவாககு நனமையாயினவற்றை ஆராயந்து செய்வாராயின, (அது), புலிமுகதது உண்ணி பறிதது விடல் - புலிமுகததில் உளள உணணியை (அருளினலே) பறித்தததனெடொககும்

உண்ணி - (உண்பது) - இரத்ததததை உணணும பூசசி tick.

(க—து) புலிமுகததில் உளள உணணியை அருளினல் பறிககப் புகுவோா புலியால் கொலையுண்பா கயவர்ககு இரஙகி நனமைசெய்யப் புகுநதவா அவரால் துனபமடைவா

110 தம்பொருட்டு வருந்திணாக்கும் வயப்படாமை

திருநதாய்நீ ஆர்வத்தைத தீமை யுடையார
வருநதின ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ?
அரிந்தரிகால பெய்தமைபக் கூட்டியக் கண்ணும
பொருநதாமண் ணுகா சுவர். 9

(ப—பொ). அவர்மேல ஆர்வததை விட்டுத திருநதாய் நீ நெஞசமே! நமமேல் தீயமனததையுடையார் இவா வருநதின ரென்று வயமாவ துண்டோ? அரிதாளை அரிந்துபெய்து சேரக் கூட்டியவிடததும சுவரெடுக்கின்ற பொழுதே பொருநதாத மண் பினனை பொருந்திச சுவராகாததுபோல், அவரும் பொருநதார்.

(ப—ரை) நீ-நெஞ்சமே நீ, ஆர்வத்தை திருந்தாய்-அவர்மேல் ஆசையைவிட்டுத் திருந்துக பொருநதா மண் - (சுவர் எடுககின்றபோதே, பொருந்தாத மண், அரிகால் அரிநது பெய்து - அரிதாளை அரிந்து கலந்து, அமையக் கூட்டியககண்ணும் - சேரவமையக் கூட்டிய விடததும், சுவா ஆகா - பின்னைப் பொருந்திச சுவராகாது. (அதுபோல்), தீமை உடையார் - நம்மேல் தீய மனத்தையுடையார், வருந்தினர் எ

என்று இவர் தம்பொருட்டு வருந்தினரே என்று நம்மேல் இரங்கி, வயப்படுவது உண்டோ-வசமாகிப் பொருந்துவ துண்டோ? பொருந் தார. [அரிதாள்-ஒட்டு - கதிர்கொய்த தாள்].

(க-து) 'இவர் நம்பொருட்டு வருந்தினரே' என்றிரங்கிக கீழ்மககள் நமககு வசமாகி மனம்பொருந்தி நடவார் ஆகவே அவர்மேல் ஆசை வைப்பது வீணே

111 விலக்குவார்மேல் வெகுண்டெழுதல்

குலத்துச் சிறியார் கலாந்தணிப்பான் புக்கு
விலக்குவார் மேலும் எழுதல்—நிலத்து
நிலையழுங்க வேண்டிப புடைத்தக்கால் வெண்மாத
தலைகீழாக் காதி விடல். 300

(ப-பொ). பிறரோடு தாம்கொண்ட கலாத்தைத் தணிக்கல் வேண்டி இடைப்புகுந்து விலக்குவார் மேலும குலத்தாற் சிறியார் வெகுண்டெழுதல், நிலத்தின்கண் ஓடாதே நிற்கின்ற நிலை தவிரவேண்டி இருந்தவன் மத்திகையால் புடைத்தால் கற்பனை கொள்ளாதே வெள்ளிய மாவேறியவன் தலைகீழாக விழுவதனோடொக்கும்.

(ப-ரை) கலாம் தணிப்பான் புக்கு விலக்குவார்மேலும்-பிறரோடு தாம்கொண்ட பகையைத தணிக்கல்வேண்டி இடைப்புகுந்து விலக்கு வார்மேலும், குலத்து சிறியார்-குலத்தால் சிறியார், எழுதல் - வெகுண் டெழுதலானது, நிலத்து நிலை அழுங்கவேண்டி - நிலத்தின்கண் ஓடா மல் நிற்கின்றநிலை தவிரவேண்டி, புடைத்தககால் - இருந்தவன் சாட் டையால் அடித்தால், வெண்மா தலைகீழா(க) காதிவிடல் - சவாரிபண் ணக் கற்றுக்கொள்ளாமல் வெள்ளிய குதிரை ஏறியிருப்பவன் தலை கீழாக விழுவதனோடொக்கும்

கோபத்தை அடக்கமுடியாத கீழ்மகனுக்குச் சவாரிபண்ணக் கற் காதவன் உவமானம்.

(க—து) ஓடாது நிற்கும் குதிரையை அடித்த தோட்டினபோது, சவாரிபண்ணக் கற்காதவன் தலைகீழாக விழுந்து இடர்ப்படுவதுபோல், தான் பிறரிடம் பகைகொண் டிருந்தபோது, கீழ்மகன் தன்னைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து துன்பமடைவான்

காதுதல் வருத்துதல் என்று பொருள்படுதலால், சவாரிபண்ணத் தெரியாதவனைக் குதிரை தலைகீழாகத் தள்ளி வருத்துவதுபோல், கீழ் மகன், தன் கோபத்தைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து, அவனை வருத்துவான் என்று பொருள்கொள்வதும் பொருந்தும்.

112 கீழ்மக்களை முனிவித்த லாகாது

சொல்லெதிர்ந்து தம்மை வழிபட் டொழுகலராய்க்
கல்லெறிந்தாற் போலக் கலாந்தலைக் கொள்வாரை
இல்லிருந் தாற்ற முனிவித்தல், உள்ளிருந்
தச்சாணி தாங்கழிக்கு மாறு. 276

(ப—பொ). தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு தம்மை வழிபாடு செய்கலராய்க் கல்லை யெறிந்தாற்போலே சில வார்த் தைகளைச் சொல்லி மாறுபாடு கொள்வாரை, அவர்களில்லின் கண்ணே இருந்து தாம் அவரை முனியப்பண்ணுதல், தேரி னுள்ளேயிருந்து அச்சாணியைத் தாம் கழிக்கு மதனோ டொக்கும்.

(ப—ரை) சொல் எதிர்ந்து-தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு, தம்மை வழிபட்டு ஒழுகலராய் - தம்மை வழிபாடு செய்யாராய், கல் எறிந்தாற்போல - கல்லை எறிந்தாற்போல, (சில வார்த்தைகளைச் சொ ல்லி) கலாம் தலைக்கொள்வாரை - மாறுபாடு கொள்வாரை, இல் இருந்து-அவர்களுடைய இல்லின்கண்ணே இருந்து, ஆற்ற முனிவித் தல்-தாம் அவரை மிகவும் கோபிக்கும்படி செய்தல், உள் இருந்து-தேரின் உள்ளே இருந்து, அச்சாணி - அச்சாணியை, தாம் கழிக்கும் ஆறு-தாமே கழிக்குமதனோ டொக்கும்

(க—து) கடுமையான வார்த்தை சொல்லி விரோதங் கொள்பவரை அவருடைய வீட்டிலிருந்து கோபமூள்வித்தலானது, தேரிலிருந்து கொண்டே ஒருவர் அச்சாணியைக் கழற்றிவிடுவதற்கு ஒப்பாகும்

" இச்செய்கை தாமே கேட்டைத் தேடிக்கொள்வதாகும் என்பதாம்.

113. கீழ்மக்களோடு உடனுறைத லாகாது

நாணார் பரியார் நயனில செய்தொழுகும்
பேணா அறிவிலா மாக்களைப் பேணி
ஒழுக்கி அவரோ டுடனுறை செய்தல்,
புழுப்பெய்து புண்பொதியு மாறு. 142

(ப-பொ). பழிநாணாது, பிறர்மேல் அன்பின்றி, நன்மையில்லாதனவற்றைச் செய்தொழுகும் பிறரால் விரும்பப் படாத அறிவில்லாத மாக்களை விரும்பி நடாத்தி, அவரோடு தாம் உடனுறைதலைச் செய்தல், நெளிகின்ற புழுவை உள்ளே பெய்து தம புண்ணைப் பொதிந்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) நாணா - பழிக்கு நாணாமல், பரியா - பிறர்மேல் அன்பு கொள்ளாமல், நயனில செய்தொழுகும் - நன்மையில்லாதனவற்றைச் செய்தொழுகும், பேணா - பிறரால் விரும்பப்படாத, அறிவிலா மாக்களை - அறிவில்லாத மக்களை, பேணி ஒழுக்கி - விரும்பி நடத்தி, அவரோடு உடனுறை செய்தல் - தாம் அவரோடு உடனுறைதலைச் செய்தல், புழு பெய்து-புழுவை உள்ளே பெய்து, புண்-தம புண்ணை, பொதியும் ஆறு - மூடிவைத்ததனோ டொக்கும்

(க-து). கீழ்மக்களோடு ஒன்றாக வசித்தல் புழுவை உள்ளே விட்டுப் புண்ணை மூடிவைத்ததனோ டொக்கும் அதனால் பொல்லாங்கு விளையும் என்பதாம

"உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று"—திருக்குறள்

114. தன் சொல்லாலே தன்னைத் துயரப்படுத்தல்

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும்--நல்லாய்!
மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலுந்தன் வாயால் கெடும். 184

(ப--பொ). நன்மை யில்லாதனவற்றைப் பிறரைச் சொல்லிக் கரந்தொழுகும் பேதை, தான் சொல்லும் சொல்லாலே

தன்னைத் துயரின்கண் அகப்படுக்கும் நல்லாய்! மணலுள்ளே முழுகியே ஒளித்துறையும் நுணலும் தன் நாவைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தினப்பாக்கு அகப்படும். அது போலும்.

(ப—ரை). நல்லாய்-நல்லாய்! மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் நுணலும் - மணலுள்ளே முழுகி ஒளித்து உறையும் தவளையும், தன் வாயால் கெடும் - தன் நாவைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தினப்பாக்கு அகப்படும் (அதுபோல), பொல்லாத சொல்லி மறைந்து ஒழுகும் பேதை - பிறரைப் பொல்லாதனவற்றைச் சொல்லி ஒளித்தொழுகும் அறிவிலான், தன் சொல்லாலே - தான் சொல்லும் சொல்லாலே, தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் - தன்னைத் துன்பத்தின்கண் அகப்படுக்கும்.

(க—து). மணலில் மறைந்திருக்கின்ற தவளையானது சும்மாவிராமல் கத்தித் தான் இருக்கிற இடத்தைத் தானே வெளியிடுதலால், தன்னைத் தின்னும் பிராணி அறிந்துவந்து தன்னைப் பிடித்து விழுங்குவதற்கு இடமுண்டாவதுபோல, மூடன் சும்மாவிராமல் புறங்கூறித் தன்னியல்பைத் தானே வெளியிடுதலால் தீங்குகள் வந்தடைந்து தன்னைக் கெடுக்க இடமுண்டாகின்றது.

பழமொழி — தவளையும் தன் வாயால் கெடும். Birds are entangled by their feet, and men by their tongues.

115. புறங்கூறுவார் திருந்தாமை

> தாக்குற்ற போழ்தில் தமரேபோல் நன்குரைத்துப்
> போக்குற்ற போழ்திற் புறனுரீஇ மேன்மைக்கண்
> நோக்கற் றவரைப் பழித்தலென்? என்னானும்
> மூக்கற்ற தற்கில் பழி. 250

(ப—பொ). யாவரொருவரைத் தலைப்பட்ட பொழுதின்கண் அவர்க்கு நட்பாயினரைப் போல நன்றாகப் புகழ்ந்துரைத்து, மற்றவர் அவ்விடத்து நின்று நீங்கியபொழுது புறங்கூறுதலை யுடையாராய், இவர் மேன்மைக் குணத்தின்கண் உள்ளாரா

யிருந்தாரென்று ஒருவரால் விசாரிக்கப்படாதவரைப் பழித்துச் சொல்வது என்னை? எப்படியானாலும் மூக்கற்றதற்குப பழியில்லை, அதுபோல.

(ப—ரை). என்னுனும் - எப்படியானலும, மூக்கற்றதற்கு பழி இல் - மூக்கற்றதற்குப் பழிப்பில்லை (அதுபோல), தாக்குற்றபோழ்தில் - ஒருவரை எதிர்ப்பட்டபோது, தமரேபோல் நன்கு உரைத்து - அவருககு நண்பானவர்போல் நன்ருகப் புகழ்ந்துரைத்து, போக்குற்ற போழ்தில்-அவா அவ்விடததிலிருந்து நீங்கியபொழுது, புறன் அழிஇ- புறங்கூறுதலை யுடையராய், மேன்மைககண நோக்கற்றவரை - மேன்மைக் குணததின்கண் நோககமில்லாதவரை, பழிததல் என் - பழிததலால் பயன் என்ன?

(க—து) பழிததாலும அற்ற மூககுப பற்ருது அஙஙனமே, பழித்தாலும புறங்கூறுவாா திருந்தாா்

"முன்னின் ஞெருவன் முகததினும வாயினும
கன்னின் றுருகக கலநதுரைத்துப—பின்னின்
றிழித்துரைககும் சான்ருேரை அஞசியே தேவா
விழித்திமையா நின்ற நிலை"—அறநெறிச்சாரம்

பிரதிபேதம்—புறனெழீஇ பழிப்பதென ஒன்ருனும்

116. கீழ்மக்களை நாவடக்குதல் முடியாமை

கோவாத சொல்லும் குணனிலா மாக்களை
நாவா யடக்கல் அரிதாகும்.—நாவாய்
களிகள்போல் தூங்கும் கடற்சேர்ப்ப! வாங்கி
வளிதோட் கிடுவாரோ இல். 79

(ப—பொ). பொருந்ாதனவற்றைச சொல்லவல்ல குணனில்லாத மாக்களை நாவினிடத்தை அடக்குதல் பிறர்க்கு அரிதாகும். கள் நுகர்நது ஆடும் களிகள்போல நாவாய்கள் தூங்கும் கடற்சேர்ப்பனே! காற்றை வாங்கித் தம்முடைய தோள்மேலே இடவல்லார் இல்லை.

(ப—ரை). களிகள்போல் - கள்ளுண்டு ஆடும் குடியாபோல், நாவாய் தூங்கும் - கப்பல்கள் ஆடும், கடல் சேர்ப்ப - கடற்சேர்ப் பனே! கோவாத சொல்லும் - பொருந்தாதனவற்றைச சொல்லவல்ல, நுணன் இலா மாககளே-குணமில்லாத மாககளே, நாவாய் அடக்கல்- நாவினிடத் தடககுதல், அரிதாகும்-பிறருக்கு அரிதாகும் வளிவாங்கி- காற்றை வாங்கி, தோட்கு இடுவார் இல் - தோளின்மேல் இடவல் லார இல்லை [ஒ—அசை]

நாவாய - (வாய - இடம)-நாவினிடம நாவாய-(நவ்வி - நவ்வு - தோணி) நாவ் - நாவிகா என்னும வடசொலலின திரிவ

(க—து) காறறை ஒரு கொளகலததில் வாஙகித தோளின்மேல் இடவல்லார இல்லை: அதுபோல வீணவாாததை சொல்லும வீணரை நாவடககி யிருககசசெய்தல முடியாது

காற்றைத தயவபப்படுததி யாளவார இலலை கீழ்மககளுடைய நாவை படககி யாளவாரும இல்லை ஆரணமு. ஆகாதகாரியம "காறறைப் பிடிததுக கடத்திலடைததுக கடியம்பருங், காற்றைக குரமபைசெயவார செயகைபோலும" எனபது சிலபபதிகார வுரைச் சிறப்புப் பாயிரம்

117. வெள்ளரைக் கள்ளராகக் காட்டுதல்

தெரியாதார் சொல்லும் திறனின்மை தீதாப்
பரியார், பயனின்மை செய்து, பெரியார்சொல்
கொள்ளாது, தாநதம்மைக் காவா தவர்,பிறரைக்
கள்ளராச செய்குறு வார. 310

(ப—பொ). நன்மை தீமை ஆராயாதார் கறபிக்கும் திற னின்மையைத் தீங்கென்று களையாராய், அவர்கள சொன்ன பயனின்மையைச் செய்து, பெரியார் சொல்லிய உறுதிச் சொற்களைக் கொள்ளாராய், தம்மைத் தாம் பாதுகாவாதவர், தாம் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற பிறர் வெள்ளராயி னும் அவர்களைக் கள்ளராகச் செய்வார்.

(ப—ரை) தெரியாதார - நன்மை தீமை தெரியாதவர், சொல்லுமகற்பிக்கும், திறனின்மை - திறப்பாடிலலாத காரியதததை, தீதா - தீஙகா மென்று, பரியார களையாராய, பயனின்மை செய்து - அவர சொன்ன பயனிலலாத காரியததைச செயது, பெரியார் சொல் கொள்ளாது-பெரியார சொல்லிய உறுதிச்சொறகளைக கொளளாராய், தம்மை தாம் காவாதவர் - தமமைத தாம பாதுகாவாதவர், பிறரை கள்ளரா(க) செயகுறுவார (தாம செயத குற்றததைச் சொல்லுகின்ற) பிறர (வெளளராயினும அவரைக) கள்ளராகச செயவார்

(கஂது) பெரியார சொல்லைக கொளளாமல் அறிவிலார சொல் லைக கேடடு வீணகாரியம செய்கினறவர், தமது குற்றததை எடுததுக காட்டும் வெளளரைக களளராக எடுததுககாட்டுவர

கள்ளராச செயகுறுவார எனபது நிரபராதிகளை அபராதிகளாகக கொள்ளும்படி செயவர எனபதாம

118. நியாயசபையிலன்றி உண்மையுரையாமை

செய்த கொடுமை யுடையான் அதன்பயம்
எய்த உரையான் இடரினால்.-எய்தி
மரிசாதி யாயிருநத மன்றஞசு வாறகுப்
பரிகாரம யாதொன்று மில். 388

(ப--பொ). பிறர்க்குத் தான் செய்யத்தகாத கொடுமையை மறையச் செய்தானொருவன், பிறர் தன்னை அலைதது வினவில் அவ்வலைப்பிற கஞ்சிச செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல் லுவானல்லன், மெய்யாகச் சொன்னால் தனக்கு இடராம் தண்டஞ் செய்வாராதலான். பலரும் திரண்டிருநத மன்றி னைக் கண்டு வெருவித தான் செய்தபடி சொல்லுவாறகுப பரி காரம் யாது மில்லை

(ப—ரை). செயத கொடுமை உடையான் - பிறாக்குத் தான் செய யத்தகாத கொடுமையை(மறைய)ச் செய்தா னொருவன், அதன் பயம் எய்த உரையான் - (பிறர தன்னை வருத்திக் கேட்டால் அவ்வருத்தத் திற் கஞ்சிச) செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல்லான், இடரினால் -

(மெய்யாகச் சொன்னால்) தனக்குத் துன்பமாகத் தண்டம் செய்வா ராதலால் மரிசாதியாய் எய்தியிருந்த மன்று அஞ்சுவானுக்கு - பலரும் திரண்டிருந்த சபையைக் கண்டு பயந்து தான் செய்தபடி சொல்லுவா னுக்கு, பரிகாரம் யாதொன்றும் இல - பரிகாரம் யாதும் இல்லை

மரிசாதி - (மரியாதை - நீதிவழி நிற்றல்) - நீதி

(க-து) கீழோர் தாம் மறையச் செய்த கொடுமையை நியாய சபை யில் உள்ளபடி சொல்லுவார் தண்டம் செய்வாரென்று பிறரிடம் சொல்லார்.

119. கீழ்மக்களொழுக்கத்தைப் பலரும் அஞ்சுதல்

முதுமக்க ளன்றி முனிதக்கா ராய
பொதுமக்கள் பொல்லா வொழுக்கம்—அதுமன்னும்
குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னாட!
மன்றத்து மையல்சேர்ந் தற்று. 209

(ப-பொ). அறிவால் நிரம்பிய மக்களன்றி மக்களிற் சொல் லப்பட்டு யாவராலும் வெறுக்கத்தக்கவராய்ச் சிறப்பில் லாத மக்களுடைய பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, குன் றத்தினின்று வீழும் கொடி நுடங்குவது போன்ற அருவியை யுடைய நன்னாடனே! மன்றத்திலே நின்றொருவன் பித்து ஏறியது போலும்.

(ப-ரை) மன்னும் குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னாட— நிலைபெற்ற குன்றத்துநின்று வீழும் கொடி நுடங்குவது போன்ற அருவியையுடைய நன்னாடனே! முதுமக்கள் அன்றி - அறிவால் நிரம் பிய மக்களன்றி, முனிதக்கார் ஆய பொதுமக்கள்—யாவராலும் வெறுக் கத்தக்கவராய்ச் சிறப்பில்லாத மக்களுடைய, பொல்லா ஒழுக்கம் அது—பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, மன்றத்து மையல் சேர்ந்தற்று— மன்றத்திலே நின்றொருவன் பித்தேறியது போலும்.

(க-து). பித்தேறியவனைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவதுபோல், கீழோருடைய பொல்லாத ஒழுக்கத்தைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவர்.

120. **கீழ்மக்களில் விலக்கத்தக்கவர்**

தருக்கி யொழுகித் தகவல்ல செய்தும்,
பெருக்க மதித்தபின் பேணாத செய்தும்,
கரப்புடை யுள்ளங் கனற்று பவரே,
செருப்பிடைப் பட்ட பரல். 221

(ப-பொ). தகவல்லனவற்றின்மேலே தருக்கியொழுகுதலைச் செய்தும், தன்னைப் பிறர் பெருக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுதலில்லாதனவற்றைச் செய்தும், இவ்வாறு கரப்புடைத்தாகிய உள்ளத்தினையுடையவராய்ப் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடைப் பட்ட பரலோ டொப்பர்.

(ப-ரை) தகவு அல்ல தருக்கி ஒழுகி செய்தும் - தகுதியல்லாதனவற்றின்மேலே அகங்கரித்து ஒழுகுதலைச் செய்தும், பெருக மதித்தபின் பேணாத செய்தும்—தன்னைப் பிறர் அதிகமாக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுதலில்லாதனவற்றைச் செய்தும், கரப்புடை உள்ளம் கனற்றுபவர்-(இவ்வாறு) மறைவாகிய மனதினையுடையராய்ப் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடை பட்ட பரல்-செருப்பில் அகப்பட்ட பரலோ டொப்பர். [ஏ-அசை] பரல்—பருக்கைக்கல்

(க-து). செருப்பிலகப்பட்ட பரலை விலக்கவேண்டும் அதுபோல இக்கீழ்மக்களை விலக்கவேண்டும்.

121. **காரியஞ் செய்பவரைக் காரணமின்றித் தவிர்த்தல்**

உறுமக்க ளாக ஒருவரை நாட்டிப்
பெறுமாற்ற மின்றிப் பெயர்த்தே யொழிதல்,
சிறுமைக் கமைந்ததோர் செய்கை. அதுவே
குறுமக்கள் காவு நடல். 172

(ப-பொ). தனக்கு உறுதிசெய்தான் ஒரு மகனாக ஒருவனை ஒரு கருமத்திலே நிறுத்தி, அவன் செய்ததொரு குற்றம் உண்டென்னும் சொல் இன்றியே அவனைக் கருமத்தினின்று தவிர்த்தொழிதல், சிறுமைக் குணத்துக்கெல்லாம் அமைந்த

தொரு செய்கையாம். அது பிள்ளைகள காவு நடுதலோ டொத்துப் பயனபடாதாம்.

(ப—ரை). உறுமகக ளாக ஒருவரை நாட்டி-தனககு நன்மை செய்த வராக ஒருவரை ஒரு கருமததிலே நிறுததி, பெறுமாற்றம் இன் றியே-அவர் செய்ததொரு குற்றம உண்டென்னும் சொல் இன் றியே, பெயாதது ஒழிதல்-அவரை அககருமததினின்று தவிாத்தல், சிறுமைக்கு அமைந்ததோா செயகை-சிறுமைக் குணததுகெல்லாம் அமைந்ததொரு செய்கையாம அது-அசசெய்கை, குறுமககள் காவு நடல்-பிள்ளைகள் சோலை வைப்பதுபோல் பயன்படாதாம் [ஏ—அசை]

(க—து) தமககு நன்மை செய்தவரென்று ஒருவரை ஒரு காரி யததில் நிறுத்தி, அவா யாதொரு குற்றமும் செய்யாம லிருககவும் அவரை அக்காரியததினின்றும தவிர்ததல, கீழ்மககளுடைய இயற்கை. சோலை வைககப் புகுநத சிறுவாகள செடிகளை நட்ட இடத்தில் தரிகக வொட்டாராதலால் அவர்கள் செய்கை பயன்படாத வாறுபோல, இக்கீழ்மக்கள செய்கையும் பயன்படாதாம்

பிரதிபேதம்—குறுமககள் காஅ நடல்.

122\. பெரியோா ஒடுங்கிச் சிறியோா் ஓங்குதல் அநியாயம்

உரைசான்ற சான்றோர் ஒடுங்கி யுறைய,
நிரையுள ரல்லார் நிமிர்நது பெருகல்,
வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்ப! அதுவே
சுரையாழ அம்மி மிதப்பு. 125

(ப—பொ). புகழமைநத சான்றோா் விளங்காது ஒடுங்கி யுறையத் தூய குடிமரபின் உளரல்லாத கீழோர் செல்வத்தால் ஓங்கிப் பெருகுதல், வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்பனே! அஃதன்றோ சுரை ஆழ அம்மி மிதககததனை டொப்பது.

(ப—ரை). வரை தாழ் இலங்கு அருவி வெற்ப-மலையினின்றும் தாழ்வதாய் விளங்கும் அருவியையுடைய வெற்பனே! உரைசான்ற சான்றோர்-புகழமைந்த சாண்றோர், ஒடுங்கி உறைய-விளங்காது ஒடு ங்கி உறைய, நிரை உளர் அல்லார் - நல்ல குடிமரபின் வரிசையில் சேராதவரான கீழோர், நிமிர்ந்து பெருகல் அது-செல்வத்தால் ஓங்

கிப் பெருகுதலானது, சுரை ஆழ அம்மி மிதப்பு—தண்ணீரிலே சுரை ஆழ அம்மி மிதப்பதை ஒக்கும்.

(க—து) நீரில சுரை ஆழ்வதும அம்மி மிதப்பதும் இயற்கையில பொருநதாத வாறுபோலப் பெரியோர ஒடுங்கியிருககச் சிறியோர் ஓங்கிப் பெருகுதல் பொருந்தாது.

"புணாகடல்சூழ் வையததுப் புணணியமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப—உணாவிலா
வட்டும வழுதுணையும போலவாரும வாழ்வரே
பட்டும் துகிலும உடுதது"—நாலடியார

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய, யானைககு நீத்து முய றகு நிலையென்ப, கானக நாடன் சுனை" எனவருவது மொழிமாற்று (நன்னூல்—413—சூ)

123. பாவிகள் ஒழிதலின் அவசியம்

தேர்நதுகண் ணோடாது தீவினையும அஞசலராய்ச்
சேர்நதாரை யெலலாம் சிறிதுரைததுத—தீாநத
விரகர்கட் கெலலாம வெறுப்பனவே செய்யும
நரகர்கட் கிலலையோ நஞசு. 27

(ப—பொ). ஆராய்நது ஒருவாமாட்டும் கண்ணோடாது தீவினைகளும் அஞ்சாது செய்து. தமமைச சேர்நதாரை யெல லாம சிறுமைப்பட உரைதது, தமககுக கிளையானமிகக சுற றததார்க்கெல்லாம வெறுப்பனவே செய்யாநிற்கும நரகா கட்குச் சாவக கொல்லவல்ல தொரு நஞ்சில்லையோ?

(ப—ரை) தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, கண்ணோடாது - ஒருவரிடத்தும் தாட்சண்ணிய மிலலாமல், தீவினையும் அஞ்சலராய் - தீவினைகளையும் அஞ்சாது செய்து, சோந்தாரை எல்லாம் - தம்மைச சேர்ந்தார் எல் லாரையும், சிறிது உரைத்து-சிறுமைப்பட உரைதது, தீர்ந்த விர கர்கட் கெல்லாம்-தமது கிளையான மிகக சுற்றத்தா ரெல்லாருக்கும், வெறுப்பனவே செய்யும் நரகாகட்கு-வெறுப்பானவைகளையே செய யும் நரகர்களுக்கு, நஞ்சு—சாவக் கொல்லவல்லதான ஒரு நஞ்சு. இல்லையோ—இல்லையோ?

(க—து) இக்கீழ்மககள் சாதற்பாலர்: சாவராயின் உலகம் செவ்வி பெறும் என்பதாம்.

5. நட்பின் இயல்பு

124. நட்பினரை நல்லார் உடலாகக் கொள்ளல்

ஒட்டிய காதல் உமையாள ஒருபாலாக்
கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும் கொண்டானே.
விட்டாங் ககலா முழுமெய்யும கொளபவே
நட்டாரை ஒட்டி யுழி. 85

(ப--பொ). பொருந்திய அன்பினையுடைய உமையாளைத் தனதொரு கூறாகக் கட்டங்க வெல்கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும கொணடான். அதுபோலத் தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடமபு முழுதினும கலநதுகொள்ள வல்லர் அவர் தம்மொடு நட்டாரை அவர்கள் வந்தடைநதவிடத்து.

(ப—ரை) கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும்-கட்டங்க வெல் கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும், ஒட்டிய காதல் உமையாள்-பொருந் திய அன்பையுடைய உமையவளை, ஒருபாலா(க)ஏ கொண்டான்-தனக்கு ஒரு கூறாகவே கொணடான் ஒட்டிய உழி - தம்மை வந்தடைந்த விடத்து, நட்டாரை - தம்மொடு நட்டாரை, ஆங்கு விட்டகலா முழு மெய்யும் கொள்பவே-தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடம்பு முழுவ தினும் கலந்துகொள்ள வல்லா.

கட்டங்கம் - தண்டம் - திருவோடு தொடுததுச் சிவனடியார் பிடிக் கும் தண்டம். கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டவன்-சிவபெருமான்.

(க—து). தன்னிடம் அன்புள்ள உமையைச் சிவபெருமான் தன் உடலில் ஒருகூறாகக கொண்டான். தம்மை யடைந்த நட்பினரை நல்லோர் தம்முடல் முழுவதுமாகக கொள்வர். (வேற்றுமையணி).

தாம்வேறு அவர்வேறு என்னும் வேறுபாடு இலராவர் என்பதாம்.

125. நட்பினரிடம் உரையும் பொருளும் ஒத்தல்

புரையின்றி நட்டார்க்கு நட்டார உரைத்த
உரையும் பொருண்முடிவும் ஒன்றால்.—உரைபிறிது
கொண்டெடுத்துக் கூறல், கொடுங்கழித் தண்சேர்ப்ப!
ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று. 196

(ப-பொ). குற்றமின்றி நட்டார்க்கு நட்டார சொல்லுஞ் சொல்லும் அச்சொல்லின் பொருண்முடிவும் தமமுள் ஒன்றுயே இருக்கும். தாம உரைக்கும் உரையைத் தாம் செய்யும செய்கையோடு வேறுபட வஞ்சனையால் கொண்டெடுத்துக கூறுதல், கொடுங்கழித் தண்சேர்ப்பனே! ஒருவனது பாவினை ஏற்றி மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை). கொடுங் கழி தண் சோப்ப-வளைவான கழியின் குளிர்ந்த சேர்ப்பனே! நட்டார் நட்டாாகு புரையின்றி உரைத்த உரையும்-நண்பினர் நண்பினருககுக குற்றமின்றிச் சொல்லும சொல்லும், பொருள் முடிவும் - பொருள்முடிவும், ஒன்று - தம்முள் ஒனறுயே யிருககும. உரை -தாம்சொல்லும் சொல்லை, பிறிதுகொண்டு - தாம்செய்யும் செய கையோடு வேறுபட, எடுத்துக்கூறல்-வஞ்சனையாற்கொண்டு எடுத்துக கூறல், ஒன்று ஏற்றி — ஒருவனது பாவினை ஏற்றி, ஒன்று வெண்ப டைக் கோள் - மற்றொருவன பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

(க-து) சினேகரிடம் சினேகர் பேசும்போது தாம் கருதிய பொருளும் முடிபும அதனைச் சொல்லும் சொல்லும் ஒததிருககும். தம்முடைய செய்கையோடு பொருந்தாமல் வஞ்சனையாகச் சொல்லுதலானது, மற்றொருவனுடைய பாவை யேற்றி ஒருவன் பாவாகக் கட்டுவதை ஒக்கும்.

126. நட்பினரைப் பிரிதல் ஒல்லாமை

விலங்கேயும் தம்மோ டுடனுறைதல் மேவும்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் ஒல்லா. இலங்கருவி
தாஅ யிழியு மலைநாட! இன்னுதே
பேஎயோ டானும் பிரிவு. 122

(ப—பொ). விலங்காயினும் தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும கலந்தாரைக் கைவிடுதல் மாட்டா ஆதலால், இலங்கா நின்ற அருவிகள் பாய்நது இழியாநின்ற மலைநாடனே! பேயோடாயினும தான் கலநதபின்பு பிரிவு இன்னாது.

(ப—ரை). இலங்கு அருவி தாய் இழியும் மலைநாட - விளங்கும் அருவிகள் பாய்ந்து இழியாநின்ற மலைநாடனே' விலங்கேயும் - மிருகமாயினும், தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும் கலந்தாரை - தம்மோடு ஒன்றாக வசித்தலைப் பொருந்திய நட்பினரை, கைவிடுதல் ஒல்லா - கைவிடுதல் மாட்டா. (ஆதலால்), பேயோடு ஆ(யி)னும் பிரிவு இன்னாதே-பேயோடாயினும் தான் கலந்தபின்பு பிரிவு துன்பந்தருவதேயாம்.

(க—து). தம்மோடு கலந்து பழகினவர்களை விட்டுப் பிரிதல் துன்பந் தருவதான காரியம்

“இன்னா செயினும் இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது,—துன்னிக
கலந்தாரைக கைவிடுதல், கானக நாட!
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது ”—நாலடியார.

“பரீஇ யுயிர்செகுககும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.”—நாலடியார்

127. துன்புற்ற நட்பினர்க்குப் பொருளுதவி புரிதல்

இனியாரை யுற்ற இடர்தீர் உபாயம்
முனியார் செயினும் மொழியால் முடியா.
துனியால் திரையுலாம் தூங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
பனியால் குளநிறைத லில். 236

(ப—பொ). தம்முடைய நட்டாரைப் பற்றிய வருத்தம் விடுதற்குச் செய்யும் முயற்சி வெறுப்பின்றியே மொழியாலே செய்தா ராயினும், மெய்வருத்தம நீங்காது. அஃது என் போல என்னின், கடல் தனக்கு உடையாமல் பற்றி உலாவும்

திரைச்சேர்ப்பனே! மழையாலன்றிப் பனியானது பெய்ததனால் குளம் நிறையாது, அதுபோல.

எனவே வார்த்தையால் பயன் இல்லை கொடைப்பயனே வேண்டும் என்றவாறு.

(ப-ரை). திரை துனியால் உலா(வு)ம் தூங்குநீர் சேர்ப்ப - அலைகள் உக்கிரமாக உலாவுதலான கடற்சோப்பனே! பனியால் குளம் நிறைதல் இல்-(மழைபெய்தா லன்றிப்) பனிபெய்ததனால் குளம் நிறையாது. (அதுபோல), இனியாரை உற்ற இடர்-தம்முடைய நட்டாரைப பற்றிய வருத்தம், தீர உபாயம்-தீர்தலான முயற்சியை, முனியார்-வெறுப்பின்றி, மொழியால் செயினும்-மொழியாலே செய்தாராயினும், முடியா-மெய்வருததம் நீங்காது

(க-து). பனி பெய்து குளம் நிறையாது; மழை பெய்தே நிறையும நட்டார்க்குத துன்பம் உண்டானல், வாயுபசாரததால பயனில்லை; பொருளுதவி செய்தல் வேண்டும

பொருளால் முடியும் என்பது இசையெச்சம்

பழமொழி—Fair words butter no parsnips. The belly is not filled with fair words.

128. நட்டற்குத் தக்கார் தகாா என்பதில்லை

தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கார் எனல்வேண்டா.
யார்நட்பே யாயினும் நட்புக் கொளல்வேண்டும்.
கானட்டு நாறும் கதுப்பினாய்! தீற்றுதோ
நாய்நட்டால் நல்ல முயல்? 14

(ப-பொ). தாம் பிறரொடு நட்புக்கொண் டொழுகுதற்குத் தகுவர் தகார் என்று ஆராயவேண்டுவ தில்லை; யாவர் நட்பே யாயினும் நட்பைக் கொளல் வேண்டும். எல்லாப் பூக்களையும் உடைய காட்டினைவென்று நாறுகின்ற மயிரினையுடையாய்! தம்மைத் தீற்றுதோ நாயோடு நட்டால் அந்நாய் நல்ல முயலினை.

(ப—ரை) கான் அட்டு நாறும் கதுப்பினாய் - காட்டினை வென்று நாறுகின்ற மயிரினை யுடையாய்' நட்டால் நாய் நல்ல முயல் தீற்றுதோ- தன்னோடு சினேகம் பண்ணினால் நாயானது நல்ல முயலினை உண்பி யாதோ? தாம் நட்டு ஒழுகுதற்கு—தாம பிறரோடு நட்புகொண் டொ ழுகுதற்கு, தககார என வேணடா-தககவரா என்று ஆராய்தல் வேண் டுவதில்லை யாா நட்பே ஆயினும்-யாவா நட்பேயாயினும, நட்பு-அந் நட்பை, கொளல வேண்டும-கொளளுதல வேணடும

(க—து) தன்னோடு நட்புகொண்டால நாயானது நல்ல முயலின் மாமிசத்தை உண்பிக்கு மனறோ ஒருவா தாம ஈகை முதலிய நற் குணம் உடையவராயின், தமமோடு எவா நட்புகொள்ள விரும்பினும், அவர் நட்புகொள்ளத தக்கவ ரா அல்லரா என ஆராயததக்க அவசியம் இல்லை

பழமொழி —நாயோடு சோந்தாலும நல்ல முயல் கிடைககும

பிரதிபேதம் —தானட்.. .யார்நட்ப தாயினும்

129. அன்பிலார்நட்பின் பழமைபற்றிப் புதுநட்பை நீக்காமை

தீர்ந்தே மெனக்கருதித தேற்றா தொழுகிததாம
ஊர்நத பரிவும இலராகிச—சேர்நதார்
பழமைகந் தாகப் பரியாா புதுமை.
முழுநட்பிற சாணுட்கு நன்று. 386

(ப—பொ). இவர்கரு மிகத் தீர்நத நட்பினம் என்று கரு தித தெளிவில்லாதன செய்தொழுகி மனத்தின்கண் செல் கின்ற அனபும் தமமேல் இலராகித தமமைச் சார்ந்தொழுகி னார் பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக கொண்டு புதிய நட்பை நீக்கார். முழுநீளம் பொதுநட்பிற் சாணீளம பொதுவுட்கே நன்று.

(ப—ரை) தீர்ந்தேம் என கருதி - (இவாககு மிகத்) தீர்நத சினேக முடையோம் என்று கருதி, தேற்றாது ஒழுகி-தெளிவில்லாதன செய் தொழுகி, தாம் ஊர்ந்த பரிவும் இலராகி-மனத்தின் கண் செல்கின்ற

அன்பும் தம்மேல் இலராகி, சேர்ந்தார் - தம்மைச் சேர்ந்தொழுகினு ருடைய, பழமை கந்தா (க)—பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக் கொண்டு, புதுமை பரியார்-புதிய நட்பை நீக்கார் முழம் நட்பின்—முழுநீளம பொதுநட்பைக காட்டிலும், சாண் உட்கு - சாணீளம் பொது வுட்கே, நன்று-நன்றும் [உட்கல்-அஞ்சல்-வெட்கல்].

(க—து) வேறுபாடான செய்கை யுடையவராய் மனத்தில் அன் பில்லாதவரை, இவர் நமகருத் தீர்ந்த சினேகரென்று நினைத்து, அவரது பழமையையே நட்புக்குப பற்றுகக கொண்டு புதிய நட் பினரை நீக்கவேண்டா

புதிய நட்பினன் நட்புக்குரியவனே அல்லனே என்று அஞ்சி யிருக்கினும் இருககலாம்: பழமையான நட்பாக இருந்தும் மனப பற் றில்லாதவனிடததில் பொதுநட்பாக இருத்தல் ஆகாது என்ற விளக்கவந்தவா "முழநட்பிற் சாணுட்கு நன்று" என்ற மூதுரை யைக் காட்டினர்

"தொன்மை மறவேல்" என்பது உண்மையேயாயினும், பழைய நட்பினரிடத்தில் விசுவாசம் இலலாமையை அறிந்தவிடத்து அவரை நட்பினர் கணக்கில் சேர்க்கவேண்டா; கொள்ளத்தக்க புதிய நட்பி னரை நீக்கவேண்டா அவரை நெகிழவிடுக, இவரைத் தழுவுக என்றவாறு.

130. நட்பினர் பழியைத் தூற்றுமை

கொழித்துக் கொளப்பட்ட நண்பி னவரைப்
பழித்துப் பலர்நடுவண் சொல்லாடார். என்கொல்?
விழித்தலரும் நெய்தற் றுறைவா! உரையார்
இழித்தக்க காணிற் கனு. 182

(ப—பொ). ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினை யுடையாரைப் பலர் முன்னே பழித்துச் சொல்லாடல் ஆகாது. அது என்னை காரணம் எனின், விழித்தாற்போல அலராநின்ற நெய்தற் றுறைவனே! பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாது இழிக்கத்தக்கனவற்றைக் கனுவின்கண் காணின், அவற் றைப் பிறர்க்கு உரையார், அதுபோல.

(ப—ரை) விழித்து அலரும் நெய்தல் துறைவா - விழித்தாற்போல அலராநின்ற நெய்தல் துறைவனே! கொழித்து கொளப்பட்ட நண்பினவரை-ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினையுடையாரை, பலர் நடுவண் - பலர் முன்னே, பழித்து சொல்லாடார் - பழித்துச் சொல்லாடல் ஆகாது. என்கொல்-அது என்ன காரணம் எனின், இழித்தக்க - பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாமல் இழிக்கத்தனவற்றை, கனு காணின் - கனுவின்கண் காணின், உரையார் - அவற்றைப் பிறர்க்கு உரையார் (அதுபோல)

(க—து) கனுவில் அனுசிதமானவைகளைக் கண்டால் பிறருக்கு வெளியிடார் அங்ஙனமே தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட சினேகரிடத்தில் பழிக்கத்தக்கதைக் கண்டால் பிறரிடம் தூற்றூர.

"இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப! இனனு செயினும
கலந்து பழிகாணுர் சான்றேர்"—நாலடியார்.

131. நண்பினரிடம் குற்றங்கண்டு கோபியாமை

நண்டொன்றித் தமமாலே நாட்டப்பட் டார்களைக்
கண்கண்ட குறறம உளவெனினும் காய்ந்தீயார்.
பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைததோளாய்! யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார. 16

(ப—பொ). நண்புசெய்து தமமாலே நாட்டப்பட்டார்களைத் தம் கண் காண அவர்கள் செய்த குறறம உளவாயினும் வெகுளார். பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைததோளாய்! தம் கன்றிற்குப் பால்கொடாதே அது சாம்வகைப் பசுவினைக் கறப்பார் யாவர் உளர்?

(ப—ரை) பண்கொண்ட தீமசொல் பணைத்தோளாய் - பண்ணின் இயல்பைக் கொண்ட இனிமையான வார்த்தையும் மூங்கில்போன்ற தோள்களும் உடையாய்! நண்பு ஒன்றி தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களை - சினேகம்பண்ணித் தம்மாலே நிலைநிறுத்தப் பெற்றவர்களை, கண் கண்ட குற்றம் உள எனினும்-பிரத்தியட்சமான குற்றம் அவரிடம் உண்டாயிருந்தாலும், காய்ந்தீயார் - கோபியார். தம் கன்று

சா(க)க கறப்பார் யார் உளர் - தம் கன்றிற்குப் பால்விடாமல் அது சாகும் வகையாகப் பசுவினைக் கறப்பவா எவர் உளா [ஓ—அசை].

(க—து) தமமுடைய கன்றினிடம குற்றஙகணடு வெறுப்புற்று அதற்குப் பாலவிடாமல அது சாகுமாறு இரககமின்றி எவரும் பசுவினைக கறவாா அதுபோல, தமமால் நிலைநிறுததப்பெற்ற சினேக ரிடம் குற்றங்கணடு வெறுப்புற்று அவாகள கேடடையுமாறு தாட் சணியமினறி எவரும கோபியார்.

'காய்ந்தீயாா' என்பது, சிலப்பதிகாரம புறஞ்சேரி யிறுததகாதை 85 - வது வரியில் 'கைவிடலீயான' எனபது போன்றது: இதில் காய்நதீ பகுதி காயந்தீ என்பது காய என்னும முன்னிலையேவற் றிரிசொல் கலிததொகையில் 'மதிததீததை' எனபதை மதியென்னும் முனனிலையேவற் றிரிசொல் என்றனர் நச்சினார்க்கினியா "வல்லை நீ துறப்பையேல் வகைவாடு மிவளென, ஒல்லாங்கியா மிரப்பவும உணர்நதீயா யாயின்" எனனும கலியில 'உணராய' என்பது உணாநதீ யாய்' என வருகினறது "காயந்திலாா" என்றும பாடம் சா(க)க கறப்பாா - சாககறபபாா விகாரம "கனறு சாவப் பால் கறவாமை" என்பது சிறுபஞசமூலம.

"வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும பொறுபபரே
தாம்வேண்டிக கொணடாா தொடர்பு."—நாலடியார்

பழமொழி —கன்று சாகப் பால் கறப்பாரா.
பிரதிபேதம்—நடக்கப்பட் டார்களை.

132. நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

தநதீமை யில்லாதார் நட்டவர் தீமையையும்
எநதீமை யென்றே உணாபதாம—அநதண்
பொருதிரை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச சேர்பப!
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு. 247

(ப—பொ). நட்டார்க்குத் தம்மால் செய்யப்பட்ட தொரு தீமை இலலாதார், தமக்கு நட்டார் செய்த தீமையும் எம்மால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே நினைத்துத தாம் பொறுப்பர்:

அநதண் பொருதிரை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே!
•ஒருவர் பொறுக்கும் பொறை இருவாக்கு நட்பாம ஆதலான்

(ப—ரை). பொரு - கரையோடு பொருதலான, அம் - அழகிய தண் - குளிர்ந்த, திரை - அலைகள், வந்து உலா(வு)ம் - வந்து உலா வும், பொங்கு - பொஙகுதலான, நீரசசோப்ப - நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஒரு வர் பொறை - ஒருவா பொறுககும் பொறுமை, இருவர் நட்பு - இரு வர்க்கு நட்பாம் (ஆதலால்), தம தீமை இல்லாதாா - (நட்டார்கருத்) தம்மால் செய்யப்பட்டதொரு தீமை யில்லாதவா, நட்டவர் தீமையை யும்-தமகது நட்டாா செய்த தீமையையும, எம் தீமை என்றே-எமமால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே நினைதது, தாம உணாப - தாம் பொ றுப்பர்

(க—து) சினேகிதாககுத் தாம யாதொரு தீமையும செய்யாதிருப்ப வும், அவா ஒரு தீமை செய்தால அநதத தீமை தம்மால் வந்ததாகவே எண்ணிப் பொறுபபா நல்லோா

"பேதைமை யொன்றோ பெருஙகிழமை யென்றுணாக
நோதகக நட்டாா செயின"—திருககுறள

"இறபபவே தீய செயினுமதன் னட்டாா
பொறுததல தகுவதொன் றன்றோ—நிறககோங
குருவவண டாாககும உயாவரை நாட!
ஒருவர் பொறையிருவா நட்பு."—நாலடியாா

பழமொழி —When one will not, two cannot quarrel.

133. தீர்க்கத்தக்கவரிடம் உற்ற குறை உரைத்தல்

தெற்றப் பரிநதொருவர் தீர்ப்ப ரெனபபட்டார்க்
குற்ற குறையை உரைப்பதாம். —தெற்ற
அறையார் அணிவளையாய்! தீர்த ஆறுவார்
மறையார் மருததுவர்க்கு நோய். 88

(ப—பொ). மிக இரங்கித தன் துன்பத்தைக் கேட்டால் தீர்ப்பாரென்று தாம் கருதப்பட்டார்க்குத் தாம் காதலுற்ற

காரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்: அறுத்துச் செய்யப்
பட்ட அணிவளையை யுடையாய்! நோய் தீர வேண்டுவார்,
அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார், அதுபோல.

(ப-ரை). அறை ஆர் அணி வளையாய்-அறுத்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய வளையை யுடையாய்! தீதல் உறுவார் மருத்துவர்க்கு நோய் மறையார்-நோய் தீர வேண்டுவோர் மருத்துவாக்கு அந்நோயை மறையார். (அதுபோல), தெற்ற பரிந்து தீர்ப்பா எனப்பட்டார் ஒருவர்க்கு - மிகவும் பரிந்து தம் துன்பததைக் கேட்டால் தீர்ப்பரென்று தம்மால் எண்ணப்பட்டார் ஒருவரிடத்தில், தாம் உற்ற குறையை உரைப்பா - தாம விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

(க-து) நோயைத தவறாமல் தீர்ப்பாரெனறு துணியப்பட்ட வைத்தியரிடம தமது நோயை மறையாமல் விளக்குவர்: தமது துன்பத்தைத தீர்ப்பாரென்று துணியப்பட்டவரிடம ஒருவர் தாம் விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

"வற்றிமற் றொற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய உரையற்க—அற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே."—நாலடியாா

என்பா யுகினும் இயல்பிலார் பின்சென்று,
தம்பா டுரைப்பரோ தம்முடையார்?—தம்பா
டுரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்."—நாலடியார்

134. கேட்டார்க்கு நட்டார் இல்லாமை

முட்டின் றொருவர் உடைய பொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத் தின்பவர் ஆயிரவர் ஆபவே.
கட்டலர்தார் மார்ப! கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்டாரோ இல். 59

(ப-பொ). ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடைய பொழுதின்கண் அவர் அட்டிலின்கண் உள்ளவதனைத் தின்பவர்

ஆயிரவர் உள்ளாராவர்: கட்டலர்தார் மார்பனே! கலியூழி யாகிய காலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டார் ஒருவரும் இல்லை ஆதலான்.

(ப—ரை) கட்டு அலாதார் மார்ப - கட்டிய பூமாலை தரித்த மார்பனே! ஒருவர் முட்டு இன்றி உடைய பொழுதின்கண் - ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுள்ள காலத்தில், அட்டிற்று - அவருடைய சமையலறையில் உள்ள உணவை, தின்பவர் - உண்ணுமவர், ஆயிரவர் ஆப - மிகப்பல ராவர் கலியூழி காலத்து - கலியுகமாகிய காலத்தில், கெட்டார்க்கு நட்டார் இல் - பொருள் கெட்டார்க்கு நண்பினர் ஒருவரும் இல்லை [ஓ-அசை]

அட்டிற்று - (அடு-சமை, அட்டில் - சமையல் வீடு) - சமையல் வீட்டிலுள்ளது - உணவு.

(க—து) வறுமை யடைந்த காலத்தில் எவரும் நெருங்கார்: செல்வமுள்ள காலத்தில் ஒருவ ருணவை உண்பவர் பலராவர்

"காலாடு போழ்தில் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவர்—ஏலா
இடரொருவர் உற்றக்கால் ஈர்ங்குன்ற நாட!
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்."—நாலடியார்

"உண்டாய போழ்தின் உடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர் தொகுபவே—வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார்
ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்"—நாலடியார்

"கல்லோங் குயர்வரைமேல் காந்தள் மலராக்கால்
செல்லாவாம் செம்பொறி வண்டினம்—கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியும் கானக நாட!
இலாஅர்க் கில்லை தமர்"—நாலடியார்

பழமொழி.— He that is down, down with him இப்பழமொழி திருக்குறளிலும் "கெட்டார்க்கு நட்டாரில் என்பதோ நெஞ்சே நீ, பெட்டாங் கவர்பின் செலல்" என்று உதகரித்திருக்கின்றது.

6. நட்பில் விலக்கு

135. காரியம்பற்றி நட்பவா

கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால நட்டாரும்
எண்ணுந் துணையிற் பிறராகி நிற்பரால்.
எண்ணி உயிர்கொள்வான் வேண்டித் திரியினும்
உண்ணுந் துணைக்காக்கும கூற்று. 49

(ப—பொ). ஒருவன் தன் கண்ணுள மணிபேபோல் அன்பினுல் நண்புகொள்ளப் பட்டாரும தம காரியம முடிய எண்ணிய அளவு வநதவாறே பின்னை ஒருபொழுதும நில்லாதே நட்பைவிட்டுப பிறராய் நிற்பார்: ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக் கொள்ளவேண்டித் திரியாநின்றதாயினும, அவ்வுயிரைத தான் உண்ணுங்காலம வருமளவும அவ்வுயிர்க்குப் பிறிதோர இடையூறுவாராமல் காத்து, அக்காலம வநத அளவிலே கூற றுவன் உண்ணும், அதுபோல.

(ப—ரை) கூற்று-யமன், எணணி உயிர்கொளவான் வேண்டி திரியினும் - ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக கொள்ளவேண்டித் திரிந்து கொண்டிருந்தாலும், உணணும் துணை காககும்-தான் உணணுங்காலம் வருமளவும் (அவ்வுயிர்ககு வேறோர இடையூறும் வாராமல்) காதது (அக காலம் வந்தவளவிலே) உண்ணுவான (அதுபோல), கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால் நட்டாரும்-ஒருவனைத தம் கணணுள் கரு மணியேபோல அன்பினுல் நண்புகொண்டவரும, எணணும துணை யில் - (தம் காரியம் முடிய) எணணிய காலம வந்த அளவில், பிறராகி நிற்பர் - (பின்பு ஒருபொழுதும் அநநட்பின்கண நில்லாதே நட்பை விட்டுப்) பிறராய் நிற்பர். [ஆல்—அசை]

(க—து) காலம் வருகிற வரையில் யமன் காததிருப்பான. காரியம் ஆகிற வரையில் சிலர் சினேகமாயிருப்பர்: அப்பால் வேறுவர்.

"செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பா—கறைகுன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட!
தங்கரும முற்றுந் துணை"—நாலடியார்

136. உற்றுழி உதவாமை

எய்ப்புழி வைப்பாம் எனப்போற்றப் பட்டவர்
உற்றுழி ஒன்றுக் குதவலார், பைத்தொடீஇ!
அச்சிடை யிட்டுத் திரியின், அதுவன்றோ
மச்சேற்றி ஏணி களைவு. 291

(ப-பொ). நமக்குத் தளர்வு வந்த காலத்துக்கு ஒரு வைப் பாம் இவரோடு நட்புக்கோடல் என்று கருதிப் பாதுகாத்து ஒருவரால் ஒழுகப்பட்டவர், அவ்வொழுகினோர்க்கு ஓரிடர் உற்றுழி ஒன்றிற் குதவாராய், பசுந்தொடியை யுடையாய்! உதவாமைக்கு இடையூறாக ஓரச்சத்தின்மேலிட்டு மறுத் தொழுகின். ஒருவனை ஒருவன் மச்சேற்றிவைத்து ஏணியை வாங்கும் அதனோடொக்கும்.

பைங்தொடி என்பது பைத்தொடி என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. அச்சிடையிட்டுத் திரிதல்-மாறாக நீங்கி வேறுபடு தலுமாம்.

(ப—ரை) பைந்தொடீஇ - பசுந்தொடியை உடையாய்! எய்ப்பு உழி வைப்பு ஆம் என போற்றப்பட்டவர்—நமக்குத் தளர்வு வந்த காலத்து ஒரு நிதியாம் (இவரோடு நட்புக்கொள்ளுதல்) என்று கருதி நம்மால் ஆதரிக்கப்பட்டவர், உற்ற உழி - நமக்கு ஓரிடர் உற்றபோது, ஒன்றுக்கு உதவலார் - ஒன்றிற்கும் உதவாராய், அச்சு இடையிட்டு - (இடையில்) ஓர் அச்சத்தினை மேலிட்டு, திரியின் - மறுத்தொழுகின், அது - அச்செயலை, மச்சு ஏற்றி ஏணி களைவு அன்றோ - ஒருவனை ஒருவன் மச்சின்மீது ஏற்றிவைத்து ஏணியை வாங்கும் செய்கையோ டொக்கும்

மெய்

(க—து) ஒருவனை மச்சின்மேல் ஏறவிட்டு ஏணியை நீக்கிவிட்டால், அங்கு நின்றும் இறங்குதற்கு வேறு வழியில்லாமல அவர் இடர்ப்படுவர் ஆபத்தில் உதவுவார் என்று நம்பியிருந்த சினேகர், ஆபத்தில் உதவிபெறுதவிடத்து வேறுசெய்ய வழியறியாமல இடர்ப்படுவர்.

பழமொழி—ஏறவிட்டு ஏணியை வாங்கினாற்போல.

137. இறுதியில் உதவாமல் இறந்தபின் தவஞ்செய்தல்

பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத்
தாக்கி யமருள் தலைப்பெய்யார்—போக்கி
வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவம்செய் வாரே,
கழிவிழாத் தோளேற்று வார். 13

(ப—பொ). பாம்புக் கொடியையுடைய குருகுல வேந்தற்குப் போரின்கண் உதவிசெய்வதற்கேற்ற தொடர்புடையனாகிய பால்வண்ணன் போல, நட்டார்க்காகத் தாக்கிய போரின்கண் தலைப்பெய்யாதே, தம்முடைய நட்டார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ் செய்வார், விழாக் கழிந்த ஊரில் புதல்வனை விழாக்காண்டற் பொருட்டுத் தோள்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பர்.

(ப—ரை) பாம்பு கொடியாற்கு - சாப்பகொடியையுடைய குருகுல வேந்தனுக்கு, பால் மேனியான்போல - (போரில் உதவிசெய்தற்கு உரியவனாகிய) பால்வண்ணனபோல, தாக்கி(ய) அமருள் தலைப்பெய்யார் - தாக்கிய போரின்கண் தலைகாட்டாமல், போக்கி வழியராய் நட்டார்கு மாதவம் செய்வார் - தம்முடைய நட்டார் இறந்தபின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவம் செய்பவர், கழி விழா தோள் ஏற்றுவார் ஏ - விழாக்கழிநத ஊரில் புதல்வனை விழாக் காணுதல் நிமித்தமாகத் தோளின்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பார்.

பாப்புக்கொடியான் - துரியோதனன். பான்மேனியான் - பலராமன்.

(க—து). சினேகர் துன்ப முற்றபோது உதவாமல் இறந்தபின் அவர்பொருட்டுத் தவம்செய்வோர், விழா நடந்தபின் விழாககாணும் நிமித்தம் புதல்வரைத தோளின்மேல ஏற்றுவாரோ டொப்பர்.

'திருநாள் கழித்துத் தேரிழுகக வந்தார்' என்கிற பழமொழிக் கிணங்கக் "கழிவிழாத் தேரேற்று வார" என்றும பாடபேதம் உண்டு என்று காட்டுகின்றது செந்தமிழ்ப்பதிப்பு

"நறுமலர்த் தண்கோதாய்! நட்டாாகு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ?—இறுமளவும்
இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇ யவரொடு
துன்புறுவ துன்புறாக் கால்."—நாலடியார.

138. பேதையார் நட்பு

இடையீ டுடையார் இவரவரோ டென்று
தலையாயார் ஆராய்ந்தும காணார்.—கடையாயார்
முன்னின்று கூறும குறளை தெரிதலால
பின்னின்னா பேதையார் நட்பு. 113

(ப—பொ) தமக்கு நட்பாயினாரைச சிலர் குறளை உரைத்தால், அவரோடு இவர் வேறுபாடுடையராய் உரைத்தா ரென்று கருதி, தலையாயினார் அக்குறளையை ஆராய்ந்து காணார். இனிக் கடையாயினார், தம நட்டாரைப பிறர் வந்து குறளை சொல்லியக்கால அதனை மெய்யாகக்கொண்டு அந்நட்பை விடுவர் ஆதலால், கடைக்கால் இன்னாதாயே விடும் பேதையாரோடு கொண்ட நட்பு.

(ப—ரை). (தம்முடைய நண்பாமேல் சிலர் கோள சொன்னால்), தலையாயார் - தலையாயினார், இவர் அவரோடு இடையீடு உடையார் என்று - இவர் அவரோடு விரோதமுடையவராய்ச சொன்னாரென்று கருதி, ஆராய்ந்தும் காணார் - அச்சொல்லை ஆராய்ந்தும் பாரார். கடையாயார் - கடையாயினார், முன்னின்று கூறும் குறளை தெரிதலால் - தம் நண்பர்மேல் பிறர் வந்து சொல்லும் கோளை மெய்யாகக்கொள்

வர் ஆதலால், பேதையார் நட்பு பின் இன்னு - பேதையரோடு கொண்ட நட்பு முடிவில் துன்பந்தருவதே யாகும்.

(க-து). மேலானவர் தம்முடைய சினேகரிந்து பிறர்சொன்ன கோள் வார்த்தையைக் கவனியார்; கீழானவரோ அங்ஙனம் சொன்ன கோள் வார்த்தையை நம்பிச் சினேகத்தை விடுவர். ஆதலால் கீழானவரோடு கொண்ட சினேகம் முடிவில் துன்பந்தருவதே யாகும்.

139. நன்றொழுகா நண்பினரால் நன்மையின்மை

தாமகத்தால் நட்டுத் தமரென் றொழுகியக்கால்
நாணகத்துத் தாமின்றி நன்றொழுகா ராயினென்?
மான்மானும் கண்ணாய்! மறந்தும் பரியலரால்
கானகத் துக்க நிலா 210

(ப-பொ). சிலர் தாம் நெஞ்சொடுகூடி நட்புச்செய்து சுற்றமென்னும்படி ஒழுகிய விடத்து நட்புக் கொள்ளப்பட்டார் தம்முடைய மனத்து நாணமின்றி நட்புக்குத்தக்க தன்மையின்கண்ணே நின்றொழுகாராயின், விடவே. மான்போலும் முகத்துக்கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்! அந்நட்புக்கொண்டார் மறந்தும் இரங்குவாரல்லர். ஆதலால் அதுவன்றோ காட்டில் எறித்த நிலாப் போல்வது.

(ப-ரை) மான மானும் கண்ணாய் - மான்போலும் முகத்துக் கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்! தாம் அகத்தால் நட்டு - சிலர் தாம் மனப்பூர்வமாய்ச் சினேகம்பண்ணி, தமர் என்று ஒழுகியக்கால் - உறவினரென்னும்படி ஒழுகியவிடத்தும், தாம் அகத்து நாண் இன்றி - தம்மால் சினேகிக்கப்பட்டவர் தமது மனத்தில் நாணமின்றி, நன்று ஒழுகாராயின் - சினேகத்துக்குத் தக்க நன்மையின் கண்ணே நின்றொழுகாராயின், என் - அந்தச் சினேகத்தால் பலன் என்ன? மறந்தும் பரியலர் - அந்தச் சினேகத்தைக் கொண்டார் மறந்தும் இரங்கார். கானகத்து உக்க நிலா - அந்தச் சினேகம் காட்டில் எறித்த நிலவை ஒக்கும். [ஆல் - அசை]

(க—து) நாட்டில் எறிகதும் நிலவு நாட்டினர்கதும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்; தானும் புகழ்பெறும் நல்லாரோடு நட்புக்கொண்டவர் அவர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பர், தாமும் சிறப்படைவர் காட்டில் எறிக்கும் நிலவு ஒருவர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தானும் புகழ்பெறுதலில்லை கீழ்மக்களிடம் நட்புச்செய்தவர் அவர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தாமும் சிறப்படைவதில்லை

110. நட்பின்மை செய்வாரிடம் தாமும் அதுசெய்தல்

கண்டறிவார் போலார் கெழீஇயின்மை செய்வாரைப்
பண்டறிவார் போலாது தாமும் அவரேபோல
விண்டொரீஇ மாற்றி விடுதல், அதுவன்றே
விண்டற்கு விண்டல் மருந்து. 251

(ப—பொ). கண்டுவைத்துக் கண்டறிவார் போலாதே நட்பின்மை செய்வாரைத் தாமும் பண்டறிவார் போலாதே அவரைப்போலச் செய்து பிரிந்து நீங்கி நட்பினை மாற்றிவிடுதல் அதுவன்றே ஒருவன் அன்பு விட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது

(ப—ரை) கண்டு அறிவார் போலாகார் - தம்மைக் கண்டுவைத்தும் கண்டறிவார் போலாகாமல், கெழீஇயின்மை செய்வாரை-நட்பின்மை செய்வாரை, தாமும் பண்டு அறிவார் போலாது - தாமும் அவரை முன் அறிவார் போலாகாமல், அவரே போல விண்டு ஓரீஇ—அவரைப் போலவே செய்து பிரிந்து நீங்கி, மாற்றிவிடுதல்—நட்பினை மாற்றிவிடுக அது - அச்செய்கை, விண்டற்கு விண்டல் மருந்' அன்றே-ஒருவன் அன்புவிட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது போலுமன்றே

> "தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
> என்னை யவரோடு பட்டது"—நாலடியார்.

111. விசுவாசபாதகர்

பெரியநட் டார்க்குத்தம் பகைவர்க்கும் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போல் சொல்லி அவருள்
ஒருவரோ டொன்றி ஒருப்படா தாரே,
இருதலைக் கொள்ளியென் பார் 10

(ப-பொ). மிகத் தம்மை நட்பாகச் சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவர்க்கும் சென்று, மனத்தால் ஒரு வேறுபாடின்றி மிக நட்பாயினார்போல இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, மற்றவருள் ஒருவரோடு பொருந்தி ஒருப்பட்டு உறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பர்.

(ப-ரை) பெரிய நட்டார்க்கும் - தம்மை மிகவும் சினேகித்தவருக்கும், பகைவர்க்கும் - தம்முடைய பகைவருக்கும், திரிவின்றி தீர்ந்தார்போல - ஒரு வேறுபாடும் இன்றி மிகவும் சினேகமானவர்போலே, சொல்லி - இருதிறத்தாரிடத்தும் சென்று இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, அவருள் ஒருவரோடு ஒன்றி ஒருப்படாதாரே - அவருள் ஒருவரோடும் பொருந்தி ஒன்றுபட்டு உறுதியாயின செய்யாதவரே, இருதலைக் கொள்ளி என்பார் - இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பர்.

திரிவின்றித் தீர்ந்தார் - மனம் மாறாத நண்பனர்

(க-து) தம்மோடு நட்புச்செய்தவரிடத்தும் அவருடைய பகைவரிடத்தும் சென்று, தனித்தனியே இருவருக்கும் உரிய நட்பினர்போல நடித்து, அவ்விருவருடைய பகையை அதிகப்படுத்துவதன்றி, அவ்விருவருள் ஒருவரிடத்தாயினும் மனம்பொருந்தி நன்மை தரத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாதவர், இருதலையாலும் சுடுகின்ற கொள்ளியோ டொப்பர். இப்படிப்பட்டவர்க்கு இடங்கொடுத்தலாகாது என்பதாம்.

முதலிரண்டடியின் கருத்தாவது—To be Jack on both sides.

7 பிறரியல்பைக் குறிப்பாலறிதல்

142. குணங்களைச் செய்கையால் அறிதல்

பேருலையுள் பெய்த அரிசியை வெந்தமை
ஓர்மூழை யாலே உணர்ந்தாங்—கியார்கண்ணும்
கண்டதனால் காண்டலே வேண்டுமாம் யார்கண்ணும்
கண்டது காரணமா மாறு. 348

(ப--பொ). கொதிக்கின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே பெய்த அரிசியை வெந்த வண்ணம் ஒரு முறையினாலே முகந்து அதனை உணர்ந்தவாறுபோல, யாவர்மாட்டும் கண்ட செய்கையைக் கொண்டே அவர் மாட்டுள்ள மறைக் குணங்களையும் அறியவேண்டும்; நம் யாவர் மாட்டும் யாதொரு பொருட்கும் காணப்பட்ட குணமே, காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காரணமாய் ஆதலான.

(ப-ரை) யார் கண்ணும் - யாவரிடத்தும், கண்டது - ஒரு பொருளினிடம் காணப்பட்ட குணமே, காரணம் ஆமாறு - காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காரணமாம் விதம் (ஆதலால்), பேருலையுள் பெய்த அரிசியை - கொதிக்கின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே போகட்ட அரிசியை, வெந்தமை - வெந்தவிதம், ஓர் மூழையாலே உணர்ந்தாங்கு - ஓர் அகப்பையாலே அறிந்த விதம்போல, யார் கண்ணும் - யாவர் மாட்டும், கண்டதனால் ஏ - கண்ட செய்கையைக் கொண்டே, காண்டல் வேண்டும் - அவரிடமுள்ள மறைக் குணங்களையும் அறிய வேண்டும்

(க-து) உலையிலிட்ட அரிசி வெந்ததை ஓரகப்பையாலே அறிவதுபோல, ஒருவருடைய குணங்களை அவரிடம் கண்ட ஒரு செய்கையால் அறியலாம்

143. கண்ணின் கூர்மை

யாந்தீய செய்த மலைமறைத்தோ மென்றுணர்ந்த
தாந்தீயார் தந்தீமை தேறாரால்.—ஆம்பல்
மணவில கமழும் மலிதிரைச் சேர்ப்ப!
கணையிலுங் கூரியவாங் கண். 174

(ப-பொ). யாம் செய்த தீவினைகளைப் பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மலை மறைத்ததென்று கருதித் தீயார் தாம் செய்த தீமையைத் தெளியார். ஆம்பற்பூக்கள் கலியாணம் செய்யும் மனைபோலக் கமழாநின்ற மலிதிரைச் சேர்ப்பனே! அம்பி

னும கூரியவாய். உட்புக்கு, கண்கள, மறையச செய்த பொருள்களைக் காணவலலவாம

அம்பு குறிததெய்த தானமொழிததுப படாது' கண் பல விடத்தும் படும் என்பதாம

(ப—ரை). ஆமபல் - அல்லி, மண இல் - கலியாண வீடுபோல, கமழும் - கமழாநின்ற, மலி திரை சேர்ப்ப - மிகக அலைகளையுடைய சேர்ப்பனே' யாம் செய்த தீய - யாம் செய்த தீவினைகளை, மலை மறைத்தது என்று எண்ணி - (பிறாககு வெளிப்படாமல) மலை மறைத தது என்று கருதி, தீயார - தீயவா, தம் தீமை தாம் தேற்றார் - தாம் செய்த தீமையைத தெளியாா. கண் கணையிலும் கூரியவாம் - மறை யச் செய்த பொருள்களைக் கணகள அமபினும் கூரியவாய் உட்புககுக காணவல்லனவாம்

(க—து). அம்பு குறிததெய்த இடமனறி வேறிடததில் படாது காணுதலான பலவிடததும கண் படும ஆகவே பிறாககு வெளிப் படாவென்று நினைத்துத தீயாா செய்யும தீமைகளைக குறிப்பால அறி யக் கண்ணே சிறந்த கருவியாம.

"குறிப்பின் குறிப்புணரா வாயின உறுபபினுள
என்ன பயததவோ கண் "—திருககுறள

144. கருத்தை முகம் அறிவித்தல்

வெள்ளம வருஙகாலை ஈரம்பட் டஃதேபோல்
கள்ள முடையாரைக கண்டே அறியலாம.
ஒள்ளமர் கண்ணாய்' ஒளிப்பினும உள்ளம
படர்நததே கூறும் முகம. 41

(ப—ரை). அமா ஒள் கண்ணாய் - பொலிவுற்ற ஒள்ளிய கண்ணாய்! வெள்ளம் வரும் காலை-வெள்ளம் வருகிற காலததில், ஈரம் பட்டஃதே போல் - ஆற்றின் நிலத்தில் ஈரம் உண்டானதினால் வெள்ளம் வரப் போகிறதென்று அறிவதுபோல், கள்ளம் உடையாரை - வஞ்சனை யான எண்ணம் உடையார்களை, கண்டே அறியலாம் - முகத்தைக் கண்டே அறிவுடையார் அறிதல் கூடும். ஒளிப்பினும் - ஒருவர் தம்

கருத்தை வெளித்தோன்றாமல மறைப்பாராயினும், உள்ளம் படர்ந்ததே - அவர் மனத்தில நினைப்பதையே, முகம கூறும - அவருடைய முகம் வெளிப்படுத்தும

(க—து) ஆற்றில முன்னே உண்டாகிற ஈரத்தினால பின்னே வெள்ளம வருமென்று அறியலாம அதுபோல ஒருவர் முகக்குறிப்பினால மனதில் உள்ள விருப்பான எண்ணத்தை அறிந்துகொள்ளலாம், அவர் மறைக்கலுற்றாலும முகம வெளிப்படுத்து மாதலால.

"அடுத்தது காட்டும பளிங்குபோல நெஞ்சம
கடுத்தது காட்டு முகம"

"முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ உவப்பினும
காயினும தான்முந் துறும"—திருக்குறள.

பழமொழி —"In the forehead and the eye, the lecture of the mind doth lie."

145. முகத்தையறிவார் கருத்தையறிதல்

நோக்கி அறிகல்லாத் தமமுறுப்புக் கண்ணாடி
நோக்கி அறிப. அதுவேபோல—நோக்கி
முகனறிவார் முன்னம அறிப. அதுவே
மகனறிவு தந்தை யறிவு. 301

(ப--பொ). தம கண்ணால் நோக்கி அறிகில்லாத தம உறுப்பாகிய முகத்தைக கண்ணாடிககண்ணை நோக்கி அறிவர். அதுபோல நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவார அவனைக் கருத்தை அறிவார். அத்தனமை, மகனறிவு அவன் தந்தை யறிவுபோன் றிருக்கும.

(ப--ரை). நோக்கி அறிகல்லா தம உறுப்பு - தம கண்ணால நோக்கி அறியமுடியாத தம்முறுப்பாகிய முகத்தை, கண்ணாடி நோக்கி அறிப - கண்ணாடியில் நோக்கி அறிவர் அதுபோல் ஏ - அதுபோலவே, நோக்கி முகன் அறிவார - நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவார, முன்னம அறிப - அவன் கருத்தை அறிவார அது - அத்தன்மை, மகன் அறிவு தந்தையறிவு - மகனறிவு அவன் தந்தையறிவுபோன் றிருக்கும்.

(க-து) மகனறிவை அறிதற்குத் தந்தையறிவை அறிவது போதும ஒருவர் மனக்குறிப்பை அறிதற்கு முகக்குறிப்பை அறிவது போதும கண்ணாடி முகத்தைக் காட்டுவதுபோல முகம் அகத்தைக் காட்டு மாதலால்

"முன்னம் முகமபோல முன்னுரைப்பதில"—நான்மணிக்கடிகை

"மகனறிவு தந்தை யறிவு" என்னும் பழமொழி இங்கே உவமானமாக வந்திருக்கிறது நாலடியாரில் அது

"செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற்றுமச்
செந்நெல்லே யாகி விளைதலால்,—அந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர!
மகனறிவு தந்தை யறிவு"

என உவமேயமாக வருகின்றது

146. குலத்தால் குணத்தை அறிதல்

ஓரு மொருவர் ஒருவர்தம உள்ளத்தைத்
தேரும் திறமரிதால் தேமொழி!—யாரும்
குலக்குல வண்ணத்த ராகுப ஆங்கே
புலப்புல வண்ணத்த புள். 310

(ப-பொ). ஒருவ னுள்ளக் கிடைப்பாட்டை ஒருவரால ஆராயு மளவு அரிதாகலான், தேன்போலும மொழியையுடையாய்! யாவரும் தாம பிறந்த குலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய இருப்பர்: தாம வாழும புலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய் இருக்கும புட்கள். அதுபோல

(ப-ரை) தேம மொழி - தேன்போலும மொழியை யுடையாய்! ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை, ஓரும் ஒருவர் - அறிய விரும்பும் ஒருவரால், தேரும திறம் அரிது - ஆராயும் திறம அரிது புலப்புல வண்ணத்த புள் - தாம் வாழும் புலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருக்கும் புட்கள் ஆங்கே-அதுபோல, யாரும் - யாவரும், குலக்குல வண்ணத்தர் ஆகுப - தாம் பிறந்த குலத்துக்குத் தக்க தன்மையா யிருப்பர் [ஆல்-அசை]

(க--து) பறவைகள் தாம் வாழும் புலத்துக்குத் தக்க தன்மையா யிருப்பதுபோல, மனிதர் தாம்பிறந்த குலத்துக்குத் தக்க தன்மையரா யிருப்பர். ஆகவே ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை அறிவதற் குக் குலம்போல மற்றவை நல்ல சாதன மாகா.

"குலத்தளவே யாகுங் குணம்"—ஔவையார்

117. குணத்தால் குலத்தை அறிதல்

காப்பான் மடமகள் காப்பானைப் பட்டிருந்தும்
மேய்ப்பாட்டதென் றுணர்ந்தாளாயினாள் --தீப்புகைபோல்
மஞ்சாடு வெற்ப! மறைப்பினும் ஆகாதே
தஞ்சாதி மிக்கு விடும். 285

(ப--பொ) நிரை காக்கும் இடையனுடைய மடமகள், மண்காக்கும் மன்னன் ஒருவனுக்குத் தேவியாயிருந்தும், ஒரு நாள் பால் உண்கின்றாள், 'மேயாநின்ற ஆட்டினைக் கறந்த பால் இதுவாதலான் மதுரமாயிருந்ததில்லை" என்று அப்பாலை உண்ணாளாயினாள், தான் பிறந்த குலத்தை அறிவித்தாள். தீயினது புகையைப் போலும் மஞ்சு சென்று உலாவும் வெற்பனே! தான் மறைத்தா ளாயினும் அம்மறைப்பின் வழியா காது, தம் சாதித்தன்மை மிக்குப் பிறந்த குலத்தை அறி வித்துவிடும், அவள் அறிவித்தவாறு போல.

(ப-ரை) தீ புகைபோல - தீயினது புகையைப்போலும், மஞ்சு ஆடு - மேகம்சென்று உலாவும், வெற்ப - வெற்பனே! காப்பான் மட மகள் - காப்பானாகிய இடையனுடைய இளம்பெண், காப்பான் கைப்பட்டிருந்தும் - பூமிகாக்கும் அரசனொருவனுக்கு மனைவியாயி ருந்தும், (ஒருநாள் பால் உண்ணும்போது), மேய்ப்பு ஆட்டது என்று உணர்ந்தாள் ஆயினாள் - 'மேய்வதாகிய ஆட்டினதுபால் இது ஆதலால் மதுரமாயில்லை' யென்று அப்பாலை உண்ணவில்லை. மறைப்பினும் - ஒருவர் மறைத்தாராயினும், ஆகாது - மறைத்தலாகாமல், தம் சாதி - தம் சாதித்தன்மை, மிக்கு விடும் - மேற்பட்டுப் பிறந்த குலத்தை அறிவித்துவிடும்.

பழமொழி —சாதிக்குத் தக்க புத்தி, குலத்துக்குத் தக்க ஆசாரம்.

148. இனத்தால் இயல்பை அறிதல்

முயலவோ வேண்டா முனிவரை யானும்
இயல்பினார் என்ப தினத்தால் அறிக.
கயலியலும் கண்ணாய்! கரியரோ வேண்டா.
அயலறியா அட்டூணோ இல. 237

(ப-பொ) இத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையார் என அறிதற்கு மற்றொன்றால் முயன்று அறியவேண்டுவதொன்றில்லை வெறுத்தவரையாயினும் வெறாதவரையாயினும் அவர் கூடிய இனத்தாலே அறிந்துவிடுக கயல்மீனோடு மாறுபடும் கண்ணினையுடையாய்! அதற்கு நடுச்சொல்வார் வேண்டுவதில்லை (அந்த இனத்தாரே சொல்வர்) அயல் மனையாரால் அறியப்படாத அட்டூண் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) கயல் இயலும் கண்ணாய் - கயல்மீனோடு மாறுபடும் கண்ணினையுடையாய்! அயல் அறியா அட்டூணோ இல்லை - அயல் மனையாரால் அறியப்படாத அட்டூண் இல்லை (அதுபோல), இயல்பு இன்னார் என்பது - இத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையார் என அறிதற்கு, முயலவோ வேண்டா - மற்றொன்றால் முயன்றறிய வேண்டுவதொன்றில்லை முனிவரை யானும் இனத்தால் அறிக - முனிவரையேயாயினும் அவர் கூடிய இனத்தாலே அறிந்துவிடுக. கரியர் வேண்டா - அதற்குச் சாட்சிசொல்வார் வேண்டுவதில்லை [கரியரோ—ஓ—அசை].

இயல்பினர் - இயல்பு இன்னார் இன்னார் என்பது தொகுத்தலாயிற்று அட்டூண் - சமைத்த உணவு

"மனத்தானும் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானும்
இன்னா னெனப்படும் சொல்"—திருக்குறள்

பழமொழி.—அடுத்ததன் தன்மை ஆத்துமா ஆகும் Tell me the company you keep, and I will tell you what you are. Tell me with whom thou goest, and I will tell thee what thou doest. "You may know him by his company."

III

1 முயற்சி

149. தாம் நன்மையடைதற்குத் தாமே காரணம்

எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார்த் தாந்தெரிதல் வேண்டா.
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோ? மற் றில்லை.
தமக்கு மருத்துவர் தாம். 56

(ப-பொ). எமக்கு ஓரிடர்வந்தால் துணையாவார் வேண்டுமென்று கருதித் தமக்குத் துணையாவாரைத் தாம் தேடல் வேண்டா. பிறர்க்குப் பிறர்செய்வது ஒன்றுண்டோ? ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலேம். தமக்கு மருத்துவர் தாமே ஆதலான்.

(ப-ரை) தமக்கு மருத்துவர் தாம்-தமக்கு மருத்துவராவார் தாமே. (ஆதலால்), எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணி - எமக்கு (ஒரு துன்பம் வந்தால்) துணையாகின்றவர் வேண்டுமென்று கருதி, தமக்குத் துணையாவார் - தமக்குத் துணையாவாரை, தாம் தெரிதல் வேண்டா-தாம் தேடல்வேண்டா. பிறர்க்கு பிறர் செய்வது உண்டோ-பிறர் ஒருவருக்குப் பிறர் செய்யலாவது யாதேனும் ஒன்று உண்டோ? மற்று இல்லை - (துணையாவாரைக் கண்டிடினும்) ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

"மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்தியது அற்றது போற்றி யுணின்" என்பவாதலின், நோய் வாராமல் பரிகரித்துக்கொள்ளுதல் ஒவ்வொருவருக்கும் இயலும். "தன்னெஞ்சுக்குத் தானே மருந்து." முற்பிறப்பில் செய்த வினைகட் கேற்றவாறு இப்பிறப்பில் நன்மை தீமை நடப்பதை அறிந்தவன், இப்பிறப்பில் நன்மையே செய்து வருபிறப்பில் நன்மையே அடையலாம். எவர் துணை நிற்பினும் நில்லாவிடினும் ஊழ் தவறாது.

(க—து) தம்முடல் நோய் நீங்கியிருப்பதற்குத் தாமே மருததுவ ராதல்போலத தாம் நனமை பெறுவதற்குத தாமே காரண மாதலாலு பிறாதுணை வேணடுவதின்று ஆகவே நன்மையின பொருட்டே. முயற்சிசெய்க என்பதாம

"தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானும
தானே தனககு மறுமையு மிம்மையும·
தானேதான் செயத வினைப்பயன் துயததலால,
தானே தனககுக கரி"—அறநெறிசசாரம

பழமொழி.—Every man is his own doctor

150. கற்றதின்றியும் கருமமுடிப்பவன்

கற்றதொன் றின்றி விடினும கருமத்தை
அற்ற முடிப்பான் அறிவுடையான்:—உற்றியமபும.
நீத்தநீர ச சோபப! இளையானே யாயினும
மூத்தானே யாடு மகன் 186

(ப—பொ). காலநிகழ்ச்சியும தேசநிகழ்சசியும முதலாயின அறியத்தகக நூலகளைக் கற்குந தன்மை ஒன்றின்றி இருநதா னாயினும், மடியின்றியே எக்காலமும காரியத்தின்கணணே முயலுவான, அறிவுடையான் கருமததைக குறையறவே உற்றுச் சொல்லாநிறபன். பிரளயகாலம போலப் பாக்கு நீரையுடைய சோப்பனே! இளையனேயாயினும் ஆடுமகன மூப்பனுயினுற்போல.

அஃது கல்வி வேறு கருமசசூழ்சசி வேறு. இளையனுயி னும மூத்தான், மடியின்றிக் காரியததின்கண் முயல்வான் என்றுமாம

(ப—ரை) நீத்தம் நீர சோப்ப-பிரளயகாலம்போல் பாககும் நீரை யுடைய சேர்ப்பனே! கற்றது ஒன்று இன்றிவிடினும் - கற்றது சிறி தும் இல்லாவிட்டாலும், கருமத்தை அற்றம் முடிப்பான் - காரியத்தின் கண் சோம்பலின்றி முயல்பவன், அறிவுடையான் - அறிவுடைய

றுவன்' உற்று இயம்பும் - கருமத்தைக் குறையறவே சூட்சுமித்துச் சொல்லாநிற்பான் ஆடு மகன் - கருமம் செய்பவன், இளையனே ஆயினும்-வயதில் இளையவனேயாயினும், மூத்தானே-முதிர்வயதுடையவனே யாவான்

பழமொழி — அறியாப் பிள்ளையானாலும் ஆடுவான மூப்பு
Grey head over green shoulders

151 வருந்தா வாழ்க்கை திருந்தாமை

வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யாலும் வலியராய்த் - தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்துத லின்று 175

(பொ—ரை) பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்து, வந்த விருந்துகளையும் ஓம்பி, வெய்ய போரினகண் வாளாற்செய்யும் ஆண்மையாலும் வலியராய், தாளாண்மையைக் குறைவிக்கும் சோம்பு கோடலை இல்லாராய் முயன்று வருந்தாதாருடைய மனைவாழ்க்கை திருந்துதலில்லை.

(ப—ரை) வேளாண்மை செய்து-பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்து, விருந்து ஓம்பி - வந்த விருந்தினரை உபசரித்து, வெஞ்சமத்து வாளாண்மையாலும் வலியராய் - வெய்ய போரினகண் வாளாற்செய்யும் ஆண்மையாலும் வலியராய், தாளாண்மை தாழ்க்கும் மடிகோள் இலராய் - முயற்சியைக் குறைவிக்கும் சோம்பலைக் கொள்ளுதல் இல்லாதவராய், வருந்தாதார் வாழ்க்கை - முயன்று வருந்தாதாருடைய மனைவாழ்க்கை, திருந்துதல் இன்று - செப்பமடைதல் இல்லை

(க—து) சோம்பலுக்கு இடங்கொடாமல் முயன்று வருந்தினால் மனை வாழ்க்கை செப்பமடையும்

பழமொழி — வருந்தினால் வாராத தில்லை It is perseverance that prevails.

152. ஒருவகையாலும் முயலாதவா ஒருநாளும் வாழார்

ஒன்றூல் சிறிதால் உதவுவதொன் றிலலையால்
என்றூங கிருப்பின் இழுக்கம பெரிதாகும்.
அன்றைப பகலேயும் வாழ்கலார், நின்றது
சென்றது போா தவா. 297

(ப—பொ). பொருள் ஒன்றென்றும, சிறிதென்றும், நாம எடுத்துக்கொண்டது முடிக்கப போதாதென்றும், முயலாது மடிநதிருப்பின், குறறம பெரிதாகும. ஒருநாளும வாழ மாட்டார், தமமாட்டு நினற பொருளைப பிறர்மாட்டுப பெயாததும, பிறாமாட்டுச செலலப பெயாதத பொருளைத தமமாட்டு வரப்பெயாததும ஒருவகையான் முயலவுமாட டாதார்.

(ப—ரை) ஒனறு என்று - உளள பொருள ஒன்றெனறும, சிறிது என்று - சிறிதென்றும், உதவுவதொன்றில்லை என்று - (ஆதலால) நாம் எடுத்துககொண்ட காரியததை முடிககப் போதுமான உதவி இல்லையென்றும், இருப்பின் - முயலாமல் சோமபியிருப்பின், இழுக்கம் பெரிதாகும் - குற்றம பெரிதாகும நின்றது சென்றது போாதவா - தம்மிடததிருந்த பொருளைப் பிறர்டததுக கொடுததும பிறரிடத்துக கொடுதத பொருளை மீளககொணடும எவவிதததிலும முயறசி செயய மாட்டாதவா, அன்றைப பகலேயும வாழ்கலாா - ஒருநாளும வாழமாட்டாா. [ஆல-ஆல்-ஆல்-ஆஙகு-அசை]

(க—து) போதுமான பொருள இல்லை, போதுமான உதவியில்லை ஆதலால எடுதத காரியம இனிது முடியாதென்று சோமபியிருப்பது குற்றம் தமமுடைய பொருளைப் பிறரிடம கொடுத்தும் பிறரிட கொடுதத பொருளைக கேட்டு வாஙகியும முயலாதவா ஒருநாளளவும் வாழமாட்டாா

"குடிமடிநது குற்றம பெருகும மடிமடிநது
மாணட உஞற்றி லவர்க்கு"—திருககுறள்.

153. **வெறுது முயல்பவர் விரும்பிய தடைவர்**

இனியாரு மில்லாதார் எமமிற பிறர்யார்
தனியேமயாம என்றொருவர் தாமடியல் வேண்டா
முனிவில ராகி முயலக. முனிவிலலார்
முன்னிய தெய்தாமை யில் 161

(ப—பொ). இப்பொழுது பற்றாக ஒருவரையும இல்லாதார் எமமைபபோல் பிறர் யாவர்? யாம தனியேம ஆயினேம் என்று ஒருவர் நினைத்து முயற்சி தவிரவேண்டா. வெறுப்பில ராய் முடியாதே கருமம செய்யவே முயல்க: மனத்தின் வெறுபபில்லாதார் தாம நினைத்தது பெறுதொழிதல் இல்லை ஆகலான்.

(ப—ரை). யாம தனியேம - யாம தனியே மாயினேம, இனி யாரும இலலாதார எம்மின் பிறர் யார என்று - இபபொழுது (சார்வாக) ஒருவரையும இல்லாதார் எம்மைபபோல் எவருளர என்று நினைதது, ஒருவர் தாம மடியல்வேண்டா-ஒருவர் தாம் (முயற்சி தவிர்ந்து) சோம்பு தல் வேண்டா முனிவு இல்லார - (கருமததில்) வெறுப்பில்லாதவர், முன்னியது - நினைத்ததை, எய்தாமை இல-பெறுதொழிதல் இல்லை; (ஆதலால்), முனிவு இலராகி முயல்க - வெறுப்பு இல்லாராய் (கரு மம செய்யவே) முயல்க

(க—து) நமககுச் சார்பானவர் இலலையேயென்று சோம்பலடை யாமலும் வெறுப்படையாமலும் முயற்சிசெயதால முடியாத காரியம் இல்லை

"எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்"—திருககுறள்

154 **காரியசித்தி அடையும் வழி**

தடுமாற்றக்கித் தன்றுணைபுந் தாககிப பயன்றாகக
மற்றவை கொள்வ மதிவலலார.—அற்றன்றி
யாதானும் ஒன்றுகொண் டியாதானும செய்தக்கால்
யாதானும் ஆகி விடும. 321

(ப--பொ). தான் செய்துகொள்ளத்தக்க தன்மையும் விசாரித்து, தனக்குத் துணையாவாரையும் விசாரித்து, ஒன்றைச் செய்து முடித்தால் அதனால் பெறும்பயனையும் விசாரித்து, உற்றிருந்தாகில் அதனைச் செய்துகொள்ளுவார் அறிவுடையார் அப்பெற்றியானவை ஆராயாதே தான் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் பொருட்டுத் தகுதியில்லாததோர் கருவிகொண்டு அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால் தான் நினைந்த பொருளன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்கு இடும்பையைத் தரும்.

(ப--ரை) தன் தூக்கி - தான் செய்துகொள்ளத்தக்க தன்மையை ஆராய்ந்து, தன் துணையும் தூக்கி-தனக்குத் துணையாவாரையும் ஆராய்ந்து, பயன் தூக்கி - (நினைத்த காரியத்தை முடித்தலால்) பெறுதலான பயனையும் ஆராய்ந்து, அவை-வாய்க்கத்தக்கவைகளை, கொள்வா-செய்துகொள்வர், மதிவல்லார் - அறிவுடையார் அற்று அன்றி - அவ்விதத்தால் அவைகளை ஆராயாதே, யாதானும் ஒன்றுகொண்டு - தம் காரியத்துக்குத் தகுதியல்லாத ஒரு கருவிகொண்டு, யாதானும் செய்தக்கால் அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால், யாதானும் ஆக்கிவிடும் - தான் நினைத்ததன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் [மற்று - அசை]

(க--து) அறிவுடையோர், தமமுடைய திறத்தையும் துணைவருடைய திறத்தையும் எடுத்த காரியத்தை முடித்தலால் உண்டாகும் பயனையும் ஆராய்ந்து, அப்பால் காரியத்தில் புகுந்து சித்தியடைவர் இங்ஙனம் ஆராயாமல், தகுதியல்லாத கருவியைக் கொண்டு தகுதியல்லாத செய்கையைச் செய்தால் நினைத்த காரியம் நினைத்தபடி முடியாமல் வேறாகித் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்

"முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்."—திருக்குறள்.

155. முடியுந் திறத்தால் முயலுதல்

வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பில்
தூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்,—ஆங்கு
முடியும் திறத்தால் முயல்க.தாம் கூரம்
படியிழுப்பின் இல்லை யாண். 49

(ப--பொ). உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியன சீற்றம் மிக்க விசும்பின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடைய ஊரினையும் தேவர்கட்காக வென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒரு கருமத்தை முடியும் திறத்தால் எண்ணி அரிதென்றுது முயல அமையும். கூரிய அம்பை அடிப்பமைய இழுக்கத் தொடுக்கப்பெறின் அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம் இல்லை.

(ப—ரை) வீங்கு தோள செம்பியன் சீற்றம் - உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியனது கோபமானது, விறல் விசும்பில தூங்கும் எயிலும் - மிக்க ஆகாயத்தின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடைய ஊரினையும், தொலைத்தலான் - (தேவர்கட்காக) வென்று தொலைவித்தலால், முடியும் திறத்தால் முயலக - (எப்பொழுதும் ஒரு காரியத்தை முடியும் வகையால எண்ணி (அரிது என்னுமல்) முயற்சி செய்க. கூர் அம்பு - கூரிய அம்பை, அடி இழுப்பின் - அடியமைய இழுத்துத் தொடுக்கப் பெற்ருல, அரண் இல்லை - அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம் இல்லை. [ஆங்கு-தாம-அசை].

(க—து) அம்பைச் சரியாகத் தொடுத்து அடியூற இழுத்துவிட்டால் உருவமாட்டாத கவசம் இல்லை. சரியான உபாயத்தை அனுசரித்து முயன்ருல் முடியாத காரியம் இல்லை. ஆகாயத்தில் இயங்கும் அசுரரூரினைச் செம்பியன் தேவர்பொருட்டு வென்று தொலைத்ததே இதற்குப் போதுமான சாட்சி.

"ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்"—திருக்குறள்

இச்செய்தி பல நூல்களில் குறித்திருக்கிறது.

"சாதல்
ஒன்னுர் உட்கும் துன்னருங் கடுந்திறல்
தூங்கெயில் எறிந்தநின் ஊங்கணோர் நினைப்பின்"

(புறம் - 39)

"உயர்விசும்பில்
தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை"

(சிலப - வாழ்த்து - அம்மானை)

"தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்"

(மணிமேகலை - விழாவறை)

"ஒன்னா
ஒங்கெயிற் கதவம உருமுசசுவல் சொறியும
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பியன்"

(சிறுபாண் - 79 - 82)

156. பேறலாகும் பெருமையை முயன்று பெறுதல்

எங்கணொன் றில்லை எமரில்லை என்றொருவர்
தங்க ணழிவுதாம செய்யறக.—எங்கானும,
நன்கு திரண்டு பெரியவாம. ஆறறவும
முன்கை நெடியார்க்குத தோள். 267

(ப-பொ). எமமிடதது ஒருபொருள் இல்லை, எமக்கு ஒரு சுற்றத்தார் இலலையென்று விசாரிதது, தாம் மனந்தளாந்து தமமிடத்து வரும பெருமையை அழிக்கத்தக்கனவறறைச் செய்யாதொழிக. (அப்படிச் செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). அஃது என்போல என்னில, எவ்விடததுப் பிறநதாாக்காயினும மிகவும திரண்டு பெரியவாயிருக்கும், மிகவும் முன்கை நெடியாாயினோர்க்குத் தோள்கள, அதுபோல.

(ப—ரை) எஙகண் ஒன்று இல்லை - எம்மிடத்தில் ஒருபொருளும் இல்லை, எமா இல்லை எனறு - எமககோ சுற்றததாரும இல்லை என்று, ஒருவர் - ஒருவா, தாம தங்கண் அழிவுசெய்யற்க - ஒருவர் தாம் மனம் தளர்ந்து தம்மிடத்து வரும் பெருமையை அழிக்கததககனவற்றைச செய்யாதொழிக (அப்படிச செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). (அஃது என்போல என்னில), எஙகா(யி)னும் - எவ்விடத்துப் பிறந்தார்க்காயினும், ஆற்றவும் முன்கை நெடியார்கசு-மிகவும் முன்கை நெடியாரானவருக்கு, தோள் நன்கு திரண்டு பெரியவாம் - தோள்கள் மிகவும் திரண்டு பெரியவாயிருக்கும்.

(க—து) பெருமையை அடையத்தக்கவர்க்கு அதற்கேற்ற முயற்சி செய்யும் திறம் அமைந்திருக்கும். ஆகவே அன்னோர் முயற்சிசெய்து பெருமையை அடைக என்பதாம்.

"அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்"—திருக்குறள்

157 தொழின்முயற்சியில் நிலையாதவர் நன்மை பெறார்

நிலத்தின் மிகையாம் பெருஞ்செல்வம் வேண்டி,
நலத்தகு வேந்தருள் நல்லாரைச் சார்ந்து,
நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே காணின்,
உலக்கைமேல் காக்கையென் பார். 328

(ப—பொ) நிலத்தின் கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விரும்பி, நன்மைக்குத் தகுதியையுடைய வேந்தர்க்குள் நல்லார் யாவரென்று ஒருவரைச் சேர்ந்து வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று, நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையாரை விசாரித்துப் பார்க்கில், அவரன்றோ உலக்கைமேல் காக்கை (உரலின்கண் அரிசியை விரும்பி அதனையும் நுகரப்பெறாது ஒருகாலும் இருக்கவும் பெறாமல்) நின்றுழலுந் தன்மை எத்தன்மை அத்தன்மை போலவார்.

(ப—ரை) நிலத்தில் மிகையாம் பெருஞ்செல்வம் வேண்டி - நிலத்தின்கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விரும்பி, நலம் தகு வேந்தருள் நல்லாரை சார்ந்து-நன்மைக்குத் தகுதி யையுடைய வேந்தருக்குள் நல்லவரான ஒருவரைச் சேர்ந்து, (அவரிடம் வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று), நிலத்து நிலைகொள்ளா காலரே - நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையவரே, காணின் - விசாரித்துப் பார்க்கில், உலக்கைமேல் காக்கை என்பார் - உலக்கைமேல் காக்கையானது நின்றுழலும் தன்மை போன்றவராவர்.

(க—து). பெருஞ்செல்வம் அடைதற்குரிய இடத்தைச் சார்ந்து அங்கே நிலைவரமாக நில்லாதவர், உலக்கைமேல் காக்கைபோல் ஒரு நன்மையும் பெறார்.

பழமொழி —A rolling stone gathers no moss.

158. தங்கருமத்தைத் தாமே கடைப்பிடித்தல்

தலைக்கொண்ட தங்கருமம் தாமடி கொண்டு,
கடைப்பிடி யில்லாதார் பால்வைத்துக்—கடைப்பிடி
மிக்கோடி விட்டுத் திரியின், அதுபெரி
துக்கோடிக் காட்டி விடும். 377

(ப--பொ). தாம் செய்ய மேற்கொண்ட கருமத்தைத் தாம் மடிமையினகண்ணே கொண்டொழுகி, கடைப்பிடியில்லாதவாமாட்டே வைத்துத் தாமும் கடைப்பிடி கைவிட்டுச் செருக்கின் மிகுந்தோடித் திரியின, தாம் மேற்கொண்ட கருமம் மிகவும் சிந்தியோடிக் காட்டிவிடும்.

(ப—ரை) தாம் தலைக்கொண்ட தம் கருமம் - தாம் மேற்கொண்ட தமது கருமத்தை, மடி கொண்டு-சோம்பல் கொண்டு, கடைப்பிடி இல்லாதாரபால வைத்து - முடிக்கும் துணிபு இல்லாதவரிடம் வைத்து, மிக்கு ஓடி - செருக்கில் மிகுந்தோடி, கடைப்பிடி விட்டு திரியின் - முடிக்குந் துணிவைக் கைவிட்டுத் திரிந்தால, அது-தாம் மேற்கொண்ட கருமம், பெரிது உக்கு ஓடிக்காட்டிவிடும் - மிகவும் சிதைந் தழியும்

பழமொழி — உடையவன் போகா வேலை ஒருமுழம் கட்டை
Never trust to another what you should do yourself.

159. தம்மால் முடிவதைத் தாமே செய்தல்

தம்மால் முடிவதனைத் தாமாற்றிச் செய்கல்லார்
பின்னை ஒருவரால் செய்வித்து மென்றிருத்தல்,
சென்னீ ரருவி மலைநாட' பாய்பவோ
வெந்நீரு மாடாதார் தீ. 293

(ப--பொ). தாம் செய்து முடிக்கலானதொரு காரியத்தைத் தாம் முடித்துச் செய்யமாட்டாது வேறொருவரால் செய்விக்கின்றேம் என்று சொல்லியிருத்தல், பரந்துசெல்லும் அருவி நீரையுடைய மலைநாடனே' வெந்நீரினும் குளியாதவா தீயிலே பாயவல்லரோ? பாயமாட்டாரே, அத்தன்மை போலும்.

(ப—ரை). செல் நீர் அருவி மலைநாட-பாந்து செல்லும் அருவி நீரையுடைய மலைநாடனே! தமமால் முடிவதனை-தாம செய்து முடிக்க லானதொரு காரியத்தை, தாம் ஆற்றி செய்கல்லா - தாம் முடிக்க மாட்டாது, பின்னை ஒருவரால் செயவித்தும - வேறொருவ ராலே செய்விப்போம, என்று இருத்தல - என்று சொல்லியிருத்த லானது, வெந்நீரும ஆடா-வெந்நீரினும் குளியாதவா, தீ பாய்பவோ-தீயிலே பாயவல்லரோ? (பாயமாட்டாரே அத்தன்மை போலும்). [அத்தன்மைபோலும் என்பது தோன்ரூப பயனிலை]

(க—து) பிறரால ஒரு காரியம் நிறைவேறுமென்று நம்பி யிருக்கவேண்டா

பழமொழி -வெதுவெதுவென்ற தண்ணீர் குளிக்காதவளா உடன கட்டை ஏறப்போகிறாள்

160. அல்லலை முயற்சியால் நீக்கல்

முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று
தொழுதிருந்தக் கண்ணே ஒழியுமோ அல்லல்?
இழுகினு னாகாப்ப தில்லையே முன்னம்
எழுதினான் ஓலை பழுது. 29

(ப—பொ). முழுதுலகத்தையும முனனே படைத்தவன் நாம உறுகின்ற அல்லலையும நமக்குப படைத்தான் என்று கருதி, அவனே அவ்வல்லலைத தீர்ப்பானாக அவனைத் தொ ழுது ஒரு காரியத்தை முயலாதிருந்தால, தம அல்லல் ஒழி யுமோ? (அவ்வல்லலைத தபப நினைக்கவே, தன்னை அவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது). முறபட எழுதின ஓலை பழுது பட்டால் அபபழுதுதீரப பின்னையும எழுதுவா ராதலான, முன்செய்த தீவினைப பயனை இபபொழுது செய்யும முயறசி யானே நீங்கலாம்.

(ப—ரை). முழுதுடன முன்னே வகுத்தவன் என்று - முழுதுல கத்தையும் முன்னே படைத்தவன் (நாம் அடைகின்ற அல்லலையும் படைத்தான்) என்றெண்ணி, தொழுது இருந்தக கண்ணே-அவனைத

தொழுது (ஒரு காரியத்தையும் முயலாமல்) இருந்தால், அல்லல் ஒழியுமோ - தம்முடைய அல்லல் நீங்குமோ? முன்னம் ஓலை பழுது எழுதினான் - முன்னே ஓலையைப் பழுதுபட எழுதினவன், இழுகினான் - தாமதித்தவனாய், ஆ(று) - பழுதுபட்ட விதத்தை, காப்பது - (பரிகரிக்காமல்) போற்றுதல், இல்லை - இல்லை [ஏ-அசை]

இழுகுதல் - தாமதித்தல், பின்போதல ஆறு என்பது கடைக் குறையாய் ஆ என நின்றது இங்ஙனமன்றி, இழுகினானாகக் காப பது என்பது இழுகினான் காப்பது எனத் தொகுத்தலாயிற்றென்று கொளவது எளிது

(க—து) ஓலையைத் தப்பாக எழுதினவன் உடனே தப்பைத் திருத்திவிடுவான. அங்ஙனமே அல்லலடைந்தவன் உடனே முயற்சி செய்து அவ்வல்லலினின்றும நீங்குவானாக

"ஊழையும் உப்பக்கங் காணபா உலைவினறித
தாழா துஞற்று பவர்"—திருக்குறள.

161 போது

முடிந்ததற் கில்லை முயற்சி. முடியா
தொடிந்ததற் கில்லை பெருக்கம். வடிந்தற
வல்லதற் கில்லை வருத்தம். உலகினுள்
இல்லதற் கில்லை பெயர். 319

(ப—பொ) ஒருவனால் முடியப்பட்டு முடிந்த கருமத்துக் குப் பின்னை முயலவேண்டுவ தில்லை. முயன்று முடிக்கப் படாது இடையே சிதைந்த கருமத்துக்கு ஆக்கமும இல்லை கோதற ஒன்றை வல்லதற்கு அதனை முடிக்கும்பொழுது வருத்தமும் இல்லை. உலகினுள் இல்லாத பொருட்குப் பேர் இல்லை, அதுபோல.

(ப—ரை). முடிந்ததற்கு முயற்சி இல்லை - முடிவுபெற்ற காரியத் துக்குப் பின்னே முயற்சி வேண்டுவதில்லை முடியாது ஒடிந்ததற்கு

பெருக்கம இல்லை — முயறசிசெயது முடியாது இடையே சிதைந்த காரியததுககு ஆககமும இல்லை வடிநது அற வலலதற்கு வருததம இல்லை - தெளிந்து குறறமற ஒன்றைச செயய வலலதற்கு அதனை முடிககும்பொழுது வருததம இல்லை உலகினுள இலலதறகு பெயர் இல்லை - உலகததில இல்லாத பொருளுககுப பெயா இலலை [ஆக கம இலாபம]

(க—து) முறறுப்பெறற காரியததிறகு முயற்சி வேணடா. இடையிலே சிதைவுற்ற காரியததால இலாபம இல்லை நன்காராய்ந்து செயயத் தொடங்கின காரியம இனிது முடியும உலகில் (உள்ள பொருளகளுக கன்றி) இலலாத பொருளுக்குப பெய ரில்லை

2. கருமம் முடித்தல்

162. ஏற்றபெற்றி ஒழுகிக் கருமம் முடித்தல்

செநநீரார் போன்று சிதைய மதிப்பாரக்கும்,
பொய்நநீரா போனறு பொருளை முடிப்பாரக்கும்,
அநநீ ரவரவாக்குத தககாங கொழுகுபவே.
வெநநீரிற றண்ணீர் தெளிதது 90

(ப—பொ). தம கருமததைக் கெட வொழுகுகின்ற பிறர்க்கும் செவ்விய நீர்மையினை உடையாரைப போன்றும, பொருளைப் பாதுகாதது முடிக்கின்ற பிறர்க்கும அவர்க்கு அன்பு பட்டில்லாதாரைப் போனறும, இப்பெறறியால் அந்நீர்மைகளையுடைய அவரவர்க்குத தகக பெறறியால் ஒழுகவேண்டும, வெய்ய நீரில குளிர்நத நீரை அளாவி ஆறறினாற்போல.

(ப—ரை) சிதைய மதிப்பார்க்கு செம்மை நீரார் போன்றும—தம்முடைய காரியத்தைக கெடும்படி செய்கின்ற பிறரிடம நல்ல தன்மையுடையாரைப் போலவும், பொருளை முடிப்பார்க்கு பொய் நீரார் போன்றும் — பொருளைப் பாதுகாத்து முடிககின்ற பிறரிடம் அன்பு உண்டாகாதவரைப் போலவும், வெந்நீரில் தண்ணீர் தெளித்து-வெய்ய

நீரில் குளிர்ந்த நீரைக் கலந்து ஆற்றினாற்போல, அந்நீர் அவரவர்க்கு தக்காங்கு — அந்நீர்மைகளையுடைய அவரவர்க்குத் தக்க பெற்றியால, ஒழுகுப — ஒழுகுவர் [ஏ-அசை].

(க—து) கெட்டவர்க்கு நல்லவர் போன்றும அன்புள்ளார்க்கு அன்பில்லார் போன்றும் காட்டிக் கருமம் முடிக்க

163. ஆதரவானவரை விரோதித்தலால் விளையும் கேடு

தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாரைத்
தீமாற்றத் தாலே பகைப்படுத்திட் டேமாப்ப
முன்னோட்டிக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே.
உண்ணோட் டகலுடைப் பார் 28

(ப-பொ). தாம் தம்மை ஆற்றமாட்டாதார் தாம் சார்ப் பட்டவர்களைத் தீய சொலவுகளால் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக அவர்க்குமுன் ஓட்டிக்கொண்டு பகைகோடலை அஞ்சிப் போவார். தாம் உண்கின்ற ஓட்டகலை உடைக்கின்றாரோடு ஒப்பர்.

(ப—ரை) தாம் ஆற்றகில்லாதார்-தாம் தம்மைச் செவ்வை செய்து கொள்ளமாட்டாதார், தாம் சாரப்பட்டாரை - தமக்கு ஆதரவாயிருப்பவரை, தீ மாற்றத்தால் பகைப்படுத்திட்டு - தீய வார்த்தைகளால் பகையாக்கி, முரண் அஞ்சி - அவரோடு பகை கொள்ளுதலை அஞ்சி ஏமாப்ப - தமக்குச் சேமமாக, முன் ஓட்டுக்கொண்டு போவாரே - முன் ஓடுதலை மேற்கொண்டு செல்பவர்தாம், உண் ஒட்டகல் உடைப பார் - தாம் உண்கின்ற ஓட்டகலை உடைக்கின்றாரோ டொப்பா [ஓட்டகல் - ஓடாகிய அகல்]

(க—து). வலியில்லாராய், தமக்கு ஆதரவா யிருப்பாரைத் தீய வார்த்தைகளால் பகைத்துக்கொண்டு, அப்பால் அப்பகைமைக் கஞ்சி இருந்த இடம்விட்டு ஓடிப்போகின்றவர், தாம் உண்கின்ற ஓட்டகலை உடைக்கின்றவரை ஒப்பவராவர்

164. பதறுமல் நல்வார்த்தையால் கருமங்கோள்ளல்

புரைய நலந்தவா கண்ணும கருமம
உரையின் வழுவா துவப்பவே கொளக.
வரையக நாட! விரையிற கருமம
சிதையும இடராய் விடும 227

(ப--பொ). உளளம ஒககி நட்புக கொண்டவரிடததும் கொளளுங் கருமததைத தகுதியாக உரைக்கும் உரைகளின் வழுவாமல மனம உவப்பவே கொள்க மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! தமக்கு வேணடியபொழுதே அந்தக் கருமங் கொளள விரைவாராயின் கருமம கெடும் அது கெடுமாயின் தமககும இடராயவிடும.

(ப--ரை) *வரை அகம நாட - மலைமேல உண்டாகிய நாடனே! புரைய கலநதவா கணணும் - மனதொகக நட்புகொணடவரிடததும், உரையின் வழுவாது - உரைககும உரைகளின வழுவாமல், உவப்பவே - மனம் உவபபவே, கருமம் கொளக - கொள்ளுங கருமததைக் கொள்க, விரையின் - தமககு வேணடியபொழுதே அகக ருமஙகொள்ள விரைவாராயின, கருமம சிதையும - கருமம கெடும் இடராயவிடும - அது கெடுமாயின் தமககும இடராய்விடும*

(க--து) *மனதொதத நண்பினரிடம கொளளலான கருமததையும் அவா மனம உவககும்படி நலவாாததை சொல்லிப் பதறுமல் முடித்துக் கொள்க. பதறிச செயகிற காரியம சிதறிக கெட்டுப்போகும்: கெடவே தமக்குத துன்ப முண்டாகும.*

165. உளேய உரையாது உறுதிகோள்ளல்

நிலேஇய பண்பிலார நேரல்ல ரென்றெ
றுளேய உரையா துறுதியே கொள்க.
வளேயொலி மேபாலாய்' வாங்கி யிருந்து
தொளேயெண்ணா ராயநகின் பார 253

(ப—பொ). நிலைநின்ற குணம் இல்லாதவர் நடுவுநிலைமை உடையரல்லரென்று ஒரு வார்த்தையும் வெறுக்கத்தக்கது சொல்லாதே, அவர் மாட்டுத் தாம் கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனைக் கொண்டுவிடுக: சுருண்டு தழைத்த ஐந்து பகுதியையுடைய கூந்தலையுடையாய்! அப்பத்தைத் தின்னாக் கையிலே வாங்கித் தொளையை எண்ணிக் குற்றமென்று நீக்குவாரில்லை ஆதலான், அதுபோல.

(ப—ரை). வளை ஒலி ஐம்பாலாய் - சுருண்டு தழைத்த கூந்தலையுடையாய்! அப்பம் தின்பார் வாங்கியிருந்து தொளை எண்ணார் - அப்பத்தைத் தின்ன விரும்பினவர் அதனைக் கையிலே வாங்கிக்கொண்டு அதிலுள்ள தொளையை எண்ணிக்கொண்டிராமல் அதைத் தின்பர். அதுபோல, நிலைய பண்பு இல்லார் - நிலைநின்ற குணமில்லாதவர், நேர் அல்லர் என்று - நடுவுநிலைமை யுடையரல்லரென்று, உளைய ஒன்று உரையாது - வெறுக்கத்தக்கவிதமாக ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல், உறுதியே கொள்க-அவரிடம் தாம் கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனையே கொண்டுவிடுக.

க—து) வடையைப் பெற்றவர் அதில் உள்ள தொளையை எண்ணிக் குற்றங் கூறியிராமல் அதைத் தின்பர். ஒருவரிடம் நன்மையைக் கொள்ள வேண்டுவோர் அவர் வெறுக்கும் விதமாக வார்த்தை சொல்லாமல் நன்மையைக் கொள்வர்?

பழமொழி — வடையைத் தின்னச் சொன்னார்களா, தொளையை எண்ணச் சொன்னார்களா.

166. பிறரிடம் பெறலான நன்மையைச் சமயமறிந்து பெறுதல்

அன்பின் நெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது
நின்ற பொழுதின் முடிவிதுக் கொள்வது,
கன்றுவிட் டாக்கறக்கும் போழ்தில் கறவானும்
அம்புவிட் டாக்கறக்கு மாறு. 77

(ப—பொ). அன்பினால் ஒருவன் நெகிழும்படி தான் வழிபட்டொழுகி அவனாலுள்ள பயன் கொள்ளாது, தான் நினைத்த

பொழுதே முடிததுக்கொள்வேன் என்று கருதி முயறல், ஆவினைக் கறக்கும்பொழுது அறிந்து கன்றுவிட்டுக் கற வாதே, அவ்வாவினை அமபுவிட்டுக் கறக்கும் நெறியோ டொக்கும்.

(ப--ரை) அன்பின நெகிழ - அன்பினால் ஒருவன மனம் நெகி ழுமபடி, வழிபட்டு - தான் வழிபடடொழுகி, கொள்ளாது - அவனு லுள்ள பயனைக கொளளாது, நின்றபொழுதின் - தான நினைததபொ ழுதே, முடிவித்துககொளவது - முடிததுககொளவேனெனறு கருதி முயலுதல், ஆ கறககுமபோழ்தில - பசுவை வழககமாகக கறககின்ற வேளையில், கனறுவிடடு கறவானாய் - கன்றுவிட்டுக கறவாமல், ஆ - பசுவை, அம்புவிட்டு கறக்கும ஆறு - (தான் நினைததபோது) அம்பு விட்டுக கறக்கும விததததை ஒககும.

(க--து) ஒருவரிடததில பெறலான நனமையை ஹிதமாய்ச சமய மறிநது பெற்றுககொள்ளாமல தான நினைததபோது பெறறுககொள்ள முயலுதல் உசிதமன்று

167. சோம்பனே ஏவிய காரியம் முடிவுபெறாது

மடியை வியங்கொளின் மற்றைக் கருமம
முடியாத வாறே முயலும் - கொடியனாய்'
பாரித்த தவனை நலிந்து தொழிலகோடல,
மூரி உழுது விடல. 389.

(ப--பொ). சோமபனை ஒரு கருமததின கணணே ஏவின் அநதக் கருமங்களை முடியாதபடியே முயலும. கொடிபோ லும இடையை யுடையாய்! ஒரு கருமததைச் செய்யப் பாரித்தவரை நலிநது தொழிலகொளளுதல, மூரியெருத் தான் உழுவதனோ டொக்கும்

(ப--ரை) கொடி அனனைய - கொடிபோலும் இடையை உடை யாய்! மடியை வியம் கொள்ளின் - சோம்பனை (ஒரு கருமததின்கண்) ஏவினால், மற்றை கருமம முடியாத ஆறே முயலும - அந்த ஏவலை யடுத்த காரியம் முடியாத விதமாகவே (அவன்) முயல்வான். பாரித்

தவனை - (ஒரு காரியம் செய்யப்) பாரித்தவனை, நலிந்து தொழில் கோடல் - வருத்தித் தொழில்கொள்ளுதலானது, மூரி உழுதுவிடல் - கிழவெருதுகொண்டு உழுவததோ டொக்கும்

பாரித்தவன் - (பாரி - பருமன்) - பருமனானவன் மனத்தில் ஊக்க மில்லாது உடல் பருமனானவன் வியம்-ஏவல்

(க--து). சோம்பனை ஏவிய காரியம் முடிவுபெறாது ஊக்கமில லானாய் உடல் பெருத்தவனை வருத்திக்கொள்ளும் தொழில் செவ்வி பெறாது

"இன்னா மூரியெருத்தா லுழவு"—இன்னாநாற்பது

168. காணிகோடாமல் காரியம் முடியாமை

ஆணியாக் கொண்ட கருமம் பதிற்றாண்டும்
பாணித்தே செய்ப வியங்கொளினின —காணி
பயவாமல செய்வாரார்? தஞ்சாகா டேனும
உயவாமல சேறலோ வில். 308

(ப—பொ). படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தைச் சிலர்க்கு ஒன்றைக் கொடாதே செய்ய ஏவினால, அவ்வேவப்பட்டவர் பதிற்றியாண்டைக காலமும் இவர்க்குக் கருமஞ் செய்வோமென்று காலத்தை நீட்டித்துப் படியாணி செய்வார் ஆதலால், காணிபபொருளாயினும கொடாமல செய்வார் யாவர்? தமமுடைய சகடமாயினும உயவுநெய் இடாமல செல்லாது, அதுபோல.

(ப--ரை) தம் சாகாடு ஏனும் - தமமுடைய சகடமாயினும், உயவாமல் - உயவுநெய் யிடாமல், சேறல் இல் - செல்லுதல் இல்லை (அதுபோல), காணி - காணியளவு பொருளாயினும், பயவாமல் - கொடாமல், செய்வார் ஆர் - கருமம் செய்பவர் இல்லை ஆணியா(க) கொண்ட கருமம - படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தை, வியம கொள்ளின்—சிலர்க்கு ஒன்றும் கொடாமல் செய்ய ஏவினால், பதிற் றாண்டும் பாணித்தே செய்ப - (ஏவப்பட்டவர்) பத்துவருஷ கால

மும் (இவர்க்குக் கருமம் செய்வோமென்று) காலதாமதம் பண்ணியே (படியாணி) செய்வார் [ஓ-அசை] உயவுநெய்- Grease.

(க--து) சிறிது பொருளாயினும் கொடாமல் ஏவிய காரியம் எவ்வளவு காலமாயினும் இனிது முடியாது.

பழமொழி — கையிலே மஞ்சள் ஆனால் காரியம் மஞ்சூதான். Money is the best bait to fish for man with. Money makes the old wife trot

169. காரியம் செய்பவனை எச்சரித்தல்

விட்டுக் கருமம் செயவைத்த பின்னரும்
முட்டா தவரை வியங்கொளல் வேண்டுமால்.
தொட்டக்கால் மாழ்கும் தளிர்மேலே நிற்பினும்
தட்டாமல் செல்லா துளி 279

(ப-ரை) ஒருவர்மேலே கருமத்தை விட்டுச் செய்ய வைத்த பின்னரும் இடையறவுபடாதே அவரை ஏவி ஆராய வேண்டும்; தொட்டவாறே துவளும் தளிர்மேலே நின்றதாயினும் தன்னைத் தட்டாமல் அத்தளிரை அறுத்து உளி ஆதலான்.

(ப—ரை) தொட்டக்கால் மாழ்கும் - தொட்ட அளவிலே துவளுதலான, தளிர்மேலே - தளிரின்மேலே, நிற்பினும் - நின்றதாயினும், உளி - உளியானது, தட்டாமல் - தன்னை ஒருவன் தட்டாமல், செல்லாது - (அத்தளிரை) அறுத்துச் செல்லாது (ஆதலால்), கருமம் விட்டு செயவைத்த பின்னரும் - (ஒருவர் மேலே) ஒரு காரியத்தை விட்டுச் செயவைத்த பின்னரும், அவரை முட்டாது வியங்கொளல் வேண்டும் - அவரை இடையறவுபடாது ஏவியாராய்தல்வேண்டும். [ஆல - அசை]

(க—து) மிகவும் நொய்மையான தளிர்மேல் நின்ற உளியும் தட்டாமல் தளிரில் இறங்காது. ஒருவரை ஒரு காரியத்தில் ஏவிச் செய்ய வைத்த பின்னரும் அவரை அடிக்கடி எச்சரிக்கை பண்ணிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்

"தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமல் செல்லா
உளிநீரா மாதோ கயவர்"—நாலடியார்.

170. கயவர்மேல் காரியம் வைத்தவர் நன்மையடையார்

காட்டிக் கருமம் கயவர்மேல் வைத்தவர்
ஆக்குவ ராற்ற எமக்கென்றே அமர்ந்திருத்தல்,
மாப்புரை நோக்கின் மயிலன்னாய்! பூசையைக்
காப்பிடுதல் புன்மீன் றலை. 12

(ப-பொ). தம் கருமத்தைக் கீழ்மக்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்து மற்றவர் தம் கருமத்தை ஆக்குவர் என்று நினைத்து மேவியிருத்தல், மான்விழியை ஒவ்வாநின்ற மயிலன்னாய்! பூசையைப் புன்மீன் உணங்குகின்றவிடத்துக் காக்கவைத் ததனோ டொக்கும்.

(ப--ரை) மா புரை நோக்கின் மயில் அன்னாய் - மான்விழியை ஒக்கும் விழியையுடைய மயில்போன்றவளே! கருமம் - தம்கருமத்தை, கயவர்மேல் காட்டிவைத்து - கீழ்மக்களிடம் காட்டிக்கொடுத்து, அவர் எமக்கு ஆற்ற ஆக்குவர் - அவர் எமக்குக் கருமத்தைச் செவ்வையாகச் செய்துகொடுப்பர், என்று அமர்ந்திருத்தல் - என்று நினைத்துச் சும்மா உட்கார்ந்திருத்தலானது, பூசையை - பூனையை, புல் மீன் தலை - அற்பமான மீன் (உலர்கின்ற) இடத்தில், காப்பு இடுதல் - காவல் வைத்ததனோ டொக்கும்

(க--து) தம்முடைய காரியத்தைக் கீழ்மக்களிடம் ஒப்பித்திருப்பவர் ஒரு நன்மையும் அடையார்

பழமொழி—நாறல் மீனைப் பூனை பார்ப்பதுபோல. "காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு" நரியின் கையிலே குடலைக் கழுவக் கொடுத்தாற்போல. To set the fox to keep the geese. Give never the wolf the wether to keep.

171. கருமஞ்செய்ய அறிவுள்ளாரை நியமித்தல்

தெறற அறிவுடையார்க கல்லால் திறனிலா
முற்றலை நாடிக கருமஞ் செயவையாா,
கற்றோன் றறிநது கசடறற காலையும
மறறதன் பாறறோமபல நனறு. 373

(ப-பொ). தெளிய அறிநத அறிவுடையார்க்கன்றித் திறப்பாடில்லாத அறிவோடு பொருநதிய முறறனவுடையோனை நாடித தம கருமததைச செய்யவையாா. ஒன்றைக் கற்றறிநது கல்வியின்கண் கசடறறவிடததும குணமற்றோர்பால் கொண்ட நட்புத தேயபுதல் நன்று

(ப—ரை) தெறற அறிவுடையாாககு அல்லால் - தெளிய அறிந்த அறிவுடையாரிடததன்றி, திறன் இலா முற்றலை — சாமர்த்தியமில்லாத அறிவோடு பொருநதிய முறறனவுடையோனை, நாடி—நாடி, கருமம்—தம கருமத்தை, செயவையாா - செய்யவையாா ஒன்று கற்றறிந்து—ஒன்றைக கற்றறிநது, கசடு அறற காலையும—கல்வியினகண் குற்றமற்றவிடததும, மற்றதன்பால்-குணமறறாரிடம கொணட நட்பு, தேம்பல் நன்று—மெலிதலே நன்று [திறனிலா முற்றல — அறிவின்மை முற்றியவன் முற்றனவு-முற்றல்-முதிர்ச்சி]

(க—து) தம் கருமத்தைச் செய்ய அறிவுள்ளாரையே நியமிததல் வேண்டும கறறவிடததும் குணமில்லாரிடம் நட்பு வளர்தலாகாது

172. கற்றவனுக்குக் கொடுத்த பொருள்

உற்றான் உறாஅன் எனல்வேண்டா ஒண்பொருளைக்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக்க.—கற்றான்
கிழவனுமாகேட்கும. சேரா னெனினும்
இழவன் றெருதுண்ட உபபு. 38

(ப—பொ). தனக்குச் சுற்றததான் அலலன என்று ஆராய வேண்டுவ தில்லை. தனது ஒளளிய பொருளைக கற்றறிந்தோனை நோக்கியே அவன் மாட்டே கைவிடுக்க. கற்றவன், தன்னை

யாக்கிய தலைவன் சொல்லைக் கேட்டுச் செய்யார், செய்யாரு யினும், எருதுண்ட உப்பு ஒருவற்கு இழவன்று. (ஆதலால் அவன் கொண்ட பொருளும் கடைக்கால் தனக்கே உதவும்)

(ப—ரை). உற்றான்-இவன் தனக்குச் சுற்றத்தான், உறான்-இவன் அயலான், எனல் வேண்டா-என்று ஆராய வேண்டுவதில்லை. ஒண் பொருளை-ஒள்ளிய பொருளை, கற்றானையே நோக்கி - கற்றறிந்தவனை யே நோக்கி, கைவிடுக்க - கொடுக்க கற்றான்-கல்விமான், கிழவன் உரை-தன்னையாக்கிய தலைவன் சொல்லை, கேட்கும்-கேட்டுச் செய் யும் கேளான் எனினும்-கேட்டுச் செய்யானாயினும், எருது உண்ட உப்பு இழவு அன்று-எருதுண்ட உப்பு நஷ்டமாகாமைபோல அது ஒருவனுக்கு நஷ்டமன்று

(க—து) கொள் முதலியவற்றை உப்பிட்டு உணப்பிப்பது நோயைத் தவிர்த்து எருதுக்கு ஊறுசெய்வதால் எருது சலிக்காமல் தலைவனுக்கு வேலைசெய்யும் அதுபோல் கற்றவன் காரியம் செய்யும்போது அவ னுக்கு ஈந்த பொருள் நஷ்டமாகாமல் தலைவனுக்கு லாபத்தையே உண் டாக்கும்

173. கருமஞ்செய்ய அயோக்கியரை வையாமை.

கட்டுடைத் தாகக் கருமஞ் செபவைப்பின
பட்டுண்டாங் கோடப் பரியாரை வையற்க.
தொட்டாரை ஒட்டாப் பொருளில்லை இல்லையே
அட்டாரை ஒட்டாக் கலம். 11௮

(ப—பொ). அரணுடைத்தாப் வகை ஒரு கருமத்தை ஒரு வரைச் செய்யவைப்பின' அக்கருமத்தை உளப்பட்டதன் கண் உள்ள பயனைத் தாம் உண்டு செலலும் பரிவிலாதாரை அக்கருமத்தின் கண்ணே வையாதொழிக. ஒரு பொருளைக் கையால் தொட்டாரை ஒட்டாத பொருள் இல்லை: அட்டா ரைப் பொருந்திப பயன்படாத கலமும் இல்லை, ஆதலால்.

(ப—ரை) தொட்டாரை - கையால தொட்டவரை, ஒட்டா-ஒட்டாத, பொருள்-பொருள, இலலே - இலலே அட்டாரை-சமைததவரை, ஒட்டா-பொருந்திய பயனபடாத, கலம-கலமும, இல்லே-இல்லே. (ஆதலால), கட்டு உடைததாக - அரண உடையதாம வகை, கருமம் - ஒரு கருமததை, செய வைபபின்-ஒருவரைச செயயவைபபின, படு- அககருமததை உளப்பட்டு, ஆஙகு உணடு - அதன்கண உள்ள பயனேத தாம் உண்டு, ஓடும-செல்லும, பரியாரை - பரிவிலாதாரை, வையற்க-அககருமததின்கண் வையாதொழிக. [கட்டு என்பது காவல்]

(க—து). தான் செயயுமபடி நியமிககப்பட்ட காரியததால உணடாகும் பயனேக கைககொளபவனேக காரியததில நியமிககலாகாது

174. நன்மையில்லாதவனேக காரியத்தினின்று களேயுமாறு.

நாட்டிக கொளளபபட்டார நனமை இலராயின்
காட்டிக் களேதுமென வேணடா—ஓட்டி
இடமபட்ட கண்ணுய்' இறககுமை யாட்டை
உடமபடுதது வெளவுண்டா ரில. 39

(ப—பொ). தமமாலே ஆககிக கொளளபபட்டார தாம ஏவபபட்ட காரியததினகண நினறு தமமை ஏவினுாககு நனமையாவதைச் செய்யிலராயின, அசசெய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவிததுக காரியததின் நிறுததுதலேக களேவேம என்று கருதாதே. குழைகளே யோட்டி, இடமுணடாகவே அகன்ற கண்ணினேயுடையாய்' சாவககடவமையாட்டை உடனபடுத்திக் குருதிகொளவார இலலே

(ப—ரை) ஒட்டி - குணடலஙகளே ஓட்டி, இடமபடட - இடமுணடாகவே அகன்ற, கண்ணுய-கணணினேயுடையாய' இறககும மையாட்டை உடமபடுதது - சாவககடவ காராட்டை உடன்படுததி, வெளவுண்டார இல - அதன இரததததை வெளவுவார இல்லே. (அதுபோல), நாட்டிக கொளபபட்டார-தம்மாலே ஆககிக கொளளப்

பட்டவர், நன்மை இலராயின் - (தாம் ஏவிய காரியத்தின் கண் நின்று ஏவினார்க்கு) நன்மையாவதைச் செய்யிலராயின், காட்டி - அச்செயயாமையைப் பிறர்க்கு அறிவித்து, களைதும்-காரியத்தின்கண் நிறுத்ததலைக் களைவேம், எனவேண்டா - என்று கருதவேண்டா

(க—து) தாம் வளர்த்த வெள்ளாடு பயன்படுதலின்றி இறப்பதாயின், இறப்பதற்குமுன்னே அதற்கு ஆதாரமான அதன இரத்தத்தை வெளவுதல் இல்லை தாம ஆதரித்து நட்பாகக கொள்ளப்பட்டவா, தாம் ஏவிய காரியத்தில் நின்று நன்மையானதைச் செய்யாவிட்டால், அதனைப் பிறர்க்கறிவித்து அக்காரியத்தில் நின்றும அவரைக் களைய வேண்டா அவா குற்றத்தைப் பிறரறிய வெளியிடாமலே அவரை நீக்கிவிடுக என்பதாம்

175. வஞ்சகர் தூரத்தில் ஏவப்பட்ட கருமமுடித்துத் திரும்பார்

அகந்தூய்மை யில்லாரை ஆற்றப் பெருக்கி
இகந்துழி விட்டிருப்பின் அஃதால்—இகந்து
நினைந்து தெரியானாய் நீள்கயத்துள் யாமை
நனைந்துவா என்று விடல். 263

(ப—பொ). மனத்தால தூய்மை யில்லாதாரை மிகப் பெருகப்பண்ணித் தனக்குச் சேய்த்தாய இடத்திலே போய்த் தனக்கு ஒரு கருமம் செய்ய ஒருவன் ஏவியிருப்பானாயின், அஃது, ஆராய்ந்தறியானாய் யாமையை அகப்படுத்தானொருவன் நீள கயத்துள்ளே புகுந்து நனைந்துவா எனறு சொல்லி அவ்வாமையை விட்டதனோ டொக்கும

(ப—ரை) அகம தூய்மை இல்லாரை-மனத்தால் தூயமையிலலாதவரை, ஆற்ற பெருககி - மிகப் பெருகப்பண்ணி, இகந்த உழி - தனக்குத் தூரமாகிய இடத்திலே, விட்டிருப்பின் - தனக்கு ஒரு கருமஞ் செய்ய ஒருவன ஏவியிருப்பானாயின், அஃது-அது, நினைந்து தெரியானாய்-ஆராய்ந்தறியானாய், யாமை-(யாமையைப் பிடித்த ஒருவன் அந்த)

யாமையை, இகந்து-போய், நீள்கயததுள் நனைந்துவா-நீண்ட கயத்துள்ளே புகுந்து நனைந்துவா, என்று-என்றுசொல்லி, விடல்-விட்டதனோடொக்கும்.

(க—து). ஆமையைப பிடிததவன் அதனைக குளிததுவா என்று பெரிய குளததில் விட்டால், அது திரும்பவும அவன் கைககு அகப்படாது சுததமன மில்லாதவரைத தூரமாகிய இடததில் தனக்கு ஒரு கருமம செயயும்படி ஏவினால, அவா அககருமததை முடிதது அவனிடம் திரும்பாா.

176. நுண்ணறிவுடையானுக்கும் கருமங்கெடுதல்

உழையிருநது நுண்ணிய கூறிக கருமம
புரையிருநத வாறறியான் புக்கான விளிதல்,
நிரையிருநது மாண்ட அரங்கினுள வட்டுக
கரையிருந தாக்கெளிய போர். 86

(ப—பொ) முதனமையுடையா னொருவன் அருகிருநது நுண்ணிய காரியங்களை ஆராய்நதுசொலலிக் குற்றமிருநத நெறியறியாதே அக்கருமத்தைச் செய்யபபுக்கவன் கெடுதல் உளதாம்; மககளாக நிரையிருககபபட்டு மாடசிமைபபட்ட வட்டாடும அரஙகினகண் பொராதே மருங்கிருந்தா கூறுதற கெளியவாய்த் தோன்றும வட்டுப் போர்கள் பொருதல் அரியவாமாறு போல.

(ப—ரை) நிரை இருநது-வரிசையாக இருந்து, மாணட அரஙகினுள் - மாட்சிமைப்பட்ட அரஙகினகண, வட்டு போா - வட்டுப் போர்கள், கரை இருந்தாககு எளிய-பொராது பககததிருநதவா சொல்லுதற் கெளியவாயப் பொருதல அரியவாம (அதுபோல), உழை இருந்து - முதன்மையுடையான் ஒருவன அருகிலிருநது, நுண்ணிய கூறி-நுண்ணிய காரியங்களை ஆராயந்து சொல்லி, புரை இருந்த ஆறு அறியான்-குற்றமிருந்த நெறியறியாதே, கருமம புக்கான்-கருமததைச் செய்யப் புககவன், விளிதல்-கெடுதல் உளதாம்.

(விளிதல்) உளதாம எனப் பயனிலே வருவிததுககொள்ள வேணடும அரஙகு-வகுதத தானம். வட்டாடுதல-உணடையுருட்டல் "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைததுக, கல்லாச சிறுஅா நெலலிவட் டாடும" என நற்றிணையில வருகின்றது "அரங்கினறி வட்டாடி யறறே" எனட திருககுறள்.

(க—து) பககததிலிருநதவா இது செய் அது செய்யென்று சில நுட்பங்களைச சொலவது எளிதாயினும, அரஙகிலே வட்டாடுவோர தமது தவறு இன்னதென றறியாமல தோல்வியடைவ துணடு முதன்மையுடையோா அருகிலிருநது சில நுட்பஙகளைச சொலவது எளிதாயினும குற்றமிருநத வகையை அறியாமல் காரியஞ்செயயப புகுநதோா கெடுவதுணடு ஆகவே கருமததுசகுரியவர் அததவற்றைப பொறுததல் வேணடும் என்பதாம.

3. மறை பிறரறியாமை.

177. மறைவான காரியத்தில் எவரையும் நம்புதலாகாது

சுறறததாா நட்டாா எனசசென றொருவரை
அற்றததால தேறுா அறிவுடையார்.—கொறறபபுள
ஊர்நதுலகம தாவின அணணலே யாயினும
சிர்நதது செய்யாதா ரில். 67

(ப—பொ). சுற்றத்தாரென்றும நட்டாரென்றும கொணடு ஒருவரை மறைததுச செய்யும காரியததின்கண் அறிவுடையாா தேறுா. வெனறியையுடைய புள்ளை ஊாவதுஞ செய்து உலகத்தைக காலால் கடபபதுஞ செய்த உயாநத முதலவ னேயாயினும தனககுச சீாககபபெறற தொனறை ஒழிய விடுவா ரில்லை.

தனப்பேறு சீரிதா யிருநததாயின் பழியும் பாவமும் பாராதே யாவராயினும மனந்திரிநது வெளவுவா.

(ப—ரை) கொற்றம் புள் ஊாந்து-வெற்றியையுடைய பறவையை ஊர்வதும் செய்து, உலகம் தாவின - உலகத்தைக் காலால் கடப்பதும்

செயத, அண்ணலே ஆயினும - முதல்வனேயாயினும், சோநதது - தன ககு மிக்க ஊதியம தருவதொனறை, செயயாதாா இல-ஒழியவிடுவார் இலலை (ஆகையால்), அறிவுடையாா - அறிவுள்ளவா, அறறததால் - பிறரறியாமல மறைததுச செயயும் காரியததின்கண, ஒருவரை - ஒருவரை, சுற்றததாா நட்டாா எனசசெனறு-சுற்றததாரெனறும சினேகரெனறும கொண்டு, தேறாா-தெளியாா

கொறறப்புள-கருடன (பெரிய திருவடி) உலகம தாவின அண்ணல-திரிவிகரமன (திருமால).

(க-து) மிகக செலவம பெறுவதாயிருபபின பழியும பாவமும் பாராதே யாவராயினும மனம வேறுபட்டு அதனை வெளவுவர் ஆகையால, பிறரறியாமல தாம மறைததுச செயயும காரியததை எவரையும நமபி வெளியிடவேண்டா.

17Ś மறைவான சூழ்ச்சியில் மாண்பிலாரை நீக்குக

வெள்ளமாண் பெல்லாம உடைய தமரிருபப,
உள்ளமாண் பிலலா ஒருவரைத—தெள்ளி
மறைக்கண் பிரிததவரை மாறறு தொழிதல்,
பறைக்கண் கடிப்பிடு மாறு. 180

(ப-பொ). வெள்ளமபோல அளததறகரிய மாண்ட குணமெலலாம உடைய தமா அவ்விடத திருபபககொண்டு, உளத்தின்கண மாட்சிமையிலலாத ஒருவரை ஆராய்நது சூழ்சசிக்கண் நீககி அவரை மாறறுதொழிதல், பறையினகண கடிப்பிட டெறிதலோ டொககும

(ப-ரை) வெள்ளம மாண்பு உடைய தமா இருபப - வெள்ளம் போல் அளததற்கரிய சிறநத குணமெலலா முடைய உறவினா இருப்பவும, உள்ளம மாண்பு இலலா ஒருவரை-மனததின்கண மாட்சிமையில்லாத ஒருவரை, தெள்ளி-ஆராய்நது, மறைககண பிரிதது அவரை மாற்றுது ஒழிதல-சூழ்ச்சிககண் நீககி அவரை விலககாது விடுதல், பறைக கண் கடிப்பு இடும் ஆறு-பறையின்கண் குறுந்தடியிட்டு எறிதலோடொககும்.

(க—து). இரகசியமான ஆலோசனையில் மாட்சிமையுள்ள உறவினரைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம், மாட்சிமையில்லாரை நீக்கிவிடவேண்டும் அங்ஙனம் செய்யாக்கால் பறையறைந்தாற்போல இரகசியம் வெளியாகிவிடும்

''அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறக் குயத்துரைக்க லான்"—திருக்குறள்

179. அன்பறியுமுன் மறையை வெளியிடலாகாது

அன்பறிந்த பின்னல்லால் யார்யார்க்கும் தம்மறையே
முன்பிறர்க் கோடி மொழியற்க —தின்குறுவான்
கொல்வாங்குக் கொன்றபி னல்ல துயக்கொண்டு
புல்வாய் வழிப்படுவா ரில 257

(ப—பொ). தம்மேலுள்ள அன்பு அறிந்த பின்பன்றி யாவர் யாவாக்காயினும் தம்மறைத்தை முந்துறவே பிறரொருவர்க்கு உள்ளஞ்சென்று உரையாதொழிக. தின்னவேண்டிக் கொல்லும்படியே கொன்றபி னல்லது உய்ந்துபோன பின்பு புல்வாயின் ஊனை அடுதற்கு வேண்டும் நெறியாகிய காயமுதலிய அரைப்பா ரில்லை.

''கொன்றிடி னல்ல" தென்று பாடமாயின், கொல்லுமத் துணையல்லதே வழிப்படுவா ரிலலை என்றவாறு.

(ப—ரை) தின்குறுவான் - தின்னவேண்டி, கொல்வாங்கு கொன்ற பின் அலலது-கொல்லும்படியே கொன்றபின் அலலது, உயக்கொண்டு - தப்பிப்போன பின்பு, புலவாய் வழிப்படுவோர் இல் - மானின் ஊனை அடுதற்குவேண்டுமெநறியாகிய காயம் முதலியனவற்றை அரைப்பாரில்லை யார் யாரகும் பிறக்கு-யாவர் யாவாக்காயினும் பிறாக்கு, அன்பு அறிந்தபின் அல்லால் முன் - தம்மேலுள்ள அன்பை அறிந்த பின்பன்றி முந்துற, தம் மறை-தம்முடைய ரகசியத்தை, ஓடி-உள்ளஞ் சென்று, மொழியற்க-சொல்லாதொழிக [ஏ-அசை].

தின்குறுவான் - தின்ன (வினையெச்சம்). கொல்வாங்கு - செல்வுழி என்பதிற்போல வகரம் உடம்படுமெய் யல்லாதமெய் புல்வாய் - கலைமான்

(க—து) மானைத் தின்னவேண்டினோ மானைக கொன்றபினல் லது கொல்லுமுன அதைச் சமைததற்குரிய காயவகைகளைத தேடார பிறா நம்மிடம் வைததுள்ள அன்பின் ஆழத்தை அறிநதபி னலலது அறியுமுன் நமமுடைய ரகசியஙகளை அவரிடம சொல்லுதலாகாது

1**0 கயவாக்கு மறையுரையாமை

நயவர நட்டொழுகு வாருமதாம் கேட்ட
துயவா தொழிவா ரொருவரு மிலலை.
புயலமை கூநதற பொலநதொடி' சானறோா
கயவாக குரையார் மறை. 229

(ப—பொ). அனபுபடத் தமமோடு நடடொழுகுவாரும தாம கேட்ட மறையைப பிறரோடு சொலலி ஆராயாதொழி வார் ஒருவரு மிலலை. ஆதலால, புயல்போல அமைநத கூந் தலையுடைய பொலநதொடி' அறிவின னமைநதார் தாம் மறைத்துச்செய்யும காரியஙகளைக் கீழ்மககட்கு உரையார.

(ப—ரை) புயல் அமை கூநதல பொலம தொடி - மேகமபோல் அமைந்த கூநதலையும பொனனலாகிய தொடியையும உடையாய்! நயவர நட்டொழுகுவாரும்-அனபுபடத தமமோடு சினேகமபணணி நடப்பவரும, தாம கேட்டது-தாம் கேட்ட ரகசியததை, உயவாது ஒழிவார—பிறரொடு சொலலி ஆராயா தொழிவார, ஒருவரும இல்லை - எவரும இலலை (ஆகையால), சான்றோா கயவாககு மறை உரை யார-அறிவினல் அமைநதார தாம மறைததுச செய்யும காரியங்களைக் கீழ்மககட்கு உரையார

நயவர - நயமவர - அன்புண்டாக உயவாது - உயாவாது - உசா வாது

(க—து) அன்புள்ள சினேகரே யாயினும் தாம் கேட்ட ரகசியத் தைப் பிறரிடம் சொல்லி உசாவாம விருப்பவா இல்லை ஆகையால் கீழ்மக்களிடம் ரகசியததை வெளியிடவேண்டா

181. சிறியா ரறிந்த மறை வெளிப்படும்

பெருமலை நாட' பிறரறிய லாகா
அருமறையை ஆன்றோரே காப்பர்.—அருமறையை
நெஞ்சிற் சிறியாரக் குரைத்தல், பனையின்மேல்
பஞ்சிவைத் தெஃகிவிட் டற்று 91

(ப—பொ). பெருமலை நாடனே! பிறர் அறியலாகாத அருமறையை அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லார். அரிய மறையை நெஞ்சிற் சிறிய குணத்தாரக்குச் சொல்லுதல் நெடியபனையின்மேல் பஞ்சியை வைத்து எஃகினாற் போலும்

(ப—ரை) பெருமலை நாட - பெருமலை நாடனே' பிறர் அறியல் ஆகா அருமறையை-பிறர் அறியத்தகாத அரிய ரகசியத்தை, ஆன்றோரே-அமைந்த அறிவுடையோரே, காப்பர்-(வெளிவிடாமல்) காக்கவல்லார் நெஞ்சின் சிறியாரக்கு-நெஞ்சிலும் சிறிய குணத்தாரக்கு, அருமறையை உரைத்தல் - அரிய ரகசியத்தைச் சொல்லுதல், பனையின் மேல் பஞ்சி வைத்து எஃகிவிட்டற்று-உயரமான பனையின்மேல் பஞ்சியைவைத்து எஃகினாற்போலும் [எஃகுதல்-பஞ்சிகொட்டுதல்]

(க—து) பனையின்மேல் வைத்துக் கொட்டிய பஞ்சி ஊரெல்லாம் பரத்தல்போல, அற்பரிடத்தில் வெளியிட்ட ரகசியம் ஊரெல்லாம் பரவிவிடும்

182. பிறரை நம்பி மறையை வெளியிட்டவன் கெடுதல்.

விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கும்
முளிந்தாரைத் தஞ்சம் மொழியலோ வேண்டா.
அளிந்தார்கண் ணாயினும் ஆராயா னாகித்
தெளிந்தான் விளிந்து விடும். 42

(ப—பொ). எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போலப் பிறராகி நிற்கும் ஈரமற்றாரைத் தேறவேண்டா என்று எளிதாக மொழிந்து கற்பிக்கவேண்டுவ தில்லை. தமக்கு அன்புடையாராய் ஈரமுடையார் மாட்டும் ஆராயானாகித் தெளிந்தான் கெடும்.

(ப-ரை) அளிந்தார் கண் ஆயினும்-தமக்கு அன்புடையராய் ஈர முடையாரிடத்தும், ஆராயானாகி தெளிந்தான - ஆராயானாகி நம்பின வன, விளிந்துவிடும்-கெடுவான் விளிந்தாரே போல-எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போல, பிறராகி நிற்கும் முளிந்தாரை-பிறராகி நிற்கும் ஈரமற்றாரை, தஞ்சம் மொழியலோ வேண்டா-(நம்ப வேண்டா என்று) எளிதாக மொழிந்து கற்பிக்கவேண்டுவ தில்லை [முளிதல் - காய்தல் சஞ்சம-எளிமை]

(க-து) அன்பரை நம்பி ரகசியம் வெளிவிட்டவன் கெடுவா னென்றால், பிறரை நம்பலாகாது என்பது சொல்லவேண்டா

"அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு"—திருக்குறள்

4. தெரிந்து செய்தல்

183 அவரவர் துன்பத்துக்கு அவரவரே காரணம்

ஆது மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன்
மேவுந் துணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்.
கோலமுடைய தொடங்குவாரக் கில்லையே
தாமும் தாவார் நோய் 7

(ப-பொ) மூவடி நிலம் கொடுப்பது எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லிப் பண்டொரு நாள் உலகமுழுதாண்ட மாவலி யும் தன் மந்திரி சொல்லைக் கேட்குமளவு அறியானாய்ச் செருக் கினால் மிக்கு நீர் தத்தமாகத் தாரைவார்த்து உலகமெல்லாம் இழந் தான். ஆகலால் முறையுடைய காரியங்களைச் செய்யத் தொ டங்குவார்க்குத் தமக்குத் தாமே தாவாத நோய்கள் இல்லை.

(ப-ரை) உலகம் ஆண்டவன் - உலகமுழுதாண்ட மாவலியும், மே(வு)ம் துணை அறியான் - தன் மந்திரி சொல்லைக் கேட்கும் அளவு ..., யானாய், எனக்கு எளிதாம் என்று - (மூவடி நிலம் கொடுப்பது) எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லி, மிக்கு - செருக்கினால் மிக்கு,

நீர்பெய்து - நீர்ததானமாக நீர்வார்தது, இழந்தான் - உலகமெல் லாம் இழந்தான் (ஆதலால்), தோம் உடைய தொடங்குவாரகரு-, குற்றமுடைய காரியஙகளைச் செய்யத தொடங்குவார்கரு, தாம் தர வாரா நோய் இல்லையே-தமகருத் தாமே தர வாராத நோய்கள் இல்லை

(க—து) முன்பின ஆராயாமல் குற்றமுள்ள காரியத்தைச செயயத் தொடங்குவார் தாமே துனபங்களை வருவிததுககொளவா. அவாக ளுககு வரும துன்பங்களுககு அவாகளே காரணமன்றி வேறிலலை இவ்வுண்மைககு மாபலி சரிததிரம் உதாரணம

மாபலியினது செருககை ஒழிககத திருமால் காசிபருககும அதிதிக் கும வாமனரூபமா யவதரித்து, அவனிடஞ்சென்று மூன்றடி மண இரந்தபோது, அது வஞ்சனையென் றறிநத சுககிரன் கொடுகக வேணடா என்று தடுத்தானுகவும், அதனை ஆராயாது மாபலி தானநீா வார்ததான் என்பது இங்கே சுட்டிய புராண கதை

பழமொழி.—A man may cause his own dog to bite him

181 சொறசோராமையின் அருமை

நறபால கறறரும நாடாது சொலலுவா.
இறபால ரலலாா இயல்பினமை நோவதென்?
கறபால இலஙகருவி நாட'மற றியாாாஹும
சொற்சோரா தாரோ இலர். 94

(ப--பொ). நல்ல குடிபபிறநது கற்றரும ஆராயாது சில சொல்லுவாா. ஆம குடிப்பிறவாதா ரியலபின்மை நோவது என்? கற்பால இலங்கருவி நாடனே' சொல்லினகண சோாவு படாதார் உலகின்கண் யாவருா இல்லை.

(ப—ரை) கலபால் இலஙகு அருவிநாட - மலையினிடம விளங கும் அருவி பாயும நாடனே' நற்பால கற்றரும்-நல்ல குடியில பிறந்து கற்றவரும், நாடாது - ஆராயாது, சொல்லுவா - சில சொற்களைச் சொல்லுவர் (ஆகவே), இற்பாலர் அல்லாா இயல்பின்மை - குடிப் பிறவாதவரிடம் இயல்பின்மையை, நோவது என்-நோவதனால் நன்மை

என்ன? யாரானும - எவராயினும, சொல் சோராதார - சொலலின் கண சோாவுபடாதவா, இலா - (உலகில) இலா [மற்று-ஓ-அசை].

(க—து) கல்விமானகளும ஆராயாது பேசுவதுணடு எனறால், மற்ற வாகள அஙஙனம் பேசுவதை நோவதில எனன பயன? யாதேனும் பேசத தகாததைப் பேசிவிட்டால நாம அதைப் பொறுப்பதே தகுதி.

"அரியகற் ருசற்ரா கணணும தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிறு"—திருககுறள

பழமொழி—Good Homer sometimes nods. ஔவையார் மேலும குற்றம உண்டு, அணணுவியாரமேலும பழுதுணடு

135. கண்டதையும் எண்ணிச் சொலல்

பூநதண் புனறபுகாாப பூமிகுறி காண்டற்கு
வேநதன் வினவினான் மாநதரைச்—சான்றவன்,
கொண்டதனை நாணி மறைததலால, தன்கண்ணிற்
கணடதூஉம எணணிச சொலல. 153

(ப—பொ). பூநதண் புனலையுடைய புகாரினகண உள்ள விளைநிலத்தை இனன துணை என்றறிதற்கு அஙகு வாழும் மாநதரை வேநதன் வினவினவிடதது, மறறொருவன் களவினால ஆண்டுவருகின்ற நிலததை அறிநது அநநிலததை நீக்கிக் காநது இததுணை நிலம உளளதெனறு ஒரு சானறவன் அரசற்குச சொல்லி அநநிலம கரநதாகினறவனைப் பிழைப்பித்தான். ஆதலால, தன் கண்ணால் கணடு தெளியவறிநததனையும சொல்லலாம சொலலலாகாதென்று ஆராய்நது சொல்லுக.

(ப—ரை) பூ தண புனல் புகாா-அழகிய குளிாநத புனலையுடைய புகாரின்கண உளள, பூமி - விளைநிலததை, குறிகாண்டற்கு - இன்ன அளவினதென்று அறிதற்கு, மாநதரை - அங்கு வாழும் மனிதரை, வேந்தன் வினவினான் - அரசன் கேட்டான். (கேட்டவிடத்து), கொண்டதனை - ஒருவன் களவினால்கொணடு அனுபவிதது வருகின்ற நிலத்தை, நாணி - காட்டிக்கொடுக்க அஞ்சி, சான்றவன் - ஒரு சான்ற

வன், மறைததலால் - அந்நிலததை நீககி மறைத்து அரசனுககு வேறு கச் சொல்லி நிலத்தைக களவினுற கொணடவனைப் பிழைப்பிததான (ஆதலால), தன் கணணின் கணடதும் - தன கண்ணுல் கண்டு தெளிய அறிந்ததையும், எணணி சொலல -சொலலலாம் சொல்லலாகாதெனறு ஆராயநது சொலலுக.

"வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும தீமையிலாத சொலல" என்னும குறளின் உரையில "இதனுல் நிகழ்ந்தது கூறல என்பது நீககப்பட்டது" என்றூா இதனுல் "கணடதூஉம எணணிச சொலல" எனபது நன்கு விளஙகும

பழமொழி —Tell not all you know.

186 சொல் கேளாதவனைத் திருத்தப் புகலாகாது

ஒருவன உணரா துடன்றெழுநத போருள
இருவ ரிடைநட்டான் புக்கால,—பெரிய
வெறுபபினுல் போர்ததுச் செறுபபின், தலையுா
நறுககணணி யாகி விடும. 291

(ப--பொ) ஒருவன விசாரியாமல இருவா வேறுபட்டெ ழுநத போரினகணணே அவ்விருவருககு நடுவே நடபாககு வான செனறு புகுநதால். அவனசொல கேளாதே பெரிய வெறுபபாலே மீண்டும செறுததுப போாசெய்யும உளளததா ராயின, பெறறததின தலையில் கைநகெட்டாத குறிய நணணி யாய்விடும

நறுஙகணணி 'குறுககணணி' என வலிததது தன் சொல கேளாதவனைத திருததப புகலாகாது எனபதாம 'தலையுா குறுஙகண்ணி' எனவே பெறறமாயிறறு.

(ப-ரை) ஒருவன உணராது - ஒருவன் விசாரியாமல், உடன்று எழுநத போருள் - இருவா வேறுபட்டெழுநத போரின்கண், இருவா இடை - அவ்விருவருககு நடுவே, நட்டான் புககால் - நட்பாககுவான் சென்று புகுந்தால், பெரிய வெறுப்பினுல் - (அவன் சொலலைக

கேளாமல) பெரிய வெறுப்பாலே, போதது செறிப்பின - அவா மீண டும செறுததுப போாசெயயும மனமுடையவராயின், (நட்பாகுமபடி புகுநத செய்கை), தலையுள குறுஙகணணி ஆகிவிடும - எருதின தலை யில் கைககெட்டாத குறிய கணணியாயவிடும

(க—து இருவா வேறுபட்டுப போாசெயயுமபோது ஒருவன அவாகளை நட்பாகக முயனறவிடததில, அவன சொலலைக கேளாமல் அவாகள மீண்டும போாசெயயும மனததராயின, எருதின தலையில் கட்டியிருககும குறிய கயிறறைத திருததலாகாத வாறுபோல, அவாக ளைத திருததுவது முடியாத காரியம

1-7 அண்மையிற் கோள்ளும் நன்மையை நாடல்

எனைபபலவே யாயினும செய்ததாற பெறலின
தினைததுணையே யானும அணிகோடல நனறே
இனக்கலை தேனகிழிகக மேகல சூழ வெறப!
பனைபபதிதத துணணா பழம 68

(ப—பொ). எததுணைப பலவாயினும காலம நெடிது செனறு பெறுமதனின தினையளவே யாயினும அணிததாக ஒரு பொருளைப பெறுதல் தான கோடல் மிகவும நனறு இனக கலைகள தேன்பொதிகளைக கிழிககும பிறஙகிய கறகள சூழ்நத வெறபனே! பனையை நட்டு பனை பழுததால பழம் உண்போம எனறிருப்பாா ஒருவரு மிலலை

(ப—ரை) இனம கலை - இனயாகிய கலைகள, தேன - தேன் கூடுகளை, கிழிககும கிழிககும, மே கல சூழ்-ஓஙகிய கறகள சூழ்நத, வெற்ப - வெற்பனே! எனை பலவே ஆயினும - எததுணைப பலவாயி னும, சேயததால பெறலின - நெடுஙகாலததுக கபபுறம பெறுவதைக காட்டிலும, தினை துணையே ஆனும - தினையளவேயாயினும, அணி கோடல-சமீப காலததில ஒரு பொருளைத தான பெற்றுககொளளு தல், நனறே - மிகவும நனறு பனை பதிதது பழம உணணா-பனை யை நட்டுப பனை பழுததால் பழம் உணபோ மென்றிருப்பாா ஒருவரு மில்லை (கலை—ஆண் முசு' முசு—ஒரு சாதிக குரங்கு).

பழமொழி —நாளைக்கு வருகிற பலாக்காயினும் இன்றைக்கு வருகிற களாக்காய் நல்லது. A bird in the hand is worth two in the bush (ten fleeing).

188. சனங்கள் உவந்தன செய்தல்

மனங்கொண்டக் கண்ணும் மருவில செய்யார்.
கனங்கொண் டுரைத்தவை காக்கவே வேண்டும்
சனங்கள் உவப்பன செய்யாவும் செய்க.
இனங்கழு வேற்றினா ரில. 230

(ப-பொ). தம்முடைய மனம் விரும்பிக்கொண்ட விடத்தும் பழகச்செய்து வாராதனவற்றைச் செய்யார். நல்லார் ஆகாவென்று உரைத்தனவற்றைத் திணமைகொண்டு காக்க வேண்டுவர். நல்லார் செய்யவேண்டாவென்று உரைத்தவற்றையும், சனங்கள் உவந்துரைத்தனவாயின. செய்க: செய்யாவிடின் தம்மைத் தண்டம் செய்தலால், அச்சனங்களாகிய கணங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார் இல்லை ஆதலான்

(ப—ரை) மனம் கொண்டக்கண்ணும் - தம்முடைய மனம் விரும்பினும், மருவில செய்யார் - பழகியும் வாராதனவற்றைச் செய்யார் உரைத்தவை-நல்லார் ஆகாதனவென் றுரைத்தவைகளை, கனங்கொண்டு காக்கவே வேண்டும்-உறுதிகொண்டு காக்கவேண்டும் செய்யாவும்-நல்லார் செய்யவேண்டா என்றுரைத்தவைகளிலும், சனங்கள் உவப்பன செய்க - சனங்கள் உவப்பனவற்றைச் செய்க இனங்கழு வேற்றினார் இல- (செய்யாவிடின் தம்மை அவர் தண்டம் செய்வதல்லது அச்சனங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார் இல்லை

(க—து) விரும்பிப் பழகியும் வாராதனவற்றைச் செய்யலாகாது நல்லார் விலக்கியவற்றையும் செய்யலாகாது நல்லார் விலக்கியவற்றையும், சனங்கள் உவந்துரைத்தால், செய்க· செய்யாவிடின் சனங்கள் தன்னைத் தண்டஞ்செய்வார் அதுபற்றிச் சனங்களைக் கழுவேற்றுவார் இல்லை.

189. துன்பம்பட வருவன செய்யாமை

கடுப்பத் தலைக்கீறிக் காலும இழந்து
நடைத்தாரா எனபதூஉம பட்டு—முடததோடு
போபிறி தாகப பெறுதலால், போகாரே
நீர் குறி தாகப புகல். 146

(ப--பொ). மிகத தலைகிழிநது, தம காலும இழநது, அக் காலகள நடையைத தாா எனறு சொலலவும பட்டு, முடத துடனே பிறிதொரு பெயர் பெறுவா ராதலால, நீா சுருங்கி அளவுபட்ட வழி இழிநது போகலாயிருககப போதல் அரிய பண்பு முதலாயினவற்றால் போகாா.

இதனுற போநத பொருள, தமமுயிாககு ஏதமபட வரு வன செய்யலாகா என்பதாம.

(ப—ரை) தலை கடுபப கீறி-தம தலை மிகவும கிழிநது, காலும இழந்து-தம காலும இழநது, நடைததாரா எனபதும பட்டு - அககால்கள நடையைத தரா எனறு சொலலவுமபட்டு, முடததோடு - முடத துடனே, பிறிது போ ஆக பெறுதலால் - வேறொரு பெயா பெறு வாராதலால், நீா குறிதாக புகல போகாா - ஒருவா இழிநது போகத தகக அளவாக நீா சுருஙகியவிடததும போவதன அபாயததை நோக்கி இழிந்துபோகாா

(க—து). இதனுல ஆசிரியா சொலலக கருதிய பொருளாவது, தம் உயிருக்குத துன்பம்பட வருவனவற்றைச செய்யலாகாது என்பதாம்.

இஙஙனம் கூறுதலால் இசசெய்யுள் (ஒட்டணி) பிறிது மொழி தல் என்னும அலஙகாரமாகும

190. இருக்க இடம் பெற்ருல் படுக்க இடம் பெறுவார்.

சிறிதாய கூழ்பெற்றுச் செல்வரைச் சேர்நதார்
பெரிதாய கூழும் பெறுவர்.—அரிதாம
இடத்துள் ஒருவன் இருப்புழிப் பெற்ருல
கிடப்புழியும் பெற்று விடும. 235

(ப-பொ). செலவரைச சோநதவாகள் முன் சிறிதாகிய கூழ் பெற்றால பின்னைப பெரிதாகிய கூழும பெறுவா. பெறு தற்கரிய இடதது ஒருவன் இருபபுழிப் பெற்றால கிடப புழியும பெறுவான ஆதலான.

(ப-ரை) அரிதாம இடததுள் - பெறுதறகரிய இடததுள, ஒரு வன - ஒருவன், இருபபுழி பெற்றால - இருகக இடம பெறறால, கிடப புழியும்-படுகக இடமும, பெறறுவிடும - பெறுவான (ஆதலால), செலவரை சோநதார - செலவரைச சோநதவாகள, சிறிதாய கூழ் பெற்று-முன் சிறிதாகிய கூழ் பெறறால, பெரிதாய கூழும பெறுவா - பின்னைப் பெரிதாகிய கூழும பெறுவா

பழமொழி—இருகக இடஙகொடுததால படுகக இடம தேடிக கொள்வான் கொஞச இடம கொடுததால மிஞச இடம தேடிக கொள்வான் எறுமபு நுழைய இடஙகொடுததால எருதும பொதியும உள்ளே செலுததுவான Give him an inch and he will take an ell.

191. இன்சொல் இடர்ப்படுக்காமை

புன்சொலலு நன்சொலலும பொய்யின்றுணாகிற்பார
வன்சொல வழியராய் வாழ்தலும உண்டாமோ?
புன்சொல் இடர்ப்படுப்ப தலலால ஒருவனை
இன்சொல இடர்ப்படுபப தில். 277

(ப-பொ). புன்சொல்லால் வரும பயனையும நன்சொல லால வரும பயனையும ஆராய்நது பழுதின்றி உணரவலலார, பிறரை வனசொல சொல்லி ஒழுகு நெறியாய் ஒழுகுதலுண் டாமோ? தான் பிறரைச் சொல்லும புன்சொல தன்னை இடர்ப படுப்பதல்லது, தான் பிறரைச் சொல்லும இன்சொல் தனக் கு இடரைத் தருவதொன்றில்லை.

(ப-ரை) புன்சொல்லும் நன்சொல்லும் - புன்சொலலால் வரும் பயனையும் நன்சொல்லால வரும் பயனையும், பொய்யின்று-பழுதில்லா

மல், உணாகிறபாா-உணரவலலவா, வன்சொல வழியராய் வாழ்தலும் உண்டாமோ-பிறரை வன்சொல் சொலலி ஒழுகுநெறியராய் ஒழுகு தலும் உணடாமோ? ஒருவனே-ஒருவனே, புன்சொல-தான் பிறரைச் சொல்லும் புன்சொல, இடாபபடுபபது அலலால்—துன்பததுட் படுததுவதன்றி, இன்சொல-தான் பிறரைச சொலலும இன்சொல், இடாப்படுப்பது-தனனேத துனபததுட்படுததுவது, இல்-இலலே

"இன்சொல இனிதீனறல காணபான எவன்கொலோ
வன்சொல வழஙகு வது" —திருககுறள

பழமொழி —Politeness costs nothing, and gains everything.

192 **தம் தம் தன்மையராய் ஒழுகுதல்**

மெயநீர ராகி விரியப புகுவார்கரும்
பொயநீர ராகிப பொருளை முடிபபாரககும
எநநீர ராயினு மாக. அவரவா
தநநீர ராதல தலே 395

(ப-பொ). உண்மையொழுக்கததை உடையராகி மேன் மைக்குணததின் விரியப் புகுவாாக்கும், வஞசனே நீாமையை உடையராகித தாம் கருதிய பொருளை முடிபபார்ககும், அவர் கள எத்தன்மையாாயினும் ஆக. அவரவர் தம்முடைய தன் மையராய் ஒழுகுதல தலைமை.

(ப—ரை) மெய்நீரா ஆகி விரிய புகுவார்ககும - உண்மையொழுக் கத்தை உடையராகி (மேன்மைக் குணத்தின்கண்) நிரம்பப் புகுவா ருககும், பொய் நீரர் ஆகி பொருளை முடிப்பாரக்கும - வஞ்சனேத தன் மையை உடையராகித் தாம கருதிய பொருளை முடிப்பாருககும, எ நீரா ஆயினும் ஆக-எததன்மையர் ஆயினும ஆக அவரவா தம நீரர் ஆதல் தலே-அவரவர் தமக்கியல்பான தன்மையாய் ஒழுகுதல் சிறந்தது.

(க—ரை) காரியம் முடிககு மளவில் அவரவருக்கு ஏற்றதன்மைய ராய்த் தோன்றினும், ஒழுக்கவளவில் எவரும் தம்முடைய தன்மைய ராய் ஒழுகுவதே சிறந்தது

193. தம்மை ஐயுற்றவனைப் பொறுத்தல்

யாவரே யானும் இழந்த பொருளுடையார்
தேவரே யாயினும தீங்கோர்ப்பர்.—பாவை
படத்தோன்று நல்லாய்' நெடுவேல் கெடுத்தான்
குடத்துளு நாடி விடும். 179

(ப—பொ). கெடுத்ததொரு பொருளையுடையார், எல்லா வறிவினை உடையராயினும், தேவர்களேயாயினும, தீஙகுசெய் தாராக மனததின்கண கருதுவர். சித்திரப பாவையின் தன்மை உளதாகத தோன்றும வடிவையுடைய நலலாய்! நெடுவேலைக் கெடுததவன் குடததுளளே நாடு மாதலால், தம்மை அயிர்ததானெனறு அவனைக குறறங்கொள்ள அடாது.

(ப--ரை). பாவை பட தோன்றும நல்லாய - பாவையின் தன்மை உளதாகத் தோன்றும வடிவையுடைய நல்லாய்' இழந்த பொருள உடையார - தொலைநததொரு பொருளுக் குரியவர், யாவரே ஆயினும் - எல்லா அறிவினை உடையராயினும், தேவரே ஆயினும்-தேவா களே யாயினும், தீங்கு ஓர்ப்பார - தீஙகு செய்தாராக மனத்தின்கண் கருதுவர் நெடுவேல் கெடுததான் - நெடுவேலைத தொலைததவன், குடத்துளும் - குடததுள்ளேயும, நாடிவிடும - நாடுவான் (ஆதலால் தம்மைச் சந்தேகிததானென்று அவனைக குற்றங கொள்ளாது பொறுக்க என்பதாம்)

(க—து) தன் பககத்தி லுள்ளவர் மிகக அறிவினராயினும் தேவரே யாயினும், ஒருபொருளை இழந்தவன் அவர்கள்மேல் சந்தேகங்கொள்வது இயற்கை. ஆகையால், சந்தேகங்கொண்டானே யென்று அவனை வெறுக்காமல் பொறுகக

194. மயில்போலும் கள்வர்

துயிலும் பொழுதத் துடைவூண்மேற் கொண்டு
வெயில்விரி போழ்தின் வெளிப்பட்டா ராகி
அயில்போலுங் கண்ணாய்! அடைந்தார்போல் காட்டி
மயில்போலுங் கள்வ ருடைதது. 353

(ப—பொ). பலரும் உறங்குகின்ற அரையாமத்துக் களவு கண்டுண்ணும் உணவை மேற்கொண்டு செய்து, ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண் உறக்கந் தவிர்ந்து புறப்பட்டாராகி, அயில்போலுங் கண்ணாய்! எல்லார்க்கும் தம்மை நட்டார்போல அறிவித்து, பாம்பை விழுங்கிக் கண்டார்க்கு அடக்கமுடைத்தாம் மயில்போலும் கள்வரை உலகம் உடைத்து. ஆதலான் அவரை அறிந்து பாதுகாக்க.

(ப—ரை) அயில்போலும் கண்ணாய்-வேல்போலும கண்ணையுடையாய்! துயிலும பொழுதத்து-பலரும உறங்குகின்ற நடுராத்திரியில், உடைவு ஊண மேற்கொணடு-களவுகண் டுண்ணும் உணவை மேற்கொணடு செயது, வெயில விரி போழதின-ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண, வெளிப்பட்டாா ஆகி - உறக்கந்தவிர்ந்து வெளிப்பட்டவராகி, அடைந்தார் போல்-எலலார்க்கும் தமமை நட்டார் போல, காட்டி-அறிவித்து, மயில்போலும களவா-பாம்பை விழுங்கிக கண்டாா்க்கு அடக்கமுடைத்தாகிய மயில்போலும கள்வரை, உடைத்து-உலகம் உடைத்து [உடைவு-தகாததல்: கதவு முதலியன தகர்த்துக் களவு செய்தல்].

(க—து). மயிலபோலும வஞ்சக களவரை அறிந்து தமமைப் பாதுகாக்க.

195. **போது**

செலலற்க சேர்ந்தார் புலமபுறச். செல்லாது
நிலலற்க நீத்தார் நெறியொரீஇப்.—பல்காலும்
நாடுக தான்கண்ட நுட்பத்தைக. கேளாதே
ஓடுக ஊரோடு மாறு. 392

(ப—பொ). தமமை அடைந்தார் துன்புற ஒழுகாதொழிக. நீத்தார் ஒழுகிய நெறியை நீங்கி நில்லாதொழிக. தான் கற்று வல்லனான பொருளின் நுட்பத்தைப பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஓடும நெறியில் கேளாது ஓடுக.

(ப—ரை). சேர்ந்தார் புலம்புற செல்லற்க - தம்மை அடைந்தவர் துன்புற ஒழுகவேண்டா. நீத்தார் நெறி செல்லாது ஒரீஇ நில்லற்க - துறவிகள் ஒழுகிய நெறியில் நடவாமல் நீங்கி நிற்கவேண்டா. தான் கண்ட நுட்பத்தை பலகாலும் நாடுக - தான் கற்றுவல்லனுன பொருளின் நுட்பததைப் பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஓடுமாறு கேளாதே ஓடுக - ஊரினர் நடககுமாறு (அது தககதா என்று ஒருவரையும்) கேளாமலே நடக்க.

"உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றும்
கல்லா ரறிவிலா தார்"—திருககுறள்

பழமொழி —ஊரோட ஒக்க ஓடு, நாட்டோட நடுவே ஓடு. When you are at Rome, do as Rome does. Do as most men do, and men will speak well of thee.

5. பொருள்

196. பொருளின் வலிமை

தெருளா தொழுகும் திறனிலா தாரை
பொருளா லறுத்தல் பொருளே —பொருளகொடுப்பின்
பாணித்து நிற்கிற்பார் யாருளரோ? வேறகுத்தின்
காணியின் குத்தே வலிது. 32

(ப—பொ). தன்னைத் தேறு தொழுகும் திறனில்லாத பகைவரைப் பொருளாலே கோறல் காரியமாவது. அப்பகைவரைக் கோறற்குச் சிலர்க்குப் பொருள் கொடுத்தால் அவரைக் கொல்லாது நீட்டித்து நிற்பார் யாவர் உளர்? வேற்குத்தின் காணியின் குத்தே வலிதாக.

(ப—ரை தெருளாது ஒழுகும் - தன்னைத் தெளியாமல் ஒழுகும், திறன் இலாதாரை - திறனில்லாத பகைவரை, பொருளால் அறுத்தல் - பொருளாலே கொல்லுதல், பொருளே - காரியமாவது. பொருள் கொடுப்பின் - (அப்பகைவரைக் கொல்லுதற்குச் சிலர்க்குப்)

பொருள் கொடுத்தால், பாணித்து நிற்கிற்பார் - (அவரைக் கொல் லாது) தாமதம் செய்து நிற்பார், யார் உளர் - யாவர் உளர்? வேல் குத் தின் - வேலின் குத்தைககாட்டிலும், காணியின் குத்தே - காணிப் பொருளின் குத்தே, வலிது - வலியதாம்.

காணி என்பது, "முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்" எனபதிற் போல், பொருளின் சிற்றளவைக குறிததுநின்றது.

"செய்க பொருளைச செறுநர் செருக்கறுககும்
எஃகதனிற் கூரிய தில்"—திருக்குறள்

பழமொழி — ஈட்டி எட்டினமட்டும் குத்தும், பணம் பதின்காதமட் டும் குத்தும் A golden dart kills where it pleases.

197 பொருளுடையார் காரியம் நன்குமுடிதல்

ஒல்லாத வின்றி உடையார் கருமங்கள்
நல்லவாய் நாடி நடக்குமாம்.—இல்லார்க்
கிடரா வியலுமெ. இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
கடலுள்ளுமெ காண்பவே நன்கு. 145

(ப-பொ). இயலாதனவின்றிப பொருளுடையார் செய் யத் தொடஙகிய கருமஙகள நலலனவே பெற்று நடக்கும். பொருளில்லாதார்க்குச் செய்யத தொடங்கிய கருமங்கள் இட ராயே நடக்கும. இலங்குநீர்ச் சேர்பபனே! அவ்வுடையார் கடலுள்ளே புக்காலும் தமக்கு நல்லனவாவனவே செய்து கொள்வர்.

(ப-ரை). இலங்குநீர் சேர்ப்ப - விளஙகுமெ நீர்ச் சேர்ப்பனே! உடையார் கருமங்கள் - பொருளுடையார செய்யததொடங்கிய கரு மங்கள், ஒல்லாத இன்றி - முடியாதன இல்லாமல், நல்லவாய் நாடி நடக்கும் - நல்லனவே பெற்று நடக்கும். இல்லார்க்கு - பொருளில் லாதவர்கது, இடரா(க) இயலும் - இடராயே நடக்கும். கடலுள்ளும் நன்கு ஏ காண்ப - (அவ்வுடையார்) கடலுள்ளே புக்காலும் (தமக்கு) நல்லனவாவனவற்றையே செய்துகொள்வர். [ஆம் -- அசை].

(க--து) பொருளுடையாருககு முடியாத காரியங்கள் இல்லை. கடலுள்ளே புகுந்தாலும் அவருடைய காரியங்கள் நல்லனவாகவே முடியும் பொருளில்லாருடைய காரியஙகள் முட்டுப்படும

198 பொருளுடையாரிடம் கருமமுள்ளவர் தேடிவருவர்

அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கண்
கரும முடையாரை நாடார்.—எருமைமேல்
நாரை துயில்வதியும ஊர' குளந்தொட்டுத
தேரை வழிசசென்றா ரில. 23

(ப--பொ). பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும் ஒன்றனை யுடையார், தம்மாட்டுக கொள்ளும் கருமமுடையாரை ஆராய வேண்டுவ தில்லை. எருமைமேல் நாரை துயில்வதியும் ஊரனே' குளத்தைத தோண்டி அதன்கண் உறைவதற்குத தேரை யுள்ள இடம் தேடிச்செல்வார் இல்லை

(ப--ரை) எருமைமேல நாரை துயிலவதியும ஊர - எருமையின மேல் நாரை தூங்கும ஊரனே' அருமையுடைய பொருளுடையார - பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும ஒனறையுடையார, தம்கண் கருமம உடையாரை-தம்மிடததுக கொளளும கருமமுடையவரை, நாடார - ஆராய வேணடுவ தில்லை. குளம தொட்டு - குளததைத தோண்டி, தேரை வழி சென்றார - (அதனகண் உறைவதாகத) தேரையுள்ள இடத்தைத் தேடிச்செலவார, இல் - இலலை

(க--து) குளம தோணடித தவளையைக கூப்பிட வேண்டுமோ' தவளை தானே வந்துசேரும அதுபோல அருமையான பொருளுடைய வரிடம் கருமமுள்ளவா தாமே தேடிவருவா.

199. பொருளுடையாரை எல்லாரும் புகழ்தல்

அருளுடை யாருமற் றல்லா தவரும
பொருளுடை யாரைப புகழாதா ரில்லை
பொருபடைக் கண்ணாய்! அதுவே திருவுடையார்
பண்டம் இருவர் கொளல். 269

(ப--பொ). அருளுடைய நலலவரும் அல்லாதவரும் பொருளுடையாரை மதிததுப புகழாதார் இல்லை. பொரு படைக் கண்ணாய்' புணணிய முடையோர் விற்கின்ற பண் டததை விரும்பி இருவர் மாறுபட்டுக் கோடல் எத்தன்மை அத்தன்மை போலும்.

(ப--ரை) பொரு படை கணணாய் - சண்டை செய்தலான வேல் போன்ற கண்ணாய்' அருள் உடையாரும் அல்லாதவரும்-அருளுடைய நல்லவரும அல்லாதவரும, பொருள உடையாரை - பொருளுடைய வர்களை, புகழாதார - மதிததுப் புகழாதவர், இல்லை - இல்லை திரு வுடையாா பண்டம இருவர் கொளல அதுவே - புண்ணியமுடையோர் (விற்கின்ற) பண்டதைை (விரும்பி) இருவர் (போட்டி போட்டுக் கொண்டு) கொளளுதல எததன்மை அததன்மையே போலும

"இல்லாரை யெல்லாரும் எள்ளுவர்: செல்வரை
எல்லாரும செய்வர் சிறப்பு"—திருககுறள்.

"அததிட்ட கூறை அரைசசுற்றி வாழினும்
பததெட் டுடைமை பலருள்ளும் பாடெயதும்
ஒதத குடிப்பிறநதக கண்ணுமஒன் றில்லாதார்
செதத பிணததிற் கடை"—நாலடியாா

200. பொருளும் உடையானும்

உடையதனைக் காப்பான் உடையான்: அதுவே
உடையானைக காப்பதூஉ மாகும்.—அடையின்
புதற்குப புலியும் வலியே: புலிக்குப்
புதலும வலியாய் விடும. 28

(ப--பொ). தானுடைய பொருளைச சோர்வுபடாமல் காப் பான் அதனை உடையானே: அபபொருளதானே தன்னை யுடையானைக் காபபதுமாகும. சென்றணையு மாகில், புதற் குப் புலியும் வலியாகும்: புலிக்குப் புதலும் வலியாம், அது போல.

(ப--ரை) அடையின் - சென்றடைந்தால், புதற்கு - புதருக்கு, புலியும் - புலியும், வலியே - வலியாகும்' புலிக்கு - புலிக்கு, புதலும்- புதரும், வலியாய்விடும் - வலியாம் (அதுபோல), உடையதனை காப்பான் - கையிலுள்ள பொருளைச் சோர்வுபடாமல காப்பவனே, உடையான் - அதனை யுடையானுவான்' அதுவே - அப்பொருள்தானே, உடையானை - தன்னையுடையானை, காப்பதும் ஆகும் - காப்பதுமாகும்

(க--து) காட்டுக்குப் புலி ஆதரவு; புலிககுக் காடு ஆதரவு. அதுபோல் உடையவனுக்குப் பொருள் ஆதரவு, பொருளுக்கு உடையவன் ஆதரவு பொருளை ஒருவன் காப்பாற்றினல் அவனைப் பொருள் காப்பாற்றும்

பழமொழி—The great and the little have need of one another.

201. சிறிதுசிறிதாய்ச் சேர்ந்து பெருஞ்செல்வ மாதல்

வருவாய் சிறிதெனினும் வைகலு மீண்டின்
பெருவாய்த்தாய் நிறகும பெரிதும.—ஒருவா
றொளியீண்டி நின்றால் உலகம் விளக்கும.
துளியீண்டில் வெள்ளந் தரும். 160

(ப--பொ). ஒருவர்க்குப பொருள்வருவாய் சிறிதாயினும், நாடோறும் துஞ்சாமல் சிறிதாயினும் ஈண்டின், பெரிய அளவினை உடைத்தாய்ப் பெரிதும் தமக்குச் செல்வம் உளதாம். ஒரு படியே பல மீன்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால் உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும்: மழைபெய்யும் துளிகளும் விடாதே நின்று ஈண்டின் கடல்போலும் நீரையும் தரும் ஆதலான்.

(ப--ரை) ஒருவாறு - ஒருபடியே, ஒளி ஈண்டி நின்றால் - பல நட்சத்திரங்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால், உலகம் விளக்கும் - உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும். துளி ஈண்டில் - மழைபெய்யும் துளிகளும் நெருங்கிநின்று ஈண்டில், வெள்ளம் தரும் - கடல் போல் நீரையும் தரும். (அதுபோல), வருவாய் சிறிது எனினும் -

ஒருவர்க்கு வருமானம் சிறிதாயினும், வைகலும் - நாடோறும், ஈண்டின் - (சிறிதாயினும்) கூடின், பெருவாய்த்தாய் - பெரிய அளவினையுடைத்தாய், பெரிதும் நிற்கும் - தனக்குச் செல்வம் மிகும்

வருவாய் - பொருள் வருகின்ற வழி - வருமானம்.

(க--து) வருமானம் கொஞ்சமாயினும் நாடோறும் சிறிதுசிறிது சேர்ந்துவந்தால் ஒருவனுக்குச் செல்வம் வளர்ந்து பெரிதாகும்

"ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லைப்
போகா றகலாக் கடை"—திருக்குறள்

பழமொழி—ஒன்றொன்றாய் நூறு ஒருமிக்க நூறு? பல துளி பெருவெள்ளம். சன்னம் சன்னம் பாவதம். Drops of water make an ocean.

202. சிறிய முதற்பொருளால் பெரிய தனிகனாதல்

உள்ளூ ரவரால் உணர்ந்தா முதலெனினும்
எள்ளாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்!—தள்ளா
தழுங்கல் முதுபதி அங்காடி மேயும்
பழங்கன்றே றாதலும் உண்டு. 108

(ப—பொ). தன் உள்ளூரின்கண் வாழுமவர்களாலே 'அவனுக்குள்ள முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை உணர்ந்தேம்' என்று மனத்தின்கண் கொண்டாராயினும், அவனைப் பொருளிலனென்று இகழாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்! ஒலியினையுடைய முதுபதி அங்காடியின்கண் ஓவாதே மேய்ந்து திரியும் முதுகன்று வளர்ந்து வலிய ஏறாதலும் உண்டு.

(ப—ரை). இலங்கு இழாய்-விளங்கும் ஆபரணம் அணிந்தாய்! அழுங்கல் முதுபதி அங்காடி - ஒலியினையுடைய பழைய நகரின் அங்காடியின்கண், தள்ளாது மேயும் பழங்கன்று - ஒழியாமல் மேய்ந்து திரியும் முதுகன்றானது, ஏறு ஆதலும் உண்டு - (வளர்ந்து) வலிய எருதாதலும் உண்டு. (ஆதலால்), முதல் உள்ளூரவரால் உணர்ந்தாம் எனினும்- (ஒருவனுக்குள்ள) முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை தன் உள்ளூரின்கண் வாழுமவர்களாலே அறிந்தேமென்று மனத்தின்கண் கொண்

டாராயினும், எள்ளாமை வேண்டும் - (அவனைப் பொருளிலனென்று) இகழாமை வேண்டும்.

(க-து) ஒருவன் சிறிது பொருள் உடையவனாயினும், அவன் அதனைப் பெருக்கிப் பெரிய தனிகன் ஆதலுங் கூடும் ஆதலால் அவனை இகழற்க

203. வற்றாத செல்வம்.

களமர் பலராலும் கள்ளம் படினும்
வளமிக்கார் செல்வம் வருந்தா.—விளைநெல்
அரிநீர் அணைதிறக்கும் ஊர! அறுமோ
நரிநக்கிற் றென்று கடல். 177

(ப-பொ). தமக்குத் தொழில் செய்வார் பலராலும் களவு காணப்படினும், பொருள் வருவாயான் மிக்கார் செல்வம் குறைந்து வருந்தா. விளைந்த நெல்லையே அறுக்கப் புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறக்கும் ஊரனே! நரி நக்கிற்றென்று கடல்நீர் அறுமோ? அதுபோல

(ப-ரை) விளை நெல் அரி நீர் அணை திறக்கும் ஊர - விளைந்த நெல்லை அறுக்கப்புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறக்கும் ஊரனே! நரி நக்கிற்றென்று கடல் அறுமோ-நரி நக்கினது காரணமாகச் சமுத்திர சலம் குறையுமோ? (அதுபோல), களமர் பலராலும்-தமக்குத் தொழில் செய்வார் பலராலும், கள்ளம் படினும்-களவு காணப்பட்டாலும், வளம் மிக்கார் செல்வம்-பொருள் வரவு மிக்கவருடைய செல்வம், வருந்தா-குறைந்து வருந்தா

பழமொழி—நாய் நக்கிச் சமுத்திரம் குறையுமா? An inch breaketh no square.

204. பெருஞ்செல்வர் தரித்திரப்பட்டாலும் தாழார்.

நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து
வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ?—வாடி
வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்தே விடினும்
புலித்தலையை நாய்மோத்த லில். 278

(ப-பொ). உலகம் அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை உடையவர் நல்குரவை உடையராய்த் தளர்ந்த காலத்தும் பிறரொருவருக்குத் தாழ்வாரோ? ஊனொழுகி வாடி நரம்பு வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்துவிட்டதாயினும், புலித்தலையை நாய் அஞ்சாது சென்று மோவாத தன்மைபோல.

(ப-ரை) நாடு அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வர் - உலகத்தாரால் அறியப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை உடையவர், நல்கூர்ந்து வாடிய காலத்தும் - தரித்திரமடைந்து தளர்ந்த காலத்தும், வட்குபவோ - பிறரொருவருக்குத் தாழ்வரோ? வாடி - வாட்டமுற்று, வலித்து - நரம்பு வலித்து, திரங்கி-சுருங்கி, கிடந்தேவிடினும் - படுத்துவிட்டதாயினும், புலித்தலையை - புலியின் தலையை, நாய - நாயானது, மோத்தல்-(அஞ்சாது சென்று) மோந்துபார்த்தல், இல-இல்லை

6. பொருளைப் போற்றுதல்

205. வேண்டும் அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாத்தல்

தந்தம் பொருளும் தமர்கண் வளமையும்
முந்துற நாடிப் புறந்தர லோம்புக.
அந்தண் அருவி மலைநாட! சேணோக்கி
நந்துநீர் கொண்டதே போன்று. 69

(ப-பொ). தந்தமது பொருளின் அளவினையும் தமர்கள் செல்வத்தினது அளவினையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத் தக்கவகை புறந்தருதற்குப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க. அந்தண் அருவி மலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாம் காலநெடுமையைப் பார்த்து நந்து நீரைத் தாங்கியது போல.

(ப-ரை) அம் தண் அருவி மலைநாட - அழகிய தட்பமான அருவிகள் உள்ள மலைநாடனே! நந்து - நத்தையானது, சேண் நோக்கி - (பின் தனக்கு நீர் பெறலான) கால நெடுமையைப் பார்த்து, நீர்கொண்டது போன்று - நீரைத் தாங்கியதுபோல, தம்தம் பொருளும் - தந்தமது

பொருளின் அளவையும், தமர்கண் வளமையும் - உறவினரிடத்துள்ள பொருளின் அளவையும், முந்துற நாடி - முற்படவே ஆராய்ந்தறிந்து, புறந்தரல் - தாம் உய்தற்குத் தக்க வகை காப்பாற்றுதற்கு, ஓம்புக - பொருள் செய்து பாதுகாக்க [ஏ - அசை]

(க-து) பின்னால் நீர்பெறுதலான காலம் நெடிதாயின் அதற்கேற்ற அளவாக நத்தையானது நீரைக்கொண்டு தாங்கியிருக்கும். அதுபோல், பின்னால் தனக்கும் உறவினருக்கும் போதுமான பொருள் இல்லையாயின் ஏற்ற அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாக்கவேண்டும்

206. தம்பொருளைத் தாமே போற்றல்

மறந்தானும் தாமுடைய தாம்போற்றி னல்லால்
சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்.
கறங்குநீர்க் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்ப!
இறந்தது பேர்த்தறிவா ரில். 43

(ப-பொ). தாமுடைய பொருளைத் தாம் பாதுகாத்தலல்லது, நமக்குச் சிறந்தார் இவர் தமர் இவரென்று தேறி, தேறப்பட்டார் கையின்கண் மறந்தானும் வைக்கலாகாது. கறங்கு நீர் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! தம் கையினின்றும் போய பொருளை மீட்டறிவார் இல்லை ஆதலால்.

(ப-ரை) கறங்கு நீர்க்கால் - ஒலித்தலான நீர்க்கால்கள், அலைக்கும் - அலைவீசுதலான, அம-அழகிய, கானல் சேர்ப்ப-கானல் சேர்ப்பனே! இறந்தது – தமது கையினின்றும் போன பொருளை, பேர்த்து அறிவார் இல்லை - மீட்டறிவார் இல்லை (ஆதலால்), தாம உடைய - தாம் உடைய பொருளை, தாம் போற்றின் அல்லால் - தாமே பாதுகாத்தலல்லது, சிறந்தார் தமர் என்று - நமக்குச் சிறந்தார் இவரென்றும் உற்றார் இவரென்றும், தேற்றார் கை-நம்பலாகாதவர் கையின்கண், மறந்தானும் வையார் - மறந்தாயினும் வைக்கலாகாது.

(க-து). கையைவிட்டுப் போன பொருள் திரும்புவது அரிது. தம்பொருளைத் தாமே பாதுகாக்கவேண்டும்: சிறந்தாரென்றும் சுற்றத்தாரென்றும் நம்பலாகாதவரிடம் வைக்கவேண்டா.

207. அரியபொருளை அரணான இடத்தில் வைத்துக்காத்தல்

அமையா இடத்தோர் அரும்பொருள் வைத்தால்
இமையாது காப்பினும் ஆகா.—இமையோரும்
அக்காலத் தோம்பி அமிழ்துகோட் பட்டமையால்,
நற்காப்பின் தீச்சிறையே நன்று. 336

(ப-பொ). காவல் அமையாத இடத்திலே ஓரிய பொருளை வைத்தக்கால இமையாது காப்பினும் ஆகா தேவர்களும் முற்காலத்துப பாதுகாத்தோம்பியும கருடனால் தம் அமிழ்து கோட்பட்டமையால, சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலின் எளிய அரணே நன்று, ஆதலான்.

(ப-ரை). அக்காலத்து - முற்காலத்து, இமையோரும் - தேவர்களும், ஓம்பி - பாதுகாத்தோம்பியும, அமிழ்து கோட்பட்டமையால் - தன் தாயான விநதையைச் சிறைமீட்கும்படி கருடனால் தம் அமிழ்து கொள்ளப்பட்டமையால், நல் காப்பின-சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலை விட, தீச்சிறையே-எளிய அரணே, நன்று-நன்று. (ஆதலால்), ஓர் அரும் பொருள் - ஓர் அரிய பொருளை, அமையா இடத்து வைத்தால்-காவல் அமையாத இடத்திலே வைத்தக்கால், இமையாது காப்பினும்-இமைகொட்டாது காவல்செய்யினும், ஆகாது-நன்மை உண்டாகாது.

(க-து). அருமையான பொருளை அரணான இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டும் அரணல்லா இடத்தில் வைத்துக் கண்ணிமையாமல் காத்தாலும் வல்லார் எளிதில் கொள்வா

208. கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் திரும்பாது

ஊக்கி உழந்தொருவர் ஈட்டிய ஒண்பொருளை
நோக்குமின் என்றிகழ்ந்து நொவ்வியார் கைவிடுதல்
போக்கின்னீர் தூஉம் பொருகழித் தண்சேர்ப்ப!
காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு. 315

(ப-பொ). ஒருவர் தாம் முயன்று வருந்திக் குவித்த ஒண் பொருளைப பாதுகாத்துத் தாருமென்று அப்பொருளை இகழ்-

நது கீழ்மக்களாயினர் வசத்திலே விடுதல, போக்கிலலாத நீரைக் கரைமேலே தூவாநின்ற கரைபொரு கழிசூழ்ந்த குளிர்நத சேர்ப்பனே! காக்கையைக் காவலாகவைத்த சோறு போலும்.

(ப—ரை போககு இல் நீா - போககில்லாத நீரை, தூவும் - கரை மேலே தூவாநின்ற, பொரு - கரைபொருதலான, கழி - கழி சூழ்ந்த, தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - சேர்ப்பனே' ஒருவா ஊககி உழந்து-ஒருவா தாம் முயன்று வருநதி, ஈட்டிய - தேடிய, ஒண் பொருளை - ஒள்ளிய பொருளை, இகழ்ந்து - (தாம காததலை) இகழந்து, நோககுமின் என்று-பாதுகாததுத் தாரும் என்று சொலலி, நொவ்வியாா கை விடுதல்-கீழ் மககள் வசததிலே விடுதல், காககையை காபபிட்ட சோறு - காககை யைக் காவலாகவைதத சோறு போலும

(க—து). கீழ்மககளைக காவலாக வைதத பொருள, காககையைக் காவலாக வைத்த சோறு போலும.

“பண்டாரம பலகணககுக கண்காணி பாததிலலார்
உண்டா ரடிசிலே தோழனிற்—கணடாராய்
யாககைககுத தகக அறிவில்லாாக காப்படுப்பின்
காக்கைககுக காப்படுதத சோறு”—சிறுபஞ்சமூலம

209. கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் தமக்குப் பயன்படாது

தொடிமுன்கை நல்லாய்! அத தொக்க பொருளைக்
குடிமக னல்லான்கை வைதநல்,—கடிநெய்தல்
வேரி கமழும் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப!
மூரியைத் தீற்றிய புல். 396

(ப—பொ). தொடிபொருந்திய முன்கையையுடைய நல லாய்' தான் தேடித் திரண்டபொருளை நற்குடிக்கண் பிறந்த மகனல்லாதவன் கையிலே வைததல், புதிய நெய்தல் மணங் கமழும் விரிந்த திரையையுடைய கடற்சேர்ப்பனே' மூரி யெருத்தைத் தீற்றிய புல்லோ டொக்கும்.

(ப-ரை). தொடி முன்கை நல்லாய் - தொடிபொருந்திய முன் கையையுடைய நல்லாய்! கடி நெய்தல் - புதிய நெய்தல், வேரி கமழும் - மணம வீசும, விரி திரை - விரிந்த அலையுடைய, தண் சேர்ப்ப - கடற் சேர்ப்பனே! தொகக அப்பொருளை - தான்தேடித் திரண்ட அப்பொ ருளை, குடிமகன் அல்லான் கை வைத்தல் - நற்குடியில் பிறவாதவன் வசத்திலே வைத்தலானது, மூரியை தீற்றிய புல - மூரியெருதை உண்பித்த புலலோடொக்கும.

(க-து) கீழ்மகன் வசத்தில் வைத்த பொருள், கிழவெருதை உண் பித்த புலலோ டொக்கும.

210 கைவிட்ட பொருளைத் தேடிககொள்ளுதல் முடியாது

முன்னை யுடையது காவா திகந்திருந்து
பின்னை யஃ தாராய்ந்து கொளகுறுதல்—இன்னியல்
மைத்தடங்கண் மாதராய்! அஃதால் வெண்ணெய்மேல்
வைத்து மயில்கொளளு மாறு 325

(ப-பொ). தனககு முன்னுள்ள உண்டாகிய பொருளைக் காவாதே சோரவிட்டிருந்து பின்னா அதனைத் தேடிககொள் ளுதலை விசாரித்தல. இனிய இயலபினையுடைய மைததடங் கண்மாதே! மயிலைப் பிடிததுககொளவான் வேண்டி அதன் தலையின்கண்ணே வெண்ணெயை வைதது உருகி அதன் கண் ணின்கண் புககால அதனைப் பிடிததுக்கொள்ள நினைக்கு மாறு போலும்

(ப-ரை). இன இயல - இனிய இயல்பினையுடைய, மை - மையிட்ட, தட கண் மாதராய - பெரிய கண்களையுடைய மாதே! முன்னை உடைய - தனககு முன்னுள்ள உண்டாகிய பொருளை, காவாது இகந் திருந்து - காவாமல சோரவிட்டிருந்து, பின்னை - பின்னா, அஃது - அதனை, ஆராய்ந்து - விசாரிதது, கொளகுறுதல அஃது - தேடிக கொள்ளுதலாகிய அத்தன்மை, மயிலமேல வெண்ணெய் வைத்து கொள்ளும ஆறு ஆதல் - மயில தலையினமேல வெண்ணெயை வைத்து (வெண்ணெய உருகி அதன் கண்ணில புகுந்தால அப்பொழுது) அதனைப் பிடிததுககொள்ள நினைககுமாறு போலும.

(க—து). கையிலுள்ள பொருளைக் கைவிட்டிருந்து பின் அதனைத் தேடிக்கொள்ளுதலானது, மயிலின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்தும் அது உருகிக் கண்ணில் விழும்பொழுது மயிலைப் பிடித்துக்கொள்வது போலும் இது முடியாத காரியம் என்பதாம்.

பழமொழி.—கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்துக் கொககைப் பிடிக்கிறதுபோல

211. கடன்கோடாமை

கைவிட்ட ஒண்பொருள் கைவா ரில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே உணர்ந்தாரால்.—மெய்யா
மடம்பட்ட மானோக்கின் மாமயி லன்னாய்'
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம். 57

(ப—பொ). தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட ஒண்பொருள் பின்னைத் தன்கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார் மெய்ம்மைபபட்ட நெறியானே அறிந்தார்கள் மெய்ம்மையாகவே. மடமையை உடைத்தாகிய மானோக்கினையுடைய மாமயில் போலவாய்' பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசு பெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப பாம்புக் குடத்தைப் பெறுதல்.

“பாழ்ந்தனிசு வேண்டிப பாம்புக்குடம் பெற்றான்” என்னும் பழமொழி இது.

(ப—ரை). மடம்பட்ட - மடமையை உடைத்தாகிய, மான் நோக்கின் - மானின் நோககினையுடைய, மா மயில் அன்னாய் - சிறந்த மயில் போல்வாய்! கைவிட்ட ஒண் பொருள் - (கடனென்று ஒருவர் பிறருக்குக்) கைவிட்ட ஒள்ளிய பொருள், கைவரவு இல்லென்பார் - பின்பு தன் கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார், மெய்ப்பட்ட ஆறே உணர்ந்தார் - உண்மையாகிய நெறியாலே உணர்ந்தவராவர். மெய்யாக - உண்மையாகவே, கடம்பெற்றான் - பிறர்க்குக் கடன் கொடுத்தவன் அக்கடனைப் பெற்றபடியாவது, குடம்பெற்றான் - பிரமாணம் செய்வதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப் பெறுதலே [ஆல்.அசை].

முன்னாளில் வழக்கு விசாரணையில் பாம்புக்குடத்தில் கையிடுவது திவ்வியப் பிரமாணங்களில் ஒன்று.

(க-து) கையைவிட்டுக் கடனாகக் கொடுத்த பணம் திரும்பிக் கைக்கு வருவதில்லை என்பது உண்மை. கடன் கொடுத்தவன் பெறுவது (பிரமாணம் செய்வதற்குப்) பாம்புக் குடமேயன்றி வேறொன்றும் இல்லை

பழமொழி.—கும்பிட்டுக் கடன் கொடாதே, கும்பிட்டுக் கடன் வாங்காதே. Lend and lose, so play fools.

212. கொடுத்த கடன் கேட்டால் கைப்பாதல்

கடங்கொண்ட ஒண்பொருளைக் கைவிட் டிருப்பார்
இடங்கொண்டு தம்மினே என்றால—தொடங்கிப்
பகைமேற்கொண் டார்போலக் கொண்டார் வெகுடல்
நகைமேலும் கைப்பாய் விடும். 304

(ப-பொ). தாம் கடனாகக் கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் தாம் இருந்த இடத்தின்கண் சென்று "எம்பால் கொண்ட பொருளைத் தரல்வேண்டும்" என்று சொன்னால், தம்மோடு பகைமை மேற்கொண்டாற் போலத் தொடங்கி, தனிசுகொண்டவர்கள் அவரைச் சீறுதல் விளையாட்டினும் இன்னாதாய்விடும்.

(ப-ரை) கடம் கொண்ட ஒண்பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் இடம்கொண்டு-தாம் கடனாகக்கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டுச் செலவு செய்திருப்பவரிடத்தில் சென்று, தம்மின் என்றால் - வாங்கின கடனைக் கொடும் என்று கொடுத்தவர் கேட்டால், கொண்டார் - கடன்வாங்கினவர், பகை மேற்கொண்டார் போலத் தொடங்கி-தம்மோடு விரோதம் கொண்டவர்போலத் தொடங்கி, வெகுடல் - கோபித்தல், நகைமேலும்-விளையாட்டாகச் செய்தவிடத்தும், கைப்பு ஆய்விடும் - துன்பந்தருவதாய்விடும் [வெகுடல்-வெகுள்தல்].

பழமொழி—கடன் வாங்குகிறபோது இனிப்பு; கடன் கொடுக்கிறதென்றால் கசப்பு. கொடுத்தது கேட்டால் அடுத்தது பகை. Sweet is the wine, but sour is the payment.

7. நன்றியில் செல்வம்

213. பாவத்தால் வந்த பொருள் அறத்துக்கு ஆகாமை

அல்லது செய்வார் அரும்பொரு ளாக்கத்தை
நல்லது செய்வார் நயப்பவோ?—ஒல்லொலிநீர்
பாய்வதே போலும் துறைவ! கேள் தீயன
ஆவதே போன்று கெடும். 173

(ப—பொ). பாவத்தைச் செய்வா ரருமபொருள ஈட்டத்தை நலல அறததைச செய்வா விருமபுவரோ? ஒல்லொலி நீர பார்மேல் ஏறிப் பாயவதே போலும துறைவனே! கேளாய்! தீய கருமங்கள செலவ மாவதொரு கருமமபோலே யிருந்து கெட்டுபபோம, ஆதலான்.

(ப—ரை) ஒல்லொலி நீா - ஒல்லெனவொலிககும நீர், பாயவதே போலும்-பாாமேல ஏறிப் பாய்வதேபோலும், துறைவ-துறைவனே! கேள் - கேளாய —தீயன - தீய கருமஙகள், ஆவதேபோனறு-செலவ மாவதொரு கருமம்போலே காணபபட்டு, கெடும் - கெட்டுப்போம (ஆதலால்), அல்லது செய்வாா - பாவததைச செய்வாரது, அரும பொருள் ஆககததை - அரிய பொருளின் ஈட்டததை, நலலது செய்வார் - நலலறததைச செய்வோா, நயபபவோ - விருமபுவரோ?

(க—து) பாவச்செய்கை உடையாரது பொருள பாவவழியிலே தேடியதாகும்: அறஞ்செய்யும பொருட்டும அப்பொருளை விருமபுத லாகாது, அப்பொருள ஆவதுபோல் கெடுமாகையால்

"களவினா லாகிய வாககம அளவிறந்
தாவது போலக கெடும"—திருககுறள

214 அறிவில்லாா செல்வம்பெறுதல் துன்பம் பெறுதலே

தொன்மையின மாணட துணிவொன்றும இல்லாதாா
நன்மையின் மாண்ட பொருளபெறுதல்,—இன்னொலிநீர்
கன்மேல் இலங்கு மலைநாட! மாக்காய்ததுத்
தனமேல குணிலகொளளு மாறு. 129

(ப-பொ). பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணி வில்லையில்லாதார் நன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர் கற்பாறை மேல் வந்திழியாநின்ற மலைநாடனே! மா மிகக் காய்ந்துத் தன்மேல் பிறர் எறியும கல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலும்.

(ப—ரை). இன் ஒலி நீர - இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர், கல் மேல் இலங்கும் - கற்பாறைமேல் வந்திழியாநின்ற, மலைநாட - மலை நாடனே! தொன்மையில் மாண்ட துணிவு ஒன்றும் இல்லாதார் - பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணிவு யாதொன்றும் இல்லாதவர், நன்மையின் மாண்ட பொருள் பெறுதல்-நன்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், மா காய்த்து-மா மிகவும் காய்த்து, தன்மேல் குணில் கொள்ளும் ஆறு - தன்மேல் பிறர் எறியும் கல்லை ஏற்றுககொள்ளுமாறு போலும். [குணில்-கவண்கல்-கல்]

(க—து). ஏழைகளுக்கு உதவாமையால் அறிவிலிகளுடைய செல்வம் தாயத்தார் முதலியோரால் வலிந்துகொளளப்பெறுகின்றது.

"இன்னுதே கல்லார்கட் பட்ட திரு"—திருககுறள்.

215. இவறன்மை

பெற்றாலும் செல்வம் பிறர்க்கீயார் தாநதுவ்வார்
கற்றாரும் பற்றி இறுகுபவால்.—கற்றா
வரம்பிடைப் பூமேயும வண்புனல் ஊர!
மரங்குறைப்ப மண்ணா மயிர். 107

(ப-பொ). செல்வம பெற்றாலும் அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் இடார், தாமும் நுகராது, கற்றவர்களும் பற்றுள்ள முடையவராய் நெகிழாதே இறுகாநிற்பர்: கன்றினையுடைய ஆ வரம்பின்கண் கிடந்த பூவினை மேயும் வண்புனல் ஊரனே! மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகள் மயிரினை மண்ணமாட்டா, அதுபோல.

(ப—ரை). கற்ரு - கன்றினையுடைய பசு, வரம்பிடை பூ - வரம் பின்கண் கிடந்த பூவினை, மேயும் - மேயும், வண் புனல் ஊர-வளவிய புனலூரனே! மரம் குறைப்ப - மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகள், மயிர் மண்ணு - மயிரினை மண்ணமாட்டா. (அதுபோல), செல்வம் பெற்ருலும் - செல்வத்தைப் பெற்ருலும், பிறாக்கு ஈயார் - அச்செல் வத்தைப் பிறர்க்கும் இடாராய், தாம் துவ்வார் - தாமும் அனுபவியாமல், கற்ருரும் - கற்றவர்களும், பற்றி - பற்றுள்ளமுடையராய், இறுகுப - தளரவிடாமல் இறுகப் பிடிப்பர் [மண்ணல் - வெட்டுதல்]

தென்ஞட்டில் 'மயிரைக் கத்தி மண்ணவில்லை' என்கிற வழக்கு இன்றும் உண்டு

(க—து) சில கருவிகள் மரம்வெட்ட உதவுவதன்றி மயிரை வெட்ட உதவா அதுபோல, சிலா கற்ற.கல்வி தமமுடைய செல் வத்தை இறுகப் பிடிப்பதற்கு உதவுவதன்றிப் பிறர்க்குக் கொடுத் தும் தாம் உண்டும் இலவாழ்க்கையை இனிது நடத்துதற்கு உதவு வதில்லை.

216. லோபி செல்வம்

வழங்கலும் துய்த்தலும் தேற்ருதான் பெற்ற
முழங்கு முரசுடைச் செல்வம்,—தழங்கருவி
வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப' அதுவன்ரே
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம். 151

(ப—பொ). பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் தான் நுகர்தலும் செய்யமாட்டாதான் பெற்ற முழங்கு முரசினையுடைய செல் வம், முழங்காநின்ற அருவிகளையுடைய வேய்முற்றி முத் துதிரும் வெற்பனே' அது நாய் பெற்ற தெங்கம்பழத்தோ டொக்கும்.

(ப—ரை). தழங்கு அருவி - முழங்காநின்ற அருவிகளையுடைய, வேய் முற்றி முத்து உதிரும் - மூங்கில் முற்றி முத்து உதிர்தலான, வெற்ப - வெற்பனே! வழங்கலும் - பிறர்க்குக் கொடுத்தலும், துய்த்த லும் - தான் அனுபவித்தலும், தேற்ருதான் - செய்யமாட்டாதவன்,

பெற்ற - பெற்ற, முழஙகு முரசு உடை செல்வம் அது - முழங்கும் முரசினையுடைய செல்வமானது, நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம் - நாய் பெற்ற தெங்கம்பழததோ டொக்கும் [முழஙகு முரசுடைச செல்வம் அரசச்செல்வம்]

"அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒணபொருள கொள்வாா பிறா."—திருககுறள்.

பழமொழி—நாய்ககு முழுததேஙகாய தககுமா?

217. ஈயாதான் செல்வம் பொலிவு பெறாது

முழவொலி முந்நீா முழுதுட னாண்டாா
விழவூரில கூததேபோல் வீழ்ந்தவிதல கண்டும்,
இழவென் றொருபொருள ஈயாதான் செல்வம்,
அழகொடு கண்ணி னிழவு. 343

(ப—பொ). முழவோசைபோலும ஒலியையுடைய முந்நீ ரால சூழப்பட்ட உலகம முழுவதையும ஆண்ட மன்னவர்கள் திருநாள நடந்த ஊரின்கண் ஆடிய கூததுபபோல பொலி விழநது அழகின்றிக கெடுமாறுபோலச செலவமும கெட்டுப் போமாறு கண்டிருநதும, யாவும இபபொருளைக் காததிருந் து இழநதுபோவதொழியக் கொண்டுபோவ தில்லையென்று இரநதோர்க கொருபொருளைக கொடாதவன் செலவமும், அழகும் வடிவும உடையானொருவன் கண்ணிழநததனோ டொக்கும்.

(ப—ரை) முழவு ஒலி முந்நீா முழுதுடன் ஆண்டாா-முழவோசை போலும் ஒலியையுடைய கடலால் சூழபபட்ட உலகமுழுதையும் ஆண்ட அரசர்கள, விழ ஊரில் கூததுபோல்-திருநாள் நடந்த ஊரின் கண் ஆடிய கூத்துப் பொலிந்த அழகினறிக் கெடுமாறுபோல், வீழ்ந்து அவிதல் கண்டும-செல்வமும கெட்டுப்போமாறு கண்டிருந்தும், இழவு என்று - கொடுததமட்டில் நஷ்டநதானே என்றெணணி, ஈயாதான் செல்வம்-இரந்தவர்க்கு ஒரு பொருளைக கொடாதவனுடைய செல்வ மும், அழகொடு கண்ணின் இழவு-அழகும் வடிவமும உடையானொரு வன் கண்ணிழந்ததனோ டொககும்.

பேரரசர் செல்வமிழந்து சீர் கெடுவதற்குத் திருவிழா நடந்த ஊரில் ஆடிய கூத்து அழகுகெடுவது உவமானம்.

(க–து) அழகும் வடிவமும் கண்ணின்றிப் பொலிவு பெறாமை போல், செல்வம் ஈகையின்றிப் பொலிவு பெறாது

21௮. ஈயாத பொருள் இருந்தும் பயன்படாது

நாவின் இரநதார் குறையறிந்து தாமுடைய
மாவினை மாணப் பொதிகிற்பார்—தீவினை
அஞ்சிலென் அஞ்சா விடிலென்? குருட்டுக்கண்
துஞ்சிலென் துஞ்சாக்கா லென்? 238

(ப–பொ). வந்த குறிப்பை முகத்தால் அறிதலேயன்றி, வாக்கால் இரந்தவர் குறையை அறிநதும, தமக குண்டாகிய செல்வத்தை மாட்சிமைப்படப் பொதிநதுவைப்பார், மறைத்துத் தீவினைக்கு அஞ்சில் என்? அஞ்சாதொழிநதால் என்? குருடாகிய கண் துஞ்சில் என்? துஞ்சாமலிருந்து என்? அதுபோல.

(ப–ரை) நாவின் இரநதார குறை அறிந்து - வாயாலே சொல்லி இரந்தவருடைய குறையை அறிந்து, தாம உடைய மாவினை-தமககுண்டாகிய செல்வத்தை, மாண-மாட்சிமைப்பட, பொதிகிற்பார-பொதிநது வைப்பவர், தீவினை - தீவினைககு, அஞ்சில் என் - அஞ்சினால் என்ன? அஞ்சாவிடில் என் - அஞ்சாதொழிந்தால் என்ன? குருட்டுக்கண் - குருடாகிய கண், துஞ்சில் என் - தூங்கினால் என்ன? துஞ்சாககால் என் - தூங்காதிருந்தால் என்ன?

மா—செல்வம் அஞ்சில் (நன்மை) என், அஞ்சாவிடில் (தீமை) என் என எழுவாய் வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும்

ஏழைகளுக்குப் பொருள் உதவுவது தீவினையை ஒழிக்கும் உபாயம் உதவாத பொருள் குருட்டுக்கண் போன்றது: இருந்தும் பயன் தருவதில்லை

(க–து). தீவினைப் பயனை அனுபவிக்கவேண்டுமே என்றஞ்சுகின்றவன் ஏழைகளுக்குத் தன் பொருளை உதவுவான்: அஞ்சாதவன் உத

வான்: குருட்டுக்கண் தூங்கினால் உண்டாகும் நன்மையும் இல்லை: தூங்காவிட்டால் உண்டாகும் கெடுதியுமில்லை பொருள் உதவாதவன் தீவினைக்கு அஞ்சுதலால் அடையும் நன்மையும் இல்லை: அஞ்சாமை யால் அடையும் தீமையும் இல்லை

பழமொழி—குருட்டுக்கண் தூங்கியென்ன? தூங்காதென்ன?

219. ஈயாது பொருளைவைத் திறப்பவர்

படருமபிறபபிறகொன றீயாா பொருளைத
தொடருநதம் பற்றினால் வைததிறப பாரே,
அடருமபொழுதின்கண இடடுக் குடரொழிய
மீவேலி போககு பவர். 379

(ப-பொ). இனிவரும பிறப்பிற்கு உதவுவதாய் ஒரு பொருளைத தாம கொடாது தம் பொருளைத தொடர்நத பற்றுள்ளத்தால் ஈட்டிவைததது இறநதுபோவாா, வயிற்றின்கண் புண்பட்டிருக்கும பொழுதின்கண் குடர் புறத்தாக மற்றொன்றினை உளளேயிட்டுப் போர் வழஙகுங்கால வல்லே வள கெடிது கோளோ டொபபா.

(ப-ரை). படரும்-இனி வருதலான, பிறபபிற்கு-பிறப்பிற்கு உதவுவதாய், ஒன்று ஈயாா-ஒன்றுங் கொடாமல, தொடரும் பற்றினால்-மேன் மேல் தொடர்தலான பற்றுள்ளததால், பொருளை வைத்து-பொருளைப் பத்திரப்படுத்திவைதது, இறப்பார் - சுமமா இறப்பவர், அடரும் பொழுதின்கண் - சததுருககள் சண்டைசெயயும பொழுதின்கண், குடர் ஒழிய-வயிறு புண்பட்டுக குடல் சரிந்து புறததததாக, இட்டு-மற்றொன்றினை உள்ளேயிட்டு, மீவேலி போக்குபவர் - மேலே கட்டுக்கட்டி வைத்திருப்பவரோ டொப்பர் [ஏ-அசை].

(க-து). யுத்த களததில் ஒருவனுககுக குடல் சரிந்தொழிய வேறொன்றை உள்ளிட்டுக கட்டிவைத்தாலும் அதனால் அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது அதுபோல மறுமையின் பொருட்டுச செல விடாமல் ஒருவன் பத்திரப்படுத்திவைத்த பொருளால் அவன் இறந்த பின் அவனுக்கு ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

"வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்"—திருக்குறள்.

220. உற்றார் உறவினர்க்கு உதவாமல் வம்பர்க்கு உதவுதல்

விரும்பி அடைந்தார்க்கும் சுற்றத் தவர்க்கும்
வருந்தும் பசிகளையார் வம்பாக் குதவல்,
இரும்பணைவில் வென்ற புருவத்தாய்! ஆற்றக்
கரும்பனை யன்ன துடைத்து. 286

(ப—பொ). தம்மைக் காதலித் தடைந்தார்க்கும் கிளைஞர்க்குமே வருந்தும் பசி களையாராய்ப் புதிய அயலார்க்கு உதவுதல், இரும்பணையாற் செய்யப்பட்ட வில்லினைவென்ற புருவத்தாய்! மிகவும் அது தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினார்க்கு உறுங் காலத் துதவாது நெடுங்காலம் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன் படும் கரும்பனைபோலும் தன்மையை உடைத்து.

(ப-ரை) இரு பணை வில் வென்ற புருவத்தாய-பெரிய மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட வில்லினை வென்ற புருவத்தாய்! விரும்பி அடைந்தார்க்கும்-தம்மை விரும்பி அடைந்தவர்க்கும், சுற்றத்தவர்க்கும்-சுற்றத்தார்க்கும், வருந்தும் பசி களையார்-வருந்தும் பசியை நீக்காதவராய், வம்பர்க்கு உதவல் - புதிய அயலார்க்கு உதவுதல், ஆற்ற கரும்பனை அன்னது உடைத்து-மிகவும் (தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினார்க்கு உறுங்காலத்துத வாது நெடுங்காலஞ் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன்படும்) கரிய பனைபோலும் தன்மையை உடையது

(க—து) நட்டுவளர்த்தவர்க்குப் பயன் தராமல் பிறர்க்குப் பயன் தரும் கரும்பனையைப் போலவா, உற்றார் உறவினர்க்கு உதவாமல் பிறர்க்கு உதவுவோர்

"ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை."—திருக்குறள்

"பொன்னிறச் செந்நெல் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்.
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வம் எய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து."—நாலடியார்.

221. பூர்வ புண்ணியத்தால் பொல்லார் பொருள் பெறுவர்

வழங்கார், வலியிலார் வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்,
உழந்தொருவர்க் குற்றால் உதவலு மில்லார்.
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும் இன்னார்,
பழஞ்செய்போர் பினறு விடல். 292

(ப-பொ). ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடார், தாமும் வலி யில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களானும் பொல்லார், ஒரு வர்க்கு இடர் உற்றால் வருநதியாகிலும் அவர்க்கு ஒன்றை உதவமாட்டார். இபபெற்றிப் பட்டார் கேடில்லாத செல் வம் பெறுதல், பழைநாகி உரம்பெற்று வநத செய் இப்பொ ழுது ஒருரமும் பெறாதே மிகபபோர் இடும்படி விளைந்ததனோ டொக்கும. [பழஞ்செய் - முன்செய்த நல்வினைபபயன்].

(ப—ரை) வழஙகார - ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடார வலியிலார் வாய்ச் சொல்லும் பொல்லார்-தாமும் வலியில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களாலும் பொலலார்: ஒருவர்கசு உற்றால்-ஒருவாககு இடர் உற் றால், உழந்து உதவலும் இல்லார்-வருநதியாகிலும அவர்கசு ஒன்றை உதவமாட்டார இன்னார்-இத்தன்மையர், இழநததில் செல்வம் பெறு தலும்-கேடிலலாத செல்வததைப் பெறுதலும், பழஞ் செய - பழைய தாகி உரம் பெறறுவநத வயல், பின்று-உரம்பெறாத பிற்காலததில், போர்-போரிடும்படி, விடல-(கதிர்விட்டு) விளைந்ததனோ டொககும். [பின்று-பின்றை-பின்னைநாள்-பிற்காலம்]

(க-து) முன்னே உரம் பெற்றுக் கொழுமையடைந்த வயல், பின்னே உரம பெறாவிடினும், முன்னே பெற்ற உரத்தின் பயனால் போரிடும்படி தானியக கதிர்களை விளைத்தாற்போல, முன்பிறப்பில் புண்ணியஞ் செய்தோர, இப்பிறப்பில் புண்ணியஞ்செய்யாது பாபி களாயிருப்பினும, பூரவ புண்ணியபலததால் மிகக திரவியம் பெற் றிருப்பர்.

"நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக
கல்லார்கசொன் றாகிய காரணம்—தொல்லை
வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்'
நினைப்ப வருவதொன் றில்"—நாலடியார்

222. உதவி செய்வார்போல் காட்டி ஒன்றும் செய்யாமை

ஒற்கப்பட் டாற்றார் உணர உரைத்தபின்,
நற்செய்கை செய்வார்போல் காட்டி, நசையழுங்க
வற்கென்ற செய்கை யதுவால்,அவ் வாயுறைப்
புற்கழுத்தில் யாத்து விடல். 283

(ப—பொ). வறுமைப்பட் டதனுக்கு ஆற்றுதவர் தம் வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், பின்னை அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக் காட்டி, அவர் நச்சுதல் கெட வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, பசுவின் கழுத்திலே வாயுறைப்புல்லைக் காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும்.

(ப—ரை) ஒற்கப்பட்டு-வறுமைப்பட்டு, ஆற்றார்-அதற்கு ஆற்றுதவர், உணர உரைத்தபின்-தம் வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், நல் செய்கை செய்வார்போல் காட்டி - அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக்காட்டி, நசை அழுங்க - அவர் விருப்பம் கெடும்படி, வற்கென்ற செய்கை அது-வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, கழுத்தில் - பசுவின் கழுத்தில், அவ் வாயுறைப் புல்-பசுவிற்குரிய வாயுறைப்புல்லை, யாத்துவிடல்-காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

வாயுறை - பசு முதலியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் கைத்தீன்.

(க—து) வறியவருக்கு ஒருதவி செய்வதாகப் போக்குக்காட்டி ஒன்றும் செய்யாதிருப்பது, பசுவுக்கு வாயுறைப்புல்லைக் காட்டி அதற்கிடாமல் அதன் கழுத்தில் கட்டிவைப்பது போலும்.

223. இயலாததை இயல்வதாக ஒட்டுதல்

அடையப் பயின்றார்சொல் ஆற்றுவராக் கேட்டால்
உடையதொன் றில்லாமை யொட்டின்,—படைபெற்
றடைய அமர்த்தகண் பைந்தொடி! அஃதால்
இடைய னெறிந்த மரம். 314

(ப—பொ). தம்மை அடைதற்பொருட்டுப் பலநாளும் பயின்றவர் ஒரு பொருளைப பெறவேண்டிச் சொல்லிய சொல்லைக் கேட்டால், தமக்கில்லாத பொருளை உடைய தொன்றாக அவர்க்குச செய்வாராக உடன்பட்டாராயின், படைத்தன்மையைப் பெற்று முகமடைய நிறைநத கண்ணையும் அழகிய தொடியையும உடையாய்! அஃதன்றோ இடையன் கொன்ற மரமபோ லாகும் தன்மையை உடைத்து.

அல்லதூஉம், உடையதொன்றில்லாமை யொட்டின என்பதற்குத் தம்மை அடைநது வாழ்வார்க்குத தாம் செய்யக் கடவதாக வைததுக் கொடுத்ததனை இல்லையாக மறுப்பின் என்றுமாம்.

(ப—ரை). படை பெற்று-படைததன்மையைப் பெற்று, அடைய-முகமடைய, அமாதத கண்-நிறைந்த கண்ணையும, பைந்தொடி - அழகிய தொடியையும் உடையாய! அடைய-தமமையடைய, பயின்றார்-பலநாளும் பயினறவா, சொல்-ஒருபொருளைப் பெறவேணடிச சொல்லிய சொல்லை, கேட்டால - கேட்டால, இலலாமை - தமகிலலாத பொருளை, உடையது ஒன்று - உடையதொன்றாக, ஆற்றுவராக ஒட்டின் - அவாககுச செயவாராய் உடனபட்டால, அஃது - அது, இடையன் எறிந்த மரம் - இடையன் வெட்டிய மரமபோ லாகும தன்மையையுடைத்து

இடைய னெறிந்த மரம—ஆடுமாடுகள் எட்டித தழை மேயலாம் படி இடையன் கிளைகளை வெட்டிச சாய்த்த மரம. இடையன் வெட்டிய மரம் ஒருபுறம் வாடி ஒருபுறம் தளிர்த்திருக்கும்.

படைநின்ற பைந்தா மரையோ டணிநீலம்
மடைநின் றலரும் வயலாலி மணாளா!
இடைய னெறிந்த மரமேயொத் திராமே
அடைய வருளா யெனக்குன்ற னருளே

8—ம் திருமொழி, 11—ம் பத்து, பெரிய திருமொழி.

(க-து). கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்த மரததில் தளிர்த்துள்ள பக்கம் களிப்புடன் மேய்ந்த ஆடுமாடுகள், வாடியிருந்த பக்கத்தில் ஒன்

றும பெறுமல் வெறுபபடைவதுபோல், பொருள் உடையராக நடித் தவர் உதவிசெய்ய உடன்பட்டதைக கண்டு மகிழ்நதவர், அப்பால் ஒன்றும் பெருமையால் வெறுப்படைவர்

224. வன்னெஞ்சரிடம் இரந்தவர் ஒன்றும் பெறுர

மரம்போல் வலிய மனததாரை முன்னின்
றிரநதார் பெறுவதொன றிலலை.—குரங்கூசல்
வளளியி னுடு மலைநாட' அஃதன்றே
பளளியுள ஐயம புகல. 140

(ப—பொ) மரம்போலே வலியதொரு மனததையுடையாரை முனனே நின்று இரநதார அவரால பெறுவதொரு பொருள இலலை குரங்குகள வள்ளிக்கொடியின்கண் இருந்து ஊசலாடும மலைநாடனே' அது வன்றே அருநதவர் இருநதேவாழும பள்ளியுள ஐயமபுகுதல்.

(ப—ரை) குரங்கு வளளியின் ஊசல் ஆடும மலைநாட - குரஙகுகள் வளளிககொடியின்கண இருநது ஊசலாடும மலை நாடனே' மரமபோல் வலிய மனததாரை - மரம்போலே வலிய மனதைதயுடையாரை, முன நின்று இரநதார - எதிரே நினறு இரநதவா, பெறுவது- அவரால பெறுவது, ஒனறு இலலை - ஒரு பொருளும இல்லை அது- அச்செயலை, பளளியுள-அருந்தவர இருநது வாழும் பள்ளியில், ஐயம் புகல்-பிச்சையெடுத்தலோ டொககும்

பளளி — ஆசீவகப்பளளி - (ஆசீவகா - சமணமுனிவா) - சமண முனிவா இருக்கும மடம

(க—து) சமணமுனிவர் பிச்சையெடுத துண்பவர் அவரிருக கும் மடததில் பிச்சையெடுப்பவாககு ஒன்றும கிடைக்காது வன் னெஞ்சுடையாரிடம் பிச்சையெடுப்பவர்க்கும் ஒன்றும் கிடைககாது

225. நம்பிவந்தவனை ஆதரியாதவனுக்கு மோக்ஷம் இல்லை

இசைவ கொடுப்பதூஉம் இல்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கை. அஃதன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணு னாயின்,
நசைகொன்றுன் செல்லுலக மில். 24

(ப—பொ). தனக்கு இயன்றன கொடுத்தலும இல்லா தன இல்லையென்றலும் ஒருவற்குக் குற்றமன்று, உலகத்தார் செயலை அவ்வகையன்றி, இவன் எனக்குப பசைப்படுவன என்று தனமனத்திற் கொண்டு ஒருவன பிறபக்கண்டும் அவனுககுப பகுததுணணு ஞதலைத தவிர்கக. நசையாற் பிறரைத் துன்பமுறுததிறைற்குச செல்லும் மறுமையுலகத்தின்கண் இன்ப மில்லை (ஆதலால் பசை கொண்டவற்குப் பகுததுண்க).

(ப—ரை) இசைவ கொடுப்பதும - தன்னுல கூடுமானவைகளைக் கொடுப்பதும, இல என்பதும - இல்லாதவைகளை இல்லை யென்பதும், வசை அன்று - ஒருவனுககுக குற்ற மனறு, வையதது இயற்கை-உலகததாா செயலேயாம அஃது அனறி - அவ்வகையன்றி, பசை கொண்டவன் நிறக - இவன் எனககு உதவுவானெனறு நமபி ஆசை கொண்டவன எதிரில் நிற்கககண்டும, பாதது உண்ணுனுயின் - அவனுககுப பகததுணணுனுயின், நசை கொன்ருன் - அவன ஆசையைக கெடுததவனுதலால, செல் உலகம இல - அப்படிப்பட்டவன் சென்று பெறுதலான மோக்ஷவினபம இல்லை

(க—து இவன உதவுவான எனறு நமபிவநதவனை ஆதரிககாதவன் மோக்ஷம பெறுவதில்லை.

“இசையா ஒருபொருள இலலென்றல் யார்ககும
வசையன்று வையத தியற்கை —நசையழுங்க
நின்ருேடிப் பொய்ததல் நிரைதொடீஇ! செய்நநன்றி
கொன்ருரிற் குற்ற முடைதது ”—நாலடியாா

நட்டார்க்கும் நள்ளா தவர்ககும உளவரையால்
அட்டது பாததுண்டல் அட்டுண்டல் —அட்ட
தடைத்திருந் துணடொழுகும் ஆவதின் மாக்கட்
கடைககுமாம் ஆண்டைக கதவு —நாலடியாா.

“ஒல்லுவ தொல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கில் கேண்மைப் பாலே

ஒல்லா சொல்லும் என்றலும் ஒல்லுவ
தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே
இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை"—புறம்.

226. திருப்தியடையார்க்கு ஈந்தபொருள் இழந்தபொருளே

தமராலும் தம்மாலும் உறுமலொன் றாற்றி
நிகராகிச் சென்றாரு மல்லா. இவர்திரை
நீத்தநீர்த் தண்சேர்ப்ப' செய்த துவவாதார்க்
கீந்ததனை யெல்லாம இழவு. 307

(ப-பொ) சுற்றத்தாலாயினும் தம்மாலாயினும் அவர்க்கு ஓரிடர் உற்றால் முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை உதவி அவர்க்கு நிகராக ஒழுகினாரு மல்லர். பரந்த திரைவெள்ளம் பரக்கு நீரையுடைய குளிர்ந்த சோப்பனே! செய்த மாத்திரத்தானே உவததலைச் செய்யாதிருப்பாரக்குக் கொடுத்த பொருளெல்லாம் இம்மைக்கும் இலலை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால இழந்த பொருள்.

(ப-ரை) இவர் திரை-பரந்த அலை, நீத்தம் நீர்-வெள்ளம் போல் பரக்கும் நீரையுடைய, தண் சேர்ப்ப-குளிர்ந்த சோப்பனே' தமராலும்-சுற்றத்தாலாயினும், தம்மாலும - தம்மாலாயினும, உற்றால் - ஒருவர்க்கு ஓர் துன்பம் உற்றால, ஒன்று ஆற்றி - முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை உதவி, நிகராகி சென்றாரும அல்லா - அவர்க்கு நிகராக ஒழுகினாரு மல்லர் செய்தது உவவாதார்க்கு - செய்த அளவால் உவத்தலைச் செய்யாதிருப்பார்க்கு, ஈந்தது எல்லாம் - கொடுதத பொருளெல்லாம், இழவு - (இம்மைக்கும் இல்லை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால்) இழந்த பொருளே. [ஐ–சாரியை].

(க-து). தம்மாலாயினும் சுற்றத்தாலாயினும் துன்பமடைந்தார்க்கு உதவிய பொருள் இம்மை மறுமைக்கு நன்மை தருதலால், அது தனக்கு மீண்டும் உதவத்தக்க பொருளாம். கொடுத்த அளவில் திருப்தியடையாதவர்க்குக் கொடுததெல்லாம் இம்மை மறுமைக்கு நன்மை தாராமையால் அது தன் கையைவிட்டு இழந்த பொருளோ டொக்கும்.

8. ஊழ்

227. முயற்சியினும் முன்னைவினை வலியது

எவ்வம் துணையாய்ப் பொருள்முடிக்கும் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி என்செய்யும்?—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கும் ஊர'! குறும்பியங்கும்
கோப்புக் குழிச்செய்வ தில. 63

(ப—பொ). துன்பமே தனக்குத் துணையாக ஒருவன் நினைத்த பொருளை முடிக்கும் தாளாண்மை, முற்பிறப்பில் செய்த தீவினை வந்து இடையூறு செய்தால் அவ்வினை வலிந்து என்செய வற்று? பூ புக்கு வண்டார்க்கும் ஊரனே! எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின் கண் குறும்பன் வலிந்து செய்வதொன் றிலலை ஆதலான்.

(ப—ரை) பூ புக்கு வண்டு ஆர்க்கும் ஊர - பூக்களில் புக்கு வண்டுகள் ஒலிக்கும் ஊரனே! இயங்கும் கோ புக்க உழி - எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின்கண், குறும்பு-குறும்பன், செய்வது-வலிந்துசெய்வது, ஒன்று இல் - ஒன்றுமில்லை. (ஆதலால்), எவ்வம் துணையாய் - துன்பமே தனக்குத் துணையாக, பொருள் முடிக்கும் தாளாண்மை - தான் நினைத்த பொருளை ஒருவன் முடிக்கும் முயற்சியானது, தெய்வம் முடிப்புழி - முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினை வந்து இடையூறு செய்தால், மொய்கொண்டு என் செய்யும் - தான் வலிந்து என்செய வல்லது? [குறும்பன்-குறுநிலமன்னன்-துர்ச்சனன்].

(க—து). பேரரசன் அரசுசெய்யும் நாட்டின்கண் குறும்பன் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை தீவினைப்பயன் இடையூறு செய்யுமிடத்தில் ஒருவன் தன் முயற்சியால் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை.

"ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்."—திருக்குறள்.

பழமொழி.—Tis vain to quarrel with our destiny.

228. **கருமங்கள் வினையின் வகைய**

சுட்டிச் சொலப்படும் பேரறிவி னார்கண்ணும்
பட்ட விருத்தம் பலவானால், -பட்ட
பொறியின் வகைய கருமம். அதனால்
அறிவினை ஊழே அடும் 203

(ப-பொ). மதித்துச் சொல்லப்படும் முன்புள்ள பேரறிவினார்கண்ணும் உளவாய குற்றங்கள் பலவானால், தமக்கு முற்பிறப்பின் உள்ளவாய வினையின வகையவா யிருக்கும கருமங்கள். ஆதலால தமது நலலறிவினை முனசெய்த ஊழ்வினையே அடும்.

(ப-ரை). சுட்டி சொலப்படும பேர் அறிவினா கணணும் - மதித்துச் சொல்லப்படும முன்புள்ள பேரறிவினரிடத்தும, பட்ட விருத்தம் - உளவாய குற்றம, பல ஆனல்-பலவாயின், கருமம - கருமங்கள், பட்ட பொறியின் வகைய - (தமக்கு முற்பிறப்பின்) உளளவாகிய வினையின் வகையினவா யிருக்கும். அதனல்-ஆதலால், அறிவினை - தமது நல்லறிவினை, ஊழே - முன்செய்த ஊழ்வினையே, அடும் - அடும்

"பேதைப் படுக்கும இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை"—திருக்குறள்

பழமொழி—விதி எப்படியோ மதி அப்படி No man can be wiser than destiny.

229. **உறற்பால உறுதல்**

அங்கண் விசும்பின அகனிலாப் பாரிக்கும
திங்களும தீங்குறுதல காண்டுமால். - பொங்கி
அறைப்பாய் அருவி அணிமலை நாட!
உறற்பால யார்க்கு முறும. 15

(ப-பொ). அங்கண் விசும்பில் நின்று மிக்க நிலாவைப் பரப்பும் மதியமும் பாம்பினல் தீங்குறுதல் காணுநின்றேம்.

ஆதலால, கற்பாறையின்கண் மிக்குவநது பாயாநின்ற அரு வியையுடைய மலைநாடனே! தமக்கு உறக்கடவ துன்பஙகள் யாவர்க்கும் வநதுறும.

(ப—ரை) அறை பொங்கி பாய் அருவி அணி மலைநாட - கற்பாறை யின்கண மிகுவநது பாயாநினற அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! அம கண் விசுமபின் - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயததினின் றும், அகல் நிலா பாரிககும-மிகக சநதிரிகையைப் பரப்பும், திஙகளும் - சநதிரனும, தீஙகுறுதல-பாம்பினால் தீஙகுறுதலை, காணடும் - காண்கி ரேம் (ஆதலால்), உறற்பால - தமககு உறககடவ துன்பங்கள், யாாககும-யாவாககும, உறும - வநதுறும.

(க—து). சநதிரனுககும இராகு பீடை உளளது அங்ஙனமே வரும வினை வழியில நிற்காது: வாககடவ துன்பங்கள வருவது நிசசயம்.

திருப்பாற்கடலைக கடைந்துண்டான அமுதததை விணடுவின் ஓரமிசம ஜகன்மோகினியாக உருவஙகொணடு தேவாக்குப் பகிாந்து வருகையில், ஆதிசேடன் சகோதரரிருவா தேவரூபம பூணடு அமுதம் வாஙகி உணடனா அருகிலிருநத சநதிரனும சூரியனும அதனை உணாநது ஜகன்மோகினிககுக குறிபபாக உணாததின அளவில், அவள் அவாகளைப புடைததாள் புடைததும அமுதமுணட பலத தால் அவாகள உயிாநீஙகாமல் பிழைததது, சநதிரசூரியாகளிடம பகை பாராட்டி அவாகளை உட்கொண்டு கான்று வருததிவருகின்றனர். இவாகளே இராகு கேதுககள்.

பழமொழி.—அம்புலியையும் அரவு விழுங்கும வருவது வழி யில் நிற்காது. No flying from fate.

"உறற்பால நீக்கல் உறுவாககும ஆகா"—நாலடியார்.

"அங்கண் விசுமபின் அகனிலாப் பாரிககும, திங்களும" என்று தொடங்கி நாலடியாரில் ஒரு வெண்பா உணடு "தம்மை யிகழ்வா ரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க....உறற்பால யார்ககுமுறும்" என நாலடியிலும் இப்பழமொழி வருகின்றது

230. உறற்பால தீண்டாது விடாமை

கழுமலத்தில் யாத்த களிறும் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்,—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினும், உறறபால
தீண்டா விடுதல் அரிது. 62

(ப—பொ). கழுமலமென்னும் ஊரின்கண்ணே பிணித்து நின்ற களிறும், கருவூரின்கண்ணே இருந்த கரிகால்வளவன் கடிதிலேயனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால், அவன் மேற் சென்று தன்மிசை எடுத்துக்கொண்டு அரசிறகுரிமை செய்தது. ஆதலால். விழுமிய பொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாது விடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய் விடுதல் அரிது.

(ப—ரை). கழுமலத்தில் யாத்த களிறும்-கழுமலம் என்னும் ஊரின் கண்ணே கட்டியிருந்த யானையும், கருவூர்-கருவூரின்கண்ணே யிருந்த, விழுமியோன்மேல்-சிறப்புடையவனான கரிகால்வளவனிடம், சென்ற தனால் - சென்று தன்மேல் எடுத்துககொண்டுபோய் அரசிற் குரிமை செய்த தாதலால், விழுமிய - விழுமிய பொருள்களை, வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - விரும்பினும் விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால - உறககடவன, தீண்டாவிடுதல் - தீண்டாவாயவிடுதல், அரிது - அரிது.

சீகாழியை ஆட்சிசெய்திருந்த அரசனொருவன் சந்ததியின்றி இறந்தானாக, மனககவலைகொண்ட மந்திரிமார்கள் பட்டத்து யானை யைக் கண்களைக் கட்டி "இது எவரைத் தாங்கிவருகிறதோ அவரையே அரசனாக்குவோம்" என்றுசொல்லி விடுத்தனர். அந்த யானை கரு வூரிற்சென்று கரிகாற்சோழனை எடுத்து முதுகின்மேல் தாங்கிவந்தது. மந்திரிமார்கள் அவனை அரசனாகக் கொண்டனர்.

"ஈண்டுநீர் வையத்துள் எல்லாரும் எத்துணையும்
வேண்டார்மன் தீய: விழைபமன் நல்லவை:
வேண்டினும் வேண்டா விடினும் உறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது."—நாலடியார்.

"பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல. உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம."—திருக்குறள்.

231. தீண்டுதற்குரியாரை இலக்குமி தீண்டுதல்

ஆஅய் வளர்ந்த அணிநெடும் பெண்ணையை
ஏஎய் இரவெல்லாம் காத்தாலும்—வாஅய்ப்
படற்பாலார் கண்ணே படுமே. பொறியும்
தொடற்பாலார் கண்ணே தொடும். 205

(ப-பொ) ஆகிவளர்ந்த அணிநெடும் பெண்ணையை மருவி இராப்பொழுதெல்லாம் அதன் பழத்தின் பொருட்டுக் காத்தாலும், பெண்ணைப் பழங்கள் தந்து விழற்பாலார் கண்ணே விழும் திருவும் சென்று தீண்டற்பாலார் கையே சென்று தீண்டும், அதுபோல.

(ப-ரை) ஆய வளர்ந்த-உண்டாகி வளர்ந்த, அணி நெடும் பெண்ணையை - அழகிய நெடிய பனைமரத்தை, ஏய் - அடைந்து, இரவெல்லாம்-இராப்பொழுதெல்லாம், காத்தாலும - அதன் பழத்தின் பொருட்டு காத்திருந்தாலும், வாய் - தம் வாயில், படல் பாலார் கண்ணே - படுதற்குரிய பான்மை யுடையாரிடத்தே, படும் - அப்பழம் விழும். (அதுபோல), பொறியும - இலக்குமியும, தொடல்பாலார் கண்ணே - சென்று தீண்டுதற்குரியார் கையினகண்ணே, தொடும் - சென்று தீண்டும்.

பொறி என்பது இலக்குமியைக் குறிப்பதற்கு மேற்கோள் "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே."

232. பெரிய செல்வம் பெறுதற்கு முன்வினை காரணம்

முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச் செய்யாதார்,
பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ?—வைப்போ
டிகலிப் பொருள்செய்ய எண்ணியக்கால் என்னும்?
முதலிலார்க் கூதிய மில். 312

(ப-பொ). முன்னர்ப் பிறப்பின்கண் நன்றாகிய புண்ணியத்தை இடையறாமல் செய்யாதார், பின்னைப் பிறக்கும் பிறப்

பின்கண் பெரிய செலவத்தைப் பெறுதல் கூடுமோ? பிறர் வைத்த நிதியுடன மாறுபட்டுச செய்வோமெனறு நினைத்தக் கால எத்தன்மை கூடும்? கூடாதே முதலிலார்க்கு ஊதியம இலலையானறு போல.

(ப—ரை) முன் - முன்பிறப்பில, பெரிய நல்வினை - மிக்க புண ணியத்தை, முட்டு இன்றி - இடையறாமல், செயயாதார - செய்யாத வர், பின் - பின்னைப் பிறகும் பிறப்பில, பெரிய செலவம - மிக்க செல்வத்தை, பெறல ஆமோ - பெறுதல் கூடுமோ? வைப்போடு - பிறருடைய நிதியுடன், இகலி - மாறுபட்டு, பொருள் செய்ய எண்ணி யக்கால் - பொருள் செய்வோமென்று நினைத்தக்கால், என் ஆம - என்ன உண்டாகும்? (ஒன்றும் உணடாகாது) முதல் இலார்க்கு - முதற்பொருள் இல்லாதவர்க்கு, ஊதியம இல் - இலாபம் கிடைப்ப தில்லை

முற்பிறப்பில செயத நல்வினை முதற்பொருளும பிற்பிறப்பில பெற்ற பெருஞ்செல்வம் ஊதியமுமாகக் கொள்ளலவேணடும்

"பெற்றி கருமம பிழையாமல செயகுறின்
பற்றின்கண நிலலா தறஞ்செயக—மற்றது
பொன்றுப் புகழ்நிறுத்திப் போயப்பிறந்த ஊராநாடிக
கன்றுடைத் தாயபோல வரும"—அறநெறிசசாரம்

"முதலிலார்க் கூதிய மில்லை" என்கிற பழமொழி திருக்குறளி லும் வருகிறது

233 கூடுங்காலத்தில் செல்வம் வந்து கூடுதல்

பனனுாளும நின்று விடத்தும் கணிவேங்கை
நனனாளே நாடி மலர்தலால,— மனனா
உவப்ப வழிபட் டொழுகினும, செலவம
தொகற்பால போழ்தே தொகும. 120

(ப—பொ). பலநாளும தான் உயர்ந்தாய் நின்றவிடத்தும கணிகளைப்போல நாளை அறிவிக்கும வேங்கை தாம் மலரக் கடவ நாளை அறிந்து பூத்தலால், அரசர் மனமகிழும்படி வழி

பட் டொழுகினு ராயினும், செல்வம் ஒருவர்க்குக் கூடுங் காலத்தே வந்து கூடுமல்லது கூடாது.

(ப—ரை) பல் நாளும-பல நாளும, நின்ற இடத்தும் - தான் உள தாய் நின்றவிடத்தும, கணி வேங்கை-கணிகளைப்போல நாளை அறி விக்கும் வேங்கை, நல் நாளே நாடி மலர்தலால் - தான் மலரக்கடவ நாளை யறிந்து பூத்தலால, மன்னா உவப்ப-அரசர் மனம மகிழுமபடி, வழிபட்டு ஒழுகினும-வழிபட் டொழுகினராயினும, செல்வம்-செல்வ மானது, தொகல்பால போழ்தே - ஒருவாககுக கூடுங் காலத்தே, தொகும - வநது கூடும்

"கணி-சோசியன் கணிவேஙகை - உவமத்தொகை "வேங்கை மரமு மருதமுங் கணியெனல" (பிஙகலம ஆதலால், இருபெயரொட் டாகக கொள்ளலுமாம இங்கே உவமததொகையாகக கொள்ளுதலே பொருட்பொருதத முடைத்து கணிகளைப்போல நாளை அறிவிக்கும வேஙகை என்பது, கநதபுராணம-வளளியமமை திருமணப்படலம்-148-வது விருததம

குனறு வாணாகள யாவரும கொடிச்சியை நோககித
"துன்று மெனலகள விளைநதன, கணிகளும சொறற
இன்று காறிது போற்றியே வருநதினை: இனிநீ
சென்றி டமமஉன் சிறுகுடிக" கெனஉரை செயதாா

என்பதனுல் நனகு விளங்கும்

"ஆமிடத்தே யாகும சிறுகாலைப படட பொறியும" என்றது நாலடியாா

234. உய்வதற்கு உய்யுமிடம் உளதாதல்

குறைத்துக கொளபபட்டார் கோளிழுககுப படுப
புறைததெழுந்து போகினும போவர். —அரக்கில்லுள்
பொய்யறற ஐவருமபோயினர். இல்லையே
உயவதற குய்யா விடம 280

(ப—பொ). சிலாககுக் கடடுரை பயிறறி அவரால் அகப் படப் பிணித்துக கொளளபபட்டவா அந்தக கோளிலே விக

னப்பட்டுத தப்பியெழுநது போகினும போகாநிற்பர். துரி யோதனன அரக்குமாளிகையிலே தீயிடுவிப்பதனைத் தப்பிக் குற்றமற்ற பாண்டவர்கள ஐவரும் போயினார்கள. அது போல உய்யக்கடவ உயிர்க்கு உய்யமுடியாத இடம் இல்லை.

(ப—ரை) அரக்கு இல்லுள்-துரியோதனன் கட்டுவித்த அரக்கு மாளிகையில் இருந்த, பொய் அற்ற ஐவரும் - குற்றமற்ற பாண்டவர் ஐவரும், போயினார் - அவன் இடுவித்த தீயினின்றும் தப்பிப் போயினர். (ஆகவே), குரைத்து - (வஞ்சகரால்) கட்டுரை சொல்லி, கொளப்பட்டவர் - பிணித்துககொளளப்பட்டவர், கோள் இழுக்குப பட்டு-(அவ்வஞ்சகருடைய) பிணிப்பினின்றும் தவறி, புரைத்து எழுந துபோகினும் போவா-தப்பியெழுந்து போகினும போகாநிற்பா. (ஆத லால்), உய்வதற்கு - பிழைகக்க கடவதான உயிருககு, உய்யா இடம்- பிழைக்கமுடியாத இடம், இல்லையே - ஒன்றும் இல்லை.

(க—து) புண்ணியம் பலிததலான விதியுடையாா பெரிய ஆபத தில் அகப்பட்டாலும் அதினின்றும் தப்பிப் பிழைப்பர்.

தருமா இளவாசு பட்டம பெற்றுத தம்பிமாரோடு வாரணவதத் துககு அனுப்பப்பெற்றனர் துரியோதனன் பொறாமைகொண்டு கனகன் என்னும சிற்பியால் அவ்விடத்தில் ஓர் அரககுமாளிகை கட்டு வித்து, அதில் பாண்டவரைவரையும் இருக்கச் செய்து, அதைத் தீமூட்ட ஓர் தினத்தைக் குறிததிருந்தான். அவ்வஞ்சகம் அறிந்த வீமன் அன்று நள்ளிரவில் தானே அம்மாளிகைக்குத தீயிட்டு, அயர் ந்து தூங்கியிருந்த சகோதரர்களையும் தாயையும் தூக்கங் கெடாமல் தூக்கிக்கொண்டு அம்மாளிகையில் அமைத்திருந்த சுரங்கத்தின் வழி யாக இடும்பவனம் சென்றடைந்தான். யாவரும் உயிர் துறவாது உய்ந்தனர்.

235. ஆவார்க்குத் தீமையும் நன்மையாதல்

இதுமன்னுந தீதென் றிசைநததூஉம் ஆவார்க்
கதுமன்னும் நல்லதே யாகும்.—மதுமன்னும்
வீகாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப!
தீநாள் திருவுடையார்க் கில். 84

(ப-பொ). இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவ தொன்றே யென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்துபொருந்திய வினையும், செல்வம் ஆகக்கடவார்க்கு நல்லதேயாய் விளையும்; தேனையுடைய நெய்தற்பூக்கள் நாறுகின்ற கடற்சோலையை யுடைய விரிதிரைத் தண்சோப்பனே! தீமையைப் பயக்கும் நாட்கள் புண்ணிய முடையார்க்கு இல்லை, அதுபோல.

(ப—ரை). மது மன்னும் வீ - தேனையுடைய நெய்தற் பூக்கள், நாறு - மணம் வீசும், கானல - கடற்சோலையையுடைய, விரிதிரை - விரிந்த அலைகள் வீசும், தண் - குளிர்ந்த, சோப்ப - சேர்ப்பனே! இது மன்னும் தீது என்று இசைந்ததும அது - இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவதொன்றேயென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்து பொருந்தியதாகிய வினையும், ஆவார்க்கு - செல்வம் ஆகக்கட வார்க்கு, மன்னும் நல்லதே ஆகும் - மிகவும் நல்லதேயாய் விளையும். (ஆதலால்), திருவுடையார்க்கு-புண்ணியமுடையார்க்கு, தீ நாள் இல்- தீமையைத் தரும் நாட்கள் இல்லை

(க—து). புண்ணிய முடையார்க்குத் தீயனவும் நல்லனவேயாய் விளையும்; ஆதலால் அவர்க்குத் தீயநாள் என்பதே இல்லை

"நல்லவை யெல்லாஅம் தீயவாம், தீயவும
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு"—திருக்குறள்.

"நல்வினை யுடைய நீரார் நஞ்சுணின் அமுத மாகும்
இல்லையேல் அமுது நஞ்சாம் இன்னதால் வினையி னாக்கம்."
—சிந்தாமணி.

"அஞ்சுமிகு தீவினையின் ஆரமிழ்து நஞ்சாம்
நஞ்சுமமிழ் தாமுரிய நல்வினையு மாதோ"—வில்லிபாரதம்.

பழமொழி.—If God be with us, who will be against us?

236. **விதிவழி யல்லது வேண்டியன கைகூடாமை**

ஆற்றுந் தகைய அரசடைந்தாக் காயினும்
வீற்று வழியல்லால வேண்டினும கைகூடா.
தேற்றார் சிறிய செனல்வேண்டா. நோற்றார்க்குச்
சோற்றுள்ளும வீழும் கறி. 150

(ப—பொ). எல்லாச் செல்வங்களையும தரவல்ல தகைமை யையுடைய அரசுகளை அடைந்தார்க்கே யாயினும், புண்ணி யம் உளளவழியல்லது விரும்பி முயலினும செல்வங்கள கைகூடா. அறிவுடையால்லார் குணததால சிறியரோயாத லின் இவர்க்கு ஆவதொரு செல்வம இல்லையெனறு இகழ வேண்டா. நோறறாாக்குத தாம உண்கின்ற சோற்றுளளோ யும தேடிவருநதாமே கறி வநதுவீழும ஆதலானே.

(ப—ரை) நோற்றாாககு - தவம செய்தாாககு, சோற்றுள்ளும - தாம் உண்கின்ற சோற்றுள்ளேயும, கறி வீழும்-(தேடி வருந்தாமலே) கறி வந்து வீழும். (ஆதலால்), ஆற்றும தகைய அரசு அடைந்தார்கரு ஆயினும் - எல்லாச செல்வஙகளையும தரவல்ல தகைமையையுடைய அரசுகளை அடைந்தவர்க்கேயாயினும், வீற்றுவழி அல்லால் - புண்ணி யம் உள்ளவழியல்லது, வேண்டினும விரும்பி முயன்றாலும, கை கூடா - செல்வஙகள் கைகூடா தேற்றார் - அறிவிலாதார், சிறியா - குணததால் சிறியரே, எனல் வேண்டா - (ஆதலின் இவர்க்கு ஆவ தொரு செல்வம இல்லை) யென்று இகழவேண்டா

(க—து) சிறியராயினும் புண்ணியமுளளவர்ககுச செல்வம உண டாகும். அது இல்லாதவாககு அரசச சாாபாலும முயற்சியாலும செல்வம் உண்டாகாது

237 ஆகாதார்க்கு ஆகுவ தில்லாமை

ஆகும் சமயததார்க் காளவினையும வேண்டாவாம.
போகும் பொறிபார் புரிவும பயமின்றே.
ஏகல் மலைநாட! என்செய்தாங் கென்பெறினும்
ஆகாதார்க் காகுவ தில. 127

(ப—பொ). செல்வம் ஆகக்கடவ காலததை வந்தெய்தி னார்க்கு முயன்று வருநதவும் வேண்டா: செல்வம் போகக் கடவ வினையையுடையார் முயன்று புரிநதாலும் அவர்க்குப் பயன் இல்லை: பிறங்கிய கற்களையுடைய மலைநாடனே! எல்லா

முயற்சி செய்து எல்லாச் செல்வமும் பெற்றாராயினும், ஆகக் கடவரலாதார்க்கு நன்றாகுவ தில்லை ஆதலான்.

(ப—ரை) ஏ - ஒக்கும், கல் - கற்களையுடைய, மலைநாட - மலை நாடனே! என் செய்து - எல்லா முயற்சியும் செய்து, என் பெறினும்- எல்லாச் செல்வமும் பெற்றாராயினும், ஆகாதார்க்கு - ஆகக்கடவரல்லா தார்க்கு, ஆகுவது-நன்றாகுவது, இல்-இல்லை (ஆதலால்), ஆகும் சமயத்தார்க்கு - செல்வம் ஆகக்கடவ காலம் வந்தடைந்தவர்க்கு, ஆள் வினையும் - வருந்தி முயலுதலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை. போகும் பொறியார் - செல்வம் விட்டு நீங்கும் வினையையுடையார், புரிவும் - முயன்று செய்தலும், பயம் இன்று - அவர்க்குப் பயனில்லை. [ஆம் - ஏ - அசை]

(க—து) ஆகூழ் உள்ளவர்க்கு முயற்சி வேண்டா போகூழ் உள்ள வர்க்கு முயற்சியாலும் பலன் இல்லை

238 பகைவர் துன்புறுப்பது பழவினைப் பயனே

பண்டுருத்துச் செய்த பழவினை வந்தெம்மை
இன்றொறுக்கின்ற தென்வறியார் —துன்புறுக்கும்
மேவலரை நோவதென்? மின்னோர் மருங்குலாய்!
ஏவலாள் ஊருஞ் சுடும். 191

(ப—பொ). முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை வந்து எம்மை இப்பொழுது ஒறுக்கின்றதென்று உணராதே, தம்மைத் துன் பஞ்செய்யும் பகைவரை நோவது என்னை? மின்னேரிடை யாய்! ஒருவனால் ஏவப்பட்ட ஏவலாளன் இது மிக்க கொடிய செயலென்று பாராதே ஊரையும் சுடும் ஆதலான்.

(ப—ரை). மின் நேர் மருங்குலாய் - மின்னலை ஒத்த இடையை யுடையாய்! ஏவலாள் - தனக்கு ஏவல்செய்பவன், ஊரும் சுடும்- (தீவினை வந்த காலத்தில் தன்னைச் சுடுவதன்றித் தன் ஊரையும் சுடு வான். (ஆதலால்), பண்டு உருத்து செய்த பழவினை-யாம் முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை, இன்று வந்து எம்மை ஒறுக்கின்றது - இப்பொழுது வந்து எம்மை வருத்துகின்றது, என அறியார் - என்று எண்ணுதவ

ராய், துன்புறுக்கும் - தம்மைத துன்பஞ்செய்யும், மேவலரை - பகை வரை, நோவது - நோவது, என் - என்னே?

"வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா
மனத்தின் அழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணா வாரே தடுமாற்றத
தெல்லை யிகந்தொருவு வார"—நாலடியார்.

239. உயிருடையார் எய்தா வினை யில்லை

சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும
பிடர்த்தலைப் போானைப் பெற்ற - கடைக்கால்
செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினுன். இல்லை
உயிருடையார் எய்தா வினை. 105

(ப-பொ). இளமைப் பருவததுப பிறாால் சுடபபட்டும் உயிருய்நதுபோகிய கரிகாலனும் இரும்பிடர்த்தலையார் என் னும் பெயரையுடைய தன் மாமனைத் தனக்குத் துணையாகப் பெறுதலால. பினனொரு காலததின்கண் தன் உரிமையரசு பெறறுக் குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினுன்: ஆதலால், உயிருடையார் எய்தாததொரு நல்வினைப் பயன் இல்லை.

(ப—ரை). சுடப்பட்டு-இளமைப் பருவத்தில் பிறரால் சுடப்பட் டும், உயிர் உய்ந்த-உயிர் பிழைத்துப் போகிய, சோழன் மகனும்-கரிகா லனும், பிடர்த்தலைப் பேரானை-இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பெய ரையுடைய தன் மாமனை, பெற்ற - தனக்குத் துணையாகப் பெற்ற, கடைக்கால்-பிற்காலத்தில், செயிர் அறு செங்கோல் செலீஇயினுன்- (தன் உரிமையரசு பெற்றுக) குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினுன். (ஆகவே), உயிர் உடையா - உயிருடையார், எய்தா - அடையாத, வினை-ஒரு நல்வினைப்பயன், இல்லை-இல்லை

"சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகன்" கரிகாற் பெருவளத்தான் என்பது, பொருநராற்றுப்படை யுரையின் இறுதியிலும் பட்டினப் பாலை யுரையின் இறுதியிலும் காட்டியிருக்கும் வெண்பாக்கள் மூன் றில் ஒன்றுன

"முச்சக்கரமும் அளப்பதற்கு நீட்டியகால்
இச்சக்கரமே அளந்ததால்—செய்ச்செய்
அரிகான்மேல் தேன்தொடுக்கும ஆய்புனனீர நாடன்
கரிகாலன் காலெருப் புற்று."

இதனுல் விளஙகும். பொருநராற்றுப்படை 148—வது வரியின் உரையில் நச்சிஞர்க்கினியா " 'முசசககரமும்' என்னும் கவியானே கரிகாலாதல் உணாக" என்றனர்.

செவ்வந்திப் புராணம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:—சாரமாமுனிவர் சிவபெருமானுககுச் செய்துவந்த புஷ்ப கைங்கரியததுக்கு இடையூறு செய்த பராந்தக சோழனுடைய ராஜதானியான உறையூரில் மண்மாரி பொழிந்தது உடனே சோழன் கருவுற்றிருந்த தன் மனையாளோடு குதிரைமீதேறிக காவிரியாற்றைக் கடககலுற்றுன் கடக்கையில் வழுவிவிழுந்த மனைவியை ஆற்றுநீா நெடுந்தூரத்தில் கரையின்பால் ஒதுககியது அவள் பிரமமாநதி முனிவரது பாதுகாப்பில் இருந்து சில மாதங்கள கழிந்தவளவில் ஒரு பிளளையைப் பெற்றுள் அம்முனிவா அப்பிள்ளையைக கலைகள கற்பிதது வளர்ததுவந்தார் இஙஙனம அரசிளங்குமரன் வளர்ந்திருககையில, உறையூரில் வசித்திருந்த சில முதியோாகள ஊரைச சீர்திருத்தி, ஒருநாள பட்டத்து யானையை விடுததனா அநத யானை, காவிரியாற்றின் கரையிலே விளையாடியிருந்த ராசகுமாரனிடம் சென்று அவனை எடுககலுற்றது. எடுககமுடியாமல் நிற்கையில, அச்செய்தி உணர்ந்த அரசி முனிவரிடம் முறையிட்டாள் முனிவர் அவனுககுப் பெருவாழ்வு வந்தது. அவன் காலில் கரிககோ டிடுக" என்றுா கரிககோ டிட்டவளவில் யானை அவனை எடுககககூடியதாகி அவனைக் கொண்டுபோய் உறையூரில் சிங்காதனத்தில் இருததியது. கரிககோடிட்ட காரணத்தால் அவனுக்குக கரிகாற்சோழன் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று

240. அறிவுடையார் உறுகண் அஞ்சாமை

நனியஞ்சத தக்க அவைவநதால தங்கண்
துனியஞசார் செய்வ துணர்வாா. பனியஞ்சி
வேழம் பிடிதழூஉம் வேய்சூழ் மலைநாட!
வாழம்பு வீழா நிலத்து. 265

(ப—பொ). மிகவும் தம்மால் அஞ்சத்தக்க வினைகள் வந்தால் தமது உறுகண் அஞ்சார் உணர்வுடையார்: பனியான் வரும் துயரை அஞ்சிப் பிடியை வேழம் தழுவும் வேய்சூழ் மலைநாடனே! தனக்கு இறுதியைத் தரும் ஊழினால் வரும் அம்பு தன்மேலல்லது நிலத்தின்மேல் வீழாவாம்: ஆதலால் தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் என்பதறியாராகில்

(ப—ரை). வேழம் பனி அஞ்சி - ஆணயானை பனியால் உண்டாகும் துயரை அஞ்சி, பிடி தழுவும் - பெணயானையைத் தழுவும், வேய் சூழ் - மூங்கில் சூழ்ந்த, மலைநாட - மலைநாடனே! ஊழ் அமபு-தனக்கு இறுதியைத் தரும ஊழினால் வரும அமபு, நிலத்து வீழா-தன்மேலல்லது நிலத்தின்மேல வீழாவாம (ஆகையால தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் எனபதைக் கவனிக்காமல), செயவது உணாவார்-செய்யத்தக்கதைச செயவதான உணாவுடையார், நனி அஞ்சத்தக்க அவை-மிகவும் தமமால அஞ்சத்தக்க வினைகள், வநதால்-வநதாலும, தம் கண் துனி-தமது உறுகணணுக்கு, அஞ்சார-அஞ்சார

(க—து) அறிவாளா தஙகண வருதலான உறுகண்ணுக்கு அஞசார.

"சாதலும் பிறத்த லுனும தமவினைப் பயத்தி னாகும்
ஆதலும் அழிவு மெல்லாம அவைபொருட் கியல்பு கண்டாய்
நோதலும் பரிவு மெல்லாம நுண்ணா வின்மை யன்றே"—சிந்தாமணி.

IV

1. அரசியல்பு

311. குற்றஞ் செய்தவரை ஒறுத்தல் அரசியல்பு

எங்கண் இனையர் எனக்கருதின் ஏதமால்:
தங்கண்ண ரானும் தகவில கண்டக்கால்,
வன்கண்ண னாகி ஒறுக்க. ஒறுக்கல்லா
மென்கண்ணன் ஆளான அரசு 322

(ப-பொ). தமது கண்போலவா ராயினும தகைமையே யின்றி ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைக் கண்டால, 'எமது கண்போல வார் இவா இந்தக குறையைப பொறுக்கவேண்டும்' என்று உள்ளங்கொள்ளில், அது செங்கோன்மைக்குக் குற்றமாம். ஆகலால், தான வன்கண்மையை உடையனேயாகிச் செய்த குற்றத்துக்குத தக்க தண்டம செய்க. செய்யாதே கண்ணோட்டம் உண்டாயிருக்குமவன் அரசினை ஆளமாட்டான்

(ப-ரை) தம் கண்ணா ஆனும - தமது கண்போல்வா ராயினும், தகவு இல கண்டககால் - தகுதியிலலாத செயல்களை (அவரிடம்) கண்டால், எம் கண் இனையா என-எம் கண்போல்வாா இவா (இந்தக குற்றத்தைப் பொறுககவேண்டும) என்று, கருதின் - உள்ளங்கொள்ளின், ஏதம் - அது செங்கோன்மைககுக குறறமாம் (ஆதலால்), வன்கண்ணன் ஆகி-தான் வன்கண்மை உடையனாகி, ஒறுகக-(செய்த குற்றத்துக்குத தக்க) தணடஞ் செய்க ஒறுககல்லா - தண்டியாத, மென்கண்ணன் - கண்ணோட்ட முள்ளவன, அரசு ஆளான் - அரசினை ஆளமாட்டான் [ஆல் – அசை]

(க-து) கண்போல்வா ராயினும் குற்றஞ் செய்யக கண்டால் அரசன் தாட்சணியமின்றி அவரைத தண்டிததல் வேண்டும்: தாட்சணிய முள்ளவன் அரசாட்சிககு அருகனாகான்

"ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாாமாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை"—திருக்குறள்.

"குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்"—திருக்குறள்.

"நீமெய் கண்ட தீமை காணின்
ஒப்ப நாடி அத்தக ஒறுத்தி"—புறம்

242. மூப்பிளமை முறைமையில் பரிகாரம் ஆகா

சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக்
காலை கழிந்ததன் பின்றையும் மேலைக்
கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்.
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில். 93

(ப—பொ). மிகவும் மறைத்தோம்பிச் சான்றோராயிருப்பார் புலனாகாமை அச்செயலை ஒளிப்பவும், பலகாலம் கழிந்த தன்பின்பு, முன்னொரு காலத்துக் கறவையின் கன்றை ஊர்ந்த புதல்வனைத் தந்தையாகிய சோழனும் தேரால ஊர்ந்தான். ஆதலால வழக்கிற்கு மூப்பிளமை இல்லை.

(ப—ரை) மேலை - முன்னாளில, கறவைக் கன்று ஊர்ந்தானை - கறவைக்கன்றின்மேல தேரூர்ந்து அக்கன்றைக் கொன்றவனாகிய தன் மகனை, சான்றவா - சான்றோரான மந்திரிமார், சால மறைத்து ஓம்பி கைகரப்ப - மிகவும் மறைத்தோம்பி அச்செயலை வெளிப்படாமல் ஒளிப்பவும், காலை கழிந்ததன் பின்றையும் - நெடுங்காலம் சென்ற பின்பும், தந்தையும் - தந்தையாகிய சோழனும், ஊர்ந்தான - தேரைச் செலுத்திக் கொன்றான (ஆதலால்), முறைமைக்கு - வழக்கிற்கு, மூப்பு இளமை-மூப்பென்பதும் இளமையென்பதும், இல்-இல்லை.

(க—து). மனுநீதிகண்ட சோழமகாராசன் பசுக்கன்றைத் தேர்க்காலின் கீழ்க் கொன்ற தன் இளங்குமாரனையும் தேர்க்காலின் கீழிட்டுக் கொன்றான். ஆதலால் இளையோன முதியோன் என்ற பேதங் கொள்ளாது நடுவுநிலைமையோடு நீதிசெலுத்தல் வேண்டும்.

இச்செய்தி பெரியபுராணத்தில் பின்வருமாறு உரைத்திருக்கின்றது:—மனுநீதிகண்ட சோழனது குமாரன் ஒருநாள் ஆலயஞ் செல்லும்பொருட்டுத் தேரேறிப் போகையில் ஒரு பசுக்கன்று துள்ளிவந்து

அத்தேர்க்காலி னடியில் அகப்பட்டிறந்தது. அதுகண்ட தாய்ப்பசு கதறிச்சென்று அரமனையின் ஆசாரவாசலில் ஆராய்ச்சிமணியைக் கொம்பினால் அடித்தது மணியொலி கேட்ட சோழன் வந்து, பசுவின் துன்பத்துக்குக் காரணமான செய்தியை அறிந்து, தன் மகனைத் தேர்க் காலிலிட்டுக் கொல்லும்படி கட்டளையிட்டான் மந்திரிகள் அது செய்யாமல விலகச சோழன் தானே தன் மகனை அங்ஙனம் செய்தான்.

சிலப்பதிகாரம் வாழ்த்துக் காதையில், அம்மானை வரியில், "குறை விலுடம்பரிந்த கொற்றவன் முன்வந்த, கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மானை" என்றும், கட்டுரை காதையில் "கறவை முறைசெய் தோன்" என்றும், இச்செய்தி குறித்திருக்கின்றது

243 நடுவுநிலைமை

முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவர்க்கும
இறைதிரியான் நேரொக்க வேண்டும. முறைதிரிந்து
நேரொழுகா னாயின் அதுவாம ஒருபக்கம
நீரொழுகிப் பாலொழுகு மாறு. 206

(ப—பொ). செல்வர்க்கும வறியார்க்கும் செய்யு முறைமையைத் தெரிந்து அரசன் வழுவாதே நடுவாகச் செய்ய வேண்டும் முறைமை வழுவி அரசன் நடுவாகச் செய்யானாயின், அதுவாம் ஒருபிள்ளை பக்கத்துத் தாய் தன் முலையால் நீரொழுகி ஒரு பிள்ளை பக்கத்துப பாலொழுகுமாறு போலும்.

(ப—ரை) முறை தெரிந்து - செய்யும் முறைமையைத் தெரிந்து, இறை-அரசன், திரியான்-வழுவானாய், செல்வாக்கும் நல்கூர்ந்தவர்க் கும்-செல்வர்க்கும் ஏழைகளுக்கும், நேர் ஒக்கவேண்டும்-நடுவாகச் செய்யவேண்டும். முறை திரிந்து-முறை தவறி, நேர் ஒழுகான் ஆயின்- அரசன் நடுவாகச் செய்யானாயின், அது - அது, ஒரு பக்கம் நீர் ஒழுகி- தாயினது மார்பினின்று ஒருபிள்ளையின் பக்கம் நீர் ஒழுக, (ஒரு பக்கம்) பால் ஒழுகும் ஆறு - மற்றொருபிள்ளையின் பக்கம் பால் ஒழுகு மாறு போலும்.

(க—து) தாய் மார்பு ஒரு பக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்குப் பாலும் மறுபக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்கு நீருமாகச் சுரப்பதில்லை. அரச னும் செல்வர்க்கு ஒருவகையும் வறியர்க்கு வேறுவகையுமாக நீதி செலுத் தாமல் நடுவாகச் செலுத்தவேண்டும். எல்லாக் குடிகளையும் அரசன் பெற்ற தாய்போல் பாராட்டுக என்பதாம்

"தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்"—திருக்குறள்

244. வருத்தாமல் வரி வாங்குதல்

பொருத்த மழியாத பூந்தண்டார் மன்னர்
அருத்தம் அடிநிழ லாரை—வருத்தாது
கொண்டாரும் போலாதே கோடல் அதுவன்றோ
வண்டுதா துண்டு விடல். 242

(ப—பொ) உலகத்துப் பொருந்திய செங்கோன் முறைமை கோடாத பூவாற்செய்த குளிர்ந்த மாலையையுடைய மன்னா, இறைகொள்ளும் பொருளைத் தம் அடிநிழலுள் வாழும் குடி களை வருத்தாதே, கொள்வதும்போலக் கொள்ளாதே, கொள் ளத்தக்க ஆற்றலொன்றும் கொள்வா. அதுவன்றோ வண்டு தாதுண்ணும் பூவை வருத்தாதே விடுதல் போல்வது.

(ப—ரை). பொருத்தம் அழியாத-செங்கோல் முறைமை கோடாத, தண் பூ தார் மன்னா - குளிர்ந்த பூமாலையணிந்த அரசா, அடிநிழலாரை-தம அடிநிழலுள் வாழும் குடிகளை, வருத்தாது - வருத்தாமல், கொண் டாரும் போலாதே - வருத்தி வாங்கினவரும்போ லாகாமல், அருத்தம்-இறைப்பொருளை, கோடல் - காலமறிந்து கொள்க. அது-அங்ஙனம் செய்வது, வண்டு-வண்டானது, தாது உண்டுவிடல் அன்றோ-தாதுண் ணும்பூவை வருத்தாதே உண்டுவிடுதலோ டொக்கும்.

(க—து) வண்டு மலரினின்று தேனை மெள்ளக் கிரகிப்பதுபோல அரசர் குடிகளிடத்தினின்று வரிப்பொருளை வருத்தாமல் வாங்குக.

பழமொழி—The orange that is too hard squeezed yields a bitter juice.

245 நிலுவை வைக்காமல் வரி தண்டுதல்

பாற்பட்டு வாழ்ப வெனினும குடிகண்மேல்
மேற்பட்ட கூட்டு மிகநிறுத்தல் வேண்டாவாம.
கோற்றலையே யாயினும கொண்டீக. காணுங்கால்
பாற்றலைப் பாலூற லில் 333

(ப—பொ). தன ஆணை வழுவாது வாழததக்கவர்களே யாயினும குடிமக்களாயினோர்களமேல தாம கொளளும இறை மிகுதியாக நிறுதத வேண்டாவாகும கூடு மிதிக்கும தலையேயாயினும் நின்று அந்த இறையைக் கொள்க ஆராயுங்கால பாலைக கறவாமல நிறுத்திச சேரக் கறக்கவென்றால் அம்முலை ஊறுதவாறுபோல் அவர்பால கொளளததக்கன மேல் இல்லையாம

கோற்றலை யெனபது கொலைரிவந்தற்கு முன்னே தாட்டலை யிலே நிறகச்செய்தே என்மாம

(ப—ரை) பால் பட்டு வாழ்ப எனினும் - தன ஆட்சிககுட்பட்டு வழுவாது வாழததககவாகளேயாயினும, குடிகளமேல் - குடிகள்மீது, மேற்பட்ட - நிலுவையாயுளள, கூட்டு - இறைப்பொருள, மிக நிற்றல் வேண்டா - மிகுதியாக நிறறல வேணடா காணுஙகால் - ஆராயுமிடதது, பால் தலை பால ஊறல் இல் (சேரக் கறககலாமென்று கறவாது விட்ட) பாலின்மேல் (அதிகமாகப்) பால் சுரததல் இல்லை (ஆகவே), கோல் தலையேயாயினும கூடுமிதிககும இடததிலேயாயினும் நின்று, கொணடீக அநத இறையைக கொளக

கூடுமிதிததல - கூடடிததல, கூடு - அரிககட்டு.

(க—து). சிலவேளை சேர்ததுவைததுப் பாலைக கறந்தால், சுரததலான அளவு சரியாகச சுரவாது (குறைந்துபோகும்)· கறப்பது கொஞ்சமே யாயினும உரிய காலததில் அதனைக கறந்துகொள்க அங்ஙனமே, அதிகம நிலுவையாக வைதது இறைப்பொருளை ஒருசேரத் தண்டினல், சேரவேண்டிய அளவு சரியாக வராது: குடிகள் தாக்

கடவது தாளடிப்போர் நெல்லேயாயினும் அரசர் காலமறிந்து அத னைத் தண்டிக்கொள்க

இங்ஙனம் செய்யாககால குடிகளை வீணாக வருத்துதலான நிமித் தம் நேரிடும்: அல்லது அரசன் பெறக்கடவ இறைப்பொருளை இழதத லான நிமித்தம் நேரிடும்

பழமொழி—சேர்த்துவைததுப் பசுக கறக்கலாமா Quick land-lords make careful tenants.

246. அதிகப்படி வரிகோண்டு அளிசேய்தல்

அடைய வடைநதாரை அல்லவை செய்து
கொடைவேந்தன் கோல்கொடிய ளுகிக் குடிகண்மேல்
கூட்டிறப்பக் கொண்டு தலையளிப்பின அஃதன்றே
சூட்டறுதது வாயி விடல். 329

(ப—பொ). தன்னைச் செறிய அடைந்தவரைத தீங்கு செய்து, கொடைததொழிலையுடைய வேநதன் கொடுங்கோலை உடையனுகிக் குடிமக்களால கொளளும இறையை அடை விற் கொள்ளாது மிகக்கொண்டு, அநதக் குடிமக்களைப் பின்னை அளிசெய்யின், அதுவன்றே, கோழியினது சூட்டை அறுத்து அநதக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள இடு தல் போலும.

(ப—ரை). அடைய அடைந்தாரை - தன்னை நெருங்க அடைந்த வரை, அல்லவை செய்து - தீங்கு செய்து, கொடை வேந்தன் - கொ டைத்தொழிலையுடைய அரசன், கோல் கொடியன் ஆகி - கொடுங் கோலையுடையனுகி, குடிகள்மேல் - குடிமக்களிடம், கூட்டு-கொள்ளும் இறையை, இறப்ப கொண்டு-அடைவிற் கொள்ளாது மிகக் கொண்டு, தலையளிப்பின் - அந்தக் குடிகளைப் பின்னை அளிசெய்யின், அஃது - அது, சூடு அறுத்து வாயில் இடல் அன்றே - கோழியினது சூட்டை யறுத்து அந்தக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள் இடுதல்போலும்.

(க—து). இறுத்தலான அளவைக் கடந்து இறைகொண்டு பின் குடிகளுக்கு அளிசெய்வதானது, சேவற்சூட்டை அறுத்து அந்தச் சேவலுக்கு இரையாக இடுதல்போலாம்.

247. கொடுங்கோலுக்குக் குடிகள்செய்யும் பரிகாரம் இல்லை

வெண்குடைக்கீழ் வாழுங் குடிகட்கு வேந்தனும்
செங்கோல னல்லாக்கால் செய்வதென்? பொங்கு
படுதிரைச் சேர்ப்ப! மற் றில்லையே யானை
தொடுவுண்ணின் மூடுங் கலம். 391

(ப-பொ). தனது வெண்குடைக் கீழ் வாழத்தக்க குடிகளாயுள்ளாருக்கு வேந்தனானவன் செங்கோன்மை நடாத்தாமல் கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின் அதற்குச் செய்யும் பரிகாரம் யாதும் இல்லை அன்றோ. மிக்க திரை பொங்கி எழுகின்ற கடற்சேர்ப்பனே! யானை உருட்டி உண்ணின் அதனை மூடுங்கலம் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) படு திரை பொங்கு சேர்ப்ப - மிக்க அலைகள் பொங்கியெழாநின்ற கடற்சேர்ப்பனே! வெண் குடைக்கீழ் வாழும் குடிகட்கு - தனது வெண்குடையின்கீழ் வாழத்தக்க குடிகளுக்கு, வேந்தன் - அரசனானவன், செங்கோலன் அல்லாக்கால் - செங்கோன்மை நடாத்தாமல் கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின், செய்வது என் - அதற்குச் செய்யும் பரிகாரம் யாது? (யாதும் இல்லை) யானை தொடு உண்ணின் மூடும் கலம் மற்று இல்லை - யானை உருட்டி உண்டால் அதனை மூடுங்கலம் வேறில்லை (அதுபோல)

(க-து) கலத்தி லிருப்பதை யானை உருட்டி உண்ண லுற்றால் அதனை உண்ணாதபடி மூடத்தக்க கலம் வேறில்லை. அரசன் கொடுங்கோலனாயின் குடிகள் செய்யலான பரிகாரம் இல்லை

248. பகைவரை அடாதவரும் நீதி தவறினவரும் எளியராவர்

ஒளியாரை மீதூரத் தொழுகுவ தல்லால்
களியானை மன்னர்க்கோ கைகடத்தல் ஏதம்.
துளியுண் பறவைபோல் செவ்வனோர்ப் பாரும்
எளியாரை எள்ளாதா ரில். 287

(ப-பொ). ஒளியினையுடைய பிற மன்னரை அடர்த்தொழுகாமையன்றிக் களியானை மன்னர்க்குத் தம் அரசநீதி கெட வொழுகுதலும் தமக்கு இளிவரவேயாம் (ஆதலால் தாம் எளிய ராகாதவகை இவ்விருதிறமும் ஒழியவேண்டும்): துளியுண் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல ஒருபாங் கோடாமல் செவ்வையே பார்ப்பாரும் எளியாரை இகழாதார் இல்லை, ஆதலான்.

(ப-ரை). ஒளியாரை - புகழ் பொருந்திய பிற மன்னரை, மீதூர்ந்து ஒழுகுவது அல்லால் - அடாததொழுகாமையோடு, கைகடத்தல் - தம் அரசநீதி கெட ஒழுகுதலும், களி யானை மன்னர்க்கு - மதமயக்க முள்ள யானைச் சேனையையுடைய மன்னர்க்கு, ஏதம்-கௌரவக் குறைவேயாம். (ஆதலால், தாம் எளியராகாத வகை இவ்விரண்டும் ஒழியவேண்டும்) துளி உண் பறவை போல் - மழைத்துளியை உண்ணும் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல, செவ்வன் ஓர்ப்பாரும் - (ஒரு பாங்கு ஓடாமல்) செவ்வையே பார்ப்பாருள்ளும், எளியாரை எள்ளாதார் - எளியாரை இகழாதவர், இல - இல்லை [ஓ—அசை]

(க-து). பிற மன்னரை அடாத்தொழுகாமையும் நீதிகெட வொழுகுதலும் அரசர் எளியராதற்குக் காரணமாம் எளியாரை எல்லாரும் இகழ்வராதலால், அரசர் எளியராகாதபடி இவ்விரண்டும் ஒழிய வேண்டும்.

'ஒழுகுவதல்லால்' என்பதில் 'அல்' என்பதை 'ஒழுகுவது' என்பதோடு ஒட்டி எதிர்மறையாகக் கொண்டால், 'ஒழுகாமையன்றி' என்ற பழைய வுரை பொருந்தமாகும்

பழமொழி —ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும் ஏழையென்றால் எவர்க்கும் எளிது. Every poor man is counted a fool.

249. பகைவரை வெல்லும் படை அரசனுடைய அன்பே

மறுமனத்த னல்லாத மாநலத்த வேந்தன்
உறுமனத்த னாகி ஒழுகின், —செறுமனத்தார்
பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கால் என்செய்ப?
ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல். 165

(ப-பொ) குற்றமுடைய மனத்தனல்லாத பெரிய நலத் தினையுடைய வேந்தன் எல்லார்மேலும் அன்புற்ற மனத்த னாகி ஒழுகுவனாயில், செறுமனத்தையுடைய பகைவர் வீரத் துக்கு வேண்டிய முகவுரைகள் சொல்லித் தம் படையைத் திரட்டினால், அவ்வேந்தனை என்செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கும் ஒரு கல்லேறுபோல நிற்கும் அவ்வரசு.

(ப-ரை) மறு மனத்தன் அல்லாத - குற்றமுடைய மனத்தா னல்லாத, மா நலத்த வேந்தன் - பெரிய நலத்தினையுடைய அரசன், உறு மனத்தனாகி ஒழுகின் - எல்லார்மேலும் அன்புற்ற மனத்தையு டையவனாய ஒழுகுவனாகில், செறு மனத்தார் - கொல்லும் மனத்தை யுடைய பகைவர், பாயிரம் கூறி - வீரத்துக்கு வேண்டும் முகவுரைகள் சொல்லி, படை தொக்கால் - தம்படையைத் திரட்டினால், என் செய்ப - அவ்வரசனை யாது செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கு ஓர் கல் - ஆயிரம் காக்கையை ஓட்டுதற்கு ஒருகல் போதுமன்றோ

(க-து) கூடிவந்த ஆயிரம் காக்கைகளை ஓட்டுதற்குப் பெரிய படைக்கலங்கள் வேண்டா; கல் ஒன்றே போதும். பாயிரங்கூறிப் படையெடுத்துவந்த பகைவரை ஓட்டப் பெரிய படைவேண்டா: அன்பொன்றே போதும்.

"நானகுடன் மாண்ட தாயினும் மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்"—புறம்

"வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின்"—திருக்குறள்.

"தீர்வி லன்பு செலுத்தலிற் செவ்வியோர்
ஆர்வ மன்னவற் காயுத மாவதே"—கம்பராமாயணம்

250. பகைவர் வலியைக் கெடுப்பது கோலின் தட்பமே

அங்கோ லவிர்தொடி! ஆழியா னாயினும்
செங்கோல னல்லாக்கால் சேர்ந்தாரும் எள்ளுவரால்
வெங்கோன்மை வேந்தர்கண் வேண்டிய கிற்றெனினும்
தண்கோ லெடுக்குமா மெய். 248

(ப-பொ). அழகிய கோலபோலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்! தன் பகைவேந்தர்மாட்டு வெங் கோன்மை சிறிது வேண்டுனு ளுயினும், தன்கீழ் வாழ்வாாக் குச் செங்கோல னலலாதவிடத்துச், சக்கரப்படையை யுடை யவனேயாயினும் சேர்ந்தாரும (சேராதவரும்) இகழ்வா தண்ணளியையுடைய கோல தானே தன பகைவாது வலி மைபக் கெடுக்கும் போரைத் தரும் மெய்யாக.

(ப-ரை) அம கோல அவிா தொடி - அழகிய கோல்போலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்! வேந்தர்கண் வெங்கோன்மை சிறிது வேணடும் எனினும - தன பகைவேந்தரிடத்து வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டினுனாயினும், செங்கோலன அல்லாககால - (தனகீழ் வாழ்வாாககுச) செங்கோல னலலாதவிடத்து, ஆழியான ஆயினும - சக்கரபபடையை உடையவனேயாயினும், சோந்தாரும எள்ளுவா - சோந்தாரும (சேராதவரும) இகழுவா. தண கோல் - தணணளியை யுடைய கோலதானே, மெய் மெயயாக, எடுக்குமாம் தன் பகைவ ரது வலியைக கெடுக்கும் போரைத தரும [ஆல அசை]

ஆம-பிறபொருளை விளக்கும் இடைச்சொல ஆழியான-திருமால

(க-து) செங்கோல னல்லாத அரசன திருமாலேயாயினும அவனை எலலாரும் இகழ்வா பகைவர்பொருட்டு அரசனிடம வெங்கோனமை சிறிது வேணடுமாயினும், பகைவரை வெல்வதற்குச செங்கோன மையே சிறநததாம

251. அரச னுணையின்கீழ்ப் பிறராணை நடவாமை

மன்னவ னுணைக்கீழ் மற்றையார் மீக்கூறறம
என்ன வகையால செயப்பெறுப?---புனனைப
பாப்புநீர் தாவும படுகடல் தண்சேரப்ப!
மாதத்தின்கீழ் ஆர மாப. 311

(ப-பொ). அரசனுணை செலகினறவிடத்து மறறுள்ளார் தமமை மிகுத்துக் கூறும தமதாணையை எப்பெற்றியால் செய் யப்பெறுவார்? (தமதாணை நடத்தப்பெறுா) புன்னைப் பாப்

வினைகண வந்து நீர் பாக்கின்ற மிக்க கடற்சோப்பனே! ஒரு மாழ்மாத்தின் கீழ் ஒருமாழ்மம் வைத்தால் ஆகா, ஆதலான்.

(ப-ரை) புன்னை பரப்பு நீர் தாவும் படு கடல் தண் சோப்ப-புன்னைப் பரப்பினகண் வந்து நீர் பரவுதலான மிக்க கடலின் குளிர்ந்த சோப்பனே! மாத்தினகீழ் மரம் ஆகா - ஒரு மாத்தின்கீழ் வேறு மரங்கள் வைத்தால் அவை ஓங்கி வளரமாட்டா (ஆதலால்), மன்னவன் ஆணை கீழ் - அரசன ஆக்கினை செலுத்துமிடத்தில, மறறையார்-மற்றுளளாா, மீககூற்றம் - தமமைச சிறப்பித்துச சொலலும தமமுடைய ஆக்கினையை, என்ன வகையால் எவ்விதத்தால, செயப்பெறுப - செயயப் பெறுவா (தமமுடைய ஆக்கினை நடத்தப்பெறா) [ஓ-அசை].

(க-து) ஒரு மரத்தின்கீழ் வைத்த வேறு மரம் ஓங்காதவாறு போல, அரசனுணையின கீழப் பிறராணை நடவாது

252 அரசா ஆக்கலும் அழித்தலும்
வழிபபட் டவரை வலியராச செய்தார்
அழிப்பினும ஆக்கினு மாகும விழுத்தக்க
மையமர் மாலைப் பணைத்தோளாய்! பாத்தறிவென
மெல்லகக் கவுட்கொண்ட நீர். ..64

(ப-பொ). தமமை வழிபபட்டொழுகியவரை வலியராம வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார். தாமே பின்னையும அவரை ஆக்கிசசெய்யினும அழியசசெய்யினும அவ விரண்டும தமக்கியலும விழுத்தக்க மெத்தெனவுள்ள மாலை பணிந்த பணைத்தோளாய்! இதனுக்கு மெலல ஆராய்ந்தறிவதென்னை? கவுளிலே கொணடடக்கிய நீர் குடித்தலுமாம உமிழ்தலுமாம், அதுபோல்

(ப-ரை) விழு தக்க மை அமா மாலை பணைத்தோளாய - மேன்மையான மிருதுவுள்ள மாலைதரித்த பெரிய தோளையுடையாய்! கவுள் கொண்ட நீா - கவுளில் கொணடடக்கிய நீரைக குடிக்கலுமாம் உமிழ்தலுமாகும (அதுபோல), வழிபபட்டவரை தமமை வழிப்பட்டொழுகியவரை, வலியரா(க)ச செய்தாா - வலியராம் வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார், அழிப்பினும் ஆக்கினும் ஆகும் - தாமே

பின்னையும் அவரை அழியச்செய்யினும் ஆக்கச்செய்யினும் அவ்விரண்டும் தமக்கு இயலும் மெல்ல பார்த்தறிவு இதற்கு மெல்ல ஆராய்ந்தறிவு, என் என்னை?

(க—து) நீரை வாயில்கொண்டவர் அந்நீரை உட்கொள்ளலும் கூடும், உமிழ்தலும் கூடும் ஒருவருக்குத் முதன்மை செய்த அரசர் அவரை அழித்தலும் கூடும், ஆக்கலும் கூடும் இது அரசர் மனம் போனவாறு

பெரிய திருமொழி 10 ம் பத்து 9 ம் திருமொழி 8-ம் பாசுரம் "பெருந்தடங் கண்ணி கருப்புறு கோதை பெருமையை நினைந்திலை பேசில, கருங்கடல் வண்ணா கவுட்கொண்ட நீர் இவ்வெள்ளக் கருதுகின்றாயே" என வருகின்றது இதற்கு "வாயில் போகட்ட நீர் இழிச்சவுமாம் கொப்பளிக்கவுமாம்" என்பது பொருள்

253. தலைமை கருதுவோரை நேர்செய்திருத்தலின் அபாயம்

> தலைமை கருதும் தகையாரை வேந்தன்
> நிலைமையால் நேர்செய் திருத்தல் — மலைமிசைக்
> காம்பனுக்கு மென்றோளாய்! அஃதன்றோ ஓரையுள்
> பாம்போ டுடனுறையும் ஆறு. 349

(ப—பொ). முன்னமே தமக்குத் தலைமை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதியிருக்கும் தன்மைப்பாட்டை யுடையாரை வேந்தனானவன் பலவரிசை நிலைமையைத் தன்னோடொக்கச்செய்து மற்றவரோடு கூடியிருத்தல், மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழகழிக்கும் தோளையுடையாய்! பாம்பு வாழ்வதோர்ந்து அவ்வறையின்கண்ணே பாம்பொடுகூட உறையும் தன்மை போல்வது.

(ப—ரை) மலைமிசை காம்பு அனுக்கும் - மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழிக்கும், மென் தோளாய் - மெல்லிய தோளையுடையாய்! தலைமை கருதும் தகையாரை - தமக்குத் தலைமை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருதியிருக்கும் தன்மையுடையாரை, வேந்தன் - அரசனானவன், நிலைமையால் நேர்செய்திருத்தல் அஃது - பல

கொள்ளவு நிலைமையைத் தனக்குச் சமானமாகச் செய்து அவரோடு கூடி யிருத்தலாகிய அது, ஓர் அறையுள் பாம்போடு உடனுறையும் ஆறு அனைத்து பாம்பு வாழ்வு தெரிந்த அவ்வறையின் கண்ணே பாம்போடு கூடி உறைதல் தன்மையுடையதாகும்.

இது தமக்குத் தலைமை செய்து கொள்ளக் கருதியிருப்பவரை அரசன் தனக்குச் சமானமாகச் சிறப்புச் செய்து அவரோடு கூடியிருப்பது, பாம்போடு சகவாசம் செய்வதை ஒக்கும். அதனால் அரசனுக்கு இறுதி உண்டாகும் என்பதாம்.

"உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்பொடு உடனுறைந் தற்று"—திருக்குறள்

பெரிய திருமொழி 11-ம் பத்து 8-ம் திருமொழி 3-ம் பாசுரம்

"துந்தாப் பிறவிக்கண் இன்னம் புகப்பெய்து,
எந்தாயென்று சிக்கத் தானது கருதா
பாம்போடு ஒருகூரையிலே பயின்றாற் போல்
தாங்காதுள்ளம் தள்ளும் என் தாமரைக் கண்ணா!"

என்றபடி பழமொழியை உள்ளிட்டு வருகின்றது.

251 அரசன் அடிமைகொண்டால் ஒருப்படுதல்

கூற்றும் உயிர்கொள்ளும் போழ்து தெரிந்து
மாற்றம் உடையாரை ஆராயாது ஆற்றவும்
முல்லை புரையும் முறுவலாய்! செய்வதென்
வல்லை அரசாட் கொளின். 110

(ப-பொ) கூற்றம் தமது உயிரைக் கொள்ளும்பொழுது அவர் சொல்லும் மாற்றத்தை ஆராய்ந்தன்று கொள்வது அதுபோல, முல்லை புரையும் முறுவலையுடையாய்! செய்வதொன்றுண்டோ? மிகவும் விரைந்து அரசனை பிறரை முறையன்றி அடிமையாகக் கொள்ளின்.

(ப-ரை) முல்லை புரையும் முறுவலாய் - முல்லை முகையை ஒத்த பல்வரிசையை யுடையாய்! உயிர் கொள்ளும்போழ்து - உயிரைக் கொள்ளும்பொழுது, கூற்றும் - யமனும், மாற்றம் உடையாரை -

வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்களைக் குறிப்பு அறிந்து ஆராயாது வார்த்தையின் குறிப்பை ஆராய்ந்தறிவதில்லை. அதுபோல, அரசு - அரசன், ஆற்றவும் வல்லே - மிகவும் விரைந்து, ஆட்கொளின் பிறரை முறையன்றி அடிமைகொண்டால், செய்வது என் - செய்வதொன் றுண்டோ?

(க-து) யமன் உயிர்கொள்ளும் போதும் அரசன் ஒருவரை அடிமைகொள்ளும் போதும் மறுக்குமாறில்லை. ஒருப்படுதலே வேண்டும்.

255 அறவரிடத்தில் அதிகாரங் கோடாா

உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை
அடக்கமில் உள்ளத்த னாகி நடக்கையின்
ஒள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல், குரங்கின்கைக்
கொள்ளி கொடுத்து விடல். 200

(ப-பொ). உடைப்பெருஞ் செல்வத்தான் வரும் உயர்ந்த முதன்மையைத் தான் நல்லாரால் அடக்கவும் அடங்காத உள்ளத்தனாகி ஒழுக்கத்தால் நல்லனல்லாதான் பக்கத்தே வைத்தல், குரங்கின் கையிலே ஒரு கொள்ளியைக் கொடுத்து விட்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) அடக்கம் இல் உள்ளத்தனாகி - தான் (நல்லாரால் அடக்கவும்) அடங்காத மனத்துறவனாகி, நடக்கையின் ஒள்ளியனல்லான் மேல - ஒழுக்கத்தால் மேன்மையில்லாதவனை மேலே, உடைப்பெருஞ் செல்வத்து உயர்ந்த பெருமை உடைப் பெருஞ் செல்வத்தான் வரும் உயர்ந்த முதன்மையை, வைத்தல் வைத்தலானது, குரங்கின் கை - குரங்கின் கையிலே, கொள்ளி கொடுத்துவிடல் - கொள்ளிக் கட்டையைக் கொடுத்ததனோ டொக்கும்.

(க-து) அறவரிடத்தில் அதிகாரங் கொடுப்பது குரங்கின் கையில் கொள்ளி கொடுப்பது போலாம்.

பழமொழி—தேளுக்கு மணியம் கொடுத்தால் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கொட்டும். நரிக்கு நாட்டாண்மை கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டாடு கேட்கும். An ill man in office is a mischief to the public.

256 பொல்லாங்கு செய்தாரும் வணங்கும்படி செய்தல்

எல்லையொன் றின்றியே இன்னாசெய் தாரையும
ஒல்லை வெகுளார், உலகாடு மென்பவர்,
சொல்லின் வளாஅய்த் தம தாணிழல் கொள்பவே
கொல்லையுள் கூழ்மரமே போன்று. 272

(ப-பொ) எண்ணுதற்கு அளவெனப தொன்றின்றிப பொல்லாதது செய்தாரையும விரைந்து கோபியார். உலகை ஆளவேண்டுமென்னும் வேந்தர். தமது சொல்லாலே வளைத்துத் தம அடிநிழலின்கண்ணே ஒதுங்கும்படி கொள்வர். பணைந் செய்த கொல்லையின்கண்ணே நடக்கு உண்மைக்கு இடமாக நிறுத்திய மரம்போலும்

(ப-ரை) கொல்லையுள் புனத்தின்கண் கூழ்மரமே போன்று - தமக்கு உணவைத் தரும்படி நிறுத்திய மரம் போலும், உலகு ஆடும் என்பவர் உலகை ஆளவேண்டும் என்னும் அரசர், எல்லை ஒன்று இன்றியே இன்னா செய்தாரையும் அளவு ஒன்று மின்றியே பொல்லாதது செய்தாரையும், ஒல்லை வெகுளார் விரைந்து கோபியாராய், சொல்லின் வளாய் தமது சொல்லாலே வளைத்து, தம தாள் நிழல்-தம அடிநிழலின்கண்ணே, கொள்ப ஒதுங்கும்படி கொள்வர்

ஆடும் (ஆளுதல்) - ஆளுகின்ற தன்மையுடைய மன்னர்

(க-ரு) அரசர் தமக்குப் பொல்லாங்கு செய்தாரையும் கோபியாமல் பயன்படுத்தித் தமது ஆதரவில் ஒதுங்கும்படி செய்வர், வெட்டுகிறவனையும் தம நிழலில் கொள்ளும கூழ்மரம் போல

257 பெரியாரைச் சார்ந்து பயன்பெறுதல்

பொலந்தார் இராமன் துணையாகத் தான்போந்
திலங்கைக் கிழவற் கிளையான் இலங்கைக்கே
போந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான், பெரியாரைச்
சார்ந்து கெழீஇயிலார் இல. 93

(ப-பொ) பொன் தாரையுடைய இராமனைத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போந்து இலங்கைக் கிழவனாகிய இராவணனது இளையான இலங்கைக்கே மீட்டும் இறைவனானான் ஆதலால், பெரியாராயிருப்பாரைச் சார்ந்தார் அச்சார்பினால் பயன் பெறாதார் இல்லை.

(ப-ரை) பொலம் தார் இராமனை - பொன்மாலையுடைய இராமனை, தான் துணையாகப் போந்து - தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போந்து, இலங்கை கிழவற்கு இளையான் - இலங்கைக்குத் தரியவனாகிய இராவணனுக்கு இளையானான விபீஷணன், இலங்கைக்கே போந்து இறையாயதும் பெற்றான் - இலங்கைக்கே மீட்டும் அரசனாகும் பதவியையும் பெற்றான் (ஆதலால்), பெரியாரைச் சார்ந்து - பெரியாரா யிருப்பாரைச் சார்ந்தால், கெழு இலார் - அந்தச் சார்பினாலே பயன் பெறாதவர், இல - இல்லை [கெழு (கெழுமை) - பயன்]

"குன்றிய சீரமைய ராயினும் சீர்பெறுவர்
குன்றனையார் கேண்மை கொளின்" —திருக்குறள்

2. அமைச்சர்

258. அரசன் திறத்துக்கு அவன் சபை அறிகுறி

கல்வி யகலமுங் கட்டுரை வாய்பாடும்
கொல்சின வேந்தன் அவைகாட்டும் - மல்கி
தலைப்பாய் இழிதரு தண்புனல் நீத்தம்
மலைப்பெயல் காட்டுந் துணை 264

(ப-பொ) பகைவரிடத்துக் கொலைத்தொழிலையும் சினத்தையுமுடைய வேந்தனது கல்வியின் பெருமையையும் அவன் சொல்லும் சொல்வன்மையையும் அவனைச் சுற்றியிருந்த அவையார்களும் அறிவிக்கும். அது எவ்வாறெனில், நிறைந்து குன்றினிடமெல்லாம் பரந்துவந்து வீழா நின்ற குளிர்ந்த வெள்ளத்தினது பெருமை மலையிலே மழை பெய்த பெயலை அறிவிக்கும் அளவுபோல.

(ப—ரை). மல்கி-நிறைந்து, தலை பாய்-குன்றிடமெல்லாம் பரந்து, இழிதரு - வந்து வீழாநின்ற, தண் புனல் நீத்தம - குளிர்ந்த வெள்ளத்தினது பெருமை, மலை பெயல-மலையிலே மழைபெய்த பெயலை, காட்டும் கிணை-அறிவிக்கும் அளவாம (அதுபோல), கொல சின வேந்தன்-பகைவரிடத்துக் கொலைத்தொழிலையும கோபத்தையும உடைய அரசனது, கல்வி அகலமும - கலவியின் பெருமையையும, கட்டுரை வாய்பாடும - அவன சொலலும சொல்வன்மையையும, அவை-அவனைச் சுற்றியிருக்கும அவையோர்களே, காட்டும்-அறிவிக்கும

"கலையகலமும" என்றார் சிந்தாமணியில

(க—து) மழையின் அளவை வெள்ளத்தால அறியலாம அரசனுடைய ஞானத்தையும சொலவன்மையையும அவனுடைய சபையால அறியலாம

"எரிச் சினமும் வெள்ளமும் தூய்மை
கிசயித் தந்தலை மழைநிகழ் வரைத்தல"—மணிமேகலை

259 **அரசன் எப்படி அமைச்சரும் அப்படி**

செயிர்தீர் செங்கோல் சினவேந்தன் தீமை
பயிற்று பக்கத்தார் கொள்வர் - துகிர்புரையும
செவ்வாய் முறுவனற் சின்மொழியாய்! செய்தானை
ஒவ்வாத பாவையோ வில 226

(ப—ரை). குற்றமற்ற செங்கோலையுடைய சினவேந்தனது கொடிய தொழிலை ஐயமற அறிவால அவன் மருங்கு வாழ்வாரும செய்வர். பவளத்தை ஒக்கும சிவந்த வாயையும வெள்ளிய முறுவலையும நல்ல மெல்லிய மொழியையும உடையாய! எழுதுமவன கருத்துக்கு ஒவ்வாத சித்திரம இல்லை, அதுபோல

கருத்தாவது சோகம வீரம இன்பம முதலியன.

(ப—ரை) துகிர் புரையும் செவ்வாய் முறுவல் நல சில் மொழியாய்-பவளத்தையொக்கும் சிவந்த வாயையும் வெள்ளிய பல்வரிசையையும் நல்ல மெல்லிய மொழியையும் உடையாய்! செய்தானை ஒவ்வாத

பாவையோ இல்-எழுதுமவன கருததுக கொவ்வாத சிததிரம இல்லை (அதுபோல), செயிர் அறு செங்கோல-குறறமறற செஙகோலையுடைய, சினவேநதன தீமை-சினவேநதனது கொடிய தொழிலை, பயிா அறு-அருவருப்பறற, பககததாா-அமைசசரும, கொளவா-செயவா

மந்திரிகளைப பககததாா எனறும உழையா எனறும வழஙகுவா அமைசசா (அமாதயா) எனறும வடசொல அபபொருளுளளதாகலின

(க-து) எழுதிய சித்திரம் எழுதினவன பாவனையை ஒட்டியிருக்கும் மந்திரி முதலானோா அரசன தனமையை ஒட்டிநடபபா

260. அமைச்சரைக் கண்ணுக் கொள்ளாத அரசன்

கறறா பலரைததன கணணுக இலலாதான
உறறிடாப பட்ட பொழுதினகண் தேறறம,
மரையா துணைபயிரும மாமலை நாட!
சுரையாழ் நரமபறுத தறறு. 228

(ப-பொ). இராசநீதிக் கேற்ற நூலகளைக கற்ற மந்திரிகள் பலரைத தனக்குக் கணணாக இலலாத வேநதன, தனக்கு யாதாலும ஓரிடர் வநதுற்றபொழுதின்கண, தான ஒருதலையாகத துணியும தெளிவு, மரையாககள தம துணைகளை அழைக்கும பெரிய மலைநாடனே! ஒரு நரமபை யுடைய செங்கோட்டியாழின அநத ஒரு நரமபையும அறுத்தாற்போலும.

(ப-ரை) மரையா-மரையாககள், துணை பயிரும-தம துணைகளை அழைககும், மா மலைநாட-பெரிய மலைநாடனே! கற்றா பலரை-இராச நீதிக்கேற்ற நூலகளைக கற்ற மந்திரிகள பலரை, தன கணணாக இல்லாதான்-தன் கண்ணாக இல்லாத அரசன, உற்று இடாப்பட்ட பொழுதினகண் - தனக்கு ஒரு துனபம வந்தபோது, தேற்றம்-தான் ஒருதலையாகத துணியும தெளிவு, சுரை யாழ்-(ஒரு நரம்பை யுடைய) செங்கோட்டியாழின, நரமபு-(அநத) ஒரு நரம்பையும், அறுத்தற்று-அறுததாற்போலும்.

(க-து) மதிமந்திரிகளை பலரைத் தனக்குக் கண்ணாகப் படைத்துக் கொள்ளாத அரசன் இடருற்றபோது செய்யத்தகுந்தது என்னவென்று தானே துணியும் துணிபு, உள்ளீடு ... அற்ற செக்காட்டியாதுபோல பயன்படாது.

"சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்" திருக்குறள்

261 அமைச்சரை ஆராய்ந்து வசப்படுத்தல்

நல்லவும் தீயவும் நாடிப் பிறருரைக்கும்
நல்ல பிறவும் உணர்வாரைக் கட்டுரையின்
வல்லிதின் நாடி வலிப்பதே புல்லத்தைப்
புல்லம் புறம்புல்லு மாறு 104

(ப-ள்) இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றும் ஆராய்ந்து பிறர் உரைக்கின்ற நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரைக் கட்டுரைவலத்தால் விரைந்தாராய்ந்து தம் வயத்தராகச் செய்வது ஆனேற்றை ஆனேற்றினாலே கைப்பட்டு அணைக்குமாறு போலும்.

(ப-ரை) நல்லவும் தீயவும் நாடி - இவை நல்லவென்றும் இவை தீயவென்றும் ஆராய்ந்து, பிறர் உரைக்கும் நல்ல (உம்) பிறவும் உணர்வாரை - பிறர் உரைக்கும் நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரை, வல்லிதின் நாடி - விரைந்து ஆராய்ந்து, கட்டுரையின் - கட்டுரைவலத்தால், வலிப்பது - தம் வயமாகச் செய்வது, புல்லத்தை - எருதை, புல்லம் - எருதால், புறம்புல்லும் ஆறு - தன்னோட்டு இணங்கிடுமாறு போலாம் [ஏ-அசை]

(க-து) அரசன் மதிமந்திரிகளை ஆராய்ந்து நற்சொல்லால் தன் வயமாகச் செய்வது, எருதை எருதால் தன்னிடம் அணைக்குமாறு போலாம்.

"நன்மையுந் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்"—திருக்குறள்.

262. உயிர்கள் இனிது வாழ்தற்கு அமைச்சர் காரணம்

மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் செய்கை
அனைத்தினும் ஆன்றவிந் தாராகி - நினைத்திருந்து
ஒன்றும் பரிவிலராய் ஓம்புவார் இல்லெனின்
சென்று படுமாம் உயிர். 356

(ப-பொ) செய்கை யனைத்தின்கணும் மனத்தானும் வாயானும் மெய்யானும் அடங்கியவிந்தாராய் ஆராய்ந்திருந்து ஏதும் பரியாராய்க் காக்கும் பெரியோர் இல்லையாயின், எல்லா உயிரும் இடர்ப்படும்.

(ப-ரை) செய்கை அனைத்தினும்-செயல் எல்லாவற்றின் கணும், மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் - மனத்தாலும் வாயாலும் உடம்பாலும், ஆன்றவிந்தார் ஆகி - அடங்கியொடுங்கினவராய், நினைத்திருந்து - நன்மையே கருதியிருந்து, ஒன்றும் பரிவு இலராய் - எதற்கும் வருந்தாமல், ஓம்புவார் - காக்கும் பெரியோர், இல் எனின் - இல்லையாயின், உயிர் - எல்லா உயிரும், சென்றுபடும் - அழிவுறும். [ஆம்-அசை

(க-து) மனம் வாக்கு காயங்களை அடக்கி நன்மையே நாடும் மந்திரிமாரே மன்னுயிர்கள் இனிது வாழ்தற்கு காரணமாவர்.

263. அமைச்சர் சொல்லை அரசன் கொள்ளுதல்

செயல்வேண்டா நல்லன செய்விக்கும் தீய
செயல்வேண்டி நிற்பின் விலக்கும் இகல்வேந்தன்
தன்னை நலிந்து தனக்குறுதி கூறலால்
முன்னின்னா மூத்தார்வாய்ச் சொல். 357

(ப-பொ). செய்யப்படா நல்லனவற்றைச் செய்விக்கும்; பிறரோடு பகைமை செய்யவேண்டி நிற்பின் அதனை விலக்கும்; இகல்வேந்தன்தன்னை நலிந்து தனக்கு உறுதியாயினவே சொல்லும்; ஆதலான், அறிவினால் மூத்தார் வாய்ச் சொல் முன் இன்னா.

(ப-ரை). மூத்தார் வாய்ச்சொல் - பெரியோரது வாய்ச்சொல்லானது, செயல் வேண்டா நல்லன - தான் செய்தலை விரும்பாத நல்லனவற்றை, செய்விக்கும் - செய்யும்படி செய்யும், தீய செயல் வேண்டி நிற்பின - தீமைகளைச் செய்தலை விரும்பி நிற்பின், விலக்கும் - அதனை விலக்கும் இகல் வேந்தன் தன்னை - வலிமை பொருந்திய அரசனை, நலிந்து - வருத்தி, தனக்கு - அவனுக்கு, உறுதி கூறலால் - நன்மையாயினவற்றையே சொல்லுதலால், முன் இன்னா - அவர் சொல் முன்னே துன்பம் தருவதாகும்

(க-து) மூத்தார் வாய்ச்சொல், நல்லன செய்விக்கும்; தீயன விலக்கும். ஆயினும் அரசனை வருத்தி உறுதி கூறுதலால், அது முன்னே துன்பமாகத் தோன்றும். அதனைப் பொறுத்து அரசன் அவர் சொல்லைக் கொள்க

"உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்."—திருக்குறள்

264. பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்வழிப் படுத்தல்

செறிவுடைத் தாவேந்தன் செவ்விபல் பெறுறல்
அறிவுடையார் அவ்வியமும் செய்வர்.—வறிதுரைத்துப்
பிள்ளைகளை மருட்டும் தாயர்போல அம்புலிமேல்
ஒள்ளியகாட் டாளாக் கரிது. 323

(ப-பொ). அறிவுடைய மந்திரிகள், செறிதலையுடைய மாலையையுடைய வேந்தன் (தாங்கள் இன்னபடி செய்க வென்று கற்பித்தவதனைச் செய்யாது) நெறியல்லா வழியிலே நடக்கக் கண்டால், பொய் உரைத்து வஞ்சித்தாயினும் (அதனைக் கண்டு மீளவித்து) நல்ல வழியின்கண் ஒழுகுவிப்பர்; அம்புலியைக் காட்டிப் பயனல்லாதன சொல்லித் தாயார் பிள்ளைகளை மருட்டுமாறு போல அஃதன்றி உண்மையாய் ஒள்ளியவா யிருப்பனவற்றால் தெருட்டுதல் அவனின் ஆளப்பட்ட மந்திரிகட்கு அரிதாகலான்.

(ப-ரை) செறிவு உடை நெருங்கியுள்ள, தாரவேந்தன் - மாலை தரித்த அரசன், செவ்வு அல பெற்றால் - தகுதி அல்லாதவைகளைச் செய்யப்பெற்றால், அம்புலிமேல வரிது உரைத்து - சந்திரனைக் காட்டிப் பயனல்லாததைச் சொல்லி, பிள்ளைகளை மருட்டும் தாயாபோல - பிள்ளைகளை மருட்டும் தாயமாரபோல, அறிவுடையார் - அறிவுடைய மந்திரிகள், அவ்வியமும் செய்வார் - பொய்யுரைத்து வஞ்சித்தாயினும் அரசனை (அச்செயல்களினின்றும் விலக்கி) நல்வழியிற்றை விரும்பி நடக்கும்படி செய்வார் ஆளாக்கு - அவனால் ஆளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு, ஒளியகாட்டு - (உண்மையாய்) ஒளியவற்றால் தெளிவித்தல், அரிது அரிதாகும் [அவ்வியம் - மனக்கோட்டம் அவ்வியம் செய்தலாவது வஞ்சகமாகப் பொய்யுரைத்தல்]

(க-து) அடாத காரியங்களை அரசன் செய்யலுறின், உண்மை சொல்லி அவனைத் தெளிவிப்பது அரிதாதலால், சந்திரனைக் காட்டிப் பொய்வார்த்தை சொல்லிக் குழந்தைகளை மருட்டும் தாயமாரபோல, மந்திரிமார்கள் ஒரு போக்கைக் காட்டிப் பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்வழியிற்றை விரும்பி நடக்கும்படி செய்வார்

265 **அரசன் செய்த தீங்கைக் கல்விமான்கள் பொறுக்க**

தீயன வல்ல செயினும் திறல்வேந்தன்
காயவன சிந்தியார் கற்றறிந்தார். —பாயும்
புலிமுன்னாப் புல்வாய்க்குப் போக்கில். அதுவே
வலிமுன்னர் வைப்பாரம் இல. 234

(ப-பொ). தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை வெறிக் கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் செய்தானாயினும், அவை வெறுக்கத்தக்கன செய்தொழுகார் கற்றறிந்தவர்கள். அஃது என்னெனில், புலி பாயும் தன்மை கொண்டெழுந்தால் அதன்முன் நின்ற புல்வாய்க்குப் போக்கில்லாத வாறுபோல வும், அதுபோலவே மிக எழுந்த காற்றின்முன்னர் நிற்கும் வைக்கோற் பாரமும் இல்லாதவாறு போலவும்.

(ப—ரை). பாயும் புலிமுன்னா - (தன்மீது) பாய்தலான புலியின் முன், புலவாய்க்கு-மானுக்கு, போக்கு இல் - தப்பிப்போகும் உபாயம் இல்லை வளிமுன்னா - மிகவெழுந்த காற்றின்முன், வை பாரம் இல் - வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநிற்றல் இல்லை அதுவே - அது போலவே, தீயன அல்ல - தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை, திறல் வேந்தன்-வெற்றிபெறும் இயல்புள்ள அரசன், செயினும்-செய்தானாயினும், கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள், காய்வன சிந்தியார் - அவன் வெறுக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்ய நினையார்.

அல்ல - நல்ல வல்லாதன, பாவச் செயல்கள். "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" என்பதிற்போல தீயன அல்ல என்பது இருபெயரொட்டு.

(க—து) புலியின் எதிரில் அகப்பட்ட மான் தப்புமாறில்லை; சூறைக்காற்றின் எதிரில் உள்ள வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநிற்குமாறில்லை. அங்ஙனமே, அரசனது கோபத்துக்கு இலக்கானவன் தப்புமாறில்லை. ஆகையால், அரசன் தீய பாவங்களைச் செய்தாலும், கல்விமான்கள் அவன் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்ய நினையார்.

> "யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
> வேந்து செறப்பட் டவர்"—திருக்குறள்

3. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

266 பேரரசா வலியதைச் சோம்பாமற் செய்க

> கொடித்திண்டேர் மன்னரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்
> எடுத்துமேல் கொண்டவ ரேய வினையை
> மடித்தொழிதல் என்னுண்டாம்? மாணிழாய்! களிறுக்
> குடிகுத்துக் குழைவாரோ இல். 331

(ப—பொ). கொடியையுடைய திண்மையான தேரையுடைய மன்னவராலே திறைகொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழு மன்னவர்கள், ஒரு காரியத்தை உட்கொண்டு அம்மன்னர் ஏவிய வினை

யைச செய்யாதே மடித்திருந்து அதனைத தவிர்தலால என்ன பயன உண்டாம? மாட்சிமைபபட்ட ஆபரணததை யுடையாய! கள்ளைக் குடிததுவைததுக குடிததோமென்று வருந்துவார ஒருவருமில்லை, அதுபோல

(ப—ரை) மாண் இழாய் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணததை உடையாய்! கள்ளை குடித்து - கள்ளைக குடிததுவைததது, குழைவார் - (குடிததோமென்று) வருந்துவார், இல்-ஒருவரும இல்லை. கொடி திண் தேர் மன்னரால் - கொடிகட்டிய திணணிய தேரையுடைய அரசரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்-பகுதிப்பணம கொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழ்கின்ற சிற்றரசாகள், அவா எடுதது மேற்கொண்டு ஏ(வி)ய வினையை - அவ்வரசா ஒரு காரியததை உட்கொண்டு ஏவிய வினையை, மடிததொழுதல் - செய்யாமல் சோமபியிருத்தலால, என் உண்டாம - என்ன பயன் உண்டாகும? (ஒன்றும இல்லை). [ஏ—அசை]

(க—து) கள்ளைக குடிததவா கள குடிததததைக குறிதது வருநதாராயினும கள்ளினு லுண்டான கஷ்ட நஷ்டங்களால வருந்துவர் பேரரசர் ஏவிய காரியததைச செய்யாமல சோம்பியிருந்த சிற்றரசர் சோமபியிருநததறகாக வருந்தாராயினும பேரரசா ஒறுககும்போது தமக்குணடான துன்பத்தால் வருநதுவா ஆதலால், செய்வதை செயயாமல் சோம்பியிருப்பதில் நன்மை யில்லை

267. அரசன் ஏவியது செய்வோர் நன்மை பெறுதல்

வெற்றிவேல வேநதன வியங்கொண்டால யாமொன்றுப
பெற்றிலே மெனபது பேதைமையே. —மற்றதனை
எவ்வ மிலராகிச செய்க. அதுவன்றோ
செய்கென றான் உண்கென்னு மாறு 1—1

(ப—பொ). வெற்றியையுடைய வேலவேநதன ஒன்றினைச செய்கவென்று ஏவல்கொண்டால், யாம் ஒனறும பெற்றிலேமென்று மறுததல் ஒருவர்ககு அறியாமையே யாம அவா ஏவிய கருமத்தைத் துன்பம இலராகிச செய்க. ஒரு கருமததைச செய்க என்றவன் உண்க என்னுமா றன்றோ அது.

(ப—ரை). வெற்றி வேல் வேந்தன் - வெற்றியையுடைய வேல் வேந்தன், வியம் கொண்டால்-(ஒன்றைச் செய்கவென்று) ஏவல்கொண்டால், யாம் ஒன்றும் பெற்றிலேம் என்பது-யாம் ஒன்றும் பெற்றிலோமென்று மறுத்தல், பேதைமையே-அறியாமையேயாம் அதனை-அவர் ஏவிய காரியத்தை, எவ்வம் இலராகி-துன்பம் இலராகி, செய்க-செய்க அது-அது, செய்க என்றான் - ஒரு காரியத்தைச் செய்க என்றவன், உண்க என்னும் ஆறு அன்றோ-உண்க என்னுமா றன்றோ.

(க—து) ஒரு வேலையைச் செய்யென்றவன், வேலையைச் செய்த பின், உண்ணென்பான் ஆதலால், அரசனிடம் ஏவல் செய்வோர் ஒரு நன்மையும் பெற்றிலோமே என்று வெறாமல் செய்க.

268 அரசன் ஏவியதைத் தமர் செய்யாமை தவறு

எமரிது செய்க எமக்கென்று வேந்தன்
தமரைத் தலைவைத்த காலைத் - தமரவற்கு
வேலினவா யாயினும் வீழார் மறுத்துரைப்பின்
ஆலென்னிற் பூலென்னு மாறு. 31

(ப—ரை) "நீர் எமராதலால் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்து தரவேண்டும்" என்று வேந்தன் தமரைத் தலைவைத்து அக்காரியத்தினிடத்தே ஏவிய காலை, அவ் ஏவப்பட்ட தமர்கள் அவ்வேந்தற்காக வேலின்கண்ணாயினும் இறவாது "எமக்கு இயலாது" என்று மறுத்துரைப்பின், ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமரமென்று சொல்லின் மற்றொருவன் பூலமரம் என்றதனோ டொக்கும்.

(ப—ரை) எமர் எமக்கு இது செய்க என்று நீர் உறவினராதலால் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டு மென்று, வேந்தன் - அரசன், தமரை தலைவைத்த காலை - உறவினரை அக்காரியத்தினிடத்தே ஏவிய காலை, தமர்-ஏவப்பட்ட அந்த உறவினர்; வேலின் வாய் ஆயினும் வீழார் - அவ்வரசனுக்காக வேலின் வாயின்கண்ணாயினும் இறவாது, மறுத்து உரைப்பின் - எம்மால முடியாதென்று மறுத்துரைப்பின், (அது), ஆல் என்னில் - ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமர

மென்று சொன்னால, பூல் என்னும ஆறு - மற்றொருவன பூலாமரம என்றதனோடு டொகக்கும

(க—து). அரசன் எவியதைச் செய்யாது மறுததுரைகக்னற உற வினா ஆலென்னில் பூலென்பாரை ஒப்பா

ஒருவன் தன் எவலாளை அழைத்து, "ஆலமவிழுது அறுத்துவா அதோ இருக்கிறது ஆலமரம" என்றான எவலாள் "பலவிளக்கப் பூலம் வளரா நல்லது இதோ இருக்கிறது" என்றான் ஒன்று சொன்னால் மற்றொன்று சொல்லும் எவலாளைச் சுட்டி இவ்வைதிகமே "ஆலே பூலே என்று அலப்பிக்கொண்டிருக்கிறது" என்ப பழமொழியாக வழங்குகிறது

269. அரச ருவப்பன செயபவா அரிய பொருள் பெறுவா

விடலமை செய்து வெருண்டகன்று நில்லா
துடலரு மன்னா உவப்ப வொழுகின்.
மடலணி பெண்ணை மலிதிரைச் சேர்ப்ப
கடல்படா வெல்லாம் படும். 225

(ப—பொ). பிறரால உடற்றுதற்கரிய அறிவினையுடைய மன்னா விடலமையைச் செய்தாரென்று வெருவி அகன்று செல்ல நில்லாதே பின்னும் அவா உவப்பனவே செய்தொழுகுவாராகில், மடலுடைய பெண்ணைகள் மலிந்த திரைச் சேர்ப்பனே! அவ்வாறு ஒழுகினவாக்குக் கடலின் உண்டாகாதன வெல்லாம் உண்டாம்.

(ப—ரை) மடல் அணி பெண்ணை மலி திரை சேர்ப்ப-மடலுடைய பனைமரங்கள் மலிந்த திரைச சேர்ப்பனே! உடல அரு மனனா-பிறரால வருத்தமுடியாத அறிவினையுடைய அரசர், விடலமை செயது-விடலமை(யச்) செய்தாரெனறு, வெருண்டு- அஞ்சி, அகன்று நிலலாது-விட்டு நீங்காமல், உவப்ப ஒழுகின் பின்னும அவா உவப்பனவே செய் தொழுகுவாராகில், (அங்ஙனம ஒழுகினவருக்கு), கடல்படா எல்லாம்- கடலில் உண்டாகாதனவெல்லாம், படும - உணடாம

விடலமைய-விடுதல் அமைய-விட்டுநீங்குதல் பொருந்த. கடல்படா எல்லாம் என்றது பல அரிய பொருள்களை

(க-து) பராக்கிரம முள்ள அரசரை விட்டு நீங்காமல் அவருக்கு உவப்பானவற்றைச் செய்வார்க்கு அரிய பொருள்கள் கிடைக்கும்.

270 கருமம் முடித்தவன்மேல் முடித்த புகழ் நிற்கும்

உவப்ப உடன்படுத்தற் கேய கருமம்
அவற்றவற் றந்துணைய வாகிப் பயத்தால்
வினை முதிரின் செய்தான்மே லேறும் பனை முதிரின்
தாய்த்தாண்மேல் வீழ்ந்து விடும். 327

(ப-ரை) அரசன் தான் உவக்கும்படி செய்து முடிக்கத் தான் ஒருவனை ஏவிய காரியங்கள், அந்தந்த கருமங்களின் அளவாகிய பயனோடே செய்து முடியில், அவ்வினை செய்தான்மேல் நிற்கும். அஃது. பனையினது பழம் முற்றின தாயது தாண்மேலே வீழ்ந்துவிடு மாறுபோல

(ப-ரை) பனை முதிரின் பனையினது பழம் முற்றின, தாய் தாள் மேல்-தாய்ப்பனையது தாளின்மேலே, வீழ்ந்துவிடும் - விழும் (அங்ஙனமே), உவப்ப உடன்படுத்தற்கு ஏய கருமம்-அரசன் தானுவக்கும் படி செய்துமுடித்தற்கு ஒருவனை ஏவிய காரியங்கள், அவற்றவற் றந் துணைய பயத்தால் ஆகி - அந்த அந்தக் காரியங்களின் அளவாகிய பயனோடும் கூடி, வினை முதிரின் - அவ்வினை செய்துமுடியில், செய்தான்மேல் ஏறும் அவ்வினை செய்தான்மேல் நிற்கும்

(க-து) அரசன் ஏவிய கருமங்கள் பயன்பட முடிந்தால், முடிந்த புகழ் முதலியன முடித்தவன்மேல் நிற்கும்

பழமொழி — மரத்துப் பழம் மரத்தடியிலே விழும்

271. பேரரசரை யடைந்தவர் பிறரை யஞ்சார்

செருக்கெழு மன்னர் திறலுடையார்ச் சேர்ந்தார்
ஒருத்தரை யஞ்சி உலைதலும் உண்டோ?
உருத்த சுணங்கின் ஒளியிழாய்! கூரி
தெருத்து வலியதன் கொம்பு. 76

(ப-பொ). திறலுடைய செருமேலிருந்த மன்னவரை அடைந்தவர்கள் பிறரால் நுவலார் அஞ்சித் தளர்தலும் உண்டோ? தோன்றிய சுணங்கினையுடைய ஒளியிழாய்! வலிய எருத்தின் கொம்பு கூரிதாகலான்.

எருத்து வலியதன் கொம்பு என்பதனைப் பிற வலியதன் கொம்பு என்பாரும் உளர்.

(ப-ரை) உருத்த சுணங்கின் ஒளியிழாய்-தோன்றிய சுணங்கினை யுடைய ஒளியிழாய்! எருத்து வலியதன் கொம்பு கூரிது - வலிய எருத்தின் கொம்பு கூரிது (ஆதலால்), திறல் உடையார் செருமேல் மன்னர் சேர்ந்தார் - வலியுள்ள போர்மேலிருந்த அரசரை அடைந்தவர்கள், ஒருத்தரை அஞ்சி-ஒருவருக்கு அஞ்சி, உலைதலும் தளர்தலும், உண்டோ-உண்டோ.

(க-து) எருது வலிதாயிருந்தால் அதன் கொம்பு கூர்தாயிருக்கும். அரசர் பராக்கிரம முள்ளவராயிருந்தால் அவரை யடைந்தவர் சிறந்த தளராத பராக்கிரம முள்ளவரா யிருப்பர்.

272. மன்னன் மதித்தவனை மாந்தரும் மதிப்பர்

வேந்தன் மதித்துவப் பட்டாரைக் கொண்டக்கால்
மாந்தரும் ஆங்கே மதித்துரைப்பர் — ஆய்ந்த
நலமென் கதுப்பினாய்! நாடினை நெய்பெய்த
கலனேநெய் பெய்து விடும். 397

(ப-பொ). வேந்தனால் நன்குமதிக்கப்பட்டவரை விரும்பிக் கொண்டு மற்றுள்ள மாந்தரும் அவனைப் போல நன்குமதிக்கப்படுவார். ஆராயப்பட்ட நல்ல மெல்லிய கூந்தலையுடையாய்! விசாரிக்கில் நெய்யிட்ட கலமே நெய்யிட்டு வருமாறுபோல.

(ப-ரை) ஆய்ந்த நல்ல மென் கதுப்பினாய்-ஆராய்ந்த நல்ல மெல்லிய கூந்தலையுடையாய்! நாடின-விசாரிக்கில், நெய் பெய்த கலனே-நெய்யிட்ட கலமே, நெய் பெய்துவிடும்-நெய்யிட்டு வரும் (அது

பால), வேந்தன் மதித்து உவப்பப்பட்டாரை - வேந்தனால் நன்கு மதித்து நன்றெனப்பட்டவரை, கொண்டு - விரும்பிக்கொண்டு, ஏனை மாந்தரும் - மற்றுள்ள மாந்தரும், ஆங்கே - அவனைப்போல, மதித்து உணர்வர் - நன்குமதித் துணர்வர்.

(க-து) முன்னே செய்யப்பட்டு வந்த கலமே பின்னும் செய்யப்படுதற் குற்றதாக மதிக்கப்படும்; முன்னே அரசனா னன்கு மதிக்கப்பட்டவனையே பின்னும் மற்றவர்கள் நன்கு மதிப்பர்.

273. அரசனை யடைந்தவர் ஒன்றும் வேண்டாமை

ஆண்டகை மன்னரைச் சார்ந்தார்தாம் அல்லுறினும்
ஆண்டொன்று வேண்டுதுமென் றுரையற்க - பூண்டாங்கு
மார்ப! பொருட்டக்கார் வேண்டாமை
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். 178

(ப-ரை). ஆண்டகைமையை யுடைய அரசரைச் சேர்ந் தொழுகுவார் தாம் வறுமையால் அல்லல் உற்றாராயினும், அவர்பாட் டொன்றனை வேண்டுவே மென்பதனை மனத்தால் நினையாதொழிக. பூண்டாங்கு மார்பனே! பிறரால் மதிக்கப் படுவார் ஒன்றனை வேண்டா தொழுகுதல் தாந்தாம் வேண் டிய பொருளெல்லாவற்றையுந் தரும் ஆதலான்.

(ப-ரை) பூண் தாங்கு மார்ப - அணிகலன்களைத் தாங்கிய மார்பனே! ஆண்டகை மன்னரைச் சார்ந்தார் - ஆண்டகைமையையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவார், தாம் அல் உறினும் - தாம் வறுமையால் அல்லலுற்றாராயினும், ஆண்டு - அவர் பாடு, ஒன்று வேண்டுதும் என்பது - ஒன்றனை வேண்டுவோம் என்பதனை, உரையற்க - சொல்லற்க. பொருள் தக்கார் - பிறரால் மதிக்கப்படுவார், வேண்டாமை - ஒன்றனை வேண்டா தொழுகுதல், வேண்டியது எல்லாம் தரும் - தாம் வேண்டிய பொருளெல்லாவற்றையுந் தரும்.

(க-து) நன்குமதிக்கப்படுபவர் ஒன்று வேண்டுமென்று சொல்லா திருந்தாலும், அவர்க்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் வந்துசேரும்; ஆதலால், அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் வறுமையால் வருந்தினும் இன்னது வேண்டுமென்று அரசரிடம் சொல்லவேண்டா.

274 சேவகரால் காரியங்கோள்வது செவ்விதன்று

காவலனை ஆக வழிபட்டார் மற்றவன்
ஏவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவித்தல்
ஆவணைய நின்றகன்று கன்று முலையிருப்பத்
தாயணலைத் தானசுவைத் தற்று. 294

(ப-பொ). அரசனைத் தமக்கு நட்பாம் வகை வழிப டொழுகினார் மற்றவனரசனுடைய ஏவல் வினைசெய்திருந் தவர்க்கு உதவியை அளித்து அவரால் காரியங்கொள் தலானது ஆவினைப் பின்னாய் ஆவினை அதன் கன்று முலையைத் தவிர்த்துத் தாயணலைச் சுவைத்தாற் போலும் என்றவாறு.

(ப-ரை) காவலனை - அரசனை, ஆக - தமக்கு நட்பாம் வகை, வழிபட்டார் - வழிபட்டொழுகினார் அவனது ஏவல் வினை செய்திருந்தார்க்கு - அவனால் ஏவப்பட்ட வேலை செய்திருந்த பிறருக்கு, உதவித்தல் - உதவியை அளித்து அவரால் காரியங்கொளல், அணைய நின்ற ஆ - தன்னை அணைய நின்ற பசுவினை, தன் கன்றுதான் - அதன் கன்று, தாய் முலை இருப்ப - தாயின் மடி இருக்க (அதனைச் சுவியாது), அணல் - தாயின் அணலை, சுவைத்தற்று - சுவைத்தது போலும்; மற்று - அசை. அணல் - கீழ்வாய், மிடறு.

(க-து) அரசனுக்கு நட்பானவர் அவனிடம் காரியங் கொள்ளாது அவனுடைய சேவகரால் காரியங் கொள்ளுதல், கன்றானது தாயினுடைய மடியைச் சுவைக்காமல் அதன் அணலைச் சுவைப்பது போலும்.

275 காலமறிந்து சொல்வோர்க்குக் கருமம் முடிதல்

சிறப்புடை மன்னரைச் செவ்வியிற் சேர்ந்தார்
திறத்தின் உரையார்க்கொன் றாகாத தில்லை
பிறப்புகழ் மன்னர்க் குயிரன்ன ரேனும்
புறத்தமைச்சின் மாறுந்தது நன். 295

(ப-பொ) சிறப்புடைத்தாகிய மன்னவரைச் செவ்வி யுள்ள காலம் அறிந்து நோக்கி நெறிப்பட உரையார்க்கு ஒ

காப்பப் [illegible] நில்லை. சிறக்கப் புகழ்படைப்ப மன்னர்க்கு உயிர்போலவரே யாயினும் அமைச்சர் புறத்தே ஒழுகலால், அவ்வமைச்சரின் கோயிலுள்ளோர் வாய்ப்புக் கூறினன் என்க.

(ப-ரை) சிறப்புடை மன்னவரை - சிறப்புடைய அரசரை, செவ்வியின் நோக்கி - செவ்வியுள்ள காலமறிந்து நோக்கி, திறத்தின் உரைப்பார்க்கு - திறப்பட உரைப்பார்க்கு, ஆகாதது ஒன்று இல்லை - முடியாத கருமம் ஒன்றுமில்லை. விறல் புகழ் - மிக்க புகழையுடைய, மன்னர்க்கு - அரசருக்கு, உயிர் அன்னரேனும் - உயிர் போன்றவரே யாயினும், புறத்த அமைச்சின் - கோயிலின் புறத்தே ஒழுகும் அமைச்சர் [illegible], அகத்து [illegible] கோயிலினுள்ளே வாழும் [illegible] என்றவாறு.

(க-ரை) அரசர் [illegible] சமயமறிந்து சொல்லுவார்க்கு முடியாத காரியம் இல்லை. அரண்மனையிலே வாழும் [illegible] அவ்வித சமயம் வாய்ப்பது எளிது. புறத்தே ஒழுகும் அமைச்சர்க்கு அது அரிது. [illegible] முடியாத கருமமும் அவர்க்கு எளிதில் முடியும்.

பழமொழி — The servant of a king is a king.

276 மன்னர் விரும்புவதைத் தாமும் விரும்பற்க

இருங்குடைக்கோ மன்னர் [illegible] மெனைய
[illegible] தாம் [illegible]
[illegible] உணரார் முயல்வர்.
[illegible] விடலை

(ப-ரை) இருப் [illegible] தவரா [illegible] யுடைய கோ மன்னர் [illegible] இது பொருந்தும் என்று மிகவும் அவர் [illegible] விரும்பின பொருள்களை [illegible] விரும்பிக் கொண்டு தமக்கு ஆம் பொருள் [illegible] ஆராய்ந்து [illegible] முயல்வர், [illegible] முதலாயினவற்றைத் தமக்கு [illegible] அழிவைத் தந்தே [illegible]

(ப-ரை) இடு குடை [illegible] மன்னர் - இடப்பட்ட [illegible] யையுடைய கோ மன்னர், [illegible] அமைப்பு என்று [illegible]

த்தக்கதென்று, அவர் தாம் கடிது காதலிப்ப(து) - அவர் தாம் மிகவும் விரும்பின பொருளை, தாம - தாமும், காதல் கொண்டு - விரும்பி, எனைத்தும் உணரா(து) - எவ்வளவும் ஆராயாது, முடிய முயறல் - தமக்கு அப்பொருள் முடியும்படி முயற்சிசெய்தலானது, கடியன - கடிய புலி முதலாயினவற்றை, கனைத்து விடல் தமபிடம் வர அழைத்ததனோ டொக்கும்.

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும்"—திருக்குறள்.
"பெரியா ருவப்பன தாமுவவார்" — ஆசாரக்கோவை.

277. அரசன் சீர்கெட்டவிடத்தும் அவனை இகழார்

சீர்த்தகு மன்னர் சிறந்தனைத்துங் கெட்டாலும்
நேர்த்துரைத் தெள்ளார் நிலைநோக்கிச் - சீர்த்த
கிளையின்றிப் போழ்ந்தும் தனித்தாயக் கண்ணும்
இளைதென்று பாம்பிகழ்வா ரில். 373

(ப-பொ). சீர்மைத்தக்க மன்னவர் எல்லாங் கெட்ட விடத்தும், அந்நிலையை நோக்கி அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து இகழார். மிக்க கிளையின்றிப் போய் ஒன்றியானவிடத்தும், இளையதென்று பாம்பினை இகழ்ந்திருப்பார் இல்லை. அது போல.

(ப-ரை) சீர்த்த கிளை இன்றி போய தனித்து ஆயக்கண்ணும் - மிக்க சுற்றம் இல்லாதொழிந்து ஒன்றியானவிடத்தும், பாம்பு - பாம்பினை, இளைதென்று - சிறியதென்று, இகழ்வார்-(எச்சரிக்கையின்றி) இகழ்ந்திருப்பவர், இல - இல்லை (அதுபோல), சீர் தகு மன்னர் - சீர்மை தக்க அரசர், சிறந்த அனைத்தும் கெட்டாலும் - சீர்மைகளெல்லாம் கெட்டவிடத்தும், நிலைநோக்கி - அந்நிலையை நோக்கி, நேர்த்து உரைத்து - அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து, எள்ளார் - இகழார்

(க-து) பாம்பு சிறியதென்று இகழ்ந்து எவரும் எச்சரிக்கையில் லாம லிரார் அரசன் சீர்கெட்டிருக்கிறானென்று இகழ்ந்து எவரும் மாறுபட்டுரையார்

"இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்."—திருக்குறள்

"அளையுறை பாம்பும் அரசும் நெருப்பும்
முழையுறை சீயமும் என்றிவை நான்கும்
இளைய வெளிய பயின்றனவென் றெண்ணின்
இகழின் இழுக்கந் தரும்"—ஆசாரக்கோவை

27-. அரசர் இருவரிடையில் புகுந்தவன் தீமையடைவான்

செருக்குடை மன்னர் இடைப்புக் கவருள்
ஒருத்தற் குதவாத சொல்லின் தனக்குத்
திருத்தலு மாகாது தீதாம் அதுவே
எருத்திடை வைக்கோல் தினல். 187

(ப-ரை) களிப்புடைய மன்னரிருவரிடையே ஒருவன் புகுந்து அவருள் ஒருத்தருக்குப் பயன்படாத சொற்களைச் சொல்லுவானாயின், அவர்களிருவரும் வேறுபட்டிருப்பவரைத் தன்னால் திருத்தலுமாகாதே தீதாய் விளையும். இரண்டெருத்தின் நடுவே இட்ட வைக்கோலை ஒருழப்பெருது புகுந்துத் தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுறாத தின்னவும் பெறாது; அதுபோலாம்.

(ப-ரை) செருக்குடை மன்னர் இடை புக்கு - களிப்புடைய அரசர் இருவரிடையே ஒருவன் புகுந்து, அவருள் ஒருத்தற்கு உதவாத சொல்லின் - அவருள் ஒருவனுக்கு ஆகாத சொற்களைச் சொன்னால், (அவர்கள் இருவரும் வேறுபட் டுண்டான விரோதத்தை), தனக்கு திருத்தலும் ஆகாது - தன்னால் திருத்தலும் ஆகாமல், தீது ஆம் - தனக்குத் தீமையாய் விளையும்; அது எருத்திடை வைக் கோல் தினல் - அது இரண்டெருதின் நடுவே யிட்ட வைக்கோலை ஓர் உழப்பெருது புகுந்து தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுற் றுத் தின்னவும் பெறாதது போலும். [ஏ-அசை]

(க-து) இரண்டெருதுகளின் இடையில் வைக்கோல் தின்னப் புகுந்த வேறோரெருது வைக்கோலும் தின்னப்பெறாது அவ்விரண்டாலும் துன்பமடையும். அதுபோலவே, பேரரசரிடையில் புகுந்தா னொருவன் ஓரரசனிடம் உதவாத வார்த்தை சொல்லின், அவ்விருவர்க்கும் விரோத முண்டாக, அதனையும் திருத்தமுடியாமல் அவ்விருவராலும் அவன் சிறுமையடைவான்.

279. அரசனிடம் கவர்ந்த பொருளால் அவனை வசப்படுத்தல்

பன்னாள் தொழில்செய் துடையான் கவர்ந்துண்டார்
இன்னாமை செய்யாமை வேண்டி இறைவற்குப்
பொன்யாத்துக் கொண்டு புகுதல், குவளையைத்
தன்னாரால் யாத்து விடல் [illegible]

(ப-பொ) அரசர்க்குப் பலநாளும் காரியஞ்செய்து அவருடைய பொருளை விரும்பி உண்டவர், அவ்வரசர் தமக்குப் பின்னைப் பொல்லாங்கு செய்யாமையைக் கருதித் தம்மாட்டுண்டாகிய பொருளைச் சேரக் கட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல், செங்கழுநீரை அதன் நாராலே தொடுப்பதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) இறைவற்கு பல் நாள் தொழில்செய்து - அரசர்க்குப் பலநாளும் காரியஞ்செய்து, உடைய - அவருடைய பொருள்களை, கவர்ந்து உண்டார் - விரும்பி உண்டவர், இன்னாமை செய்யாமை வேண்டி - அவ்வரசர் பின்பு பொல்லாங்கு செய்யாமையைக் கருதி, பொன் - தம்மிடத்துண்டாகிய பொருளை, யாத்துக்கொண்டு - சேரக் கட்டிக்கொண்டு, புகுதல் - போய்க்கொடுத்தல், குவளையை - செங்கழுநீர்மலரை, தன் நாரால் - அதன் நாரால், யாத்துவிடல் - தொடுப்பதனோ டொக்கும்.

(க-து) பறித்த குவளைமலரை அதன் தண்டிலுள்ள நாரைக் கொண்டே மாலையாகத் தொடுப்பர். அங்ஙனமே சிலர் அரசனிடம் தொழில்செய்து கவர்ந்த பொருளையே அவனுக்குக் கொடுத்து அவனை வசப்படுத்திக்கொள்வர்.

280. **தம்மை யாக்கிய அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர்**

மெய்ம்மையே நின்று மிகநோக்கப் பட்டவர்
கைம்மேலே நின்று கறுப்பன செய்தொழுகிப் [பொய்
பொய்ம்மேலே கொண்டு விளைவித்தோன் றார்துறைத்
தம்மேலே வீழப் பனை 201

(ப—ரை) தமக்குத் தெளிந்தகண்ணே நின்று மிகுதியை உடையாராக நோக்கி அரசனால் சிறப்புச்செய்யப்பட்டவர், தமக்காம திறத்தினமேல் நின்று தம்மை யாக்கின அரசனை வெகுளுவனவற்றைச் செய்தொழுகி, வஞ்சனை மேற்கொண்டு அவ்வரசனைக் கொன்றவராகில், பனை தம்மேல் வீழும்படி துறைத்தாரோ டொப்பர்.

(ப—ரை) மெய்ம்மையே நின்று - தெளிந்தகண்ணே நின்று, மிக நோக்கப்பட்டவர் - மிகுதியை உடையாராக நோக்கி அரசனால் சிறப்புச் செய்யப்பட்டவர், கைமேலே நின்று - தமக்காம திறத்தின் மேலே நின்று, கறுப்பன செய்தொழுகி - (தம்மை உயர்வாக்கிய) அரசன் கோபிப்பனவற்றைச் செய்தொழுகி, பொய் மேலே கொண்டு - வஞ்சனையை மேற்கொண்டு, அவ்விறைவன் கொன்றார் - அவ்வரசனைக் கொன்றவர், பனை தம்மேலே வீழ்த் துறைப்பார் - பனை தம்மேலே விழும்படி வெட்டினவரோ டொப்பர்.

(க—து) தம்மை உயர்வாக்கிய அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர் தமக்குத் தாமே கேடு விளைவித்துக்கொள்பவ ராவர்.

281. **அரசன் கறுவு கொள்ளத்தக்கன செய்யார்**

வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத செய்யினும்
நெஞ்சத்துக் கொள்வ சிறிதும் செயல்வேண்டா
என்செய்து அகப்பட்டக் கண்ணும் எழுப்புப்போர்
அஞ்சா புலியைத் துயில் 33

(ப—ரை). வெய்ய சினத்தையுடைய அரசன் தன்கீழ் வாழ்வாரைத் தகாதன செய்தானாயினும், அவன் மனத்தில்

கறுவுகொள்ளத்தக்கன சிறிதும் அவனகீழ் வாழ்வார்களுக்குச் செய்யல் ஆகாது எல்லாத் துன்பங்களையும் தமக்குச் செய்து அகப்பட்டக் கண்ணும் எழுப்புவரோ உறங்குகின்ற புலி யைத் துயில்.

(ப—ரை) என் செய்து அகப்பட்டக்கண்ணும் - எல்லாத் துன்பங் களையும் தமக்குச் செய்து அகப்பட்ட விடத்தும், தூஞ்சு புலியை - உறங்குகின்ற புலியை, துயில் எழுப்புபவரோ - துயிலெழுப்புப ரோ? வெஞ்சினம் மன்னவன் - கொடிய கோபத்தையுடைய அரசன், வேண்டாதன செயினும் - தன்கீழ் வாழ்வாரை, தகாதன செய்தானா யினும், நெஞ்சத்துள் கொளவ - அவன் மனத்தில் கறுவுகொள்ளத் தக்கவற்றை, சிறிதும் செயல் வேண்டா - சிறிதும் (அவன் கீழ் வாழ் வார்) செய்ய லாகாது

(க—து). தன்கீழ் வாழ்வார்க்கு அரசன் அடாதன செய்தாலும், அவன் கறுவுகொள்ளத் தக்கவைகளை அவர் செய்யாதொழிக.

பழமொழி—தூங்குகிற புலியைத் தட்டி யெழுப்புவா னேன்?

Wake not a sleeping lion.

282. அரசனைக் கோபிப்பது உயிர்க்கிறுதியாகும்

காமேயும் தமமைப் புறந்தர வாற்றார
வாமான்றோ மன்னனைக் காய்வ தெவன்கொலோ?
ஆமா உகளும் அணிவரை வெற்ப! கேள
ஏமாரர் கோங்கேறி னார். 341

(ப—பொ). தம்மைத் தாமாகவும் பாதுகாத்துக் கொள்ள மாட்டாதார், வாவும் பரி பூண்ட தேரையுடைய மன்னனை வெகுளவது என்ன பயனை நோக்கி? தம உயிர்க்கு இறுதி யாகிய பயனை நோக்கிப் போலும். ஆமாப் பாயும் அழகிய மலைநாடனே! கேட்பாயாக. கோங்கு மரத்தை ஏறினார் தம முயிர்க்குக் காவலிலராவ ரதுபோலும்.

(ப—ரை). ஆமா - காட்டுப்பசு, உகளும் - பாயும், அணி - அழ கிய, வரை வெற்ப - மலைநாடனே! கேள் - கேட்பாயாக கோங்கு

ஏறினா - கோங்கமரததை ஏறினா, ஏமராா - தமமுயிாககுக காவல் இலராவா. தம்மை தாமேயும் புறநதா ஆறறுதாா - தமமைத தாமாக வும பாதுகாததுககொளளா மாட்டாதாா, வா(வு)ம மான் தோ மனனரை-வாவிப்பாயும் குதிரை கட்டிய தேரையுடைய அரசரை, காய்வது - கோபிப்பது, எவன் - என்ன பயனை நோககி? (தம உயிாககு இறுதி யாகிய பயனை நோககிப் போலும்) [கொல்—ஓ—அசை]

ஏமராா - ஏமம மருவார் - (ஏமம-காவல)-காவல் பொருநதாதவா, காவல் இல்லாதவா திருககுறளில் "ஏமரா மனனன்" என வருகின்றது

(க—து) கோங்கமரததில் ஏறுவது தீமையை உணடாககும தம மைப் பாதுகாததுக்கொள்ள மாட்டாதவர் அரசனைக கோபிப்பது உயிாக கிறுதியை உண்டாககும

283. அரசன் பொறுத்தானென்று மேலும் பொருதன செயதல்

உறாஅ வகைபத்து செயதாரை வேநதன்
பொறாஅன போலப பொறுததால —பொறாஅமை
மேன்மேலும செய்து விடுதல் அதுவன்றே
கூன்மேல எழுநத குரு. 305

(ப—பொ) உறுதியிலலாத கருமததைச செய்தாரை வேந தன பொறாதானைப் போல மனததால பொறுத தால். பினனும அவன பொருதன மேனமேலும செய்து விடுத லதுவனறோ கூனின மேலே எழுநத கழலையோ டொககும.

(ப-ரை) உறு வகையது செயதாரை - உறுதியில்லாத கருமத தைச செய்தாரை, வேநதன் அரசன, பொறுன்போல பொறுத தால் - வெளியில் பொறுதவனைபபோலக காட்டி மனத்தால பொறுத தால், பொறுதவை - பினனும அவன் பொறுதனவறறை, மேன்மே லும் செயதுவிடுதல மேன்மேலும செயதலாகிய அது, கூன்மேல் எழுந்த குரு அன்றோ - கூனினமேல் எழுந்த கழலைககட்டியோ டொக்கும்

(க-து) அரசன ஒருமுறை பொறுத்தானென்று மேன்மேலும் பொறுத்தலைகளைச செய்வது கூனினமேல எழுந்த கழலைகட்டி போல துன்பந்தருவதாம

281. குறளையைப் பொய்யென்று அரசனைத் தெருட்டல்

பொருளல்லார் கூறிய பொய்க்குறளை வேந்தன்
தெருளுந் திறந்தெரிதல் அல்லால் — வெருளஎழுந்து
ஆடு பவரோடே ஆடார் உணர்வுடையார்
ஆடுபணைப் பொய்க்காலே போன்று 147

(பொ-ரை). ஒருபொருளாகக் கொள்ளப்படாதோர் சொல்லிய பொய்யாகிய குறளையைப் பொய்யென்று வேந்தன் தெளியுந் திறங்களை ஆராய்ந்து வேந்தனைத் தெருட்டுதலல்லால், குறளையைச் சொல்லப்பட்டவர்கள் வெருளும்படி அரசன மருங்கே யிருந்த உணர்வுடையார், குறளைசொல்லி ஆடுகின்றவர்களுடனே தாமும் எழுந்து, ஆடும்பணைப் பொய்க்காலே போன்று, ஆடார்.

(ப-ரை) பொருளலலார - ஒருபொருளாகக் கொள்ளப்படாதோர், கூறிய - சொல்லிய, பொய் குறளை-பொய்யாகிய குறளையை, வேந்தன் தெருளுமதிறம - (பொய்யென்று) அரசன தெளியும் திறஙகளை, தெரிதல் அல்லால - ஆராயநது அரசனைத தெளிவித்தலலலாமல, உணர்வுடையார் - (அரசனிட முள்ள) உணர்வுடையார், வெருள - குறளையைச் சொல்லப்பட்டவர் அஞ்சுமபடி, ஆடுபவரோடு குறளை சொல்லி ஆடுகின்றவாகளோடு, எழுந்து தாமும் எழுந்து, ஆடு பணை பொய்க்காலே போனறு - மூங்கிலால் செய்த பொய்க்கால ஆடுவதுபோன்று, ஆடார் - ஆடார

குறளையைச சொல்லப்பட்டவர் - எவர்மேல் குறளை சொல்லப் பட்டதோ அவர்

(க-து). பொயககால் பொய்க்காலே; ஒருவன் மற்றொருவனைக குறித்து அரசனிடம சொன்ன பொய்யான குறளை பொய்யே அது மெய்யாகாது. ஆகவே அரசனிடம உள்ள உணர்வுடையார், குறளை சொன்னவனோடு தாமும கூடிக்கொள்ளாமல், அரசன் உண்மையைத் தெளியும்படி செய்வர்

4. பகைத்திறம்

285. தம்வலி யில்லார் புகழெய்தாமை

வன்சார் புடைய ரெனினும வலிபெய்து
தஞ்சார் பிலாதாரைத் தேசூன்ற லாகுமோ?
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட! யார்க்கானும்
அஞ்சுவார்க் கில்லை யரண். 254

(ப-பொ). வலியாரைச் சார்பாக உடையாராயி னும தமவலி இல்லாதாரை வலியுண்டாக்குவித்துப் புகழாக்கும் செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிக்க ஒருவரால் முடியுமோ? முடியாது. அதென்னில், மேகம் தங்கும் சோலையை யுடைய மலைநாடனே! யாவாகக்காயினும அஞ்சுவார்க்கு ஓர் அரண் இல்லை.

(ப-ரை) மஞ்சு சூழ் சோலை மலைநாட-மேகம் தங்கும் சோலையை யுடைய மலைநாடனே! வனசாாபு உடையா எனினும் - வலியாரைச் சார்பாக உடையவராயினும், தம சார்பு இலாதாரை - தமவலி இல்லாதாரை, வலி பெய்து - வலி உண்டாக்குவித்து, தேசு ஊன்றல் ஆகுமோ புகழை உண்டாக்கும் செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிக்க ஒருவரால் முடியுமோ? யார்க்கானும - யாவாக்காயினும், அஞ்சுவார்க்கு அரண் இல்லை - அஞ்சுவோர்க்கு ஓர் அரண் இல்லை.

(க-து) தமவலி யில்லார்க்குத் துணைவலியால் மாத்திரமே நிலைத்த புகழ் உண்டாகாது

"அச்ச முடையார்க் கரணில்லை" என்பது திருக்குறள்

பழமொழி—தம பலங்கொண்டு அம்பல மேறவேண்டும். Self do, self have.

286. உண்டான போதே பகையைக் களைதல்

எதிர்த்த பகையை இளைதாய போழ்தே
கதித்துக் களையின் முதிராதே. தீர்த்து
நனிநயப்பச் செய்தவா நணபெலலாந தீர்த்த
தனிமரம் காடாத லில். 390

(ப-பொ). தம்மோடு மாறுபட்டுத் தோன்றிய பகையை அந்தப் பகையினது தோற்றத்தே மிக்குக் களைந்தால் அந்தப் பகை முதிராது அது களையுமிடத்து மற்றவருடைய நண்பினையெல்லாம் தம்மொடு நயப்பச்செய்து பிரிக்கப் பிரித்தால், தனியே ஒருமரம் நின்று காடாவதில்லை, அதுபோல.

(ப-ரை) எதிர்த்த பகையை-தம்மொடு மாறுபட்டுத் தோன்றிய பகையை, இளைதாய போழ்தே - அது உண்டான போதே, கதிதக் களையின் - விரைந்து களைந்துவிட்டால், முதிராது - அது முதிராது. அவர் நண்பெல்லாம் - அவருடைய நண்பினையெல்லாம், நனி நயப்ப செய்து - தம்மொடு நயப்பச் செய்து, பிரிப்ப பிரித்து - பிரிக்கப் பிரித்தால், தனிமரம் காடு ஆதல் இல - தனியே ஒரு மரம் நின்று காடாவதில்லை [அதுபோல் அவர் தான் அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்]

(க-து) பகை உண்டான போதே அதை முதலறக் களைதல் வேண்டும்: பகைவருக்கு நட்பாய உதவி செய்வாரை அவரினின்றும் பிரித்துத் தனக்குரியராகச் செய்துகொள்ளல் வேண்டும் இங்ஙனம் செய்தால் தனியாகிய அப்பகைவர் தான் அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்.

"இளைதாக முண்மரங் கொல்க: களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து"—திருக்குறள்

பழமொழி.—ஒருவனும் பிறப்பா, ஒன்றிமரம் தோப்பா ஒரு பிள்ளையும் பிள்ளையல்ல, ஒரு மரமும் தோப்பல்ல. One and none is all one.

287. நலிந்த பகைவரை உடனே நலிதல்

முன்னலிந் தாற்ற முரண்கொண் டெழுந்தோரைப்
பின்னலிந் துமென்று இருத்தல் பேதைமையே—மின்னின்
காம்பன்ன தோளி! கனற்றிக் கடித்தோடும்
பாம்பின்பல் கொள்வாரோ இல் 11

(ப-பொ). முரண்கொண் டெழுந்து முந்துற்றுத் தம்மை நலிந்தாரைப் பொழுதே தாமும் நலிவேமென்று கருதியுறைந்தல் அறிவின்மையேயாம் மூங்கிலன்ன தோள்களையுடை—

யாய்! கடித்தோடும பாமபினை பின்றேடிச சென்று பலவி னைப பறிததுககொளவாா இலலை, ஆதலான

(ப—ரை.) மின் நினறு - மின்னல்போல் காநதி நிலைபெற்று, காம்பு அன்ன தோளி - மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையாய்! கலததின் - கலததினின்றும், கடிதது - ஒருவரைக கடிததுவிட்டு, ஓடும - ஓடும், பாமபின்பல் - பாமபின் பல்லை, கொளவாா - பிடுங்கு வாா, இல - இல்லை ஆற்ற முரண கொண்டு - மிகவும் மாறுபாடு கொணடு, முன் நலிநதோரை - முநதுறத தம்மை நலிந்தவரை, பின் - பினபு, நலிதும எனறு நலிவோமென்று, இருததல - கருதியிருததல், பேதைமையே அறியாமையே யாம

(க—ரு) கடிபபதறகு முனனே பாமபின பலலைப பிடுஙகிவிடவே ணடும தமமை நலிவதறகு முனனே பகைவரை நலிசல வேணடும

255 பகைவரை வேரறுத்தல்

நிரமப நிரயததைக கணடும நிரயம
வரமபில பெரியானும புககான. இரஙகாா,
கொடியாா மாாப! குடிகெட வநதால,
அடிகெட மனறி விடல. 103

(ப—பொ). தான் பொய்யுரைததால புகும நிரயததை அறிநதும அந நிரயம புகுதறகே அமைநத தொரு பொய் உரைத்துக் குணததால வரமபில பெரியானாகிய தருமனும தான காணககடவதலலாத நரகம புககான ஆதலால், முத துக தனிவடததையுடைய மாாபனே! தாம பிறநத குடி கெடுவ தொருகாலம வநதால, அது கெடாதவகை. தம பகை வாக்கு இரஙகாதே அவா வேரறத தண்டம செய்துவிடுக

(ப—ரை) ஆரம கொடி மாாப முததுத தனிவடத்தையுடைய மார் பனே! வரம்பு இல் பெரியானும குணததால் அளவில்லாத பெரியா னாகிய தருமனும, நிரயததை (பொய உரைததால் புகும) நரகததை, நிரமப கணடு-நன்றாக அறிநதிருநதும, அ நிரயம புகுநதான - (ஒரு பொய் உரைதது) அநத நரகததில புகுநதான (ஆதலால்), குடி கெட வந்தால் - தாம் பிறநத குடி கெடுவதொரு காலம வநதால் (அது

கெடாத வகை), இரங்கார் - பகைவர்க் கிரங்காமல் அடிகெட - அவா வேரற, மன்றிவிடல் - தண்டஞ்செய்துவிடுக.

தருமன் உரைத்த பொய்யாவது, துரோணன் இறககுமாறு கண ணன் செய்த சூழ்ச்சியால், "அச்வத்தாமோ ஹத: குஞ்சர:" என்று கூறியது.

(க—து) பாரத யுத்தததில வெற்றி பெறுமபொருட்டுத தான உரைத்த பொய்யினிமித்தம் தருமபுத்திரனும நரகில் புகுந்தான் ஆத லின், பகைவரால் தன் குடிக்குத் துன்பம் வருவதாயின, அவர்கள நிர்மூலமாகும்படி இரககமின்றித தண்டம் செய்துவிடுக.

2?9. பகைவர் ஒட்டாமை

தமரல் லவரைக் தலையளித்தக் கண்ணும
அமரா குறிப்பவர்க் காகாதே தோன்றும்.
சுவர்நிலம் செய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும்
உவர்நிலம் உட்கொதிக்கு மாறு. 141

(ப—பொ). தமககு உறவல்லாத பகைவரைத் தாம தலை யளித்தாலும அததலையளிப்பு ஆகாதே விருமபாத குறிப் பாய்ப் பகைவர்க்குத் தோன்றும. சுவா நிலமாகச செயது நிரமபச் செறியக கூடினவிடத்தும அவ்வுவாமண் உட கொதித்து உதிருமாறு போலும அது.

(ப—ரை) சுவாநிலம் செய்து அமையக கூட்டியககண்ணும்-சுவ மண்ணைச் செய்து நிரம்பச் செறியும்படி கூட்டினவிடத்தும், உவ நிலம் - உவர்மண், உட்கொதிககும ஆறு - உட்கொதித்து உதிருமா போல, தமர் அல்லவரை உறவல்லாத பகைவரை, தலையளிதத கண்ணும் - தாம் காத்தாலும, ஆகாதே - அததலையளிப்பு ஆகாதே அமரா குறிப்பு தோன்றும் - விரும்பாத குறிப்பாகப் பகைவர்கக தோன்றும்

(க—து) உவாமண்ணைச் சுவர்மண்ணைகப் பிசைநதுவைததாலு அது ஒட்டியிராமல் உதிரும். பகைவரைக காத்துப் போற்றினலு அவர் நட்பினராக ஒட்டியிராமல் வேறுபடுவர்.

"இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்."—திருக்குறள்.

290 பகைவரை வசப்படுத்த லாகாமை

முகம்புறந்துக் கண்டால் பொறுக்கலா தாரை
அகம்புகுது மென்றிரக்கும் ஆசை, இருங்கடத்துத்
தக்க நெறியிடைப் பின்னும் செலப்பெறா
ஒக்கலை வேண்டி அழல். 46

(ப—ம்பா) தம்முகத்தைப் புறந்துக் கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின் கண்ணே புகுதுமின் என்று அவரை இரந்துரைக்கும் ஆசை, பெரிய சுரத்தினகண் பின்செலல் எளிதாம் வழியின்கண் தம்பின் செலல்பெறாத புதல்வர் அவருடைய மருங்கிலே ஏறிப்போக வேண்டி அழுதலோடொக்கும்.

(ப—ரை) முகம் புறந்து கண்டால் பொறுக்கலாதாரை தம் முகத்தைப் புறந்துக் கண்டாலும் பொறுக்காதவரை, அகம் புகுதும் என்று இரக்கும் ஆசை எம்மனையின் கண்ணே வந்து வாரும் என்று அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் ஆசையானது, இரு கடத்து - பெரிய காட்டில், தக்க நெறியிடை - (பின் செல்ல எளிதான) தகுந்த வழியின்கண், பின்னும் செலப்பெறா - பெற்றோர்பின்னும் செல்லப்பெறாத புதல்வர், ஒக்கலை வேண்டி - அவருடைய இடுப்பிலே ஏறிப்போக வேண்டி, அழல் - அழுதலோடொக்கும்

"ஒக்கலை மருங்கின் பக்க மாகும்" என்பது பிங்கலம்

(க—து) பெரிய காட்டில் பின் செலவது எளிதான வழியின்கண்ணும் பெற்றோர்பின் செலலப்பெறாத புதல்வர், தம்மை இடுப்பிலே ஏற்றிக்கொள்ளும்படி அழுதாலும் பெற்றோர் அதற்கு இசையார் தம்மைக் கண்டால் பொறாத பகைவரை ஒருவர் தம்மகத்து வருமாறு அழைத்தாலும் அதற்கு அவர் இசையார்

291. பெரியாரோடு பகைகொள்ளாமை

ஆற்றப் பெரியார் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க
போற்றாது கொண்டரக்கன் போரின் அகப்பட்டான்.
நோற்ற பெருமை யுடையாரும் கூற்றம்
புறங்கொம்மை கொட்டினா ரில். 126

(ப—பொ). மிகவும் வலியார் பெரியாரோடு கொள்ளும் பகையை விரும்பிக் கொள்ளாதொழிக; அறிவினால் ஆராய்ந்து பாதுகாவாது பண்டு ஓராக்கன் போரின் கண்ணே அகப்பட்டிறந்துபோயினன்; தவம்பண்ணின பெரியோரும் கூற்றத்தை முதுகினைக் கொம்மைகொட்டிப் பிழைத்தாரில்லை. ஆதலான்

(ப—ரை) நோற்ற பெருமை உடையாரும் - தவம்பண்ணின பெரியோரும், கூற்றம் புறம் - யமனுடைய முதுகில, கொம்மை கொட்டினார் - கொம்மைகொட்டிப் பிழைத்தவர், இல - இல்லை (ஆதலால்), ஆற்ற பெரியார் பகை - மிகவும் வலியால் பெரியாரோடு கொள்ளும் பகையை, வேண்டி - விரும்பி, கொள்ளற்க - கொள்ளா தொழிக; அரக்கன் - (முற்காலத்தில்) ஓராக்கன், போற்றாது கொண்டு - அறிவினாலாராய்ந்து பாதுகாவாது பெரியாரோடு பகைகொண்டு, போரின் - போரின் கண்ணே, அகப்பட்டான் அகப்பட்டிறந்துபோயினன்

(க—து) தன்னின் வலியாரிடம் சாம தானங்களை அனுசரிப்பதல்லது தண்டத்தை விரும்பலாகாது

"கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்
காற்றாதார் இன்னா செயல்."—திருக்குறள்.

"கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை".—நாலடியார்

292 பெரியாரைச் சார்ந்தாரோடு மாறுகொள்ளாமை

பெரியாரைச் சார்ந்தார்மேல் பேதைமை கந்தாச்
சிறியார் முரண்கொண் டொழுகல், -வெறியொலி
கோஒ வினம்வெரூஉம் வெற்ப! புலம்புகின்
நீநாய் எழுப்புமாம் எண்கு 139

(ப—பொ). வலியுடைய பெரியாரைச் சார்ந்தார்மேல் தமது அறியாமையே கந்தாகப் பற்றுத வலியற்ற சிறியார் மாறு கொண்டொழுகுதல், வெறியாட் டொலியை ஒருவினங்கள் வெருவாநின்ற வெற்பனே! எண்கு உறையும் காட்டினை

தீய நாய் புக்கால் அங்கு வாழும் எண்கினைத் துரந்து அங்கு நின்றும் எழுப்புதலை ஒக்கும்.

(ப—ரை). வெறி ஒலி - வெறியாட்டொலியை, கோழைய இனம் - கோழையினங்கள், வெருவும் - அஞ்சாநின்ற, வெற்ப - வெற்பனே! பெரியாரைச் சார்ந்தார்மேல் வலியார் - பெரியாரைச் சார்ந்தவர்மேல், சிறியார் - பற்றுத வலியார் சிறியார், பேதைமை கந்து ஆ(க) - தமது அறியாமையே பற்றுக்கோடாக, முரண் கொண்டு ஒழுகல் - மாறு கொண்டொழுகுதல், புலம் - (கரடி வசிக்கும்) காட்டினகண், தீநாய் புகின் - தீய நாய் புக்கால், எண்கு எழுப்புமாம் - அங்கு வாழும் கரடியை எழுப்புமதனோடொக்கும். [வெறியாட்டு - வேலனாடல்]

(க—து) காட்டைச் சார்ந்து வாழும் கரடியை நாய் சென்று எழுப்புதல்போலும், வலியார் பெரியாரைச் சார்ந்திருப்பார்மேல் வலியாற் சிறியார் விரோதங்கொண்டு செல்வது.

293 வலியாரோடு பொருதல் குற்றம்

இகலின் வலியாரை எள்ளி எளியார்
இகலின் எதிர்நிற்றல் ஏதம் - அகலப்போய்
என்செய்தே யாயினும் உய்ந்தீக சாவாதான்
முன்கை வளையுந் தொடும். 384

(ப—பொ). இகலின் வலியாரை எள்ளி எளியார் இகலின் எதிர் நிற்றல் ஏதம். நீங்கப்போய்த் தானும் ஒன்றைச் செய்தேயாயினும் உய்க. சாவாதவன் தன் முன்கையினிடும் கடகமும் பெறும்.

(ப—ரை). எளியார் - எளியார், இகலின் வலியாரை - போரில் வல்லவரை, எள்ளி - இகழ்ந்து, இகலின் - போரில், எதிர் நிற்றல் - அவரெதிர் நின்று பொருதல், ஏதம் - குற்றமாம், என் செய்தேயாயினும் - ஏதோ உபாயம் செய்தேயாயினும், அகல போய் - தூரப்போய், உய்ந்தீக - பிழைக்க, சாவாதான் - சாவாதவன், முன்கை வளையும் - தன் முன்கையினிடும் கடகமும், தொடும் - பெறுவான்.

(க—து). வலியில்லாத காலத்தில் உயிர் தப்பிப் பிழைத்திருக்கும் எளியார், வலிபெற்ற காலத்தில் பகைவரை வென்று கடகம் அணிதலுங் கூடும். ஆகையால் எளியார் வலியாரை இகழ்ந்து போர்செய்யப் புகுதல் குற்றமாம்.

"ஒல்லுமவா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லுமவாய் நோக்கிச் செயல்"—திருக்குறள்.

294. வலிய பகைவருக்குக் கோபம் உண்டாக்காமை

வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றொடு நின்று சிறியார் பலசெய்தல்,
குன்றொடு தேன்கலாம் வெற்ப! அதுபெரிதும்
நன்றொடு வந்ததொன் றன்று. 65

(ப—பொ). வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனத்தைக் கொதிப்பித்து அவர் வெகுளவதொரு காரியத்தோடு நின்று எளியராய்ப் பல குற்றங்களைச் செய்தல், குவடுகளும் தேன்பொதிகளும் தமமுள் விரவி நெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றொடு வந்ததன்று.

குன்றென்பதும் வரும்.

(ப—ரை). குன்றொடு தேன் கலாம் வெற்ப - குவடுகளும் தேன் பொதிகளும் தம்முள் விரவி நெருங்கிய வெற்பை யுடையானே! வென்று அடுகிற்பாரை - வென்று தம்மைக் கொல்ல வல்லவரை, வெப்பித்து மனத்தைக் கொதிப்பித்து, அவர் காய்வது ஒன்றொடு நின்று-அவர் கோபிப்பதொரு காரியத்தோடு நின்று, சிறியார் - எளியார், பல செய்தல் அது-பல குற்றங்களைச் செய்தலாகிய அது, பெரிதும் நன்றொடு வந்ததொன் றன்று தனக்கு மிகவும் நன்மையோடு சேர்ந்ததொன் றன்று.

(க—து) தம்மை வென்றடர்க்கவல்ல பகைவருக்கு மனக்கொதிப்புண்டாக்கிக் கோபமூட்டுதலான செய்கைகளைச் செய்வது எளியார்க்கு நன்றன்று.

"ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை."—திருக்குறள்.

295 வலியாரை வெகுள்வித்து உயிரிழத்தல்

உரைத்தவர் நாவோ பருந்தெறியா தென்று
சிலைத்தெழுந்து செம்மாப் பவரே—மலைத்தால்
இழைத்த திகவா தவரைக் கனற்றிப்
பலிப்புறத் துண்பார் உணா. 176

(ப—பொ). பிறரை உரைக்கத் தகாதனவற்றை உரைத்தவர் நாவினைப் பருந்தெறியா தென்று சொல்லி எல்லாருடனும் வெகுண்டெழுந்து களிப்பாரே, தம்மோடு மாறுபட்டால் அம்மாறுபட்டாரைச் செய்ய நினைத்தன செய்து முடிக்கவல்லாரை வெகுள்வித்து, மறவரால் தாம் இறந்துபோய்ப் பலியிடும் கல்லின்புறத்திட்ட உணவினை உண்பார்.

(ப—ரை) உரைத்தவர் நா பருந்து எறியாதென்று-பிறரை உரைக்கத்தகாதனவற்றை உரைத்தவரது நாவினை(ச் செத்தபிறகு) பருந்தும் எறியாதென்று கருதி, சிலைத்து எழுந்து - எல்லாருடனும் கோபித்தெழுந்து, செம்மாப்பவரே கர்விதரிருப்பவரே, மலைத்தால் - தம்மோடு மாறுபட்டால், இழைத்தது (அம்மாறுபட்டாரைத் தாம்) செய்ய நினைத்ததை, இகவாதவரை - தப்பாது முடிக்க வல்லவரை, கனற்றி — வெகுள்வித்து, (மாறுபட்டாரால் தாம் இறந்துபோய்), பலிபுறத்து - பலியிடும் கல்லின் புறத்திட்ட, உணா - உணவினை, உண்பார் - உண்பவராவார்

பலியிடும் கல்-நடுகல் போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்து பெயரைப் பொறித்து நட்ட கல் "விழுத்தொடை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர், எழுத்துடை நடுகல்" என்பது ஐங்குறுநூறு அவரால் கொலையுண்டல் நிச்சயம் என்பதைப் "பலிப்புறத்துண்பாருணா" என உரைத்தார் [ஓ—அசை]

(க—து). எல்லாரையும் இகழ்ந்து உதாசீனமாய்ப் பேசிச் செருக்குற்றிருப்பவர், தம்மின் வலிய பகைவரைக் கோப மூட்டி, அவரால் உயிரிழப்பர்.

"எரியாற் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம்: உய்யார
பெரியாரைப் பிழைத்தொழுகு வார்"—திருக்குறள்

296 பழம் பகைவரை நள்ளாமை

தழங்குகுரல் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றால்
கிழங்குடைய வெல்லாம் முளைக்குமோ ராற்றால்.
விழைந்தவரை வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நட்பாதல் இல் 97

(ப—பொ). முழங்குப ஓசையையுடைய முகிலின்கண் உள்ள தண்பெயலைப் பெற்றால் கிழங்குடைய புல் முதலாயின வெல்லாம் ஒருவகையான் முளையாநிற்கும். பழைதாகப் பகைவராய் வாழ்கின்றாரை விரும்பி ஒருவ நம் நட்பாகக் கொண்டொழுக வேண்டா பழம்பகை நட்பாதல் இல்லை. ஆதலான

(ப—ரை) தழங்கு குரல் வானத்து தண்பெயல் பெற்றால் - முழங்கும் ஓசையை யுடைய மேகத்தின்கண் உள்ள குளிர்ந்த பெயலைப் பெற்றால், கிழங்கு உடைய எல்லாம் கிழங்குடைய புல் முதலாயின வெல்லாம், ஓர் ஆற்றால் - ஒரு வகையால், முளைக்கும் - முளையாநிற்கும் பழம் பகை நட்பு ஆதல் இல்லை - பழம் பகைவர் நட்பாதல் இல்லை (ஆகையால்), அவரை விழைந்து பழம் பகைவரை விரும்பி, வேர்சுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா - வேரூன்றும்படி ஒருவரும் நட்பாகக் கொண்டொழுக வேண்டா

நட்பிற்குத் தண்பெயலும், பழம்பகைவர்க்குக் கிழங்குடையனவும், நட்பின் சார்பால் பழம் பகைவர் தலையெடுப்பதற்கு மழையின் சார்பால் கிழங்குடையன முளைப்பதும், உவமானமாகப் பொருத்திக் கொள்ளவேண்டும்

(க—து) நட்பாகிய ஆதரவைப் பெற்றுத் தலையெடுத்தபொழுது, பழம் பகைவர் தீங்கிழைக்கவே முயல்வர் ஆதலால் அவரிடம் நட்பாதல் விரும்பற்பாலதன்று

சீவக சிந்தாமணியில், கனகமாலையார் இலம்பகத்தில், "பழம்பகை நட்புமாமே" என வருகின்ற இடத்தில், நச்சினார்க்கினியர் "பழம்

பகை நட்பாதலில்லை என்னும் பழமொழியும் உளதன்றே" என்றுரைக்கின்றனர்

"பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்"—திருக்குறள்

பழமொழி—பகைவர் உறவு புகையெழு நெருப்பு He that dallies with his enemy gives him leave to kill him

297 உட்பகை துன்பந்தரும்

வெள்ளம் பகையெனினும் வேறிடத்தார் செய்வதென்?
கள்ளம் உடைத்தாகிச் சார்ந்த கழிநட்புப்
புள்ளொலிப் பொய்கைப் புனலூர! அஃதன்றோ
அள்ளில்லத் துண்ட தனிசு 98

(ப—பொ) தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கண் உள்ள பகைவர் வெள்ளம்போல மிகப் பலராயினும் அவர்கள் வந்து தம்மை நலிந்து செய்யும் துன்பமென்? மனத்தின்கண் வஞ்சனையுடைத்தாய்த் தம்மைச் சார்ந்த மிகநட்டார் செய்யும் துன்பத்தைச் செய்யமாட்டார் ஆதலால். புள்ளொலிப் பொய்கை நல்லூரனே! அந்நட்புத் தம்மோடொக்க ஓரில்லின்கண் இருந்தார் மாட்டுக் கொண்ட தனிசுபோலும்.

(ப—ரை) புள் ஒலி பொய்கை - பறவைகளின் ஒலி பொருந்திய தடாகங்கள் உள்ள, புனல் ஊர புனலூரனே! வேறு இடத்தார் பகை- தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கண் உள்ள பகைவர், வெள்ளம் எனினும் - வெள்ளம் என்கிற கணக்காய் மிகப் பலராயினும், செய்வது - அவர்கள் வந்து (தம்மை நலிந்து) செய்யும் துன்பம், என் - என்ன? கள்ளம் உடைத்தாகி சார்ந்த கழி நட்பு அஃது - மனத்தில் வஞ்சனை பொருந்தித் தம்மைச் சார்ந்த (உட்பகையுள்ளவரது) மிக்க நட்பானது, அள் இல்லத்து உண்ட தனிசு அன்றே மனம் நெருங்கினவராய் வீட்டிலுள்ளாரிடம் கொண்ட கடன்போலும்

தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கண் உள்ள பகைவர் - தமது நாட்டுக்கப்பால் காடு மலை முதலியன இடையிட்ட வேறு நாட்டிலுள்ள

பகைவர். "ஊரிடையிட்ட நாடு" என்றும் "ஊரிடையிட்டகாடு" என்றும் வருகின்றன. அள் - நெருக்கம் (அள்ளல் - நெருங்கல்; அள்ளில்லம் - இல்லில் நெருங்கி யிருப்பவர்: தம்மோடொக்க ஊரில் லின்கண் இருந்தார். தனிசு - கடன்.

(க-து) காடு மலைகள் இடையிட்ட நாட்டிலுள்ள பகைவர் மிகப் பலராயினும் அவரால் துன்பம் உண்டாகாது. உட்பகை யுள்ளவர் நட்பானது உள்வீட்டுக் கடன்போல் துன்பந்தருவதாம்.

"வாள்போல பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு"—திருக்குறள்

பழமொழி.—உள்வீட்டுச் கடனும் உள்ளங்கைச் சிரங்கும் மிகக் கட்டது

298. வெளிப்பகை தீயதன்று

இம்மைப் பழியும் மறுமைக்குப் பாவமும்
தம்மைப் பரியார் தமரா யடைந்தாரின்
செம்மைப் பகைகொண்டு சேராதார் தீயரோ?
மைம்மைப்பின் நன்று குருடு. [illegible]

(ப-பொ) இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும் தம்மாட்டு நின்று நீக்காராயத் தமர் போல் உட்பகையாய் வாழ்வார்போல, நேரே பகைகொண்டு சேர்ந்தொழுகாதார் தீயரோ? தீயரல்லர்: தோன்றியுந் தோன்றாதுமாம் கண்ணின் தன்மையின் குருட்டுக் கண்ணின் தன்மையே நன்றாதலான்.

(ப-ரை) இம்மை பழியும் - இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு பாவமும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும், தம்மை பரியார் - தம்மிடத்தினின்றும் நீக்காராய், தமராய அடைந்தாரின் - (உட்பகை கொண்டு) உறவினராய் வாழ்வார்போல, செம்மை பகைகொண்டு நேரே பகைகொண்டு, சேராதார் - சேர்ந்தொழுகாதார், தீயரோ தீயரா? (தீயரல்லர்). மைம்மைப்பின் - தெரிவதும் தெரியாது மாகும்

கண்ணின் தன்மையைக் காட்டிலும், குருடு நன்று - குருட்டுக்கண்ணின் தன்மையே நன்று

மைம்மைப்பு - (மை - இருள் மைகாம்-மயக்கம மைமல் - மாலை நேரம)-மாலைநேரத்தில் இதுவோ அதுவோ என்று மயங்குந தன்மை: அங்ஙனம் மயங்குதலான கண்ணின் தன்மை - மாலைக்கண் (மாலைக் கண்ணன் - a purblind person) சீவக சிந்தாமணியில், பூமகளிலம்பகத்தில், "மைதவழ் நீண்டவாட்கட் டடங்கண்ணா" என்பதற்கு (வாள் மைதது உன்ன நீண்ட கண) வாள ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட கண என்று பொருள் கூறி, நச்சினார்க்கினியர் "மைததல் - ஒளிகெடுதல் 'மைம்மைப்பி னன்று குருடு' என்றாற்போல" என்பர்

(க-து) அந்தரங்க விரோதிகளை போல பிரத்தியட்ச விரோதிகள் தீயரல்லர்.

"உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க: உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்"—திருக்குறள்

299. வென்ற பகைவரை வெகுளல்

பொருந்தா தவரைப் பொருதட்ட கண்ணும்
இருந்தமையா ராகி இறப்ப வெகுடல்,
விரிந்தருவி வீழ்தரும வெற்ப! அதுவே
அரிந்தரிகால் நீர்ப்படுக்கு மாறு. 291

(ப-பொ). தம்முடன் மாறுபட்டவரைப் பொருதுவென்றவிடத்தும் தப்பிப்போனதற்கு மனம் பொருந்தியிருத்தலைச் செய்யாராகி, இறக்குமபடி மேலும் கோபத்தைச் செலுத்துதல், அருவி பாந்துவீழும வெற்பனே! அதுவன்றோ நெல்லை முன்னர்த் தலையரிந்துவைத்த அரிகாலை உழுது நீரிலே அழுகப் புதைக்கும தன்மைபோல்வது

(ப-ரை). அருவி விரிந்து வீழ்தரும் வெற்ப - அருவி பாந்து வீழும் வெற்பனே! பொருந்தாதவரை - பகைவரை, பொருது அட்ட கண்ணும் - போர்செய்து வென்றவிடத்தும், இருந்து அமையாராகி - அவ்வளவோடு பொருந்தியிருத்தலைச் செய்யாராகி, இறப்ப வெகு

டல் அது - இறகக்கும்படி மேலும் கோபத்தைச் செலுத்துதலானது, அரிந்த அரிகால - முன்னே தலையரிந்து வைத்த அரிகாலை, நீரப்படுக்கும் ஆறு - உழுது நீரிலே அழுகப் புதைக்கும் தன்மைபோலாம் [ஏ—அசை].

அரிகால் — நெற்கதிரை அரிந்துவிட்ட தாள்

(க—து). பகைவரை வென்ற பிறகும் அவர் இறக்கும்படி அவர் மீது கோபஞ் செலுத்துதலானது, தலையரிந்துவைத்த அரிகாலை உழுது நீரிலே அழுகப் புதைக்கும் விதம்போலும்

300. வலியிலாரோடு பகைகோள்ளல் பயனின்று

வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினும் மேலாயார்
புன்பாட் டவர்பகை கோடல் பயமின்றே
கண்பாட்ட பூங்கழிக் கானலந் தண்சேர்ப்ப!
வெண்பாட்டம் வெள்ளந் தரும். 71

(ப—பொ). வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளினும் மேலாயார் எளிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கோடல் ஒருபயனும் படாது, கண்களின் தகைமையாயுள்ள பூங்குவளைகளையுடைய கானலந்தண் சேர்ப்பனே! பருவமழை யன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந் தரும். ஆதலான்.

(ப—ரை). கண் பாட்ட பூ கழிக்கானல் அம் தண் சேர்ப்ப - கண்களின் தன்மையாயுள்ள பூங்குவளையுடைய கானலந்தண் சேர்ப்பனே! வெண்பாட்டம்-(பருவமழை யன்றியே) வெண்பாட்டமும், வெள்ளம் தரும் - வெள்ளந்தரும் (ஆதலால்), மேலாயார் மேலானவர், வன்பாட்டவர் பகை கொள்ளினும் - வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொண்டாலும், புன்பாட்டவர் பகை கோடல் - எளிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளுதல், பயம் இன்றே-யாதொரு பயனும் படாது.

பாட்டம் – அசசல் மழை (அச்சல் - தரம், முறை) சிறிது சிறிதாக முறை முறையாகப பெய்யும் மழை. மழை பாட்டம் பாட்டமாகப பெய்தது என்றல, மழை பலதரம் முறை முறையாகப் பெய்தது எனபதாம வனபாட்டவா (வனபாடு - வல்மை யுண்டாதல) வலிய தனமை உணடானவா

(க–து) வலியுளாரோடு பகைகொண்டாலும வலியிலாரோடு பகைகொளளறக

பருவகாலததில காாமேகம ஒருமுறையாகப பெயய வெள்ளம பெருகிச சேதம உணடாயினும, நனமையும உணடாவ தியல்பு அகாலததில வெணமேகமும சிறிது சிறிதாய் அசசலசசலாகப் பெய்ய வெளளமுணடாகி அதனுல மிகக சேதம உணடாகுமே யனறி நனமை உணடாகாது. அதுபோல, வலியாரோடு பகைகொண்டால் கெடுதி விளையினும நனமையும உண்டாம வலியிலாரோடு பகைகொள்ளின கெடுதியனறி நன்மை விளையாது

5 பகையறுக்கும் உபாயம்

301. உருவு பகை தவிாத்தல்

வாட்டிற லானை வளைந்தாாகள அந்நுானறு
வீட்டிய சென்றார் விளஙகொளி —காட்டப
பொருவறு தன்மைகண் டஃதொழிந்தார். அஃதால்
உருவு திருவூட்டு மாறு. 106

(ப–பொ). நாநதகம் எனனும் வாளினுல திறலுடைய மாயவனைப பண்டொருகால கடலினகண் புககு வளைத்த மதுவும் கைடவனும் என்னும ஆசுார் இருவரும் கொல்லவேண்டிச் சென்றவிடத்து, அம்மாயவன் திருவுருவம விளங்கி நின்று ஒளியைக் காட்ட, அவ்வொப்பில்லாத வடிவின் தன்மை கண்டு நினைத்துத தாம் சென்ற கொலையைத தவிர்ந்தார்

கள். அதுவன்றே, அழகிய தன்னுருவே செல்வத்தை நுகா விக்கும் நெறியாம.

(ப—ரை). வாள் திறலானை - நாநதகம் என்னும் வாளினால் வலி யுள்ள விஷ்ணுவை, அ ஞான்று - முன்னொருகால், வீட்டிய சென் றூர் வளைத்தார்கள் - கொல்லவேண்டிச சென்று கடலின்கண் புகுந்து வளைத்த மதுவும் கைடவனும என்னும் அசுரா இருவரும், விளங்கு ஒளி காட்ட அவ்விஷ்ணு திருவுருவம விளங்கநின்று ஒளியைக காட்ட, பொருவு அறு - அவ்வொப்பில்லாத, தனமை - வடிவின் தன்மையை, கண்டு - கண்டு, அஃது - தாம நினைததுச சென்ற கொலையை, ஒழிததா - தவிர்ததாாகள் அஃது உருவு திரு ஊட்டும ஆறு - அது அழகிய தன உருவே செல்வததை நுகாவிககும் நெறி யாம். [ஆல்—அசை].

பழமொழி—உருவேறத திருவேறும உருப்படத திருப்படும
A fair face is half a portion Beauty is potent.

இன்ன விழைததுவந்த இவ்வசுர சகோதரா விஷ்ணுவின் சூழ்ச சியால் "உன்னால் நாங்கள் இறக்க" என்று வரம்பெற்று மாண்ட தாகப் புராணம் கூறும்

302. வலியாரிடம் அடங்கி மெலியாரை மீதூாதல்

வலியாரைக் கண்டக்கால் வாய்வாளா ராகி
மெலியாரை மீதூரு மேன்மை யுடைமை,
புலிகலாங் கொளயானைப பூஙகுன்ற நாட!
வலியலாந்தா யக்கு வலிது. 157

(ப—பொ). தமமில் வலியாரைக் கண்டககால் வாயால ஒன்றும் பேசாராகித் தம்மின் மெலியாரைக் கண்டால் அடா த்துச் சொல்லும் மேமபாடுடைமை, புலியொடு கலாங்கொள ளும் யானையை யுடைய பூங்குன்ற நாடனே! வலிதன்றா மக்காலம் வலிதாயின வாறு போலும்.

(ப—ரை). புலி - புலியொடு, கலாம்கொள் யானை - பகைகொள் ளும் யானையையுடைய, பூ குன்றம் நாட—அழகிய குன்றநாடனே!

வலியாரை தம்மின் வலியாரை, கண்டக்கால் - கண்டால், வாய் வாளாராகி - வாயால் ஒன்றும் பேசாராகி, மெலியாரை - தம்மின் மெலியாரை(க் கண்டால்), மீதூரும் மேன்மையுடைமை - அடாதது சொல்லும் மேம்பாடுடைமையானது, வலியலாம் தாயக்கு வலிது-வலி தன்றிப் பக்காலம் வலிதாயின வாறுபோலும் [தாயம்-சமயவாய்ப்பு -காலம்]

வலியில்லாத காலத்தில் அரசன் பகைவரிடம் அனுசரிக்க வேண்டிய உபாயம் கூறியவாறு உபாயமாவது வலியாரிடம் அடங்கி நடத்தலும் மெலியாரை மீதூரு மேனமையுமாம்.

"வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக ஓம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை"—திருக்குறள்

303. பலரைத் துணையாகக் கொள்க

ஒன்னார் அடர்ந்த போழ்தின் ஒருமகன்
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - துன்னினார்
நன்மை இலராய் விடினும், நனிபலராம்
பன்மையிற் பாடுடைய தில் 306

(ப—ரை). தனது பகைவர் போர்செய்யத் தொடங்கிய பொழுதில் தனியனுயுள்ளவன், தான் பகைவரை வெல்ல வல்லனுகத் தன்னை எத்துணையும் வியவாதொழிக. தன்மேல் போர்செய்யச் செறிந்தவர் வீரத்தினகண் நன்மையிலராயி னும், அவர் மிகவும் பலராம் பன்மையின் பெருமையுடைய தில்லை. (ஆதலால், தான் வீரத்தன்மை யுடையனுயினும் பல ரைத் துணையாகக் கொள்க).

(ப—ரை). ஒன்னார் அடர்ந்த போழ்தின் - தனது பகைவர் போர் செயயத் தொடங்கிய பொழுதில், ஒரு மகன் - தனியனு யுள்ளவன், தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - தான் பகைவரை வெல்ல வல்லனுகத் தன்னை எத்துணையும் வியவாதொழிக துன்னினார் - தன்மேல் போர் செயயச் செறிந்தவர், நன்மை இலராய்விடினும் - வீரத்தின்கண் நன்மை இலராயினும், நனி பலராம் பன்மையின் - அவர் மிகவும் பல ராம் பன்மையின், பாடு உடையது இல் - பெருமையுடையது இல்லை.

(க—து). தான் வீரத்தன்மை உடையவனாயினும் பலரைத் துணையாகக் கொள்க.

"அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்"—திருக்குறள்

"எமுற் றவரினும் ஏழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்"—திருக்குறள்

304. வலிய பகைவனைத் தமது துணைவலியால் தவிர்த்தல்

தன்னலி கிற்பான் தலைவரின் தானவற்குப்
பின்னலி வானைப் பெறல்வேண்டும்—என்னதூஉம்
வாய்முன்ன தாக வலிப்பினும் போகாதே
நாய்பின்ன தாகத் தகர். 156

(ப-பொ). தன்னை நலியவல்லான் தன்மேல் படையெழுவானாயில், அவற்குப் பின்னே நின்று நலிவானைத் தான் அடைதல் வேண்டும். முன்னதாமபடி பிணித்திருப்பினும் தகர் தன்பின்னே நாய் வரயாதும் போகாது. ஆகலான்.

(ப—ரை) வாய் முனனது ஆக - வாய முன்னது ஆமபடி, வலிப்பினும் - கட்டியிழுததாலும், தகா - ஆடு, நாய் பின்னது ஆக - தன் பின்னே நாய வர, என்னதும் - யாதும, போகாது-போகாது (ஆனையால்), தன் நலிகிற்பான் - தன்னை நலியவல்லான், தலைவரின் தன்மேல் படையெழுவனாயின், அவற்குப் பின் - அவனுககுப் பின்னே நின்று, நலிவானை - வருத்தும் பகைவனை, தான் பெறல்வேண்டும் - தான் தேடிககொள்ளல் வேண்டும் [ஏ—அசை].

(க—து). வாய முன்னதாமபடி ஒருவன் வலியக கட்டியிழுததாலும், ஆட்டுக்கடாவானது, தன்பின் நாய்வரின், நின்ற நிலைவிட்டு பெயராது. அதுபோல், தன்மேல் படையெடுத்து வரும் வலிய பகைவனுக்குப்பின் நின்று வருத்தத்தக்கவனை தான் துணையாகத் தேடிக்கொண்டால், அந்தப் பகைவனை வலியப் போருக்கு அழைத்தாலும் அவன் வரமாட்டான்.

305. பகைவரைச் சார்ந்தாரை வசப்படுத்தல்

யானுமற் றிவ்விருந்த எமமுனும ஆயககால
வீரஞ் செயக்கிடந்தது இல்லென்று கூடப
படைமாறு கொள்ளா பகைதூண்டல் லஃதே
இடைநாயிற் கென்பிடு மாறு. 73

(ப-பொ). "யானும இவவிடத்திருந்த என் முன்னோனு மாக ஒரு வினை செய்யத் தொடங்கியக்கால், பகைவரால் வீரம செய்யக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை" என்று சொல்லிப் பிற ரும தம்மொடு கூடிய படைத்தொழிலின்கண் மாறுகொள் ளும வகை பகைமையை மிகச் சொல்லுதலாகிய அது, ஆடு காத்துக்கிடக்கும் இடையர்நாய்க்குக் கள்ளர் எலும்பிடுமாறு போலும.

(ப—ரை) யானும - யானும, இ இருந்த எமமுனும - இவ்விடத் திருந்த என தமயனுமாக, ஆயககால - ஒருவினை செய்யத்தொடங்கி னால், வீரம் செயககிடந்தது - பகைவரால் வீரம் செய்யக் கிடந்தது, இல என்று - ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லி, கூட பகைவருககுத் துணை செயயததககவரும தமமொடுகூடி, படை மாறுகொள்ள - படைத்தொழிலின்கண் மாறுகொளளும வகை, பகை தூண்டல் அஃது - பகைமையைக் தூண்டுதலான து, இடை நாய்கடு-இடைய ருடைய நாய்கடு, என்பு இடும் ஆறு (கள்ளா) எலும்பிடுமாறு போலும்

(க—து) ஆடுதிருட விருமபுங கள்வன், இடையருடைய மந்தை யைக் காக்கின்ற நாய்க்கு எலும்பிட்டு வசப்படுத்திக்கொள்வான் அது போல், பகைவரை அடகக விரும்பும அரசன், பகைவருக்குத் துணை செய்யத்தக்கவரைப் புகழ்ந்து தனககுத துணையாக வசப்படுத்திக் கொண்டு, பகைவரிடம விரோதம் கற்பிககவேண்டும்

306. பகைவனுக்கும் மற்றொருவனுக்கும் பகையாக்கல்

இயற்பகை வெல்குறுவா னேமாப்ப முன்னே
அயற்பகை தூண்டி விடுத்தோர்—பயத்தால்
கறுவழுங்கிக் கைக்கெளிதாய்ச் செய்க. அதுவே
சிறுகுரங்கின் கையாற் றுழா. 51

(ப—பொ) தனக்கு இயற்பகையாகிய பகையை வெல்லுதலுற்ற ஒருவன், முன்னே தனக்கு அரணாகத் தன் பகைக்கு வேறோ ஒரு பகை வளர்த்துவிட்டு, ஒரு நெறியால் கறுவினை லொழுகித் தன் கைக்கு எளிதாகத் தன் பகையை நெருக்குக. அப்பெற்றி செய்தல், முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின் கையாலே வேவுறு கூழைத் துழாவிய செயலை ஒக்கும்.

(ப—ரை). இயற்பகை வெல்குறுவான் - தனக்கு இயல்பான பகையாகிய பகைவனை வெல்லத் தொடங்கினவன், முனனே மொப்ப - முன்னே தனக்கு அரணாக, அயல் பகை தூண்டிவிடுதது-(தன் பகைவனுக்கு) வேறொரு பகைவனை வளர்த்துவிட்டு, ஓர் நயத்தால - ஒரு வழியால், கறு வழங்கி கறுவினை ஒழுகி, கைக்கு எளிதாய தன கைக்கு எளிதாக, செயக தன பகைவனை நெருக்குக. அது அறிநனம் செய்தல், சிறு குரங்கின கையால துழா - பெரிய குரங்கு குட்டிக்குரங்கின் கையாலே வேகின்ற கூழைத் துழாவிய செயலை ஒக்கும் [கறு-கோபம]

(க—து) தன் பகைவனை வெலவதற்கு உபாயமாவது, அவனுக்கும் மற்றொருவனுக்கும் பகையை உண்டாக்கி, அவனை நெருக்குவதாம

பழமொழி —குட்டியின் கையைப் பிடித்துக் குரங்கு கொள்ளிக் கட்டையைச் சூடு பார்ததாற் போல

307. தம்பகைவரை அவாபகைவராக் கோண்டு களைதல்

மாற்றுதலை மாற்றம் உடைத்தலான், மாற்றவர்க்
காற்றும் பகையால் அவர்க்களைய வேண்டுமே,
வேற்றுமை யார்க்குமுண் டாகலான். ஆற்றுவான
நூற்றுவரைக் கொன்று விடும். 364

(ப—பொ) உணர்வு வேறுபாடு யாவர்க்கும் உண்டு ஆகலானும், அவ்வுணர்வு வேறுபாடு ஒருவர் மாற்றுதலை ஒருவர் முடித்தலானும், அவ்வாறு மாறுபட்டவர்கட்கு ஆற்றவல்லானே அவர்களை மாற்றத்தால் வென்று களையவேண்டும் ஆற்றவல்லா னொருவன் நூற்றுவரை ஆற்றவல்லான் ஆதலான்.

(ப—ரை வேற்றுமை - உணர்வு வேறுபாடு, யார்க்கும் உண்டு ஆகலான் - யாவர்க்கும் உண்டு ஆகையாலும், மாற்றத்தை-பகையை, மாற்றம் - பகை, உடைக்கலான் - கெடுத்தலாலும், மாற்றவர்க்கு தம பகைவருக்கு, ஆற்றும பகைபால் - அவ்வாறு கெடுதிசெய்யக் கூடியபகையால், அவர் தமபகைவரை, களையவேண்டும - ஒழிக்க வேண்டும ஆற்றுவான - அங்ஙனம செய்யவல்லவன், நூற்று வரை பல பகைவரை, கொன்றுவிடும-நாசம செய்யக்கூடும

(க—து) தம் பகைவரை அவர்பகைவரைக் கொண்டு கெடுதி செய்வித்து ஒழிக்கவேண்டும் ஆற்று செய்யவல்லவன பல பகைவரையும நாசம செய்வான்

பழமொழி.—One man is sufficient for revenge.

308 **உட்பகையுடையாரைக் கொண்டு பகைவரைக் களைதல்**

தெள்ளி யுணரும் திறனுடையார் தமபகைக்
குளவாழ் பகையைப பெறுதல உறுதியே.
கள்ளினால் கள்ளறுத்தல காண்டும் அதுவன்றோ
முள்ளினால முட்களையு மாறு. 54

(ப-பொ). ஆராய்ந்துணருந் திறத்தையுடையார் தம பகைவர்க்குள்ளே வாழும உட்பகையைப பெறுதல தமக்கு உறுதியே. தான் முன்பு குடித்ததொரு கள்ளை மற்றொரு கள்ளைப் பின் குடித்தறுத்தல காணுகின்றோம் அதுவன்றோ மற்றொரு முள்ளினாலே தன காலில பாய்ந்த முள்ளைக் களையு மாறு.

(ப—ரை) தெள்ளி உணரும் திறன உடையார - ஆராய்ந்துணரும திறத்தையுடையார, தம பகைக்குள் வாழ்-தம பகைவருக்குள்ளே வாழும், பகையை - உட்பகையாரை, பெறுதல்-(தமக்கு வசமாகப்) பெறுதல், உறுதியே - தமக்கு நன்மையே கள் - முன் குடித்த ஒரு விதமான கள்ளின் வெறியை, கள்ளினால் அறுத்தல் - பின் குடிக்கும மற்றொரு விதமான கள்ளினால் நீக்குதலே, காண்டும் - காண்கிறோம். அஃது முள் முள்ளினால் களையுமாறு அன்றோ - அது தன காலில் பாய்ந்த முள்ளை மற்றொரு முள்ளினாலே களையும் விதமாகும்

(க-து). தமது பகைவரிடத்தில் உட்பகை யுடையாரைக் கொண்டு தம பகைவரைக் களைவது முள்ளைகொண்டு முள்ளைக களைவது போலாம்.

சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகததில், "மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் பேது செய்து" என வருகின்றது. "முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரைத் தம்மிற் பேதுசெய்து ஒருவரைகொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல்" என்பது பொருள்.

பழமொழி.—முள்ளாலே முள்ளை எடுக்கவேண்டும். One nail drives out another.

309. நலிந்த விடத்துத் தளராதவனை நட்டல் நன்றன்று

நலிநதொருவர் நாளும அடுபாக்குப புக்கால்
மெலிநதொருவா வீழாமை கண்டு—மலிந்தடைதல
பூபபிழைதது வணடு புடையாடும கண்ணிணாய்!
வபபிழைததுக் காக்கொளளு மாறு. 354

(ப-பொ). ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும நலிநது கெடுக்கப புக்கால், அப்படிக கெடுக்கப் புக்கவன் தான் நலியபபட்டாரால் தளர்ந்து வீழாமையைக கண்டு, பின்னை அவரை மிக்குச் சென்று நட்பாக அடைதல, பூக்களைத தப்ப உணர்ந்து வண்டுகள் இவை பூவென்று தெளிநதுவநது புடையாடப்படும் கண்ணையுடையாய்! முநதுற ஒருவனை எய்தால அநத அம்பு தப்புதலானே எய்யப்பட்டவனைப பின்னைத தனக்கு அரணாகக் கொண்டதனோ டொக்குடட.

(ப-ரை) பூ பிழைத்து வண்டு புடையாடும் கண்ணிணாய் - பூக்களைத் தப்ப உணர்ந்து வண்டுகள் (இவை பூ வென்று தெளிந்து வந்து) பக்கத்தில் ஆடப்பெறும் கண்ணையுடையாய்! ஒருவர் நாளும் நலிந்து அடுபாக்கு புக்கால் - ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும் நலிந்து கெடுக்கப் புகுந்தால், ஒருவர் மெலிந்து வீழாமை கண்டு - அவன் தளர்ந்து வீழாமையைக் கண்டு, மலிந்து அடைதல் - பின்பு அவனிடம் மிக்குச்

சென்று நட்பாக அடைதல், ஏ பிழைத்து கா கொள்ளும் ஆறு-முந்துற ஒருவனை எய்த அம்பு தப்புதலால் எய்யப்பட்டவனைப் பின்பு தனக்கு அரணாகக் கொண்டதனோடொக்கும்.

(க-து). ஒருவனை வருத்தப் புகுந்து, அதற்கு அவன் தளராமையைக் கண்டு, அவனை நட்பாக அடைதலானது, தான் எய்த அம்புக்குத் தப்பிப் பிழைத்தவனைத் தனக்கு ஆதரவாகக் கொள்வது போலும் அந் நட்புத் தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதாம்.

310 சத்துருவை வெல்லும் சதுர்வித உபாயம்

மறையா தினிதுரைத்தல், மாணபொரு ளீதல்,
அறையா னகப்படுத்துக் கோடல்.—முறையால்
நடுவனுஞ் சென்றவரை நனகெறித லல்லால்,
ஒடியெறியத் தீரா பகை. 387

(பொ-பொ) மறவாதே வெளிப்பட இன்சொல் சொல்லுதல், மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைக் கொடுத்தல், சூழ்ச்சி பொருந்திய வஞ்சனையால் தமக்கு எளிய நட்பாக வேறுபடுத்திக் கோடல், முறைமையாலேபின்னை கெட்டார்க்கு நல்ல நடுநிலைமையாம்படி மேலடர்த்துச் சென்று பகைவரை மிகவும் எறிதல் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கு பெற்றியாலு மன்றி, இடையன் மரத்தைக் வெட்டி ஒடிபெறிந்து வைக்குமாறுபோலப் பகைகொண்டு வைத்தால் பகை தீராது.

இனி துரைத்தல்-வழிபாடுரைத்தல். பொருளீதல்-இறையிடுதல்.

(ப-ரை). மறையாது இனிது உரைத்தல் - ஒளிக்காமல் வெளிப்படையாக இன்சொல் சொல்லுதல், மாண் பொருள் ஈதல் - மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைக் கொடுத்தல், அறையான் அகப்படுத்துக்கோடல் - சூழ்ச்சி பொருந்திய வஞ்சனையால் பகைவருடைய நட்பினரைத் தமக்கெளிய நட்பாக வேறு படுத்திக் கொள்ளுதல், முறையால் நடுவணு (க) சென்று அவரை நன்கு எறிதல் - முறைமையாலே பின்னைக் கெட்டார்க்கு நல்ல நடு நிலைமையாம்படி மேலடர்த்துச்

சென்று பகைவரை மிகவும் எறிதல், அல்லால் - ஆகிய இந்நான்கு விதத்தாலுமன்றி, ஒடி எறிய - இடையன் மரத்தை வெட்டி ஒடியெறிந்து வைக்குமாறுபோலப் பகைகொண்டு வைத்தால், பகை தீரா(து)- பகை தீராது.

அறையான் அகப்படுத்துக் கொள்ளுதல் என்றது பகைவரைச் சாரந்தாரை

(க-து) சாம தான பேத தண்டமாகிய சதுர்வித வுபாயத்தால் பகைவரை வசப்படுத்தல் வேண்டும்.

பெரிய திருமொழி, 11-ம் பத்து, 8-ம் திருமொழி, ௩-ம் பாட்டில் "இடைய னெறிந்த மரமேயொத்த திராமே, அடைய வருளா யெனக்குன்ற னருளே" என்பது வருகின்றது 'இடையரானவர்கள் ஆடுகளை மேய்வதற்குக் கையில் கதிரியை யிட்டு ஒடியெறிந்து சாய்க்கப்பட்டபோவாக வாயிற்று மரங்களை அவை ஓரிடம் பசையாய் ஓரிடம் உலாந்து கிடக்கும்" என்பது பொருள் 223-ம் பாட்டில் "இடைய னெறிந்த மரம்" என வருகின்றது

6. படை வீரர்

311. பகைவரைத் தாக்கி வெல்பவரே வீரா

தூக்கி அவர்வெலினும் தாம்வெலினும் வெஞ்சமத்துத்
தாக்கி எதிர்ப்படுவர் தக்கவர். அஃதன்றிக்
காப்பி னகத்திருந்து காய்வார் மிகவுரைத்தல்
பாப்பினுள் அட்டிய நீர். 296

(ப-பொ) வெவ்விய களத்துப் போர்செய்ய ஒருவரை யொருவர் தலைப்படின், அவர் வெல்லினும், தாம் வெல்லினும், அடர்த்துத்தள்ளித் தோற்றமிகுவர் வீரத்துக்குத் தக்கவர். அத்தன்மையின்றி, அரணகத்திருந்து வெகுளுவாராய் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதல், அழுந்தக் கட்டிய கட்டிலே குத்தின நீர்போலப் பகைவரைத் தம்மேல் மிக்க சினம் உண்டாக்கு மத்துணை.

(ப-ரை). வெம் சமத்துள் - வெவ்விய போர்க்களத்திலே, அவர் வெலினும் தாம் வெலினும் - பகைவர் வென்றாலும் தாம் வென்று

லும். தாக்கி நூக்கி - அடர்த்துத் தள்ளி, எதிர்ப்படுவோர் - தோற்றமிகு வோர், தக்கவர் - வீரத்துக்குத் தக்கவர் அஃதன்றி - அத்தன்மையினறி, காப்பின் அகத்து இருந்து - அரணகத்திருந்து, காய்வார் - கோபிப்பவராய், மிக உரைத்தல் - மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது, யாப்பினுள் - அழுந்தக் கட்டிய கட்டிலே, அட்டிய நீர் - குத்திய நீர் போல் பகைவரைத் தம்மேல் மிக்க சினமுண்டாகச் செய்வதாகவே

(க—து). போர்முகத்தில் இருந்திறத்தாரில் அடர்த்து மிக்கவர் எவராயினும் அவரே வீரத்துக் குரியவர் அரணகத்திருந்து மிகவும் வீரம் பேசுவோர், அழுந்தக் கட்டிய கட்டிலுள்ள நீர் குத்தினபோது வீறிட்டுப் பாய்வதுபோல், பகைவருடைய கோபத்தைத் தம்மீது வீறிட்டுப் பாயும்படி செய்பவ ராவர்

"நோக்கினள் நோக்கி இறைஞ்சினள், அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்" என்னுங் குறளில், 'அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்' என்பதைப் பரிமேலழகர் "அகக்குறிப்பு இருவேமிடையும் தோன்றிய அற்புப்பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வார்த்த நீராயிற்று" என்று விளக்குதலால், இச்செய்யுளின் பின்பாதிக்கு, அரணகத்திருந்து கோபிப்பார் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது பகைப்பயிர் வளர அதன்கண் அவர் வார்த்த நீராயிற்று என்று பொருள்கொள்வதும் பொருந்தும்

312 **தன்அரசனுக்குத் தன்உடம்பை உதவல்**

உற்ற விறைவற் குடம்பு கொடுக்கிற்பான
மற்றவற் கொன்னாரோ டொன்றுமோ? —தெற்ற
முரண்கொண்டு மாறிய உண்ணுமோ? உண்ணு
இரண்டேறு ஒருதுறையுள் நீர். 239

(ப—பொ). தன்னுடைய இறைவற்கு ஓர் இடையூறு வந்துற்றால் தன்னுடம்பை அவற்குக் கொடுக்கவல்லவன், மற்றவற்குப் பகைவராயினாரோடு பொருந்துமோ? தெளியத் தம்முள் பகைகொண்டு மாறிய இரண்டெருதுகள் ஒருதுறையில் புக்கு நீர் உண்ணுமோ? அவ்விரண்டேறுகள் தம்மிற் பொருந்தி உண்ணா. அதுபோல.

(ப—ரை). தெற்ற - தெளிவாக, முரண்கொண்டு - தம்முள் விரோ தங்கொண்டு, மாறுய இரண்டு ஏறு - மாறுகிய இரண்டெருதுகள்; ஒரு துறையுள் - ஒரு துறையில் (புகுந்து), நீர உண்ணுமோ - நீர உண்ணுமோ? உண்ணு-(அவையிரண்டும் தம்மிற் பொருந்தி) உண்ண மாட்டா (அதுபோல), இறைவற்கு உற்ருல் - தன்னுடைய அரச னுக்கு ஒரு துன்பம் உற்ருல், உடமபு - தன்னுடம்பை, கொடுக்கிற் பான் - அவனுககுக கொடுககவல்லவன், மற்றவற்கு ஒன்ருரோடு - அவ்வாசனுக்குப் பகைவரானவரோடு, ஒன்றுமோ-பொருந்துவாஞே?

(க—து) தம்முள் விரோதஙகொண்ட இரண்டெருதுகள் ஒரு துறையில் நீர் உண்ணமாட்டா தமமுள விரோதங்கொண்ட இரண் டரசர் ஒரு வீரனுடைய உதவியை நாடாா ஆகையால், வீரனுகின்ற வன் தன்னரசனுககு ஒரு துனபம நேரிட்டால் அவனுக்குத தன் னுடமபையாஞலும் உதவுவதன்றிப் பகையரசனேடு சேர்ந்துகொளள மாட்டான்.

313. வீரமில்லாதாா சிறப்படையாா்

ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்பப் பலவுரைத
தாற்ருதாா வேந்தனை நோவது சேற்றுவ
வழாஅமைக காததோமபி வாங்கும எருதாங்
கெழாஅமைச் சாக்கா டெழல். 155

(ப—பொ). போரின்கண் ஆறறவல்லாராய் வினைசெய்தாா நிற்ப, போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யமாட்டாதாா, வேந்தனைப் பலவுரைத்து ஒரு சிறப்புச் செய்தில னென்று நோவது; சேற்றின்கண் வழுவி யழுங்காமைக் காத்துப் போ ற்றி ஈர்க்கும் எருது புடை பெயர்நது செல்லாமைச் சாக்காடு சென்றதுபோலும்.

(ப—ரை) ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்ப - போரின்கண் ஆற்றவல்லா ராய் வினைசெய்தார் ஒன்றும் நொந்துகொள்ளாமல் நிற்ப, ஆற்ருதாா - போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யாதார், வேந்தனை பல உரை த்து நோவது - வேந்தனைப் பலவார்த்தை சொல்லி ஒரு சிறப்பும் செய்

நிலனென்று நோவதானது, சேற்றுள் - சேற்றின்கண், வழாமை காத்து ஓம்பி வாங்கும் எருது - வழுவியழுந்தாதபடி காத்துப்போற்றி ஈர்க்கக்கூடிய எருது, எழாமை-புடைபெயர்ந்து செல்லாமல், சாக்காடு எழல்-சாதுபோலும்

(க-து) சேற்றில் அழுந்தாமல் இழுக்கக்கூடிய எருது கெட்டியி ழுக்காமல் சாகுமாறுபோல், போரில் வினைசெய்யாமல் அரசன் யாதொரு சிறப்புப் செய்திலனென்று நொந்துகொள்பவன் தீமை யடைவான்

314. அரசன் நன்குமதிக்காவிட்டாலும் வீரர் வினை செய்க

தாரேற்ற நீண்மார்பின் தம்மிறைவன் நோக்கியக்கால்
போரேற்று மென்பார் பொதுவாக்கல் வேண்டுமோ?
யார்மேற்றுக் கொள்ளினுங் கொண்டைக. காணுங்கால்
ஊர்மேற்ற தாமமணர்க் கோடு. 231

(ப-பொ). மாலைபொருந்திய பெரிய மார்பையுடைய தம் முடைய வேந்தன் பகைவரை வெல்வான் வேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போரை ஏற்றுக்கொண்டு பொருவேமென்று தம்மை மதித்துரைப்பார், அந்த நோக்கினைத் தம்மேல் கொள்ளாது பொதுப்பட நோக்கினான் என்று கொள்ளவேண்டா. யாவர் மேற்றாக நோக்கினானாயினும், தம்மேலே நோக்கினானாகக் கொண்டு, அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யத் தொடங்குவர். ஆராயுங்கால், காட்டுள் இருந்து தவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும் இரந்துண்ணும் ஓட்டாற் பயன் பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது ஆதலால்.

(ப-ரை) காணுங்கால்-ஆராயுங்கால், அமணர்க்கு-காட்டிலிருந்து தவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும், ஓடு - இரந்துண்ணும் ஓட்டாற்பயன், ஊர்மேற்றது - பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது. தார் ஏற்ற நீள் மார்பின் தம் இறைவன் - மாலைபொருந்திய பெரிய மார்பையுடைய அரசன், நோக்கியக்கால் - பகைவரை வெல்லவேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போர் ஏற்றும் என்பார் - போரை ஏற்றுக்கொண்டு போர்செய்வோமென்று தம்மை மதித்துரைப்பார், பொது

வாக்கல் வேண்டுமோ-அந்த நோக்கினைத் தம்மேற் கொள்ளாது பொதுப் பட நோக்கினனென்று கொள்ளவேண்டா. யார் மேற்று(க)க கொள் ளினும் - யாவர்மேற்றாக நோக்கினனாயினும், கொண்டீக - தமமேலே நோக்கினனாகக் கொண்டு அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யததொடங்குக

(க-து) தம்முடைய வீரத்தன்மையை அரசன தமமைககுறித்து நோக்கவில்லை என்றிராமல் வீரர் அரசனுடைய பகைவரை வெல வதற்குப் போர் செய்ய ஒருப்படுதல் வேண்டும

பலர் உறையும் ஊரில இடுபவர் இடாதவரை அறியாமல் தவசிகள பொதுவாகப் பிக்ஷாபாததிரததை ஏந்திச்சென்றாலும, "நம்மை நோக கிப் பிக்ஷை கேட்கவில்லையே" என்றிராமல் புண்ணியததைப் பெரி தாக நினைதது இடுவா இடுபவா போரில் பகைவரோடு பொரவல்லா ரையும் அல்லாரையும அரசன் பொதுவாக நோககினாலும், பொரவல்ல வீரர் "நம்மைக கருதி அரசன் நோககவிலலையே பொதுவாகததானே நோக்கினன்" என்றிராமல பகைவரை வெலவதைப் பெரிதாக நினைத துப் போர்செய்யப் புகுவா

ஓடு ஊரின் மேலதாவதுபோல் வெற்றி சேனையின் மேலது இடு வாா இடுவதனால் ஓடு நிரமபுதுவபோல், பொருவாா பொருவதனால் வெற்றி உண்டாகும

315. தம் வீரத்தைத் தாமே புகழ்த லாகாது

செம்மாந்து செல்லும செறுநரை அட்டவர்
தம்மேல் புகழ்பிறர் பாராட்டத்—தமமேற்றட
வீரஞ்சொல் லாமையே வீழ்க. களிப்பினும
சோரப் பொதியாத வாறு. 131

(ப-பொ). செம்மாந்து செருக்குடையராய் ஒழுகும் பகை வரை வென்று கொன்றவர் தாங்கள் தம்மேலுள்ள புகழைப பிறர் பாராட்டத் தம்மாட்டுள்ள வீரத்தைத தாம சொலலா தொழிக. கள்ளுண்டு மிகக் களித்தாராயினும் தம்பொரு ளைச் சோரப் பொதியாதவாறு போலும் அது.

(ப—ரை) செம்மாந்து செல்லும்-கர்வமுடையவராய் நிமிர்ந்தொழு கும, செறுநரை - பகைவரை, அட்டவா - வென்று கொன்றவர், தம் மேல் புகழ் - தமமே லுள்ள புகழை, பிறர் பாராட்ட-பிறா பாராட்ட, தமமேற்று ஆம வீரம - தம்மிடத்துளள வீரததை, சொலலாமையே விழுக - தாம சொல்லாதொழிக (அஙஙனம சொல்லாமை), களிப்பி னும் - களளுண்டு மிககளிததாராயினும், சோர பொதியாத ஆறு - தமபொருளைச சோரப பொதியாத வாறுபோலும

சோரப பொதியாத வாறு—விழும்படி திணிககாத வாறு: அதாவது விழாதபடி திணிககுமாறு

(க—து). பகைவரை வென்றபோதும தம புகழைத தாமே எடுத துச சொலலாமையானது, களளுண்டு களித்த விடததும தம பொருளை விழாதபடி திணிககுமததனை டொககும

316. சொல்லாலன்றிப் பகைவரைச் செயலால் அடுதல்

உரைத்தாரை மீதூரா மீக்கூறறம, பல்லி
நெரிதத சினைபோலும நீளிரும புன்னைப்
பொரிபபூ இதழுறைககும பொங்குநீர்ச சேர்ப்ப!
நரிக்கூக கடற்கெய்தா வாறு. 22

(ப—பொ). தமமால் அடர்த்துச் சொல்லபபட்டாரைச் செயலால அடர்ககமாட்டாது வாயால் அடர்ததுச் சொல் லுமசொலவு, பல்லியினுடைய முட்டையை நெரித்தாறபோ லும் மலர்ந்த நீளிரும் புன்னையினுடைய பொரிநிறம போன்ற பூக்களினுடைய இதழ்கள பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர் பனே! நரியின் கூப்பிடு கடலினுளைசையைத் தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறு போலும்.

(ப—ரை). பல்லி சினை நெரிததது போலும்-பல்லியினுடைய முட் டையை நெரித்ததுபோல, நீள் இரு புன்னை பொரி பூ-மலர்ந்த நீண்ட பெரிய புன்னையின் பொரிநிறம்போன்ற பூக்களின், இதழ் உறைக் கும் - இதழ்கள் பெய்யாநின்ற, பொங்குநீர் சேர்பப - பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! உரைத்தாரை - தம்மால் அவமதித்துச் சொல்லப்பட் டாரை, மீதூரா மீக்கூற்றம் - செயலால் அடர்க்கமாட்டாது வாயால்

அடர்ந்துச் சொல்லும வார்த்தை, நரிக்கூ கடற்கு எய்தாத ஆறு - நா யின் கூப்பிடு கடலின் ஓசையைத் தாழ்விக்கமாட்டாத வாறுபோலும

(க—து). நரி கூப்பிட்டுக கடல் முட்டுமோ? ஒருவரை அவமதிதது பேசினல் அவர் அடங்கிவிடுவாரா? அவரைச் செயலால் அடுதல வேண்டும்

317. வலிய பகைவர்மேல் எளிய வீரர படை விடுதல்

அமர்நின்ற போழ்தின்கண் ஆற்றுவா ரேனும்.
நிகரின்றி மேல்விடுதல் ஏதம—நிகரின்றி
வில்லொடுநே ரொத்த புருவத்தாய்! அஃதன்றோ
கல்லொடு கையெறியு மாறு. 382

(ப—பொ). ....முட்டின தாமவர்க்கு நிகரோகா திருந்துவைத்து அவர்மேல சென்று படைவிடுதல நமக்கு ஏதமாம். 'வில்லொடு நேரொத்த புருவத்தினையுடையாய்' கல லுடனே தன்கை எறியுமாறு போலும அது.

(ப—ரை). வில்லொடு நேர் ஒதத புருவததாய்-வில்லொடு நேரொதத புருவத்தினையுடையாய்! அமாநின்ற போழ்தின்கண் - யுதத மில்லாத காலத்தில், நிகர் இன்றி ஆற்றுவாரேனும் - சமானமில்லாமல பகைவர்மேல் வீரம் காட்டததக்கவரெனினும, (அமா முட்டின்), நிக இன்றி - தாம அவர்கு நிகர்போகா திருந்துவைதது, மேல்விடுதல - அவர்மேல் சென்று படைவிடுதல், ஏதம - தமக்குத துன்பமாம் அஃது கல்லொடு கையெறியும் ஆறு அன்றோ - அது கல்லுடனே தன்கை எறியுமாறு போலும்.

(க—து) யுத்தமில்லாத காலததில் சமானமிலலாமல வீரம் காட்டத்தக்கவரானலும், யுதத்ம் நேரிட்டபோது பகைவருக்கு இளைத்திருந்தால், அவர்மேல் படைவிடுதல் துன்பம் தருவதாகும்.

318. வலியடங்கியபின் பகைவரை வெல்வோமென்பது வீண்

வரைபுரை வேழத்த வன்பகையென் றஞ்சா
உரையுடை மன்னருள் புக்காங் கவையுள்
திரையுரைத்துப் போகாதொன் றுற்றத் துணிக.
திரையவித் தாடார் கடல். 317

(ப—பொ). புகழுடைய மன்னர்நடுவே புக்கு, அவ்விடத்திருந்த அவையுள் நிரையாகச் சில சொற்களைப் 'பகைவரை வெல்லக்கடவோம்' என்று சொல்லிவைத்து, போரின்கண் புகாராய், 'மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன வலிய பகை: இப்பொழுதைக்கு வெல்ல முடியாது' என்று நினைத்து அஞ்சிப்போகாதே, ஒரு வெற்றியைச் செய்யத் துணிக: திரையை நீக்கிக் கடலாடுவம் என்று பார்த்திருப்பார் இல்லாதவாறு போல.

(ப—ரை). திரை அவித்து கடல் ஆடாா - அலையை நீக்கிச் சமுத்திரத்தில் நீராடுவோம் என்று பார்த்திருப்பார் இல்லை (அதுபோல), உரை உடை மன்னருள் புக்கு - புகழுடைய மன்னர்நடுவே புகுந்து, ஆங்கு அவையுள் நிரை உரைத்து - அவ்விடத்திருந்த சபையுள் 'பகைவரை வெல்லக்கடவோம்' என்று ஒழுங்காகச் சில சொற்களைச் சொல்லிவைத்து (போரின்கண் புகாராய்), வன்பகை வரைபுரை வேழத்த என்று அஞ்சா - வலியபகை மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன (ஆதலால் இந்தச் சமயம் வெல்ல முடியாது) என்று நினைத்து அஞ்சி, போகாது - போய்விடாமல், ஒன்று ஆற்ற துணிக - ஒரு வெற்றியைச் செய்யத் துணிக.

(க—து) தந்திரியானவன், இராசசபையில் வீரம் பேசிவிட்டு, அப்பால் பகைவருடைய வலிமையைக் கண்டு அஞ்சிப்போகாமல் வெற்றி பெறத் துணிதல்வேண்டும். அலை ஒய்ந்தபின் கடலாடுவோமென்று காத்திருப்பது வீணேயாதல் போல், பகைவர் வலியடங்கியபின்பு வெல்வோமென்று காத்திருப்பது வீணே.

இப்பழமொழி நாலடியாரில்

"பெருங்கட லாடிய சென்றார் ஒருங்குடன்
ஓசை அவிந்தபின் ஆடுதும் என்றற்றால்
இற்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை
மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு"

என வழங்கியிருக்கின்றது.

பழமொழி—அலை ஓய்ந்து கடலாடலாமா? அலை எப்பொழுது ஒழியும், தலை எப்பொழுது முழுகுகிறது?

319. எளிய பகைவரை இரக்கமின்றி அடுதல் இழிவே

காத்தாற்று கிறபாரைக் கண்டால் எதிருரையார்
பார்த்தாற்று தாரைப் பரியாது மீதூர்தல்,
யாத்ததே சில்லா படையாண்மை, நாவிதன்வாள்
சேப்பிலைக்குக் கூர்த்து விடல். 284

(ப-பொ). போரைக் காதது ஆற்றவல்லாரைக கண்டால எதிர் உரையாராய்த தமக்கு ஆற்றாதாரைப் பார்த்திரங்காது அடர்க்கும், தமக்குளதாகிய புகழில்லாதார் செய்யும் படையாண்மை, நாவிதனது வாள் சேப்பிலையை அறுக்கக் கூர்த்ததனோடொக்கும்.

(ப-ரை) காதது ஆற்றுகிறபாரை கண்டால் - போரைக் காத்து ஆறறவல்லாரைக கண்டால், எதிா உரையாா - எதிருரையாராய், ஆற்றுதாரை-தமககு ஆற்றாதாரை, பாாத்து பரியாது-பாாதது இரங்காது, மீதூர்தல் - அடாத்தலாகிய, யாதத தேசு இல்லா படையாண்மை தமக்குளதாகிய புகழ் இல்லாதவா செய்யும் படையாண்மையானது, நாவிதன் வாள் - அம்பட்டன் கததி, சேப்பிலைககு — சேப்பிலையை அறுகக, கூாத்துவிடல் - கூாததததனோடொககும்

மீதூர்தலாகிய படையாண்மை எனக் கூட்டிககொள்க

(க-து) வலிய பகைவரைக கணடால் எதிருரையாது எளிய பகைவரைக் கணடவிடதது இரககமின்றி அடுதலாகிய ஆண்மையானது, மயிர்வினைக குரிய கூாமையின்றிச் சேப்பிலையைக் கொய்வதற்குரிய கூர்மையுடைய அம்பட்டன் கத்தி போலாம்

பழமொழி—சேம்பு கொய்யச் சிற்றரிவாள் என.

320. ஆற்றாதார் பகைவர்கையில் அகப்படுதல்

இஞ்சி அடைததுவைத் தேமாந் திருப்பினும
அஞ்சி அகப்படுவார் ஆற்றாதார்.—அஞ்சி
இருள்புக் கிருப்பினும் மெய்யே வெரூஉம்புள்
இருளி னிருந்தும் வெளி. 154

(ப—பொ). மதிலினை அடைத்துவைத்து அரணுடையேம் என்றிருப்பினும் பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார் அஞ்சி அகப்படுவர். இரவின்கண் இருளிலே இருந்ததாயினும் தன் அச்சத்தாலே வெளியின்கண் இருந்தாற்போலக் கூகை காக்கைக்கு அஞ்சும்.

(ப—ரை). இஞ்சி அடைத்துவைத்து-மதிலினை அடைத்துவைத்து, ஏமாந்திருப்பினும் - காவலுடையோம் என்றிருப்பினும், ஆற்றுதார் - பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார், அஞ்சி அகப்படுவார் - அஞ்சி அகப்படுவர். இருள் புக்கிருப்பினும - இரவாகியிருந்தும், இருளின் இருந்தும் - இருளாகிய இடத்தில் இருந்தும், புள்-கோட்டான், அஞ்சி வெளி - அச்சங்கொண்டு வெளியிலிருந்தாற்போல, மெய்யே வெருவும் - உள்ளபடி காக்கைக்குப் பயப்படும்.

(க—து). இரவில் இருட்டான இடத்தில் உட்பொருந்தி யிருந்தும் கோட்டான் வெளியில் இருந்தாற்போல் காக்கைக்கு அஞ்சும். அதுபோல், அரணான இடத்தில் அடைபட்டிருந்தும் வீரமில்லாதவர் வெளியிலிருந்தாற்போல் அஞ்சிப் பகைவர் கையில் அகப்படுவர்

321. ஆடம்பரங்காட்டி அரசனிடம் சோறுண்ணல்

உருத்தெழு ஞாட்பினுள் ஒன்னார் தொலையச
செருக்கினால் செய்கல்லார் செய்வாரே போலத
தருக்கினால் தம்மிறைவன் கூழுண் பவரே
கருக்கினால் கூறைகொள் வார். 378

(ப—பொ). வெகுண்டெழுந்த போரினகண் பகைவர் தொலையும்படி தம் படைச்செருக்கினால் போர் செய்ய மாட்டாதார் செய்வாரைப் போலே வலிசொல்லி அவ்வலியினால் தம் இறைவன் கூழ் உண்பவரே,...............கூறைவாங்குவாரோ டொப்பர்.

(ப—ரை). உருத்து எழுந்த ஞாட்பினுள் - வெகுண்டெழுந்த போரின்கண், ஒன்னார் தொலைய - பகைவர் தொலையும்படி, செருக்கினால்

செய்கல்லார் - தம் படைச்செருக்கினால் போர்செய்ய மாட்டாராய், செய்வாரேபோல - செய்வீரைப்போலே வலிசொல்லி, தருக்கினால்- ஆடம்பரத்தால், தம் இறைவன் கூழ் - தம் அரசன் சோற்றை, உண பவரே - உண்ணும் போலிவீரரே, கருக்கினால - படாடோபததால், கூறைகொள்வார் - புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுபவரோ டொப்பர்.

(க—து). வீரங்கொண்டு போர்செய்ய மாட்டாமல் ஆடம்பரததால அரசன்சோ றுண்பவர், திறம் ஒன்றும் காட்டாமல் படாடோபததால புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுவாரோ டொப்பா.

322. முன்னோர் பெருமையைச் சொல்லி வயிறுவளர்த்தல்

அமர்விலங்கி ஆற்ற அறியவும பட்டார்
எமர்மேலை இன்னரால் யார்க்குரைத்தும என்று
தமர்மறையால் கூழுண்டு சேறல அதுவே
மகன்மறையத் தாய்வாழு மாறு. 116

(ப—பொ). "போரின்கண் பகையை விலங்கி மிகவும் எல லாராலும அறியவும் பட்டார் எங்குடியினுள்ளார் பண்டு இப்பெற்றியாரால்; இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லு வோம்" என்று பிறர்க்குச சொல்லி, தங்குடியில் வந்து முன் மேம்பட்ட தமராலே சோறுபெற றுண்டு ஒழுகுதலான பெற்றி, மகனால் பெறற தாய் தன கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(ப—ரை). "அமர் விலங்கி - போரின்கண் பகையை விலஙகி, ஆற்ற அறியவும் பட்டாா - மிகவும் எல்லாராலும் அறியவும் பட்டாா, மேலை எமர் இன்னர் - பூர்வததில் எங்குடியினுள்ளார் இத்தன்மையா யார்க்கு உரைத்தும் - இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லுவோம்", என்று - என்று பிறருக்குச் சொல்லி, தமர் மறையால் கூழ் உண்டு சேறல் அது - தம் குடியில் பிறந்து முன் மேம்பட்ட உறவினராலே சோறுபெற்று உண்டொழுகுதலான தன்மை, தாய் மகன் மறைய வாழும் ஆறு - பெற்ற தாய் மகனால் தன் கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(க—து). போரில்சென்று நிற்கத் துணிவில்லாத வீரர் "எம்முன் ஞேர் போரில் வெற்றிபெற்றவா என்பது பூர்வத்தில் பலர் அறிந்ததே. இது இப்பொழுது எவருககுத தெரியும்? நாங்கள் யாரிடததில் சொல் லிககொள்வோம்?" என்று முன்ஞேர் பேரைச சொல்லி, அந்த ஆதர வால் சோறுபெற் றுண்பது, கற்பு மாட்சிமையில்லாத மனைவி தான் பெற்றுககொடுத்த பிள்ளையின் ஆதரவால் கணவனிடம் சோறுபெற்று வாழுமதஞே டொக்கும்

323. பேதை தறுகணன் ஆகான்

உறுகண் பலவும உணராமை கநதாத
தறுகண்மை யாகாதாம் பேதை—தறுகண
பொறிப்பட்ட வாறல்லால பூணுதென் றெண்ணி
அறிவசசம ஆற்றப் பெரிது. 220

(ப—பொ). வநது தனககுற்ற உறுகண் பலவற்றை உணரத் தக்க அறிவில்லாமையே பறறுக்கோடாகத தறுகண்மையினை உடைத்தென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்மை புண் ணியம் உண்டான வழியல்லால் பொருந்தாதென்று விசாரித்த அறிவினுல் வநத அச்சம் பேதைக்கு மிகப் பெரிது.

(ப-ரை). உறுகண் பலவும் உணராமை - வந்து தனககுற்ற உறு கண் பலவற்றையும் உணரததக்க அறிவில்லாமையே, கந்து ஆ(க) பற்றுக்கோடாக, தறுகண்மை ஆகாதாம் பேதை-தறுகண்மை உடைய னென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்-தறுகணமை, பொறிப் பட்ட ஆறு அல்லால் - புண்ணியம் உண்டான வழியல்லது, பூணுது - பொருந்தாது, என்று எண்ணி - என்று விசாரித்து, அறிவு அச்சம் - அவ்வறிவினுல் வந்த அச்சம், ஆற்ற பெரிது - பேதைக்கு மிகப் பெரிது. [ஆம்—அசை].

(க—து). பல துன்பங்களைப் பட்டறியாமையாலேயே பேதை தறுகண்மை உடையனுகான். பூர்வ புண்ணியம் இல்லாவிட்டால் அது உண்டாகாது என்பதறிந்த அளவில் அவனுக்கு அச்சம் பெரிதாம்.

324. வலிய பகைவ ரில்லாதார் படைவீரரை வேண்டார்

தன்னின் வலியானைத் தானுடைய னல்லாதான்
என்ன குறையன் இளையரால்? மன்னும்
புலியிற் பெருந்திறல வாயினும் பூசை
எலியில் வழிப்பெறா பால். 330

(ப—பொ). தன்னின்மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனைத் தான் உடையனல்லாத வேந்தன் என்ன காரியம் உடையன் இளையராயுள்ள படையாளரால்? புலிபோல் மன்னும் பெரிய திறலை யுடையவாயினும் எலியால நலிவில்லாத மனையின்கண் பூனைகள் பாலைப் பெறாதவாறு போல.

(ப-ரை). புலியின் மன்னும் பெருந்திறல வாயினும் - புலிபோல மன்னும் பெரிய வலியை உடையனவாயினும், பூசை - பூனைகள், எலி இல் வழி - எலியால் நலிவிலலாத மனையின்கண், பால்பெறா - பாலைப் பெறா. (அதுபோல), தன்னின் வலியானை-தன்னைக் காட்டிலும் மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனை, தான் உடையனல்லாதான தான் உடையனல்லாத அரசன், இளையரால் - இளையராயுள்ள படைவீரரால், என்ன குறையன் - என்ன காரியம் உடையன்?

(க—து) எலியால் வருந்துத லில்லாத வீட்டில் பூனைக்குப் பால கிடைக்காது. தம்மின் வலிமிக்க பகைவ ரில்லாத அரசரிடத்தில இளைய படைவீரருக்குச் சேவை கிடைக்காது.

325. வலியிலார் தம் படையைப் போலியச்செய்தல் நன்று

கொடையும் ஒழுக்கமும் கோளுள் ளுணர்வும்
உடைய ரெனப்பட் டொழுகிப் பகைவர்
உடையமேற் செல்கிற்கும் ஊற்றம் இலாதார்
படையின் படைத்தகைமை நன்று. 331

(ப—பொ). கொடைத் தொழிலும் செங்கோன் முறைமையும் படை குடி முதலியவற்றுற் கோட்பாடுள்ள உணர்வும் இவர் உடையார் என்னும்படி தாம் ஒழுகி, மாற்றலர் கெட்-

டோட மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிகுந்த வலி யில்லாதவர், படையெழுந்து சென்று வலியப் போர்செய்தலின், தம்படை யைப் பொலிவுடைத்தாகப பண்ணிப பாதுகாத்திருக்கு மதுவே நன்று.

(ப—ரை) கொடையும் - கொடைததொழிலும, ஒழுக்கமும - செங்கோன் முறைமையும், கோளுள் உணாவும - படை குடி முத லியவற்றால் கோட்பாடுள்ள உணாவும், உடையா எனப்பட் டொழுகி - இவா உடையர் என்னும்படி தாம் ஒழுகி, பகைவர் உடைய - பகைவா கெட்டோட, மேல் செல்கிறகும் ஊற்றம் இலாத வர் - மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிகக வலியில்லாதவா, படையின் - படையெழுந்து சென்று வலியப் போா செய்தலின், படைத் தகைமை- தமபடையைப் பொலிவுடைததாகப் பணணிப் பாதுகாத திருககு மதுவே, நனறு - நனரும்

(க—து) வலியிலலாதவா பகைவாமீது படையெடுததுச செல்வ தைக காட்டிலும் தமது படையைப் பொலிவுடைததாகச் செய்து பாதுகாத்திருப்பதே நன்ரும்.

326. மகண் மறுத்து மொழிதல்

இருகயல உண்கண் இளையவளை வேநதன்
தருகென்றாற் றன்னையரு நோரா: —செருவறைந்து
பாழிததோள வட்டித்தார். காண்பாம. இனிதல்லால்
வாழைக்காய் உப்புறைதத லில. 338

(ப—பொ). இரண்டு கயல்போன்ற மையுண்ட கண்களை யுடைய இளையளாயினு ளிவளை வேநதன் தருகவென்று தூது வாவிட்டால, இவளன்னைமாருமகொடுததற்கு உடம்படா ராகிச் செருவிற்குப் பறையறையப்பண்ணி, வலிமையுடைய தோள்களைப் புடைத்தார்கள். நாம் இதனால் பின் விளைவத னைக் காண்பேம். எக்காலத்தும் இனிதாயிருப்ப தல்லது வாழைக்காய் உப்புறைத்தல இல்லை.

அதுபோல மறக்குடியில் பிறந்தார்க்கு மகளிர்க்கே யாயி னும் மறத்தன்மை ஒழிந்துண்டாமோ என்றவாறு.

காண்பாம் இனியென்றார், "வேந்தனும் வென்று இவளைக் கொண்டல்லது போகான்: மேல் விளைவதொன்று காண்பாம்" எனத் தாமும் போருக்குத் துணிந்தார் என்பது குறித்தற்கு இது மகண்மறுத்துமொழிதல் அறம் பொருள் இன்பம வீடு என்னும நான்கும சொன்னாராதலால், அகபபுறமும இதனுள் அடங்கும் எனபது தோன்றக கூறினாரம.

(ப—ரை) இருகயல் உண்கண் இளையவளை - இரண்டு கயல் போன்ற மையுண்ட கணகளையுடைய இளையவளாகிய இவளை, வேந் தன் தருக என்றால்-வேந்தன் தருக என்று தூதனுப்பினால், தன்னைய ரும் - இவள் அன்னைமாரும, நேரார் - கொடுத்தற்கு உடம்படாராய, செரு அறைந்து - செருவிற்குப் பறையறையப் பண்ணி, பாழிதோள வட்டித்தார - வலியுள்ள தோள்களைப் புடைததனா. காண்பாம் - நாம இதனால் பின் விளைவதனைப் பார்ப்போம். வாழைககாய் இனிதல் லால் உப்பு உறைததல் இல் - வாழைககாய எககாலத்தும் இனிதா யிருப்பதல்லது உப்பு உறைத்தல் இல்லை.

மகண்மறுத்து மொழிதலுக்கு இலக்கணம்:—"வெம்முரணோன் மகள்வேண்ட, அம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று" —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

"வாழைக்காயில் உப்புறைப்பதில்லாமைபோல நம்மறக்குடியில் பிறந்த மகளிரிடத்தில் இரக்கம் உண்டாவதில்லை நம்மறக்குடியில் பிறந்த இவ்விளையாளைத் தருகவென்று அரசன் தூதுவிட்டானாகவும், இவளுடைய தாய்மார் அதற்கு உடன்படாமல் போருக்கு ஆயத்தம செய்விக்கின்றனர் அரசன் இவளைக் கொள்ளாமல் விடான் இது எங்ஙனம் முடிகின்றதோ பார்ப்போம்" என்று தாமும் போருக்குத துணிந்தாராய் உடனிருந்த சில மறவீரர் தம்முள்ளே கூறிக்கொண் டதாகக் கூறியது இச்செய்யுள்

V

1. இல்வாழ்க்கை

327. பொது

நாணின்றி ஆகாது பெண்மை. நயமிகு
ஊணின்றி ஆகா துயிர்வாழ்க்கை.—பேணுங்கால்
கைத்தின்றி ஆகா கருமங்கள். காரிகையாய்!
வித்தின்றிச் சம்பிரதம் இல.

(ப—பொ). நாணின்றிப் பெண்மைக்குணம் உளதாகாது. இனிய ஊணின்றி உயிர்வாழ்க்கை உளதாகாது ஆராயுங்கால், கைப்பொருளின்றிக் காரியங்கள் உளவாகா. வித்தின்றி விளையும் விளைவும் இல்லை.

(ப—ரை). காரிகையாய் - பெண்ணே! பேணுங்கால் - ஆராயுங்கால், பெண்மை - பெண்மைக்குணம், நாண் இன்றி - நாணின்றி, ஆகாது - உளதாகாது

உயிர்வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, நயம் மிகு - சுவைமிக்க, ஊண் இன்றி - உணவின்றி, ஆகாது - உளதாகாது.

கருமங்கள் - காரியங்கள், கைத்து இன்றி - கைப்பொருளின்றி, ஆகா - உளவாகா.

வித்து இன்றி - வித்தின்றி, சம்பிரதம் - விளையும் விளைவு, இல் இல்லை

"உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்".—புறம்

பழமொழி.—வித்தில்லாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை கீழுமில்லை.

Of nothing comes nothing.

328. பெற்ற அளவால் உவக்க

உரிதனிற் றம்மோ டுழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனால் உவவார். பெரிதகழின்
பாம்புகாண் பாரும் உடைத்து.

(ப--பொ). உரிமையால தமமொடு பிரிவின்றிப பயின்று பழகினமை கணடு பாதுகாக்கபபடுவார. மனததின்கண் ஒரு வேறுபாடினறிப் பாதுகாபபாறுல தாம பெறற பொருளினுன உவவாது பின்பும ஆசைபபடாநிறபார. பெரிதகழ்நதால பாமபு காண்பாரையும உலகம உடைததலால, பெறறத னுல் உவக்க

(ப—ரை) உரிதனில் - உரிமையால், தமமோடு பிரிவினறி உழந தமை கண்டு - தம்மோடு பிரிவின்றிப் பழகினமை கண்டு, போறறப படுவார் - பாதுகாககப்படுவார், திரிவு இன்றி - மனததின்கண ஒரு வேறுபா டின்றி, தாம் பெற்றதனுல - பாதுகாப்பானுல் தாம பெற்ற பொருளினுல், உவவார் - உவவாது பினபும் ஆசைப்படாநிற்பா பெரிது அகழின்-மிகவும அகழ்ந்தால், பாமபு காணபாரும உடைதது- பாமபு காண்பாரையும உலகம உடைத்து

(க—து) இரததினுகரததைக கிண்டினுல அதனிடததுப் பொருந் திய ரததினததின் அளவிலே திருப்தியடைதல வேணடும் போவா வால் பின்னும கிண்டினுல் அங்குநின்றும் பாமபு வெளிவந்து தூரதது தல் கூடும் அதுபோல, நாம் பிறரிடம் உதவிபெறுங் காலததில் பெற்ற அளவால் உவத்தல் வேண்டும் மேலும பெறும்பொருட்டு வருத்தினுல் அவா நம்மை வெறுத்தல கூடும

"எலிச்செலவென்று தோண்டப பாமபு புறபபட்டாற்போலும்" என்று கிராமய வழககாக வழங்கப்படுகிறது" என்று செந்தமிழ்ப் பதிப்பு எடுததுக்காட்டுகின்றது

329. புறத்தாற் போலிவுறல்

அகததா லழிவு பெரிதாயக் கண்ணும
புறததாற பொலிவுறல வேண்டும எனைததும
படுக்கை இலராயக கண்ணும, உடுததாரை
உண்டி வினவுவா ரில. 185

(ப--பொ). தம மனையிலுள்ள வறுமை பெரிதாயின விட த்தும, புறததால் காணத தமமுடைய மேனி பொலிவு பெறு

றிருத்தலைச செயபபவேண்டும், எபபடி யானும. பாயலுள படுககும ஆடை யில ராகியவிடத்தும, உடுதத உடையால பொலிந்தாரை உண்டி வினவுவார் இல்லை ஆதலான்.

(ப—ரை). படுககை இலர் ஆயக்கண்ணும் - பாயலுள் படுககும ஆடை இலராகியவிடததும, உடுததாரை-உடுதத உடையால் பொலிந்தாரை, உண்டி வினவுவா இல்-உணடிரோ என்று கேட்பவர் இல்லை. (ஆதலால்), அகத்தால் அழிவு - தம் வீட்டிலுள்ள வறுமை, பெரிது ஆயககண்ணும் - பெரிதாயின விடத்தும, எனைததும - எவ்விதததானும, புறத்தால் பொலிவு உறலவேண்டும - புறததால் காணத தமமுடைய மேனி பொலிவுபெற்றிருததலைச் செய்யவேணடும

(க—து) உளளபடி வறியராயினும இலவாழ்வா தோற்றப்பொலிவுக குரியவற்றைச செய்தல்வேண்டும்

330. நன்மனைவிய ருடையாா
சொல்லாமை நோக்கிக குறிபபறியும பண்பிற்றம
இல்லாளை வநத விருநதோமபிச செல்வத
திடரின்றி எமாநதிருநதாரே, நாளுமு
கடலுள் துலாமபணணி ஞர்   255

(ப—பொ). தாம் நினைதத காரியததைத தாம சொலலாமைத தம்முகததை நோககித தம கருத்தறியும குணததை யுடைய மனையாளை வநத விருநதுகளை ஓமபிச செலவ முடையராய் அரண்பெறறு இடரின்றி யிருநதார். நாடோறும் இறைததறகுக் கடலமருஙகிலே எறறமிட்டாரோ டொபபர்.

(ப—ரை) சொல்லாமை நோககிக குறிப்பறியும் பண்பின் - தாம் சொல்லாமலே தாம் நினைதத காரியததைத தமமுடைய முககக்குறிப்பால் அறிந்துகொளளும் குணததையுடைய, தம் இலலாளே - தம்முடைய மனையாளே, வந்த விருந்து - தம்மிடத்துவநத விருந்தினரை, ஓமபி - உபசரிக்க, இடர் இன்றி செல்வத்து ஏமாநது இருந்தாரே - யாதோர் இடரு மின்றிச செல்வத்தில் அரண்பெற் றிருந்தவரே, நாளும் கடலுள் துலாம் பண்ணிஞா - நாடோறும இறைததுககொள்வதற்குக் கடலினிடததில் ஏற்றமிட்டாரோ டொபபா.

(க—து) கொண்டவன் குறிப்பறிந்து நடப்பவளாய் வந்த விருந்தினரை உபசரிக்கும் மனைவியோடு இல்வாழ்க்கையை நன்கு நடத்துவோர், கடலில் ஏறமிட் டிறைப்பாரபோல், என்றும் குறைவுடையவராகார

"கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி"—திரிகடுகம

331. நெறிமேல் மக்களை நிற்பச் செய்தல்

எந்நெறி யானும் இறைவன்றன மக்களைச
செந்நெறிமேல் நிற்பச செயலவேண்டும்—அந்நெறி
மான்சோந்த நோக்கினுய்! ஆங்க வணங்காகும
தான்செய்த பாவை தனக்கு 8

(ப—பொ) எல்லாவறறானும் தந்தை தன் புதல்வனைச செவ்விய நெறிமேல நிற்குமவகை அறிவுண்டாகச செய்ய வேண்டும். அச செய்த நெறி. மான சோந்த நோக்கினுய்! தாதைக்கே தெய்வமாகும தானசெய்த பாவை; அதுபோலும அத்தந்தை தனக்கு

தாதை - தெயவபிமபத்தைப் பிரதிட்டை செய்தவன்.

(ப—ரை) மான் சேர்ந்த நோககினுய் - மானின கண்ணையொத்த நோககினையுடையாய்! இறைவன் - தந்தை, தன் மககளை - தன் புதல்வரை, எ நெறியானும் - எல்லா விதததாலும, செமமை நெறிமேல் நிற்ப - நல்வழியில நிறகும் வகை, செயலவேண்டும - அறிவுண்டாகச் செய்தலவேண்டும தான் செயத பாவை - தான் அமைதத அர்சசாவிக்கிரகம, தனகது அணஙகாகும - அமைதத தனககே தெய்வமாகும் அ நெறி-மககளைச் செந்நெறியில் நிற்பசசெய்தல், ஆங்க - அதுபோலும அததநதை தனககு

(க—து) பிரதிஷ்டைபெற்ற ஒரு விககிரகம அதனை நிாமிதத சில்பியால் வணங்குதறகு உரியதாதல்போல, நன்னெறியில் நிற்கும படி செயயப்பட்ட புதலிரா பெற்ற பிதாவால போற்றுதற்கு உரியவராவா

"ஈன்று புறந்தருதல் என்றலைக் கடனே;
சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே"—புறம்

332. தாயர்க்குச் சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டம்

ஒக்கும் வகையான் உடன்பொரும் சூதின்கண்
பக்கத் தொருவன் ஒருவன்பாற் பட்டிருக்கும்
மிக்க சிறப்பின ராயினும் தாயர்க்கு
மக்களுள் பக்கமோ வேறு 260

(ப-பொ). தமமுள் ஒக்கும்படி சிலருடனே பொரும் சூதின்கண் மருங்கிருந்தான் ஒருவன்பால் அன்புபட்டுப் போர் காட்டும். அதுபோலத் தம்புதல்வரெல்லார்க்கும் ஒத்த தாயாகச் சிறந்தாராயினும் புதல்வருள் சிலர் பக்கத்தே அத்தாயாக்குக் கண்ணோட்டத்தின் வேறுபா டுளதாம்.

(ப—ரை) ஒக்கும் வகையான் தமமுள் ஒக்கும்படி, உடன் பொரும் சூதின்கண்-சிலருடனே பொருதலான சூதின்கண், பக்கத்து ஒருவன் - பக்கத்திலிருந்தவ னொருவன், ஒருவன்பால் பட்டிருக்கும்-ஒருவனிடம் அன்புபொருந்திப் போர்செய்யும் வித்தத்தைக் காட்டுவான். (அதுபோல), மிக்க சிறப்பினராயினும் - தம புதல்வரெல்லார்க்கும் ஒக்கத் தாயாகச் சிறந்தாராயினும், தாயர்க்கு - தாயமார்க்கு, மக்களுள் பக்கமோ வேறு - புதல்வருள் சிலர் பக்கத்தே கண்ணோட்டத்தில் வேறுபா டுளதா

(க—து) இருவர் சூதாடுகையில் பக்கத்திலிருப்பவன் அவ்விருவருள் ஒருவன்பால் அன்புடையனாய்ப் போர் காட்டுவான். அங்ஙனமே பெற்ற பிள்ளைகளை ஒப்பப் பார்க்கத்தக்க தாயமார் சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டங் கொண்டிருப்பர்

333. பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது

தொடித்தோள் மடவார் மருமத்தன் ஆகம்
மடுத்தவர் மார்பில் மகிழ்நன் மடுப்பா
நெறியல்ல சொல்லனீ பாண! அறிதுயில்
ஆர்க்கும் எழுப்பல் அரிது. 222

(ப-பொ). தொடியணிந்த தோளினை உடையாராகிய மட வாருடைய மருமம தன்னுடைய ஆகத்திலே மடுப்ப, அவருடைய ஆகத்திலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப நிகழ் நததொன்றை நெறியல்ல வென்று சொல்லா தொழிவாயாக பாணனே! பொய்யுறக்கம உறங்குவாரை யாவராலும எழுப பல் அரிது [அதுபோலும நீ சொல்லும வாாதனை எங் களுக்கும்]

(ப-ரை) தொடி தோள மடவாா மருமம - தொடியணிந்த தோளினையுடையாராகிய மடவாருடைய மருமம், சன ஆகம் மடுத்து - தனனுடைய மாாபிலே மடுப்ப, அவா மாாபில மகிழநன மடுப்ப - அவருடைய மாாபிலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப, நெறியலல சொல்லல் நீ - (நிகழ்ந்ததொன்றை) நெறியல்லவென்று நீ சொலலா தொழிவாயாக, பாண - பாணனே! அறிதுயில் எழுப்பல் ஆாக்கும் அரிது - பொய்யுறககம உறங்குவாரை எழுப்பல் யாவர்ககும் அரிது (அதுபோலும் நீ சொல்லும வாாததை எஙகளுக்கு)

இது பாணற்குத தலைமகள வாயின்மறுததது

"கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறின்
அடிபைய விட்டொதுங்கிச சென்று—துடியன
இடக்கண் அனையம்யாம் ஊரற் கதனால்
வலககண் அனையார்க் குரை"—நாலடியாா.

334 மகளிரைச் சாா ஒழுகாமை

விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோல நோககம
கெழுமிய நாணை மறைக்கும்.—தொழுனையுள
மாலையுள் மாலை மயககுறுத தாள்.அஃதால
சாலபினைச சால்பறக்கு மாறு 12

(ப-பொ) விழுமிய அணியினையுடைய நலலாா வெரு ணட மானபிணை போனற நோககஙகள, ஆடவா மாட்டுச செறிநத நாணினைக கெடுதது மயககவலல. யமுனை எனகிற ஆற்றின்கண் மாயவனையும் மயக்கத்தினகண்ணே வீழப

பின்னை என்பாள் தன் அழகினால் மயக்குறுத்தினாள் அம்பிகுதியை அதனினும் மிக்கதொன்று கெடுக்கு நெறி அதுவன்றோ.

இதனால் போந்த பொருள் - நிறையினால் மிக்கம் ஆதலான் மயங்கேமென்று அறிவுடையார் மகளிரைச் சாரவொழுகல் ஆகாது என்பதாம்.

(ப—ரை) விழும இழை நல்லாா-சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களது, வெருள் பிணைபோல நோக்கம் - வெருண்ட மான்பிணை போன்ற நோக்கங்கள், கெழுமிய நாணை - ஆடவரிடம் செறிந்த நாணை, மறைக்கும் - கெடுக்கும் தொழுனையுள் யமுனை என்கிற ஆற்றின்கண், மாலை - மாயவனையும், மாலையுள் - மடக்கத்தினகண்ணே விழ, மயக்குறுத்தாள் - பின்னை என்பாள் தன் அழகினால் மயக்குறுத்தினாள் அஃது - அச்செய்கை, சாலபினை - மிகுதியை, சாலபு - அதனினும் மிகக்கொன்று, அறுக்கும் ஆறு கெடுக்குமாறன்றோ [ஆல்—அசை]

சிலப்பதிகாரத்தில ஆய்ச்சியா குரவையில்

வஞ்சஞ் செயதான் தொழுனைப புனலுள
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையென் கோயாம்
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையும வளையுட
வஞ்சஞ் செயதான வடிவென் கோயாம்

என்றும்

வைய மளந்தான்றன் மாாபிற திருநோக்காப
பெய்வளைக் கையாள்நம் பின்னைதா னென்றே
ஐயென்றாள்

என்றும் வருகின்றன

"ஒப்புயாவில் வேட்டோன் ஒருநிலைப்பட் டாழ்ந்தசெயல்
நப்பின்னை ஞாலம ஒருங்கறிக." —நீ ன்னிலை

335 பிறர் மனையில் தமியராய்ப் புகாமை

தூய்மை மனத்தவர் தோழர் மனையகத்தும
தாமே தமியர் புகல்வேண்டா.—தீமையான்
ஊர்மிகின் இல்லை கரியோ. ஒலித்துடன்
நீர்மிகின் இல்லை சிறை. 190

(ப--பொ). தூய்மையையுடைய மனத்தார் தம் தோழர் மனையின்கண்ணும் தமியாகத் தாமே புகலவேண்டா. ஒருவன் செய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடன்பட்டு மிகுமாயின், பிறிதொரு சான்றில்லை; நீர் மிகின் சிறையுமில்லை. ஆதலான்.

(ப—ரை) தீமையான ஊர மிகின்-ஒருவன் தீமைசெய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடன்பட்டு மிகுமாயின், கரியோ இல்லை - (அதனைத் தவிர்க்கத்தக்க வேறொரு) சாட்சி யில்லை நீர் ஒலித்து உடன்மிகின் - நீர் ஒலிசெய்து மிகக்கால், சிறை இல்லை - (அதனைத் தவிர்க்கத்தக்க) சிறையுமில்லை (ஆதலால்) தூய மனத்தவர் - சுத்தமான மனமுள்ளவர், தோழர் மனையகத்தும் - தம்முடைய தோழரது மனையின் கண்ணும், தமியர் - தமியராக, தாமே புகலவேண்டா - தாமே புகுதல் வேண்டா

(க—து) ஒருவன் கெடுதி செய்தானென்று ஊரெல்லாம் நம்பி விட்டால், அதனைப் பரிகரிக்கும் சாட்சி கிடைக்காது. ஆகையால், நல்லார் தோழருடைய மனையின் கண்ணும் தனியாகப் புகுதல் தகுதியன்று.

336. நிறை காவாரைச் சிறை காவாமை

நிறையான் மிகுகல்லா நேரிழை யாரைச்
சிறையான் அகப்படுத்தல் ஆகா.—அறையோ!
வருந்த வலிதினின் யாப்பினும், நாய்வால்
திருந்துதல் என்றுமோ இல். 30

(ப--பொ). ஐம்பொறிகளையும் நிறுத்தும் நிறையால் மிக மாட்டா நேரிழையாரைக் காவலான் அகப்படுக்க இயலா; அகப்படுக்கலாம் என்பார்க்கு அறைகூவுகின்றேன். வருந்த வலிபெறக் கட்டினும், நாயின்வால் செவ்வே நின்று திருந்துதல் என்றும் இல்லை, அதுபோல.

(ப—ரை). வருந்த - வருந்தும்படி, நாய்வால் - நாயின் வாலை, வலிதினின் யாப்பினும் - வலிபெறக் கட்டிவைத்தாலும், திருந்துதல் - அது ஒழுங்காக நின்று திருந்துதல், என்றும் இல் - என்றும் இல்லை. (அது

போல), நிறையால் - ஐம்பொறிகளையும் நிறுத்தும நிறையால், மிகுகல்லா - மாட்சிமைப்படமாட்டாத, நேரிழையார் தமமை - நேரிழையாரை, சிறையான - காவலால, அகப்படுத்தல ஆகா(து) - வசப்படுத்துதல் முடியாது அறையோ - முடியுமென்பாாககு அறைகூவுகினறேன [ஓ—அசை]

அறைகூவுதல - போர அழைத்தல, Challenge

"சிறைகாககும காபபெவன செய்யுமா மகளிா
நிறைகாககும காபபே தலை"—திருககுறள

"உணடியுட காபபுண டுறுபொருட் காபபுணடு
கணட விழுபபொருட கலவிககுக காபபுணடு
பெணடிரைக காபப திலமெனறு வைத்துக
கணடு மொழிந்தனா கற்றறிந தோரே"—வளையாபதி

பழமொழி —நாயின வாலைக குணககெடுகக லாமா Crooked by nature is never made straight by education. A bag of fleas is easier to keep guard over than a woman.

337. வறியாரிடம் செல்வா விருந்து செல்லவேண்டா

நலகூர்ந தவாககு நனிபெரிய ராயினா
செலவிருந தாகிச செலவேண்டா - ஒலவ
திறநதவர் செய்யும வருததம குருவி
குறங்கறுபபச சோருந குடா 100

(ப—ரை). மிகப்பெரிய செலவராயினா வறுமையுடையாாககு விருநதாகிச செலலவேணடா. செலவாராயின் அசசெல்லபபடட வறுமையுடையாராயினா தமககு இயலவதனைக கடநது விருநதுசெயயும வருத்தம, குருவி குறங்கறுபபவே குடா சோருமது போலும

(ப—ரை) நனி பெரிய ராயினா - மிகப் பெரிய செல்வராயினர், நல்கூர்ந்தவாககு - வறுமையுடையாருககு, செலவிருந்து ஆகி செ(ல்)ல வேண்டா - விருநதாகிச் செலலவேண்டா. (செலவாராயின்), அவர்- அவ்வறியவர், ஒல்வது இறந்து - தமககுக கூடுமானதைக் கடந்து,

செய்யும் - விருந்து செய்யும், வருத்தம் - வருத்தமானது, குருவி குறங்கு அறுப்ப குடர் சோரும் - குருவியின் தொடையை அறுத்த வளவில் அதன் குடல் சோருவது போலும்

(க—து) தமமுடைய சகதியைக் கடந்து விருந்திட்டால் வறியவர் மிகவும் நொந்துபோவ ராதலால், செல்வர் அவர்க்கு விருந்தாகிச் செல்லவேண்டா

338. ஏழையை ஈந்தும் இன்சொல் ஈயாமை

உடுக்கை மருந்துறையுள் உண்டியோ டின்ன
கொடுத்துக் குறைதீர்த்த லாற்றி —விடுத்தின்சொல்
ஈயாமை யென்ப, எருமை எறிந்தொருவர்
காயக்கு லோபிக்கும் ஆறு. 167

(ப—பொ). உடுக்கையும் மருந்தும் உறையுமிடமும் உணவும் என இப்பெறறிப்பட்டனவற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து மற்றவர் வறுமை தீர்த்தலை வல்லாராய் விடுத்துவைத்து இனிய சொற்களைச் சொல்லாமை என்று சொல்லுவர், தின்ன வேண்டி எருமையெறிந்த ஒருவர் காயக்கு லோபஞ் செய்யு மாறுபோலும்.

(ப—ரை). உடுக்கை மருந்து உறையுள் உண்டியோடு - உடுக்கையும் மருந்தும் உறைவிடமும் உணவும், இன்ன - என இப்பெற்றிப பட்டவைகளை, கொடுத்து - பிறர்க்குக் கொடுத்து, குறை - அவர் வறுமையை, தீர்த்தல் ஆற்றி விடுத்து - தீர்த்தலை வல்லராய் அனுப்பி வைத்து, இன்சொல் ஈயாமை - இனிய சொற்களைச் சொல்லாமையானது, எருமை எறிந்த ஒருவர் - தின்ன வேண்டி எருமையைக் கொன்ற ஒருவர், காயக்கு - (அதனைச் சமைத்தற்குரிய) காயத்துக்கு, லோபிக்கும் ஆறு - லோபஞ் செய்யுமாறு போலும், என்ப - என்று பெரியோர் சொல்லுவர். [காயம் - Condiments].

(க—து). பிறருடைய வறுமையைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு செய்தும் இனிய வார்த்தை சொல்வதற்குப் பின்வாங்குவதானது, உண்ணும்படி எருமையைக் கொன்றவர் அதைச் சமைப்பதற்குரிய காயம் வாங்க லோபஞ்செய்வது போலும்

339 நடுவு நிலைமை

தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ தவமல்ல
செத்துக, சாந்து படிக்க,மனன்—ஒத்துச
சகத்தனுய் நின்றொழுகும சாலபு தவமே,
நுகத்துப் பகலாணி போன்று. 95

(ப—பொ). தததமககுச சமயததார கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடஙகளன்று தவமாவது. தன்னை ஒருவன் வாசசியால செததுக, சநதனக் குழமபை மேலே பூசுக, தான மனமபொருநதி அவ்விரு திறததாரககு நடுவனாய் நின்றொழுகும அமைதி தவமாவது; நுகததின்கண் நடுவுநிறகுட பகலாணி போல

(ப—ரை தததமககுக கொணட குறி அலல தவம - தததமககுச சமயததார கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடஙகளன்று தவமாவது செத்துக - தனனை ஒருவன் வாசசியால கொல்லுக; சாநது படிகக சந்தனககுழமபு தனமேலே பூசுக; நுகதது பகலாணி போன்று நுகததினகண நடுவுநிற்கும பகலாணிபோல, மனன் ஒத்து சகத்தனாய் நினறு - தான மனமபொருநதி அவ்விரு திறததாருக்கும் நடுவனாய நின்று, ஒழுகும் சால்பே தவம ஒழுகும அமைதியே தவமாவது [ஓ—அசை].

(க—து) இன்னா செய்வோனுககும இனிது செயவோனுககும் நடுவு நிலைமையாய் ஒழுகுவதே ஒருவனுககுத தவமாம்

'சமததனாய' என்றும பிரதிபேதம உண்டு

340. அடைக்கலப் பொருளைக் கொள்ளாது கொடுத்தல்

உள்ள தொருவா ஒருவர்கை வைததக்கால்
கொள்ளும பொழுதே கொடுககதாம—கொள்ளா
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டிததல் வேண்டா.
புலைப்பொருள் தஙகா வெளி. 17

(ப—பொ). தமக்கு உளளதொரு பொருளை ஒருவர் தம கையின்கண் வைததககால, அப்பொருளை வைத்தவர்கள

வேண்டிய போதே வைக்கப்பட்டார் தாம கொள்ளாதே கொடுக்க. தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று கருதி அவர்க்குக் கொடாதே நீட்டித்தல வேண்டா. புலையாமாட டுள்ள பொருள் அடங்காவாய் வெளிபாம் ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்க இயலாது.

(ப—ரை). உள்ளது - தனக்குள்ள தொருபொருளை, ஒருவா - ஒருவர், ஒருவர்கை - மற்றொருவர் கையின்கண், வைத்தககால் - வைத்தால், கொள்ளும் பொழுதே-அப்பொருளை வைததவர் கொள்ளவேண்டிய பொழுதே, தாம் கொள்ளார் கொடுகக - வைககப்பட்டாா தாம அப்பொருளைக் கொள்ளாமல் கொடுததுவிடுக நிலைப்பொருள் என்ற - தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று நினைதது, அதனை நீட்டிததல வேண்டா - அதனைக் கொடாமல் தாமதித்தல் வேண்டா புலைப பொருள் தங்கா வெளி - புலையாமாட் டுள்ள பொருள் அடஙகாவாய வெளியாம்

(க-து) வைத்தவா கேட்டபோதே அடைக்கலப பொருளைக கொடுத்துவிடுக கொடாவிட்டால் அப்பொருள் வெளிப்பட்டுவிடும

341. துணை யுடைமை

நன்றே ஒருவர்த துணையுடைமை. பாபபிடுககண
நண்டேயும பார்பபான்கண் தீாததலான்,—விண்டோ
குன்றகல் நன்னாட! கூறுஙகால இல்லையே [யும
ஒன்றுக் குதவாத ஒன்று 111

(ப—பொ). ஒருவரைத துணையாகக கொண்டு ஒருவன் துணையுடையனாவது நல்லதொன்றே காண. பாம்பிற் கடியுண்டொரு பார்ப்பான் பட்ட இடும்பையை அவனால் உதவியைப்பெற்ற ஞெண்டு தீர்ததலான், விண்தோயும குன்றகல நன்னாடனே! சொல்லுங்கால் ஒன்றற்குதவாத ஒனறு இல்லை.

(ப—ரை). விண் தோயும் குன்று அகல் நன்னாட - ஆகாயத்தை அளாவிய குன்றுகளுள்ள அகன்ற நன்னாடனே! ஒருவா துணையுடைமை நன்றே-ஒருவரைத் துணையாகக்கொண்டு ஒருவன் துணையுடைய

ஞவது நல்லதொன்றே. பார்ப்பான்கண் நண்டேயும் - ஒரு பார்ப்பா னிடத்து (அவன் தாய் துணையாகக் கொடுத்த) நண்டு தானும், பாப்பு இடுக்கண் - ஒரு பாம்பினாலே நோதலான துன்பத்தை, தீர்த்தலான் - ஒழித்தலால், கூறுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஒன்றுக்கு உதவாத ஒன்று இல்லை - ஒன்றற்கு உதவாத ஒன்று இல்லை [ஏ—அசை]

கதை பஞ்சதந்திரத்தில் உரைத்திருக்குமாறு.—தத்தன் என்னும் பார்ப்பனச் சிறுவன் அன்னையிடம் சென்று "யான் ஆசிரியன் கரும மாய வேற்றூர்க்குச் செல்லுதல் வேண்டும் கட்டமுது முடிந்து தருதி" என்று வேண்டினன் அன்னை, "நன்று 'துணையோடல்லது நெடுவழி போகேல்' என்பர் உனக்கு வேறு துணை இல்லாமையால் ஒரு நண்டை ஒரு மட்கலயத்தில் பெய்து தருவேன் அதையேனும் துணையாகக் கொண்டுசெல்க" என்று சொல்லிக் கட்டமுதோடு நண்டு பெய்த கலயத்தையும் கொடுத்தாள் சிறுவன் சென்ற கருமத்தை முடித்துத் திரும்பிவருகையில் வேனிலால் இளைப்புண்டு ஒரு மரநிழ லில் அயர்ந்து கண்வளர்ந்தான் கண்வளராநிற்கையில் ஒரு பாம்பு அவனைத் தீண்ட வந்தது, அருகிலிருந்த கலயத்தை ஆராய்தற்பொரு ட்டு அதனுள் தலையை நீட்டியது அப்போது கலயத்திருந்த நண்டு பாம்பின் தலையைத் தன் கொடுக்கால் இடுக்கிக் கொன்றது

பழைய பொழிப்புரையில் சுட்டிய கதை வேறாக இருக்கிறது

பழமொழி.—Nothing so bad as not to be good for something Even a pin is good for something

342. புலான் மறுத்தல்

விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்கண் நின்றார்-இடருடைத்தாய்ப்
பெற்ற விடக்கு நுகர்தல், கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல். 26

(ப—பொ). விடுதற்கரிய நுகர்வினை விரும்பும் வேட்கை யை நீக்கி ஒழுகுதற்கரிய நன்னெறி யாகிய தவத்தின்கண் நின்றார், மெய்ப்பிணியால் தமக்கு இடர்வந்த காலத்தின்கண்

அழிந்து, தாம் கொண்ட சீலத்துக்குக் குற்றமாமபடி பெற்ற தொரு விடக்கைத் தின்றுய்தல, கடலை நீந்தி ஏறிக் கன்றின உளாயடியின் நீரிலே அழுந்தியதனே டொக்கும்.

(ப-ரை) விடல அரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கி - விடுதற்கரிய நுகர்ச்சியை விரும்பும் விருப்பத்தை நீக்கி, படாவு அரிய நன்னெறிக்கண் நின்ரூா - ஒழுகுதற்கரிய நன்னெறியாகிய தவத்தின்கண் நின்ரூா, இடா உடைத்தாய - (வியாதியால துன்பம் நேரிட்டபோது) தாம் கொண்ட ஒழுக்கத்துக்குக் குற்றமுண்டாமபடி, பெற்ற விடக்கு- பெற்ற மாமிசத்தை, துகாதல - உண்டு பிழைத்தல், கடல் நீந்தி கற்றடியுள் ஆழ்ந்துவிடல் - கடலை நீந்திப்பறிக் கன்றின் குளம்படி நீரிலே அழுந்தியதனே டொக்கும

(க-து) எல்லா ஆசையும் விட்டுத் தவநெறியிலே நிற்பவர், வியாதியின் கொடுமையால் மாமிசம் உண்ண விரும்புதல, கடனீரைக் கடந்தவன் பின் கன்றடிநீரிலே அழுந்துதல போலாம்

343 அருள்புரியாது உயிர்ப்பலி கொடுத்தல்

செறலின் கொலைபுரிந்து சேணுவப்பா ராகி
அறிவின அருளபுரிந்து சொல்லார்—பிறிதின்
உயிர்செகுத்து ஊன்றுய்த் தொழுகுதல் ஓலாமயார்.
தயிர்சிதைத்து மற்றென் றடல. 164

(ப-பொ) செற்றம் கொண்டாரைப் போலக் கொலையை விரும்பி, தமக்கு மறுமையின்கண்ணே தாம மேற்செய்தத நின்ற இன்பத்தைப் பெற்று உவப்பாராகி, தம அறிவினுல் பிறாக்கு அருளைச் செய்து விரும்பிச சொல்லாராய், பிறிதொன்றினுடைய உயிரை மறுமைக்கு நன்மைக்குக் காரணமாமென்று அதனைக் கொன்று ஊனினை நுகர்ந்து, [illegible]லாராய் ஒழுகுதல் பாதுகாவாதே தான் சோற்றுக்குக் கறியாகிய தயிரைச் சிதைத்து மற்றொரு கறியாக அடுதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை) செறலின் கொலை புரிந்து - கோபங் கொண்டாரைப் போல் கொலையை விரும்பி, சேண் உவப்பார் ஆகி - தாம் மறுமையினகண் இன்பத்தைப் பெற உவப்பாராகி, அறிவின் அருள் புரிந்து சொல்லார் - தம் அறிவினால் பிறாக்கு அருளைச்செய்து விரும்பிச் சொல்லாராய், பிறிதின் உயிர் செகுத்து - பிறிதொன்றினுடைய உயிரை (மறுமையின்பத்துக்குக் காரணமாமென்று அதனைக்) கொன்று, ஊன் துய்த்து - ஊனை உண்டு, ஒம்பார் ஒழுகுதல் - (நல்லாராய் ஒழுகுதலைப்) பாதுகாவாதே இங்ஙனம் ஒழுகும் ஒழுக்கம், தயிர் சிதைத்து-சோற்றுக்குக் கறியாகிய தயிரைச் சிதைத்து, மற்றொன்று அடல் - மற்றொரு கறியாக அடுதலைப்போலும்.

இது உயிர்ப்பலி கொடுத்து உண்டலை விலக்கியது

(க-து) அருள்செய்து பெறலான நன்மையை விட்டு உயிர்ப்பலி கொடுத்துப் பெறலான நன்மையானது, தன்னியல்பில் கறியாகத்தக்க தயிரைச் சிதைத்து மற்றொரு கறியாக அடுதலபோலாம்

314. நன்மை செய்தவர்க்கு உறுதி சூழ்தல்

நன்றொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்க்
கென்றும் உறுதியே சூழ்க. எறிதிரை
சென்றுலாம் சேர்ப்ப! அதுபோல நீர்போயும்
ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில் 275

(ப-பொ). நன்றாக ஒன்றை உணர்ந்தவர் நாழி அரிசியே யாயினும் தருவார்க்கு ஒருநாள் ஒழியாதே உறுதியே நினைக்க. எறிதிரை சென்றுலாம் சேர்ப்பனே! கடலின் நடுவே போயும் ஒன்று இரண்டாம் வாணிகம் அதுபோலவது இல்லை.

(ப-ரை) எறி திரை சென்று உலா(வு)ம் சேர்ப்ப - எறியும் அலைகள் போய் உலாவும் கடற்சேர்ப்பனே! ஒன்று நன்கு அறிபவர்-(ஒருவர் செய்த) ஒரு நன்றியை மறவாதவர், நாழி கொடுப்பவர்க்கு - நாழி அரிசியேயாயினும் தருவாருக்கு, என்றும் - ஒருநாளொழியாமல், உறுதியே சூழ்க - உறுதியே நினைக்க நீர் போயும் - கடலின் நடுவே

போயும், ஒன்று இரண்டாம வாணிகம் - ஒரு பொருள் இரட்டித்த லான லாபத்தைக் கொடுக்கும் வியாபாரம், அதுபோல இல்லை - அது போல வேறில்லை

(க-து). வைத்த முதற்பொருள் இருமடியாகத்தக்க வர்த்தகம், நன்றி செய்தவர்க்கு என்றும் நன்மை நினைத்தலே

345. நன்மை செய்தவா காயினும் அவரைக் காயாமை
தமனென் றிருநாழி ஈத்தவ னல்லால
நமனென்று காயினும தான்காயான் மனனே
அவனிவ னென்றுரைத தெள்ளிமற் றியாரே
நமநெய்யை நக்கு பவர். 35

(ப-பொ). தன்னை உறவென்று தனக்கு இருநாழியாயி னும உதவினவன் தன்னைக் காயு மதனுணையல்லது, நம சுற் றத்தானென் றிகழ்ந்து தனக்கு உதவியவன்றன்னை அவ னிவனென்று இகழ்ந்துரைத்துத் தான் காயல் ஆகாது: தெய்வத்தை ஆட்டிய நெய்யைக் கூசாதே நக்குவார் யாவ ரும் இல்லை. ஆதலால.

(ப-ரை) தமன என்று - தன்னை உறவினனெனறு, இருநாழி - இருநாழியாயினும், ஈத்தவன் - உதவினவன், காயினும் (காய்தல்) அல் லால் - காய்ந்தாலும காயுமவ்வளவலலது, நமன் எனறு எள்ளி - நம் சுற்றத்தான் என்றிகழ்ந்து, அவன் இவன் என்று மன் உரைத்து - (உதவினவனை) அவனிவனென்று மிகவும் உதாசினமாகப் பேசி, தான் காயான் - ஒருவன் காய்தல் ஆகாது நம நெயயை நககுபவர் யார் - தெய்வத்தை முழுக்காட்டி அதன்மேல ஒட்டியுள்ள நெய்யைக கூசா மல் நக்குவார் யாவரு மில்லை. [ஏ—மற்று—ஏ—அசை].

(க-து). தமக்கு நன்மைசெய்யும் தெய்வம் தம்மை ஒறுத்தாலும், அதனை முழுக்காட்டி அதன்மேல் ஒட்டியுள்ள நெய்யைக் கூசாமல் நக்கார் தமக்கு நன்மை செய்தவர் தம்மைக் காய்ந்தாலும், தாம் அவரை இகழ்ந்து காயார்

346. உபகாரத்துக்கு அபகாரம்

நாடி நமரென்று நன்குபுறந் தந்தாரைக்
கேடு பிறரோடு சூழ்தல், கிளர்மணி
நீடுகல் வெற்ப! நினைப்பின்றித் தாமிருந்த
கோடு குறைத்து விடல் 81

(ப-பொ). ஆராய்ந்து நமக்கு இவர் நமராவரென்று மதித்து மிகவும் தம்மைப் புறந்தந்தாரைப் பிறரோடு கேடு சூழ்தல், கிளர்மணி நீடுகல வெற்பனே! உணர்வின்றித் தாம ஏறியிருந்த மாக்கொம்பினைக் குறைத்துவிட்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கிளர் - விளங்குதலான, மணி - மணிகள் பொருந்திய, நீடு கல் - நீண்ட பாறைகள் உள்ள, வெற்ப - வெற்பனே! நமர் என்று நாடி - இவர் நம் உறவினரென்று கருதி, நன்கு புறந்தந்தாரை - மிகவும் தம்மைக் காப்பாற்றினவருக்கு, பிறரோடு கேடு சூழல் - அயலவரோடு கூடிக் கேட்டைத் தருவனவற்றைச் செய்ய எண்ணுதலானது, தாம் இருந்த கோடு - தாம் ஏறியிருந்த மரக்கொம்பினை, நினைப்பு இன்றி - உணர்வின்றி, குறைத்துவிடல் வெட்டிவிடுவதனோ டொக்கும்.

(க-து) தான் ஏறியிருந்த மரக்கிளையை நினைவின்றி வெட்டினவன் அங்குநின்றும் விழுந்து அழிவது போல, ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை மறந்து அவருக்கு அபகாரத்தைச் செய்தவன் அழிவடைவது நிச்சயம்.

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்: உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"—திருக்குறள்.

347. நன்மை செய்தவரைப் புறங்கூறுதல்

பண்டினன் என்று தமரையும் தம்மையும்
கொண்ட வகையால் குறைதீர நோக்கியக்கால்,
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பின், அதுதோலவ்
உண்டவில் தீயிடு மாறு.

(ப--பொ). பண்டு இவர் இப்பெற்றியார் என்று தம சுற்றத்தாரையும் தம்மையும் மனத்தின மதித்துக்கொண்ட வகைக்குத் தக்கபடியான் தம் வறுமை தீரச் சிலரைச் சிலர் நோக்கினால், அந்நோக்கப்பட்டவர்கள் அந்நோக்கினாருடைய பகைவருடனே ஒன்றிப் புறங்கூறின் அதுவன்றோ தாம் உண்ட இல்லைத் தீயிடு மாறு.

(ப-ரை) பண்டு - முன், இன்னா என்று - இவர் இச்சிறப்புடையாரென்று, தமரையும் - தம சுற்றத்தாரையும், தமமையும் - தம்மையும், கொண்ட வகையால - மனத்தில் மதித்துக்கொண்ட விதத்துக்கு ஏற்றபடி, குறை தீர - தம் வறுமை தீர, நோக்கியக்கால் - தம்மைச் சிலர் நோக்கினால், விண்டவரோடு ஒன்றி-அவ்வாறு நோக்கப்பட்டவர் (அந் நோக்கினாருடைய) பகைவருடனே இணங்கி, புறன் உரைப்பின - புறங்கூறினால், அஃது - அது, உண்ட அ இல - தாம உண்ட அவ் வீட்டை, தீ இடுமாறு-தீயிடுவதனோ டொக்கும். [ஆல்-அசை]

(க-து). தன்னையும தன் சுற்றத்தாரையும ஆதரித்தவருடைய பகைவரோடு தான் சேர்ந்துகொண்டு அவரைப பழிதூற்றுதல், உணவிட்டவர் வீட்டிலே தீவைப்பது போலாம்

2. உறவினர்

348. அநுதாபம் இல்லாதவர் உறவு

தமக்குற்ற தேயாகத் தமமடைந்தார்க் குற்ற
தெமக்குற்ற தென்றுணரா விட்டக்கால் என்னும?
இமைத்தருவி பொன்வரன்றும ஈர்ங்குன்ற நாட!
உமிக்குற்றுக் கைவருந்து மாறு. 368

(ப--பொ). தம்மை யடைந்தார்க்கு வந்துற்ற துன்பம் அவர் தமக்கு வந்துற்றதாகக் கருதி எமக்கு வந்துற்ற தென்று நினையாமல் இருந்துவிடுவாராகில், அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும? அருவி விளங்கிப் பொன்னைக் கொழிக்கும் ஈரமுடைத்தாகிய குன்றநாடனே! உமியைக் குற்றுக கைவருந்தும நெறியோ டொக்கும்.

(ப-ரை). அருவி இமைத்து பொன் வரன்றும் ஈரம் குன்றம் நாட-அருவி விளங்கிப் பொன்னைக் கொழிக்கும் குளிர்ந்த குன்ற நாடனே! தம் அடைந்தார்க்கு உற்றது-தம்மை யடைந்தார்க்கு வந்துற்ற துன்பம், தமக்கு உற்றதே ஆக-தமக்கு வந்துற்றதாகவே எண்ணி, எமக்கு உற்ற தென்று உணராவிட்டக்கால்-எமக்கு வந்துற்றதென்று ஒருவர் நினையா மல் இருந்துவிடுவாராகில், என் ஆம்-அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால் என்னபயன் உண்டாம்? உமி குற்று கைவருந்தும் ஆறு - உமியைக் குற்றுக் கைவருந்தும் நெறியோ டொக்கும்

(க-து) உற்றார்க்குற்ற துன்பத்தைத் தமக்குற்றதாகக் கொள்ளாத வரோடு உறவாடுதல், உமிக் குற்று ஒரு நன்மையும் பெறாமல் கைசலிப் பதுபோல், ஒரு நன்மையும் பெறாமல் மனஞ்சலிப்பதற்கு இடமாகும்

திரிகடுகத்தில் "வெல்வது வேண்டி" என்னும் பாட்டில் "உமிக் குற்றுக் கைவருந்து வார்" என இப்பழமொழி வருகின்றது

349 வறுமையை உறவினர் தீராவிடத்துச் செய்யத்தக்கது

சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர்
தீர்ந்தாராக் கொண்டு தெளியினும் - தேர்ந்தவர்க்குச்
செல்லாமை காணாக்கால் செல்லுமவாய் என்னுண்டாம்?
எல்லாம்பொய் அட்டூணே வாய் 213

(ப-பொ). தம்மைச் சேர்ந்தா ரொருவரை அவரால் சேர்ந் தொழுகப்பட்டவர் தமக்குத் தீர்ந்த உறவாகக்கொண்டு ஒழு கினாராயினும், ஆராய்ந்து அச்சேர்ந்தவர்க்குச் செல்லாத வறுமையைக் கண்டு தீராக்கால், அவர்க்குச் செல்லுமென்ற மற்றென் உண்டாம்? யாவரும் அட்டுணணும் ஊணுக்கு ஆவன செய்வது மெய், அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(ப-ரை) சேர்ந்தார் ஒருவரை - தம்மைச் சேர்ந்தார் ஒருவரை, சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர்-அவரால் சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர், தீர்ந்தாரா (க)க் கொண்டு தெளியினும்-முடிந்த உறவினராகக்கொண்டு ஒழுகி னாராயினும், தேர்ந்து-ஆராய்ந்து, அவர்க்கு அவருக்கு, செல்லாமை-செல்லாத வறுமையை, காணாக்கால்-கண்டு தீராக்கால், செல்லுமவாய-

அவா செல்லும் நெறி, என் உண்டாம்-வேறு என்ன உண்டாம்? அட்டு ணே வாய்-யாவரும் சமைத்துண்ணும் உணவினுக்கு அவசியமானவை களைச் செய்வதே மெய்: எல்லாம் பொய்-அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(க—து). தீர்ந்த உறவினராகத் தமமைக கொண்ட செல்வர் தமது வறுமையைத தீர்ககாவிட்டால், தாம் செய்யலாவது உணவுபெறுதற கான முயற்சியைத தாமே செய்தலாம். அசசெல்வரால நன்மைபெற முயல்வது வீணே.

350 சுற்றத்தா ரிலக்கணம்

அல்ல லொருவாக் கடைநதக்கால மற்றவாக்கு
நல்ல கிளைகள எனப்படுவார்—நல்ல
வினைமாபின் மற்றதனை நீக்கும அதுவே
மனைமர மாய மருநது 53

(ப—பொ) ஒருவாக்குத துன்பம வநதக்கால அவாககு மிக்க கிளைகள் எனறு சொல்லபபடுகின்றவாகள் நலல செய கை மாபினுலே அததுன்பத்தை நீக்கிய செய்கை, மனையின கண் நின்ற மருநதாய மாததோ டொக்கும.

(ப—ரை). ஒருவாககு அல்லல் அடைந்தக்கால் – ஒருவர்க்குத் துன் பம் வந்தக்கால், அவர்க்கு நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார் - அவர்ககு மிக்க உறவினரென்று சொல்லப்படுகின்றவர், நல்ல வினை மா பின்-நல்ல செய்கை மாபினுலே, அதனை-அத்துன்பத்தை, நீககும்-நீக குதலான, அது-அச்செய்கை, மனை மருந்து ஆய மாம்-மனையின்கண் நின்ற மருந்தாய மாததோ டொக்கும். [மற்று-ஏ–அசை].

(க—து). தன்னை அடைந்தாருடைய நோயைத் தீர்ப்பது மருநது மாத்துக் குரிய தன்மை. அங்ஙனமே தம்மை அடைந்தாருடைய துன பங்களைக் களைதலே சுற்றத்தாருக குரிய இலக்கணம்.

"மருந்தாகித் தப்பா மாத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்"—திருக்குறள்

351. **உதவுவோர் உறவினரே**

மெய்யா உணரிற் பிறர்பிறர்க்குச் செய்வதென்?
மையார் இருங்கூந்தல் பைந்தொடி! எக்காலும்
செய்யா ரெனினும் தமர் செய்வர். பெய்யுமாம்
பெய்யா தெனினு மழை. 109

(ப--பொ). உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின் பிறர்க்குப் பிறர் செய்வது என்னுண்டாம்? மையார்ந்த பெரிய கூந்தலை யும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! எப்பொழுதும் செய்யார் என்று கருதும்படி இருந்தாராயினும் தமராயினோரே தமக்கு ஒன்றைச் செய்வார். தன்பருவத்தில் பெய்த திலலையாயினும் பின்னையும் பெய்வது மழையே. அதுபோல.

(ப—ரை). மை ஆர் இருங் கூந்தல் பைந்தொடி - கருமை ஆர்ந்த பெரிய கூந்தலையும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! மெய்யா உண ரின்-உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின், பிறர்க்கு பிறர் செய்வது என - பிறர்க்குப் பிறர் செய்வது என்னுண்டாம்? மழை பெய்யாது எனினும் பெய்யும்-மழை பருவத்தில் பெய்ததில்லையாயினும் பின்னை யும் பெய்யும் (அதுபோல), எக்காலும் - எப்பொழுதும், செய்யார் எனினும் - செய்யாரென்று எண்ணும்படி இருந்தாராயினும், தமர் - உறவினரே, செய்வர் - தமக்கு ஒன்றைச் செய்வார்.

(க—து). ஒருதவியும் செய்யார்போல தோன்றினும் உறவினர் போல் மற்றவர் உதவிசெய்யார்

352. **உறவினர் பிரியாமல் பொருந்துதல்**

முன்னின்னா ராயினும் மூடும் இடர்வந்தால்
பின்னின்னா ராகிப் பிரியார் ஒருகுடியார்.
பொன்னுச் செயினும் புகாஅர், புனலூர!
துன்னினா ரல்லார் பிறர். 66

(ப--பொ). முன்பு ஒரு காரணத்தால் இன்னாராயினும் தம்மை முழுத்தும் இடர் வந்தால் பின் இன்னாராகிப் பிரி

யாதே பொருநதுவா ஒருகுடிப் பிறந்தார். பொன்னுகப் பிறரைச் செய்யினும் பிறர் தமக்கு ஓரிடா வநதால் அவவிடத்தின் வந்து புகுதார புனலூரனே! ஒருகுடிப் பிறவாதார் துன்னினாரல்லா ஆகலான்.

(ப—ரை) புனல் ஊர - நீாவளம உளள ஊரனே! ஒரு குடியாா ஒரு குடிப்பிறந்தாா, முன இன்னா ஆயினும - முனபு ஒரு காரணத்தால இன்னாராயினும, மூடும இடா வந்தால்-தமமை முழுதநும் துனபம வந்தால், பின் இன்னாராகி பிரியார் - பின இன்னாராகிப் பிரியாமலே பொருந்துவா பிறா துன்னினா் அல்லாா - ஒருகுடிப பிறவாதவா துன்னினாாலலா் ஆதலால, பொனனு செயயினும்-பொனனுகப பிறரைச் செயயினும, புகாா - தமககு ஓரிடா வநதால் பிறா அவ்விடததில் வநது புகுதாா

(க—து) பிறருககு ஒருவா எவவளவு நனமை செயதிருபபினும அவருககுப பேரிடா் வந்தபோது சுற்றததாாபோல் பிறா உதவியாகாா

"பறறறற கணணும பழமைபா ராட்டுதல
சுற்றததாா கணணே யுள" —திருககுறள்

353. உறவினா உரைககும் உறுதியைக் கேட்டல்

உளைய உரைதது விடினும உறுதி
கிளைகளவாய்க கேட்பதே நன்றே.—விளைவயலுள
பூமிதிததுப புட்கலாம பொய்கைப் புனலூர!
தாய்மிதிதத ஆகா முடம. 299

(ப—பொ). தமமை உளைய உரைபபா ராயினும் நமக்கு உறுதியாயினவறறைத் நம கிளைகள்வாய்க் கேட்டுக்கொளவது நன்று. விளைவயலுள பூககளை மிதித்துப புளளினஙகள தமமில் செறியும் பொய்கைப புனலூரனே! தாய் மிதித்தன முடமாகா, ஆதலான.

(ப—ரை) விளை வயலுள - தானியங்கள் விளைகின்ற வயலில், பூமிதிதது - பூக்களை மிதித்து, புள் கலாம்-பறவைகள் தம்மில் செறியும்,

பொய்கை புனல் ஊர - பொய்கைப் புனலூரனே! தாய் மிதித்த - தாய் மிதித்தன, முடம் ஆகா - முடமாகா (ஆதலான), உளைய உரைத்து விடினும் - தம்மை மனம் வருந்த உரைப்பாராயினும், உறுதி தமக்கு உறுதியாயினவற்றை, கிளைகள்வாய் கேட்பது - தமது உறவினரிடம் கேட்டுக்கொள்வது, நன்று - நன்றாகும் [ஏ-ஏ-அசை]

(க—து) தனது நன்மையின் பொருட்டு உறவினர் கடினவார்த்தை சொன்னாலும் தான் அதைக் கேட்டல்வேண்டும்.

பழமொழி —கோழி மிதித்துக் குஞ்சு முடமாகுமா The kick of the dam hurts not the colt

354. உறவினர் செய்வதை உற்றார் செய்க

தன்னை மதித்துத் தமரென்று கொண்டக்கால்
என்ன படினும் அவர்செய்வ செய்வதே.
இன்னொலி வெற்ப! இடரென்னை? துன்னூசி
போம்வழி போகு மிழை. 358

(ப—பொ). ஒருவர் தாம் தன்னை மதித்து எமக்கு இவன் தமனுவா னென்று கொண்டக்கால் எல்லாத் துன்பமும் படினும் அவர் செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதியாவது: இனிய ஓசையை யுடைய வெற்பனே! அதனால் வரும் இடர் என்னை? துன்னூசி போம்வழியே இழையும் போவது. அதுபோல.

(ப—ரை) இன் ஒலி வெற்ப - இனிய ஓசையையுடைய வெற்பனே! துன்னூசி போம் வழி இழை போகும்-தையலூசி போகின்ற வழியே இழையும் போகும் (அதுபோல), தன்னை மதித்து - ஒருவர் தன்னை மதித்து, தமர் என்று கொண்டக்கால் - எமக்கு இவன் உறவினனுவானென்று கொண்டக்கால், என்ன படினும்-எவ்வகை ஆபத்து நேர்ந்தாலும், அவர் செய்வ செய்வதே - உறவினர் செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதியாவது இடர் என்னை - அதனால் வரும் இடர் என்ன உண்டு?

(க—து). தன்னை உறவாக மதித்தவர்க்குத் துன்பம் நேர்ந்தால் அவர்க்குத் தானும் உறவினன்போல் உதவிசெய்வதே நன்று அதனால் இடர் இல்லை

355. நெடுநாள் சேர்ந்துறைதலால் நேரும் துன்பம்

கருவினுட் கொண்டு கலந்தாரும் தம்முள்
ஒருவழி நீடும் உறைதலோ துன்பம்.
பொருகடல தண்சேர்ப்ப' பூந்தா மரைமேல்
திருவொடும் இன்னாது துச்சு. 123

(ப—பொ). தாய் வயிற்றினுள் கருவினுள் தங்கிய பொழுதே தொடங்கிக் கலந்தவர்களும், ஓரிடத்தே தமமுள் நெடு நாள் உறைந்தால, அவ்வுறைவு தமக்குத் துன்பமாம்: பொரு கடல் தண் சேர்ப்பனே' பூந்தாமரைமேல் வாழும திருவோ டாயினும் கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல் இன்னாது ஆதலான.

(ப—ரை). பொரு கடல் தண் சேர்ப்ப - கரையோடு அலைபொருதலான கடலின் குளிர்ந்த சேர்ப்பனே! பூ தாமரைமேல் திருவொடும் அழகிய தாமரைமேல் வாழும் இலகுமியோடாயினும், துச்சு - கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல், இன்னாது - துன்பந்தருவதாம் (ஆதலால்) கருவின் உட்கொண்டு கலந்தாரும்-தாய் வயிற்றினுள் தங்கியபொழுதே தொடங்கிக கலந்தவாகளும், ஒருவழி-ஓரிடத்தே, தம்முள் நீடும் உறைதல் - தம்முள் நெடுநாள் உறைந்தால் அவ்வுறைவு, துன்பம் - தமககுத் துன்பமாம். [ஓ—அசை].

(க—து). சகோதரரும் ஓரிடத்து ஒன்றாய நெடுநாள வசிப்பது துன்பந்தருவதாம்

பழமொழி.—தூர இருந்தால் சேர உறவு.

356. சுற்றத்தாரோடு சூதாட லாகாது

பாரதத் துள்ளும் பணையம்தம தாயமா
ஈரைம் பதின்மரும போரெதிர்ந் தைவரோ
டேதில ராகி இடைவிண்டார். ஆதலால
காதலோ டாடார் கவறு. 52

(ப-பொ). பாரதத்துள்ளும தமமுடைய தாயமே பந்தயமாகக் கொடுத்து ஈரைமபதின்மரும் சூதுபோரை எதிர்ந்து மற்றை ஐவரோடும் பகைவராகி வேறுபட்டு நீங்கினர்கள் ஆதலால் உற்றாரோடு கவறாடார்.

(ப-ரை). பாரதத்துள்ளும் தம் தாயம் பணயமா(க) - பாரதததுள்ளும் தம்முடைய தாயப்பொருளே பந்தயப்பொருளாகக் கொடுத்து, ஈர் ஐம்பதின்மரும் - கௌரவரான நூற்றுவரும், போா எதிர்ந்து - சூதுபோரை எதிர்ந்து, ஐவரோடு - மற்றைப் பஞ்சபாண்டவரோடும், ஏதிலர் ஆகி - பகைவராகி, இடைவிண்டார் - வேறுபட்டு நீங்கினா ஆதலால் - ஆகையாலே, காதலோடு கவறு ஆடாா - உற்றாரோடு சூதாடார்.

(க-து). கௌரவா பாண்டவரோடு சூதாடிப் பகைகொணடு வேறாயினா ஆகையால் உற்றாரோடு சூதாடுத லாகாது

3. அறஞ்செய்தல்

357. செல்வர் அறஞ்செய்து அருளுடைய ராகுதல்

சிறந்த நுகர்ந்தொழுகும செல்வ முடையார்
அறஞ்செய் தருளுடைய ராதல—பிறங்கல்
அமையொடு வேய்கலாம் வெற்ப' அதுவே
சுமையொடு மேல்வைப பாா மாறு. 215

(ப-பொ). புகழுக்கு வேண்டுவன செய்து அதனாலே சிறப்புடையராய்த் தாம் வேண்டிய போகததை நுகர்ந்தொழுகும செல்வமுடையார் அறததையும் செய்து யாவர்மாட்டும் அருளுடைமை பூண்டொழுகுவா ராதல, மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும வெற்பனே' அது வன்றோ பொன்னைச் சுமநதுபோவான் அதற்குமேல பாரமாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்.

(ப-ரை). பிறங்கல் அமையொடு வேய் கலாம் வெற்ப - மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே! சிறந்த -

(கீர்த்திக்கு வேண்டுவன செய்து அதனாலே) சிறப்புடையராய், நுகாந் தொழுகும் - தாம் வேண்டிய போகத்தை நுகர்ந்தொழுகும், செல்வம் உடையார்-செல்வமுடையோர், அறம் செய்து-அறத்தையும் செய்து, அருள உடையராகுதல் அது - யாவரிடத்தும அருளுடைமை பூண டொழுகுவா ராதலாகிய அச்செயகை, சுமையொடு மேல்வைப்பாம ஆறு - பொன்னாகிய சுமையினமேல அதற்கு மேறபாரமாக மாணிக கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும

வேய் - உட்டுளையுள்ள மூங்கில்: இது வடமொழியில் கீசகம எனப்பெறும அமை-கெட்டி மூங்கில். இது வடமொழியில் மஸ்கரம் எனப்பெறும பொன் மறுமையாகவும் மாணிக்கம மோக்ஷமாகவும கொள்ளலாம

(க—து) சீருஞ் சிறப்புமாய வாழ்கின்றவா அறஞ்செய்தலோடு அருள்பூண் டொழுகுதலானது மறுமைக்கு நன்மையோடு மோக்ஷமும் தருவதாகும

''ஆற்ற அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின்" —நாலடியார்.

358 செய்த அறமே எய்ப்பினில் வைப்பாம்

வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி இருபாலும்—அத்தகத்
தக்குழி நோக்கி அறஞ்செய்யின், அஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது. 37

(ப—பொ). தாம தேடிச சேமித்துவைத்த பொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்று கருதற்க; தாம் அப்பொருளை நுகர்ந்தொழுகி இருமைக்கும அழகிதாகத் தகுதியுள்ள இடமபார்த்து அறத்தைச் செய்க. அவ்வறஞ் செய்கையன்றோ தாம் தளர்ந்த காலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவது.

(ப—ரை). வைத்ததனை - தாம் தேடிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்த பொருளை, வைப்பென்று உணரற்க-தமக்குதவும் நிதியென்று எண்ண வேண்டா. அதனை - அந்தப் பொருளை, தாம் துய்த்து வழங்கி -

தாமும் அனுபவித்துப் பிறருக்கும் கொடுத்து, இருபாலும் அத்தக தக்குழி நோக்கி - இருமைகடும் அழகிதாகத தகுதியுள்ள இடம் பார்த்து, அறம் செய்யின - அறம செய்தால், அஃது அன்றோ - அஙஙனம செயவதன்றோ, எயபபினில வைபபு என்பது - தாம் தளர்ந்த காலத்துக தமக்கு உதவும் நிதியெனறு சொலலபபடுவது.

(க-து). தானும் அனுபவித்துச் சற்பாத்திரத்திலே தானஞ்செய்த பொருளே ஒருவனுககு நிக்ஷேபதனமாவது

''அற்றா ரழிபசி தீர்ததல் அஃதொருவன
பெற்றான் பொருளவைப் புழி''—திருககுறள

செல்வத்தைப் பெற்றார சினங்கடிநது செவ்வியராய்ப்
பல்கிளையும வாடாமற பாததுண்டு—நல்ல
தான மறவாத தன்மையரேல் அஃதென்பார
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு.—அறநெறிச்சாரம்

''ஈசனை இலங்கும சுடர்சசோதியை எந்தையை எனககெய்ப்பி னில் வைப்பினை'' என இப்பழமொழி பெரிய திருமொழி 7-ம் பததில் 10-ம் திருமொழி 4-ம் பாசுரத்தில வருகின்றது

359. அறத்தால் மறுமையின்பம் பெறுதல்

மல்லற் பெருஞசெலவம மாண்டவர் பெறறககால்
செல்வுழியும ஏமாப்பச செய்வதாம் --மெல்லியல்
சென்றேசிந் தொலகு நுசுப்பினாய்' பைங்கருமபு
மென்றிருந்து பாகு செயல் 289

(ப-பொ). மாட்சிமை யுடையார் முன்செய்த நல்வினை யால் வளவிய பெரிய செல்வததை இமமையின் கண்ணே பெற்றவிடத்து, மறுமையும் இன்புறும்படி அறததைச செய் வதாவது, மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்தொசிநது வருந் தும் மருங்கையுமை உடையாய்! அழகிய கருமபைத தானும் தின்றுவைத்து மேலும் பயன்படும பாகைச் செய்வதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) மெல் இயல் சென்று ஓசிந்து ஒல்கும் நுசுப்பினாய் - மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்து துவண்டு சிறிதான இடையையு முடையாய்! மாண்டவர்-மாட்சிமையுடையவா, மல்லல் பெருஞ்செலவம் பெற்றககால் - வளமான பெருஞ செல்வததை (இம்மையில்) பெற்றவிடதது, செல்வுழியும் - மறுமையிலும், எமாப்ப - இன்புறும படி, செய்வது - அறததைச் செய்வது, பைஙகருமபு மென்றிருந்து பாகுசெயல் ஆம - அழகிய கருமபைத தானும தின்றுவைதது மேலும் பயன்படும் பாகைச செய்வதனோ டொககும.

(க-து) கரும்பு இப்பொழுது தின்பதற்கும ஆகும: பாகாகக காய்ச்சிவைததால பினனால உண்பதற்கும ஆகும அஙஙனமே, செலவம் இம்மையின்பம் பெறுதற்கும் ஆகும அறஞசெயதால் மறுமையின்பம் பெறுதற்கும ஆகும.

ஆற்ற முடியா தெனினுநதா மாறறுவாா
மாற்றாா மறுமைகாண் பாா" —அறநெறிசசாரம்

360. அறம் இம்மைப்புகழும் மறுமையின்பமும் தரும்

ஈனுலகத தாயின இசைபெறூஉம அஃதிறந
தேனுலகத் தாயின இனிததூஉம —தாரொருவன்.
நாள்வாயும நலலறஞ செய்வாற கிரணடுலகும
வேளவாய் கவட்டை நெறி 6

(ப-பொ). இவ்வுலகின திறதது ஆராய்வோமாயின் புகழைப் பெறும. புகழைத தவிர மறுமையுலகின் திறத்து ஆராய்வோமாயின் மறுமையுலகமும இனிதாம். ஆதலால நாள்தோறும் நல்லறம செய்யும் ஒருவற்கு இரண்டுலகமும கவட்டை நெறியின்கண் உளவாகிய கல்யாணஙகள் போலும்.

(ப-கை). ஒருவன் தான் - தினம் நல்லறம் செய்வா னொருவன், ஈனுலகததாயின் - இவவுலகததிலாயின், இசைபெறும் - புகழைப பெறுவான்: அஃது இறந்து-புகழைத தவிர, ஏனுலகத்தாயின்-மறுமையுலகத்திலாயின், அது உம் இனிது - மறுமையுலகும் இனிதாகும் (ஆதலால்), நாள்வாயும் நல்லறம் செய்வாற்கு - நாள்தோறும் நல்லறம்

செய்யுமவனுக்கு, இரண்டு உலகும் - இரண்டுலகமும், கவட்டை நெறி வாய் வேள் - கவட்டை நெறியில் உளவாகிய கல்யாணங்கள் போலும்

ஏனுலகம் - இ + உலகம் ஏனுலகம் - (ஏனை + உலகம்) - இவ்வுலகமல்லாத ஏனையுலகம்-மறுமையுலகம். இரண்டுலகும வேள்வாய் கவட்டைநெறி என்பதற்கு இரண்டுலகும் கல்யாணங்கள் நடக்கும் கவட்டை நெறிபோலும் எனவும் கொள்ளலாம்

(க—து) வழிப்பட்டவன், கவட்டை வழியில் நடக்கும் கல்யாணங்களில் விருந்துண்டு சுகிப்பதுபோல, அறவழிப்பட்டவன் இம்மையிலும் புகழுடைவான் மறுமையிலும் இன்புறுவான்

361. இறக்குமுன்னே அறஞ்செய்க

மாய்வதன் முன்னே வகைப்பட்ட நல்வினையை
ஆய்வின்றிச் செய்யாதார், பின்னை வழிநினைந்து
நோய்காண் பொழுதின் அறஞ்செய்வாக் காணுமை,
நாய்காணின் கற்காணு வாறு. 261

(ப—பொ) தமக்கிட்ட நாள் மாய்வதன்முன்னே கூறுபாட்டையுடைய புண்ணியத்தை இன்னநாள் செய்வேமென்று விசாரியாமல் கையில் சிறிது பொருள் பெற்ற பொழுதே செய்யாதார், பின்பே செய்வேமென்று நினைந்திருந்து, தமக்கு ஒரு நோய் இறுதியாகி வந்துற்ற பொழுதே அறஞ்செய்யக் கருதி, தம்பொருளைக் கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவர் சொன்ன வகையே அறஞ்செய்வாரைப் பெறுமை, நாய்கண்ட பொழுது கல் காணுதவாறு போலும்.

(ப—ரை). மாய்வதன் முன்னே - இறப்பதன் முன்னே, வகைப்பட்ட - பலவகைப்பட்ட, நல்வினையை - புண்ணியத்தை, ஆய்வு இன்றி-இன்ன காலத்தில் செய்வோமென்று விசாரியாமல், பின்னை

வழி நினைந்து - பின்பே செய்வோமென்று நினைத்திருந்து, செய்யாதார் - கையில் பொருள் பெற்றபோதே செயயாதவர், நோய் காண் பொழுதின் - தமக்கு ஒருநோய் இறுதியாகி வந்துற்றபோதே, அறம் செய்வார் காணமை-(அறஞ்செய்ய நினைததுத தம்பொருளைக கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவ்விதம்) அறஞ்செய்வாரைப பெறாமை, நாய் காணின் கல் காணா ஆறு - நாய் கணடபொழுது கலலைக் காணாத விதம்போலும்

"அறம்புரிந தாற்றுவ செய்யாது நாளும
உறங்குதல் காரணம என்னை?—மறந்தொருவன்
நாட்டு விடககூர்தி அசசிறுங காலததுக
கூட்டுந் திறமின்மை யால்"—அறநெறிசசாரம

பழமொழி—நாயைக கண்டால் கல்லைக காணோம, கல்லைக கண்டால் நாயைக் காணோம பிள்ளையாரைக கண்டால் தேங்காயைக காணோம், தேங்காயைக கண்டால் பிள்ளையாரைக் காணோம்

362. உடையானை அறஞ்செய்யத் தூண்டேதல்

தக்கமில் செய்கைப பொருளபெற்றால், அப்பொருள்
தொக்க வகையும முதலும அதுவானல்,
மிக்க வகையால் அறஞ்செய் கெனவெகுடல்,
அக்காரம் பாலசெருக்கும ஆறு 199

(ப—பொ). நிலையில்லாத செய்கையையுடைய பொருள் தமக்கு வந்து கிடைத்தால், அப்பொருள் தமக்குத் திரண்ட திறத்தின் அருமையும் அதுவானல், அப்பொருள் தமக்குத் தொகுதற்குக் காரணமும் அவ்வறமானல், மிக்க தன்மையால் அறத்தைச் செய் எனவெகுடல், அக்காரத்தையும பாலையும் செருக்கிக்காலு மதனோடொக்கும்.

(ப—ரை). தக்கம் இல் செய்கை பொருள் பெற்றால்-நிலையில்லாத செய்கையையுடைய செல்வத்தை ஒருவன் அடைந்தால், அ பொருள் தொக்க வகையும் - அச்செல்வம் தன்னிடம் திரண்ட காரியமும், முதலும் - காரணமும், அதுவானல் - அவ்வறமேயானல், அறம் -

அறத்தை, மிக்க வகையால் - சிறந்த விதங்களால், செய்க என - செய்கவென்று, வெகுடல் - கோபித்துத் தூண்டுதல், அக்காரம் பால்- சர்க்கரையையும் பாலையும், செருக்கும் ஆறு - மயங்கிச் சொரியும் விதத்தை ஒக்கும்

அறத்தைச் சுட்டிநின்ற 'அது' முன் வந்தது, செய்யுளாதலின்

(க-து). அறம் காரணமாகச் செல்வம் நிரம்பப்பெற்றவன் தானே அறஞ்செய்வான். அவனை அறஞ்செய்யும்படி தூண்டுவது அக்கார மும் பாலும் சேர்ந்தது போலும்

363. நல்லோர் மற்றவரை அறநெறிப் படுத்தல்

உலப்பி லுலகத் துறுதியை நோக்கிக்
குலைத்தடக்கி நல்லறம் கொள்ளாக் கொளுத்தல்,
மலைத்தழு துண்ணுக் குழவியைத் தாயர்
அலைத்துப்பால் பெய்து விடல். 212

(ப-பொ). முடிவில்லாத உலகத்தின்கண் உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி நல்லறம் கொள்ளாதாரைக் குலைத்தடக்கி நல்லறத்தை அவர்க்கு நல்லார் கொளுத்துதல், மாறுபட் டழுதுண்ணுத குழவியைத் தாயர் ஒறுத்துப் பால் ஊட்டிய தனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). உலப்பு இல் உலகத்து-முடிவில்லாத உலகத்தின்கண், உறுதியை நோக்கி - உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி, நல்லறம் கொள்ளாா - நல்ல அறநெறியை அடையாதவரை, குலைத்து அடக்கி- (நல்லார்) அந்நிலையினின்றும் பிரித்து அறநெறியில் சேர்த்து, கொளுத்தல் - அவரை நல்லறத்தை அடையும்படி செய்தலானது, மலைத்து அழுது உண்ணு (த) குழவியை-மாறுபட்டழுது முலையுண் ணுத குழந்தையை, தாயா அலைத்து பால் பெய்துவிடல் - தாயார் வருத்திப் பாலை ஊட்டுதலோ டொக்கும்

(க-து). தாய்மார் குழந்தைகளை வருத்திப் பாலூட்டுதல் போல, நல்லோர் மற்றவரை வற்புறுத்தி அறநெறியில் சேர்ப்பர்.

364. பொருளை அறத்துறையில் செலவிடுதல்

அறஞ்செய் பவர்க்கும் அறவுழி நோக்கித்
திறநதெரிந்து செய்தக்கால் செல்வுழி நன்றும்.
புறஞ்செய்யச் செல்வம் பெருகும அறஞ்செய்ய
அல்லவை நீங்கி விடும். 159

(ப—பொ). அறத்தைச் செய்பவர்க்கும், அறத்தைச் செய் யுமிடத்தைப் பார்தது வேறுபாடு தெரிநது செய்தக்கால, செல்லும் மறுமையுலகத்தின்கண் மிகவும நன்றும்: செல்வத திக்கு வேண்டும் அரண் செய்யச செலவம பெருகுவதுபோல, அறத்தைச் செய்யப் பாவங்கள நீஙகும் ஆதலான்.

(ப—ரை) புறம்செயய - வேண்டிய பாதுகாப்பைச் செய்ய, செல் வம் பெருகும்-செல்வம் வளரும் அறம செய்ய - அறத்தைச் செய்ய, அல்லவை நீங்கிவிடும் - பாவங்கள் நீங்கிப்போம் (ஆதலால), அறம செய்பவாக்கும்-அறத்தைச் செய்பவர்கரும், அறம் உழிநோக்கி - அறத தைச் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்து, திறம் தெரிந்து செய்தக்கால் - வேறு பாடு தெரிந்து செய்தால், செல்வுழி நன்றும்-செல்லும் மறுமையுலகத தில் நன்மை உண்டாகும.

(க—து) பாதுகாத்தல் செய்தால் கள்வர் பயம் இன்றிச் செல்வம் பெருகும்: சௌககியம் உண்டாகும் செல்வததை அறத்துறையில் செலவிட்டால் பாவம் நீங்கிப் புண்ணியம் பெருகும் மறுமையுலகில் நன்மை உண்டாம்

365. ஆற்றுந் துணையும் அறஞ்செய்தல்.

தோற்றம் அரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
ஆற்றுந் துணையும் அறஞ்செய்க.—மாற்றின்றி
அஞ்சும் பிணிமூப் பருங்கூற் றுடனியைந்து
துஞ்ச வருமே துயக்கு. 137

(ப—பொ). தோற்றுதற் கரிதாய மக்கட்பிறப்புப் பெற்றத னாலே தமக்கு இயலுமளவும் நல்லறத்தைச் செய்க. தடை யின்றி அஞ்சப்படும் பிணியும் மூப்பும் அருங்கூற்றுடனே

கூடிக தனக்கு அறிவு திரிவாகிய மயக்கத்தான இறந்துபட வரும.

(ப—ரை) அஞ்சும பிணி மூப்பு - அஞ்சப்படும் நோயும் மூப்பும், அருங் கூற்றுடன் இயைந்து-தடுத்தற்கரிய யமனோடு சேர்ந்து, துயக்கு-(தனக்கு அறிவு மாறுதலாகிய) மயக்கத்தால, மாற்றின்றி-தடையின்றி, துஞ்சவரும் - இறக்குமபடி நேரிடும (ஆதலால), தோற்றம் அரிதாய மக்கட்பிறப்பினால்-தோற்றுதற கரிதாகிய மக்கட்பிறப்பைப் பெற்றதனால், அறம்-நல்லறத்தை, ஆற்றம் துணையும் செய்க-தமக்குக கூடிய அளவு செய்க

"அரும்பெறல் யாக்கையைப பெற்ற பயத்தால,
பெருமபயனும் ஆற்றவே கொள்க" —நாலடியார்

"ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாம செயல "— திருக்குறள்.

"மூப்பொடு நீபபிணி முனனுூீஇப பின்வநது
கூற்ற வரசன குறுமபெறியும —ஆற்ற
அறவரண மாராய்ந தடையினஂ தல்லால்
பிறவரண மில்லை உயிர்க்கு".—அறநெறிச்சாரம்

366. **இடை தவிர்தலின்றி அறஞ்செய்தல்**

பட்ட வகையால் பலரும வருந்தாமல்
கட்டுடைத தாகக் கருதிய நல்லறம்
முட்டுடைத தாகி இடைதவிர்நது வீழ்தலின்
நட்டாற் றுதலே நன்று. 197

(ப—பொ). உண்மையாகிய வகையால் பலரும் வருந்தா வகை வரம்புடைத்தாகத் தமமால் கருதிச் செய்தொழுகுகின்ற நல்லறத்தை இடையூறுடைததாக நடுவே தவிர்ந்து தான் நீங்குமதனின் செய்யை நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே நன்று.

(ப—ரை). பட்ட வகையால் - உண்மையாகிய வகையால், பலரும் வருந்தாமல் - பலரும் வருந்தாதபடி, கட்டுடைத்தாக கருதிய நல்லறம்—

வரம்புடையதாகத் தான் கருதிச் செய்தொழுகும் நல்லறத்தை, முட்டு உடைத்தாக-இடையூறு உடையதாக, இடை தவிர்ந்து-நடுவே தவிர்ந்து, வீழ்தலின்-தான் நீங்குவதைக் காட்டிலும், நட்டு அருறுதலே-வயலில் நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே, நன்று-நன்றாம்.

(க—து). பயிரை நட்டால் அதனை இடையில் உலரவிடாமல போற்றி விளைப்பதே தகுதி ஒரு நல்ல தருமத்தைத் தொடங்கினால் அதனை இடையில் தவிரவிடாமல் கடைபோக முடிப்பதே தகுதி.

367. சிலநாளாயினும் சிறந்த வழிகளில் அறஞ்செய்தல்

பலநாளும் ஆற்றா ரெனினும அறததைச
சிலநா ள சிறந்தவற்றுற செய்க.—கலைதாங்கி
நைவது போலும் நுசுப்பினாய்! நல்லறம்
செய்வது செய்யாது கேள. 134

(ப—பொ). அறஞ்செய்யப் பலநாளும் ஆற்றாரெனினும் மிக்க அறத்தைச் சிலநாளாயினும செய்க. மேகலை தாஙகி இறுவதுபோலும் நுசுப்பினை உடையாய்! தான் செய்த நல்லறம்.செய்வது தன் சுற்கேளும் செய்யாது.

(ப—ரை). கலைதாங்கி - மேகலை தாங்கி, நைவது போலும்-இறுவது போலும், நுசுப்பினாய் - இடையையுடையாய்! நல்லறம் செய்வது-தான் செய்த நல்லறம் செய்யும் நன்மையை, கேள செய்யாது - தன் சுற்றத்தாரும் செய்யார். (ஆதலால்), அறததை-அறததை, பலநாளும் ஆற்றார் எனினும-பலநாளும செய்யாரெனினும், சில நாள்-சில நாளா யினும், சிறந்தவற்றால் - சிறந்த வழிகளால, செய்க-செய்யக்கடவா

(க—து). அறத்தால் உளதாகும் நன்மை சுற்றததாராலும் உளதா காது. ஆகையால் பலநாள் செய்யாவிடினும் சிலநாளாயினும சிறந்த அறம் செய்க.

368. பொருளைக் காத்தலைவிட அறஞ்செய்தல் நன்று

நோக்கி யிருந்தார் இமைக்கும் அளவின்கண்
நோக்கப் படினும் உணங்கலைப் புட்கவரும்.
போற்றிப் புறந்தந் தகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும
காப்பாரிற் பார்ப்பார் மிகும. 259

(ப-பொ). உணங்கலை நோக்கியிருந்தார் இமைக்கும் அளவில், ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், பறவைகள் உணங்கலைக் கவருமதுபோல், பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் காத்திருப்பாரில் அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பார் பலர்.

(ப-ரை). உணங்கலை நோக்கியிருந்தார் - வெய்யிலில் காயும் பண்டங்களை நோக்கியிருந்தவர், இமைக்கும் அளவின்கண் - கண்ணிமை கொட்டும் அளவிலே, புள்-பறவைகள், நோக்கப்படினும் - ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், கவரும்-காயும் பண்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லும் (அதுபோல்), போற்றி புறந்தந்து அகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் - பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒளிரிய பொருளுக்கும், காப்பாரின் - காத்திருப்பாரைவிட, பார்ப்பார் - அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பவர், மிகும் - மிகப்பலராவர்.

ஆதலால் அறஞ்செய்துவிடுதல் நன்று என்றவாறும்.

"விழித்திருக்க மிண்டையைக் கொள்வான்" என்பது ஒரு பழமொழி — இதனை நச்சினார்க்கினியர் 8-வது முல்லைக் கலியில் காட்டியிருக்கின்றனர், "கட்குத்திக் கள்வன்" என்பதை விளக்குமிடத்து.

369. பொருளைப் போற்றாது தக்க வழியில் அறஞ்செய்தல்

இன்றி யமையா இருமுது மக்களைப் [வோ?
பொன்றினமை கண்டும் பொருள்பொருளாக் கொள்ப
ஒன்றும் வகையான் அறஞ்செய்க. ஊர்ந்துருளின்
குன்று வழியடுப்ப தில். 303

(ப-பொ). தம்மையின்றி உயிர்வாழாத தாயும் தந்தையும் இறந்துபோயினமை கண்டுவைத்தும் பொருளைப் பொருளாக மனத்தில் கொள்வரோ? தமக்குப் பொருந்திய வகையால் அறத்தைச் செய்க. மலை ஊர்ந்துருளுமாயின் அதனை உருளும் வழியின்கண் அடையடுக்கலாவது ஒன்றில்லை. [அது

போலத் தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொரு ளால் தடுக்க இயலாது].

(ப—ரை) இன்றியமையா இருமுதுமக்கள் - தம்மையின்றி உயிர் வாழாத தாயும் தந்தையும், பொன்றினமை ஐ கண்டும் - இறந்தமையைக் கண்டுவைத்தும், பொருள் - பொருளை, பொருளா(க) - பொருளாக, கொள்பவோ - மனத்தில் கொளவரோ? ஒன்றும் வகையான் - பொருந் திய வகையால், அறம் செயக - அறத்தைச் செய்க. குன்று ஊர்ந்து உருளின் - மலை நகர்ந்து உருளுமாயின், வழி அடுப்பது இல் - அஃ துருளும் வழியின்கண் அடை அடுக்கலாவதொன் றில்லை. (அது போலத் தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொருளால் இறப் பைத் தடுப்பது முடியாது)

(க—து) மலை உருண்டால் அதைத் தவிர்க்கத்தக்க பொருள் இல்லை. தாய் தந்தையா இறந்தபோது தம்முடைய பொருளால் அவர்களை இறவாமல் தடுப்பது முடியாமற்போயிற்று தாம இறக்கும் பொழுதும் தம்முடைய பொருளால் இறவாதபடி தடுப்பது முடியாது. ஆகையால அப்படிப்பட்ட பொருளைப் போற்றாது தக்க வழியில் அறஞ்செய்க

370. அருளோடு படாத அறம்

அறமுக நோக்கி அறத்திற் கருளுடைமை
முற்ற அறிந்தார் முதலறிந்தார்.—தெற்ற
முதல்விட் டஃதொழிந்தோர் ஓம்பா வொழுக்கம்,
முயல்விட்டுக் காக்கை தினல். 141

(ப—பொ). அறத்திற்குப் பண்பாவது அருள் என்று அத் தன்மைத்தாக ஆராய்ந்து நிரம்ப அறிந்தார், அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய் தொழுகுவார். தெளிய அறத் திற்குக் காரணமாகிய அருளைப் பிறரால் விட்டு, அதனோடு கூடி அறத்தையொழிந்தாருடைய பாதுகாவாத கொடையா ளர் அறவொழுக்கத்தைச் செய்தல், முயலைவிட்டுக் காக்கை யைத் தின்னுமதனோ டொக்கும்.

(ப—ரை) அறததிற்கு அருளுடைமை அற்ருக நோக்கி-அறத்திற்குக காரணமாவது அருளுடைமையென்று அததன்மைத்தாக ஆராய்ந்து, முற்ற அறிந்தார் - நிரம்ப அறிநதவா, முதல் அறிந்தார் - அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய்தொழுகுவாா தெற்ற - தெளிய, முதல் விட்டு - அறததிற்குக் காரணமாகிய அருளை விட்டு, அஃதொழிந்தோா - அதனேடுகூட அறததை ஒழிந்தாருடைய, ஓம்பா ஒழுக்கம்-பாதுகாவாத ஒழுககம, முயல் விட்டு-முயலைவிட்டு, காக்கை தினல் - காக்கையைத் தின்னுமதனே டொககும

(க—து) அறததுக்கு அருள் காரணமாதலால் அருளோடுகூடி அறஞ்செய்யாமல வேறுகாரணம் பற்றிச் செய்பவா அறப்பயனை அடையார்.

அப்பா தேவாரத்தில்,

"என்பிருததி நரமபுதோல் புகப்பெய்திட்
டென்னையோா உருவமாககி
இன்பிருசதி முனபிருநத வினைதீர்ததிட்
டெனனுள்ளங் கோயிலாககி
அன்பிருததி அடியேனைக கூழாட்கொண்
டருளசெய்த ஆரூரர்தம்
முன்பிருககும விதியின்றி முயலவிட்டுக
காக்கைப்பின் போனவாறே"

என இப்பழமொழி வருகின்றது

371. அறநெறியிலும் தவநெறியிலும் படிற்றொழுக்கம்

இம்மைத தவமும் அறமும எனவிரண்டும
தம்மை யுடையாா அவற்றைச சலமொழுகல்,
இம்மைப பழியேயு மன்றி, மறுமையும்
தம்மைத்தீாம் ஆர்க்குங் கயிறு. 346

(ப—பொ). தமமை வீட்டின்கண்ணே செலுததுதற்குத் தக்க தகுதியையுடையார் இப்பிறபபின்கண்ணே தாம் செய்யும் தவநெறியும் அறநெறியு மாகியவற்றைப் படிறுபட ஒழு

குதல், இம்மையின்கண் விளையும பழியை ஆக்குதலேயன்றி, மறுமையின் கண்ணும தம்மைப் பிறபபின்கணணே கட்டப் பட்ட கயிறும.

(ப--ரை) தம்மையுடையாா - தம்மை வீட்டின்கண்ணே செலுத் தத்தகக தகுதியை உடையார், இம்மை தவமும அறமும் என இரண் டும் - இப்பிறப்பின் கண்ணே தாமசெயயும தவநெறியும் அறநெறியு மாகியவற்றை, சலம் ஒழுகுதல - பொய்பட ஒழுகுதலானது, இம்மை ஏயும் பழி அன்றி - இம்மையின்கண் விளையும் பழியை யாக்குதலே யன்றி, மறுமையும்-மறுமைககண்ணும், தாம் தமமை ஆர்க்கும் கயிறு - தாம் தம்மைப் பிறப்பின்கண்ணே பந்திககும் கயிற்றை ஆககுதலுமாம்.

(க—து) வீடு பெறுதலான தகுதியுள்ளவாகள் தவநெறியிலும அற நெறியிலும் வஞ்சகமாக ஒழுகுதலானது, இம்மையில் பழியும மறுமை யில் பிறப்பும அடைவதற்குக் காரணமாகும.

"பற்றற்றே மெனபாா படிற்றொழுககம் எற்றெற்றென்
றேதம் பலவும் தரும்."—திருககுறள

4. ஈகை

372. சிறிய பொருள் கொடுத்துப் பெரிய பேறு பெறுதல்

சிறிய பொருள்கொடுததுச செய்த வினையால்
பெரிய பொருளகருது வாரே—விரிபூ
விராஅம் புனலூர! வேண்டயிரை யிட்டு
வராஅல் வாங்கு பவர். 302

(ப—பொ). ஒருவர்க்குச சிறிய பொருளைக் கொடுத்துச் செய்த லுண்டாகிய கருமத்தாலே மறுமைக்குப் பெரிய பொருளையும் பெறுந தன்மையைக் கருதுவார், முகையவிழ் ந்த பல பூவும் விரவும் புனலையுடைய ஊரனே! விரும்பத்தக்க அயிரையை இரையாகக் கோத்துப் போகட்டுத் தூண்டி லானே வராலை வாங்குமவரோ டொப்பர்.

(ப—ரை). விரி பூ - மலர்ந்த பல பூவும, விரா(வு)ம் - கலந்துள்ள, புனல் ஊர - புனலையுடைய ஊரனே! சிறிய பொருள் கொடுத்து - ஒருவருக்குச் சிறிய பொருளைக் கொடுத்து, செய்த வினையால்-சம்பாதித்த நல்வினையாலே, பெரிய பொருள் கருதுவாரே - மறுமையில் பெறலான பெரும்பேற்றைக் கருதுவோரே, வேண்டு அயிரை இட்டு- விரும்பப்படும் அயிரையென்னும் சிறிய மீனைத தூண்டிலில் இரையாகக் கோததுப்போட்டு, வரால் - வரால் என்னும் பெரிய மீனை, வாங்குபவா - பிடிப்பவரோ டொப்பா

(க—து) பெரிய மீனைப் பிடிக்க விரும்புவோர் சிறிய மீனை இரையாக இடுவர் மறுமையில் பெரிய பேறு பெறவிரும்புவோர் இம்மையில் ஏழைகளுக்குப் பொருளைக் கொடுப்பா. சிறிய மீனால் பெரிய மீன் கிடைப்பதுபோல் சிறிய பொருளால் பெரிய பேற்றைப் பெறலாம்.

பழமொழி.—கெண்டையைப் போட்டு வராலை வலிக்கவேண்டும் Venture a small fish to catch a great one. You may lose a fly to catch a trout

373. வறியவர்க் கீதல்

கரப்புடையார் வைதத, கடையும் உதவா;
துரப்புடை மன்னர்க்கே துப்புரவ தல்லால்.
இரப்பிடுமபை மிக்கார்க குதவலொன் றீதல்
சுரத்திடைப் பெய்த பெயல் 169

(ப—பொ). பகைவரைத் துரக்கும் துரப்பையுடைய அரசர்க்கே உதவுவதன்றி, பிறர்க்கு இல்லை யென்று காக்கும் கரப்புடையார் வைத்த பொருளகள், பின்பும் தமக்கு உதவமாட்டா. இடும்பை மிக்கார் இடும்பைக்கு உதவ ஒரு பொருளை ஈதல், வெயிலாற் சுடப்பட்ட வெஞ்சுரத்தின் கண்ணே மிகவும் மழை பெய்ததனை டொக்கும.

(ப—ரை) கரப்பு உடையார் - பிறருக்கு இல்லையென்று மறைத்து வைப்பவர், வைத்த - தேடிவைத்த பொருள்கள், துரப்பு உடை மன்-

னர்க்கே - பகைவரைத் துரத்தும் துரப்புடைய அரசர்க்கே, துப்புரவு-உதவுவனவாம் அது அல்லால் - அதுவன்றி, கடையும் - இறுதிக் காலத்திலும், உதவா - தமக்கு உதவுவன ஆகா; நிரப்பு இடும்பை மிக்கார்க்கு - வறுமையால் துன்பம் மிக்கவர்க்கு, உதவ - உதவியாம்படி, ஒன்று ஈதல் - ஒரு பொருளைக் கொடுத்தல், சுரத்திடை பெய்த பெயல் - வெயிலால் சுடப்பட்ட வெஞ்சுரத்தின்கண் மிகவும் மழை பெய்ததனோடொக்கும்.

(க-து). ஏழைகளுக்குக் கொடாமல் மறைத்துவைத்த பொருள்கள் கடைசியாய் அரசர்க்கே உதவுவனவாம்; வைத்தவர்க்கு உதவியாவ தில்லை. ஏழைகளுக்குக் கொடுத்த பொருள் பாலைவனத்தில் பெய்த மழைபோல நன்மையைச் செய்யும்.

'வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை."—திருக்குறள்.

"உலர்ந்த பாலைவனத்தில் பெய்யும் மழைபோலவும், பசியுடையானுக்குக் கொடுக்கும் உணவுபோலவும், தரித்திரனுக்குக் கொடுக்கும் கொடையே பயனுடையது"—மஹாபாரதம்.

374. பாத்திர மறிந்து கொடுத்தல்

பல்லாண்டு மீண்டிப் பழுதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் தெரிந்து வழங்குங்கால்---வல்லே
வளநெடிது கொண்ட தறாஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர். 380

(ப-பொ). பலவாண்டும் ஈண்டிப் பலன்படாதே பழுதாய்க் கிடந்த பொருளினைக் கொடுக்கவல்லவன் அறந்தெரிந்து வழங்குங்கால், அதனான் வரும் ஆக்கம் நெடிதாகக் கொண்டு கடிதாக அறாது, நெடிதாகக் கொண்டு நிறைந்த குளம் நீரறாத வாறுபோல.

(ப-ரை). நெடிது கொண்டது குளம் நீர் அறுமோ - நெடிதாகக் கொண்டு நிறைந்த குளம் நீர் வற்றாதவாறுபோல, பல் ஆண்டும் ஈண்டி-பல வருஷ காலமும் சேர்தலாகி, பழுதாய் கிடந்தது - பலன்படாமல்

பழுதாய்க் கிடந்த பொருளினை, வல்லான் - கொடுக்க வல்லவன், தெரிந்து வழங்குங்கால் - பாத்திரமறிந்து கொடுக்கும்போது, வளம் வல்லே அறாது நெடிதுகொண்டது (ஆம்) - அதனால் வரும ஆக்கம் விரைவில் நீங்காது நீடித்து நிற்பதாம்

(க--து) பெரிதாய் நீர்நிறைந்துள்ள குளத்தை நிலவளத்துக் கேற்றபடி இறைத்துவந்தால் நல்ல விளைவை விளைவிக்கலாம்: அக் குளமும் சீக்கிரத்தில வற்றாது அங்ஙனமே நெடுங்காலமாய் வளர்ந்து வீணாய்க்கிடந்த செல்வத்தைப் பாத்திரமறிந்து கொடுத்துவந்தால் அதிக நன்மை உண்டாகும் அச்செல்வமும சீக்கிரத்தில் வற்றாது

375 குறிப்பறிந்து கொடுத்தல்

நினைத்த திதுவென்ற நீர்மையை நோக்கி
மனத்த தறிந்தீவார் மாண்டார்.—புனத்த
குடிஞை யிரட்டும குளிர்வரை நாட!
கடிஞையிற் கல்லிடுவா ரில் 246

(ப--பொ). இவன் குறித்துவந்த திதுவென்று அவன் வந்த நீர்மையைப் பார்த்துக் குறித்து வந்தபொருளை முகத்தால் அறிந்து கொடுப்பார் அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டார்: புனத் திடத்துக் கூகை கூப்பிடும குளிர்ந்த மலைமேல உண்டாகிய நாடனே! ஒருவன் பிச்சையேற்கும பாத்திரத்தில அவன் இரந்த பொருளை இடுவ தொழிந்து கல்லையிடுவார் இல்லை, ஆதலால்.

(ப--ரை) புனத்த குடிஞை இரட்டும குளிர் வரை நாட - புனத் திடத்துக் கோட்டான் கூப்பிடும குளிர்ந்த மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! கடிஞையில் கல் இடுவார் இல் - ஒருவன் பிச்சையேற்கும் பாத்திரத்தில் அவன் இரந்த பொருளை இடுவதல்லது கல்லை இடுவார் இல்லை (ஆதலால்), நினைத்தது இது என்று - இவன் குறித்து வந்தது இதுவென்று, அ நீர்மையை நோக்கி - அவன் வந்த தன்மை யைப் பார்த்து, மனத்தது அறிந்து - மனத்தில் குறித்துவந்த பொருளை

முகத்தால் அறிந்து, ஈவார் - கொடுப்பர், மாண்டார் - அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டவர்.

(க-து). குறிப்பறிந்து கொடுப்பவரே அறிவாற் சிறந்தவர்.

376. பிறர் துன்பம் நீக்க வல்லவர்

கூஉய்க் கொடுப்பதொன் றில்லெனினும் சார்ந்தார்க்குத
தூஉய்ப் பயின்றாரே துன்பந் துடைக்கிற்பார்.
வாய்ப்பத்தான் வாடியக் கண்ணும் பெருங்குதிரை
யாப்புள்வே றாகி விடும். 162

(ப-பொ). பிறரை அழைத்துக் கொடுப்ப தொருபொருள் தமக்கு இல்லையாயினும், தம்மை அடைந்தார்க்குப் பொருளைத் தூவிப பயின்று வந்தாரே பிறர் துன்பம் துடைக்கவல்லார்: வாய்ப்பத் தான் வாடியவிடத்தும், சிறப்புடைய குதிரை பண்ணிட்டு விசித்தவிடத்து வாடாக் குதிரைபோல் வேறாய் வினைக்கு உரித்தாம், அதுபோல.

(ப-ரை) பெருங் குதிரை - சிறப்புடைய குதிரை, வாய்ப்ப தான் வாடியக்கண்ணும் - பொருந்தத் தான் வாடியவிடத்தும், யாப்புள் - பண்ணிட்டுக் கட்டியவிடத்து, வேறு ஆகிவிடும் - வாடாத குதிரை போல் வேறாய்த் தொழிலுக்கு உரித்தாம் (அதுபோல), கூய் - பிறரை அழைத்து, கொடுப்பது ஒன்று - கொடுப்பதொரு பொருள், இல் எனினும் - தமக்கு இல்லையாயினும், சார்ந்தார்க்கு - தம்மை அடைந்தார்க்கு, தூய் - பொருளைத் தூவி, பயின்றார் - பயின்று வந்தார், துன்பம் - பிறர் துன்பத்தை, துடைக்கிற்பார் - நீக்கவல்லார். [பண்ணிடுதல் - சேணமிடுதல்].

(க--து) பண்ணிட்டுப் பழகிய குதிரை இளைத்தகாலத்தும் உபயோகமான வேலைசெய்ய வல்லதாம். அதுபோல், ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துப் பயின்றவர் பொருள் வற்றியகாலத்தும் பிறர் துன்பத்தை நீக்கவல்லவ ராவர்.

"வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரிதல் இன்று"—திருக்குறள்.

377. ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து ஏழையாவா ரில்லை

அடுத்தொன் றிரந்தார்க்கொன் றீந்தாரைக் கொண்டார்
படுத்தேழை யாமென்று போகினும் போக.
அடுத்தேறல் ஐம்பாலாய்! யாவர்க்கே யானும்
கொடுத்தேழை யாயினா ரில். 218

(ப—பொ). தமது வறுமைகூறிச் சென்றடைந்து ஒரு பொருளை இரந்தவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடுத்தவரை இரந்தவர் அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்து இவன் ஏழையாதலால் தந்தானென்று மனங்கொண்டு போகினும் போக. இருள் செறிந்து ஏறப்பட்ட ஐந்து பகுதியாகிய குழலினையுடையாய்! இரந்துவந்தோர் எவர்க்கே யாயினும் கொடுத்து ஏழையாயினார் இல்லை, (கொண்டவ ரேழை மொழிந்து).

(ப—ரை). அல் அடுத்து ஏறு ஐம்பாலாய் - இருள்செறிந் தேறப்பட்ட குழலினையுடையாய்! அடுத்து - சென்றடைந்து, ஒன்று இரந்தார்க்கு - (தமது வறுமையைச் சொல்லி) ஒரு பொருளை இரந்தவர்க்கு, ஒன்று ஈந்தாரை - ஒருபொருளைக் கொடுத்தவரை, கொண்டார் - இரந்தவர், படுத்து - அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்தி, ஏழையாம் என்று - இவன் ஏழையாமென்று மனங்கொண்டு, போகினும் போக - போயினும் போக யாவர்க்கே ஆயினும் - இரந்துவந்தோர் எவர்க்கே யாயினும், கொடுத்து ஏழையாயினார் இல - கொடுத்து ஏழையானவர்கள் ஒருவரு மில்லை

(க—து) பொருள் பெற்ற யாசகர் கொடுத்தவரை ஏழைகளென்று தாழ்த்திப் பேசினும் பேசுக. அதைப் பாராட்டாமல் தம்மால் இயன்ற மட்டும் தானஞ்செய்வதே செல்வர் கடமை, கொடுத்து ஏழையாவது இல்லையாதலால்

பழமொழி—Alms-giving never made any man poor.

378. கொடுக்கக் கொடுக்கச் செல்வம் பெருகும்

இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக்
கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ?—பரப்பிற்
றுறைத்தோணி நின்றுலாம் தூங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
இறைத்தோறும் ஊறுங் கிணறு. 344

(ப-பொ). தம்மாட் டிரந்தவர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுத்தால் நாம் எண்ணிவைத்ததனிலே சில குறைந்துபடும் என்று விசாரித்துக் கொடாதே ஒளிப்பவர் கண்டறியார்போல இருந்தது, பரப்பெங்கும் துறைத்தோணி நின்று உலாவுதலைச் செய்யும் செறிந்த நீரையுடைய சேரப்பனே! இறைக்குந்தோறும் மேன்மேல ஊறும் கிணற்றை.

(ப-ரை). பரப்பின் - பரப்பெங்கும், துறைத்தோணி - துறைத்தோணி, நின்று உலா(வு)ம் - நிலைபெற்று உலாவுதலான, தூங்குநீர்-செறிந்த நீரையுடைய, சோப்ப - சோப்பனே! இரப்பவர்கு - யாசித்தவர்க்கு, ஈய - பொருள்கொடுக்க, குறைபடும் - நாம் எண்ணிவைதத தில் சிறிது குறையுமே, என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, கரப்பவர்-கொடாமல் ஒளிப்பவா, இறைத்தோறும் - இறைததல்தோறும், ஊறும் கிணறு - மேன்மேல் சுரக்கின்ற கிணற்றை, கண்டறியாரோ - பார்த்தறியாரோ [கொல் – அசை]

1161-வது குறளில் "இறைப்பவர்க கூற்றுநீர் போல மிகும்" என்பது வருகின்றது.

பழமொழி — இறைகக ஊறும மணற்கேணி, ஈயப் பெருகும் பெருஞ்செல்வம்

379. கோடையளவு கோடுப்போருடைய சீாமையின் அளவே

இரவலா் தமவரிசை யென்பார் மடவார்:
காவலராய்க் கைவண்மை பூண்ட—புரவலர்
சீாவரைய வாகுமாம, செய்கை சிறந்தெனைததும.
நீரவரைய வாநீா மலர். 381

(ப-பொ). கொடுக்கும கொடையின தளவு வநதிரநத இரவலர்க்குத தக்க அளவாயிருக்கும் என்ப அறியார். கையிலுள்ளதை ஒளியாராய்க் கொடைவண்மையைப் பூண்ட புரவலருடைய சீர்மையின் அளவதாம் அவ் விரவலர்க்குச் சிறநது செய்யும் செய்கையளவுகளெல்லாம: நீரளவினவாம் நீரின்கண் உள்ள மலர்கள், அதுபோல.

(ப—ரை). செய்கை - கொடுக்கும் கொடையினதளவு, இரவலர் தம் வரிசை - வந்திரந்த யாசகர்க்குத் தகக அளவாயிருககும், என் பார் மடவார் - என்று சொல்லுவர் மூடர் (அது அங்ஙனமன்று). நீர் மலர் நீர் வரையவாம் - நீரின்கண் உள்ள மலர்கள் நீரளவினவாம். (அதுபோல), சிறந்து செய்கை அனைத்தும் - யாசகர்க்குச் சிறந்து செய்யும் செய்கையளவுக ளெல்லாம், காவலராய் - பொருளை மறையாதவராய், கை வண்மை பூண்ட - கைவண்மையை மேற்கொண்ட, புரவலர் சீர் - அரசருடைய சீர்மையின், வரைய ஆகும-அளவினவாம். [ஆம்—அசை]

(க—து). யாசகரது தகுதிக்குத தககபடி யிருககும கொடையின தளவு என்பர் அறியார். கொடையினதளவு கொடுப்போருடைய பெருமையின் அளவா யிருக்கும்

380 சேரன் குட்டுவனுடைய கோடை

தொடுத்த பெருமபுலவன் சொற்குறை தீர
அடுத்தா என்றற்கு வாழியரோ என்றான்.
தொடுத்தின்ன ரென்னலோ வேண்டா. கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தஞ்சீ ரளவு. 316

(ப—பொ) சேரன் குட்டுவன் புகழைச செய்யுளாகத தொடுதத கௌதமனென்னும பெரிய புலவன், "யானும் என் சுற்றமும் துறக்கம் புகும்படி பொருநதிய அறங்களை முடித்துத துறக்கத்தைத தா" என்றறகு, அவன் சொறகுறை தீர்ப்பான்பொருட்டு உவநது யாசங்களை நடததி, "நீ வேண்டிய துறக்கததின்கண் நீடு வாழ்வாயாக" என்றான். ஆதலால் புனைநது இப்பெற்றியாரென்று புகழவேண்டுவ தில்லை: இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலததார் தமமளவினால் கொடுக்க வல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பர்.

(ப—ரை). தொடுத்த பெரும்புலவன் - சேரன் குட்டுவனுடைய புகழைச் செய்யுளாகத தொடுத்த கௌதமன் என்னும் பெரிய புலவன், அடு தா என்றற்கு - (யானும் என் சுற்றமும் மோக்ஷம் பெறுமாறு பொருந்திய அறங்களை முடிவித்து) மோக்ஷத்தைத் தா என்றவ

னுக்கு, சொல் குறை தீர - சொற்குறை நீக்கும்பொருட்டு, வாழி யரோ என்றான் - (உவந்து யாகங்களை நடத்தி) நீ வேண்டிய மோக்ஷத் தின்கண் நீடுவாழ்வாயாக என்றான். (ஆதலால்), தொடுத்து - புனைந்து, இன்னார் என்னலோ - இப்பெற்றியாரென்று புகழ்தலோ, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை கொடுப்பவர் - இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலத் தார், தம் சீர் அளவு தாம அறிவர் - தம்மளவினால் கொடுக்கவல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்

அடு என்பது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராகத் துறக்கத்தை உணர்த்துகின்றது போலும்

இச்செய்தி பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாம்பத்தின் இறுதியில உள்ள பதிகத்தால விளங்கும —பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு பாடிப் பெற்ற பரிசில்: நீர் வேண்டியது கொண்மின என, 'யானும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க் கம் புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத்தாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப் பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினர்.

381. பாரி மகளுடைய கொடை

மாரியொன் றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும்
பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு—நீருலையுள்
பொன்றிறந்து கொண்டு புகர்வாக நல்கினாள்
ஒன்றாறு முன்றிலோ இல். 171

(ப—பொ). மாரி என்பதொன் றின்றி உலகம வறறியிருந்த காலத்தும பாரி மடமகள், இரந்து வந்தானொரு பாண்மகற் குச் சோறு பெறாமையால, உலையுள் பொனனைப் பெய்து கொண்டு திறந்து சோறாகவே நலகினாள் ஆதலால ஒரு துன்பம் உறாத மனை இல்லை.

அல்லதூஉம, சோறும அரிதாகிய காலத்தும பொன்னே சோறாக உதவினாள் ஆதலால், சென்றிரந்தால் ஒரு பயன் படாத மனை இல்லை எனறுமாம்.

(ப—ரை) மாரி ஒன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும் - மாரியென்ற தொன்றின்றி உலகம வற்றியிருந்த காலத்தும், பாரி மடமகள் - பாரி யின் மடமகள், பாண்மகற்கு - இரந்து வந்தவனை ஒரு பாணனுக்கு, (சோறு பெருமையால்), நீர உலையுள் - நீர பொருந்திய உலையிலே, பொன் கொண்டு - பொன்னைப் பெய்துகொண்டு, திறந்து புகர்வாக நல்கினள் - திறநது சோறாகவே நலகினள். (ஆதலால்), ஒன்று உறு(த)முன்றில் இல்லை - சென்றிரந்தால் ஒரு பயன்படாத மனை இல்லை. [ஒ—அசை].

ஒரு துன்பம் உறாத மனை இலலை எனறும பொருள் கொள் ளலாம்.

பழமொழி —வீட்டுககு வீடு மண்ணடுபபுத தான—There is a skeleton in every house.

382. வள்ளன்மை

ஏற்றார்கட் கெலலாம இசைநிறபத தாமுடைய
மாற்றா கொடுததிருப்ப வளளன்மை—மாற்றாரை
மண்ணகற்றிக் கொள்கிறகும ஆறறலார்க் கென்னரிதாம்.
பெண்பெற்றான் அஞ்சான் இழவு. 318

(ப--பொ). இரநதவர்க்கெல்லாம தமது புகழ் உலகத்தின் கண்ணே நிலைநிற்பத் தம்மிடத்துள்ள பொருளகளையெல்லாம் இலலையென்னாமல் கொடுபபது வளளற்றன்மை. தமது பகை வரை வென்று அவாகள ஆண்ட பூங்கிழததியை அவர்பா னின்று நீக்கித தமதாக்கிக்கொள்ளும் வெற்றியையுடை யார்க்கு எபபொருளும அரிதாகாது எளிதாம; பெறுதற்கரிய வனப்பையுடைய பெண்ணைத தனக்கு நுகர்தற்குப பெற லாவதா யிருந்தான், தன்பா லுற்ற எல்லாபபொருளையும் கொ டுத்து அவளைக் கொண்டால் வரும பொருளிழவுக்கு அஞ் சான் ஆதலால்.

(ப—ரை). இசை நிற்ப - தமது புகழ் உலகத்தில் நிலைநிற்கும்படி, ஏற்றார்கட்கு எல்லாம் - இரந்தவர் எல்லாருக்கும், தாம் உடைய -

தம்மிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம், மாற்றூர் - இல்லையென்று மறுக்காமல், கொடுத்திருப்ப - கொடுத்திருப்பதே, வள்ளன்மை - வள்ளற்றன்மை. மாற்றாரை மண் அகற்றி கொள்கிற்கும் - பகைவரை வென்று அவர்களாண்ட பூமியை அவரிடத்தினின்று நீக்கித் தமக் காக்கிக்கொள்ளும், ஆற்றலார்க்கு - வெற்றியை யுடையார்க்கு, என் அரிது ஆம் - எப்பொருளும் அரிதாகாது (எளிதாம்). பெண் - பெறு தற்கரிய அழகுள்ள பெண்ணை, பெற்றான் - (மனைவியாகப்) பெற லாவதாயிருந்தான், இழவு - (தன்னிடத்துள்ளதையெல்லாம் கொடுத்து அவளைப் பெறுதலான) பொருள் இழவுக்கு, அஞ்சான் - அஞ்சான்

(க-து). வள்ளற்றன்மைக் குரியார் பேரரசரே என்றவாறு

"ஏற்றகை மாற்றாமை என்னானும் தாம்வரையா
தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்."—நாலடியார்.

383. இசைநோக்கி ஈதலின் பயன்

பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
இசைநோக்கி ஈகின்றா ரீகை,—வயமாப்போல்
ஆலித்துப் பாயும் அலைகடற் றண்சேர்ப்ப!
கூலிக்குச் செய்துண்ணும் ஆறு. 40

(ப-பொ). அருளினால் பிறர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தால் தமக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவொன் றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றார் ஈகை, புலிபோல ஆலித்துப் பாயாநின்ற அலைகளை யுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணுநெறியோ டொக்கும்.

(ப--ரை). வயமா போல் - புலிபோல், ஆலித்து - ஒலித்து, பாயும்- பாயாநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் சேர்ப்ப- கடற் சேர்ப்பனே! பயன் நோக்காது - (அருளினால் பிறர்க்கு ஒன் றைக் கொடுத்தால்) தமக்கு மறுமைக்கண் கிடைக்கும் பயனை ஆரா யாமல், ஆற்றவும் பாத்தறிவு ஒன் றின்றி - மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவு ஒன்றுமின்றி, இசை நோக்கி - புகழையே எண்ணி, ஈகின்றார்

ஈகை - கொடுப்பவர் கொடையானது, கூலிக்கு செய்து உண்ணும் ஆறு - கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணும் நெறியோ டொக்கும்.

(க—து) புகழையே கருதிப் பொருள் கொடுத்தல் கூலிககு வேலை செய்வது போலாம்

"வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகை மற் றெல்லாம
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைதது"—திருககுறள்

384. **ஒருவனிடத்தில் பலா ஒன்றிரத்தல் ஆகாது**

மறுஅ தவனும். பலரொன் றிரநதால,
பொறுஅஅன் பேதுறுதல் எண்ணிப்,—பொறுஅன்
காநதுளள தூஉம மறைக்கும. அதனால்
இரநதூட்கு பனமையோ தீது. 240

(ப—பொ). ஒருவன் சென்றிரநதால இல்லை என்னுமல் கொடுக்கப்பட்ட குணததையுடையவனும், பலாாகச் சென்று ஒரு பொருளை இரந்தாராகில், அப்பொருளைச் சிலர்க்குக் கொடாதிருந்ததே உண்டானுல், அது பெறுதவன் மயக்க முறுதலைக் கருதி, உள்ள பொருளையும் சிலர்க்குக கொடுக்கப் பொறுனுப் இல்லையெனறு கரநது மறையாநிற்கும ஆதலால், இரந்துண்ணு மதறகே பலாாக ஒரிடததுச் செல்லுதல் தீது.

(ப—ரை). மறுதவனும - ஒருவர் சென்றிரந்தால் இல்லையென்னு மல் கொடுக்கும் குணததையுடையவனும், பலர் ஒன்று இரந்தால் - பலராகச்சென்று ஒரு பொருளை இரந்தாராகில, பெறுன்-(சிலர்க்குக் கொடுத்துச் சிலர்க்குக் கொடாவிடின்) அதனைப் பெறுதவன், பேதுறு தல் – மயக்கமுறுதலை, எண்ணி - எண்ணி, உள்ளதும் - உள்ளபொரு ளையும், பொறுன் - சிலர்க்குக கொடுக்கப்பொறுமல், கரந்து மறைக் கும் - இல்லையென்று கரநது மறையாநிற்பன். அதனுல் - ஆதலால், இரந்தூட்கு - இரந்துணணுமதற்கு, பன்மை தீது - பலராக ஒரிடத் துச செல்லுதல் தீது. [ஓ—அசை]

(க—து). ஒருவனிடத்து ஒருபொருளை யாசிப்பதற்குப் பலர் செல் வது தீது.

385. தம் விருப்பத்தைத் தீர்க்காதவரை அடைதல் ஆகாது

தோறறம் பெரிய நசையினா அந்நசை
ஆறறு தவரை அடைந்தொழுகல்,—ஆற்றுள
கயல்புரை உண்கண் கனங்குழாய்? அஃதால்
உயவுநெய் யுட்குளிக்கும ஆறு. 103

(ப—பொ). தோற்றத்தால் பெரிய ஆசையை யுடையார் அவ்வாசையைத் தீர்க்கலாறறுதவரை அடைநது வாழ்தல், யாற்றின்கண் கயலை ஒவ்வாநின்ற உணகண் கனங்குழாய்! தேருருட்கு நடத்தற் கிடும் உயவுநெய்யின்கண் ஒருவன் குளிக்குமதனோ டொக்கும்.

(ப—ரை). ஆற்றுள் கயல் புரை - ஆற்றிலுளள கயலை ஒதத, உண் கண் - மையுண்ட கண்களையும், கனங்குழாய் - கனமான குழையை யும் உடையாய்! தோற்றம் பெரிய நசையினா - தோற்றத்தால் பெரிய ஆசையை உடையார், அ நசை ஆற்றுதவரை அடைந்து ஒழுகல் அஃது - அவ்வாசையைத் தீர்ககமாட்டாதவரை அடைநது வாழ்த லானது, உயவு நெய்யுள் குளிககும் ஆறு - தேருருள் நடததற்கு இடும் உயவு நெய்யின்கண் ஒருவன் குளிககுமதனோ டொககும். [ஆல—அசை]

(க—து) ஒரு பெரிய காரியத்தை முடிககவேண்டும் எனகிற ஆசையுள்ளவர் அதனைத் தீர்ககமாட்டாதவரை அடைந்து வாழ்தலா னது, குளிக்க விரும்பினவன் உயவு நெயயின்கண் குளிக்குமதனை ஒக்கும்.

386. சேலவாகாமல் மிகுதியாக உள்ள செல்வம்

காப்பிகந தோடிக் கழிபெருஞ் செல்வத்தைக்
கோபபெரியான் கொள்ளக் கொடுததிரா தென்செய்வர்?
நீத்த பெரியார்க்கே யாயினும் மிக்கவை
மேவிற் பரிகாரம் இல். 320

(ப—பொ). தான் காக்கும் காவலைக் கடந்து கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, ஒருவன்மாட்டுள்ள மிக்க பெரிய செல்வத்தை அரசனானவன் மனம் வருந்தாளுய் வாங்கினால், அவன் கீழ் வாழ்வார் கொடுத்து உயிர்பிழைத்திராமல் என்ன பரிகாரம் செய்வார். பிறர்க்குப் பயன்பட்டியல்பாகவே ஆகக் கடவ நிலம் முதலாயின தாம பயந்த பொருள்களைத் தாமே விரும்பி நுகரின் அதற்குச் செய்யும் பரிகாரம் இல்லை, எல்லாப் பொருளையும் நீத்தே யிருந்த துறந்தார்க்கே யாயினும், அதுபோல.

(ப--ரை). காப்பு இகந்து - தான் காக்கும் காவலைக் கடந்து, ஓடி - கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, கழிபெருஞ் செல்வத்தை - குடிகளிடத்துள்ள மிக்க பெரிய செல்வத்தை, கோப்பெரியான - அரசனானவன், கொள்ள - வாங்கினால, கொடுத்து இராது - கொடுத்து உயிர் பிழைத்திராமல, எனசெயவா - என்ன பரிகாரம் செயவார்? நீத்த பெரியார்க்கே ஆயினும - எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்த துறவிகளுக்கே யாயினும், மிக்கவை - பிறர்க்குப் பயன்பட தாம தானமாக கொடுத்த மிக்க பொருள்களை, மேவின - தாமே விரும்பி அனுபவித்தால், பரிகாரம் இல - அதற்குச் செயயும பரிகாரம் இல்லை

(க—து) தாம தேடிய பொருள்களில் தாம உண்ணாமலும் ஏழைகளுக்குக் கொடாமலும் குடிகள் வைத்திருக்கும மிக்க செல்வத்தை அரசன் கொண்டால அதற்குச் செயயும் பரிகாரம இல்லை

5. வீட்டுநெறி

387. தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தல்

எண்ணக் குறைபடாச செல்வமும இறப்பிறப்பும
மன்னருடைய உடைமையும—மன்னரால
இன்ன சொல்வேண்டா இம்மைக்கும உம்மைக்கும
தம்மை யுடைமை தலை. 273

(ப-பொ). எண்ணுகைக்கு அளவுபடாத செல்வததானும், குடிப்பிறப்பானும், மன்னரைத் தமக்கு உறுதியாக உண்டாக்கிக்கொண்ட உடைமையானும், பிறமன்னராலே தம்மை இத தன்மைய தலைமையுடையரென்று மதிக்கும்படி நாம் மதிப்புப் பிடிக்கவேண்டு மென்று புகழுக்காயின செய்தல்வேண்டும் தன்னை யாதும வேண்டா. இமமைக்கும் மறுமைக்கும உறுதி பயக்கும தலைமையாகத நம் மனததைத தமவயநாக்கித தம்மை உணர்தலே தலையாய காரியம

(ப-ரை) எண்ண குறைபடா செல்வமும-எண்ணுகைக்கு அளவு படாத செல்வத்தாலும, இற்பிறப்பும்-உயர்குடிப் பிறப்பாலும், மன்னருடைய உடைமையும் - மன்னரைத் தம்வயப்படுத்திக்கொண்ட உரிமையாலும், மன்னரால் இன்னர் எனல் - மன்னராலே தம்மை இத்தன்மையரென்று புகழப்பெறுதல், வேண்டா - விரும்புவதன்று. இம்மைக்கும் உமமைக்கும் - இம்மைக்கும் மறுமைக்கும உறுதியாக, தம்மை உடைமை-தம் மனத்தைத தம்வயத்தாக்கித் தம்மை உணர்தலே, தலை - தலையாய காரியம

(க--து). மன்னராலே புகழப்பெறுதலும விரும்பததகக தன்று தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தித் தம்மையுணர்தலே முக்கியமான காரியம்.

"தன்னொக்குந் தெய்வம் பிறிதில்லை தான்றன்னைப்
பின்னை மனமறப் பெற்றுனேல்."—அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி. — தன்னையறிந்தவன் தானே தலைவன். Know thyself. All our knowledge is ourselves to know.

388. மறுமைக் கானவைகளைக் காலத்தாலே செய்க

அடங்கி அகப்பட ஐந்நினைக் காத்துத்
தொடங்கிய மூன்றினுல் மாண்டீண்—டடம்பொழியச்
செல்லும்வாய்க் கேமம் சிறுகாலைச் செய்தாரே
கொல்லிமேல் கோட்டுவைத் தார். 99

(ப-பொ). தாம் அடங்கித் தம் ஐம்பொறியும தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்துத தாம் தொடங்கிய ஒழுக்கங்களை மன மொழி மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு இவ்வுலகத்தின் கண் உடம்பொழியத தாம் செல்லும் மறுமையுலகததுக்கு ஆம் உறுதியைக் காலததாலே செய்தார் கொல்லிமேல நெற் கூடு புரிந்துவைத்தார். [கோட்டு-நெற்கூடு. கிழங்கு அக ழ்ந்து உண்டற்குக் கருவியாம கொட்டு என்பாரும உளர்].

(ப-ரை) அடங்கி - தாம் அடங்கி, ஐந்தினை அகப்பட காத்து- தம் ஐம்பொறியும் தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்து, தொடங்கிய மூன் றினல் மாண்டு-தாம் தொடங்கிய ஒழுககங்களில் மன மொழி மெய்க ளால் மாட்சிமைப்பட்டு, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தின்கண், உடம்பு ஒழிய - தேகம் நீங்க, செல்லும் வாய்க்கு - தாம் செல்லும் மறுமையுலகத்துக் காகிய, ஏமம் - உறுதியை, சிறுகாலை - காலத்தாலே, செய்தாரே - செய்தவரே, கொல்லிமேல் - கொல்லி மலையின்மேல், கோட்டு - நெற் கூடு, வைத்தார் - கட்டிவைத்தவ ராவர்

கொல்லிமலை-சேரனது ராசதானிக்கு அணித்தான மலை. அதனல் சேரனுக்குக் கொல்லிவெற்பன் என்றொரு பெயர் உண்டு.

(க-து). கொல்லி மலைமீது நெற்கூடு கட்டிவைத்தவர் தாம் வேண் டினபோது நெல்பெறுதல் நிச்சயமாதல் போல, மறுமைக் கானவை களைக் காலததாலே செய்தவாகள் மோக்ஷம் பெறுவது நிச்சயம்.

389. இல்லறம் நடத்திப் பின் துறவறம் மேற்கோள்க

நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணித்து வையெயிற்றுப்
பட்டார் துடியிடை யார்ப்படர்ந்—தொட்டித்
தொடங்கின ரில்லத்த தன்பின் துறவா
உடம்பினன் என்ன பயன்? 398

(ப-பொ). தன்னுடன் நட்புச்செய்தாரை ஆக்கிச்செய்து, பகையாயினரைக் கெடுத்து, கூரிய எயிற்றையும் பட்டார்ந்த துடியிடையையு முடைய மகளிர்மேல் காதலுள்ளம் சென்று, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே பொருந்தி நடத்தினர்க்கு, "கா

மஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலே, ஏமஞ்சான்ற மக்களொடு துவன்றி, அறம்புரி" யுள்ளத்தராய், அதன் பின்பு துறவிற் செல்லாத உடம்பின் பயன் ஏது?

(ப--ரை). நட்டாரை - தனனோடு சினேகம் செய்தவரை, ஆக்கி - செல்வமுடையராகச் செய்து, பகை - பகைத்தவரை, தணித்து - கெடுத்து, வை எயிறு பட்டு ஆர் துடியிடையார் படர்ந்து - கூரிய பல்லேயும் பட்டார்ந்த துடியிடையையும் உடைய மகளிர்மேல் காதல்கொண்டு, இல்லத்து ஒட்டி தொடங்கினூர் - மனைவாழ்க்கையின் கண்ணே பொருந்தி நடத்தினூர்க்கு, அதன்பின் - அதன்பின்பு, துறவா உடம்பினால்-துறவிற்செல்லாத உடம்பால், பயன் என்ன - பயன் என்ன உண்டு

"காமஞ்சான்ற . " என்பது தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கற்பியல் 51-வது சூத்திரம்

(க--து) இல்லறம் இனிது நடத்தினபின்பு துறவறம் மேற்கொள்க

390 இல்லறமேனும் துறவறமேனும் தழுவாதவர்

இல்வாழ்க்கை யானும் இலதானும் மேற்கொள்ளார்
நல்வாழ்க்கை போக நடுவுநின்—றெல்லாம்
ஒருதலேயாச் சென்று துணியா தவரே
இருதலேயும் காக்கழித் தார் 208

(ப--பொ). இல்லறத்தை யாயினும் துறவறத்தை யாயினும் தமமிடத்துக் கொள்ளாராய், தமக்குள்ள நல்ல நாட்கள் போக, ஒன்றிற் படாதே இடையே நின்று, தருமா தருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தோந்து ஒருநெறியாக ஒழுகிச்சென்று துணிதற்கு உள்ளமில்லாதவ ரன்றே. காவில் இருதலேப் பாரத்தி னுள்ள பொருளேப் போக்கிக் காத்தண்டைக் கொண்டு நின்றவர் போல்வர்.

(ப--ரை) இல்வாழ்க்கையானும் - இல்லறத்தையாயினும், இலதானும் - துறவறத்தையாயினும், மேற்கொள்ளார்-தம்மிடத்துக் கொள்ளராய், நல்வாழ்க்கை-தமது நல்ல வாணுட்கண், போக - வீணுகக்கழிய,

நடுவு நின்று - இடையே நின்று, எல்லாம் ஒருதலையாச் சென்று துணி யாதவரே - தருமாதருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தேர்ந்து ஒருநெறியாக ஒழுகிச்சென்று துணிதற்கு மனமில்லாதவரே, கா இருதலையும் கழித்தார் - காவடியின் இரண்டுபக்கத்துப் பாரத்தினுள்ள பொருளைப் போக்கிக் காவடியாகிய கம்பைக்கொண்டு நின்றவர் போல்வார்

(க-து) தருமாதருமங்களை அறிந்து இல்லற நெறியையாவது துற வற நெறியையாவது துணிந்துகொள்ளாமல் வீணிலே காலங்கழிப்ப வர், காவடியின் இருதலைப் பொருளையும் போக்கினவர் போல், இம் மைப்பேறு மின்றி மறுமைப்பேறு மின்றி ஒழிவர்

391 செல்வ முதலியன நிலையாமை

வளமையும் தேசும் வலியும் வனப்பும்
இளமையும் இற்பிறப்பும் எல்லாம்—உளவாய்
மதித்தஞ்சி மாறுமந் தின்மையால் கூற்றங்
குதித்துய்ந் தறிவாரோ இல் 183

(ப-பொ) செல்வமும் விளக்கமும் வலியும் அழகும் இள மையும் குடிப்பிறப்பும் என்ற இவையெல்லாம் ஒருவர்க்குக் கூட உளவாயினும், இவற்றை மதித்து அஞ்சி நீங்கும் செய் கை கூற்றிடத் தின்மையால், அக்கூற்றைக் கடந்து பிழைத்தறி வார் இல்லை.

(ப-ரை) வளமையும் - செல்வமும், தேசும் - விளக்கமும், வலி யும் - வலியும், வனப்பும் - அழகும், இளமையும் - இளமையும், இற் பிறப்பும் - குடிப்பிறப்பும், எல்லாம் - என்ற இவையெல்லாம், உள வாய் மதித்து - ஒருவனுக்கு உள்ளனவாய மதித்து, அஞ்சி மாறும் அந்து - அஞ்சி நீங்கும் இயல்பு, இன்மையால் - யமனிடத்து இல் லாமையால், கூற்றம் குதித்து உய்ந்தறிவார் இல் - யமனைக் கடந்து பிழைத்தறிவார் இல்லை [ஓ—அசை]

"இழைத்தநாள் எல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தார் ஈங்கில்லை"—நாலடியார்

"கூற்றங் குதித்தலும் கைகூடும்" எனத் திருக்குறளிலும் வரு கின்றது

"இல்லம் இளமை எழில்வனப்பு மீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம - மெல்ல
நிலேயாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலேயாயார் தாமுயயக கொண்டு."—நாலடியார்.

392. ஆசையைத் தவிர்த்தல்

கொண்டொழுகு மூன்றற் குதவாப் பசித்தோற்றம
பண்டொழுகி வநத வளமைத்தங்—குண்டது
கும்பியிலுந் திச்சென் றெறிதலால் தன்னுசை
அம்பாயுள புக்கு விடும 363

(ப—பொ). தான் கொண்டொழுகுகின்ற விருநது புறந தருதலும் தெய்வச சிறப்பும இறநதார்க குதவலும என்னும் மூன்றற்கும உதவவொட்டாத ஆசையால உளவநத பசித தோற்றம, முன்பில தானொழுகிய நல்வினேயான் வநத செல் வத்தைத தன்னே உண்ணப்பண்ணி, பசிததோற்றம கும்பிநர கத்தில் உநதித தன்னேக் கொண்டு சென்று எறிதலால், தன் ஆசையானது அம்பாய்த தன்மனத்தினுளளே புக்குவிடும்.

(ப—ரை). கொண்டொழுகும்-தான் கொண்டொழுகுகின்ற, மூன் றற்கு - (விருநது புறநதருதலும் தெய்வததிற்குச் சிறப்புச செய்தலும் இறந்தார்க் குதவலும் என்னும்) மூன்றற்கும், உதவா-உதவவொட்டாத, பசித்தோற்றம் - ஆசையால் உள்வந்த பசித்தோற்றம், பண்டு ஒழுகி வந்த வளமைத்து - முன்பிறப்பில் தான் ஒழுகிய நல்வினேயால் வந்த செல்வத்தை, அங்கு உண்டு – தன்னே உண்ணப்பண்ணி, அது – அப் பசித்தோற்றம், செனறு கும்பியில் உந்தி எறிதலால் - தன்னேக் கொண்டுசென்று கும்பி நரகத்தில் தள்ளி எறிதலால், தன் ஆசை – தன் ஆசையானது, அம்பாய் உள் புக்குவிடும்-அம்பாய்த் தன் மனத்தினுள் ளே புக்குவிடும்.

(க--து): முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினேயால் வந்த செல்வத்தை நல்ல வழிகளில் செலவிடாமல் ஒருவன் தான் ஆசைப்பட்டவைகளே அனுபவிப்பதில் செலவிட்டால் அவனுககு நரகத்துன்பம் உண்டா

கும. ஆகையால் மனததில் சென்று புகுதாதபடி ஆசையாகிய அம மைபத தவிர்த்தல்வேண்டும.

393. துறவாமல் இல்லிருந்து வாழ்தல்

செலவத துணையுநதம வாழ்நாட் டுணையுநதாம
தெள்ளி உணரார், சிறிதினால செயமமாநது,
பளளிபபால வாழார், பதிமகிழநது வாழ்வாரே
முள்ளிததேனை உண்ணு மவா 274

(ப-பொ). செலவததினுடைய நிலையாத தன்மையினை யும தமவாழ்நாள நிலையாத தன்மையினையும ஆராயநது தாம உணராதே. இவை சிறிது பெறறதனாலே களிதது, அருநதவர் உறையும பளளிமருஙகு வாழாதே மனையின்கண் மகிழநது வாழ்கின்றார், முள்ளிப்பூவில் தேனை உணடு இன்புறுவாரோடு ஒப்பர்.

(ப—ரை). செல்வத்துணையும் - செல்வம் நிலையாத தன்மையினை யும், தம் வாழ்நாள் துணையும - தமது வாழநாள நிலையாத தன்மையினை யும், தாம் தெள்ளி உணரார் - தாம் ஆராயநது உணராமல, சிறிதினால்- இவை சிறிது பெற்றதனாலே, செம்மாநது - களிதது, பள்ளிப்பால் - அருந்தவா உறையும் பள்ளியிடம், வாழார் - வாழாமல, மகிழ்நது பதி வாழ்வரே - மகிழ்ந்து மனையின்கண் வாழ்கின்றவரே, முள்ளி தேன் உண்ணுமவர்-முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவாரோடு ஒப்பர்.

(க—து). துறவறம் மேற்கொள்ளாமல் இல்லறத்தில் மகிழ்ந்திருப் பது, முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவ தொககும்.

394. இல்வாழ்க்கையில் அழிவுறாமல் துறத்தல்

வன்னெஞ்சி னார்பின வழிநினைநது செல்குவை
என்னெஞ்சே! இன்றிழிவை யாயினும்.-சென்னெஞ்சே!
இல்சுட்டி நீயும் இனிதுரைதது சாவாதே.
பல்கட்டப் பெண்டீர் மகார். 374

(ப—பொ). இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே செல்லும் நெறியினை நினைத்திருந்து செல்குவையாயின், எனது நெஞ்சே! இன்றே அழிவாயாயினுய். மனைவாழ்க்கையை நன்குமதித்துப் பிறர்க்கு இனிய சொல்லை உரைத்து இறந்து போகாதே இங்கு நின்று துறந்துபோவாயாக அந்தப் பெண்டிரும் பிள்ளைகளும பல தளை காண்

(ப—ரை) என் நெஞ்சே - எனது நெஞ்சே! வல் நெஞ்சினார் பின் - இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே, வழி நினைந்து செல்குவை - செல்லும் நெறியை நினைத்திருந்து செலகுவையாயின், இன்று - இன்றே, இழிவை ஆயினுய் - அழிவாயாயினுய் நீயும் - நீயும், இல்சுட்டி-மனைவாழ்க்கையை நன்குமதித்து, இனிது உரைத்து- பிறர்க்கு இனியசொல்லை உரைத்து, சாவாதே - இறந்துபோகாமல, நெஞ்சே செல நெஞ்சே! இங்கு நின்றும துறந்துபோவாயாக அ பெண்டீர் மகார் - அந்தப் பெண்டிரும் பிள்ளைகளும், பல கட்டு - பல தளைகளாவர்.

(க—து) வன்னெஞ்சினரைப் பின்பற்றி மனைவாழ்க்கையை நன்குமதித்து அழிவுறாமல துறவை மேற்கொள்வது நன்று

பழமொழி —பெண்டாட்டி காற்கட்டு பிள்ளை வாய்க்கட்டு பெண்டாட்டி காலவிலங்கு: பிள்ளை சுள்ளாணி Wedlock is a padlock.

395 எல்லாப பற்றுக்களும் நீங்கித் தேகாபிமானம் நீங்காமை

சிறந்தக்கம சுற்றமும செய்பொருளும நீக்கித்
துறந்தார் தொடர்ப்பா டெவன்கொல்? - கறங்கருவி
ஏனலவாய வீழும் மலைநாட! அஃதன்றே
யானைபோய் வால்போகா வாறு. 342

(ப—பொ) சிறப்புடைத்தாகிய தமது சுற்றத்தையும தாம் செய்யபபட்ட பொருள்களையும் கைவிட்டு மனையைத் துறந்தவர் யாக்கைமேலே தொடர்ச்சியுடையாராய் வாழ்தல், எவ்வாறு போல்வதெனில், முழங்காநின்ற அருவி தினைப்புனத்தின் கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! அதுவன்றே ஒருவாயி லின் கண்ணே யானைபோக அதன்வால் போகாமல் தகைப் புண்டு நிற்குமாறு போலும்.

(ப—ரை). கறங்கு அருவி ஏனல்வாய் வீழும் மலைநாட - முழங்கா நின்ற அருவி தினைப்புனத்தின்கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! தம் சிறந்த சுற்றமும்-தமது சிறப்புடைத்தாகிய சுற்றத்தையும், செய்பொருளும் - தாம் ஆக்கிய பொருள்களையும், நீக்கி துறந்தார் - கைவிட்டு மனையைத் துறந்தவர், தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் - யாக்கைமேலே தொடர்ச்சியுடையவராய வாழ்தல் எவ்வாறு போலவதெனில், அஃது- அது, யானை போய - ஒரு வாயிலின்கணணே யானை போக, வால் போகா ஆறு அன்றே - அதன் வால் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்கு மாறு போலும்.

(க—து). எல்லாப பந்தஙகளும நீங்கிய துறவிகளுக்குத தேகாபிமானம் மாத்திரம நீஙகாதிருப்பது, யானை நுழைதலான வாயிலில் அதன் வால்மாத்திரம் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்பது போலாம்

"மற்றுந தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடமபு மிகை"—திருக்குறள்

396. தீவினை கழிவதற்கு நல்வினை போதாமை

எனைப்பல் பிறப்பினும ஈண்டித்தாம கொண்ட
வினைப்பயன் மெய்யுறுதல் அஞ்சி—எனைத்தும
கழிபபுழி ஆற்றாமை காண்டும. அதுவே
குழிப்புழி ஆற்றா குழிக்கு. 362

(ப—பொ). ....
அஞ்சித தாம் அவற்றை நுகாந்து கழிக்கும காலத்திற்கு எனைத்தும் ஆற்றாமை காணுகின்றேம குழித்தோண்டின பூழி அத்தோண்டப்பட்ட குழிக்கு ஆற்றமாட்டா. [பிறப்பறுததல் ஒருகாலத்தும கூடாது என்பதாம்].

ஆதலால், கன்மம தொலையொத்துச் சத்திநிபாதம் உண்டாய தேசிகனைத தேடி வழிபட்டு அவனாலே சஞ்சித கன்மத்தை நீக்கிப் பிராரத்துவ கன்மத்தைப் பொசித்து ஆகாமிய கன்மம் வந்தேறாமல் காத்தாலொழியப் பிறப்பு அறாது என்பது கருத்தாம.

(ப—ரை) எனை பல் பிறப்பினும்-எவ்வளவான பலவகைப் பிறப்பிலும், ஈண்டி - அடைந்து, தாம் கொண்ட வினைப்பயன் - தாம் தேடிக்கொண்ட தீவினைப் பயன்கள், மெய் - உண்மையாக, உறுதல்-மேல் வந்துசேருதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, கழிப்பு உழி - தாம் அனுபவித்துக் கழிக்குங்காலத்தில், எனைத்தும-தாம் செய்யும் அவற்றை நல்வினையின் பயன் எவ்வளவும், ஆற்றாமை - போதாமையை, காண்டும் - கண்டோம் அது அங்ஙனம் போதாமை, குழி பூழி குழிக்கு ஆற்று - ஒருகுழியில் தோண்டிய புழுதி அக்குழியைத் தூர்த்தற்குப் போதாமை போலும்.

பழமொழி.—தோண்டக் குறுணி; தூர்க்க முக்குறுணி

397. வினையற்றால் பிறப்பறுதல்

திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யுமசார் வாக
எரியும் சுடரே னைத்தாய்த—தெரியுங்கால்
சார்வற ஓடிப் பிறப்பறுக்கும். அஃதேபோல
நீரற நீர்ச்சார் வறும். 219

(ப—பொ). விளக்கு எரியுமிடத்துத் திரியும் இடிஞ்சிலும நெய்யும சார்வாகவல்லது எரியாது. அவ்வாறு தெரியுமிடத்து அம்மூன்றும் அறவே, விளக்கும் அவியும அதுவேயன்றிப் பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மற்றெல்லாம அறவே, பிறப்பும அறும. அவையிரண்டுமபோல, நின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சார்வாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம கெடும.

(ப—ரை) நீர் அற நீர்ச்சார்வு அறும் - நின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சார்வாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம் கெடும் திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும் சார்வாக சுடா ஏர் எரியும - திரியும் அகலும் நெய்யும் சார்வாக விளக்கானது அழகாக எரியும; (அம்மூன்றும் அறவே விளக்கு அவிந்தொழியும்). அஃதேபோல்-அங்ஙன்மே, தெரியுங்கால்-ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால், சார்வு அனைத்தாய் அற - பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மற்றெல்லாம் அறவே, ஓடி-அவ்வறவானது விரைந்து, பிறப்பு அறுக்கும் – பிறப்பை ஒழிக்கும்.

(க—து). நீர் வற்றினால் குளத்திலுள்ள மீன் முதலியன கெடும். திரி முதலியன அற்றால் விளக்கு அவியும் அங்ஙனமே வினை அற்றால் பிறப்பு ஒழியும்.

398. யாதோரு நெறியிலும் பயிலாமை

ஓதநீர் வேலி உலகத்தார் அந்நெறி
காதலர் என்ப தறிந்தலால்,—யாதொன்றும்
கானக நாட! பயிலார். பயின்றது
வானக மாகி விடும். 393

(ப—பொ). ஒலி பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள்ளோர் யாவரும் தாம் பயின்றொழுகுகின்ற அந்நெறியைக் காதலிப்பர் என்பதனை அறிந்தன்றி, யாதொன்றும் பயிலார்; கானகநாடனே! யாதோர் உலகத்து வாழ்வார் எல்லாரும் தாம் பயின்ற செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல இனிதாய்ப் பின்னை விடுதல் அரிதாம் ஆதலின்.

(ப—ரை) கானக நாட - கானக நாடனே! பயின்றது வானகம் ஆகிவிடும் - யாதோர் உலகத்து வாழ்வோர் எல்லோரும் தாம் பயின்ற செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல இனிதாய்ப் பின்னை விடுதல் அரிதா மாகலின், ஓத நீர்வேலி உலகத்தார் - ஒலிபொருந்திய கடல்சூழ்ந்த உலகத்துள்ளோர் யாவரும், அ நெறி - தாம் பயின்றொழுகுகின்ற அந்நெறியை, காதலர் என்பது - காதலிப்பர் என்பதனை, அறிந்தலால் - அறிந்தன்றி, யாதொன்றும் பயிலார் - யாதொரு நெறியிலும் பயிலார்

(க—து) பழகிய செய்கை பொல்லாதாயினும் சுவர்க்கம்போல் இனிதாய்ப் பின் விடுதல் அரிதாதலால், தாம் மேற்கொண்ட நெறியை உலகத்தார் விரும்புவரென்பதை அறிந்தன்றி அந்நெறியில் பயிலார்

பழமொழி —பழக்கம் கொடியது பாறையினும் கோழி சீக்கும்.

399. சமயக்கோள்கைகளில் நல்லவைகளை மேற்கோள்க

பரந்தவர் கொள்கைமேல் பல்லாறும் ஓடார்
நிரம்பிய காட்சி நினைந்தறிந்து கொள்க.
வரம்பில் பெருமை தருமே. பிரம்பூரி
என்றும் பதக்கேழ் வரும். 143

(ப-பொ). பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தார் ஒழுக்கத்தின்மேல் பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாதே, அச்சமயத்தார் கொள்கைக்குள் நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை ஆராய்ந்தறிந்தே தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுகுக. ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம் எல்லையில்லாத பெருமையைத் தரும்; பிரம்பூரி என்னும் பெயருடைய நெல் என்றும் பதக்கேழ் வருமால், அதுபோல.

(ப—ரை). பரந்தவர் கொள்கைமேல் - பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தாருடைய ஒழுக்கத்தின்மேல், பல் ஆறும் ஓடார் - பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாராய், நிரம்பிய காட்சி - (அச்சமயத்தாருடைய கொள்கைகளுள்) நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை, நினைந்து அறிந்து- ஆராய்ந்தறிந்தே, கொள்க - தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுகுக. (ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம்), வரம்பு இல் பெருமை - எல்லையில்லாத பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும். பிரம்பூரி - பிரம்பூரி என்னும் நெல், என்றும் - எக்காலத்தும், பதக்கு ஏழ் வரும் - பதக்கு ஏழாக விளையும்.

(க—து) பலசமயக் கொள்கைகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றில் நல்லதையே மேற்கொண் டொழுகுதலானது, பிரம்பூரி என்னும் நெல் பதக்கேழாக விளையுமாறுபோல், மிக்க பெருமையைக் கொடுக்கும்.

பழமொழி

அரும்பத அகராதி

பதம்	செய்யுள்
அகத்தாலழிவு — மனையிலுள்ள வறுமை	329
அகலுண்ணா — ஊர்வாரிகள் .	98
அடு — துறக்கம் .	380
அட்டவர் — வென்றுகொன்றவர்	315
அட்டிய — குத்திய	311
அட்டிற்று — அட்டிலின் கண் உள்ளது	134
அணிகோடல் — அணித்தாக ஒரு பொருளைப் பெறுதல் ...	187
அரண் — கவசம் ..	155
அரிகால் — அரிதாள் ...	110
அரிந்தரிகால் — அரிந்துவைத்த அரிகால்	299
அலப்பின — வறுமையுற்றால்	101
அலவலைத்தல் — நாணமில்லாத் தன்மையைச் செய்தல் ..	23
அவ்வியம் செய்வார் — வஞ்சித்தாயினும் நல்வழியின்கண் ஒழுகுவிப்பர்	264
அழுங்க — தவிர ...	222–111
அளிந்தார் — அன்புடையராய ஈரமுடையார்	182
அள்ளில்லம் — (அள் — நெருக்கம்) — ஒரே வீடு ...	297
அறிமடம் — அறிவின்கண் உள்ள மடம் . ..	74
அறை — சூழ்ச்சி பொருந்திய வஞ்சனை	310
அறைபோதல் — அரசனைவிட்டுப் பகையரசனைச் சேர்தல் ...	88
ஆறைபோ — அறை கூவுகின்றேன் .. .	336
அற்றம் — மறைத்துச் செய்யும் காரியம் ...	177
ஆட்டியக்கால் — நலிந்தால் .	47
ஆணம் — நயப்பு (அன்பு) ...	29
ஆணி — படியாணி ...	168
ஆலித்து — களித்து	383
ஆழி — வட்டம்	39
இகந்துழி — சேய்த்தாயவிடம் ..	175
இடிஞ்சில் — விளக்கெரிக்கும் அகல்	397
இடை நாய — இடையா நாய ..	305
இடையனெறிந்த மரம் — இடையன் சொன்ற மரம். இது ஆடுமாடுகள் எட்டி மேயலாம்படி அரைவாசி வெட்டிச் சாயத்திருத்தலால், பாதி பசுமையாகவும் பாதி உலர்ந்தும் இருக்கும்	223
இடையீடு — வேறுபாடு ...	188
இருங்கடம் — பெரியசுரம் ...	290
இருபால் — இருமை ..	358
இருப்புழி — உட்கார்ந்திருக்குமிடம்	190
இவர்தல் — விரும்புதல். 14. பரத்தல்	226
இழுதுதல் — தாமதித்தல் ...	160
இறைகொண்ட — தங்கிய ...	92
இறைவன் — தந்தை	381
இற்பாலர் — குடிப்பிறந்தவர் ...	184

பதம். செய்யுள்.

இன்சொலியாமை—இனியசொற்களைச் சொல்லாமை ... 338
இடு—வலி .. 40–71
இரைம்பதினமா—சௌரவர் 356
இன்னுலகம்—இவ்வுலகம .. 360
உடைவூண் — களவு கண்டுண்ணும் உணவு 194
உணங்கல—வெயிலில் உலருமவற்றல் முதலிய பண்டம் 368
உணஞ்ஞோட்டகல — (உண் + ஓடு + அகல) — உணகினற ஓட்டகல் 163
உதவடுததல—உதவியை யடுத்துக் காரியங் கேட்டல . 274
உயவாது—சொலலி ஆராயாது 180
உயவாமல—உயவு செயயிடாமல் 168
உயவுசெய் — தேருருள நடததறகு இடும செய்... . . 385
உரி—உரிமை . 328
உருத்து—தோனறி—பிறநது 238–271
உருதது—வெகுண்டு ... 321
உழந்தமை—பயினறு பழகினமை 328
உளு—புழு 23
உறுமக்கள — தனககு உறுதிசெய்தார் .. 121
உறைக்கும்—பெயயாநினற . 316
ஊழமபு—தனககு இறுதியைத் தழுவும் ஊழினை வருமம்பு 240
ஊழ்—முறை 104
எமா—எம்முடையவா — எமது சுற்றததவா 268
எமமுன—எம் அண்ணன 305
எய்ப்புழி வைபபு—தாம தளாந்த காலத்துத தமசகுதவும வைபபு 136
எல்—விளககம் 20
எனை—எததுணை 187

பதம். செய்யுள்.

எஃகுதல—பஞசிகொட்டுதல் ... 181
ஏகல்—பிறங்கிய கல .. 237
ஏமரார் — காவல இலலா (ஏமம + மருவாா) 282
ஏமாநதிருததல — அரணுடையோ மென்றிருததல 320–330
ஏமாபபு—சேமமாக 163. அரணுக 306. இனபுறுமபடி 359
ஏறுககனறு—நலல ஏறறுககுப பிறநத கனறு 81
ஏனுலகம—மறுமை 360
ஒசசல—மருங்கு 290
ஒடியெறிதல—இடையன மரததை வெட்டி ஒடியெறிந்து வைததலபோல பகை கொணடு வைததல . . 310
ஒளி—விணமீன—நட்சததிரம்... 201
ஓசசம்—உயாவு—பெருமை (கடவுள வணககம)
ஓதநீா—ஒலிபொருநதிய கடல். 398
ஓாததது—கருதியது . . 37
ஓாப்பாா—பாாபபவா . 248
கடன—செயயககடவன .. 82
கடிசெயதல—புதிய செயதல 209
கடுபட—மிக . 189
கடைபோகாது — கடைபோக நிலலாது 28
கடடங்கம—தண்டம—சிவனடியாா திருவோடடைத் தொங்கவிடடுககொண்டு போகும் தணடம் 124
கடடியடை — பாகு பெயத அடை 108
கட்டு—தலை 394
கடடு—அரண 173
கட்டு—வரமபு 366
கட்டுரைவாயபபாடு — சொலலும் சொல்வன்மை ... 258
கணககு—நூல் , ... 5
கணிவேங்கை-கணிகளைப்போல நாளை அறிவிக்கும் வேஙகை 238

பதம்.	செய்யுள்	பதம்	செ
கண் பாட்ட—கண்களின் தகைமையாயுள்ள ...	300	கிழவன்—தனியாகியதலைவன்	172
கதித்து—மிகுந்து ...	286	குணில—கல .	214
கதுப்பு—மயிர் 128. கூந்தல்	272	குதித்து—கடந்து .	391
கரியா—நடுச்சொல்வார்—சாட்சிகள்	148	குரு—கழலைக்கட்டி	283
கருந்தொழில் கருவினை —கொலைத்தொழில்	97	குறங்கணி — குறங்கணணி—மாட்டின் தலையில் கட்டும் கயிறு ...	186
கருவூர் விழுமியோன்—கரிகாலவளவன்	230	குறுமக்கள்—பிள்ளைகள் .	121
கலவியகலம்—கலவியின் பெருமை	258	குறும்பு—குறும்பனை ...	227
கவட்டைநெறி—கவர்வழி பல கவராய்ப் போம் பாதை .	360	கூ—கூப்பிடு—கூப்பாடு	316
கவுட் கொண்ட நீர் — கவுளில் கொண்டடக்கிய நீர்	252	கூட்டு—வரி—இறை	245–266
கழுமலம்—சீகாழி ...	230	கூத்தை—முறைமையின ஒழுகாதவர் ...	106
களமா—தொழில் செய்வார்	203	கூழமரம்—கூழுணவைக்கு இடமாக நிறுத்திய மரம் ...	256
கறவைக் கன்றார்ந்தான — வீதிவிடங்கன் ...	242	கெழீஇயிலார் – (கெழு – கெழுமை—வளமை)—பயன் பெறாதார்	257
கறு—தணியாக் கோபம் ...	306	கெழீஇயினமை-நட்பினமை.	140
கற்றடி — (கன்று + அடி) — கன்றின் குளம்பு அழுந்திய குழியிலுள்ள நீர்	342	கெழு—மேவிய .	271
கற்றுறவார் — கற்றுவல்லவராயக் கலவியை நடத்தவல்லார்	16	கை – செயல் 109 ஒழுக்கம் கைப்பொருள் . .	83–56
கனறவிடல்—கிளர்வித்தல் ...	276	கைகாவா—பாதுகாவாத ..	50
கா—காத்தண்டு—காவடி ...	390	கைத்து—கைப்பொருள்	327
காடு—துரால்—துரும்பு ...	78	கைமமேலே நின்று—தமக்காம் இறத்தின் மேலே நின்று	280
காட்சி—கொள்கை	399	கையிகத்தல—அகன்று நினறல	10
காணி-காணியளவுபொருள்	168-196	கொக்கு—மாமரம்	91
காதலா—உறவா . ..	356	கொடும்பாடு—கொடியதன்மை.	64
காயம்—சமபாரம்	338	கொண்டிக—கொள்க ..	245
காய்ந்தியார்—கோபியர் ...	131	கொம்மை கொட்டுதல—கைவிரித்துக்கொட்டுகை (கும்மியடித்தல்)	291
காரறிவு—அஞ்ஞானம் ...	102	கொலவி—கொல்விமலை ...	388
காழ்—வடம்	50	கொழித்து—ஆராய்ந்து ...	130
கிடப்புழி—கிடக்கும்(படுக்கும்) இடம்	190	கொற்றப்புள—கருடன ...	177
		கோட்டு—நெறகூடு	388
		கோவாத—பொருந்தாதன ...	116
		கோறறலை-குடுமிதிக்கும இடம்	245
		சகத்தன—நடுவன	339

பதம்.	செய்யுள்.
நமனை—நம் சுற்றத்தான	... 345
நலைவக்க—துயர் செய்ய	.. 86
நனி—பெரிய ...	.. 48
நாராயம—நாராயணஸ்திரம	... 50
நாவாய—நாவினிடம	.. 116
நாவாய—கபபல	... 116
நாறும்—மணம் வீசும	128
நிரையுளரலலா—தூய குடிமரபின உளரல்லாத கீழோர்	. 122
நீரச்சாய்வு—நீரைசசார்ந்து வாழ்கின்ற சாதி	.. 397
நூககி—அடாததுத தள்ளி	311
நெடுவரை—பெரிய சககரவாளமாகிய மலை ...	... 39
நொவவியார—கீழ்மககள	208
நோவசசெய நோயினமை—நோவச செயதால் பொறுககும் பொறை ...	.. 43
நோனறல—பொறுததல	... 59
பகலாணி—நுகததி னடுவாணி	... 339
படு—மிகக .	.. 247-251
படைததலைகமை—படையைப பொலிவுடைததாகப பணணிப பாதுகாததிருபபது	. 325
பதிபபடல—நிலைபெறபடல	... 10
பயிருய—அழைககும	... 260
பயிர—ஐயம ...	. 259
பரியலா—இரஙகுவாரலலா	.. 139
பரியாதார்—துன்புறுதார	55
பரியார—துணணறிவிலலார	... 30
பரிவில்லாதார்—கவலையார	117-129-... 298
பலி—பலியிடுங்கல ...	295
பள்ளி—(முனிவர் வாசம)—அருந்தவர் இருந்து வாழும் பள்ளி	224-393
பனி—துயர் ...	... 42
பனிப்ப—நடுங்குவன	... 44
பாகம்—செம்பாகம் ...	... 6
பாணிததல—காலநீட்டிததல்—168—... ...	... 196
பாணசேரி—பாணரிருந்தசேரி.	115
பாதிதி—பகுதிபணணி	.. 93
பாவை—சிததிரம ...	193-259
பானமேனியான—பாலவண்ணன்—பலராமன	... 137
பிடிபபூணி—கைபபாணிகொணடுவாழ்வான ...	... 16
பிரமபூரி—ஒருவகை நெல	.. 399
புகாவு—சோறு ...	... 381
புகுதுய—புகுதுமின ...	. 290
புலைம—ஆனேறு	... 261
புலைபபொருள—புலையாமாட்டுள்ள பொருள .	.. 340
புறம—அரண ...	... 364
புறனழீஇ—புறங்கூறி	.. 115
பூமி குறிகாணடல—விளைநிலததை இன்னதுணையென றறிதல	.. 185
பூல—பூலா—ஓர் செடி	... 268
பொதுமக்கள—சிறபபிலலாத மககள .	7-11)
பொறி—வினை	228-237
பொறி—புணணியம . .	... 323
பொறி—திரு ..	.. 231
பொறிததல—பொலிவுபெறச செயதல... ...	. 26
பொறப—மாட்சிமைபபட	. 73
பொறப—நலலன	... 31
போகும பொறியார—செலவம் போககடவ வினையையுடையார	.. 287
மடியல்—முயறசி தவிர்தல	. 153
மடிகோள—சோம்புகோடல	... 151
மண்ணல—வெட்டுதல	.. 215
மரம—ஓடம ...	... 1
மரிசாதி—மரியாதி—மரியாதைநீதி	... 118
மரையா—பெணமான	... 79

பழமொழி

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி